

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

அருணகிரிநாதர்

அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

முதற்புத்தகம்.

சந்தக்குழிப்பும், அரும்பதவுரையும் அடங்கிய

திருத்தமான புதுப்பதிப்பு.

இது

மதுரை, வித்தியாபாநுப் பத்திராதிபர்

மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயரவர்களால்

பரிசோதிக்கப் பெற்று,

மதுரைபுதுமண்டபம், புத்தக வியாபாரம்

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோனாரால்,

தமது

எக்ஸெல்ஸியர் அச்சியந்திர சாலையில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1918.

Copy Right Registered.

இதன் விலை ரூ. 2-8

“காப்பி ரயிட்டு ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு”

அருணகிரி நாதசுவாமிகள் அருவிசெய்த திருப்புகழ் பாடல் களை மகா-ந-ந-ஸ்ரீ மு. ரா கந்தசாமிக் கவிராய ரவர்களால் செய்த சந்தக் குழிப்பும், அரும்பத வுரையும் சேர்த்து, சேர் திருத்தி 1—2 பாகங்களாக அச்சிட்டு இருந்ததில், ஷெ. கவிராய ரவர்களுக் குள்ள காப்பி ரயிட் சுகந்திரத்தை யான் கிரயத்திற் குப பெற்று, அச்சிட்டு காப்பிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்திருப்பதால், இப் புத்தகங்களை எனது உத்திரவன்றி யாரேனும் அச்சிடுவரேல், யான் கோறும் நட்புடங்களுக்கும், இந்தியன் காப்பிரைட் சட்ட தண்டனைக்கும் உட்படுவார்கள் என்பதை இதன்மூலம் தெரிவித் திருக்கிறேன்

இங்ஙனம்,

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோன்.

உ
குமரன் றுனை.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

— :0:—

விஷயம்.

பக்கம்.

-
1 சிறப்புப் பாயிரப் பாடல்கள்.	
2 பதிப்புரை.	க
3 அருணகிரிநாத சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம் ந.	
4 ஸ்தல அகராதி.	க
5 பாட்டுமுதற் குறிப்பகராதி.	சருக
6 முருகக் கடவுள்துதி.	க
7 விநாயகர் துதி.	ந
8 திருப்புகழ் நூல்.	௭
-

குமரன்முனை.

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம்.

—K(*)—

திருப்புகழ்ச் சிறப்பு

வேண்டாம்.

எல்லாநு ஞானத் தெளிஞரே கேளீர்சொல்
கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ—பொல்லாக்
கருப்புகழைக் கேட்குமோ கானமயில் வீரன்
திருப்புகழைக் கேட்குஞ் செளி (க)

திருப்புகழ் சிவணத்தார் வேளர்த்தாதி அனந்தம் அறியலாம். ஆக
லால் அதனையே கேட்க என்ற+

வேதம்வேண் டாம்*கல வித்தைவேண் டாம்நீத
நாதம்வேண் டாம்ஞான தூல்வேண்டாம்—ஆதி
குருப்புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன்தாள் போற்றும்
திருப்புகழைக் கேளீர் தினம் (உ)

சீரார் திருப்புகழைச் செவ்வேள்மே லன்பாக
ஆராய்ந் துரைத்தா னருணகிரி—நேராக
அந்தப் புகழை யதுதினமு மோதாமல்
எந்தப் புகழோது வீர். (ங)

மாணிக்கம் பூண்பார்க்கு மற்றொருகல் வேண்டுமோ
ஆணிப்பொன் கையுறுவார்க் கையுறவேன்—பேணிப்பின்
செவ்வேல் விநோதன் திருப்புகழ்சின் தித்திருப்பார்க்
கெவ்வேலை வேண்டு மினி. (ச)

* கலவித்தை - அழகுத்து நான்கு கலைஞானங்கள்.

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆனைமுக வற்கிளைய ஐயா அருணகிரி
தேனனைய சொல்லான் திருப்புகழை.—யானினைந்து
பேற்றிடவு நினைப் புகழந்திடவும் பொற்கமலங்
சாத்திடவு மோதிடவுந் தா.

(௫)

அருணகிரி நரத நகிலதலத் துன்னைக்
கருணையினுந் பாடுங் கவிபோற்—பிரியமுந்
வேறுமோர் புன்கனிகள் வேலோனே நின் னெவியி
லேறுமோ என்னே யினி.

(௬)

வள்ளிமண வாளன் மயிலேறும் வள்ளத்தனைத்
தெள்ளுதமி ழாற்புனைந்து சீர்பெறவே—உள்ளபடி
வைப்பாம் அருணகிரி வாழ்த்துந் திருப்புகழைக்
கற்பார் கரையேறு வார்.

(௭)

திருப்புகழ்ப் பயன்.

ஞானம் பெறலாம் நலம்பெறலாம் எந்நாளும்
வானம் அரசாள் வரம்பெறலாம்—மோனவி
டேறலாம் யானைக் கிளையான் திருப்புகழைக்
கூறினார்க் காமேயிக் கூறு.

(௮)

ஆறுமுகந் தோன்றும் அழகியவேல் தோன்றுமவன்
ஏறுமயில் தோன்று மெழில்தோன்றும்—சீறிவரு
ஞான் முடியைத் துணித்தோன் திருப்புகழைப்
பாரில் வழுத்தினோர் பால்

(௯)

அன்பர் வினாவ ஆண்டவன் விடையருளியதாக மேலையதை
வற்புறுத்துவது.

கலி விருத்தம்

பொருப்பது பொடிப்பட விடுத்திகை வேலா
இருப்பிட முனக்கெது எனக்கரு வியம்பாம்
உருத்தநல் விழுக்குல மொழுக்கமில் ரோனும்
திருப்புகழ் படிப்பவர் மனத்தினிலி ருப்பாம்

(௧௦)

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம்.

அங்நனம் அருளக்கேட்ட அன்பர் ஆண்டவனை நோக்கிக்
கூறியதாகத் திருப்புகழ் படிப்போர் திட்பங்கூறியது.

திருப்புகழ் படிக்குமவர் சிந்தைவலு வாலே

ஒருத்தரை மதிப்பதிலே யுன்றனரு ளாலே

பொருப்புக மிகப்பொருது வென்றுமயில் மீதே

தரித்தொரு திருத்தலியில் நின்றபெரு மாளே. (கக)

தூலாசிரியர் பெயரோடு நூற்பண்பும், பெயரும் உணர்த்தி,

அதனைத் துதிப்போர் பேறுங் கூறியது.

ஓராறு மாமுகனும் உச்சிதமெய்து ஞானகுகன்

பேராலருணகிரி பேருலகில்—சீராரும்

தோத்திரம தாகத் துதிக்குந் திருப்புகழை

ஏத்தினவ ரீடேறு வார். (கஉ)

திருப்புகழ் இன்ன இன்னதற்கு இன்ன இன்னதாம் எனல்.

அருணகிரி நாதர்பதி னொரு யிரமென்

றுரைசெய் திருப்புகழை யோதீர்—பரகதிக்கஃ

தேணியருட்கடலுக் கேற்ற மனத்தனர்ச்சிக்

காணி பிறங்கி கரம். (கங)

திருப்புகழ் வழிபாட்டால் கூற்றையும் வெல்லலாம் எனக்
கெடி பெற உரைத்தது.

திருப்புகழைக் கற்க திருப்புகழைக் கேட்க

திருப்புகழை நித்தஞ் செபிக்க—திருப்புகழை

அர்ச்சிக்க முத்தியெளி தாகுமே கூற்றைவென்று

கொர்ச்சிக்க லாமே கெடி.

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

இப்பாயிரச் செய்யுட்கள் பூர்வத்துள்ள அபியுத்தர்களாற்
செய்யப்பட்டு, பழைய பிரதிகளில் எழுதப்பெற்று வழங்கிவருவன.
பாடினோர் பெயராதியன தெரியவில்லை.

ஊ.
 குமரன் றுணை.

ப தி ப் பு ரை .

சந்தனப் பொதியத் தடவரை முனிக்குச்
 செந்தமிழ் தெருட்டியுந் திருப்பரங் கிரியிற்
 கீரன் பாடல் கேட்டுள மகிழ்ந்தவன்
 ஆருயிர் புரந்தும் ஆறுசெல் காலைப்
 பொய்யா மொழிக்கவி புல்கவி கேட்டு
 மெய்யா தரத்தின் வேறுபாச் சொற்றும்
 மூங்கையாய்ப் பொருட்பொருண் முறைநயந்தேற்றியும்
 வீங்குநீர்ப் புனியின் வியத்தகு சந்தத்
 திருப்புகழ்ப் பாடல் செப்பென அருணை
 கிரிப்பெரு மாற்குக் கிளரருள் புரிந்தும்
 புலவனாந் திருப் பெயர் புனையும்
 கலவமா மயிலோன் கழலினை பணிவாம்.

திருப்புகழ் என்னுஞ் செஞ்சொற் பிரபந்தம் கருணையங் கடலா
 கிய முருகக் கடவுளுக்கு உகந்த தோத்திரமா மென்பது உலகப்பிர
 சித்தம். மதாரம் பழுத்துத் தேன்றுவிக்குஞ் சந்தச்சுவை வாய்ந்து,
 தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாருள்ளத்தையும் கொள்ளை கொண்டு விள
 ங்கும் இந்நூல், படிப்பாரையும், கேட்பாரையும் பரவசப்படுத்திப்
 பேரானந்தப் பெருக்கி லாழ்த்துஞ் சிறப்பு வாய்ந்த தென்பதொரு
 தலை. இந்நூலாகிரியாகிய அருணகிரிநாத ரியற்றிய திருப்
 புகழ்ச் செய்யுட்கள் பதினாறுபிரம் என்ப. ஆகவும் இவற்றுள் ஓரா
 யிரஞ் செய்யுட்களேனும் ஒரு சேர ஒருவரிடத்தே யிருக்கக்காண்
 டலரிதாயது தமிழ் நாட்டின் தூதிரிஷ்டமே போலும். இவற்றின்
 நானூறு பாடல்கள்வரை சென்னை ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரவர்கள்
 கலாரத்நாகரம் பிரலிவில் வெளிவந்துள்ளன. வந்து மென்ன? அவை
 பெரிதும் பிழைபாடுடையனவாகவே காணப்படுகின்றன. பின்னர்
 திருத்தருப் பூண்டி முன்சீபாக இருந்த ஸ்ரீமத் வ. த. சுப்பிரம

ணிய பிள்ளையவர்கள் பலவருட காலம் அரிதின் முயன்று, ஆயிரத் திருதூற்றுமுப்பத்தொரு பாடல்கள் வரை சேர்த்து இரண்டு புத்தகமாக அச்சிட்டுள்ளார்கள். இவ்விஷயத்தில் பிள்ளையவர்கள் எடுத்த முயற்சியும், பிரயாசையும் மிகப் பாராட்டற்பாலன. இங்ஙனம் அச்சிடுவித்த இருவகைப் புத்தகங்களையும் முதலில் யான் பார்த்த போது பற்பல வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. அன்றியும் பற்பல பாடல்களின் சொல்வகையிலும், பொருள்வகையிலும், பெரிதும் ஐயப்பா டெய்திற்று. அதனால் கையெழுத்துப் பிரதிகள் சிலதேடி ஒப்பு நோக்குழி முன் அச்சிட்ட பிரதிகளினும் பொருட் சிறப்பு வாய்ந்த பாடபேதங்கள் பலகண்டேன். இதுவரை அச்சுக்கு வராத சில புதிய பாடல்களையும் கண்டேன். தமிழ்வேதபாராயண சீலர்களான ஒதுவா மூர்த்திகள் பலர் திருப்புகழை ஒதுங்கால் திருத்தமான பாடங்கள் சில கேட்டேன். தொடக்க முதற் கொண்டே சிதறுண்டு எடுப்பார்கைப்பிள்ளையாகப்போன இத்திருப்புகழ்நூலை யான் அறிந்தவளவில் சுத்தப்பிரதியாக்கி, அரும்பதப்பொருள்களை ஆங்காங்கு விளக்கி, சந்தக் குழிப்பைத் தலைப்பிற்சேர்த்து, அச்சிடு விப்பது பெரும் புண்ணியமாமென நினைத்து, முருகசிரான் றிருவருளைச் சிந்தித்து இப்போது 642 பாடல்களை இயன்றவரை திருத்தஞ் செய்து முதற் புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளேன்.

இதனுள் பெண்களின் ஸ்தன்யத்தைக் குறிக்கும் வெளிப்படைச் சொல் வருமிடந்தோறும் லை என்பதற்குப் பிரதியாக கை என்பதைச் சேர்த்து, முகை என்று மாற்றி யிருக்கின்றேன். இம் மாற்றம் தற்கால நாகரீக முறை நோக்கியும், எப்பாலாரும் நானுறுது கற்பது கருதியுமே செய்யத் துணிந்தேன். இங்ஙனஞ் செய்து தவறியின் அதையும், மற்றும் இதனுட்காணப்படும் குறைகளையும் அறிஞர் பொறுத்தருள்வாராக.

இம்முதற் புத்தகம் வெளியாமாறுகருணை செய்தது போலவே இரண்டாம் புத்தகமும் விரைவில் வெளியாமாறு குமார்க்கடவுள் திருவருள்புரிவாராக. இங்ஙனம்

மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்,

மதுரை.

குமரன் ஹிணை.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் சரித்திரச் சுருக்கம்,
அறிவை யறிவதுவே யாகும் பொருளென்
றுறுதிகொன்ன வண்மையினை யோருநா ளெந்நாளோ,
கந்தரறு பூதிபெற்றுக் கந்தரறு பூதிசொற்ற
எந்தை யரு னாடி யிருக்குநா ளெந்நாளோ,
ஐயா அருணகிரி யப்பா வுணப்போல
மெய்யாக வோர்சொல் விளம்பினரார்—வையகத்தோர்
சாற்றரிதென் றேசற்றார் தன்னையாய் முக்கணெந்தை
நாற்றிசைக்குங் கைகாட்டி னான்.

எனத் தாயுமானவரும்.

வாக்கிற் கருணகிரி வாதவூ ரார்கனிலி
தாக்கிற் றிருஞான சம்பந்தர்—நோக்கிற்கு
நக்கீர தேவர் நயத்துக்குச் சுந்தரனா
சொற்குறுதிக் கப்பொனச் சொல்.
காசுக்குக் கம்பன் கருணைக் கருணகிரி
ஆசுக்குக் காளமுகி லாவனே—தேசபெறு
முழுக்குக் கூத்த னுவக்கப் புகழேந்தி
கூழுக்கிங் கெளவையெனக் கூறு.

எனப்பிறரும் வியந்தெடுத்தோதிப்பாராட்டப்பெற்ற ஸ்ரீ அரு
ணகிரிநாதர் தொண்டை நாட்டிலே கிளைசுக முத்தியளிக்கும்
திவ்ய க்ஷேத்திரமாகிய திருவண்ணாமலையிலே பிரபுடதேவ
ராஜர் காலத்திலே இற்றைக்கு 465 வருடங்களுக்கு முன்பு தமிழ்
நாடு செய்த தவப்பயனாகத் திருவவதாரஞ் செய்தருளினார். பால்
யத்திலே சிற்றின்பத்திறையின் முழ்கி அதனால் மிடியும், பிணியுங்
தொண்டு, மிகவருத்தமுற்று முன்னைத் தவப்பேற்றால் அறுமுகக்கட
வுள் குருவடிவாகி வந்து, தடுக்காட்கொண்டு, ஞானோபதேசஞ்செய்
யப்பெற்று எல்லாப்பற்றும் அற்றவராய் முருகக்கடவுள் மீது சந்தப்

சு ப்ரீ அருணகிரிநாதர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

பாக்கள் ஆகிய திருப்புகழ் பாடித்துதிப்பதே தொழிலாகக்கொண்டிருந்தனர். இங்ஙனமே குமரக்கடவுள் வீற்றிருந்தருளுந் தலங்க டோறுஞ் சென்று, திருப்புகழ் என்னும் தேன்மழை பொழிந்து வந்தனர். இவ்வாறு இவர் பாடிய திருப்புகழ் பதினாறுவிரமென்ப, அன்றியும் கந்தரனுபூதி, சுந்தரலங்காரம், திருவகுப்பு என்பனவும் இவரியற்றியருளியனவேயாம்.

இவர் திருவாக்குக்களில் செந்தமிழ்ப்பாஷைப் பொலிவும், பத் திச்சுவையும், செவிக்கினிய ஓசையுமும், மனத்தைக்கவரும்படியான ஒருவித வசிகரத் தன்மையும், இன்னும் பற்பல நயங்களும் மிக்ஞத் தோன்றுவனவாகும். தமிழ் நாட்டில் வசிப்போர்களில் இற்றைக்கும் இவரைப் புகழ்ந்து போற்றாதாரைக் காண்டல் அரிதி னுமரிது.

இவர் காலத்தே தமிழ்ப்புலமை வாய்ந்து தருக்கு மிகக்கொ ண்ட வில்லிபுத்தூரருக்கும், நமதுசந்தப்பாப் புலவர் பெருமானுக் கும் வாதமுண்டாயிற் றென்றும், அப்போது வில்லிபுத்தூரை வர்தில் வெல்வதற்கே நமது பாவலர் பெருமான் கந்தரந்தாதி பாடி ன்ரென்றும், அவ்வந்தாதியைப் பாடிவருங்கால் ஒவ்வொரு செய் யுட்கும் உரைகூறி வந்த வில்லிபுத்தூரர் அதில் “திதித்த” எனத் தொடங்குஞ் செய்யுட்கு உரைகூறமாட்டாது தோற்றனரென்றும், இவ்வாதத்தில் “தோற்றவர் காதை வென்றவர் அறுப்பதென” ஃ குளுறவு செய்துகொண்ட வாறே தோல்வியுற்ற வில்லிபுத்தூரர் காதைத்தாம் அறுக்காமல் அவருக்குத் தமதுபரிசாக அருளிச்செய் தன ரென்றும், ஆதலாற்றான், “கருணைக்கருணகிரி” எனப் பிறராற் புகழப்பட்டன ரென்றும் கூறுவர்.

திருவண்ணாமலையில் பிரபுட தேவராஜன் சபையில் சம்பந்தா ண்டான் என்பவற்கும், நமதுபாவலர் பிரானுக்கும் வாதமுண்டா டு போது: “இவ்விருவரில்தாம் உபாசிக்கும் மூர்த்தியை இச்சபை யில் வரவழைப்பவர் எவரோ அவரே வென்றவராவர்” என அர சன் கூற, சம்பந்தாண்டான் தன் உபாசனா தேவியாகிய பார்வதி யாரை, வரவழைக்கிறேன் என்றான். நமது கனிஞர்பெருமான் தம் உபாசனா மூர்த்தியாகிய குமரக்கடவுளை வரவழைக்கிறேன் என்ற

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

னர் இவ்வாதத்திலும் ராசசபையில் முருகக்கடவுள் எழுந்தருளி வந்து காட்சிகொடுக்கச் செய்து வெற்றிபெற்றவர் நம்சந்தப்பாவ லர் பெருமானே யாவர்.

இதனால் மனப்புழுக்கங் கொண்ட சம்பந்தாண்டான் யாதே னும்ஒரு சூழ்ச்சியால் வெல்லக்கருதி கற்பகநாட்டிலுள்ள பாரிசாத மலரைக் கொண்டுவரக் கூடுமோ எனக்கூற, நமது புலவர் பிரான் தாம் கொண்டுவருவதாகச் சம்மதித்து, தம உடலை அருணைக்கோடி ாத்துட் கிடத்தி. ஒரு கிளியு நவெடுத்து, விண்ணுலகிற் சென்று மலர் கொண்டு மீண்டனர். இவர் மீண்டு வருமுன் “அருணகிரி நாதர் காலஞ்சென்றார்” என அரசனுக் கறிவித்த, அவர் திருமே னியைத் தகிப்பித்து விட்டனன் சம்பந்தாண்டான். மீண்டு வந்த நமது புலவரேறு தம்முடலழிந்ததை யுணர்ந்து, கிளியு நவாகவே யிருந்து, கந்தரதுபூதியைப் பாடி முருகக்கடவுள் திருவடி நீழல் எய என்பா

இத்தகைய பெரும் புகழ்வாய்ந்த அருணகிரிநாத சுவாமிகள் சரித்திரங்களையெல்லாம் அவர் திருவாக்குக்கள் அங்ஙங்கே விளக் கிச் செல்லும். அறிஞர் அறிக.

(குமரக்கடவுள் திருவடிகளே சரணம்.

மு. ரா. க.

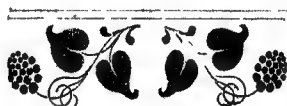
ஸ்தல அகராதி.

ஸ்தலம்	பக்கம்	பாடற் றொகை
அத்திப்பட்டு	411	1
அருக்கொணமலை	307	1
ஆய்க்குடி	408	1
ஆறுதிப்பதி	384	2
இரத்தினிரி (வாட்போக்கி)	251	2
இராஜகெம்பிசவளநாட்டுமலை	283	1
இராமேசுவரம்	403	2
இலஞ்சி	396	4
உத்தரமேரூர்	441	4
ஊதிமலை	285	2
கதிர்காமம்	301	11
கழுக்குலை	299	3
காசி	408	3
குருடிமலை	287	1
குறட்டி	417	1
குன்றக்குடி	292	6
குன்றுதோறூடல்	179	4
கைல்மலை	181	7
கொங்கணகிரி	289	1
கொடுங்குன்றம்	290	2
கொல்லிமலை	282	2
கோசைநகர்	416	1
சீபுருடமங்கை (நான்குநெரி)	394	3
ஸ்ரீசைலம்	186	1
சுவாமிமலை	152	39
ஞானமலை	284	1
தங்குர்	451	1
தனச்சயம்	309	1
தருக்கபூக்குன்றம்	235	3
தருக்கபூக்குடி (உய்யக்கொண்டான்)	250	1
திருக்காளத்தி	311	3
திருக்காளப்பேர்	400	2
திருக்கோணமலை	308	1
திருக்குற்றம்	369	1

திருசிராப்பள்ளி	...	...	239	16
திருச்செங்கோடு	...	....	265	25
திருசெந்தூர்	...	...	20	83
திருத்தணிகை	...	...	190	64
			451	
திருப்பரங்குன்றம்	...	...	6	16
திருப்புத்தூர்	....	...	401	2
திருப்புவணம்	...	...	398	3
திருப்பெருந்துறை	...	...	408	3
திருப்போளூர்	....	...	439	4
திருமலை	...	....	371	3
திருமயிலை	...	...	431	10
திருவக்கரை	...	...	447	1
திருவடமுல்லைவாயில்	....	...	417	2
திருவருணை	...	...	102	78
திருவலிதாயம்	...	...	416	1
திருவல்லம்	...	...	425	1
திருவாடானை	...	...	403	1
திருவாமாத்நூர்	...	...	448	4
திருவாலங்காடு	...	...	419	3
திருவான்மியூர்	...	...	437	1
திருவுத்தரகோசமங்கை	...	...	400	1
திருவேங்கடம்	...	...	485	5
திருவேற்காடு	....	...	41	2
திருவொற்றியூர்	...	...	412	2
திருவோத்தூர்	...	....	400	1
தென்சேரிகிரி	...	...	288	2
பசுமலை	...	...	310	1
பழநி	...	...	79	90
பழமுதிர்சோலை	...	...	373	16
பாக்கம்	...	...	414	2
புகழிமலை	...	...	309	1
பேறைநகர்	...	...	446	2
பொதியமலை	...	...	297	2
மதுராந்தகம்	...	....	444	15
மதுரை	...	...	385	1
மயிலம்	...	...	238	1
* மாடம்பாக்கம்	...	...	438	1
வயிரவிலனம்	...	..	410	1

வள்ளிமலை	...	...	329	9
வள்ளியூர்	.	...	200	1
வினாயகமலை	...	...	264	1
விராஜிமலை	...	...	252	14
விரிஞ்சிபுரம்	..	...	427	6
வெள்ளிகரம்	...	...	421	8
வேப்பூர்	...	...	407	3
வேலூர்	...	...	420	2
வெள்ளி	..	...	454	2

பாட்டுமுதற்குறிப்பு அகராதி.

அகத்தினை	...	235	அவனிதனி	...	103
அகல்வினை	...	111	அவனிபெறு	...	29
அங்கை நீட்டி	...	239	அவாமரு	...	159
அங்கைமென்	...	37	அழகுதவழ்	...	380
அச்சாயிறு	...	451	அழகுபெறு	...	428
அஞ்சுவித	...	407	அழகெறிந்த	...	292
அடலரி	...	421	அழுதழுதாசார	...	241
அடல்வடி	...	448	அழுதுமாவா	...	335
அணிசெவ்வி	...	417	அனகபார	...	21
அணிபட்ட	...	95	அறப்பாவை	...	398
அதல விதல	...	112	அறமிலாநிலை	...	138
அதிகராய்	...	425	அறமிலாவதி	...	432
அதிருங்கழல்	...	179	அறிவழிய	...	24
அத்தவேட்கை	...	278	அனங்கனம்	...	290
அந்தகன்	...	37	அனத்தோ	...	400
அந்தோமனமே	...	240	அனிச்சங்கார்	...	41
அபகார	...	84	அனுத்தே	...	439
அமருமம	...	113	அனைவரு	...	42
அமுதுததிவிட	...	22	அன்பாக	...	265
அமுதமுறு	...	324	ஆசைநாறு	...	376
அமைவுற்றடைய	...	190	ஆடல்மத	...	394
அம்பொத்த	...	36	ஆதவித	...	416
அயிலொத்	...	432	ஆதானிக	...	93
அரகர	...	201	ஆதிமக	...	285
அரிசன	...	113	ஆலகாலமட	...	277
அரிவையர்	...	440	ஆலகாலமெனக்	...	114
அருக்கார்நல	...	333	ஆலம்போ	...	413
அருக்கமெத்	...	451	ஆலவிழி	...	323
அருக்கும	...	8	ஆலுமயில்	...	369
அருணமணி	...	40	ஆயுமுகம்	...	143
அருத்தி	...	138	ஆனனமுகந்து	...	174
அருமா	...	334	ஆனாதபிருதி	...	175
அருவமிடை	...	314	ஆனைமுகவர்	...	393
அருவரை	...	410	ஆனைவரிக்கோ	...	335
அலகிய	...	385	இதலவரு	...	432
அலகின்மாரு	...	301	இடமடுசுற	...	328
அலைகடல்	...	384	இடம்பார்த்தி	...	272
அல்லச	...	232	இடருக்கிட	...	336
அல்லிலீநேரு	...	300	இணையதில	...	433
அல்லிவிழி	...	229	இதமுறு	...	252

இத்தாரணி	...	115	உலகபகபர்ச	...	139
இமராஜனி	...	336	உலையிலன்	....	341
இயலிசையி	...	64	உணைத்தினந்	....	7
இரதசுரத	...	337	ஊனாரு	....	403
இரத்தமுஞ்சி	...	405	எங்கேனு	....	288
இரவ்யுமதி	...	328	எதிரிலாத	....	302
இரவ்யென	....	116	எதிரெதிர்	....	256
இரவுபகற்	...	338	எதிர்பொருது	....	290
இரானினிருள்	...	157	எந்தத்திகை	....	161
இருகனக	...	105	எந்தன்சட	....	14
இருகுழை	...	43	எலுப்புநாடி	....	204
இருக்கன	...	222	எழுகுறிமை	....	237
இருசெப்பென	...	94	எழுதிகழ்	...	180
இருப்பவல்	....	202	எனக்கென	....	193
இருமலுரோக	....	200	எனையடைந்த	....	205
இருவர்மய	...	335	எடுக்கொத்	....	369
இருவினைபுனை	...	160	எதுபுத்தி	....	206
இருவினைமங்க	....	339	ஏறுனாலே	....	275
இருவினையூண்	....	339	ஏலப்பனி	....	391
இருளளக	...	340	ஏவினேநேர்	....	65
இருளவிரி	....	44	ஏறுமயி	....	1
இலகியகளப	...	117	ஐங்குறனை	....	289
இலகுகனி	...	139	ஐந்துபூதமு	...	256
இலகிதழ்	...	373	ஐயுமுறு	....	230
இலாபமில்	...	260	ஒருபது	...	186
இலைச்சுருட்	...	309	ஒருபொழுது	....	140
இல்லையென	....	423	ஒருவரைச்	....	427
இனையவர்	...	242	ஒருவரையு	....	162
இறுகுமணி	...	341	ஒருவரையொரு	...	140
இன்பமுந்	....	64	ஒருவரொடு	....	443
ஈனமிகுத்	....	385	ஒழுக்கனிரத்த	...	177
உடலினூடு	...	202	ஒடியோடி	....	118
உடையவர்க	...	203	ஒதிவைத்தவர்	....	223
உத்தியறல்	...	45	ஒராதொன்றைப்	....	65
உம்பர்தரு	...	2	ஒலமிட்ட	....	236
உயிர்க்குடு	...	118	ஒலையிட்ட	....	207
உய்யஞான	...	204	ககனமு	....	233
உருகுமா	...	325	ககுபகிலை	....	394
உருக்கார்	....	440	கச்சணி	....	208
உருவேறவே	....	255	கடகட	....	302

கடலைச்சிறை	...	119	கருவாகியெ	...	377
கடலைப்பாரி	...	107	கருவினுரு	...	104
கடல்பரவு	...	342	கரையப	...	267
கடற்செகத்	...	191	கலகனெனச்	...	189
கடாவினி	...	157	கலகவாள்	...	109
கடிமா	...	158	கலக்குங்கோ	...	270
கடியவேக	...	435	கலவிபிலிர்	...	101
கடினதட	...	293	கலைமட	...	200
கட்டமன்னு	...	282	கலைமேவு	...	391
கட்டழகு	...	45	கலடுற்ற	...	208
கண்கயற்	...	49	களபமணி	...	434
கண்டுமொழி	...	46	களபமுதை	...	87
கதியை	...	120	களபமொழு	...	47
கதிரவ	...	163	களவிகொண்டு	...	384
கமரிமவர்	...	320	களளக்கு	...	232
கமலமாதா	...	20	களளமுள்ள	...	422
கமலமுகப்பிறை	...	342	கறுக்குமஞ்சன	...	9
கமலமொட்டை	...	343	கறுவுமிக்கா	...	321
கயலைச்சருவி	...	251	கறைபடு	...	162
கயல்விழித்தே	...	320	கனககும்ப	...	121
காங்கமல	...	296	கனகந்திரள்	...	18
காதமுங்குறி	...	257	கனங்கள்	...	48
கரிக்குழல்	...	196	கனத்தறப்	...	192
கரிக்கொம்பந்	...	25	கனத்திருகிப்	...	99
கரிமுகக்கட	...	344	கனத்திரைக்கு	...	222
கரியபெரிய	...	96	கனமா	...	84
கரியமுகில	...	412	கூனவாலங்	...	419
கரியினைக்	...	141	கூனகடல்	...	327
கரியுரி	...	26	கூனத்ததிர்	...	209
கருகியகன்று	...	142	கன்றிலுறு	...	66
கருகியறி	...	411	காணாத	...	445
கருடன்மிசை	...	287	காதடருங்கயல்	...	18
கருணைசிறிதுமில்	...	315	காமாஸ்திர	...	258
கருத்ததலை	...	188	காமியத்தமுந்	...	173
கருநிறஞ்	...	345	காரணம	...	378
கருப்பந்தங்	...	26	காரணிந்த	...	85
கருப்புச்சாப	...	401	காராடக்	...	346
கருப்புநிலில்	...	247	காரமுரு	...	349
கருகில்	...	449	காரமுழல்	...	395
கருவடைந்து	...	6	காரக்கொத்த	...	414

கார்த்திகர்	...	414	கொடியன	...	149
காலமுகி	...	450	கொடியனைய	...	23
காலனார்வெங்	...	39	கொண்டாடிக்	...	288
காலனிடத்	...	178	கொந்தள	...	397
புரியுலா	...	209	கொந்துத்த	...	110
கிறிமொழிக்	...	110	கொம்பனையார்	...	49
தேவிநேரத்	...	348	கொலைகொண்ட	...	238
குமரமேவு	...	67	கொலைமத	...	68
குசமாத்	...	437	கொலைவிழி	...	149
குடந்தைத்	...	250	கொங்குழகை	...	300
குடர்நிண	...	67	கோங்கின	...	187
குதலைமொழி	...	299	கோடான	...	349
குதலிகுர	...	185	கோடுசெறி	...	338
குதிபாய்ந்	...	444	கோதிமுடித்து	...	286
குமரகுருபர	...	353	கோமள	...	153
குமரகுருபரமுருக	...	152	கோலகுங்கும	...	148
குமரகுருபரமுருகச	...	152	கோலக்காத்திற்	...	400
குமுதவாய்	...	244	கோலமதி	...	89
குநிலொன்று	...	211	கோவைவர	...	273
குருவியென	...	211	சகடத்திற்	...	122
குரைகட	...	407	சங்குபேரன்	...	31
குலைத்தமயிர்	...	212	சங்கைதா	...	38
குலையமயி	...	428	சத்கமிகு	...	50
குவலயமல்கு	...	428	சத்திபாளி	...	245
குவளைக்களை	...	191	சந்தம்ப	...	17
குவளைபூசல்	...	244	சந்தனாவ்வாது	...	85
குலமுடவி	...	108	சந்தனந்தி	...	13
குழவியுமாய்	...	349	சமரமுக	...	303
குழைக்குஞ்சந்த	...	26	சயிலாங்களை	...	445
குறித்தமணிப்	...	100	சரக்கேறித்தப்	...	311
குன்றுங்குன்	...	145	சரணாகமலா	...	164
கூந்தலவிழ்த்து	...	213	சரத்தே	...	304
கூர்வேல்	...	214	சரவணசாதா	...	264
கெஜநடை	...	360	சரியையா	...	304
கேதகைய	...	332	சருவும் படி	...	14
கைத்தல	...	1	சாந்தாயில்	...	188
கையொத்து	...	230	சாலநெடு	...	267
கொங்கைகள்	...	48	சுந்துரகூர	...	124
கொங்கைப்பனை	...	39	சுரத்தானத்திற்	...	312
கொடியமறவியு	...	281	சுரமங்க	...	234

சிலைதுதல்	...	850	தந்தபசி	...	69
சிலுமாதுட	...	850	தமாசுரந்	...	354
சிலுனார்		86	தமருமமநம்	...	96
சிறுபறையு	...	125	தமிழோதய	...	355
சிறுயக் கூட்	....	310	தரிக்குங்கலை	....	69
சினத்தவர்	...	196	தருணமணி	....	32
சினத்திலத்	...	198	தருநில	...	181
சினமுடுவல்	...	351	தருவரிவ	...	166
சீதவாசனை	...	288	தலைமயிர்	....	381
சீயுதிர மெங்கு	...	90	தலையமழித்துச்	....	356
சீரான கோல	....	259	தலைவளி	....	126
சீருலாவிய	...	440	தவப்ரியங்	...	406
சீர்சிறக்கு	...	378	தவர்வாட்	....	430
சீலமுள	...	373	தறையின்	...	180
சீறலசடன்	...	90	தாக்கமரு	....	215
சுக்கிலச்சு	...	352	தாரணிக்கதி	...	408
சுத்திய	...	165	திடமிலி	....	143
சுருதிமறை	...	441	திமிரமாமான	...	441
சுருதிமுடி	...	106	திமிரவுத்தி	...	96
சுரும்பணி	...	397	திருட்டுவாணி	...	330
சுருளளக	...	142	திருநில	...	180
சூதுகொலை	...	284	திருமக	....	301
செகமாயை	...	155	நிறைவார்	...	335
செஞ்சொற்	...	353	துகிலும்ருக	...	315
சேமக்கோ	...	68	துஞ்சு கோட்டி	...	271
சேலால்	...	426	துப்பாரப்பா	...	216
சேலுமயிலு	...	166	துன்பங்கொண்	...	75
சேலையடர்த்தால்	...	383	தெருப்புறத்துத்	...	52
சைவமுதற்	...	393	தெருவின்ல்	...	173
சொரியு	...	215	தேதொகு	...	356
சொருப்ப	...	412	தேனுந்து முக்கனி	...	182
ஞாலமெங்கும்	...	275	தொக்கருக	...	197
ஞானங்கொள்	...	126	தொடத்துள	...	199
தகரநறு	...	97	தொடரியமன்	....	30
தகரநறை	...	51	தொடுத்த	...	307
தகைமைத்தனி	...	94	தொர்த்திசரி	...	53
தடக்கைப்	...	17	தொய்யில்	...	423
தண்டேனுண்	...	32	தொல்லை	....	282
தண்டையணி	...	51	தொகைமயி	...	91
புருவநெறித்து	...	219	தோடப்பாமற்	...	277

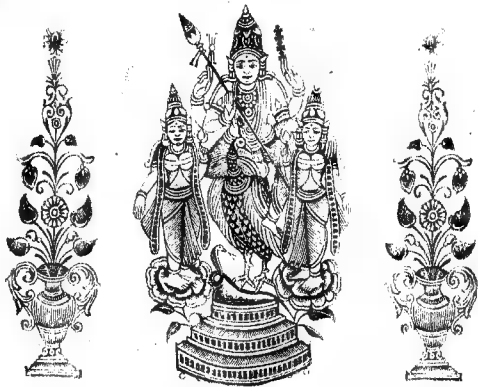
தோட்டாறுங்	..	438	பச்சிலையிட்டு	....	447
தோதகப்பெரு	...	357	பஞ்சபாதக	...	21
தோரணகனக	...	150	பஞ்சபாதகன்	...	129
தோலெலும்பு	...	442	படர்புலியின்	...	56
தோலொடு	..	54	படிதனி	...	77
தோழமை	...	276	படுகொலை	...	371
தகைத்து	...	183	பதித்த ரெஞ்	...	11
தகையொடு	...	225	பதுமவிரு	...	75
நாசர்தன்	...	173	பத்தர்கணப்ரிய	...	270
நாட்டந்	...	407	பத்தியால்	...	252
நாதவிந்து	...	80	பந்தப்பொற்	...	399
நாமேவு	...	295	பந்தாடி	...	265
நாலு மைந்து	...	55	பரவரி	...	168
நாலேறு	...	167	பரவியுனது	...	429
நிகம்மெனி	...	127	பரவுநெடுங்	...	386
நிகரில் பஞ்ச	....	428	பரிமளகன	...	70
நிதிக்குப்பிங்	...	55	பரிமள மல	...	151
நிராமய	...	264	பரியகைப்	...	322
நிறைதரு	...	435	பருத்தந்தத்	...	28
நிலனினி	...	168	பருத்தபற்	...	193
நிலையாக	...	217	பழமைசெப்பி	..	118
நிலையாப்பொரு	...	70	பழிப்பர்	...	377
நிறைமதி	...	173	பறைபடும்	...	163
நினதுதிரு	...	4	பனியின்விந்து	...	183
நினைத்ததெட்	...	217	பாசத்தால்	...	379
நீதத்துவ	...	391	பாணமலரது	...	357
நீரிழிவு	...	417	பாதாள	...	259
நீலமஞ்சாண	...	268	பாதிமதி	..	174 ✓
நீலமயில்	...	446	பாரசித	...	305
நீள்புயற்	...	443	பாரியான	...	92
நெறித்துப்	...	251	பாலாய்	...	358
நெற்றி வெயர்	..	128	பாற்றுக்	...	415
நேசா சாரா	...	299	பிறர்புக	...	292
பகர்தற்	...	86	புகரப்புங்கப்	...	71
பகலவ	...	242	புகரில்சேவல	...	79
பகலிரவி	...	246	பிடவிக்கணி	...	88
பகலிரவினுங்	...	118	புடைசெப்பென	...	96
பக்கரை	...	2	புணர்முலை	...	358
பங்கமேவும்	...	31	புமியதனிற்	...	184
பங்கயனார்	...	312	புரக்கவந்த	...	78

பாட்டுமுகத்தறிப்பு அகராதி

கரு

புருவச்செஞ்	...	388	மனைகனக	...	71
புலையனா	...	35	மனைமாண்	...	445
புவனத்தொரு	...	246	மனையவன்	...	255
புற்புதமெனா	...	280	மன்றலங்	...	12
பூசலிட்டு	...	220	மாகசஞ்	...	283
பூரணவார	...	76	மாதர்கொங்	...	443
பெரியதோர்	...	130	மாதர்வச	...	306
பெருக்கச்சஞ்	...	57	மாயவாடை	...	59
பெருக்கவு	...	194	மாயாசொருப	...	262
பேதகவி	...	324	மாலாசைகோப	...	260
பையரவு	...	424	மாலையில்வந்து	...	398
பொரியப்	...	190	மாணவிடத்தை	...	360
பொருப்புறுங்	...	16	மின்னிடை	...	418
பொருவன	...	422	முதத்துலக்கிக	...	331
பொருவிக்கந்	...	220	முதத்தைப்பிணக்கி	...	184
பொருளின்	...	247	முதத்தைமினுக்கிகள்	...	224
பொருள்கவர்	...	248	முமெலா	...	390
பொற்சித்தர்ப்	...	280	முகிளக	...	102
பொற்பதத்தி	...	221	முகிலாமெனுமன	...	60
பொன்றலைப்	...	274	முகிலாமெனுவார்	...	389
பொன்றாமன்	...	419	முகிலுமிரவியு	...	225
போககற்பக்	...	359	முகிலையிகல்	...	317
போதகந்	...	80	முகைமுளரிப்	...	132
மகரகேத	...	169	முடித்தமுழனிந்	...	226
மகரமெறி	...	316	முதிர்வுழை	...	133
மங்கைக்கண	...	409	முதிருமார	...	306
மங்கைசிறு	...	71	முத்துக்குச்	...	134
மஞ்செனுங்குழ	...	58	முத்துத்தெறிக்க	...	226
மந்தைக்கடைக்	...	272	முத்துநவ	...	392
மருக்குல	...	194	முத்தைத்தரு	...	5
மருமலரி	...	104	முத்தோலை	...	370
மருமல்லி	...	416	முத்துதமிழ்	...	35✓
மருவரு	...	305	முறுகுகாள்	...	169
மருவுமஞ்சி	...	330	முருகுசெறிமுழலவிழ	...	134
மருவுமலர்	...	309	முருகுசெறிமுழற்சொரு	...	318
மருவேசெறித்	...	156	முருகுசெறிமுழன்முகி	...	98
மலரணி	...	131	முலைபுளக	...	227
மலரணை	...	882	முலைமுகந்தி	...	72
மலைமுகைச்	...	223	முலையமறைத்	...	299
மனத்தின்பங்	...	27	முல்லைக்கு	...	231
மனநிலை	...	392	முழுவிவட	...	233

மூப்புற்றுச்	...	73	வாதம்பித்தமி	...	136
மூலங்கிள	...	135	வாதினை	...	382
மூலமந்திர	.	82	வாரணந்தனை	...	81
மூளும்வினை	..	61	வாரணமுகம்	...	375
மேகமெனுங்		263	வாரமுற்ற	...	170
மேகமொத்த	...	361	வாருற்றெழு	...	228
மைக்கணிக்கண்	...	297	வார்குழைச்	...	154
மொகமொகென	...	412	வார்குழையை	...	375
மொழியிறங்	...	362	வாலவய	...	403
மோதியிறுதி	.	263	வானவராதி	...	399
வங்கம்பெறு	...	227	வானேர்	...	404
வசனமிக	...	144	விடமடைசு	...	3
வஞ்சகலோப	...	179	விடமுமழு	...	319
வஞ்சங்கொண்	...	62	விடமுமவடி	...	171
வஞ்சத்துட	..	73	விடுமத	...	363
வடத்தை	...	10	விதமிசைந்	...	137
வடவையன	...	363	விதிபோலு	...	33
வடிவதுநீ		420	விதியதாக	...	364
வட்டவாட்	...	197	விந்ததி	...	74
வண்டார்	...	266	விந்துப்புள	...	364
வதனசரோ	..	424	விரகொடு	...	329
வந்துவந்து	...	62	விரித்த	...	172
வரதாமணி	...	144	விரைமருவு	...	105
வரிக்கலை		453	விலைக்கு	...	308
வரிசேர்ந்	...	186	விலையிறுக்	...	121
வரித்தகுங்	.	406	விழியால்	...	159
வரியார்	...	74	விறல்மா	...	34
வரிவிழி	...	372	வினைக்கினை	...	195
வருத்தங்காண	..	274	வீறமத	...	374
வருமயிலொத்	...	436	வீறுபுழு	...	367
வரைத்தடங்	...	15	வெங்களம்	...	33
வரைவில்	....	234	வெஞ்சரோ	...	63
வலிவாத	..	368	வெடுத்த	...	298
வள்ளமுகைப்	...	393	வெருட்டி	...	249
வறுமைப்பாழ்	...	177	வெற்பென	...	400
வனசமொத்த	...	371	வெற்றிசெய	...	229
வாசித்தகூரல்	...	270	வேதத்திற்	...	370
வாசித்துக்கா	...	248	வேயிசைந்தெழு	...	83
வாட்படச்	...	408	வேலைதோற்க	...	402
வாதமொடு	...	176	வேழமுண்ட	...	410

உ

முருகக்கடவுள் துணை.

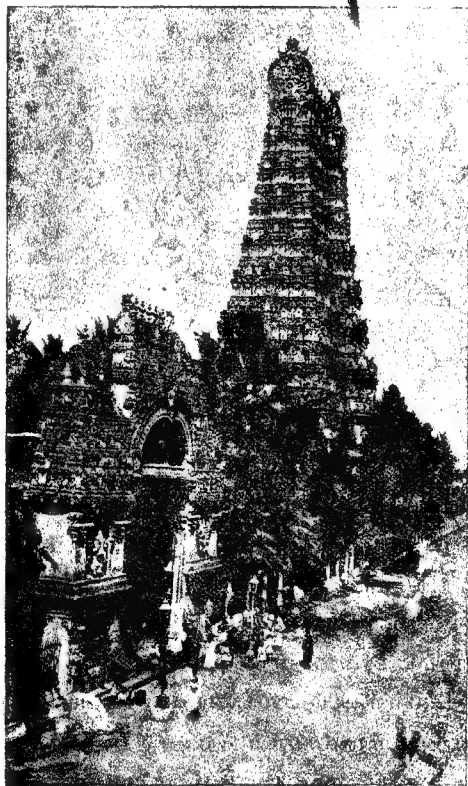
திரு அருணை.

ஆசிரிய விருத்தம்.

எறுமயி லேறிவின யாடுமுக மொன்றே
 சசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகமொன்றே
 கூறுமடி யார்க்கள்வின தீர்க்குமுக மொன்றே
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி கின்றமுகமொன்றே
 மாறுபடு சூரைய தைத்தமுக மொன்றே
 வள்ளியைம னம்புணர வந்தமுகமொன்றே
 ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்கும்
 ஆதயந னுசலம மர்ந்தபெரு மாளே.

(*)

கேலுமயி துர் துணை.

உ
கணபதி துணை.

முருகக்கடவுள் துணை.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

விநாயகர்துதி.

தத்தன தனதன தத்தனதனதன
தத்தனதனதன தனதான.

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொடவல்பொரி

கப்பிய கரிமுக

கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ

கற்பக மெனனனை

மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகள்

மற்பொரு திரள்புய

மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை

மட்டனிழ மலர்கொடு

*முத்தமி முடைனனை முற்படு[†] கிரிதனில்

முற்பட எழுதிய

முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்

அச்சது பொடிசெய்த

அத்துய ராகுகொடு[†] சுப்பிர மணிபடும்

அப்புன மதனிடை

அக்குற மகளுடன் அச்சிய முருகனை

அக்கண மண்மருள்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

னடிபேணிக்

கடிதேரும்

மகயானை

பணிவேனே

முதல்வோனே

அதிதிர

இயமாகி

பெருமானே. (க)

*முத்தமிழுடைவு = பாடிதகதை. †கிரி - மேருமலை.

†சுப்பிரமணி = முருகக்கடவுள்.

இக்கவி முடிபு.

*ரிமுகன் அடிபேணி...அடியவர் புத்தியிலுறைபவ! கற்பகம்! என, வினை...எகும் (ஆதலால் யான்) ...அான் மகன்...மதயானே (ஆகிய) மத்த எவயிறனை, உத்தமிபுதல்வனை...மலர்கொழிபணிவேன். (என்செய்து, எதன் டொருட்டுப் பணிவேன் எனின்) ...முதல்வோனே! ...அத்தீரா! ...பெருமானே! (எனத்ததிசெய்து, எடுத்துக்கொண்ட துதியாகிய இன்னால் இடைபூறின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டிப் பணிவேன் என்க)

சுத்தனைத் தானதனைத் தன்தான.

*ஈ. ம்பர்தருத் ததேனு தமணிக்	கசுவாகி
முண்கடலிற் றேனமுதத்	துணரவூறி
இன்பரரத் தேபருகி	பலகாலும்
என்றனுயிர்க் கரதரவற்	றருள்வாயே
தம்ரதனைக் காகவனத்	தனைவோனே
தர்வதவலத் தாலருள்கைக்	கவிரோனே
யன்பர்தமக் கானிலைப்	பெருமோனே
ஐந்துகாத் தானமுகப்	பெருமானே (உ)

தத்ததனை தத்தனை தத்தனை தத்தனை
தத்தனை தத்தனை தன்தான.

பக்கவெளி சித்தமனை பொற்கலனை யிட்டனை

தபகவியெனு முகரதுர	கமுர சீபப
பக்குவம் லர்த்தொடையும் *அக்குவடு புக்கொர்தொனை	
பட்டுருவ விட்டருள்கை	வடிவேலும்
திக்கதும திக்கவரு த குக்குடமும் ரட்சை தரு	
செற்றடியு முற்றியப	விருதோளும்

* உம்பர்தரு = சந்தனம், அரிசந்தனம், பஞ்சாசம், பாரிஜாதம், கற்பகம் என்னும் தெய்வ விருகங்கள். ததேனு = காசேனு என்னும் செய்வகம். தமணி = சிந்தாமணியென்னும் செய்வதரதகம் இம்முன்றும் தம்மையடைந்தோர்க்கு அவர்கள் விருமயிப பொருள்களைத் தரவல்லன. தபகி = மயில். || தாகம் = குதிரை. சீபம் = கடம்பம்.

* அக்குவடு = செவஞ்சுகிரி. த குக்குடம் = கோழி.

செப்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்புகழ்வி ருப்பமொடு.

செப்பெனெ னக்கருள்கை

மழுவேனே

இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப் ருப்புடனெய்

எட்பொரிய வற்றுவரை

யினநீர்^௧வண்

டெச்சில்பய நப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள

ரிப்பழமி டிப்பல்வகை

தனி^௨மலம்

பிக்கஅடி சிற்கடலை பட்சணமெ னக்கொரொரு

விக்கின^௩ மர்த்தனெனு

மருளாழி

வெற்பு^௪குடி லச்சடி^௫ல விற்பரம ரப்பரநுள்

வித்தகம ருப்புடைய

பெருமானே. (௩)

தனதனன தான தனதனன தான

தனதனன தான தனதான.

விடமடைசு வேலை யமரர்படை நூலம்

விசையன்விடு பாண

மெனவேதான்

விழியுமதி பார விதமுமுடை மாதர்

வினையின்வின வேது

மறியாதே

† கடியுலவு பாயல் பகவீரவெ னுது

கலவிதனின் மூழ்கி

வறிதாய

கயவனறி வீன விவனுமுயர் நீடு

கழலிணைகள் சேர

அருள்வாயே

இடையர்சிது பால்நெய் திருடிநெடி தேக

இறைவன்மகள் வாய்மை

யறியாதே

இதயமிக வாடி யுடைய^௬நீ நாடக

கணபதியெ னுமம்

முறைகூற

அடையலவ ராவி வெருவஅடி கூர

அசலுமறி யாம

லவரோட

அதல்வதென டாசொ லெனவுமுடி ஈட

அறிவருளும் ஆனை

முகவோனே. (௪)

தன்ன தனதன தத்தன தத்தன
தன்ன தனதன தத்தன தத்தன
தன்ன தனதன தத்தன தத்தன தனதான.

நீனது திருவடி ரக்திமயிர்கொடு

நினைவு கருதிடு புத்திகொடுத்திட

நிறைய அமுதுசெய் முப்பழமப்பழம் நிகழ்பால்தேன்

கெடய வளைமுறி யிக்கொடு லட்டுகம்

நிறணி லரிசிப ருப்பவ லெட்பொரி

நிகரி லீனிகத லிக்கனி வார்க்கமு மினாரீநம்

மனது மகிழ்வொடு கொட்டக ரத்தொரு

மகர வலநிதி மயத்தது திங்கர

வலிப கரிமுக வொற்றைம ருப்பனை வலபக

மருவு மலப்புனை * தொத்திர வொற்கொடு

வாவரை † குழைரிடி ‡ தொப்பண குட்டொடு

வன பரிபுர பொற்புக அர்ச்சனை மறவேனே

வெள்ளதெனதென தெத்தெனெ னப்பல

செரிய § அறுபத மொய்த்துதி ரப்புனல்

திரளு முறுசதை பித்தரி னக்குடல் செறிவுனை

செரும வுதரகி ரப்புக ருக்குட

னிரைய வரவரி றைத்தக னத்திடை

திமித திமிதிமி மத்தனி டக்கைகள் செதரேசே

எனவெ துகுதுகு துத்தென வொத்துகள்

துடிக விரிமிக வொத்துமு முக்கிட

டிமுட டிமுடிமு டிட்டிமெ னத்தனி லெழுமோரை

இசலி யலகைகள் கைப்பறை கொட்டிட

இரண பரிபாவி சுற்றுக டித்திட

எதிரும்பிசரச ரைப்பெலியிட்டருள் பெருமானே. (ரு)

■ தொத்திர வொற்கொடு - தொத்திரவொல் கொண்டு.

† குழை - காது.

‡ தொப்பணம் - தோப்பணம், தோப்புக்கணம்,

§ அறுபதம் ௬௪.

திருப்புகழ்.

நூல்.

தத்தத்தன தத்தத்தன தன
தத்தத்தன தத்தத்தன தன
தத்தத்தன தத்தத்தன தன தன தன.

1. முத்தைத்தரு பத்தித்திருநகை

*அத்திக்கியற சத்திச்சரவண

முத்திக்கொரு வித்துக்கொருபர

எனவேரதும்

முக்கட்பர மற்குச் + சுருதியின்

முற்பட்டது † கற்பித் திருவரு

முப்பத்துமு வர்க்கத்தமரு

மடிபேணர்

பத்துத்தலை தத்தக்கணை ‡ தொடு

ஒற்றைக் || கிரி மத்வதப்பொருதொரு

பட்டப்பகல் வட்டத்திகிரி

விரவாகரீ

¶ பத்தற்கிர தத்தைக்கடவிய

* பச்சைப்புயல் மெச்சத்தருபொருள்

பகைத்தொடுகவித்தருள்வது

மொருநாளே

தித்தித்தெய வொத்தப்பரிபுர

நிர்த்தப்பதம் வைத்துப்பயிரவி

திக்கொக்கர டிக்கக்கழுக்கொடு

கழுதாடத்

திக்குப்பரி அட்டப்பயிவார்

தொக்குத்தொகு தொக்குத்தொகுதொகு

சிறப்பவு ரிக்குத்திரிகடக

எனவேரதக்

■ அத்தி - செய்வ யானை.

† சுருதியின் முற்பட்டது - பரணவம்.

‡ இருவர் - பிரமலிட்டுணுக்கன்.

§ தொட்டு எனற்பாலது கொடு எனத்

தொருக்கப்பட்டது. || கிரிமத்தைப் பொருது - மந்தகிரியாகிய மத்தைத்

கொண்டு (திருப்பாற்படலைக்) கடைப்து. ¶ பத்தல் = உருக்கணர்,

■ பச்சைப்புயல் - விட்டுணு.

திருப்புகழ்.

கொத்துப்பறை கொட்டக்களமிறை

குக்குக்குகு, குக்குக்குக்குகு

குத்திப்பறை புக்குப்பிடியென

முதுகூலக

கொட்புற்றெழ நட்பற்றவுணரை

வெட்டிப்பலி யிட்டுக்குலகிரி

குதுப்பா - வொத்துப்பொரால பொருமானே.

இதன் முடிபு

அத்திக்கிறை! ...சாவண; ...குருபர! எனவோதும் பரமற்கு ...கற்பி
த்த, இருவரும்...அமரரும் அடிபேண, ...பயிரலிகடிக்க, -கழுத ஆட,
...அட்பயிரவர் ...ஓத, பறைகொட்ட, ...கூகை புக்குப்பிடிபென, ...அவு
ணராவெ-டிப் பலியிட்டு, ...கிரிகுத்துப்பட்ட ...டொரவலபெருமானே!...ந
லைத்தத் கணைதொட்டு, ...கிரிமத்தைப்பொருது, ...பகல்...இராக ...இரத
த்தைக்க-விய பச்சைப்புயல் மெச்சத்தகு பொருளே! (நீ எளியேனே) இரகவி
த்தருளும் ஓர் நாளும் (உனதோ?)

முருகக்கடவுளின் முக்கிய திருப்பதிகள் ஆறனுள்

முதலாவது

திருப்பரங்குன்றம்.

தன்னதந்த தத்தத்த தந்த

தன்னதந்த தத்தத்த தந்த

தன்னதந்த தத்தத்த தந்த தனதான.

2 கருவடைந்து பத்துற்றதிங்கள்

வயிறிருந்து முற்றிப்பயின்று

கடையில் வந்து தித்துக்குழந்தை

வடிவாகிக்

கமுனியன்கெ டித்துச்சுரந்த

முலை*யருந்து விக்கக்கிடந்து

கதரியங்கை கொட்டித்தவழந்து

நடமாடி

அரைவடங்கள் கட்டிச்சதங்கை

யிடுக்குதம்பை பொற்கட்டிதண்டை

அவையணிந்து முற்றிக்கினர்ந்து

வயிதேற்றி

* அருந்துவிண் - அருந்த = ஊட்ட. † குதம்பை - ஊதாவி.

ஆரியபெண்கள் நட்பைப்புணர்ந்து
 பிணியுமுன்று சுற்றித்திரிந்த
 தமையுமுன்குரு பைச்சித்தமென்று பெறுவேளை
 இரவியிர்த்தான் வெற்றிக்குரங்கி
 னரசரென்று மொப்பற்ற ஈவுந்தி
 ிலாவன[†] என்கி னக்கர்த்தனென்று[†] நெடுநிலன்
 ிரியதென்றும் நுதற்சிறந்த
 அனுமனென்றும் ஒப்பற்ற அண்டர்
 ிவருமிந்த வாக்கத்திலவந்து || னாமா[†]
 ஆரியதன் டி லாடக்கர்த்தரென்று
 அசுரர்தங்கி லாக்கட்டைவென்ற
 அரிமுகுந்தன் மெச்சுற்றபண்ணின் மருகோனே
 அயலையும்பு லாத்துச்சினந்தி
 விலகமும்ப டைத்துப்பரிந்துள்
 அருள்பரங்கி ரிக்குட்சிறந்த பெருமாளே.

தாத்தத்தந்தன் தன்தனிதனிதனி
 தனத்தந்தந்தன் தனிதனிதன்தன்
 தனத்தந்தந்தன் தன்தன்தன்தனி தனிதான

3 உணர்த்தினந்தொழு திலனுநதியல்பினை
 உரைத்திலன்பல மலர்கொடுநடியிலை
 உறப்பணிந்தில னொருதவமிலனுந தருள்மாறு
 உளத்துளன்பின ருறைவிடமறிகிலன்
 விருப்பொடுன்சிக ரமும்வலம்வருகிலன்
 உவப்பொடுன்புகழ் துதிசெயவிழைகிலன் மலைபோலே
 கனைத்தெழும்பு[†] பக டதுபிடர்மிசைவரு
 கறுத்தவெஞ்சின நீமறலிதனுழையினர்
 கதித்தடர்ந்தெறி|| கயிறடு|| கதைகொடு பொருபோதே

* உந்தியிறைவன் * பிரமன். † எண்கிணத்தந்தன் - காழிமுகமுன்ன
 சுகம்புகான். ‡ பகடு - எஞ்ஞம்[†]கடா. || மறலி - யறன். || கயிறு - பாசம்
 || கதை[†] * தண்டாயுதம்.

அ

திருப்புகழ்.

கலக்குறுஞ்செய லொழிவற அழிவுறு
கருத்துநைந்தல முறுபொழுதளவைகொள்
கணத்திலென்பய மறமயில்முதுகினில் வருவாயே

* வினைத்தலந்தனி லலகைகள் குதிகொள
விழுக்குடைந்துமெ யுகுதசைகழுகுண
விரித்தகுஞ்சிய ரெனுமவுணரையமர் புரிவேலா

மிகுந்தபண்பயில் குயில்மொழியழகிய
கொடிச்சிசுங்கும முகைமுகமீழநறை
விரைத்தசந்தன ம்ருகமதபுவரை யுடையோனே

† தினத்தினஞ்சதுர் மறைமுனிமுறைகொடு
புனற்சொரிந்தலர் பொதியவினவரொடு
சினத்தைபிந்தனை செயமுனிவரர்தொழ மகிழ்வோனே

தெனத்தெனந்தென எனவரியளிநறை
தெவிட்டஅன்பொடு பருகியர்பொழில் திகழ்
திருப்பரங்கிரி தனிலுறைசரவண பெருமாளே. (உ)

அருக்குமங்கையர் மலராடிவருடியே
கருத்தறிந்தபி னரைதனிலுடையினை
அவிழ்த்துமங்குள அரகிலைதடவியு நிருடோனாந்

றனைத்துமங்கையி னடிதொறுநகமெழ
வுதட்டைமென்று பஸிகுறிகளுமிட
அடிக்களந்தனில் மயில்குயில்புறவென மிகவாய்விட்

ருக்குமங்கியின் மெழுகெனவுருகிய
சிரத்தைமிஞ்சிடு மனுபவமுறுபலம்
உறச்சுகையின்கனி நிகரெனஇலகிய தனமேல்வீழ்ந்

துருக்கலங்கிமெ யுருகிடவமுதுகு
பெருத்தவுந்தியின் முழுகிமெயுணர்வற
வுழைத்திடுங்கன கலவியைமகிழ்வது தவிரவேனே

* வினைத்தலம் - போர்க்களம். † தினத்தின மெனற்பாலது சந்தம்
போக்கு தினத்தினமென விவரப்பட்டது.

திருப்பரங்குன்றம்.

க

இருக்குமந்திர மொழிவகை * முனிபெற
 வுரைத்தசம்பரம சரவணபவகுக
 இதத்தஇங்கித மிலகியுஅறுமுக எழில்வேளென்
 றிலக்கணங்களு மியலிசைகளுமிக
 விரிக்குமம்பல மதுரிததவிதனை
 யியற்றுசெந்தமிழ் விதமொடுபுயமிசை புணைவோனே
 செருக்குமம்பல மிசைத்தனிலசைவுற
 நடித்தசங்கரர் வழிவழியடியவர்
 திருக்குருந்தடி யருள்பெறஅருளிய குருநாதா
 திருக்குழந்தையு மென அவர்வழிபடு
 குருக்களின்திற மெனவருபெரியவ
 திருப்பரங்கிரி தனிலுறைசரவண பெருமானே. (ங)

5. கறுக்குமஞ்சன விழியினை அயில்கொடு
 நெருக்கிநெஞ்சற எறிதருபொழுதொரு
 கனிக் குளின்சுவை யமுதுகுமொருசிறு நகையாலே
 † களக்கொழுங்கலி வலைகொடுவிசிறியும்
 மனைக்கெழுந்திரு மெனமனமுருகவொர்
 கவற்சிகொண்டிட மனை தனிலழகொடு கொடுபோகி
 நறைத்தபஞ்சனை மிசையினில்மனமுற
 அனைத்தகந்தனி லீணைமுகையெதிர்பொர
 நகத்தமுந்திடஅமுதிதழ்பருகியு மிடறுடே
 நடித்தெழுங்குரல் குமுகுமுகுமுவென
 இசைத்தானன்கொடு மனமதுமறுகிட
 நழுப்புநஞ்சன சிறுமிகள் துயரற அருள்வாயே
 நிறைத்ததெண்டிறை மொகுமொகுமொகுமென
 வுரத்தத்கஞ்சுகி முடிநெறுநெறுவென
 நிறைத்தஅண்டமு கிடுகிடுகிடுவென வரைபோலும்

■ முனி - அத்தியர். † களக்கொழுங்கலி - வனமான கண்டத்தொனி.
 † களம் என்பது அசம் எனத்திரிந்தது. ஆகம் - மாப்பு. ‡ கஞ்சுகி - பாம்பு-
 அல்லது குழிசெய்தல்.

* விவத்திண்கழல் ரிசுசரருமொடு

சிரக்கொடுங்குவை மலைபுரைதரஇரு

நிணக்குழம்பொடு குருதிகள்சொரிதர

அடுதிரா

திறற்கருங்குழ லுமையவள ருளுறு

புழைக்கைமன் கட கயமுகமிகவுள

சிவக்கொழுந்தன கணபதியுடன்வரு

மினையோனே

சினத்தொடுஞ்சும னுதைபடநிறுவிய

பரற்குளன்புது புதல்வநன்மணியுரு

திருப்பரங்கிரி தனி லுறைசரவண

பெருமாளே. (ச)

௫. வடத்தைநிஞ்சிய புளகிதவனமுக்கை

தனைத்திறந்தெதிர் வருமினோளர்களுயிர்

மயக்கியைங்கனை மதனையொருஅரு

மையினாலே

† வருத்திவஞ்சக நினைவொடுமெலமெல

நகைத்துநண்பொடுதீவருமிருமெனவுரை

வழுத்தியங்கவ ரொடுசருவியுமுடல்

தொடுபோதே

விடத்தைவென்றிடு படைவிழிகொடுமுள

மருட்டிவண்பொருள் சுவர்பொழுதினில்மயல்

விருப்பெனும்படி மடிமிசையினில்விழு. தொழில் தானே

நினைத்திடும்பல கணிகையர்தமதுபொய்

மனத்தைநம்பிய சிறியனை வெறியனை

விரைப்பதந்தனில் அருள்பெற்றினைகுவ துளதோதான்

குடத்தைவென்றிரு கிரியெனஎழில்தள

தளத்தகொங்கைகள் மணிவடமணிசிறு

குறக்கரும்பின்மெய் துவள்புயனெனவரு

வடிவேலா

குறைக்கருங்கடல் திருவணையெனமுனம்

அடைத்திலங்கையி னதிபதிர்சிசரர்

குலத்தொடும்பட வொருகணைவிடுமி

மருடிகாளே

■ நிவந்த - நிவந்த, விளக்கிய   † சமன் = யான்.   ‡ வருத்தி + ஐசுவர
ந்தா.   § வருமிரும் = வாரும் இரும்.

திடத்தெதிரந்திடு மசுரர்கள் பொடிபட
 அயிற்கொடும்படை விடுசரவணபவ
 திறற்குகன்குரு பரனெனவருமொரு முருகோனே
 செழித்ததண்டலை தொறுமிலகியகுட
 வளைக்குலந்தரு தரளமுமிகுமுயர்
 திருப்பரங்கிரி வளநகர்மருணிய பெருமானே. (தி)

தனத்ததந் தந்தத் தத்தன தத்தந்
 தனத்ததந் தந்தத் தத்தன தத்தந்
 தனத்ததந் தந்தத் தத்தன தத்தந் தனதான.

7. பதித்தசெஞ்சந்தப் பொற்குடரித்தம்
 பருத்துயர்ந்தண்டத் திறறலைமுட்டும்
 பருப்பதந்தந்தச் செப்பவையொக்குந் தனபாரம்

*படப்புயங்கம்பற் கக்குகடுப்பண்
 செருக்குவண்டம்பப் பிற்கயலொக்கும்
 பருத்தகண்கொண்டைக் கொக்குமிருட்டென் றினைஞோர்கள்

துதித்துமுன்கும்பிட் டிற்துரைத்தன்
 புவக்கநெஞ்சஞ்சச் சிற்றிடைசுற்றுந்
 துகிற்களைந்தின்பத் தூர்க்கமளிக்குங் கொடியார்பால்

துவக்குணும்பங்கப் பித்தனவத்தன்
 புவிக்குளென்சிற்தைப் புத்திமயக்கந்
 துறக்கநிந்தண்டைப் பத்மமெனக்கென் றருள்வாயே

குதித்துவெண்சங்கத் தைச்சுறவெற்றுங்
 கடற்கரந்தஞ்சிப் புக்கவரக்கன்
 குடற்சரிந்தெஞ்சக் குத்திவிதிர்க்குங் கதிர்வேலா

குலக்கரும்பின்சொற் றத்தையிப்பப்பெண்
 தனக்குவஞ்சஞ்சொற் ற்பொச்சையிடைக்குங்
 குகுக்குகுங்குக்குக் குக்குகுக்குங் குகுக்கூ.

* படப்புயங்கம் பல்க்குகடு, பண்ணெருக்கு வண்டு, அம்-ஃ, அப்பிற்கயல் எனப்பிரிக்க. † இப்பெண் - தெய்வயானை. ‡ பொச்சையிடை - காட்டி னிடத்தில்.

திதித்திதிந்திந்தித் தித்தியெனக்கொம்

பதிர்த்துவெண்சண்டக் கட்கம்விதித்ததுந்

திரட்டுவிந்தங்கட் பொட்டெழுவெட்டுங் கொலைவேடர்

தினைப்புனஞ்சென்றிச் சித்தபெணைக்கண்

டுருக்கரந்தங்குக் கிட்டியிணைத்தொண்

திருப்பரங்குன்றிற் புக்குளிருக்கும் பெருமானே. (௬)

தந்தனந் தந்ததன தந்தனந் தந்ததன

தந்தனந் தந்ததன தனதான.

8. மன்றலங்கொந்துமிசை தெந்தனந்தெந்தனென

வண்டினைங்கண்டொடர்

குழல்மாதர்

மண்டிடுந்*தொண்டையழு துண்டுகொண்டன்புமிக

வாழ்விடுங்கும்பகன

தனமார்பில்

ஒன்றஅம்பொன்றுவிழி கன்றஅங்கங்குழைய

உந்தியென்கின்றமடு

விழுவேளை

உன்சிலம்புங்கனக தண்டையுங்கிண்கிணியும்

ஒண்கடம்பும்புணையும்

அடிசேரார்

பன்றியங்கொம்புகம டம்புயங்கஞ்சுரர்கள்

பண்டையென் பங்கமணி

பவரசேயே

பஞ்சரங்கொஞ்சுகிளி வந்துவந்தைந்துகர

பண்டிதன் தம்பியெனும்

வயலூரா

சென்றுமுன்குன்றவர்கள் தந்தபெண்கொண்டுவளர்

செண்பகம்பைம்பொன்மலர்

செறிசோலை

திங்களுஞ்செங்கதிரு மங்குலுந்தங்குழையர்

தென்பரங்குன்றிலுறை

பெருமானே. (௭)

தந்தனந் தனந்ததந்த
தந்தனந் தனந்ததந்த
தந்தனந் தனந்ததந்த தனநான.

9. சந்தனந் திமிர்ந்தணைந்து

குங்குமங் கடாற்பிலங்கு

சம்பகஞ் செழிந்திலங்கு

திரடோளும்

தண்டையஞ் சிலம்பலப்ப

வெண்டையஞ் சலன்சலென்று

சந்தமன் சதங்கைகொஞ்

மயிலேறி

திந்திமிந் திமிந்திமிநகி

தந்தனந் தனந்தனென்று

சென்றசைந் துகந்துவந்

க்ருபையோடே

* சிந்தையங் குலம்புகுந்து

சந்ததம் புகழ்ந் துணாந்

செம்பதம் பணிந்திரென்று

மொழிவாயே

அந்தமந் திகொண்டலங்கை

லெந்தழிந் திடும்பகண்டன்

அங்கமுங் குலைந்தரங்கொள்

பொடியாக

அம்பகும் பனுங்கலங்க

வெஞ்சினம் புரிந்துகன்ற

அம்புகொண்டுவென்றகொண்டல்

மருகோனே

இந்துவுங் கரந்ததும்பை

கொன்றையஞ் சலம்புனைந்தி

டும்பரன் சிலம்பமர்ந்த

குமரேசா

† இந்திரன் பதம்பெறண்டர்

தம்பயங் கடிந்துமுந்த

எங்கணுங் கமழ்ந்திருந்த

பெருமானே. (அ)

* சிந்தைய அம் குலம் - மனமாவது அழகம்

† இந்திரன்பதம்பெற அண்டர்என்பார். அஃதும் இராமகுந்தன் என்பார்.

தந்தந்தன தந்தந்தன தந்தந்தன தந்தந்தன
தந்தந்தன தந்தந்தன தனதான.

10. * எந்தன்சட லங்கம்பல பங்கம்படு தொந்தங்கனில்
என்றுந்துயர் பொன்றும்படி யொருநாளே
இன்பந்தரு செம்பொன்கழ லுந்துங்கழல் தந்தும்பினை
†யென்றும்படி பந்தங்கெட மபிலேறி
வந்தும்பிர சண்டம்பகி ரண்டம்புனி யெங்குந்திசை
மண்டும்படி நின்னுஞ்சுட ரொலிபோலும்
வஞ்சங்குடி கொண்டுந்திரி நெஞ்ரன்துக னென்றுங்கொளும்
வண்டன்தமி யன்றன்பவம் ஒழியாதோ
தந்தந்தன திந்திந்திமி யென்றும்பல சஞ்ரங்கொடு
தஞ்சம்புரி கொஞ்சஞ்சிறு மணிநாரம்
சந்தந்தொனி கண்டும்புய லங்கன்கிவ னம்பன்பதி
சம்புந்தொழ நின்னுந்தினம் விளையாடும்
கந்தன்குக னென்றன்குரு வென்றுந்தொழு ‡மன்பன்கனி
கண்டியந்திட அன்றன்பொடு வருவோனே
கண்டின்கனி சிந்துஞ்சுவை பொங்கும்புளல் தங்கும்பொழில்
கந்தங்கொள்ப ரங்குன்றமர் பெருமானே. (க)

தன தந்தன தந்தன தந்தன
தன தந்தன தந்தன தந்தன
தன தந்தன தந்தன தந்தன தனதான.

11. சருவும்படி §வந்தன னிங்கித
மதனின்றிட அம்புலி யுஞ்சடு
தழல்கொண்டிட மங்கையர்கண்களின் வசமாகிச்
சயிலங்கொளு மன்றல் பொருந்திய
பொழிவின்பயில் தென்றலு மொன்றிய
தடவஞ்சனை துன்றியெ முந்திட இதமாவே

■ எந்தன், இது எனறன் என்பதன மருஉ. † என்றும்படி - எப்போதும்போல. ‡ அன்-ன் - ஈக்கிரர். § வந்தனன் என்பது வந்து எவ்வுமும் பொருளைத்தரும் முற்றெச்சம்.

திருப்பரங்குன்றம்.

கரு

இரவும்பக லந்தியுநின்றிடு

சூயில்வந்திசை தெந்தெனவென்றிட

இருகண்கள் து யின்றிடலின்றியும்

அயர்வாகி

இவனெஞ்சு *ப தன் பதனென்றிட

மயல்கொண்டிவ ருந்தியவஞ்சகன்

இனியுன்றன்ம லார்திலகும்பதம்

அடைவேளை

திருவொன்றிவி ளங்கிய† அண்டர்கள்

மனையின் தயி ருண்டவனெண்டிசை

திகழும்புகழ் கொண்டவன் ‡வண்டமிழ் பயில்வோர்பின்

திரிகின்றவன் மஞ்சரிமம்புனை

பவன்மிஞ்சுதி நற்கொள வென்றடல்

செயதுங்கழு குந்தன்மகிழ்ந்தருள்

மருகோனே

மருவுங்கடல் துந்துமியுங்குட

முழவங்களுக்கு மின்குமினென்றிட

வள மொன்றிய செந்தில்லவந்தருள்

முருகோனே

மதியுங்கதி ரும்புயலுந்தின

மறுகும்படி அண்டமிலங்கிட

வளர்கின்றப ரங்கிரிவந்தருள்

பெருமாளே. (க0)

நனத்தனர் தந்ததான தனத்தனர் தந்ததான

தனத்தனர் தந்ததான தனதான.

12. வரைத்தடங் கொங்கையாலும் வளைப்படுஞ் செங்கையாலும்
மதர்த்திடுங் கெண்டையாலும்   ‡அனைவோரும்

■ பதன்பதனென்றிட-பதைபதைக்க. † அண்டர்-இடையர்

‡ வண்டமிழ்பயிலவோர்பின் திரிகின்றவன் என்றது: —

“கணவண்ணன் போவென்றான் காமருபூங் கச்சி

மணிவண்ண நீகிடங்க மேண்டாம்— தணிலொன்றிசை

செங்கப் புலவன்யான் செல்கின்றே னீயுந்நன்

பைநாகப் பாய்சருட்டிக் கொன்.” என்றதிகுமழிசையாழ்வார் பின்சென்றதை

|| அனைவோரும் வஞ்சிசெய்தொண்டை — பலராலும் || படுத்தப்படும்

கொண்டைகளி னொத்த இதழ்.

வடுச்செயுந்தொண்டையாலும்* விரைத்திடுங்கொண்டையாலும்

மருட்டிடுஞ் சிந்தைமாதர்

வசமாகி

எரிப்படும் பஞ்சுபோல மிகக்கெடுந் தொண்டனேனும்

†இனற்படுந் தொந்தவாரி

கரையேற

இசைத்திடுஞ் சந்தேபத மொலித்திடுந் தண்டைகூழும்

இணைப்பதம் புண்டரீக

மருள்வாயே

சுரர்க்குலஞ் சஞ்செய்கூரன் ‡இனக்ரவஞ் சந்தேபு

துளக்கெழுந் தண்டுகோள

மளவாகத்

தூரத்தியன் றிந்தரலோகம் அழித்தவன் சம்பரதாயம்

கூடப்பருஞ் சண்டவேலை

விடுவோனே

செருக்கெழுந் தும்பர்சேனை துளக்கவென் றண்டமூடு

தெழித்திடுஞ் சங்கபாணி

மருகோனே

தினைப்புனஞ் சென்றுலாவு குறத்தியின் பம்பராயு

திருப்பரங் குன்றமேவு

பெருமானே (கக)

தனத்தனத்தந்தன தனத்தனத்தந்தன

தனத்தனத்தந்தன தந்ததான.

18. பொருப்புதுங்கொங்கையர் பொருட்கவர்ந்தொன்றிய

பிணக்கிடுஞ்சண்டிகள்

வஞ்சமாதர்

§புயற்குழன் றங்கமழ்|| அறற்குலர்தங்கவிர்

முருக்குவன்செந்துவர்

தந்துபோகம்

அருத்திடுஞ்சிங்கியர் தருக்கிடுஞ்செங்கயல்

அறச்சிவந்தங்கையிலு

அன்புமேவும்

அவர்க்குழன் றங்கமு மறத்தளர்ந்தென்பயன்

அருட் பதம்பங்கய

மன்புருதோ

யிருத்தனும்பங்கய னலர்க்கணன்சங்கரர்

விதித்தெனும்பங்குமூடு

கந்தவேனே

* விரை - மணம். † இனற்படுந்தொந்தவாரி = துன்பப்படுகின்ற வினைத் தொடர்புள்ள பிறவிக்கடல். ‡ இன = இளமையாகிய. § புயற்குழன் அம் சூழல் எனப்பெயர்ந்த. || அறல் = சூழலாகிய. || செவ்வகைப்பெருகுளில். || பதங்கள் மொழிபாலது உத்தேசி இயல்புபெற்று. † எனும் - எண்ணும்.

இடுக்கண்டந் துஞ்சம ணரைப்பெருந் தின்கழு
 மிசைக்கிடுஞ்செந்தமி முங்கவாயா
 செருக்குதண்சம்பக வனத்திடங்கொங்கொடு
 திறற்செழுஞ்சந்தகில் அன்றிநீடு
 தினைப்புனம்பைங்கொடி தனத்துடன்சென்றனை
 திருப்பரங்குன்றுறை தம்பிரானே.(கஉ)

தனத்தத்தந்தனந் தனத்தத்தந்தனந்
 தனத்தத்தந்தனந் தனதான.

14. தடக்கைப்பங்கயங் கொடைக்குக்கொண்டல்தண்
 டமிழ்குத்தஞ்சமென் றுலகோரைத்
 தனித்துச் சென்றிரந் அளத்திற்புண்படுந்
 தளர்ச்சிப்பம்பரந் தனையுசற்
 கடத்தைத்துன்பமண் சடத்தைத்துஞ்சிடுங்
 கலத்தைப்பஞ்சஇந் தீரியவாழ்வைக்
 கணத்திற்சென்றிடந் திருத்தித்தண்டையங்
 கழற்குத்தொண்டுகொண் டருள்வாயே
 படைக்கப்பங்கயன் துடைக்கச்சங்கரன்
 புரக்கக்கஞ்சமன் பணியாகப்
 பணித்துத்தம்பயந் தணித்துச்சந்ததம்
 பரத்தைக்கொண்டிடுந் தனிவேலா
 குடக்குத்தென்பரம் பொருப்பிறற்குமங்
 குலத்திற்கங்கைதன் சிறியோனே
 குறப்பொற்கொம்பைமுன் புனத்திற்செங்கரங்
 குவித்துக்கும்பிடும் பெருமாளே.

தந்தனந் தந்தத் தனதான.

15. சந்ததம்பந்தத் தொடராலே
 சஞ்சலந்துஞ்சித் திரியாதே
 கந்தனென்றென்றுத் துணைநாளும்
 கண்டுகொண்டன்புற் றிடுவேனே

■ தந்தியின்கொம்பைப் புணர்வோனே

ஏங்கரன்பங்கிற்

செந்திலங்கண்டிக்

தென்பாங்குன்றிற்

† சிவைபாலா

கதிர்வேலா

பெருமானே. (௧௪)

தன தந்தன தந்தன தந்தன தன தந்தன தந்தன தந்தன

தன தந்தன தந்தன தந்தன — தன தான.

16. கனகத்திரள் கின்றபெருங்கிரி தனில்வந்துத கன்தகனென்றிடு

கதிர்மிஞ்சிய † செண்டையெறிந்திடு கதியோனே

§ கடமிஞ்சிய னந்தவிதம்புணர் கவளந்தனை புண்டுவளந்திடு

கரியின்றுணை யென்றுரிதந்திடு முருகோனே

|| பனகந் கூயில் கின்றகிறம்புணை கடல்முன்புக டைந்தபரம்பரார்

படரும்புய லென்றவரன் || கொள் மருகோனே

பலதுன்பமு மன் றுகலங்கிய சிறியன்புல யன்கொலையன்புரி

பவமின்றுக ஸ்ரீரதிடவந்தருள் புரிவாயே

அனதன்பெயர்நின் றுருளுந்திரிபுரமுந்திரிவேன்றிடவின்புடன்

அழலுந்தர குந்திறல்கொண்டவர் புதல்வோனே

அடல்வந்துமுழங்கியிடும்பறை மிடுண்டுண்டுண்டுண்டுண்டென

அதிர்கின்றிட அண்டநெரிந்திட வருகுரார்

மனமுந்தழல்சென்றிடவன் றவருடலுங்குடலுங்கிழிகொண்டிட

மபில் || வென்றனில் வந்தருளுங்கன பெரியோனே

மதியுங்கதி ருந்தடவும்படி யுயர்கின்றவ னங்கள்பொருந்திய

வளமொன்றுப ரங்கிரிவந்தருள் பெருமானே. (௧௫)

தானன தந்தன தந்தன தந்தன

தானன தந்தன தந்தன தந்தன

தானன தந்தன தந்தன தந்தன — தன தான.

17. காதடருங்கயல் கொண்டிசைந்தைம்பொறி

வாளிமயங்கம னம்பயந்தந்திருள்

கால்தரகிந்துவி சும்பிலங்கும்பொழு

தொருகோடி

* தந்தியின்கொம்பு - தெய்வயானை, † சிவை- பார்வதி. ‡ செண்டை- செண்டாயுதத்தை. § கடம் - மதம். || பனகம் - பாம்பு. || வென். முகம்.

திருப்பரங்குன்றம்.

கக்

காய்க்திரென்றொளிர் செஞ்சிலம்புங்களை

யாழியுடன்கட கந்துலங்கும்படி

காமனெடுஞ்சிலை கொண்டடர்ந்தும்பொரு மயலாலே

வாதுபுரிந்தவர் செங்கைதந்திங்கித

மாகநடந்தவர் பின்திரிந்துந்தன

மார்பிலமுந்தல ணைந்திடுந்துன்பம

துழலாதே

வாசமிருந்தக டம்பமென்கின்கினி

மாலேகரங்கொளு மன்பர்வந்தன்பொடு

வாழ்விதம்புனை யும்பதந்தந்துன

தருள் தாராய்

போதிலுறைந்தருள் கின்றவன்செஞ்சிர

மீதுதடிந்துவி லங்கிடும்புங்கவ

போதவளஞ்சிவ சங்கரன்கொண்டிட மொழிவோனே

பூகமுடன்திகழ் *சங்கினங்கொண்டகி

ரீவமடைந்தைபு ரந்தரன்தந்தருள்

பூவைகருங்குற மின்கலந்தங்குப

னிருதோளா

தீதகமொன்றினர் வஞ்சகந்துஞ்சியி

டா தவார்சங்கரர் தந்தவன்பும்பல

சேர்நிருதன்குல மஞ்சமுன்சென்றடு

திறலோனே

சீதளமுந்தும ணந்தயங்கும்பொழில்

சூழ்தரவிஞ்சைகள் வந்திறைஞ்சும்பதி

தேவர்பணிந்தெழு தென்பரங்குன்றுறை பெருமாளே,

* சங்கினங்கொண்ட ரீவம் - சங்கின் அம் (அழகு) கொண்ட, அல்லது சங்கு இனங்களோட கழுத்து.

இரண்டாவது
திருச்சீரலை வாய் என்'கின்ற
திருச்செந்தூர் .

தனதனதன தந்தனதந்தன
தனதனதன தந்தனதந்தன
தனதனதன தந்தனதந்தன தனதான .

18. கமலமாதுட னிந்திரையஞ்சரி

சொல்வொண்தம டந்தையர்சந்தன
களபசிதள கொங்கையிலங்கையி லிருபோதேய்
களவுதூல்தெரி வஞ்சணையஞ்சன
விழியில்மோகித கந்தகுகந்தரு
கரியவோதியி லிந்துமுகந்தனில் மருளாதே
அமலமாகிய சிந்தையடைந்தகல்
தொலைவிலாத அறம்பொருளின்பமும்
அடையவோதியுணர்ந்துத னந்தபின் அருள் தானே
அறியுமாறுபெ றும்படி யன்பினின்
இனியநாதசி லமபுலம்படும
அருணஆடந கிண்கிணிதங்கிய அடிதராய்
குமரிக்காணிய யங்குரிதங்கி
கவுரிநீலிபாம்பரையாடுகை
முடிவேபோகினி சண்டினிகுண்டலி எழுதியி
குறைவிலாளுமை மந்தரியந்தரி
வெகுவிதாகம சுந்தரிதந்தருள்
குமரமூலிக முந்தியஐங்கர கணராயன்
மமவிராயக னுஞ்சுமிழைஞ்சுகி
அணிகஜானன னிம்பொறம்புலி
மவுலியானுறு சிந்தையுகந்தரு னினை யோனே
வாரும்வாறையு மஞ்சளாநிஞ்சியும்
இடைநினைது நெருங்கியமங்கல
மகிமைமாநகர் செந்திலில்வந்துணர்நெருமாறே.

19. * அளகபாரம லைந்துகுலைந்திட

வாதனம்வேர்வுது லங்கிரலங்கிட

அவசமோகம்வி லைந்துதனைந்திட

அணைமீதே

அருணவாய்கை சிந்தியசமபரம

அடர்நகாநுதி பங்கவிதஞ்செய்து

அதரபானம ருந்திமருங்கிற

முறைமேல்விழ்ந்

தானமுமவேறுப டும்படியொன்றிடு

மகளிர்தோதக இன்றின்முயங்குதல்

ஒரியுமாஅதெ ளிந்துளமன்பொடு

சிவயோகத்

துருகுநானப ரம்பரதந்திர

அறிவினோர்கரு தங்கொள்கிலம்பணி

உபயசீதள பங்கயமென்கழல்

தருவாயே

இளகிடாவளர் சந்தனகுங்கும

களபபூரண கொங்கைநலம்புனை

யிரதிலேவன்பணி தந்தையும்அந்தனமறையோனும்

இனிதுமுதெதி ரிந்திரனண்டரும்

அரஹராசிவ சங்கரசங்கர

எனமிகாவரு நஞ்சினையுண்டவ

ரருள்பாலா

வளர்நிசாசரர் தங்கள்சிரம்பொடி

* பா லிரோதாபி டிங்குலசம்ப்ரமன்

மகரவாரிக டைந்தநெடும்புயல்

மருகோனே

வளரும்வாழையு மஞ்சளமிஞ்சியும்

இடைவிடாதுநெ ருங்கியமங்கல

மகிமைமாநகர் செந்திலில்வந்துறை பெருமானே.

தந்ததானன தனதனதனதன

தந்ததானன தனதனதனதன

தந்ததானன தனதனதனதன தனதான.

20. பஞ்சபாதக முறுபிறையெயிறெரி

குஞ்சிகுர்விட மதர்விழிப்பிலவக

பங்கவாண்முக முடுகியநெடுகிய

திரிகுலம்

பந்தபாசமு மருணியகரதல
 நிஞ்சிநீடிய கருமுகிலுருவொடு
 பண்பிலாதொரு பகடதுமுதுகினில் யமராஜன்
 அஞ்சவேவரு மவதரமதிலொரு
 தஞ்சமாமென வழிவழியருள்பெறும்
 அன்ரினலுன தடிபுகழடிமையெ னெதிரேநீ
 அண்டகோளகை வெடி படஇடிபட
 எண்டிசாமுக மடமடநடமிடும்
 அந்தமோகர மயிலினிலையுடன் வரவேணும்
 மஞ்சபோல்வள ரளகமுமிளகிய
 ரஞ்சிதாம்ருத வசனமுநிலவென
 வந்ததூயவெண் முறுவலுமிருகுழை யளவோடும்
 மன்றல்வாரிச நயனமுமழகிய
 குன்றவாணர்த மடமகஸ்தடமுதை
 மந்தராசல மிசைதுயிலழகிய மணவாளா
 செஞ்சொல்மாதிசை வடதிசைருடதிசை
 விஞ்சகீழ்திசை சகலமுமிகல்செய்து
 திங்கன்வேணியர் பல*தனிதொழுதுயர் மகமேரு
 செண்டுமோதின ரரசருளதிபதி
 தொண்டராதிபும் வழிவழிநெறிபெறு
 செந்தில்மாநக ரினிதுறையமரர்கள் பெருமானே.

தன்னதன தன்னதன தந்தத்தந்தத்
 தன்னதன தன்னதன தந்தத்தந்தத்
 தன்னதன தன்னதன தந்தத்தந்தத் தன்தான.

21: † அமுதுததிவிடமுமிழு செங்கட்டிங்கட்
 பகனிஞ்ஞெளர்வெளிறெயிறு துஞ்சற்குஞ்சித்
 தலையுமுடையவனரவ தண்டச்சண்டச் சமகோலை

* தனி* கோயில். † அமுதுததி - பாற்கடல்.

அதுவருகுமளவிலுபி ரங்கிட்டிங்குப்
 பறைதிமிலைதிமிர் தமிஞ்* தம்பட்டம் பற்
 கரையவுறவினரலற வுந்திசுசந்தித் தெருவுடே
 எமதுபொருளெனுமருளை யின்றிக்குன்றிப்
 ிளவளவுதினையளவு பங்கிட்டுண்கைக்
 கிளையமுதுவசைதவிர இன் னைக்கன்றைக் கெனநாடா
 திடுககடிதெனுமுனாவு பொன்றிக்கொண்டிட்
 நடுநடுநடுநடுநடு நடுநடுநடுநடுநடு
 டெனவகலுநெறிகருதி நெஞ்சத்தஞ்சிப் பகிராதோ
 குமுதபதிவகிரமுது சிந்தச்சிந்தா
 சாணபரிபுரசூதி கொஞ்சக்கொஞ்சக்
 குடி லசடை† பவுரிகொடு தொங்கப்பங்கிற கொடியாட
 † குலதடினி அசையஇசை பொங்கப்பொங்கக்
 கழலதிரடெகுடெகுடடெங்கடடெங்கத்
 தொகுக்குகுதொகுக்குகு தொங்கத்தொங்கத் தொகுதீதோ
 திமிதமெனமுழவொலிமுழ மங்கச்செங்கைத்
 ிதமருகமததிர்சதயொ டன்பர்க்கின்பத்
 திறமுதவுபாதகுரு வந்திக்குஞ்சற் குருநாதா
 திரளுமணிதரளமுயா தெங்கிற்றங்கிப்
 புரளஎறிதிரைமகர சங்கத்துங்கத்
 திமிரசலதிதாழவு செந்திற்கந்தப் பெருமாளே. (ச)

தனனதன தனனதன தந்தனர் தந்தனர்
 தனனதன தனனதன தந்தனர் தந்தனர்
 தனனதன தனனதன தந்தனர் தந்தனர் தந்ததான

11. கொடியினையிடைதுவள அங்கமுட்பொங்கஅங்

குமுதஅமுதிதழ்பருகி யின்புறுஞ்சங்கையன்

குலையிணை முகிலாக முஞ்சரிந்தன் ினின் பண்புலாவக்

* தம்பட்டம்பல்கரைய - தம்பட்டம் முதலிய புல வாத்தியங்கள் சப்தி
 க்க. * † பவுரி - உத்து. † தடினி - ஆறு. குலதடினி - சிரேஷ்டமான
 கங்கையாறு. ிதமருகம் - உடுக்கை.

கொடியவிரல்களுதிசெய் புண்படுஞ்சஞ்சலன்
 குறுகியவருடனினிது சம்பரமங்கொண்டுளங்
 ஞாலழிய அவசமுறு குங்குணன்கொங்கலிழ்ங் வதான் டபாய்போல்
 விடமனையனிழிமகளிர் கொங்கையின்பன்புறும்
 வினையனியல்பரவுமுயிர் வெந்தழிந்தங்கமும்.
 மிதமொழியஅறிவில்நெறிபண் டிலண்டுஞ்சகன்செஞ்செநீடும்
 வெகுதனகவொவிரகுலவும் அந்தமன்செந்திலென்
 றவிழவுள முருகிவரு மன்பிலன் * தந்திலன்
 விரவுமிருசிறுகமலபங்கயந்தந்துகர் கண்டிராதேகா
 படமிலகும்ரவினுட லங்கமும்பங்கிடர்
 துதறுமொருத்கலபிமிசை வந்தெழுந்தண்டர்தம்
 பகையசுரரனைவருடல் சந்துசந்துங்கதஞ் சிந்தும்வேலா
 படியவருமிமையவரும் நின்றிறைஞ்செண்குணன்
 பழையஇறையருவமிலி யன்பர்பங்கன்பெரும்
 † பருவாச்செட்டாமெரி லிண்டிஞ்செங்கணன் கங்கைமாள்வாழ்
 சடிமலிசையழகுபுனை கொன்றையும்பண்புறும்
 தருணமதியினகுறைசெய் துண்டமுஞ்செங்கையொண்
 சகலபுவனமுமொழிக தங்குறங்கங்கியும் பொங்கிநீடும்
 சடமருவுவிடையாவர் துங்கஅம்பங்கினின்
 அலகுதருகவரியுமை கொங்கைதந்தன்புறும்
 தமிழ்விரகவுயர்பரம சங்கரன்கும்பிடுந் தம்பிரானே. (ரு)

தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன
 தன்னதன தன்னதன தன்னதன.

23. அறிவழியமயல்பெருக வுரையுமறவிழிசுழல்

அனலகியமலமொழுக

அலலாதே

அனையுமனைப ருகிலுற வெருவியழவுறவுமழ

அழலினிகர்மறலியெனை

யழையாதே

* தந்திலன் - சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில்லாதவன்.

† கவுபி - மயில்

‡ பருவாச் - தன்பம்.

செறியுமிருவினைகரண மருவுபுலனெழியவுயர்

திருவடியிலணுகவர

மருள்வாயே

சிவனைநிகர்பொதியவரை முனிவனசமகிழஇரு

செவிசூரிதஇனியதமிழ்

பகர்வோனே

நெறிதவறி* அலரிமதி நடுவன்மகபதிமுளரி

நிருதிநிதிபதிகரிய

வனமாளி

நிலவுமறையவனிவர்க ளையஅரசரிமைபுரி

நிருதனுரமற அயிலை

விடுவோனே

† மறிபரசுகரமிலகு பரமனுமையிராநியு

மகிழ்மடி மிசைவளரு

வினையோனே

‡ மதலைதவமுததியிடை - வாயுதர நாமணி || புனின

மறையவுயர்கரைவி லுறை

பெருபாளோ. (சு)

தனத் தந்தந் தனத் தந்தந்

தனத் தந்தந் தனத் தந்தந்

தனத் தந்தந் தனத் தந்தந் தனதான.

24. கரிக் கொம்பந் தனித்தங்கங் குடத்தின் பந் தனத்தின் கண்

கறுப்புந்தன் சிவப்புஞ்செம்

பொறிதோள்சேர்

கனைக்கும்பண்டுலழக்கும்பங்கனிக்கும்பண்பொழிக்குங்கண்

கழுத்துஞ்சங் கொளிக்கும்பொன்

குழையாடச்

சரக்குஞ்சம் புடைக்கும்பொன் துகிறந்தந்தந் தரிக்குந்தன்

சடத்தும் || பண் பிலுக்குஞ்சம்

பளமாதர்

சலித்துமின்சிரித்துங்கொண்டழைத்துங்கண் பசப்புமபெண்

தனத்துன்பந் தவிப்புண்டிங்

குழல்வேலோ

சுரர்ச்சங்கந் துதிதந்தந் ரெழித்தின்பங் களித்துண்பண்

சுகத்துய்ந்தின் பலர்ச்சிந்தங்

கசுராராத்

துவைத்தும்பந்தடித்துஞ்சங் கொலித்துங்குன்றிழக்தும்பண்

சுகித்துங்கண் களிப்புங்கொண்

டிமும்வேலா

* அலரி - சூரியன். † முனரி - அக்கினி. ‡ மறிபரசு - மாணமு. || மதலை - மாக்கலம். || புனினம் - மலைமேடு || பண்பிலுநகல் - தருதியாடிய வஸ்துக்களைக்கொண்டு ஆடம்பரமாக அலங்கரித்தல்.

சிரப்பண்புந் கரப்பண்புந் கடப்பந்தொங் கலிற்பண்புந்
 சிவப்பண்புந் தவப்பண்புந் தருவோனே
 தினைத்தொந்தங் குட்பெண் பண் கிட்பெண்கொங் கையிற்றுஞ்சுந்
 சொழிக்குஞ்செந் திலிறற்கும் பெருமானே. (எ)

25. கருப்பந்தங்கிரத்தம்பொங்* கரைப்புகொண்டுருக்கும்பெண்
 கலோக்கண்டங் கவர்ப்பின்சென் தவரோடே
 கலப்புண்டுஞ் சிறுப்புண்டுந் துவக்குண்டும் பிணக்குண்டுங்
 கலிப்புண்டுஞ் ரலிப்புண்டுந் தடுமாறிச்
 செருத்தண்டந் தரித்தண்டம் | குத்தண்டந் தகற்கென்றுந்
 திவைத்தந்திண் செகத்தஞ்சுந் கொடுமாயும்
 தியக்கங்கண் மியக்கொண்டென் பிறப்பங்கஞ் சிறப்பங்கஞ்
 சினைத்தின்றன் பதத்தின்பந் தருவாயே
 அருக்கன்செந் சரிக்குந்தென் டுரைக்கண்சென்றாக்கன்பண்
 பனைத்தும்பொன் றிடக்கன்றுங் கதிர்வேலா
 அணிச்சங்கங் கொழிக்குந்தன் டலைப்பண் பெண் டிசைக்குங்கொந்
 தளிக்குஞ்செந் திலிறற்குங் குமரேசா
 புரக்குஞ்சங் கரிக்குஞ்சங் கரர்க்குஞ்சங் கரர்க்கின்பம்
 புதுக்குங்கங் கையட்குந்தஞ் கதனாய்
 புனக்குன்றத் தினைக்குஞ்செந் தினைப்பைம்பொன் குறக்கொம்பின்
 புறத்தண்கொங் கையிற்றுஞ்சம் பெருமானே. (அ)

26. குழைக்குஞ்சந் தனச்செங்குங்
 குமத்திந்சந் தநற்குன்றங்
 குலுக்கும்பைங் கொடிக்கென்றிங் கியலாலே
 குழைக்குஞ்செந் குமிழ்க்குஞ்சென்
 ஹரைக்குஞ்செந் கயற்கண்கொண்
 டழைக்கும்பண் தழைக்குஞ்சிங் கியலாலே

உழைக்குஞ்சங் கடத்துன்பன்
 சகப்பண்டஞ் சுகித்துண்டுண்
 டெற்பிண்டம் பருத்தின்றிங் குழலாதே
 உதிக்குஞ்செங் கடிரச்சிந்தும்
 ப்ரபைக்கொன்றுஞ் சிவக்குந்தண்
 மயர்க்குங்கிண் கிணிச்செம்பஞ் சடிசேராய்
 தழைக்குங்கொண் றையையச்செம்பொன்
 சடைக்கண்டங் கியைத்தங்குந் பெருமானார்
 தரத்தஞ்செம்*புயத்தொன்றும்
 தனிப்பங்கின் புறத்தின்செம்
 பரத்தின்பங் கயத்தின்சஞ் பெருவாழ்வே
 சரிக்குஞ்சங் கரிக்கென்றும்
 கழைக்குங்குஞ் சரக்கொம்புங்
 கலைக்கொம்புங் கதித்தென்றுங்
 கயற்கண்பண் பளிக்குந்தின் புயவேளே
 கறுக்குங்கொண்டலிற்பொங்குங்
 கடற்சங்கங் கொழிக்குஞ்செந்
 திவிற்கொண்டன் பினிறங்கும் பெருமானே, (கக)

27. †மனத்தின்பங் கெனத்தங்கைம்
 புலத்தென்றன் குணத்தஞ்சிந் படிசால்ன்
 த்ரியத்தம்பந் தனைச்சிந்தும்
 மலர்ச்செங்கண் கணற்பொங்குந்
 திறத்தின்தண் டெடுத்தண்டங்
 கிழித்தின்றிங் குறத் ‡தங்கும் பலவோரும்
 எனக்கென்றிங் குனக்கென்றங்
 கினத்தின்கண் கணக்கென்றன்
 றிளைத்தன்புங் கெடுத்தங்கங் கழிவாமுன்

* புயம் - கை. †மனத்தின் பங்கென தங்கு ஐம்புலன் - மனம் செல்வதற்
 வேறு வேறு வாயிடுகனாகப் பொருந்தியிருக்கும் ஐம்புலன்.

‡ தங்கும் பலவோர் - தத்துவங்கூட்டம்.

இசைக்குஞ்செந் தபிழ்க்கொண்டங்
 கிரக்கும்புன் றொழிற் பங்கங்
 கெடத்துன்பங் கழித்தின்பந் தருவாயே
 கனைக்குந்தண் கடற்சங்கங்
 கரத்தின்கண் தரித் *தெங்குங்
 கலக்கஞ்சிந் திடக்கண்டுஞ் சிடுமாலும்
 † நதிக்குதொண்டங் கயத்தண்டண்
 பண்ணத்தங்குன் றிடச் சந்தங்
 கனிக் குஞ்சம் பவுக்குஞ்செந் பொருளீ டாய்
 தினைக்குன்றந் தனிற்றந்ரும
 சிறப்பெண்குங் குமக்கும்பந்
 திருஞ்செம்பொன் ப்யத்தென் றுமம் தினைவோனே
 செழிக்குங்குண்டகழ்ச்சங்கங்
 கொழிக்குஞ்சந் தனத்தின்பைம்
 பொழிற்றண்செந் திளிற்றந்ரும பெருமானே. (௧0)

தவந் தந்நத் தனத் தந்தத்
 தவந் தந்நத் தவந் தந்நதீ
 தவந் தந்நத் தனத் தந்நத் தவந் தவ.

28. பருத்தந்தத் தினைத்தந்திட்

பருக்குங்கர சடர்த்துந்திப
 பருக்கும்பொற் பரபைக்குன்றத் தனமானார்
 பரிக்குந்துற் சரக்கொன்றத்
 தினைத்தங்குற் பலப்பண்பைப்
 பரக்குஞ்சக் கரத்தின்சத் தியைநேரும்
 துரைச்செங்கட் கடைக்கொன்றிப்
 பெருத்தன்பற் றினைத்தங்குத்
 துணிக்கும்புத் தியைச் சங்கித் துறிபேனே

* எங்கும் # லக்கம் சிந்திட கண்துஞ்சிடு மால் - சர்வான்மர்க்குந் கலக்க
 கற்றச் சுகழற் துணைதல்காள்ளு திருமால். † கதித்தொண்பங்கயத்தன் -
 கதித்த + ஓன் + பங்கயத்தன் - பங்கயத்தனம்.

துணைச்செம்பொற் பதத்தின்||ற்
 றெனக்கென்றப பொருட்டங்கத்
 தொடுக்குஞ்சொற் றமிழ்த்தந்திப் படியாள்வாய்
 * தருத்தங்கப் பொலத்தண்||த்
 தினைக்கொண்டச் சுரர்க்கஞ்சத்
 தடத்துன்பத் தினைத்தந்திட் டெதிர்கூரன்
 சமர்ந்கெஞ்சிப் படித்துஞ்சத்
 கதிர் துங்கத் தயிற் கொண்||த்
 தலத்தும்பாப் பதிக்கன்||ற் றருள்வோனே
 திருக்கஞ் துணக்கவாடித்
 துறந்தகங்கு||டிவிட்டுஞ்சத்
 சிவற்கன்றப பொருட்கொஞ்சிப் பகர்வோனே
 ரெயத்துங்கக் கொண்||த்துங்கத்
 திருத்தங்கித் தரிக்கும்பொற்
 றிரு ரெந்திற் பதிக்கந்தப் பெருமாளே. (கக)

தனதனதந்தாத் தந்தந தனதன தந்தாத் தந்தத்
 தனதனதந்தாத் தந்தத் தனதான.

29. †அவலிபெறுந்தோர்||ம்பொற் குறைய||ரம்பா||ண்பட்
 டரிவையர்தம்பாற்கொங்கைக் கிடையேசென்
 றனை தருபண்டாட்டங்கற் றுருவியகொண்டாட்டம்பெற்
 றழிதருதிண்டாட்டஞ்சற் றெழியாதே
 பவமறநெஞ்சாற்சிந்தித் திலகுகடம்பார்த்தண்டைப்
 பதபுகவம்போற்றுங்கொற் றமுநாளும்
 பதறியஅங்காப்பும்பத் திழுமறிவும்போய்ச்சங்கைப்
 படுதுயர்கண்பார்த்தன்புற் றருளாயே

* தரு சங்கு அ பொலத்து அண்டத்தினை = சுற்பக விருஷம் சங்கிய அங்
 தப்பொன்னுலகத்தை † சம்- தலை. † அவலிபெறும் தோட்டு அம்பொற்
 குழை - பூமியை வினைகதிக்கும்படியான தோடாகிய அழகிய பொற்குழை

தவநெறிகுன்றப்பண்பிற் றுறவினருந்தோற்றஞ்சத்
தனி*மலரஞ்சார்ப்புங்கத் தமராடித்
தமிழினி ட்தென்காற்கன்றிற் றிரிதருஞ்சாக்ககன்றைத்
தழுவெழுவென்றார்க்கன்றற் புதமாகச்
சிவவடிவங்காட்டுஞ்சற் றுருபரதென்பாற்சங்கத்
திரள்மணிகிர்தாச்சிந்துக் கரைமோதும்
தினகரதிண்டோர்ச்சண்டப் பரியிடறுங்கோட்டிஞ்சித்
திருவளர்செந்தூர்க்கந்தப் பெருமானே (௧௨)

30. தொடரியமன்போற்றுங்கப் படையைவளைந்தோட்டுந் டுதுட்
டரையினகுந்தோட்கொங்கைக் கிடுமாயத்
துகில்விழவுஞ்சேர்த்தங்கத் துளைவிரகுஞ்சூழ்த்தண்டித்
துயர்விளைபுஞ்சூட்டின்பத் தொடுபாயற்
கிடைகொடுசென்றீட்டும்பொற் பணியரைமென்றேற்றங்கற்
றனையென இன் னீரோட்டென் ன் ||றற் கிடுமாதிக்
கினிமையிலொன்றாப்ற் சென்றுட் படுமனமுன்றாட்கன்புற்
றியலிசைகொண்டேத்தென்றுட் டருவாயே
நெடிதுதவங்கூர்க்குஞ்சற் புருடரும்மைந்தேக்கம்பொற்
றயர்வுறநின்றாத்தங்கட் கணையேவும்
நிகரிலமதன்தேர்க்குன்றற் றெரியில்விழுந்தோற்பொன்றச்
சிறிதுநினைந்தாட்டங்கற் றிடுவார்முன்
திடமுறு அன்பாற்சிந்தைக். ஐகறிவிடமுஞ்சேர்த்தும்பார்க்
கிடர்களை யும்பொர்ச்செங்கைத் திறல்வேலா
தினவரிவண்டார்த்தின்புற் றிசைகொடுவந்தேத்திஞ்சித்
திருவளர்செந்தூர்க்கந்தப் பெருமானே, (௧௩)

* மலர் அஞ்ச ஆர் புங்கத்து - ஐவரை புஷ்ப பாணத்தால். † தென்
கால்களில் - இன்தென்றற் காற்றில் டுதுட்டரை - பணிடரை. டுதுட்டர்க்கு
பணியர்க்கு. இது உருப மயக்கம் னீ ஒட்டென்று - ஒவென்று, || அந்தி
டும் - அலகிடும், அன்பு கருங்கும். ஐ அறிவிடம் - தெளிவு.

தந்தன தந்தனத் தந்தன தந்தனத்
தந்தன தந்தனத் தனதான.

31. சங்குபோல்மென்கழுத் தந்தவாய்தந்தபற்

சந்தமோகின்பழுத் தெனவானிற்
றங்குகார்பைங்குழற் கொங்கைநீள்தண்பொருப்
பென்றுதாழ்வொன்றுதத் துலகோரைத்
துங்கவேள்செங்கைபொற் கொண்டலீயென்றுசொற்
கொண்டு *தாய்நின்றுரைத் துழலாதே
துன்பநோய்சிந்தநற் கந்தவேளென்றுனைத்
தொண்டினு டிலொன்றுரைத் கருள்வாயே
வெங்கண் டவ்யானள்கொதித் தெங்கும்டீவேமென்றெடுத்
துண்டுமேலண்டருக் கழுதாக
விண்டநாதன் திருக் கொண்டல்பாதன்செருக்
குண்டுபேரம்பலத் தினிலாடி
|| செங்கண்மால்பங்கயக் கண்பெருதந்தரத்
தின்கணுமிந்திறற் கதிராழித்
திங்களவாழுஞ்சடைத் தம்பிரானன்புறச்
செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப் பெருமானே. (கசு)

32. பங்கமேவும்பிறப் பந்தகாரந்தனிற்

பந்தபாசந்தனிற் றடுமாறிப்
பஞ்சபாணம்படப் புண்படாவஞ்சகப்
பண்பிலாடம்பரப் பொதுமாதர்
தங்களாலிங்கனக் கொங்கையாகம்படச்
சங்கைமால்கொண்டிளைத் தயராதே
ஊண்டைசூழ்கிண்கிணிப் புண்டீகந்தனைத்
தந்துநீயன்புவைத் தருள்வாயே

* தாய் - தாவி. † ஒன்று - பொருந்திய. ‡ வ்யானம் - பாம்பு. இக்கே
அதனிடத்திருந்து எழுந்த விஷத்தைக்குறித்தது. § வேம் - வேகச்செய்யு
மெனினும் பொருந்தா நின்றது. || செங்கண்மால் கண்பெருது நாமெ தம்பி
ரான் எனமுடிக்க.

அந்நகரேவல்கொண்டரக் கன்பரதாபங்கெடுத்
தண்டவேதண்டமுட் படவேதான்
அஞ்சவேதிண்டிறற் *கொண்டலாகண்டலற்
கண்டலோகங் கொடுத் தருள்வோனே
திங்களார்கொன்றைமத் தந் துழாய்துன் றுபொற்
செஞ்சடாபஞ்சாத் துறுதோகை
சிந்தையெய்தென்றிசைத் தென்றல்வீசும்பொழிற்
செந்தில்வாற்றெந்தமிழ்ப் பெருமானே. (சுரு)

தந்தானந்தா தந்தானந்தா
தந்தானந்தத் தனதான.

38. தண்டே னுண்டே வண்டார்வஞ்சேர்
†தண்டார்மஞ்சக் குழல்மாணர்
தம்பாலன்பார் நெஞ்சேகொண்டே
சம்பாவஞ்சொற் றடிநாயேன்
மண்சீடோயந்தி மென்கால்விண்டோய்
வன்காயம்பொய்க் குடி ஸ்வே நய்
வன்கானம்போ யண்டாமுன்பே
வந்தேறின்பொற் கழல்தாராய்
கொண்டாடும்பேர் கொண்டாடுஞ்சூர்
கொன்றாய்வென்றிக் குமரேசா
கொங்கார்வண்டார் பண்பாடுஞ்சீர் கிரியோனே
குன்றமுன்றற் கிரியோனே
||கண்டாகுமபா னுண்டாயண்டார்
கண்டா || கந்தப் ியவேளே

* கொண்டல் ஆண்டலற்கு - மேகவாகனஞகிய ினுக்கு.
† சடாபஞ்சர்த்துறுதோகை-சடைய கிய கூட்டிலிருக்கும் கங்கை. †தண்டா
ர்ஞ்சு - குளிரந்த மாலையணிந்த மேகம். ‡தோயம் - நீர். || ண்டாகும்.
பால்-செந்தில்போ லும் துனிமமயுன்பால், அநாவது-உமாதேவியார் பொற்
கிண்ணத்துக் கறந்து ணட்டிய திருமுலைப்பால். || கந்தடபுயம் - வாசனை தங்
கிய புயம்.

*கந்தாமைந்தா ரந்தோன்மைந்தா
கந்தாசெந்திற்

பெருமானே. (கக)

34. வெங்காளம்பா ணஞ்செல்கண்பால்

மென்பாகஞ்சொற்

குயில்மாலை

மென்கேசந்தா னென்றேகொண்டார்

மென்றோளொன்றப்

பொருள்தேடி

வங்காள நெஞ்சேன்மப்பாய்

வன்பெதுன்பப்

படலாமோ

நுமைந்தாருந்தோன் மைந்தாஅந்தா

வந்தேயிந்திற்

பொழுதாள்வாய்

கங்காநகர்பைந்தே னுண்டேவண்டார்

குன்றாக்கொங்கைக்

கிணியோனே

குன்றிஞ்சு || மம்பேழுஞ்சு

நம்பேய்மங்கப்

பொருகோபா

கங்காளஞ்சேர் மொய்ம்பாறன்பார்

கன்றேயும்பர்க்

கொருநாதா

¶ கம்பூர்சிந்தார் தென்பால்வந்தாய்

கந்தாசெந்திற்

பெருமானே. (கௌ)

35. விதிபோலு*முந்த விரியா லுமிந்து

நுதலாலுமொன்றி

யினேனோர்தம்

விரிவானசிந்தை யுருவாகிரொந்து

நிறல்வேறுசிந்தை

வினையாலே

■ கந்தா ஆம் மைந்து ஆர் அம் தோன் மைந்தா - கம்பத்துக்குச் சமானமாகி வலிமை பொருந்திய அழகிய தோள்களையுடைய பாக்கிரமனே.

† மாலை - இஞ்சு. ‡ சோனம் - சோனகம் § மைந்து - வலிமை

|| அம்பேழும் = எழுகடலும். ¶ கம்பு ஊர் சிந்து - சங்குகள் தவழும் சமுத்திரம். * உந்தவிழி - உந்துஅ + விழி.

இதமாகியின்ப மதுபோதவுண்டுள்
இனிதாளுமென்று மொழிமாதா
இருளாயதுன்ப மருள்மாயபந்தம்
எனையீர்வதென்றும் ஒழியாதோ
மதிசூடியண்டர் பதிவாமுமண்டி
வருமாலமுண்டு விடையே றி
மறவாதசிந்தை யடியார்கள் பங்கில்
வருதேவசம்பு தருபாலா
அதிமாயமொன்றி வருசூரர்பொன்ற
அயில்வேல்கொடன்று பொருள்வீரா
அழகானசெம்பொன் மயில்மேலமர்ந்து
அலைவாயுகந்த பெருமானே. (கஅ)

36. விறல்மாரணந்து மலர்வாளிசிந்த
மிகவானிலிந்து வெயில்காய
மிதவாடைவந்து தழல்போலவொன்ற
வினைமாதர்தந்தம் வசைகூறக்
குறவாணர்குன்றி லுறைபேதைகொண்ட
கொடிதானதுன்ப மயல்தீரக்
குளிர்மாலையின்க ணையிமாலையெஞ்சு
குறைதீரவந்து குறுகாயோ
மறிமானுகந்த இறையோன்மகிழ்ந்து
வழிபாடுதந்த மதியாளா
*மலைமாவுசிந்த அலைவேலையஞ்சு
வடிவேலெறிந்த அதிதீரா
அறிவாலறிந்து அருதாளிறைஞ்சம்
அடியாரிடைஞ்சல் கலைவோனே
அழகானசெம்பொன் மயில்மேலமர்ந்து
அலைவாயுகந்த பெருமானே. (கஆ)

‘ஒன்றி...உருவாகிவந்து...மொழிமாதா’ எனக்கூட்டுக.

■ மலை மாவுசிந்த = கிரௌஞ்சகரியு (குரங்கிய) மாமரமுடிக்.

தந்தனதான தனத்தான தந்தனதான தனத்தான
தந்தனதான தனத்தான தனதான

87. சந்தனசவாது நிறைகற்பூர குங்குமபடர விரைகஸ்தூரி
தண்புழுகளாவு களபசசிக வெருவாசர்
சண்பக^{*}கலார வகுளத்தாம வமபுதுகிலார வயிரக்கோவை
தங்கியகரீர தரவித்தார பரிதான
மந்தரமதான தனமிக்காசை கொண்டுபொருள்தேடு மதிநிடரீர
வநாசலிரா இதயப்பூவை யணையார்கள்
†வந்தியிடைய விரகப்பார்வை அம்பிலுளம்வாடு மறிவற்றேனை
வந்தடி மபாள இனியெப்போது நனைவாயே
இந்ரபுரிநாவல் முதன்மைக்கார சம்பரமபூர துரகக்கார
என்முகலாக இளமைக்கார குறமாதின்
இன்பஅணிபாக ராந்நார வந்தஅசரேசர் கலகக்கார
எங்க ணைமேசெயெ னாருமைக்கார மிருபாவின்
செந்மழ்சொவ்வாவு கவிமைக்கார குன்றெறியும்வேலின் வலிமைக்கார
செஞ்சொலடியார்கள் எளிமைக்கார எழில்மேவும்
†திங்குநாடிகாநாய சமயக்கார மந்த்ரவுபதேச மகிமைக்கார
செங்கில்கர்வாமும் அருமைத்தேவர் பெருமானே. (உ௦)

தந்தனதான தானத்தான தந்தனதான தானத்தான
தந்தனதான தானத்தான தனதான

88. முந்தாதிநிலை நேரிடக்கோடி சந்தமொடுநீடு பாடிப்பாடி
தீமுஞ்சர்மனைவாசல கோடிக்கேடி யுமலாகே
முந்தைவினையவ ராமற்செய்த மங்கையர்கள்காதல்தூரத்தேக
முநகடிமையேனை யாவனக்காணு முனைமீதே
திந்திதிமிகோநி திகித்திதி தந்தனதான தானத்தான
செஞ்சணமுருகு தரவத்தேடு நடமாடுஞ்

■ கலாரம் - கலாரம், செங்குவளி. † ■ தியிலம் - வருத்தத்தை உண்
பெண்ணும † திங்குநாடிகாநாய சமயம் - சைவசமயம் § முஞ்சர் - செந்
துப்பேரவேள்

செஞ்சிறியகால்வி சாலத்தோகை துங்கஅனுகூல பார்வைத்தீர
 செம்பொன்மயில்மீதி லேயெப்போது வருவாயே
 அந்தண்மறைவேள்விகாவற்காரசெந்தமிழ்சொல்பாலின்மலைக்கார
 அண்டருபகார சேவற்கார முடிமேலே
 அஞ்சலிசெய்வோர்கள் நேயக்கார குன்றுருவஏவும்வேலைக்கார
 அந்தம்வெருவான ருபக்கார எழிலான
 *சிந்துரமின்மேவு போகக்கார விர்தைகுறமாத வேலைக்கார
 வெஞ் சொல்லியார்கள் வாரக்கார விரான
 வெஞ் சமரைமாயு மாயக்கார துங்கரணகுர குறைக்கார
 செந்தில்நகர்வழி மாண்மைக்கார பெருமானே. (௧)

தந்தத்தனனத் தந்தத்தனனத்
 தந்தத்தனனத் தனதான.

39. ‡அம்பொத்தவிழித் தந்தக்கலகத்
 தஞ்சிக்கமலக் கணையாலே
 அன்றிற்குமணற் றென்றற்குமிளைத்
 தந்திப்பொழுதிற் றிறையாலே
 எம்பொற்கொடிமற் றுன்பக்கலனற்
 றின்பக்கலவித் துயரா னை
 என்பெற்றுலகிற் பெண்பெற்றவருக்
 கின்பப்புலியற் றிடலாமே
 கொம்புக்கரிபட் டஞ்சப்பதுமக்
 மொங்கைக் குறவிக் கினியோனே
 கொன்றைச்சடையர்க் கொன்றைத்தெரியக்
 கொஞ்சித்தமிழைப் புகர்வோனே

■ சிந்துரமின் - தெய்வயானை. ‡ சமரைமாயு - யுத்தத்தில் (பகைவரை) மாய்க்கும். ‡ அம்பு ஒத்த விழி தந்த கலகத்த - அம்பு போன்ற கண்களாலும், தந்தம்போன்ற தனங்களாலும் விளைந்த கலகத்திற்கு. § மன் னுன்பகலன் அற்று - தரித்திருக்கின்ற தன்பத்தைச் செய்யும் ஆபரணங்களை அறவிடுத்த. || குறவி - குறத்தி, உள்ளிகாயகி.

செங்கைவேல் வென்றிலேல் கொண்டுநூற்பொன்றவே
சென்றுமோ தும்பரதாபா
செங்கண்மால்* பங்கஜா னன்தொழானந்தவேள்
செந்தில்வாழ் தம்பிரானே. (௨௭)

43. தந்ததந்தன தானுதானு தந்ததந்தன தானுதானு
தந்ததந்தன தானுதானு—தனதானு,
அங்கைமென்குமுலாய்வார்போலே சந்திநின்றயலோடே போவா
ரண்புகொண்டிட நீரோபோறீ ரறியீரோ
அன்றுவந்தொருநாள் நீர்போனீர்பின்புகண்டறியோநாமீதே
அன்றுமின்றுமோர்போதோபோகா துயில்வாரா
எங்கனந்தரம் வேறுரோர்வார் பண்டுதந்தது போதாதோமே
லின்றுதந்துறவோதானீதே னிதுபோதா
திங்குநின்றதென் வீடேவாரீ ரென்றினங்கிகன்மாய்லீலா
இன்பசிங்ஸியில்வீணேவீழா த்ருள்வாயே
மங்குலின்புறு வானுய்வானு டன்றரும்பிய காலாய்நீள்கால்
மண்டுமும்புகை நீறுவீறு எரிதியாய்
வந்திரைந்தெழு நீராய்நீர்க்கும்அம்பரம்புனை பாராய்பாரேழ்
மண்டலம்புகுத் நீயாய்நானாய் மலரோனாய்
உங்கள்சங்கரர் தாமாய்நாமார் அண்டபந்திகள் தாமாய்வானாய்
ஒன்றினுங்கடை தோயாமாயோன் மருகோனே
ஒண்டடம்பொழில் நீரீர்கோரீர் செந்திலம்பதி வாழ்வேவாழ்வேர்
உண்டநெஞ்சறி தேனேவாறோர் பெருமானே. (௨௮)

தந்தன தனந்தனந் தனதனத்
தந்தன தனந்தனந் தனதனத்
தந்தன தனந்தனந் தனதனந் தனதனத் தனதான

44. அந்தகன் வருந்தினம் பிறகிடச்
சந்ததமும் வந்துகண் டரிவையர்க்
கன்புருகு †சங்கதந் தவிரமுக் குணமாள்

* பங்கஜாஸனன் என்பது பங்கஜானன் என விசாரமாயிற்று. †சங்கதம்-ஈட்பு
58

காதலார்மைந்தருந் தாயராருஞ்செய்துங்
கானமேபிண்டொடர்ந் தலறுமுன்
சூலம்வாள் கண்டுசெஞ் சேவல்கோதண்டமுஞ்
சூடுதோளுந்தடந் திருமார்புந்
தூயதாள் தண்டையுங் காண ஆர்வஞ்செயுந்
தோகைமேல்கொண்டுமுன் வரவேணும்
ஆலகாலம்பரன் பாலதாகஞ்சிடுந்
தேவர்வாழன் றுகந் தமுதீயும்
ஆரவாரஞ்செயும் வேலைமீகண்மையின்
முதிமாயன்றன் மருகோனே
சாவிசேர்ச்சங்கினம் வானிருழ்பங்கயஞ்
சாரலார்செந்திலம் பதிவாழ்வே
தாவுசூரஞ்சிமுன் சாயவேகம்பெறுந்
தாரைவேலுந்திடும் பெருமானே. (உச)

தந்தன தந்தன தந்தன தந்தன
தந்தன தந்ததான.

42. சங்கைதானொன்றுதா னின்றியேநெஞ்சிலே
சஞ்சலா ரம்பமாயன்
சந்தொடேகுங்குமா லங்க்ருதாடம்பரா
சம்ப்ரமா னந்தமாயன்
மங்கைமார்கொங்கைசேர் அங்கமோகங்களால்
வம்பிலே துன்புறமே
வண்குகாரின்சொரு பம்ப்ரகாசங்கொடே
வந்துநீ யன்பிலாள்வா
கங்கைகுடும்பிரான் மைந்தனே அந்தனே
கந்தனே விஞ்சையூரா
கம்பியாதிந்தரலோ கங்கள் † காவென்றவா
கண்டலே சன்சொல்வீரா

* , ன்ருதி - தயின்ற ஆதி. † என்று ஆண்டலேசன் என்ப
பரித்துக் கொள்க. ஆகண்டலேசன் - தேவேந்திரன்.

செம்பொற்சிகரப பைம்பொற்கிரியைச்

சிறதக்கயுவிப

பொருமவேலா

செஞ்ஞொற்புலவாக் கன்புற்றதிருச்

செந்திந்ருமரப்

பெருமானே (உஉ)

40 கொங்கைப்பணையிற் செம்பொற்செறிநிற்

கொண்டற்குழலிற்

கொடிதான

கொன்றைக்கணையொப் பந்தக்கயலிற

கொஞ்சக்கிளியுற்

முறவான

*சங்கத்தொனியிற் சென்றிற்கடையிற

சந்திப்பவரைச

சருவாதே

சந்தப்பய்யுற் றென்றற்றலையிற்

சந்தப்பகமவைத

தருள்வாயே

அங்கப்படைவிட டன்றைப்படுகைக்

† கந்திக்கடல்

கடிதோட

§ அந்தப்பொழிலிற் || சந்தாக்கலையுற்

றஞ்சப்பொருதுற

றொரியாதே *

செங்கைக்கதிருற் றென்றக்கடலிற்

¶ சென்றுற்றவர்தற

பொருளாய்

சிலைகக்கனிலைத் தந்தப்பொழிலிற்

செந்திறகுமரப

பெருமானே. (உங)

தானகாணாதனந் காணதானந்தனந்

காணதானந்தனந் காணதான

41. காலனாவெங்கொடுந் தூதர் || சங்கொடுண்

காலி* னாதந் துடன்

கொடுப்போக

■ சங்கம் - சங்குபோன்ற கண்டம்: † என்றற்றலை - என்றன் லை

‡ அந்திக்கடல்-செந்திலுக்கும் மகேந்தரபுரிக்கும் இடைச்சந்தியாகவுள்ள கடல்

§ அச்சப்பொழில் - அந்தப் பூமியாகிய மகேந்திரத்தில். || சந்தாத் தலையுற்று தூதர்கச்சென்று ¶ சென்றுற்றவர் போய்வாதவராகிய வீரவாகுதேவர்.

* ஆர்த்து - டட்டி

■ அந்திபக லென்றிரண் டையுமொழித்
 திந்திரிய சஞ்சலங் களையறுத்
 தம்புயப தங்களின் பெருமையைக் கனிபாடிச்
 செந்திலை யுணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்
 †கந்தனை யறிந்தறிவினிற்
 சென்றுசெரு குந்தடந் தெளிதரத் தணியாத
 இந்நையு மவிழ்ந்தவிழ்ந் துரையொழிந்
 தென்செயு லழிந்தழிந் தழியமெய்ச்
 இந்நைவர என்றுநின் தெரிசனைப் படுவேனோ
 கொந்தவிழ் சரண்சரண் சரணெனக்
 கும்பிடு புரந்தரன் பதிபெறக்
 குஞ்சரி குயம்புயம் பெறஅரக் கருமானக்
 குன்றிய அம்பொனின் திருவரைக்
 கின்கினி கினின்கினின் கினினெனக்
 குண்டல மசைந்தினங் குழைகளிற் ப்ரபைவீசத்
 தந்தன தனந்தனந் தனவெனச்
 செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்
 தண்டைகள் கலின்கலின் கலினெனத் திருவான
 சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்
 தந்தர வருஞ்செழுந் தளர்நடைச்
 சந்ததி சகந்தொழுஞ் சரவணப் பெருமானே (உ௭)

தன்னதன தானதானன தன்னதன தானதானன
 தன்னதன தானதானன தந்தத் தந்தத் தனதான.

45. அருணமணி மேவு பூஜிதீம்ருகமத பஊர லேபன
 ிஆபினைவ விசால பூரண அம்பொற்கும்பத்தனமோதி

■ அந்திபகல் - கேவலசேவம். † கந்தனை - கந்தனையி னின்றி, இஃது
 இடவழுவுமைதி. ிம்ருகமதம்-கந்தாரி. பஊரம் - சந்தனம். ி ஆபினை
 அபிசயம்.

அரிசுலவுமாதர் ஸீலரின் முழுகியபி ஷேகரிதென

அறவுமுற வாடிநீடிய அங்கைக்கொங்கைக் கிதமாகி

*இருணிறைய மோதிமாஸ்கை சருவியுறவானவேனாயி

லிழைக்கைய மாத ரார்வழியின்புற்றன்புற் றழியாரீள்

இரவுபகல் மோகமேகொடுபடியில்மடியாமல் யானுமுன்

இணையகன் பாடி வருளன் ஞ்சிற்செஞ்சொற் றருவாயே

நருணமணியாடராவணி குழலசடி லாதித்யோதிய

ரதுபமறையி னுதி யாதிய சங்கந்நங்கந் குழையாரா

நருமுருக கோகரையலர்த்தமரமக ராழிகுழிவி

தனைமுழுதம் வரீயேயமுதண்டிட்டண்டர்க் கருள்கரும்

செருமுதலி மேவாராவயி யதிமதகரேபாலமாமலை

தெளிவினு ன்முகமேயெனமுததா சித்தித்தருள் மாயன்

திருமுருக நான்மாற்பொடு சிலைநுவ வேலையேனிய

சொரரசவணுமனேகரெடுத்திந்நந்தபலபருமாரீன (உஅ)

தனத்தந் தானன தானன தானன

தனத்தந் தானன தானன தானன

தனத்தந் தானன தானன தானன தனதான.

அளிர்சங் டுகார்முதம் வீதி - மாசறு

துகட்பஞ் சானத டாகம்வி டாம.

அனத்தின் துனிகுலாவிய சீரடி

மடமாரூர்

அருக்கன் போலொளி வீசிய மாமா

நதப்பைபம் பூணைவார்முதை மேல்முதம்

அழுத்தும் பாவியை ஆவி நீயிடேறிட ரெறிபாரா

வினைச்சண் டாளனை வீணனை நீணிதி

தனைக்கண் டாணவ மானநிர் ளுடனை

|| விடக்கன் பாய்முகர் பாழனை யோர்மொழி பகராதே

* இருள் நிறை அம் ஒளி - கருமை நிறைந்த அழகிய கூடத்தல். † தம
ரம் - ஒலி. ‡ கார்முதம் - பஞ்சகொட்டும் வில். § இடேறிட - ஈடேறிட.

|| விடக்க - மாயிசம்.

விகற்பங் கூறிடு மோக விகாரனை
 அறத்தின் பாலொழு காதமு தேவியை
 விளித்துன் பாதுகை நீதர நானருள் பெறுவேனோ

முனை ிசங் கோலிடு லீம கோததி
 அடைத்தஞ் சாதஇ ராவண னீள்பல
 முடிக்கன் றேழர்களை யேயுமி ராகவன் மருகோனே

முனைக்குஞ் சீதரி லாவொட ராவிரி
 திரைக்கங் காந்தி[■] தாதகி[†] கூளின
 முடிக்குஞ் சீதரர் பேரரு னால்வரு முருகோனே

தினை[‡] ிடுங் கானக வேடுவ ரானவர்
 திலகத்தந் தோவென வே[†]கணி யாகிய
 திறக்கர் தாவளி நாயகி காமுறும் எழில்வேலா

சிறக்குந் தாமரை போடையில் மேடையில்
 சிறக்குஞ் சூல்வளை பால்மணி வீசிய
 திருச்செந் தூர்வரு சேவகனேகரர் பெருமாளே. (உ)

தனதனன தந்ததந்த தனதனன தந்ததந்த
 தனதனன தந்ததந்த—தனதான.

47. அனைவரும் நுண்டருண்டு கடிதெனவெ குண்டியம்ப
 அமரஅடி[■] ின்தொடர்ந்து ினநாறும்

அழகு[†]ணி கொண்டிண்டு புழுவுட னெலும்பலம்பும்
 அவலவுட லஞ்சமந்து தடுமாறி

மனைதொறுமி தம்ப கர்ந்து வரவரஇ ருந்தருந்தி
 மனவழிதி ரிந்துமங்கும் வசைதீர

மறைச துர்வி தந்தெரிந்து வகைகிறுச தங்கைகொஞ்ச
 மலரடி வ னங்க என்று பெறுவேனோ

தினைமிசை[‡]சு கங்கடி[†]ந்த புனமயிலி ளங்குரும்பை
 திகழிருத னம்பு ணர்ந்த திருமார்பா

■ தாதகி - ஆத்தி. † கூலினம் - வில்வம். ‡ கணி - வேங்கைமரம்
 § சுகம்சுடிந்த - 'கிளிகளையோட்டிய.

செழுமுது முன் | தும்பி முகவனெடு தநதைமுன் | |
 திகிரிவலம் வந்த செம்பொன் தபிலவீரா
 இனியகனி மந்திரிசுந்தா மல்கிழவ ரெந்திலவந்த
 இறைவசூக கந்த என்னும் இளையோனே (௩௦.)
 எழுகடலு மெண்கிலம்பும் சிசிரரநுந் அஞ் அஞ்சும்
 இமயவரை யஞ் லென்ற பெருமானே

தன்னதன் தந்ததந்தன் தன்னதன் தந்ததந்தன்
 தன்னதன் தந்ததந்தன் தனதான்.

48. இருகுழையெறிந்த கெண்டைகள் ஒருகுமிழடந்து வந்தி
 இணைசிலைநெ ரிந்தெ முந்திட அணைமீதே
 இருளாக பந்திவஞ்சிபி ஷிருகலையு டன்முலைந்திட
 இதழமுத ருந்து சிங்கியின் மனமாய்
 முருகொடுக லந்தசந்தன * அள அபடுகுங்குமங்கமழ்
 முகைமுகடு கொண்டெ முந்தொறு முருகார
 முழுமதிபு ரிந்தசின்னூர அரிவைய ருடன்க லந்திடு
 † முகடியுந லம்ரி றந்திட அருள்வாயே
 எரிவிடநி மிரந்தகுஞ்சிபி நிலவொடுமெழுந்த கங்கைகடி
 மிதழியொட ணிரந்த சங்கரர் களிகூரும்
 இமவரைத ருங்கருங்குயில் மரகதநிறந்த ருங்கினி
 யெனதுயிரெ னுந்தரி யம்பகி பெருவாழ்வே
 அரைவடமலம்பு கிண்கிணி பரிபுரநெருங்கு தண்டைக
 எணிமணிர தங்கை கொஞ்சிட மயில்மேலே
 அகமகிழ்வுகொண்டு சந்ததம் வருகுமர முன்றிலின்புறம்
 அலைபொருத செந்தில் தங்கிய பெருமானே. (௩௧)

தனதன தனன தனத்தத் தாத்தன
தனதன தனன தனத்தத் தாத்தன
தனதன தனன தனத்தத் தாத்தன தந்தநான .

49. இருவிரிமுழை விரித்துத் தூற்றவும்
இறுகியதுகிலை நெகிழ்த்துக்காட்டவும்
இருகடைவிரிவு முறுக்கிப்பார்க்கவு மைந்தரோடே
இலைபொவதனை மறுத்துக்கேட்கவு
மறுபொழிபலவு மறைத்துச் சாற்றவும்
இடைபிடைசிறிது நகைத்துக்காட்டவும் பங்கன் வீடே
வருகெனவொருநொலுசுரந்துப்பூட்டவும்
விரிமலராமலி யனைத்துச் சேர்க்கவும்
வருபொருளானி லுருக்கித்தேற்றவும் உசையாலே
வனைமனை *புகுதி லடித்துப்போக்கவும்
ஒருநிலைமறுபு ணர்ச்சித்துர்த்துக்கள்
வரைவிடெனது பதத்தைப்போற்றுவ தெருநாளோ
குருமணி வயிர் மிழிந்துக்கோட்டிய
கழைவட வருவு வெருத்துத் தோற்றிய
†சுவாழ்சையருவி கொழித்துத் தூற்றிய மண்டுநீ டு
புழிபடு நீ கலுழி வயிற்றைத் தூர்த்தெழு
திடர்மண லிறகு துருத்திக் || அரப்போதி
குளிர்மழலருவி கலக்கிப் பூப்புனை வண்டலாடா
முருகவிழ் துணர்களு குத்துக் காய்த்தனை
வினைநடு*இதணி லிருப்பைக் காட்டிய
முகிழ்நகையினைய குறத்திக் காட்படு செநதில் வாழ்வே
முனைபி னாதியை யெடுத்துச் சாத்திய
படைமுடி யிறைவர் தமக்குச் சாத்திர
முறையருள் முருக தவத்தைக் காப்பார் தம்பிரானே. (உஉ)

■ புகுதிவ = புகுந்தால. † குளிறு இசை. குளிறு - சப்திக்கின்ற டீனார்.
செல்லுகின்ற. § கலுழி - கான்யாழ. || துருத்தி கர - திட்டுணி-த்தள்ள
சோலை. ■ இதன் - பாண.

தன்னதன தந்த தானதன தன்னதன தந்த தானதன
தன்னதன தந்த தானதன தனதான.

50. உத்தியறல்மொண்டு ஸ்கொர் நகு முகிலென இருண்ட நிலமிக
வொலிதிகழுமன்ற லோதிறரை 11ஞ்சுபோலாய்

உதிரமெழுதுங்க வேலவிழி மிடைகடையொதுங்கு லீளாகளு
முடைதயிர் டிதீர்ந்த தோஇதென வெம்புலாலாய்

மதநடதந்தி வாயினினை செருகுபிறைதந்த ஸ்துதிகளின்
வடிவநருகும்ப மோதிவளர் கொங்கைதோளாய்

* வனமரிமங்கை மாதர்களி னிலைதனை யுணர்ந்து தானிலுயர்
வாயியடிமையான் ஸ்ராமது சிந்தியேனோ

இதழ்மொதியவிந்த தாமரைவின் மணவறை புகுந்த நான்முகனு
மெய்தியாயலம் பாலுததி நஞ்சராபோல்

இருவிழிதுயின்ற நாரணனு முலாமெருவுசர்தா சேகரவு
மிமைபவ்வணங்கு வாசவனு நின்முதுமும்

முதல்வாகுமைந்த டிடி கையில் ஆகிலக ஆண்ட நாயகிதன்
முகிழ்முகைகமந்த பாலமுத முண்டலேனோ

முனைமுருகுசங்கு வீசியலைமுமுகி டிமைதவழந்த வாபெருகி
முதலிவருசெந்தித் வாழ்வுதரு தம்பிரானே. (155)

தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன
தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன
தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன தனதான.

61. கட்டமுகு விட்டுத் தளர்ந்தங் இருந்துமுன
மிட்டபொறி தாபிப் பிணங்கொண்ட தின்சில்கள்
கட்டணமெடுத்துச் சுமந்தும் பெரும்பறகன் முறையோடே
வெட்டவிட வெட்டக் கிடஞ்சங் கிடஞ்சமென
மக்களொரு மிக்கத் தொடர்ந்தும் பரண்டும்வழி
விட்டுவருமித்தைத்தவிர்துண்பதங்களுறவுணர்வேனோ

வனம் - அழகு. † சவழ்தவா - வேகம் தவழ்த்துபோல.

பட்டுருவி நெட்டைக் க்ரௌஞ்சம ிளநதுகடல்
முற்றுமலை வற்றிக் குழர்புங் குழம்பமுனை
பட்டஅயிள் தொட்டுத் திடங்கொண் டெதிரந்தவுணர்
[முடிசாயத்]

தட்டழிய வெட்டிக் கவர்தம் பெருங்கழுகு
நிர்த்தமிட ரத்தக் குளங்கண் டுமிழ்ந்துமணி
சற்சரைய வித்வைப பலன்கண்டு செந்திலுறை
[பெருமாளே, (௩௪)]

தந்ததன தந்ததந்த தந்ததன தந்ததந்த
தந்ததன தந்ததந்த தனதான.

52. கண்டுமொழி *கொம்புகொங்கை வஞ்சியினை - அம்புநஞ்சு
கண்கள்குழல் கொண்டலென்று பகலாலும்
கண்டுளம்பு நுந்திரொந்து மங்கையர் வ சம்புநிந்து
கங்குல்பக லென்றுநின்று விதியாலே
பண்டைவினை கொண்டுமுன்று வெந்துவிழு கின்றல்கண்டு
பங்கயப தங்கள் தந்து புகழோதும்
பண்டிடைய சிறந்தயன்பர் தங்குநிறு - ன்கலந்து
பண்டிபெற அஞ்சலஞ்சல் எனவாராய்
வண்டுபடு கின்றதொங்கல் கொண்டபடு நுங்கிவிஞ்சு
வம்பிணைய டைந்து†சத்தின் மிகமுழ்கி
‡வஞ்சிகைமுனிந்தகொங்கை மென்குறமடந்தைசெங்கை
வந்தழகு டன்கலந்த மணிமாற்பா
திண்டிறல்|| னைந்தஅண்டர் தங்காப யங்கள் கண்டு
செஞ்சமர்பு னைந்துதுங் மயில்மீதே
சென்றசுர ரஞ்சவென்று குன்றிடை மணம்|| ணர்ந்து
செந்தில்நகர் வந்தமர்ந்த பெருமாளே, (௩௫)

* கொம்பு = யானைக்கொம்பு. † சத்து = சத்தனம். ‡ வஞ்சிகைய முனி
ந்த = கொடிபோலும் இடையை வருத்துகின்ற. || சம்புநிந்து = போரிச்
கொண்கொண்டு.

தன்ன தனதன தனதன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன தனதன.

53. களப மொழுகிய புனகித முகையினர்
கடுவு மமித் தரும் கிரவிய விழியினர்
நழுவு சரிபுற நொழுகிய குழையினர் எவரோடும்

கலக மிடுகிய லெழிகுழை விரகியர்
பொருள் விளையுரை வழிகொடு மொழிகொடு
தளர விடுபவர் தெருவினி லெவரையும் நகையாடிப்

பிளவு பெறிந்தி வவவ வொழுகியர்
நடையி லுடையினி லழகொடு திரிபவர்
பெருகு பொருள்பெறிமனியி விதமொடு குழைவோடே

பிணமு மனைபவர் வெறிதரு புனலுணும்
அவர வனிதையர் முன்கொடு மனைபவர்
*பெருமை || டையவ நறவினை விட அருள் புரிவாயே

† அனையி லுறைபுரி பொறுமக வயிறரு
பசுவி விரைமுலை யமுதனை தீரையமகள்
|| வசவ னெடுபுரி முலையுண மலையுடன் உருகாரீள்

அடவி தனிதுள ஶ்வுலவைகள் தனிர்விட
மருள் மதமொடு கனிதுகள் பிடியுடன்
அகல வெளியுயர் பறவீனகள் நிலம்வர விரல்சேரேழ்

துளைகள் விரிகழை விரன்முறை தடவிய
இரைகள் பலபல தொனிதரு கருமுகில்
சுருதி யுடையவ னெடியவன் மனமகிழ் மருகோனே

துணைவ குணதர சரவண பவநம
முருக குருபா வளரறு முகஞக
துறையிலையெறி திருநகருறைதரு பெருமானே. (ந.சு.)

■ பெருமை - இவன் சிறுமைப் பொருள் தரும். † அனை - மலைக்குகை.
† உக வயிறரு - மகவு + அயிவ் தரு. அயிவ் வல் - குடித்தல். ■ திரையமகள் -
பசுவின் பெண்கன்று. || வசவன் - ஆன்கன்று. ஶ்வு லவைகள் - மரங்கள்.

கனர்த்தநந்த தந்தனந் தனந்தநந்த தந்தநாந்
கனர்த்தநந்த தந்தநந்த தனநாந்.

கனங்கள் கொண்ம குந்தளங் கனங்குலைந்த லைந்துவிழ்
நகன்களுஞ்சி வரதயார்ந்து கயரிக்கூரக்
காங்கனங்கு விந் துனெஞ் ரகங்களுங்க சித்திநி
நறங்குபெண்க டமபிழந்து விலைகூறிப்
பொனின்குடங்க ள எகமென் தனங்க ளுடையங்களுந்
பொருந்தியன் || நண் || பன் || புற || னைப்
புணர்ந்துடன் || லீர்துமின் கலந்தகங்கு வறதயார்
புரிந்துவந்த தந்திரிந்து படுவேனே
அனங்க லெனலு னைந்துபெந் துஞ்சுதுசிற்த அன்றுநை
திறந்திருண்ம கண்டாத்தநத அபில்வேலா
அடர்ந்திடாந்தெ திர்த்துவந் தவஞ்சரஞ் செவஞ்சரம்
புரிந்த அன்ப ரின்பநண்ப உரவோனே
கிளங்கன்கொண்டி லங்கைமன் சிரங்கள்சிற்த வெஞ்சரந்
தெரிந்தவன்ப ரிரதஇன்ப மருகோனே
சிவந்தசெஞ் சங்கையுந் சிலம்புகுண்டை யும்புனைந்
துவெந்தில்வந்த கந்தளங்கள் பெருமாளே. (௩௭)

தந்ததன தந்ததன தந்ததன தந்ததன
தந்ததன தந்ததன தந்ததன.

65. கொங்கைகளுக்கு லுங்கவகை செங்கையில்கி ளங்கஇருள்
கொண்டலைய டைந்தகுழல் வண்டுபாடர்
கொஞ்சியவ னங்குயில்கள் பஞ்சரல்வ னங்கினிகள்
கொஞ்சியதெ னங்குரல்கள் புகெந்துபாயும்
வெங்கயல்மி ண்டாவிழி அம்மிய டைந்தவதல்
விஞ்சையர்கள் தங்கள்மயல் கொண்டேமலாய்

வனம் குயில் - அழிய குயில்கள். பஞ்சரல் வனம், கிணிகள் - வல்
பஞ்சவாணகிணிகள் புகெதுபாயும் - லெனின் தயையும்.

வெம்பிணியு முன்றபவ சிந்தனைநினைந்துனது
 மின்சரண பைங்கழலொ டண்டஆளாய்
 சங்கமுர சந்திமலை துந்துவித துன்பவளை
 தந்தனத நந்தவென வந்துகூரார்
 சங்கைகெட மண்டுதிகை யெங்கனும் டுந்திடவொர்
 தண்கடல்கொ ளுந்தநகை கொண்டவேலா
 சங்கரனு கந்தபரி வின்ருருவெ னுஞ்சுருதி
 தங்களின்ம கிருதுருகு மெங்கள்கோவே
 சந்திரமு கஞ்ஞெயல்கொள் சுடநாடுகு றம்பெண்ணெடு
 சாண்டுகழ் செத்திலம்பிற் தம்மிரானே. (நஅ)

தந்தன தானொ தானான தந்தன தானொ தானான
 தந்தன தானொ தானொ தானான
 56. கொம்பனை யாகாது டே ரதிரு கண்டவரி லாமோத சீதனா
 குங்கும பாடர பூஷை நகமேவு
 கொங்கையி டீனீரானி மேல்வளா செங்கழு நீர்மலை சூடிய
 கொண்டையி லாதார டோபையில் மருளாதே
 உம்பர்கள் ஸ்வரமீ நமோதம எம்பெரு மானே நமோதம
 ஒண்டொடி மோகா நமோதம எனநானும்
 உன்புக மேபாடி நானினி அன்புட னாதர பூசைசெய்
 துய்த்திட வீணுப் ப டாதருள் புரிவாயே
 பம்பர மேபோல ஆடிய டீங்குரி வேநாள நாயகி
 பங்கய சீபாத நுபுரி கரகூலி
 டீ பங்கமி லானீலி மோடிப யங்கரி மாகாவி யோகினி
 பண்டுச ராபான குரனெ டெதிட்போர்கண்
 டெம்முகல் வாவாழி வாழியெ னுமபடி வீறான வேல்தர
 என்முழு ளானேமனேகர வயலூர
 இன்சொல்லி சாகாக்ரு பாகர செந்திலில் வாவ்வாகியேயடி
 யென்றனை யீடேற வாழ்வருள்பெருமானே. (நக)

*புலகிதனை - பிறவிக்கடலில் அலைபவனை. † குறும்பெண் - குறப் பெண், மெலித்தல் விகாரம். ‡ நீராவி - நீர்ச்சடாகம். § பங்கம் - குற்றம்.

தத்தனை தானதன தத்தான

தத்தனை தானதன தத்தான

தத்தனை தானதன தத்தான தனதான.

57. சத்தமிரு மேழுகட லைத்தேனை

புற்றவகு தோடுகளை யைப்போர்கொள்

சத்தினை மாவின்வடு வைக்காவி

தனைமீறு

சங்கமணப் வீசுகம லப்புவை

மிக்கவினா வானகடு வைச்சீறு

*தத்துகளுமா வாணையடு மைப்பாவு

விழிமாதர்

மத்தகிரி போலுமொ ளிர் வித்தார

புத்தாவட மேலுமெழில் மிக்கான

வச்சிரகி ிடநிகர் செப்பான

தனமீதே

வைத்தகொடி தானமயல் விட்டான

பத்தியெய ஏழையடி மைக்காக

வஜ்ரமயில் மீதினி பெப்போது

வருவாயே

சித்ரவடி வேல்பனிநு கைக்கார

பத்திபுரி வேர்கள் பனுவற்கார

திக்கினும்ப டாவுபுர ிக்கார

குறிமாதா

சித்தஅரு ராககல ிக்கார

தூட்டஅசு ரேசர்கல கக்கார

சிட்டர்பரி பாலலனி தக்கார

அடியார்கள்

முத்திபெற வேலொல்வச னக்கார

தத்தைநிகர் தூயவனி தைக்கார

முர்சகர்ப ராவுர ணக்கார

இனிகான

முத்தமிழை யாயும்வரி சைக்கார

பச்சைமுகில் தாவுபுரி சைக்கார

முத்துலவு வேலைகர் முத்தேவர் பெருமானே, (சு௦)

* கத்து உகனும் வாளை - துள்ளுகின்ற. திரிசுன்றவாளை மீனை.

தன்னதன தாந்ததந்தத் தன்னதன தாந்ததந்தத்

தன்னதன தாந்ததந்தத் தனதான.

58. ■ தகரநறை பூண்டவிற்தைக் குழலியர்யன் தேயந்தஇன்பத்

தளருமிடை யேந்து தங்கத் தனமானார்

தமைமனதில் வாஞ்சைபொங்கக்கலவியொடுகேர்ந்துமந்தர்சர்

சமயசெப நீங்கியிர்தப் படிநாளும்

புகலரிய தாந்தரி சங்கத் தரிழ்ப்பனுவ லாயந்து கொஞ்சிப்

புவியதனில் வாயந்து வஞ்சித் துழல்முடர்

புனிதமிலி மாந்தர் தங்கட் புகழ் பகர்தல் நீங்கி ன்பொற்

புளகமலர் பூண்டு வந்தித் திடுவேனே

தகுடதகு தாந்த தந்தத் திசுடதிசு திர்த திர்தித்

தகுக்கை தாங்க ணங்கத் தனதான

தன்னதன தாந்த தந்தத் தெனநடன மாந்த துங்கத்

தனிமயிலை யூர்ந்த சந்தத் திருமார்பா

திகையசுரர் மாண்ட முந்தத் திறலயிலை வாங்கு செங்கைச்

சிமையவரை யீன்ற மங்கைக் கொருபாலா

திகழ்வயிர மேந்து கொங்கைக் குறவனிகை காந்த சந்தர்சர்

சிகரமுகி லோங்கு செந்திற் பெருமானே. (கச)

தந்ததன தந்தனந் தந்ததன தந்தனந்

தந்ததன தந்தனந் தந்ததான.

59, தண்டையணி வெண்டையங் கிண்கிணிச தங்கையுந்

தண்கழல்சி லம்புடன் கொஞ்சவேநின்

தந்தையினைமுன்பரிந் தின் † பவுரி கொண்டுநன்

† சந்தோடம ணைந்து வின் றன்புபோலக்

கண் டு மெக டம்புடன் சந்தமகு டங்களுங்

கஞ்சமலர் செங்கையுந் சிந்துவேலும்

■ தகரம் = மயிர்ச்சந்து † பவுரி = கூத்து ‡ சந்தோடம் = சந்தோஷம்

§ உறகம்பு, சந்தோஷி யியல்பானது.

கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திர * 5 றங்களுங்
 கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ
 புண்டரிக ரண்டமுங் கொண்டபகி ரண்டமுங்
 பொங்கியெழ வெங்களங் கொண்டபோது
 மொன்கிரியெ னஞ்சிறந் தெங்கணுமவ னார்துமுன்
 புண்டரிகர் தந்தையுந் சிந்தைகூரக்
 கொண்டனிட மைந்தந் செந்திலினு மென்றன்முன்
 கொஞ்சநிட னங்கொளுங் கந்தவேளே
 கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமண முண்டிடுங்
 குமபமுங் குமபிடுங் தம்பிரானே. (சஉ)

தனத்த தத்தத தனத்தன தனத்த தத்தத தனத்தன
 தனத்த தத்தத தனத்தன—தந்ததானதனன.

60. தெருப்பிறத்துத்துவக்கியாய் தனக்குவட்டைக்குறுக்கியாய்ச்
 சிரித்துருக்கித்தருக்கியே மண்டைகூளமெனவாழ்
 சிறுக்கிரட்டைசக் கிதக்கியாய் மனத்தலைவத்துக் கனத்தபேர்
 தியக்கமுந்நுத் தவிக்கவே மண்டுபேசியுடனே
 இருப்பதத்துத் தனத்தருளில் விளங்கெடுத்துப் படுத்துமெல்
 இருத்திலைவத்துப் பட்டபட்டை மொண்டபட்டையா
 திதுக்கதுக்குட்குடபபட்டை மெனக்கை கங்கக் கழற்றியே
 இளைக்கவிட்டுத் துரத்துவார் தங்ங்ளோவை தவிராய்
 பொருப்பையொக்கப்பணைத்ததோர் இரட்டிபத்துப்புயத்தினே
 பொறுத்தபத்துச் சிரத்தினே மண்டுகோபமுடனே
 பொரப்பொருப்பிற் கதித்தபோ ரரக்கர்ப்பட்டிப் பதைக்கவே
 புடைத்துமுட்டத் துணித்தமா லன்புகூருமருகா
 வரப்பையெட்டிக் குதித்துமே லிடத்திலவட்டத் தனத்திலே
 மதர்த்தமுத்தைக் சீருவட்டியே நின்றசேலினினம்வாழ்
 வயற்புறத்துப்புவிக்குள்ரீன் திருத்தணிக்குட்சிறப்பில்வாழ்
 வயத்தறித்தத் துவத்தனே செந்தில்மேவுகுகனே. (சரு)

* நறம் - காந்தி † பென்கிரியென் ஆம் சிறந்து எண்ப்பிரிசு.

‡ கடப்படாம் - கடமைப்பாடாம், சீருவட்டி - திரட்டி.

தந்ததன்ன தன்ன தன்ன தன
தந்ததன்ன தன்ன தன்ன தன
தந்ததன்ன தன்ன தன்ன தன தன தான.

61. தொந்திரிய மயிரே வெளிற்றிறை

தந்தமசைய முதுகே வளையஇதழ்
தொங்கவொருகை தடிமேல் வரமகளிர் நகையாடித்

தொண்டுகிழவ விவன ரென இருமல்
கிண்கிணை முனையே குழறவிழி
துஞ்சுருடு படவே செவியபடு செவியாகி

வந்தபிணியு மதிலே மிடையுமொரு
பணடிதனுமெ யுறுவே தனையுமிள
மைந்தருடைமை கடனே தெனமுடுகு துயர்மேனி

மங்கையழுது விழுவோ யாம்படிகள்
நின்றுசரும மலமே யொழுகவுயிர்
மங்குபொழுது கடிதே மிலின்மிரை வரவேணும்

எந்தைவருக எருநா யாவருக
மைத்தவருக மகனே யிவிவருக
என்கண்வருக எனது ருயிர்வருக அபிராம

இங்குவருக அரேச வருகமுலை
யுண்கருக மலர்கு டிடவருக
என்றுபரிவி னெடுகோ சலைபுகல வருமாயன்

சிந்தைமகிழு மருகா குறவரிள
வஞ்சிமருவு மழகா அமரர்சிறை
சந்தஅசுரர் கிளைவே ரொடுமடிய அடுத்திரர்

திங்களரவு நதிசு டியாரமர்
தந்தகுமர அலையே கரைபொருத்
செந்திர்கரி லினிதே மருவிவளர் பெருமாளே. (சுசு)

சுசு - வரிசை. † மிடையும் - நெருங்கும்.

தானன தானன தானன தந்தத்
தானன தானன தானன தந்தத்
தானன தானன தானன தந்தத் தனதான.

62. தோலொடு மூடிய *கூரையை நம்பிப்
பாவையர் தோதக ஸீலைநி ரம்பிச்
சூழ்பொருள் தேடிட வேடிவ ருந்திப் புதிதான
தூதொடு நாண்மணி மாலேப்ர பந்தக்
கோவையு லாமடல் கூறிய முந்தித்
†தோமுறு காளையர் வாசல்தொ றம்புக் ‡கலமாருங்
காலனை வீணனை நீதிகெ டும்பொய்க்
கோளனை மானமி லாவழி நெஞ்சக்
காதக லோபவ்ரு தாவனை நிர்தைப் புலையேனைக்
காரண காரிய லோகப்ர பஞ்சச்
சோகமெ லாமற வாழ்வுற ிநம்பிற்
காசறு வாரிமெய்ஞ் ஞான தவஞ்சற் றருளாதோ
||பாலன மீதும னுன்முக செம்பொற்
பாலனை மோ||தப ராதன பண்டப்
பாரிய மாருதி தோள்மிசை கொண்டுற் றமராடிப்
பாவிபி ராவண னூர்தலை சிந்திச்
சீரிய வீணர் வாழ்வுற மன்றற்
பாவையர் தோள்புணர் மாதுலர் சிந்தைக்கினியோனே
சீலமு லாவிய நாரதர் வந்துற்
நீதவன் வாழ்புன மாமென முந்தித்
தேமொழி பானித கோமள இன்பக் கிரிதோய்வாய்
சேலொடு வானைவ ரால்கள்கி னம்பித்
தாறுகொள் புகம ளாவிய இன்பச்
சீரலை வாய்நகர் மேவிய கந்தப் பெருமாளே. (சுதி)

* கூரை = சேலை. † சோம் = குற்றம். ‡ அலமரும் எனற்பாலது அல
மாரு மென நீண்டது. § நம்பில் = விருப்பத்தினால். கம்பு = வீகுப்பம். ||பால்
அனம் மீது மன் நான்முக எனப்பிரிக்க. || அபராதன = தண்டஞ்செய்தலென.

தானத்த தானதான தானத்த தானதான
தானத்த தானதான தனதான.

63. நாலுமைந்து வாசல்கீறு தூறுடம்பு கால்கையாகி
நாரியென்டி லாகுமாக மதனுடே
நாதமொன்ற ஆதிவாடில் நாடகங்க ளான ஆடி-
நாடறிந்தி டாமலேக வளராமுன்
நூலந்த கோடிதேடி. மால்பிசூந்து பாருளோரை
நூறுபெ ள்சொல் கூறிமாறி வினேதிமை
நோய்கலந்த வாழ்வறமல் நீகலந்த ளாகுளான
நூலடங்க வேதவாழ்வு தருவாயே
காலன்வந்து பாலனாவி காயவென்று பாரம்பீச
காலம்வந்து ஓலமோல மெனுமாதி
காமனைந்து பாணமோடு வேயினென்று காணுமோனார்
காளகண்ட ரோடுவேத மொழிவோனே
ஆலமொன்று வேலையாகி யானையஞ்சல் திருமூல
ஆபிரியங்கை ஆயன்மாயன் மருகோனே
ஆரணங்கள் தானைநாட *வாரணங்கை மேவுமாதி
யானரெந்தில் வாழ்வதான பெருமானே. (சுசு)

தனத்தத் தந்தனந் தனத்தத் தந்தனந்
தனத்தத் தந்தனந் தனதான.

64. நிதிக்குப் பிங்கலன் பதத்துக் கிந்திரன்
நிறத்திற் கந்தனென் றினவோரை
நிலத்திற் றன்பெரும் பசிக்குத் தஞ்ரமென்
றற்றித் துன்பெருஞ் சினில்நாளும்
புதுச்சொற் சங்கமொன் றிரைத்துச் சங்கடம்
புகட்டிக் கொண்டுடம் பழிமாயும்
புலத்திற் சஞ்சலங் குலைத்திட்டுன்பதம்
புணர்க்கைக் கன்புதந் தருள்வாயே

மதித்துத் திண்புரம் கிரித்துக் கொன்றிடும்
 மறத்திற் றந்தைமன் றினிலாடி
 மழுக்கைக் கொண்டசங் கரர்க்குச் சென்றுவண்
 டமிழ்ச்சொற் றந்தமொன் றருள்வோனே
 குதித்துக் குன்றிடற் தலைத்துச் செம்பெணங்
 கொழித்துக் கொண்டசெந் திலின்வாழ்வே
 குறப்பொற் கொம்பைமுன் டினத்திற் செங்கரங்
 குவித்துக் குன்றிடும் பெருமானே. (௪௭)

தனதனன தான தான தந்தன
 தனதனன தான தான தந்தன
 தனதனன தான தான தந்தன தந்ததான.

65. படர்புவிபின் மீது மீறி வஞ்சர்கள்
 வியனினுரை பாணு வாய்வி யந்துரை
 பழுதில்பெரு சீல நூல்க ளுந்தெரி சங்கபாடல்
 பனுவல்கதை காவ்ய மாமெ ணெண்கலை
 திருவளுவ தேவர் வாய்மை பென்கிற
 பழமொழியை யோதி யேயு ணர்ந்துபல் சந்தமலை
 மடல்பரணி கோவை யார்க லம்பக
 முதலுளது கோடி கோள்பர பந்தமும்
 வகைவகையி லாசு சேர்பெ ருங்கவி சண்டவாயு
 மதுரகவி ராஜ னானென் வெண்குடை
 விருதுகொடி தாள மேள தண்டுகை
 வரிசையொடு லாவு மால கந்தைத் திரந்திடாதோ
 அடல்பொருது *பூச லேவி னீர்திட
 எதிர்பொரவொ ணாம லேக ரங்கர
 அரஹ சிவாம ஹாதெ வென்றுனி அன்றுசேவித்
 தவனிவெகு கால மாய்வ ணங்கியு
 ளுருகிவெகு பாச கோச சம்பரம
 அதிபெல கடோர மரச லந்தர னொந்துவிழ

உடல்தடிப்பு மாநீர்தாவெ னம்புய
மலர்கஸ்தர தூறு தாவரி டும்பகல்
ஒருமலரி லாதுநீகோவ ணிந்திடு   டெங்கண்மாலுக்
குதனியம கேரர் பால இந்திரன்
மகளைமண மேனி வீறு செந்திலில்
உரியஅடி யேனை யான வந்தருள்   தம்பிரானே. (௧௮)

தனத்தத்தந் தனத்தத்தந் தனத்தத்தந் தனத்தத்தந்
தனத்தத்தந் தனத்தத்தந்   தனத்தந்.

66. பெருக்கச்சஞ் சலித்துக்கந் தலுற்றுபபுந் தியற்றுப்பின்
பிழைப்பற்றுங் குறைபுற்றும்   பொருமாதர்
பரியப்பட்டந் கழைத்துத்தந் கலைக்குட்டங் கிடப்பட்டம
பிணித்துத்தந் தனத்தைத்தந்   தனையாதே
புரக்கைக்குன் பதத்தைத்தந் தெனக்குத்தெண் டிறப்பற்றும்
புலத்துக்கண் செழிக்காசெந்   தமிழ்பாடும்
புலப்பட்டுங் கொடுத்தற்கும் கருத்திற்கண் படக்கிடும்
புகழ்ச்சிக்குன் கருபைச்சித்தம்   புரிவாயே
தருக்கிக்கண் களிக்கத்தெண் டுவிட்டுத்தண்   புனத்திறசெங்
குறத்திக்கண் புறச்சித்தந்   தளர்வோனே
சலிப்புற்றங் குறத்திற்சம் ப்ரமித்துக்கொண் டலைத்துத்தன்
சமர்த்திற்சங் கரிக்கத்தன்   டியசூரன்
சிரத்தைச்சென் றறுத்துப்பந் தடித்துத்தின்   குவட்டைக்கண்
டிடித்துச்செந் திலிற்றக்குங்   குமரேசா
சிறக்கந்திகஞ் செழுத்தத்தந் திருச்சிற்றம் பலத்தத்தன்
செனிக்குப்பண் புறச்செப்பும்   பெருமானே. (௧௯)

■ தாவெ னம்புய - தா + என + அம்புய. † கோ - கண். ‡ தர்கும் =
தங்கும். § அஞ்செழுத்து அத்தம் - பிரணவபஞ்சாக்ஷரப் பொருள்

தந்த தந்தன தந்தன தந்தன

தந்த தந்தன தந்தன தந்தன

தந்த தந்தன தந்தன தந்தன

தந்ததான.

67. மஞ்செ னுங்குழ லும்பிறை யம்புரு
வங்க னெனசிலை யுங்களை யங்கயல்
வண்டுபுண்டரி கங்களை யும்பழி

சிந்துபார்வை

மண்ட லஞ்சுழ லுஞ்செனி யங்குழை

தங்க வெண்டர ளம்பதி யும்பலு

* மண்ட லந்திக முங்கமு கஞ்சிறு

கண்டமாதர்

கஞ்சு கங்குர லுங்கழை யம்புய

கொங்கை ரெங்கரி யும்பவ ளம்பொழி

கந்த சந்தன மும்பொவி புந்துகில்

வஞ்சேசேருங்

கஞ்சு மண்டுளி னின்றிர சம்புகு

கண்ப டார்த்திட மம்மையெ னுந்துடை

கண்கை யஞ்சர னஞ்செயல் வஞ்சரை

நம்புவேனே

கஞ்சு கஞ்சக னஞ்சக ண்டுண்டு

ண்டு டிண்டி டண்டம ண்டுண்டு

தந்த னந்தன தீர்திமி சங்குகள்

பொங்குதாரை

சம்பு னின்கும ரன்புல வன்பொரு

கந்த னென்றிடு தூந்துமி புந்துவி

சங்க ளங்கொளி ருங்குடை யுந்திசை

விஞ்சவேகண்

டஞ்ச வஞ்சசு ரன்திர னுங்குவ

டன்ற டங்கலும் வெந்துபொ ரிந்திட

அண்ட ரிந்திர னிஞ்சர னம்புக

வென்றவேனே

† அம்பு யந்தண மம்பைகு றிஞ்சியின்

மங்கை யங்† குடில் மங்கையொ டன்புடன்

அண்டருந்தொழு செந்திலி லின்புறு தம்பிரானே (௫௦)

■ மண்டலம் - மண்டலம். † அம்புய அம்சன் அரம்பை எனப்பரித்
தக்கொள்க. ‡ குடில் - ஆகாயம், விண்ணுலகம்; குடிற் மங்கை - தெய்வ
யானே.

தான தானன தந்தன தந்தன
தான தானன தந்தன தந்தன
தான தானன தந்தன தந்தன தனதான.

68. மாய வாடைதி மிர்த்திடு கொங்கையில்
மூடு சிலைதி றந்தம முங்கிகள்
வாசல் தோறுந டந்துசி னுங்கிகள் பழையோர்மேல்
வால நேசநி னைந்தழு வம்பிகள்
ஆசை நோய்கொள்ம ருந்திடு சண்டிகள்
*வாற பேர்பொருள் கண்டுவி ரும்பிகள் எவரேனும்
நேய மேகலி கொண்டுசொல் மிண்டிகள்
காசிலாதவர் தங்களை யன்பற
நீதி போலநெ கிழ்ந்தப றம்பிகள் அலவர்தாய்மார்
நீவி நாடக மும்பயில் பண்டைகள்
பாளை யூறுக ளுண்டிடு தொண்டிகள்
நீச ரோடுநி னங்கருக டம்பிகள் உறவாமோ
பாயுமாமத தந்திழு கம்பெறு
மாதி பாரத மென்ற பெருங்கதை
பார மேருவி லன்று வரைந்தவன் இனையோனே[†]
பர்வை யாங்குற மங்கை செழுந்தன
பார மீதில னைந்து முயங்கிய
பாக மாகிய சந்தன குங்கும மணிமார்பா
†சீய மாயுரு வங்கொடு வந்ததா
ரேசன் மார்பைநி டந்து பசங்குடர்
கேச வாரிய ணிர்த நெடும்புயல் மருகோனே
தேனு லாவுக டம்ப மணிந்தகி
ரீட சேகர சங்கரர் தந்தருள்
தேவநாயக செந்தினு வந்தருள் பெருமானே. (நிக)

* 'வருகிற' என்பது 'வாற' என்று மருவியற்று. சீயம் - சிங்கம். † அசு
ரேசன் - இரணியன்.

தனதானன தன்னந் தாத்த
தனதானன தன்னந் தாத்த
தனதானன தன்னந் தாத்த தனதான.

69. முகிலாமெனு மளகங் காட்டி.

மதிபோலுயர் துதலுங் காட்டி.

முகிழாகிய நகையுங் காட்டி.

அமுதூறு

மொழியாகிய மதுரங் காட்டி.

விழியாகிய கணையுங் காட்டி.

முகமாகிய கமலங் காட்டி.

மலைபோலே

வகையாகிய முகையுங் காட்டி.

இடையாகிய கொடியுங் காட்டி.

வளமானகை வளையுங் காட்டி.

யிதமான

மணிசேர்கடி தடமுங் காட்டி.

மிகவேதொழி லதிகங் காட்டு

மடமாதர்கள் மயலின் சேற்றில்

உழல்வேளே

நகையால்மத னுருவந் தீத்த

சிவனருள் சுதனென் றார்க்கு

நலனையரு ளமர்நென் றார்க்குள்

உழைவோனே

நவமாமணி வடமும் பூத்த

தனமாதெனு மிபமின் சேர்க்கை

நழுவாவகை பிரியங் காட்டு

முருகோனே

அகமேனிய நிருதன் பேர்க்கு

வரவேசமர் புரியந் தோற்றம்

அறியாமலு மபயங் காட்டி

முறைகூறி

அயிராவத முதுகின் தோற்றி

யடையாமென இனிதன் பேத்தும்

அமரேசனை முழுதுங்காத்த

பெருமாளே. (௫௨)

தானதனதான தானந்த தானந்த
தானதனதான தானந்த தானந்த
தானதனதான தானந்த தானந்த தானதான

70 மூலம்வினை மேர மேல்கொண்டி டாஸ்து
புகுவெகு வாய மாயங்கள் தானெஞ்சில்
ஏழ நெருந்த யேதுஞ்ரெ யாநஞ்சி யதிபார

மோகநனை வாவ மேரநஞ்ரெய் வேனண்டர்
தேட அரி தாய க்வேயங்க ளாநின்ற
மூலபர மோக மேல்கொண்டி டாநின்ற தானதான

நாபுமதி வேக கால்கொண்டு தீமண்ட
வாசியன லாடு பேரயொன்றி வரனின்ற
ணாமாதிநீதி வாறுங்க ளாஇன்ப அமுதாறல்

நாடியதன் நீது போய்கின்ற ஆநந்த
மேலவெளி யேழி நீயின்றி நானின்றி
நாடியிலும்வெறு தானின்றி வரங்கின்றகொருநாளே

காளளிட பூணி மாதங்கி வேதஞ்ரொல்
பேதைநெடு நீலி பாதங்க வால்வந்த
காலன்னிழ மோக பாமுண்டி பாரமொட டனல்வாயு

காதிமுதிர் வான மேதங்கி வாழ்வஞ்சி
ஆடல்விடை யேறி பாகங்கு ளாமங்கை
கரவிநட மாடி நாளன்பர் தாமவந்து தொழுமாது

வானமுழு தாளு மேர்தண்டு மாய்தங்கு
சோதிமணி மார்ப மாலின்றி னானின்ரொல்
வாழமுமைமாதாநாள்மைந்தனயெந்நை யினையோனே

மாசிலடி யார்கள் வாழ்கின்ற ஆர்சென்று
தேடினீன யாடி யேயங்க னேறின்று
வாழமுமில்வீரனெனெ ர்தில்வாழ்கின்ற பெருமானே. ()

* குறைய - ஞானத்தினால் அறியப்படுபொருள்.

தந்தந்தந்தந்த தந்தன தானன தந்தந்தந்த தந்தன தானன
தந்தந்தந்த தந்தன தானன தனதான.

71. *வஞ்சங்கொண்டுநீடராவணனும்பர்தென்திண்பரிதேர்கரி
மஞ்சின்பண் | ஞ்சரி யாமென வெகுதேனை

வந்தம்பும் பொங்கிய தாகள திரந்துந்தவர் சம்பிர தாயமும்
வம்புந்தும் | ம்பல பேசியு மெதிரேகை

மிஞ்சென்றுஞ் சண்டைசெய் போதுகு ரங்குதஞ் சுங்கனல் போலவெ
குண்டுங்குன் றங்குர டார்டர மதும்வீசி

மிண்டுந்துங் கங்கரி னுலெத கர்த்தங்கங் கங்கர மார்பொடு
மிண்டந்துஞ் சிந்திற் சாரார் வகைதேர

வஞ்சண்டன் தென்றிறை நாடி விழுந்தங்குஞ் சென்றெறந தூதர்ந
முந்தும்புத் தென்றிட வேதலை ர்ணையனை

புண்டுங்கண்டுஞ்சிலகடனிகள் டுண்டி ண்டென் றுங்குதிபோடவ
யாந்தும்பு | ங்கொண்டுநெல் மாதவன் மருகோனே

தஞ்சந்தஞ் சஞ்சிறியேன்மதி கொஞ்சங்கொஞ் சந்துரையேயருள்
தந்தென்றின் பந்தகு வீடது தருவாயே

சங்கஞ்சங் கங்கபல் சூழ்தட மெங்கெங்கும் பொங்க மகாபுனி
தந்தங்குஞ் செந்திலில் வாழ்புயர் பெருமானே. (ஞச)

தந்தந்தந்த தந்தந்தந்த தந்தந்தந்த தந்தந்தந்த
தந்தந்தந்த தந்தந்தந்த தந்தந்தான.

72. வந்துவந்து முந்தவழ்து †வெஞ்சுகந்த யங்கநின்று
‡மொஞ்சிமொஞ்சி யென்றமுங்கு ழந்தையோடு

மண்டலங்கு லுங்கஅண்டர் விண்டலம்பி ளந்தெழுந்த
செம்பொன்மண்ட பங்களும்ப யின்றவீடு

கொந்தனைந்த குந்தளந்த ழைந்துருங்கு மந்தயங்கு
கொங்கைவஞ்சி தஞ்சமென்று மங்குகாலம்

■ வஞ்சம் கொண்கம் திடராவணனும் எனப் பிரித்துக் கொள்க.

† வெஞ் சகம் - விருப்பமாயின இன்பம். ‡ மொஞ்சி - முலை,

* கொங்குடம்பு கொங்குபொங்குபாங்கு ம || தண்டைகொஞ்ச
செஞ்சதனிகை தங்குபங்கு யங்கள் தாராய்

சுந்தடர்ந்த முந்தருட்பு ஸ்மந்தரஞ்செ முங்கரும ||
|| கந்தரம்பை || செண்பதங்கொள் செந்தில்வாழ்வே

தண்கடங்க டர்துசென்று பண்கடங்க டர்து * இன்சொல்
திண்புனம் || குந்துகண்டி ஹஞ்சகோவே

அந்தகன்க லங்கவந்து தந்தரங்க லந்திசிந்து
ரஞ்சிறந்து வந்தலம் || நித்தமார்பா

அம்சி || னம் || குந்தநண்பர் ம || ம || ரந்தரன் || த
மப்பலும்பர் || கும்பர்நம் || தம்மிரானே. (திரு)

தந்த தானை தானை தந்த தானை தானை
தந்த தானை தானை தனதான.

73. செஞ்ச ரோக நோகடுஞ்ச ரோகடுகோ நெடு
னென்பாரக மோவடு வகிரோமுன்

வெந்து போன புராதன மப்ப ராரி புராரியை
வென்ற சாயக நோகரு வினையோகண்

சுஞ்ச மோவடு நூதவர் நெஞ்ச ரோ வெணு மாமரு
சங்க மாதிரி மோகரு மதில்புழகு

சங்கை * யோவிரு கூதன கந்த மாணிகை தோய்தரு
தண்டை சேர்கழ லீவது மொருநாளே

* கொங்கு - கொங்கு. † அடம்பு - ஓர்வித அடம்பு. ‡ கொங்கு
பொங்கு - வாணை மிகுந்த. § மந்தரம் - மந்தரம் || கந்த ரம்பை - கந்த
ரம்பை கிழங்கோடு கூடிய வாழை. ¶ செண் - செண். ப பண்கடங் கட
ர்த - டண்கள் + கங்கு - அடர்ந்த. ■ இன்சொல் - இன்சொ லுடைய வள்ளி
யம்மை † கந்த ரம் - (அன்-ரகன் மன:பாக்ய) குகை. ‡ சிந்தரம் - தெய்வ
யானையம்மை. § டனம் புகுந்த நண்பர் - முனிவர்கள். தாம்பலும்பர் - தா +
பல் உம்பர் - தாம்பலுற்ற பலதேவர்கள். ¶ கும்பர் - கும்பமுறி. ப வெம்ச
ரோகுகம் - விருவத்தக்க தாமரை. * இலிரு - இலு + இரு ஓவ - நீங்க.

பஞ்ச பாதக தாருக தண்ட னீறெழ வானவர்
 பண்டு போலம் ராவதி குடியேறப்
 பங்க யாசனர் கேசவ ரஞ்ச லேயென மால்வரை
 பங்க நீறெழ வேல்விடும் இனையோனே
 செஞ்ச டாடவி ரீமீச கங்கை மாமதி தாதகி
 திங்கள் சூடிய நாயகர் பெருவாழ்வே
 ரெண்ப காடவி நீடிய துங்க மாமதில் சூழ்தரு
 செந்தில் மாநகர் மேனிய பெருமானே. (௫௯)

தன்னதன் தன்னதந்தத் தனதான்.

74. இயலிசையி லுசித வஞ்சிக் கயர்வாகி
 இரவுபகல் மலாது சிந்திக் துழலாதே
 உயர்கருணை புரிய மின்பக் கடல்மூழ்கி
 உணையெனது ளறிவு மன்பைத் தருவாயே
 *மயில்தகர்க லிடைய ரந்தத் தினைகாவல்
 வனசகுற மகளை வந்திக் துணைவோனே
 கயிலைமலை யணைய செந்திற் பதிவாழ்வே
 கரிமுகவ னினைய கந்தப் பெருமானே. (௬௦)

தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்

தந்தனந் தந்தனந் தனதான்.

75. இன்பமுந் துன்பமுந் சந்ததங் கொண்டுசென்
 றிங்குமங் குஞ்சுமுன் ற்டுமாயத்
 துன்பவெண் கும்பியங் கந்தவிந் துன்பெருந்
 தொண்டனென் றுயர்துளங் களியேனோ
 புன்குருந் துந்தியந் சந்தனந் சிந்திமுன்
 பொங்கிவெண் சங்கெறிந் தலைவீசும்
 தன்ப்பொருந் தம்பகம் பொன்சொரிந் தெங்கணுந்
 தந்திடுந் செந்திலம் பெருமானே (௬௧)

*மயில் தார் கலிடையர் - மயிலும் ஆடும் நிறைந்த குன்றினிடத்தில்
 வசிக்கும் வேலவர். † பொருந்தம் - தாமிரபர்ணி.

தானன தானன தானன தானன

தானன தானன

தனதான.

76. ஏவினை நேர்விழி மாதரை மேவிய

ஏதனை மூடனை

நெறிபேணு

சனனை:வீணனை யேடெழு தாமுழு

ஏழையையே மோழையையே

அகலாரீள்

மாவனை மூடிய நோய்ப்பிணி யாளனை

வாய்மையி லாதனை

இகழாதே

மாமணி நூற்ற சீதள தாள்தனில்

வாழ்வுற சுவதும்

ஒருகாளே

நாவலர் பாடிய நூலிசை யால்வரு

நாரத ஞாபகம்

குறிமாதை

நாடியெ கானிடை கூடிய தேவக

நாயக மாமயில்

உடையோனே

தேவிம னோன்மணி ஆயிப ராபரை

தேன்மொழி யாள்தரு

சிறியோனே

சேனையர் சோலையி னீழலி லேதிகழ்

சீலை வாய்வரு

பெருமாளே. (௫௯)

தானு தந்தத் தானுதந்தத்

தானுதந்தத் தனதான.

77. ஓரா தொன்றைப் பாரா தந்தத்

தோடே வந்திட்

மெய்சோர

ஊடா நன்றுற் றார்போல் நின்றெட்

டாமால் தந்திட்

மெய்மாதர்

கூரா வன்பிற் சோரா நின்*றக்

கோயா நின்றுட்

குலையாதே

கோடார் செம்பொற் றோளா நின்சொற்

கோடா தென்கைக்

கருந்தாராய்

■ அக்கு - எலும்போடுகூடிய சரீரம்.

*தோரா வென்றிப் போரா மன்றற்

ரோளா குன்றைத்

துனையாடி

சூதா யொண்டிக் கேயா வஞ்சச்

சூர்மா அஞ்சப்

பொருமவேலா

சீரார் கொன்றைத் தார்மார் பொன்றச்

சேவே நெற்றைக்

கினியோனே

தேனே யன்பர்க் கேயா ின்சொற்

சேயே செந்திற்

பெருமானே. (௯௦)

தந்தன தான தந்தன தான

தந்தன தான தனதான.

78. குன்றிலுறு மாணை வென்ற விழியாலெ

கஞ்சமுகை மேவு

முகையாலே

கங்குல்செறி கேச மங்குல்குலை யாமை

கந்தமலர் குடு

மதனாலே

நன்றுபொருள் தீர வென்றுவிலை பேசி

நம்பவிடு மாதர்

உடனாடி

†நஞ்சுபிசு தேரை யங்கமது வாக

ஹைந்துவிடு வேளை

யநன் பாராய்

குன்றிமணி போல்வ செங்கண்வரி ‡போகி

கொண்டபடம் விசு

மணிகூர்வாய்

கொண்ட மயிலேறி அன்றசுரர் சேனை

கொன்றகும் மேசு

குருநாதா

மன்றல்கமழ் பூக தெங்குதிரன் சோலை

வண்டுபடு வானி

புடைசூழ

மந்திரட மாடு செந்தினகர் மேவு

மைந்தஅம ரேசர்

பெருமானே (௯௧)

* தோரா-தாலா, தோற்காத † நஞ்சு-நஞ்சுடைய பாம்பு. இஃது பெயர். ‡ போகி-பாம்பு.

தனன தானனத் தனதன தனனாக்
தந்தத் தந்தத் தனதான.

79. *குர மேய்மெய்த் துறளினிவ் மறவாக்

குமிட்டி நித்தித்

தா-அழிந்தித்

குமுத வாபின்முற் றமுதினை நுகராக்

கொண்டற் கொண்டைக்

குழலாரோ

†டகரு தூளிகர்ப் புரதன இருகோட்

டன்புற் றின்பக்

கடலூடே

அமிழு வேளைமெத் தெனவொரு கரைரோர்த்

தம்பொற் றண்டைக்

கழல்தாய்

ககன கோளகைக் கணவிரு மளவாக்

கங்கைத் துங்கப்

புனலாடும்

கமல வாதனற் களவிட முடியாக்

கம்பர்க் கொன்றைப்

புகல்வோனே

கிகரகோபுரத் தினுமதி ளினுமேற்

செம்பொற் கம்பத்

தளமீதும்

தெருவி லேபுநித் திலமெறி யலைவாய்ச்

செந்திற் கந்தப்

பெருமாளே. (௯௨)

4

தனதன தந்த தனதன தந்த

தனதன தந்த தானுந்தனன

80. குடர்நிண மென்பு சலமல மண்டு

குருநிந ரம்பு

சீபூன் பொதிதோல்

குலவு குரம்பை முருடுகமந்து

† குணகிம கிழந்து

நாயேன் தளரா

அடர்மத னம்பை யணையக ருங்கண்

அரிவையர் தங்கள்

தோடோய்ந் தயரா

■ குகரம் - மலைக்குகை. † அகருதூளி - அகிற்பொடி.

† குணகி - குணங்கி என்பதன் மருஉ.

அறிவழிகின்ற குணமற வுன்றன்
 அடியினை தந்து   நீயான் டருவ்வாய்
 தடனியல் செந்தி லிறையவ நண்பு
 தருகுற மங்கை   வாழ்வாம் புயனே
 சரவண கந்த முருகக டம்ப
 தனிமயில் கொண்டு   பார்சூழ்ந் தவனே
 சுடர்படர் குன்று ஸுனைபட அண்டர்
 தொழுவொரு செங்கை   வேல்வாங் கியவா
 *துரிதப தங்க இரதப்ர சண்ட
 சொரிகடல் நின்ற   சூரார் தகனே (௬௩)

தன தன தன தன தன தன தன தன தந்தத்தன தான.

81. கொலைமத கரியன ம்ருகமத மொழுகிய கும்பத் தனமானார்
 குமுதஅமுதஇதம்பருகியுருகியமல்கொண்டுற்றிடுநாயேன்
 நிலையழி கவலைகள் கெடவுன தருள்வழிநின்றுற்றிடவேதான்
 நினதிரு வடிமல ரிணைமன தினிலுற நின்றபற்றடைவேலோ
 சிலையென வடமலை யுடையவ ரருளிய செஞ்சொற் சிறுபாலா
 திரைகடலிடைவருமசுரனைவதைசெய்த செந்திற்பதிவேலா
 †விலைநிகர் துதலிபமயில்குறமகனும்விரும்பிப்பிணர்வோனே
 விருதணி மரசுத மயில்வரு குமரவி டங்கப் பெருமானே()

தானத் தானன தானத் தானன தானத் தானன தந்ததான.

83. சேமக் கோமள பாதத்தாமரைசேர்தற்கோதுமநந்தவேதா
 தீதத் தேயனி ரோதத் தேகுண சிலத் தேயிக அன்புறாதே
 காமக் ரோதவு லோபப் பூதனி காரத் தேயழி கின்றமாயா
 *காயத் தேபசு பாசத் தேசிலர் காமுந் தேயும தென்னொலோதான்
 நேமிச் சூரொடு மேருத் தூளெழ நீளக் காளபு யங்ககால
 நீலக் ரீபக லாபத் தேர்விடு நீபச் சேவகசெந்தில்வாழ்வே
 ஓமத் தீவழு வார்கட் கூர்சிவ லோகத் தேதரு மங்கைபாலா
 யோகத்தாறுபதேசத்தேசிகவூமைத்தேவர்கள் தம்பிரானே.

* துரித பதங்க இசரப்ரசண்ட - வேகத்தோடு செல்லும் பயிலாகிய.
 இரதத்தையுடைய பிரசண்டனே. † விலை = விஸ்வை

தந்த தனதனன தந்த தனதனன
தந்த தனதனன தனதான.

83. தந்த பசிதனைய நிந்து முலையமுது

தந்து முதுகுதட

வியதாயார்

தம்பி பணிவிடைசெய் தொண்டர் பிரியமுன

தங்கை மருகருயி

ரெனவேசார்

மைந்தர் மனைவியர்*க டுட்டி கடனுதவு

மந்த வரிசைமொழி

பகர்கோடா

வந்து†தலைநவிர விழந்து தரைபுகம

யங்க வொருமுகிட

மிசையேறி

அந்த கனுமெனையடர்ந்து வருகையினில்

அஞ்ச லெனவலிய

மயில்மேல்நீ

அந்த மறலியொடு கந்த மனிதனம

தன்ப நெனமொழிய

வருவாயே

சின்தை மகிழமுலை மங்கை நகிலினைகள்

சிந்து ‡பயமயிலு

மயில்வீரா

திங்க ளரவுநதி துன்று சடிஸரநுள்

செந்தி எனகரிலுறை

பெருமாளே. (௯௯)

தனந்தந்தன தனத்தந்தன தனத்தந்தன தனத்தான.

84. தரிக்குங்கலை நெகிழ்க்கும்பர தனிக்குங்கொடி மதனேவிற்

றகைக்குந்தனிதிகைக்குஞ்சிறு தமிழ்த்தென்றலினுடனேநின்

றெறிக்கும்பிறை யெனப்புண்படு மெனப்புண்கவி¹ சிலபாடி.

இருக்குஞ்சிலர் திருச்செந்திலை புரைத்துய்ந்திடஅறியாரே

அரிக்குஞ்சதூர் மறைக்கும்பிர மனுக்குந்தெரி² வரிதான

அடிச்செஞ்சடை முடிக்கொண்டிடு மாற்கும்புரி தவபாரக்

கிரிக்கும்பரன் முறிக்குங்க்ருபை வரிக்குங்குரு பரவாழ்வே

கிளைக்குந்திற லரக்கன்கிளை கெடக்கன்றியபெருமாளே.()

■ செம்பு - சுற்றம். † தலை நவிர - தலை மயிர். ‡ பயம் - டால்.

தனனாத் தனன தனனாத் தனன
தனனாத் தனன தனதான.

85. நிலையப் பொருளை *புடலாக் கருதி
நெடுநாட் பொருந் தும் அவமேபோய்
நிறைபோய்ச் செவிடு குருடாய்ப் பிணிகள்
நிறைவாய்ப் பொறிகள் தடுமாறி
மலநீர்ச் சயன மிசையாய்ப் பெருகி
மடிவேற் குரிய நெறியாக
மறைபோற் றரிய வொளியாய்ப் பரவு
மலர்தாட் கமலம் அருள்வாயே
கொல்காட் டவுண் கெடமாச் டரலதி
குளமாட்ச் டசுவற முதுகுதம்
குறிபோய்ப் பிளவு படமேற் றதுவு
கொதிவேற் படையை விடுவோனே
அலைவாய்க் கரையின் மகிழ்சீர்க் குமர
அழியாப் புரித வடிவாகும்
அரனார்க் கதிக பொருள்காட் டசிப
அடியார்க் கெனிய பெருமானே. (சுஅ)

தனதன தனதன தந்தத் தந்தத் தனதான.

86. பரிமள களபசு கந்தச் சந்தத் தனமானார்
படையம படையென டுஅந்திக் குங்கட் கடையாலே
வரியளி நிரைமுரல் கொங்குக் கங்குற் குழலாலே
மறுகிடு மருளனை யின்புற் றன்புற் றநுள்வாயே
அரிதிரு மருகக டம்பத் தொங்கற் றிருமார்பா
அலைகுழு குழுவென வெம்பக் கண்டித் தெறிவேலா
திரிபுர தகனரும் வந்திக் குஞ்சற் குருநாதா
செயசெய ஹரஹர செந்திற் கந்தப் பெருமானே. (சுஆ)

* உடல் - பொண். † சலதி - கடல். ‡ சுவற - வற்ற.
அந்திக்கும் - சந்திக்கும்.

தன்னத் தந்தத் தன்னத் தந்தத் தன்னத் தந்தத் தனதான்.

87. புகரப் புங்கப் பகரக் குன்றிற் புயலிற் றங்கிப் பொலிவோனும்
பொருலிற் றஞ்சச் சுருதிச் சங்கப் பெருளைப் பண்பிற் புகல்வோனும்
திகிரிச் செங்கட டெலியற் றஞ்சத் திகிரிச் செங்கடத் திருமாலும்
திரியப்பொங்கித்திரையற் றுண்டுட்டெளிதற்கொன்றைத் தரவேனும்
*தகரத் தந்தத் தகரத் தொன்றித் ததநற் கஞ்சத் துறைவோனே
தருணச் சகாங்குகத் துறவிக்கின்பத் தையளித்தன்புற் றருள்வோனே
பகரப் பைம்பொற் றகரக் குன்றைப் படியிற் சிந்தத் தொடும்வேலா
பவளத்துங்கப் புரிசைச் செந்திற் பதியிற்சந்தப் பெருமானே. (எப)

தந்த தன்ன தந்த தன்ன தந்த தன்ன தனதான்.

88. மங்கை சிறுவர் தங்கள் கிளைஞர் வந்து கதற வுடல்தீயின்
மண்டி யெரிய விண்டு புனலில் வஞ்ச மொழிய விழஆவி
வெங்கண் மறலி தன்கை மருவ வெம்பி யிடறும் ஒருபாச
விஞ்சை விளைபு மன்று னடிமை வென்றி யடிகள் தொழவாராய்
சிங்க முழுவை தங்கு மடளி சென்று தீமறமி னுடன்வாழ்வாய்
சின்தை மகிழ அன்பர் புகழு செந்தி லுறையு முருகோனே
எங்கு மிலகு திங்கள் கமல மென்று புகலு முகமாதர்
இன்பம் விளைய அன்பி னணையும் என்று மிளைய பெருமானே.

தனதன்ன தந்த தனதன்ன தந்த
தனதன்ன தந்த தனதான்.

89. மனைகனக மைந்தர் தமதழகு பெண்டிர்
வலிமை குலநின்ற நிலையூர்பேர்
வளரிளமை தஞ்ச முனைபுனைவ ளங்கள்
வரிசைதம ரென்று வருமாய
கனவுநிலை யின்ப மதனையென தென்று
கருதிவிழி யின்ப மடவார்தம்
கலவிமயல் கொண்டு பலவுடல்பு ணர்ந்து
கருவில்விழு கின்ற தியல்போதான்

* தகரத்து அந்தச்சிகரம் - தகரவித்தையின் முடிவாகிய உச்சி. † தட
கற் கஞ்சம் - இருதயக்மலம். ‡ குறவி - குறத்தியாகிய வள்ளிராயகி. § மற
மின் - வள்ளிராயகி.

நினைபுநின் தன்பர் பழவினை களைந்து
 நெடுவரை பிளந்த கதிர்வேலா
 நிலமுதல் விளங்கு நலமருவு செந்தில்
 நிலைபெற இருந்த முருகோனே
 புனைமலர் புனைந்த புனமற மடந்தை
 புனகஇரு கொண்க புணர்மார்பா
 பொருகுட நெதிரந்த நிருதர்மகு டங்கள்
 பொடிபடந டந்த பெருமானே. (௭௨)

தன்னதந்ததந்த தன்னதந்ததந்த
 தன்னதந்ததந்த தனதான.

90. முலைமுகந்திமிர்ந்த கலவைபுந்துலங்கு
 முறுவலுஞ்சிவந்த கனிவாயும்
 முருகவிழ்ந்துதிர்ந்த மலர்களுஞ்சரிந்த
 முகிலுமின்பசிங்கி விழிவேலும்
 சிலைமுகங்கலந்த திலதமுங்குளிர்ந்த
 திருமுகந்ததும்பு குறுவேர்வும்
 தெரியவந்துநின்ற மகளிர் பின்சுழன்று
 செயலழிந்துழன்று திரிவேனோ
 *மலைமுகஞ்சுமந்த புலவர் செஞ்சொல்கொண்டு
 வழிதிறந்தசெங்கை வடிவேலா
 வளர்புனம்பயின்ற குறமடந்தைகொங்கை
 மணிவடம்புதைத்த புயவேளே
 அலைமுகந்தவழ்ந்து சினைமுதிர்ந்தசங்கம்
 அலறிவந்துகஞ்ச மலர்மீதே
 அளிகலந்திரங்க இசையுடன் துயின்ற
 அரியசெந்தில்வந்த பெருமானே. (௭௩)

■ மலைமுகம் சுமந்த புலவர் - கற்கிழுவி என்னும் பூதத்தால் மலைத் குகையில் அடைக்கப்பட்ட கக்கோர். † செஞ்சொல் - (அவரால் துதிக்கப்பட்ட) திருமுருகாற்றுப்படை.

தாத்தத் தத்தன தாத்தத் தத்தன
தாத்தத் தத்தன தனதான.

91. மூப்புற் றுச்செவி கேட்டபற் றுப்பெரு

மூச்சுற் றுச்செயல் தடுமாறி

மூர்க்கச் சொற்குரல் காட்டிற் கக்கிட

மூக்குக் குட்சளி * நிளையோடும்

கோப்புக்கட்டி†யி னொப்பிச் செற்றிடு

கூட்டிற்†புக்குயிர் ஆலையாமுன்

ஈகற்றத்தத்தனா நீக்கிப் பொற்கழல்

- கூட்டிற் சற்றநன் பிவாயோ

காப்புப் பொற்கிரி கோட்டிப் பற்றல்

காப்பைக் ||கட்டலி|| குருநாதா

காட்டுக் குட்டுற வாட்டிக் குட்டல்

காப்புக் குத்திர மொழிவோனே

வாய்ப்புற் றத்தரிழ் மார்க்கத் திட்டுநாருள்

வாய்க்குச் சித்திர முநுகோனே

வார்த்தைச் சிற்பர தீர்த்தர் சுற்றலை

வாய்க்குட் பெறுபமர் பெருமானே. (எசு)

தந்தத்தனதன தந்தத்தனதன

தந்தத்தனதன தனதான.

92. வஞ்சத் துடனொரு நெஞ்சிற் பவ்நீன

வஞ்சிக் கொடியிடை மடவாடும்

ஶ்வந்திப் புதல்வரும் ௦ அந்திக் கிளைஞரு

மண்டிக் கதறிடு வகைகூற

* இளை - ஈளை, அஃதாவது கோழை. † இனாபிச்சு என்றிடு கூட்டில்-
துன்பம்சிறைத்து வருத்தம்உடலில் ‡ புக்கு உயிர்ஆலையாமுன் - புக்குது
உயிரை வசைப்பதற்குமுன். § கூற்றத்தத்தவம் - உடல் வேறு உயிர் வேறு
சக் கூறுபடுத்தும் யம வேதனைத் தன்மை. || கட்டவர் - களைந்தவர். ஶ்வந்தி
வுணங்கும், ௦ அந்தி-செருங்கிய.

திருப்புகழ்.

* அஞ்சக் கலைபடு பஞ்சிப் புழுவுடல்
 அங்கிக் கிரையென உடன்மேவ
 அண்டிப் பயமுற வென்றிச் சமன்வரும்
 அன்றைக் கடியினை தரவேணும்
 கஞ்சப் பிரமனை அஞ்சத் துயர்ஔ்து
 கன்றச் சிறையிடு மயில்வீரா
 கண்டொத் தனமொழி அண்டத் திருமயில்
 * † கண்டத் தழகிய திருமார்பா
 செஞ்சொற் புலவர்கள் ஈங்கத் தமிழ்தொரி
 செந்திற் பதிகுர் உறைவோனே
 செம்பொற் குலவட குன்றைக் கடவிடை
 சிந்தப் பொரவல பெருமானே. (எடு)

தனன தனந்த தனதான.
 93. வரியார் கருங்கண் மடமாதர்
 மகவாசை தொந்த மதுவாகி
 இருபோது நைந்து மெலியாதே
 இருதாளி னன்பு தருவாயே
 பரிபால னஞ்செய் தருள்வோனே
 பரமேச ரன்ற நருள்பாலர்
 அரிசேச வன்றன் மருகோனே
 அலைவா யமர்ந்த பெருமானே. (எக)

தந்தன தான தந்தன தான தந்தன தான தனதான
 94 புந்ததினாறி வந்தது காயம் வெந்ததுகோடி யினிமேலோ
 விண்டுவிடாம லுன்பத மேவு விஞ்சையர்போல அடியேனும்
 வந்துவி நாச முன்கலி தீர வண்சிவ ஞான வடிவாகி
 வன்பத மேறி யென்களையாற வந்தருள் பாத மலர்தாரய்

* அஞ்சக் கலைபடு = அம்ம கலைபடு - தத்துவப்பகுதிகள் பிரிபட்டிப் போகின்ற. † கண்டத்து - கண் தத்து.

எந்தனு னேக செஞ்சுட ராகி யென்கணி லாடு தழல்வேணி
எந்தையர் தேடு மன்பர்ச காயர் எங்களுவாமியருள்பாலா
சுந்தர ஞான மென்குற மாது தன்றிரு மார்பி லணைவானே
சுந்தர மாண ரெந்திலில் மேவு கந்தசு ரேசர் பெருமானே

தந்தந்தந் தந்த தனந்தன
தந்தந்தந் தந்த தனந்தன
தந்தந்தந் தந்த தனந்தன தனதான.

95. துன்பங்கொண் டங்கமெலிந்தற
நொந்தன்பும் பண்புமறந்தொ வி
துஞ்சம்பெண் ரஞ்சலமென்பதில் அணுகாதே
இன்பந்தந் தும்பர்தொழுப்பத
கஞ்சந்தந் தஞ்சமெனும்படி
என்றென் றுந் தொணடுசெயும்படி அருள்வாயே
நின்பங்கொண் டுங்குறமின்சர
ணங்கண்டுந் தஞ்சமெனும்படி
நின் றன்பின் றன்படிசும்பிடும் இளையோனே
பைம்பொன்சின் தின் னுறைதங்கிய
குன்றெங்குஞ் சங்குலலம் பரி
பம்புந்தென் செந்திலில்வந்தருள் பெருமானே. (௭௮)

தனன தனதனந் தந்தத் தந்தத்
தனன தனதனந் தந்தத் தந்தத்
தனன தனதனந் தந்தத் தந்தத் தனதான.

96. பதுமவிருசரண் சும்பிட்டின்பக்
கலவிநலமிசுந் துங்கக்கொங்கைப்
பகடுபுகிதந் துன்றக்கன்றிக் கயல்போலும்
பரியகரியகண் செம் பொற்கம்பிக்
குழைகள் பொரமருண் டின்சொற்கொஞ்சிப்
பதறிதமுறுங் கந்தக்கொந்துக் குழல்சாயப்

புதுபடை நுதிருகம் பாங்கத்தங்குங்

தினிதுவரையவென் றந்தத்திந்துப்

புருவெயர்வுடன் பொங்கக்கங்கை

சடைதாரி

பொடிசெய்தருள்மதன் தந்தரப்பந்திக்

கறிவையிழவிடும் பண்புத்துன்பப்

பொருளிளமகவிர்தம் மன்புப்பண்பைத்

தனிரேனோ

திதிதிததததந் திந்தித்தந்தி

புடிபுட்டபுடன் புண்டிட்டண்டந

தென்னதனதனந் தெந்தத்தந்தந்

தென்னு

திருந்திதகிந்தந் திந்தித்திந்தித்

நிரிந்தரவென் றென்றொப்பின்றுத்

திமிலைபறையவந் தெண்டிக்குண்ட

சுவரோர

சதியில்வருபெருந் அங்கத்தொங்கந்

புபவந்நர்வெகுண் டஞ்சிக்குஞ்சித்

தலைவொட்டியபிரந் தெங்குக்குங்கட் துறையொடொன்

மரகுமரகஞ் சஞ்ஞுஞ்ஞெய்ப்

பதியில்முருகமுன் பொங்கத்தங்கி

பலதிலைபொருந் செந்திழந்தந் பெருமானே. (௭௯)

தானன தானதந்த தானன தானதந்த

தானன தானதந்த தானன தானதந்த

தானன தானதந்த தானன தானதந்த தனதான.

97. பூணவாரகும்ப சீதபமரகொங்கை

மாதர்னிகாரவஞ்ச லீலைபிலேயுழன்று

போதவமேபிழந்து போனதுமானமென்ப துயியாத

பூரியனுகிஞ்சு காவல்பாதுபஞ்ச

பாதகனாயுறஞ்செ யாதடியோடிற்றது

போனவர்வாழ்வகண்டு மானசபிலேயுழந்து மயல்தீரக்

காரணகாரியங்க ளானதெலாமொழிந்து
 யானெனுமேதைவிண்டு பாவகமாயிருந்து
 காலுடலுடியங்கி நாகியின்மீதிரண்டு விழிபாயக்
 காயமுநாவுநெஞ்ச மேர்வழியாகஅன்பு
 காயம்விடாமலுன்றன் நீடியதாங்கினைந்து
 காணுதல்கூர் தவஞ்செய்யோகிகளாய்விளங்க அருள்வாயே
 ஆரணசாரமந்தர வேதமெலாம்விளங்க
 ஆதிரையாணுந்நு தாழ்வெனனுவணங்கும்
 ஆதரவால்விளங்கு பூரணஞானிஞ்சும் உரவோனே
 ஆர்கலிபுடையுந்து மாவடிவாகிஉன்ற
 ஆரணமானவென்று வானுலகாளுமொன்
 ரானவர்கூரந்தை தீரமுனாள் மகிழ்ந்த முருகேசா
 வாரணையுலமென்ற போதினிலாழிகொண்டு
 வானியின்மாடிடங்கர் பாழ்படவேயெறிந்த
 மாமுகில்போலாவிருண்டமேனியனாபுகுந்தன்மருகோனே
 * வாலுக்கீதுர்வண்ட லோடியநாலில்வந்து
 குல்திறைவாவது மூமணியின அந்து
 வாரிதிநீர்ப்பரந்த சீரலைவாய்கந்த பெருமானே. (அல்)

தனி தன தன தன தன தனி தன தன

தத்தத்தத்தன தத்தத்தத்தன—தந்ததான.

98. படிதனிலுறவெனு மனைவர்கள் பரிவொடு

பக்கத்திற்பல கத்திட்டுத்துயர் கொண்டுசாரப்

பனைமரவிறகிடை யழலிடைபுடலது

பற்றக்கொட்டுகள் தட்டிச்சுட்டிடு துன்பமேமிக்

கடி ரமனுயிர் தனை யிருவிழியனலது

கக்கச்சிக்கென முட்டிக்கட்டவு டைந்துபோமுன்

■ திருமுருகனு மெனநீனை பவரொடு

கற்றிப்புக்கறி வொக்கக்கற்பது தந்திடாயோ

வடகிரிதொன்பட அலைகடல்சவறிட
 மற்றெத்திக்கினு மெட்டுத்திக்கினும் வென்றிவாழ
 வலியுடனெதிர்பொரு மகமர்தள்பொடிபட
 வட்டத்திட்டுயர் வெற்பைக்குத்திம லைந்தவேலா
 அடர்சடைமிசைமதி யலைசலமதுபினை
 யத்தற்குப்பொருள் கற்பித்துத்தரு செந்தில்வாழ்வே
 யடிமுதன்முடி பிணும் வடி வொடுதொழுமவ
 னத்திற்பத்திகொள் தத்தர் கத்தர்கள் தம்பிரானே

தனத்தத்தனத் தனத்தத்தனத்
 தனத்தத்தனத் தனதான.

19. புரக்கவாதநங் குறக்கரும்பைமென்
 புனத்திலன்முசென் றுறவாடிப்
 புடைத்தலங்குர்தம் படைத்தெழுந்ததண்
 புதுக்குரும்பைதிண் புயமீதே
 செருக்குநெஞ்சகங் களிக்ஞானபுடன்
 திளைச்சுநின்றிற் புகழாதிற்
 த்ரியக்கடஞ்சமந் தலக்கண்மண்டுமென்
 றியக்கமென்றெழிற் திடுவேனோ
 குறக்கினங்கொணர்ந் தரக்கர்தண்டமுங்
 குவட்டிலங்கையுந் துகளாகக்
 கொதித்துவெம்பியங் கதிர்த்துவந்துடன்
 குதித்தகொண்டலின் மருகோனே
 துரக்கவும்பரும் பரப்புசண்டசுந்
 துரத்தனும்பிறந் தவராத
 சுகத்துளன்பருந் துதித்தசெந்தில்வந்
 துதிக்குழும்பர்தம் பெருமாளே. (அஉ)௦

தன்ன தானன தந்தன தந்தன
தன்ன தானன தந்தன தந்தன
தன்ன தானன தந்தன தந்தன தனதான.

100. புகரில் சேவல செங்கர சங்கர

நிருதர் கோபகர யுஞ்சநெடுங்கிரி
பொருத சேவக குன்றவர் பெருங்கொடி மணவாளர்

புனித பூசா ருஞ்சர ரும்பலா
புயசு பூதர வென்றிரு கண்ணல்
பொழிய ரீரிசை யன்ரு னும்பிய

அகிலபூதவுடம்பு முடம்பினில்
அமரு மாருயி ருங்கர ணங்கனும்
மவுன வார்வாடி குருதுதொ புந்தனி யுணர்வாலே
அகில வாதிக ருஞ்சம யங்கனும்
அடைய ஆமென அன்றென நின்றதை
அறிவி லேனறி யும்படி யென்றருள புரிவாயே

மகர கேதன முந்திகழ் செந்தமிழ்
மலையின் மாருத மும்பல அம்பரி
மளகூ லீமுக மும்பல †மஞ்சரி வெறியாடும்

‡மதுக ராவ சிஞ்சினி யுங்கன
‡மதுக கார்முக மும்பொர வந்தொழ
மதன ராசனும் வெந்து விழும்படி முனிபால

முகுள் வி லோசன முஞ்சிற திங்களு
முதுப கீரதி யும்பின் யுஞ்சடை
முடியர் பாதியுடம்பில்லி எங்கிய வபிராமி

முகர நுபுர பங்கய சங்கரி
கிரிகு மாரிதரி யம்பிகை தந்தருள்
முருகனே வளர்செந்திலில்வந்தருள் பெருமானே. (அரு)

* சிலீமுகம் - அம்பு † மஞ்சரி - பூங்கொத்து ‡ மதுகாராவ சிஞ்சினி - மதுகார அரவ சிஞ்சினி, வண்டுபோல ஓலிக்கின்ற காண். || மதுகாரார்முகம் - இனிய வின், அரும்புலில். || பாலம் - செந்தி. || முகுள் - தோன்றிய.

திருவாவினன்குடி—பழநி.

தான தந்தன தானுன தானன
தான தந்தன தானுன தானன
தான தந்தன தானுன தானன தனதான.

✓101. நாத னிந்துக லாதி நமோநம
வேத மந்த்ரொ ருத்பாநமோநம
ஸூன பண்டித ஸாநீ நமோநம வெகுகோடி
நாம சம்புகு ஸார நமோநம
போக அந்தி பாகாநமோநம
நாக பந்தம யூரா நமோநம ஸாகூர்
சேத தண்டனி நோதா நமோநம
கிதகிண்கிணிபாத நமோநம
திர சம்ப்ரம வீரா நமோநம *கிரிராஜ
பே மங்கல ஜேதி நமோநம
ஸூய அம்பல ஸீலா நமோநம
தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம அருள் தாராய்

நத லும்பலக் கோலால பூஜையும்
ஒதலுங்குண ஆசார தீதும்
நர முங்குரு சீபாத ரேனையு மறவாத
ஏழ்தலம் புகழ் காவேரி யால்னினே
சோழமண்டலநீதேமனோகர
ராஜக் கெம்பிர நாடாளு நாயக வயலூரா
ஆதரம்பரி லாநூர் தோழமை
சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாநினில்
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி லைபிலேகி
ஆதியத்தவு லாவாசபாடிய
சேரர் கொங்குவை கூலூர் நடைதில்
ஆனினன்குடி வாழ்நான தேவர்கள் பெருமாஸே. (த)

*கிரி ராஜன - குற்றஞ்சி வேந்தன். †கோலாலம் என்பது திருவாலம்
என்றயிற்று. கோலாலம் - சம்பரம். ‡கெம்பிச - கெம்பிசு.

102. போத கந்தரு கோவே நமோநம
நீதி தங்கிய தேவா நமோநம
பூத லந்தனை யாள்வாய் நமோநம பணியாகும்
பூணு கின்றயி ரானே நமோநம
வேடர் தங்கொடி மாலா நமோநம
போத வன்முகம் ஸாயீ நமோநம அரிதான
வேத மந்திர சூபா நமோநம
, ஞான பண்டித நாதா நமோநம
வீர கண்டைகொள் தாளா நமோநம அழகான
மேனி தங்கிய வேளே நமோநம
வான பைந்தொடி வாழ்வே நமோநம
வீறு கொண்டவி சாகா நமோநம அருள் தாராய்
பாத கஞ்செறி சூரா திமானவெ
கூர்மை கொண்டயி லாலே *பொராடியெ
பார அண்டர்கள் வானுடு சேர்தர அருள்வோனே
பாதி சந்திர னேனும் வேணியா
சூல சங்கர னூர்கித நாயகர்
பார திண்டிய மேசேரு சோதியர் கயிலாயர்
ஆதி சங்கர னூர்பாக மாதுமை
கோல அம்பிகை மாதா மனோன்மனி
ஆயி சுந்தரி தாயான ஞானணி அபிராமி
ஆவல் கொண்டிவி ருலே †சிராடவெ
கோம னம்பல சூழ்கோ யில்மீறிய
ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே. (உ)

- 103 வார ணந்தனை நேரான மாமுகை
மீத ணிந்திடு பூரை மாரொளி
வால சந்திர னேராக மாமுகம் எழில்கூர

■ பொராடிய-பொராடிய. † விருலே - வீருலே. ‡ சொடிய-சொடிய.

*வாரணங்கிடு சேலான நீர்னிழி
யோலை தங்கிய வராகாது வாகிட
வான இன்சுதை மேலான வாயிதழ் அமுதூறத்

தோரணஞ்ஞெறி தாராவாழையேய்துடை
மீதிலநின்றிடை நூலபோலு லாக்யெ
தோகையென்றிட வாகாகஞ்ஞான நடைமாறார்

தோத கந்தனை மாநாயை யேவடி
வாகர னபுதெ ன்னாபுய வேராவது
தோணி மெபடி சாயேனுள் சீயருள் தருவாயே

காரணந்தனை யோராத் சாசரா
தாமடங்கலு டுந்நக வானவா
காவ லிதர னுடாநா னேயபில் விடுமவீரா

காச்சி டுந்தனை யுணை வானவா
வாழ்தருமபடி மேனாறி லேமிசை
கான சண்டம காத்தேவ னுரதரு முருகோனே

ஆரணந்தனை வாதாடி யோருரை
தூது கின்றென வாராதெ ன்னாவன்
ஆன வபல்குட னேகாவ லாமதில இடுமவேலா

ஆத வனகதி மேவாது லாகிய
கோடி தங்கியா மாமாது மேவிய
ஆனி னன்குடி யோனேச ராதிபா பெருமானே. (௩)

தான தந்தன தான தந்தன
தான தந்தன தான தந்தன
தான தந்தன தான தந்தன தனதான்.

104 மூல மந்திர மோக விவகலை
சீவ திங்கிலை நேய பிங்கிலை
மோன பிங்கிலை ஞானபிங்கிலை மடவராகள்

■ வாரணங்கிடு - பெரிய தீ ன்பஞ் செய்கின்ற. † ஓதுகின்றென-ஓத்க
இன்று என, என்று பிச்சு.

மோக முண்டதி தாக முண்டப
 சாரமுண்டப ராத முண்டிடு
 மூக னென்றொரு பேரு முண்டநுள் பயிலாத
 கோல முங்குண ஶீன துன்பர்கள்
 *வார்மையும்பல வாகி வெந்தெழு
 கோர கும்பிபி லேலி நுந்திட நினைவாகிங்
 கூடு கொண்டொழல் வேனை யன்பொடு
 ஞான நெஞ்சினர் பா ஶி னாங்குடு
 கூர்மை தந்தினி யான வந்தநுள் புரிவாயே
 டீவி வெந்துய ராவி வெந்தவ
 சோகு வெந்தமண் மூகர் நெஞ்சிடை
 பீதி கொண்டிட வாது கொண்டநுள் எழுதேடு
 பேணி யங்கெதி ராறு சென்றிட
 மாற னும்பிணி தீர வஞ்சகி
 டீறு வெங்கழு வேற வென்றிடு முருகோனே
 ஆல முண்டவர் சோதி யங்கனார்
 பாக மொன்றிய வாலை யந்தரி
 ஆதி யந்தமு மானசங்கரி குமரேசா
 ஆர ணம்பயில் ஞான புங்கவ
 சேவலங்கொடி யான பைங்கர
 ஆவி னன்குடி வாழ்வு கொண்டநுள் பெருமானே. (ச)

105. வேயிசைந்தெழுதோள்கள் தங்கியமாதர்கொவகையிலேமுயங்கிட
 வீணி லுஞ்சில பாத கஞ்செய அவமேதான்
 வீறு கொண்டெ னேவ ருந்தியுமோலைந்தவமே திரிந்துள
 மேக வன்றறி வேக லங்கிட வெகுதூரம்
 போயலைந்துழலாகினொந்துபின்வாடிநைந்தெனதவிவெம்பியே
 பூத லந்தனி லேம யங்கிய மதிபோகப்

போது கங்கையி னீர்சொரிந்திருபாதபங்கயமேவணங்கிய
 பூசை யுஞ்சில வேபு ரிந்திட அருள்வாயே
 தீயி சைந்தெழு வேயி லங்கையில்ராவணன்சிரமேயரிந்* தவர்
 சேனை யுஞ்செல மாள வென்றவன் மருகோனே
 தேச மெங்கணுமேபு ரந்திடு சூர்ம டிந்திடவேலின் வென்றவ
 தேவர் தம்பதி யாள அன்புசொப் திடுவோனே
 ஆயி*சுந்தரி நீலி பிங்கலை*போக அந்தரி சூலி குண்டலி
 ஆதி யம்மிகைவேத தந்திரி யிடமாகும்
 ஆல முண்டர னாரிறைஞ்சவொர்போதகந்தனையேயுகந்தருள்
 ஆவி னன்குடி மீதி லங்கிய பெருமாளே. (ஈ)

தனதான தந்தனத் தனதான
 106. †அபகார நிந்தைபட் குழலாதே
 அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
 உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
 உணரானி னைந்தருட் பெறுவேனோ
 இபமாழு கன்றனக் கிளையேனா
 இமவான்ம டைந்தையுத் தமிழாலா
 செபமாலே தந்தசற் குருநாதா
 திருவாளி னன்குடிப் பெருமாளே. (ஈ)

தனன தனந்தனத் தனன தனந்தனத்
 தனன தனந்தனத் தனதான.
 107. கனமா-யெழுந்துவெற் பெனவே யுயர்ந்துகற்
 புரட்மா ரணந்துளிர்த் திமொனார்
 கனிவா யுகந்துசிக் கெனவே யணந்துகைப்
 பொருளேயிழுந்துவிட் டயர்வாடு
 மனமே தளர்த்துவித் கலுமே யெழுந்துமட்
 டறவே யுலந்துசுக் கதுபோல

*அவர்-இஃது ஒருமையிற் பன்மை. †அபகார நிந்தை' என்றும் பாடம்.
 ‡ மாரணம்-மீதிர வித்சையால் மரணத்தை உண்டாக்க ன்றதும் தெய்வத்
 தருவி-அஃதாவது இங்கே கொண்டு.

வசமே யழிந்துவுக் கினோய் துறந்துவைப்
 பெனவே சீனைந்துணப் புதழ்வேனோ
 புனவேடர் தந்தபொற் குறமாதா இன்புறப்
 புணர்காதல் கொண்டவுக் கிழவோனே
 புனவேறு மங்ங் வெற் பொருளுர் சிங்களன்பொட்
 டெழுவே வெறிந்துவுக் கிரவீரா
 தினமேவு குங்குமப் புயவாச கண்கிணிச்
 சிறுகித செம்பதத் தருளாளர
 சிவலோக சங்கரிக் கிறைபால பைங்கயத்
 திருவா ளினன்குடிப் பெருமாளே. (௭)

தானைத் தனைத் தானைத் தனைத்
 தானைத் தனைத் தனதான.

108. காரணிந் தவரைப் பாரடர்ந் துவினைக்
 காதல்ரெஞ் சயரத் தடுமாறிக்
 கானரம் புதிரத் தோல்வமும் புறுபொய்க்
 காயமொன் றுபொறுத் தடியேனும்
 தாரிணங் குகுழற் கூரணிந் தவிழிச்
 சாபமொன் றுதுதற் கொடியார்தம்
 தாள்பணிந் தவர்பொற் றேள்னிரும் பிமிகத்
 தாழ்வடைந் துலையத் தகுமோதான்
 குரனங் கம்விழத் தேவர்நின் றுதொழத்
 தோயமுஞ் சுவறப் பொருமவேலா
 தூய்மைகொண் டகூறத் தோகைநின் றபுனச்
 குழ்பெருங் கிரியிற் றிரிவோனே
 ஆரணன் கருடக் கேதனன் தொழமுற்
 றுலமுண் டவருக் குரியோனே
 ஆலையும் பழனச் சோலையும் புடைசுற்
 றுவினன் குடியிற் பெருமாளே. (௮)

தன்தான தந்தன தனதான தந்தன
தனதான தந்தன தனதான.

109. சிவனார்ம னங்குளிர உபதேச மந்தரமிரு

செனியினை னும்பகர்செய் குருநாத

சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால சுந்தரின்

செயலேவி ரும்பிபுளம் நினையாமல்

அவமாயை கொண்டுலகில் விருநாஅ லேந்துழலும்

அடியேனை அஞ்சலென வரவேணும்

அறிவாக மும்பெருக இடரான துந்தொலைப

அருள்வான இன்பமது புரிவாயே

நவநீத முந்திருடி உரலோடெ யொன்றுமி

ரகுராமர் சிந்தைமகிற் மருகோனே

நவலோக முங்கைதொழு நிரதேவ லங்கிருத

நலமான விஞ்சைகரு வினைகோவே

*தெவயானை யங்குறமின் மணவரன சம்பரமுறு

திரல்வீர மிஞ்சுகதிர் விடிவேலா

திருவாவி னன்குடியில் வருவேள் ச வுந்தரிசு

செகமேல்மெய் கண்டறிநல பெருமாளே. (க)

தனதந்தன தானதந்தன தனதந்தன தானதந்தன

தனதந்தன தானதந்தன தனதான.

110. பகர்தற்கரி தானசெந்தமி ழிசைபிற்சில பாடலன்பொடு

பயிலப்பல காவியங்களை புணராதே

பவளத்தினை வீழியின்கனி யதனைப்பொரு வாய்மடந்தையர்

பசலைத்தன மேபெறும்படி விரகாலே

சகரக்கடல் சூழும்புனி மிசைபிப்பீடி யேதிரிந்துழல்

சருகொத்துள மேயயர்ந்துடல் மெலியாமுன்

தகதித்திமி தாகிணங்கிண னனவுற்றெழு தோகையம்பரி

தனிலற்புத மாகவந்தருள் புரிவாயே

நுகர்ந்ததக மாகுமென்றுமை மொழியிற்பொழி பாலைபுண்டிடு
 துவல்மெய்ப்புள பாலனென்றிடும் இளையோனே
 துதிவைத்த கராமலைந்திடு களிற்றுக்கரு ளேபுரிந்திட
 நொடியிற்பரி வாகவந்தவன் மருகோனே
 * அகரப்பொரு ளாதியொன்றிடு முதலக்கர மானதிற்பொருள்
 அரணுக்கினி தாமொழிந்திடு குருநாதா
 அமரர்க்கிறை யேவணங்கிய பழனித்திரு வாளினன்குடி
 அதனிற்(3)டி யாயி நந்தருள் பெருமானே . (30)

தனதன தனத்த தந்த தனதன தனத்த தந்த

தனதன தனத்த தந்த தனதான .

111. கனபமு லையெத்திற்பு தளநவ கையைக்கொணர்ந்து
 கயலொடு பதைத்தகண்கள் குழைதரவக்
 கரியகுழலைப்பகிர்ந்து மலர்சொரு குட்கொப்பவிறந்து
 கடியிரு னுடுக்குலங்கள் எனவீழ
 முழுமதி யெனவசிறந்த கைமுக மினுக்கியின்ப
 முருகிதழ் சிவப்பின்னு விலைகறி
 முதலுள துளைப்புருந்து அழகுது கிலைத்திறந்து
 முடுகும வருக்கிரங்கி மெலிவேலு
 இளமதி கடுக்கைதும்பை அரவணி பவர்க்கிலசந்த
 இனியபொ ருளைப்பகர்ந்த குருநாதா
 இபமுக வனுக்குகந்த இளையவ மருக்கடம்ப
 எனதுத லையிற்பதங்கள் அருள்வோனே
 † குழகென எடுத்துகந்த வுமைமுலை பிடித்தருந்து
 * குமரூசி வவெற்பமர்ந்த குகவேலா
 குடிவொடு மிகச்செறிந்த இதணுன புனத்திருந்த
 குறவரம் களைப்பிணர்ந்த பெருமானே . (36)

* அகரப்பொருளாகி ஒன்றிடு முதலக்கரம் - அகர உகார மகாரத்தின்
 அடங்கிய பிரணவம். † கொப்பு - கோப்பு. ‡ குழகென - குழக என.
 § வவெற்பு என்பது பழகி.

தனனத் தனதன தனதன தந்தத்
தனனத் தனதன தனதன தந்தத்
தனனத் தனதன தனதன தந்தத் தனதான.

112. புடவிக் கணிதுகி லெனவள ரந்தக்

*சடலெட் டுறை†யறல் குடிமுடி யெண்கட்

புரிதச் சததள நிலைகொள் சயம்புச் சதுர்வேதன்

புரமெட் டெரியெழ விழிகனல் சிந்திக்

கடினத் தொடுசில சிறுநகை கொண்டற்

புதகர்த் தரகர பரசிவ னிர்தத் தனிமுவர்

இடசித் தமுநிறை தெளிவுற வும்பொற்

செவியுட் பிரணவ ரகசிய மன்புற்

றிடவுற் பனமொழி புரைசெய்கு ழந்தைக் குருநாதா

எதிருற் றகரர்கள் படைகொடு சண்டைக்

கிடம்வைத் திடஅவர் குலமுழு கும்பர்

டிடவுக் கிரமொடு வெஞ்சிகள் பொங்கக் கிரியாவும்

பொடிபட் டுதிரவும் விரிவுறு மண்டி

சுவர்கிட் டுதிரவு முகடுகி ழிந்தப

புறமப் பரவெளி கிடுகிடு ணுஞ்சத் தமுமாகப்

†பொருதுற் கையிலுள அபில்லிண முண்கக்

குருதிப் புனலெழு கடலினு மிஞ்சப்

புரவிக் கமையில் நடவிடும் கிந்தைக் குமரேசா

படியிற் பெருமித தகவுயர் செம்பொற்

கிரியைத் தனிவலம் வரஅர னந்தப்

‡பலனைக் கரிமுகன் வசமரு ளும்பொற் பதனாலே

பரன்வெட் கிடவுள மிகவும்வெ குண்டக்

கனியைத் தரவிலை யெனஅருள் செந்திற்

பழனிச் சிவகிரி தனிலுறை கந்தப் பெருமானே. (கஉ)

* சடல் எட்டு - எட்டுத்திக்குழமுள்ள கடல், † அறல் - நீர்.

‡ பொருதுற்றை - பொருது உண்கை, § பலன் - பழம்.

தான தன்னதன தான தன்னதன
தான தன்னதன தான தன்னதன
தான தன்னதன தான தன்னதன தனதான .

113. கோல மதிவதனம் லோர்வு தரஅளக
பாரம் நெகிழ்விழி வேல்கள் சுழலதுவல்
கோவை யிதழ்வென்றி வாய்க்கை பதறியிள முகையான
கோக நகர்பய மேரு முகையசைய
நூலி னிடைத்துவள லீறு பறவைவகை
கூற இனியகன மோல மிடவள்கள் கரமீதே
காவி னணிகனக நூபு ரமுமொலிகள்
ஓல மிடஅதிக பேரக மதுமருவு
காலை வெகுசரர லீலை யளவுசெய் மடமானூர்
காதல் புரியுமது பேரக நதியினிடை
வீழு கினுமடிமை மோர மறவுனது
காமர் கழலிணைக வானவொருகிறிது மறவேனே
ஞால முழுதுமட ரோர்கள் புரியுமிக
லாக வருமடிணர் ரேர வுத்தியிடை
நாச முற அமர்செய் வீர தரகுமர முருகோனே
காடி யொருகுறவின் மேவுதினைரெய்புன
மீதி லியலகலகல நீழ லிடைநிலனி
நாணம் வரவிரக மோது மொருசுநூர புரிவேலா
மேலை யமர்த்தொழு மாலை முகரரனை
யோடி வலமவருமுன் மோது திரைமகர
வேலை யுலகைவல மாக வருதுரக மயில்வீர
வீறுகலிசைவரு சேவ கனதிதய
மேவு முதல்வவயல் வாணி பிடைமருவு
வீரை வருபழரிஞான மலையிலவளர் பெருமானே. (கந)

■ கலிசைவருசேவகன் என்பதும் காவேரிசேவகன் என்று பின் வரும் செய்யுட்களில் வருவனவும் கலிசையென்னும் பதியில் அக்காலத்த அதிபன யிருந்த ஓரண்பன்.

தான தன்னதன தான தன்னதன
தான தன்னதன தனதான

114. சீற லசு - ன்னினை காரன் முறைமையிலி

நிமை புரிகபடி

பலநோயே

தேநி பரிசின நீதி நெறிமுறையே

சொமை சூழி துயிரி

எவநோடுங்

15. ம மொழியதுபொ யான கொடுமைபு

மேகான வறிவிலியன்

அபு பேணுத்

16. ன மெனநி னுமெனை நீயு னாயுயரோடு

மும் வகையைய நு

புரிவாயே

மாறு படுமபுனா மான அவரொருது

வாகையுநா மபுலி

புனைவோனே

மாக புகுநிர வீர சிறைமயிலே

வாசி மெனவழைய

முநுகோனே

வறு கலிசைவரு சேவ சனதிசய

மேவு மொருபொ நூல

* வையோனே

வினையுநெருநி நோபந்

மேலவழியையவகா

பெருமானே. (கச)

தானதன தந்த தானதன தந்த

தானதன தந்த தானதன தந்த

தானதன தந்த தானதன தந்த

தனதான.

115. சீயுதிர மெங்கு மேப்புழி ரம்பு

மாயமல பிண்ட நோயிடுகு ரமமை

நிரிநிந் *கங்கு காசமலை தின்ப

தொழியாதே

நிதுவகு னாக நோயெருகு தொந்த

மாயையில்ல ளாந்த தோல்தசையெ லும்பு

சேரிநு ரம்பு தானிவைபொ திந்து

நிலைகாண

ஆயதுந மன்கை போகவுழி ரந்த

நாழிகையில் விஞ்ச ஷ்சிநிமி நமைய

யாகியவு டம்பு பேணிநில யொன் று நடவாட்டால்

ஆசையைந் நும்பி யெவிரக சிங்கி

தானுமிக வந்து மேலிட மடங்குமா

ஆழ் காயர் விழுந்து மாளுமெனை யன்பு பரிவாயே

மாயைவல கஞ்ச னாய்விடவெ குண்டு

பாாமுழுது மண்ட கோனமுந் நிக்

வாய்விளிநி நின்று மேசநிகர் நன்னச அத்தனலே

வாரியுற அண்டி வீடுநெழுந் நிக்

நீரைநிகர் சின்ற சோயமொடெ திர்க்க

வாரணது மண்டு கோவ ரடிய வென்று ரெடியோனா

வேயினினை கொண்டு சோநிலாடி ரந்த

மேயல்புரி செங்கண் மால்மருக திங்க

வேலகிர வஞ்ச மால்வரையி டிதது பிரடியாக

வேலைவிடு கந்த காவிரிவி பாங்கு

காரசலினை வந்த சேவசன்வ நாங்க

வீரைநகர் வந்து வார்ப்பாநி யண்டாபெய்யாரே (கரு).

தானதன தானதன தானுன தானதன

தானதன தானதன தானுன தானதன

தானதன தானதன தானுன தானதன தனதான

116. தோகைமயி லேகமல மானேயு லாசபிசு

காமதுரை யானாத வேள்புவை யேயினிமை

தோயுமரு போகந லீலாவி நோதமுந் துணர்தேனே

குதனைய சேதுள நீரான பாரமுதை

நீதனைய வாருமிதழ் தாரீரெ னுணைமொழி

கோர்வதிலையானடிமையாவேணுமாரீன மிகமயலானேன்

ஆகமுற வேநகம தாலேவி டாததுடை

யாளமிட வாருமென வேமாத காரசனாடன்

ஆசைசொலியேயுமுது மார்பாத நீதியிலிவையோதேன்

ஆமுனது நேயஅடி யாரோடு கூடுகிலன்
 நீறுதுதல் மீதிடலி லாழை நேதுமிலி
 யாமினுமி யானடிமை ஈடேற வேகழல்கள் தருவாயே
 மாகழுக டோடகில பாதாள மேருவுட
 னேசுழல வாரியது வேதாழி யாஅமரர்
 வாலிமுத லானவர்க ளேனோர்க ளாஸ்முதுகடைநாளில்
 வாருமென வேயொருவர் நோகாம லாலவிடம்
 ஈசர்பெறு வரறுதனி யேகேவர் யாவர்களும்
 வாழஅழு தேபகிரு மாமாய னுரினிய மருகோனே
 மேகரிக ரானகொடை மானுய காதிபதி
 ஷாரிகலி மாருதக ரோபாரி மாமதன
 வேன்கலிசை வாழ்வரு காவேரி சேவகன ஆளமேவுநீ
 வீரஅதி சூரர்களை வேர்மான வேபொருத
 தீரகும் ராகுவனை சேரோடை சூழ்கழனி
 வீணாகநர் வாழ்புழி வேலாடி தாஅமார்பெருமானே.()

தானதான தனத்தந்த தானன
 தானதான தனத்தந்த தானன
 தானதான தனத்தந்த தானன தனதான.

117. பாரியான கொடைக் கொண்ட லேதிரு
 வாழ்விசால தொடைத் திண்பு யாஎழு
 பாருமேறு புகழ்க் கொண்ட நாயக அபிராம
 பரவலோர்கள் கிளைக் கென்றும் வாழ்வருள்
 சிலஞால விளக் கின்ப சேவக எனவோதிச்
 பாகசாத னவுத் துங்க மாதன
 சீரகாக எடுத் தொன்று மாகனி
 பாடினாறு மிரக் கஞ்செ யாதுரை
 சேறுவார்க டையிற் ரென்று தாமயர் வுறவினே
 சேயபாவ கையைக் கொண்டு போயறி
 யாமலேக மரிற் சிந்து வார்சிலர்
 சேயனார்ம னதிற் சிந்தி யாரரு குறலாமோ

ஆருநீர்மை மடுக் கண்க ளாகெடு
வாயினோர்ப டவுற் றன்று மூலமெ
மூலவா மதத் தந்தி தாலுய
ஆதிநா னனற் றங்க பாணியன்
ஒதுவார்க ளுளத்தன்பன் மாதவ
னாநான்மு கனற்றந்தை சீதரன்
வீரேவ கவுத்தண்ட தேவகு
மாரஆறி நுபொற்றெ ங்கை நாயக
வீகதோகை மயிற்றுங்க வாகனம்
வீறுகாவி ரியுட்கொண்ட சேகர
னானேவ கனற்சிற்தை மேளிய
வீரவாழ்ப் பநித்துங்க வானவர் பெருமானோ (கௌ)

தானு தனதன தானு தனதன
தானு தனதன தன தானு.

118. ஆதா னிகள்பரி கோலா கலவிழி
யாலே யமுதெனு
ஆழ்சீ ரிளகை யாலே குடிபிடை
யாலே மணமளி
சூதா ரிளமுகை யாலே யழகிய
தோடா ரிருகுழை
சோரா மயல்தரு மானு குறவிடர்
சூழா வகையருள்
போதா ரிருகழல் சூழா ததுகொழில்
பூணு தெதிருற
போரா டியஅதி சூரா பொறுபொறு
போகா தெனஅடு
வேதா வுடனெடு மாலா னவனறி
யாதா ரருளிய
வீரா புரிவரு கோவே பழநியுள்
வேலா இமையவர்
மொழியாலே
குழலாலே
யதனாலே
புரிவாயே
மதியாதே
பெருமானோ (கௌ)

தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத்
தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத்.

119. இருசெப் பெனவெற் பெனவாட் டமுமொத்
தினகிப் புனகித் திருமாதர்

* இடைபைர் சுமையைப் பெறுதற் குறவுற்
றியுகக் குறுகிக் குறவோரத்

தருமெய்த் சுவையுற் றிசழைப் பருகித்
தழுவித் கடிதற் றணைமீதே

† சருவிச் சருவிக் குனகித் தனகிக்
தவமற் றுமலக் கடலேவோனே

அரிபுத் திரகித் தஜனுக் கருமைக்
குரிமைத் திருமைத் அனலேவோனே

அடல்குந் குடநற் கொடிபெற் றெதிநற்
நகரக் கிளையைப் பொருளேவோனே

பரிவுற் றரனுக் கருணற் பொருளோ
பயனுற் றறியப் பகர்வோனே

‡ பவனப் பவனப் ரெறிவுற் றுயர்மெய்ப்
பழகிக் குமரப் பெருமாளே. (கக)

120. தகைமைத் தனியிற் பகைகற் றுறுகைத்
தருமுட் டவளைப் பவனாலே

தரளத் திரளிற் புரளக் கரளத்
தமரத் திரிக் கடலாலே

§ உகைமுத் தமிகுத் ததெனப் பகல்புக்
கொளிமட் குமிகைப் பொழுதாலே

■ இடையை சுமை - இடை அடிகிப், † சருவி - சரசஞ்செய்து, ‡ பவனப் பவனம் - வாழாமண்டலம், § உகைமுத்த மிகுத்ததெனப் பகல் புக்கு ஒளிமட்டும் மிகைப் பொழுதாலே - எறிந்த முத்துகள் மிக்கதுபோல இரவியும் வந்து ஒளி மழுங்கத்தக்க வருத்தத்தைத்தாத்தக்க இருட்காலத்தாலே முத்துகளின் ஒளிபோல இரவி பொளி பட்கத்தக்க இருள் எனவே அதன் வலி கூறியவாரும். இது "கொள்ளிக்கும் வின்னாத கூரிருள்" என்றதுபோலும்.

உய்யந் ஸுணர்வந் ஸுயிரெய்த தகொடித்
 குனந் *பீணையந்
 †திகைபத் துமுகக் கமலத் தனைமுந்
 சிறைபட்டபகைத்
 திகழ்கந் பகமிட்டவனக் கனகந்
 திருவுக் குருகிக்
 பதலக் கிரைப் பீரணை + சடிவா
 பரமந் கொருசொந்
 பவனா புவனா செறிவுந் ஸுயர்வெய்ய
 பழநிக் குமரபா
 நரவேணும்
 திறல்வீரா
 குழைமார்பா
 பகர்வோனே
 பெருமானே . (உ௦)

121. அணியா டணுகித் தணிபட்டமனத்
 தவர்விட்டவிழிக்
 அரிசந் ஸுகழைத் தவாபெந் நவளத்
 தவன்னிட்டமலர்ந்
 டிணியா டுணர்வந் நவமுந் நியாந்
 பெறுபக் குனமுந்
 டிறனிக் கடல்விட்டயாந் கதிலையா
 பெறுதந் கருளைத்
 கணிரந் சொருபத் தையெடுத் துமலைக்
 கணியைக் டீகணியுந்
 கமலத் தயனைப் ப்ரணவத் துரையைக்
 கருதிச் சிறைவைத்
 ||பணியப் பணியப் பரமர்ப் பரவப்
 பரிவுந் கொருசொந்
 பவளத் தவளக் கனகப டிரிசைப்
 பழநிக் குமரபா
 கணையாலும்
 கணையாலும்
 ஸுயர்வாரும்
 தரவேணும்
 பிடுவோனே
 திடுவோனே
 பகர்வோனே
 பெருமானே . (உ௧)

■ பீணையல் = மாலை. † திகைபத்த முக - திகைபத்தம் உக - பத்துத் திக்கும் கலங்க. ‡ டரணம் = பாரம், டீ கணி - கண்ணி - கருதி. || பணி அப்பு - அணி அப்பரமர்.

122. புடைசெப் பெனமுத் தணிகச் சறவுட்
பொருடிக் கலசத்

தீணையர்ய

புளகக் களபக் கெருவத் தனமெய்ப்

புணரத் தலையிட்

டமரேசெய்

அடைவிற் றினமுற் றவசப் படுமெற்

கறிவிற் றதடிக்

கவமான

அசடற் குயர்வொப பதில்நற் க்ருபையுற்

றடிமைக் கொருசொற்

புகல்வாயே

குடமொத் தகடக் கரடக் கலுழிக்

குணமெய்க் களிமுக்

கிளையோனே

குடிபுக் கிடமிட் டசாப் படையைக்

குறுகித் தகரப்

பொருமவேலா

படலைச் செறிநற் கதலிக் குலையிற்

பழமுற் றொழுகப்

புனல்சேர்நீள்

பழனக் கரையிற் கழைமுத் திருநற்

பழநிக் குமரப்

பொருமானே. (உஉ)

தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன

தனதான.

123. கரிய பெரிய எருமை கடவு கடிய கொடிய

திரிசூலன்

கறுகி யிறுகு கயிறொடு பிர்கள் கழிய முடுகி

யெழுகாலம்

திரியு நரியு மெரியு முரிமை தெரிய விரவி

யனுகாதே

செறிவு மறிவு முறவு மனைய திகழு மடிகள்

தரவேணும்

பரிய *வரையி னரிவை மருவு பரம ரருளு

முருகோனே

பழன முழவர் கொழுநி லெழுது பழய பழநி

யமர்வோனே

அரியு மயனும் வெருவ வருவ அரிய கிரியை

யெறிவோனே

அயிலு மயிலு மறமு நிறமு மழகு முடைய

பெருமானே.

124. தமரு மமரு மனையு மினிய தனமு மரசும்

அயலாகத்

†தறுகண் மறவி முறுகு கயிறு தலையை வளைய

ஏறியாதே

■ வரையினரிவை - பார்வதிதேவி. † தறுகண் - அஞ்சாமை.

கமல விமல மரக தரணி கனக பரிவு மிருபாதங்
 கருத அருளி யெனது தனிமை சழிய அறிவு தரவேணும்
 குமர சமர முரசு பரம குய பரி மலையோனே
 †கொடிய பகடு முடிய முடுகு குறவா கிறுமி மணவாளா
 அமர ரிடரு மவுண ருடலு மழிய அமர்செய் தருள்வோனே
 அறமுநிறமும அறிவு மயி நாம அநுபுரைய பெருமாளே.
 125 †தமிழ் வுததி பனைய நாக சென்ன மசனில் விடுவாயேல்
 செவிடு குருடு வடிவு குறைவு சிறிது மரி 7 பும அனுதாதே
 அமரா வடிவு மதிக குகமு மறி 11 கலையும வரவேதின்
 அருள தருளியேனை மன கொட்டி கைநசொர வும வரவேணும்
 சமர முகவெ கசரா சமது சலைக ஸந டுள மிகவேநீன்
 சலதி யலற நெடிய பாகலை சசா அயிலே சிறுவோனே
 §வெமர வணையி லினிது நுயிலுர விளி 3 ன கரினன் மருகோனே
 மிடறு சரியர் குமர பாடி விரவு மமர பெருமாளே. (உரு)

தனன தனதன தனதன கனதன
 தனன தனதன தனகன தனகன
 தனன தனதன தனதன தனதன தனதன

126. தகர நறுமலா பொதுவிய குமுளியா
 கலக கெருவித விழிவலை பட்டவிதி
 தலையி லெழுதியு மனைபி னுறவிடு அதனாலே
 தனயர் அனைதமா மனைவியா சினெகிதா
 கரபி விரவிய வகையென விலையுறு
 ||தவன ரலதியின் முழுக்கிபெ யிடாபடு துயர்தீர
 அகர முதலுள பொருளினே யருளி
 இருகை குவிசெய்து ஒருகிட வருகியெ
 அரக ரெனவல னிடமுற எழிலுன திருபாசம்

■ 'சமர புரியின் முடுக' என்றும் பாடம் † கொடிய பகடு - மதயானை.
 திழ்ரவுததி - இட்கடல் § வெம் - அரவணை || தவனம் - ஆசை.

அருள அருளுடன் மருளற இருளறு
 கிரண அயில்கொடு குருகணி கொடியொடு
 அழகு பெறமர கதமயில் மிசைவர இசைவாயே
 சிகர குடையினி னிரைவர இசைதெரி
 சதுரன் னிதுரனில் வருபவ ன்ளையது
 திருடி யடிபடு சிறியவ னெடியவன் மதுசூதன்
 திகிரி வளைகதை வசுதனு ளுடையவன்
 எழிலி வடிவின னரவுபொன் முடிமிசை
 திமித திமிதிமி யெனரட மிடுமரி மருகோனே
 பகர புகர்முக மதகரி ஈயுழைதரு
 வனிதை வெருவமுன் வரஅருள் புரிசுக
 பரம குருபர இமகிரி தருமயில் புதல்வோனே
 பலனின் முதுபழம் னிறைவுசெய் தொழுகிய
 நறவு நிறைவயல் கமுகடர் பொழில் திகழ்
 பழநி மலைவரு புரவல அமரர்கள் பெருமானே. (௨௬)

127. முருகு செறிசூழல் முகிலென நகில்நறு
 முளரி முகையென இயலென மயிலென
 முறுவல் தளவென நடைமட வனமென இருபார்வை
 முளரி மடலென இடைதுடி யதுவென
 அதர மிலவென அடியினை மலரென
 மொழிபு மமுதென முகமெழில் மதியென மடமாதர்
 உருவ மினையன எனவரு முருவக
 வுரைசெய் தவர்தரு கலவியி னிலவிய
 வுலையின் மெழுகென வருகிய கசடனை யொழியாமல்
 உவகை தருகலை பலவுணர் பிறவியின்
 உவரி தனிவூறு மவலனை யசடனை
 உனது பரிபுர கழலினை பெறஅருள் புரிவாயே

அரவ மலிகடல் னிடமமு துடனெழு
 அரிய யனுநரை யிபன்முத லனைவரும்
 அபய மிகவென அனதயயி விமையவன் அருள்பாலா
 அமர்செய் நிசுசர ருடலவை துணிபட
 அவனி யிடிபட அலைகடல் பொடிபட
 அமரர் சிறைவிட அடலயில் ரொடியினில் விடுவோனே
 பரவு புனமிசை புறைதரு குறமகள்
 பணைகொ ளணிமுலை முழுகுப னிருபுய
 பணில சரவணை தனில்முள ரியின்வரு முருகோனே
 பரம குருபர னனுமுறை பரரொடு
 பரனி யடியவர் துதிசெய மதிதவழ்
 பழநி மலைதனி வினிதுறை யமரர்கள் பெருமானே. ()

தனத்தனத் தனத்தனத்
 தனத்தனத் தனத்தனத்
 தனத்தனத் தனத்தனத் தனதான.

128. கனத்திருகிப் பெருத்தினகிப்
 பணைத்துமணத் திதத்துமுகக்
 கறுப்புமிகுத் தடர்த்துநிகர்த் தலமேராய்
 கவட்டையுமெத் தடக்கிமதர்த்
 தறக்கெருவித் திதத்திடுநற்
 கலைச்சவுளித் தலைக்குலவிக் கனிகுருந்
 தனத்தியர்கட் கிதத்துமிகுத்
 தனற்குண்மெழுக் கெனப்புவிபிற்
 றவித்திழிசொற் பவங்கடலுற் றயர்வாலே
 சலித்தவெறித் துடக்குமனத்
 திடக்கனெனச் சிரிக்கமயற்
 சலத்தின்வசைக் கிணக்கமுறக் கடவேனே

புனத்தின்மலைக் குறத்தியூர்த்
திருக்குறையாக் குடத்தினறைப்
புயத்தவநற் சருத்தவநடைக்

சுகவீரர்

பொருப்பரந்தக் கரக்சமொடு
றழற்சடிசைத் தவரசிவனிற
*புலச்சிதனச கிதததைமிகுத்

திருமாதா

சினததெதிராதுட டாங்காதமைத்
தினைத்துவிழக கணபபொழுதிற்
சினதநதிருந் கதாகலையடைத்

துடையோனே

செருக்கொடுந் றவககமந
தயற்குமரிக் கருடபுரிசைந்
திருப்பரந்தக் கிரிகுமரப

பெருமானே, (உஅ)

129 குறித்தமலையினைத் திகிலைத்
திருத்தியுடுத் திருடகுழலைக்
குலைத்துட்டித் திலைசுருளேப்

பிளவோடே

† குதட்டியதுப டுடடைமபுத்
தயிரப்பபிலி டைரததுமநுட
கொடுத் துணாலயக கெடுகுதுநகக

குறியாலே

பெரித்ததனத் தலைத்துமனச
செருக்கினாகைப் பெருட்கவரப
புணாசுதினிற் பிணிப்படுவித

திருமாதா

புலத்தலையிற் செலுத்துமனப
ப்ரமத்தையறப பரசித்தமுறப்
புரித்தருளித் திருக்கழலைத்

தருவாயே

பறித்ததலைத் திருட்டமனக்
சுருக்களட நுககவரிடைப்
பாழ்க்களுகக கருககவடிகத்

திருநீறு

■ புலச்சி = ஞானமயமானவள்

† குதட்டிய, துப்ப, உதட்டை எனப் பிரித்துக்கொள்க,

பரப்பிய* தத் திருப்பதிபுக்
கணற்புனலிற் கனத்தசொல்லப்
பதித்தெழுதிப் புகட்டதிற்

கவிராச

செறித்தசடைச் சசித்தரியத்
தகப்பவ் பதித் துகப்பனெனப்
திகிறக்கவெழுத் தருட்கருணைப்

பெருவாழ்வே

திகழ்ப்படுசெய்ப் பதிக்குளேனைத்
தடுத்தடிமைப் படுத்தஅருட்
டிருப்பழநிக் கிரிக்குமரப்

பெருமானே (உக)

தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன தந்ததான .

130. கலவியி லிச்சித் திரங்கி நின்றிரு

கனதனம் விற்கச சமைந்த மங்கையர்
கயல்கள் சிவப்பப் பரிந்து நண்பொடு மின்பயுறிக்

கனியித முற்றுற் றருந்தி யங்குறுந்
அவச மிகுத்துப் பொருந்தி யின்புறு
சலகம் விளைத்துக் கலந்து மண்டளை || யங்குடீதே

குலவிய நற்கைத் தலங்கொடங்களை
கொடியிடை மெத்தத் துவண்டு தண்புயல்
குழலள கக்கட் டவிழ்ந்துபண்டையில் அங்கம்வேறாய்க்
குறிதரு வட்டத் தடர்ந்த சிந்துர
முகதல முத்துப் பொலிந்தி லங்குடு
கொடியமயற் செய்ப்பெருந்தடந்தனில் மங்கலாமோ

* தத் திருப்பதி - அந்தத் திருப்பதி-ரதுரை † புகட்ட - புகலிட்ட என்
பதன் பீளுஉ. ‡ பதித்த, உடப்பன், என, என்று பிரித்துக்கொள்க. || சிற
க்க கழுத்து அருள் - சிற-புகம்புக பிரணவத்தை பேசேசுஞ் செய்த.
|| அடகம் - காட்டில்.

இளகிய சித்ரப் புனந்த னிந்துறை
 குறமகள் சுச்சக் கிடந்த கொங்கைமின்
 இனிதுறு பதம்ப் பதம்ப ணிந்தருள் கந்தவேளே
 எழுகடல் வற்றப் பெருங்கொடுங்கிரி
 யிடிபட மிக்கப் ப்ரசண்டம் விண்டுமும்
 இகலர்ப தைக்கத் தடிந்திலங்கிய செங்கைவேலா
 பலவித நற்கற் படர்ந்த சுந்தரி
 பயில்தரு வெற்புத் தருஞ்செழுங்கொடி
 பணைமுலை மெத்தப் பொதிந்து பண்புறு கின்றபாலை
 பலதிசை மெச்சத் தெரிந்த செந்தமிழ்
 பகரென இச்சித் துகந்து கொண்டருள்
 பழநியில் வெற்பிற் றிகழ்ந்து நின்றருள் தம்பிரானே()

131 முகிலள கத்திற் கமழ்ந்த வண்பரி
 மள அலர் துற்றக் கலந்தி டந்தரு
 முகிழ்துதி தைத்துத் துயர்ந்த மங்கையர் அங்கமீதே
 முகம்வெயர் வுற்றுப் பரந்து செங்கயல்
 விழியினை செக்கச் சிவந்து குங்கும
 ம்ருகமத மத்தத் தனங்க ளின்மிசை யெங்குமேவி
 உகவுயி ரொத்துப் புயங்க ளின்புற
 உறவினை யுற்றுத் திரண்டு கொங்கள
 வுறுபனை யுற்றுத் திரங்கு மஞ்சமில் ஒன்றிமேவி
 ஒளிதிகழ் பதமக் கரங்க ளின்புறம்
 உறுவனை யொக்கக் கலின்க லென்கவும்
 உயர்மய லுற்றுற் றிரங்கு மன்பதொழிந்திடாதோ
 செகமுழு தொக்கப் பயந்த சங்கரி
 அடியவர் சித்தத் துறைந்த சம்ப்ரம
 சிவனொரு பக்கத் துறைந்த மங்கைச் சங்கைநீடு

திகழ்வன பர்சைப் பசங்கி *பம்பண
கரதலி சுச்சுந் றிலங்கு கொங்கையள்
திருவரு ணற்பொற் பரந்தி நுற்பரை யண்டமீதே
பகலிர வற்றிட யோதக அமரிகை
திடீபுரை முந், ட்டி ரண்டொ டொன்றலா
பரிவுற வொக்கப செயுமபாமப்ரமி யன்||௧|| நும்
பதிவ்றதை மிக்கச் சிரந்தெ ரிந்தருவ்
பகிரதி வெறுநிற் றிறந்த பென்சந்
பழநிமல வெறுநிற் றி மழந்து நின்றருள் தம்மிரானே.

தன்னதன தானதந்த தன்னதன தானதந்த
தன்னதன தானதந்த தனதான

182. அவனிதனி லேழிறந்து மதலையென வேதவழ்ந்து

அழகுபெற வேடந்து இளைஞானாய்

அருமழலை பேமிசுந்து குதலைமொழி யேபுகன்று

அதிவிதம தாய்வளர்ந்து பதினாய்

சிவகலை ளாகமங்கள் மிகவுமறை யோதுமன்பர்

திருவாடக னேநினைந்து துதியாமல்

தெரிவையர்க ளாசைமிஞ்சி வெருகவலை யாயுழன்று

திரியுமடி யேனையுள்ளன் அடிசேராய்

மவுனவுப தேசசம்பு மதியுரு வேணிதும்பை

மணிமுடியின் மீதணிந்த மகதேவர்

மனமகிழ வேயணைந்து ஒருபுறம தாகவந்த

மலைமகளுக்கு மாரதுங்க வடிவேலா

பவனிவர வேயுகந்து மயிலின்மிசை யேதிகழ்ந்து

படியதிர வேடந்த கழல்வீரா

பரமபத மேசெறிந்த முருகனென வேயுகந்து

பழநிமலை மேலமர்ந்த பெருமானே (௩௨)

■ அம்பணம் - ஒருவகை யாழ்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
ESANT NAGAR, MADRAS - 600 01

133. கருவினுரு வாகிவந்து வயதளவி லேவளர்ந்து

கலைகள் பல வேதெரிந்து

மதனாலே

கரியகுழல் மாதர்தங்கள் அடிசுவடு மார்புதைத்து

கவலைபெரி தாகினொந்து

மிகவாடி

அரகரசி வாயவென்று தினமுநினை யாமல்லின்று

அறுசமய நீதியொன்றும்

அறியாமல்

அசனமிடு வார்கள் தங்,ள் மனைகள் தலை வாரலின்று

அறுதினமு நாணமின்றி

அழிவேதே

உரகபட மேல்வளர்ந்த பெரியபெரு மாளரங்கர்

உலகளவு மால்மகிழ்ந்த

மறுகோனே

உபயகுல தீபதுங்க விருதுகனி ராஜசிங்க

உறை*புசனி யூரிலன்று

வருவேனே

பரவைமனை மீதிலன்று ஒருபொழுது தூதுசென்ற

பரமனரு ளால்வளர்ந்த

குமரேசா

பகையசுரர் சேனைகொன்று அமரர்சிறை மீள்வென்று

பழநிமலை மீதிலின்றி

பெருமானே. (௩௩)

தனதனன தந்ததந்த தனதனன தந்ததந்த

தனதனன தந்ததந்த

தனதான.

134 மருமலரி னன்துரந்து விடவினைய ருந்தஅந்தி

மதியொடுபி றந்துமுன்பெய்

வதையாலே

வகைதனைம றந்தெழுந்து முகைதனைய ருந்தியந்த

மதலையென வந்துகுன்றின்

வடிவாகி

இருமயல்கொ ண்துவண்டு பொதுவைபர கம்புகுந்து

இரவுபகல் கொண்டொடுங்கி

அசடாகும்

இருவினைபொ திர்தஇந்த ஜனனமர ணந்துறந்துன்

இணையடிவ ணங்க என்று

பெறுவேதே

திருவொடுபெ யரந்திருண்ட வனமிசைந டந்திலங்கை

திகழெழியி டுங்குரங்கை

நெகிழாத

* பகலியூர்-பூகாழி. மதியொடு-மதியோல, நெகிழாத-நெகிழவிடாத.

திடமுளமு குந்தர்கஞ்சன் வரவிடுமெல் வஞ்சகங்கள்
 செறியுடன றிந்துவென்ற பொறியாளர்
 படுவொடும கிழந்திறைஞ்சு மருதிடைதவழ்த் துநின்ற
 பரமபத நண்பரன்பின் மருகோனே
 பதுமமிசை வண்டலம்| சனைபலவி ளங்குதுங்
 பழநிமலை வந்தமர்ந்த பெருமானே (௩௪)

தன்னதன தன்னதந்த தன்னதன தன்னதந்த
 தன்னதன தன்னதந்த தனதான.

135 வினாமருவு மலரணிந்த கரியபுரி குழல்சரிந்து
 விழுவதன மதிளிளங்கு அதிமோக
 விழிபுரள முகைகுலுங்க மொழிசூழற அணைபுகுந்து
 விரகமயல் புரியுமின்ப மடவார்பால்
 இரவுபக லணுகிரெஞ்சு மறவழிய வருகும்க
 இருளகல வுனது தண்டை யணிபாதம்
 எனதுதலை மிசையணிந்து அழுதழுது நருள்விரும்
 யினியபுகழ் தனைவிளம்ப அருள்தாராய்
 அரவில்விழி துயில்முருத்த நலர்கமல மலர்மடர்கை
 அழகினை தழுவுகொண்டல் மருகோனே
 அடலகர ருடல்பிளந்து ிணமதனில் முழுகியண்ட
 அமரர்சிறை விடுப்சண்ட வடிவேலா
 பரவைவரு விடமருந்து மீட்டுடைய கடவுள்கங்கை
 படர்ச்சடையர் விடைய ரன்ப ருளமேவும்
 பரமரரு ளியகடம்ப முருகஅம் முகவகந்த
 பழநிமலை தனிலமர்ந்த பெருமானே (௩௫)

தன்னதன தானான தானதன தந்த
 தன்னதன தானான தானதன தந்த
 தன்னதன தானான தானதன தந்த தனதான.

136 இருகனக மாமேரு வேரகளப துங்க
 கடகமுன பாடிவ வாரமுத கும்பம்
 இணைசொலிள நீரோக ராசலஇ ரண்டு குவடுடையோ
 14

இலகுமல ரேவாளி யாகியது நங்கள்
 அணிமகுட மோதனெ னுமிகவ ளர்ந்த
 இளமுடைமி னூர்மோக மாயையில்லி ஈழந்து தணியாமல்
 பெருகியொரு கர்சேகொ டாதவரை யைந்து
 தருவைநீக ரேயாக வேயெதிர்பு கழ்ந்து
 பெரியதரி மேபாடி நாடொழுமி ரந்து நிலைகாண்ப
 ிணியினக மேயான பாழடை நம்பி
 உயிரையவ மாய்நாய யேபவ கீரம்பு
 ிறவிதனி லேபோக மீனவுமு முன்று திரிவோனே
 கருணையுமை மாதேவி காரணிய நநக
 சயனதவி கூராப சோதிகி ரந்த
 கடவுளுடன் வாநாடு தாவிமலை மங்கை யருள் பாலா
 கருடனுடன் வீழ்நன தேதனமனி ளங்கு
 மதிலினொடு மாமரிட மேடைகந்து வங்கு
 கவிசையந் துலோரி ரேவகனெடன்பு புரிவோனே
 பரவையிடை யேப்பாத காசரானி ழுந்து
 கதறிவிட தேபாக தாதனனு நெஞ்சு
 ப்பலிதமென லேயேக வேமயிலில் வந்த குமரேசா
 பலமலர்க ளே தூவி யாரணந வின்று
 பரவிபிமை யோரகுழ நாடொழுமி ரைந்து
 பழந்மலை மீதோர்ப் ராபரணி றைஞ்சு பெருமானே ()

தனதனன தானந்த தத்ததன தானதன
 தனதனன தானந்த தத்ததன தானதன
 தனதனன தானந்த தத்ததன தானதன தனதான

137. கருதிமுடி. மோனஞ்சொல் சிற்பரம ஞானசிவ
 சமயவடி வாய்வந்த அத்துவித மானபர
 கடரொளியதாய்வின்றரிட்களசொருபமுதலொருவாழ்வே

புரத்தக கடவுள் என்பது புரத்த கடவுள் என்றாயிற்று. † பாதசாச
 ரர் - பாதச அசுரர். ‡ புலிதம் - அதுகூடலம்.

துரியக்லை யேகண்ட முத்தரித யாகமல
 மதவிக்கிளை யாநின்ற அழகுதக போதகங்
 சுயபபுக மாவின்ப புகமபுக மேயுண ய உணராதே
 கருனிலுரு வேதங்கு சுககிலந் தானவளி
 பொருமதுதி லேகொண்ட முக்குணனி பாகநல்
 கருதவழி யாவளர கங்காபு ிடிபுடல் வினைநானே
 கலகரி வேவொங்கு ருபபைபால வாழ்வுநது
 மென அழலு பாயஞ்ஞ வித்தகுணக யேயுறுதி
 கரு*தசுரமாரிரதமா னைதன்னாளா ன தருவிதாராய்
 லுருயம மேவிண்ட சி சாய வேதஅழ
 முடிநடுவு பாயண்ட முர்னை வெளி யாகியுரி
 உ டுணா வதாயெங்குமுற்பனமதாசு அமருளவோனே
 † உத்தரி மாவின்ப புத்தமித போகசுகம
 உ தவுமப லாநந்த ரத்திக ிமேயுணர
 உ ருபரண வாமந்தர காந்தவிய மாகவரு குருந்தா
 பருதித்தி றேகொய் நயாரண துபுரம்
 தசையுறை பேரண்ட மொக்கங் மாடுகன
 பதகெருவிதாநுங்கவெற்றிமபிலேறுமொருதிறலோனே
 பணியுமடி யார்கிதை மெய்ப்பொருள தாகநவில்
 ரவணப வாவொன்று || வறகரமு மாகிவளர்
 பழமலைமேலின்று சுப்ரமணியாவமரர் பெருமாளே.)

தன்ன தனதன தன்ன தனதன
 தன்ன தனதன தனதன

1௦8. கடலை பொரியவரை லலக னிகழைநுநர்

கடிவ குடவுதா

விபாத

* அசுமம் - நாய் † உற்பணம் - தோற்றம். ‡ உதாரிசம் - ஜலத்தோற்
 தம் § மேவு உணர் அ உருபிரணவ மந்தாம் - பொருத்திய அறிவுருமாயிய
 அந்தப் பிரணவ மந்தாம் || வற்காமும இ-வன்மையும் ஒளியும் உணையதாகி,

கரட தடமுமத நனின சிவநயன

*கரிணி முகவரது

துணைவோனே

வடவ ரையின்முகடு அதிர வொருநொடியில்

வலம்வ ருமரகத

மபில்வீரா

மகப திதருசுதை குறமி னொடி ருவரு

மருவு சரசவித

மணவாளா

அடல சுரர்க்குரூல முழுது மடியடியர்

அமரர் சிறையைவிட

எழில்மீறும்

அருணா கிரணவொளி யொளிநு மபிலைகிடு

மரக ரசாவண

பவலோலா

படல வுடுபதியை யிதழி யணிசரீர

பங்ங திவரந்தி

அழகாவ

பழநி மலையருள்செய் மழலை மொழிமதலை

பழநி மலைபில்லரு

பெருடாளே. (ந.அ)

தன்ன தனதன தன்ன தனதன

தன்ன தனதன தனதான.

139. குழல ! விமுகில் பொழில்நீ வளில்முதல்

குமுத வதரமு

துவாரம

குறைம கரம்நீவளை மொழிசு யிலமுது

குயமு ளரிமுதை

கிரிமுது

விநிக யலயில்ப கழிநீவ ருணிகரு

விளைகு வளைவிட

மெனநாயேன்

மிகவ ரிவையரை அவநெ றிகள்சொலி

வெறிது ளம்விதனம்

உறலாமோ

|| கழல்ப ணியவினை || கழல்ப ணியையணி

கழல்ப ணியவருள்

மபில்வீரா

கரிணி - யானை + வீர வில் - வீர வில். + வளை - வள்ளை; ஓர்வித சண்டி நீ வருணி - கடல் || கழல் பணிய வினை - பண்ணிய வினை கழல். || கழல் பணியை யணி - வீரக்கழலையும், சண்டை சிலர்பு முதலிய ஆபரணங் களையு யணிந்த

கமலை திருமரு க*மலை நிருதரு
 கமலை துளை செய்து கதிர்வேலா
 †பரணி ‡மலைவரு பழநி மலைநரு
 பழநி மலைமுரு கனிராகா
 §பரவு பரவைகொல் || பாவை வண அரி
 பரவு நிமையவா பெருமானே. (நகூ)

தன்ன தானன தானு தானு
 தன்ன தானன தானு தானு
 தன்ன தானன தானு தானு தனதான.

140 கலக வள்ளிழி வேலோ சேலோ
 மதுர வாய்மொழி தேனோ பாலோ
 கரிய வார்த்துழை காரோ கானோ துவரோவாய்
 காமு நீங்குமு கோதோள வேயோ
 * தர மானது மாலோ பாயோ
 களா வாமுழை மேரோ கோடே இளை தானும
 இழைய கோமல வேதா வானோன்
 எழுதி னுனில் யோவாய் பேசு
 இதைன மோனமி னாரே பார் எனமாதா
 இருகண் மாயயி லேழற் காதே
 யுனது காலிய நூல் ராய்வேன்
 இடர்ப டாதருள் வாழ்வே நீயே தரவேணும்
 அலைவி லாதுயா வானோ ரானோர்
 நிலைமை யேகுறி வேலா சிலா
 அடியர் பாலரு ளீவாய் || நீபார் *மணிமார்பா

* மலை நிருதருக - எதிர்த்த அசுரர் உதிர்ந்துபோக. † பரணி - கனியை யொத்தவன். ‡ மலைவரு பழநிமலை - மலையாசனுக்குப் புத்திரியாக வந்த பூய நிர்மலி. § பரவு பரவை கொல் - பரவிய சமுத்திரத்தின்மீது பாண மெய்து வருத்திய, || பாவை வண அரி-கடல் வண்ணத்தைச் சூட்டிய விட்டுணு. || நீபார் - நீபம் ஆர்

அழகு லாவுங் சாகா வாகா

இபமி னுள்மகிழ் கேள்வா தாழ்வார்

அயலு லாவிய சீலா கோலா

கலவீரா

வலபை கேள்வர்பி னுனய் காணார்

குறவர் மாதும னுளா நாளார்

*வனச மேல்வரு தேவா மூவா

மயில்வாழ்வே

மதுர ஞானவி நோதா நாதா

பழறி மேவுகு மாரா தீரா

மபுர வாகன தேவா வானோர்

பெருமானே. (சு0)

தந்தத் தனதன தனனா தனனா

தந்தத் தனதன தனனா தனனா

தந்தத் தனதன தனனா தனனா தனதான.

141. கொந்துத் தருகுழ ஸிருளோ புயலோ

விந்தைத் திருதுதல் சிலையோ பிறையோ

கொஞ்சிப்பயில்மொழி அமுதோ கனியேர் விழிவேலோ

கொங்கைக் குடமிரு கரியோ கிரியோ

வஞ்சிக் கொடியிடை துடியோ டிடியோ

கொங்குற் றுயர்ந்து அரவோ ரதமோ

எனுமாதர்

தந்தித் திமிதிநி திமிதா திமிதோ

தந்தித் திரிகிட கிடதா எனவே

சுந்திப் படிப்பயில் நடமா டியபா

விகள்பாலே

சுந்தைத் தயவுகள் புரிவே னுனையே

வந்தித் தருள் தரு மிருசே வடியே

சுந்தித் திடமிகு மறையா கியசீர்

அருள்வாயே

†வெந்திப் புடன்வரு மவுணை சனையே

துண்டித் தடுமொரு கதிர்வே லுடையாய்

வென்றிக் கொருமலை யெனவாழ் மலையே தவவாழ்வே

■ உணரம் - சரவணப் பொய்கையிலுள்ள பதுமப்பாயல்.

† அது - இடச்சாடக்கல். ‡ வெந்திப்பு - கொதிப்பு.

விஞ்சைக் குடையவர் தொழுவே வருவாய்
 கஞ்சத் தயனுட னமரே சனுமே
 விந்நைப் பணிவிடை புரிபோதவர்மேல் அருள்கூர்வாய்
 தொந்திக் கணபதி யுத்தமேசோ தானே
 கொங்கட் கருமுகில் மருகா குகனே
 சொந்தக் குறமகள் கணவா திறல்ரோர் கதிர்காமா
 சொம்மிற் பலவன முதிர்ரோ லைகவ்வுழ்
 இஞ்சித் திருமதின் புனை குழருள்சேர்
 துங்கப் பழநியில் முருகா இமையோர் பெருமானே. ( )

தனதன தத்தா தத்தன தனதன தத்தா தத்தன
 தனதன தத்தா தத்தன தனதன.

143. அகல்வினை யுட்சார் சட்சமயிகனொடு*வெட்கா தட்கும்
 அறிவிலி வித்தா ரத்தன மலிகாரம்
 அகில்கமழ் கத்தூ ரித்தனி அணைமினா கைக்கா ஈக்கா
 வருள்பவர் நட்பே கொட்புறம் ஒருபோதன்
 பகலிர விற்போ திற்பணி பணியற விட்டா ரெட்டிய
 பரமம யர்சோ திர்சிவ மயமானின்
 பழனித் தனிற் றோ யுற்பவ னினை ட்வின கட்டேர் வெட்சிகு
 ரவுபயில் நற்றூள் பற்றுவு தொருநாளே
 புகலிவ னப்பே றப்புகல் மதுரைமன் வெப்பா றத்திகழ்
 †பொடிகொடு புற்பாய் சுற்றிகள் கழுவேறப்
 பொருதச மர்த்தா குத்திர டுதரகமு கக்கோ கைக்கிடை
 புலவரில் நக்கீ ரர்க்குத வியலேனே
 இகல்படு நெட்டிர் பொட்டெழ இளநகை யிட்டே சுட்டருள்
 எழுபுவி துய்த்தார் மைத்துனர் மதலாய்வென்
 றிடரற முப்பால் செப்திய கனிதையின் ||மிக்க ரத்தினை
 யெழுதி ||வனத்தே யெற்றிய பெருமானே (சஉ)

*வெட்கா+தட்கும் - அஞ்சாது தடுத்து வாதஞ்செய்யும். †வின -
 வின்ன, நீங்க. ‡பொடி - திருத்தி. § துரகமுக் கோதை-கற்றெழுகி யென்
 கின்ற ஓர்சூதம். || மிக்க ஆத்தினை - மோகிய தேவாரத்தை || வனத்தே
 யெற்றிய - ஜலத்தில் எதிரேறவிட்ட.

தன்ன தன்னதன தந்தத்த தந்ததன
தன்ன தன்னதன தந்தத்த தந்ததன
தன்ன தன்னதன தந்தத்த தந்ததன தந்ததான .

143. அதல விதலமுத லந்தத்த லங்கனென

அவனி யென அமரா அண்டந்த கண்டமென
அகில சலதியென அண்டி ருள் விண்டு வென அங்கிபாங்
அமுத கதிரகனென அந்தித்த மந்த்ரமென
அறை|| மறையென அந்தத் த வங்கனென
அணுவி லணுவென அறைந்திட்டு நின்றதொரு சம்பரதாயம்
உதய மெழஇருள் வி டுந்தக்க ணந்தனிலி
ருதய கமலமுகி ழங்கட்ட விழந்துணர்ளில்
உனரு மரபவம னம்பெற்றி மும்படியை வந்துநீமுன்
உதவ இயலினியல் செஞ்சொற்ப்ர பந்தமென
மதுர கனிகளில்ம னம்பற்றி மூந்துபுகழ்
உரிய அடிமைபுனை யன்றிப்ர பஞ்சமதை நம்புவேனே

தத்த தத்ததத் தந்தத்த தந்ததத்

தித்தி தித்தித்தி தந்தித்தி தந்தித்தி

தகுகு தகுதகுகு தந்தத்த தந்தகுகு தந்திதேதாதி

சகக சககெணக தந்தத்த குங்கெணக

டிடிடி டி டிடிடிடி டிண்டி டி டிண்டி டிடி

தகக தகதகக தந்தத்த தந்தகக என்றுதானம்

பதலை திமிலைதுடி தம்பட்ட மும்பெருக

அகில நிசிராரர் டெங்கக்கொ டெங்கமூகு

பரிய குடர்பழுவெ லும்பைப்பி டெங்கரண துங்ககாளி

பவுரி யிடநரிபு லம்பப்ப ருந்திறகு

கவரி யிடஇகலை வென்றச் *சிகண்டிதனில்

பழநிமலையின்மிசைவந்துற்ற இந்திரர்கள் தம்பிரானே()

தனதன தானத் தான தனத்தத்
தனதன தானத் தான தனத்தத்
தனதன தானத் தான தனத்தத் தனதான .

144. அபிரான வரலுட் சேர்வை குளித்திப்
பலவித கோலச் சேலை புடுத்திட்
டலர்சூழல் கோதிக் கோதி முடித்துத் தருளோடே

அமர்பொரு காதுக் கோலை திருத்தித்
திரு நுதல் நீவிப் பானித பொட்டிட்
டகில்புழு காரர் சேறு தனத்திட் டலர்வேவின்

சுரத விரோதப் பார்வைமையிட்டுத்
தருணக் லாரத்கோடைத ரித்துத்
கொழிவிடு கோளுக் கோவ ரித்திட் டுளை நோர்மார்

துறவினர் சோரச் சோரந கைத்துப்
பொருள்கவர் மாதர்க் காயைய ளித்தற்
றுயரற வேபொற் பாதமெனக்குத் தருவாயே

கிரியலை வாரிச் சூரரி ரத்தப்
புணரியின் மூழ்கிக் கூளிக ளிக்கக்
கிரணவை வேல்புத் தேளிர்விழைக்கத் தொடுவோனே

கெருவித கோலப் பாரத னத்துக்
குறமகள் பாதச் சேகர சொர்க்கக்
கிளிதெய்வ யாணக் கேபுய வெற்பைத் தருவோனே

பரிமள நீபத் தாரொடு வெட்சித்
தொடைபுனை சேவற்சேதன னுத்திப்
பணியகல் பீடத் தோகைம யிற்பொற் பரியோனே

பனிமல ரோடைச் சேலுக ளித்துக்
ககனம ளாவிப் போய்வரு வெற்றிப்
பழநியில் வாழ்பொற் கோமளசத்திப்பெருமானே .()

■ கோடை - தொடை, மலை.

† சேதனம் - கொடி.

தான தானன தத்தன தத்தன
தான தானன தத்தன தத்தன
தான தானன தத்தன தத்தன தனதான

145. ஆலகாலமெ னக்கொலை முற்றிய
வேல தாமென மிக்கனி பிந்தடை
யாலு மோகமனி னைத்துனி தத்துடன் இளைநொரை
ஆர வானெமெ யிம் மெ நித்தனி
கார மோகமெ முற்றிய தற்குற
வான பேரைய கப்படு வித்ததி விதமாகர்
சால மாலைய வித்தவர் கைப்பொருள்
மான வேகிலு கிம் மெ ருட்டியெ
சாதி பேதம றத்தழு வித்திர் மிடமதா
தாக போகமொ பித்தி வினக்கடி
யானென்னைவள்ளிமு தத்தனி முற்றிந்
தானை நானும்வ முத்திநி னைத்திட அருள்வாயே
வால மாமதி மத்தமெ ருக்கறு
காறு பூனைத ரித்தர டைத்திரு
வால வாயன வித்தரு ளற்புத முருகோனே
மாய மாமொட ரக்கரை வெற்றிகொள்
வாவி மார்புதொ னைத்திட விற்பொடு
வாளி யேவிய மற்புய னர்கதன் மருகோனே
நாலுவேதந விற்றுமு றைப்பயில்
வீணை நாதனு ரைத்தவ னத்தட
நாடி யோடுகு றத்தித னைக்கொடு வருவோனே
நானி கேரம் வருக்கைப முத்துதிர்
சோலை குழ்பழ சிப்பதி யிற்றிரு
ஞான பூரண சத்தித ரித்தருள் பெருமானே. (சுரு)

தத்தார் தனத்தனா தத்தார் தனத்தனா
தானத் தனத்தனா தானத் தனத்தனா தனத்தனா தான.

146. இத்தா ரணிக்ஞன்மன வித்தாய் முளைத்தமுது

கேவிக் கிடந்துமடி நீதிற் றவழந்தடிகள்

தத்தா தனத்தன இட்டே தெருத்தலையில்

ஒடித் திரிந்துநவ கோடிப் பாபந்தலை

ரிச்சீர் பயிற்றவய தெட்டோடு மெட்டுவர

வாலக்குணங்கன்பயில் கோலப்பெதம்பையர்கள் உடனுறவாகி

இங்கார் சரத்துமத னுக்கே யிளைத்துவெகு

வாகக் கலம்பவகை பாடிப் புகழ்ந்துபல

திக்கோடு திக்குவரை மட்டே டாடி ரிக்கப்பொருள்

தேடிச் சுகந்தஅலை நீதிற் றுயின் றுகம்

இட்டா தாத்துருகி வட்டார் முகைக்குவிடை

முழுகிக்கிடந்துமடி லாகித்துனைந்துசில பிணியுமடி

தத்தான புத்தியது கெட்டே கிடந்தமன்

ஒடித் தொடர்ந் லுநயி றாடிக் கொளும்பொழுது

பெற்றார்கள் சுற்றியழ வுற்றார்கள் மெத்தஅழ

ஊருக் கடங்கலிலர் காலற் கடங்கலயர்

தத்தா திவர்க்குமய னிட்டான் விதிப்படியின்

சுலைப்பழம்படியி னுலிற்றிற்றத்தென மடுமெனவோடி

பட்டா நவப்பறைகள் கொட்டா வரிச்சுடலை

ஏகிச் சடம்பெரிது வேகப் புடஞ்சமய

இட்டே யனற்குனெரி பட்டா ரெனத்தமுவி

நீரிற் படிந்துவிடு பாசத் தகன்முனது

சர்ப்போ தகப்பதம முற்றே தமிழ்க்கவிதை

பேசிப்பணிந்துருகுநேசத்தையின் றுதர இனிவரவேணும்

தித்தா திரித்திடுத தத்தா தனத்தகுத

தாதத் தனத்தன தானத் தனத்தன

செச்சே செஞ்செஞ்சு தித்தா திமித்திடு

தாதத்த செந்திடுத தீதத்த செந்திக

தித்தா கிடக்கணக டக்கா குக்குக்கு

தோதக் கணங்களை கூருக் கணங்களை

சுருமயிலேறித்

* திட்டே சதத்தகரர் பட்டே விழப்பொருது
வேலைத் துளைந்துவரை யேழைப் பிளந்துவரு
சித்தா பரத்தமரர் கத்தா குறத்திமுனை
ரீதிற் புணர்ந்துசுக லீலைக் கதம்பமணி
கத்தா மிமைக்குமொரு முத்தாய் முளைத்தகுரு
நாதக்குழந்தையெனவோடி க்கடம்பமலர் அணிதிருமாரபா

† மத்தா மதக்களிற் பிற்ற னுதித்தகுரு
னேதத் திலங்கையினி லாதிக்க முண்டதொரு
முட்டா ளரக்கர்தலை யிற்றே விழக்கணைக
ளேதொட்ட கொண்டலுரு வாகிச் சுமந்ததிக
மாட்டார் மலர்க்கமல முற்றி சனத்திருவை
மார்பிற் புணர்ந்தருகு ராமற்கு மன்புடைய மருமகனாகி

வற்ற மதுக்கருணை யுற்றே மறைக்கலைகள்
சூதித் தெரிந்துதமிழ் சோதித தலங்கலணி
அத்தா மரக்கையறி வித்தாவி சுற்றுமொளி
ஆகிப் பரபுத்தமணி லெலதொட்ட மையதாய்
வாசகா மருபுபூகு பூட்டா திருப்பபூநி
வாய்வுக் குகநடிய ராவிக்குள் நின் துலவி வருபெருமாளே. (சசு)

தன தனன தன தனன தானுன தன தனன
தன தனன தன தனன தானுன தன தனன
தன தனன தன தனன தானுன தன தனன தன தான.

147. இரவியென வடவையென ஆலால விடமதென
உருவுகொடு ககனமிசை மீதேகி மதியும்வர
இரதிபதி கணைகளொரு நாலேவ விருதுகுயி லதுகுவ
எழுகடலின் முரசினினை வேயோசை விடையின்மணி
யிசைகுறுகி யிருசெவியி னொரச முறுவதென
இகல்புரியமதன டுருநேவாராத அனையர்கொடுவசைபேச

■ திட்டேரதம் = தின், தேர், ரதம். † மத்தா = களிப்பையுடையதுளே.
குரு = பாரம்.

அரஹரேன வனிதைபடு பாடோத அரிதரிது
 அமுதமயி லதுகருதி யாரோடு மிகல்புரிவள்
 அவசமுற அவசமுற ஆ^{*}ரோமல் தரவுரிக மெளிவானான்
 † அகுதிரிவன் தலையிலிதி யாலுனும் விலகரிது
 அழுமைகொள் வுனதுபரம் ஆராத வொருதனிமை
 அவளையனை தரலினிதி ‡ னோகார பரியின்மிசை வருவாயே
 நிரைபரவி வரவரை[§] னோர்சீத மருதினோடு
 பொருசுகி லுதையதுசெய் தாமாய மழைபொரிதல்
 கலைகுலைய மலைகுடைய தானேகொள்கமலன் மருகோனே
 கருமலைய திரிநயனி வாள்வீர வருகுமரி
 கவுரிபயி ரவியரவ பூனூரி திரிபுவனி
 கிடுவமலை யரசனருள் வாழ்வான புரணவுமைய ருள்பாலா
 பரவைகிரி யகர்திரை மாறேனை தனிப்பொடி
 படஅமார் துயரகல மேலேனி யார்பொருத
 பாதுமகர தல்புருத நால்வேத காரணிந மயில்வீரா
 பனிதமருக மதகளப சேரூர வளருமுடை
 வனிதைகுற மகன்மகிழும் லீலாவி தரமதுர
 பனுவல்தருப ரிவிரு ங்காலகலவ அமர்ப்பெருமானே (சுள.)

தனதன தனதன தந்த தானன

தனதன தனதன தந்த தானன

தனதன தனதன தந்த தானன

தனதான

148. இலகிய களபசு கந்த வாடையின்

மருகமத மதனைம கிழந்து பூசியெ

இலகருள் ளிளவைய ருந்தி யேயதை

யிதமாகக்

கலவியி லவரவர் தங்கல் வாய்தனில்

இடுபவர் பலபல சிந்தை மாதர்கள்

§ கசனையை விடுவது மெந்த நாளது

பகர்வாயே

* ஒமல் ஊர்ப்பேசு.

† அகுதி - திகழ்ந்தவன் ‡ ஓகாரம் - ஓகரி,

மயில். § கசனை - ஈரம், அன்பு.

சிலைதரு குறவாம டந்தை நாயகி

தனைவன மதனிலு கந்த நாயகி

திரள்தன மதனில ணைந்த நாயக

சிவலோகா

கொலைபுரி யசுரர்கு லங்கள் மாளவெ

* அயிலயி லதனையு கந்த நாயக

குருபர பழநிபி லென்று மேனிய பெருமானே. (சஅ)

தனத்தான தனதனை தனத்தான தனதனை

தனத்தான தனதனை தனதான.

149. உயிர்க்கு விடுமனவும் உமைக்கடி மருவுதொழில்

ஒருக்காலு நெகிழ்வதில் யெனவேஞன்

உரைத்தேழுண் மருவினரை வெறுத்தேம திரவியம

துடைத்தாயின் வருகுமன ரெதிரேபோய்

பாழிப்பேசி யிரவுபகல் அவாக்கான † பதமைபல

படப்பேசி யுறுபொருள்கொள விலைமாதா

படப்பா வலைபடுதல் தவிர்த்தாள மணிபொருவு

பதத்தாள படுகின்றினை வரவேணும்

கயிராச்சோர னெனுமவுரை வசை ‡ கோவ வனிதையர்கு

தரத்தாடல் புரியுமரி மருகோனே

தமிழ்க்காழி மருதன மறைக்காடு திருமருகல்

தறுக்கோடி வருகுழகர் தருவாழ்வே

§ செயிற்சேல்வி ணுடுவினாடு பொரப்போய் || விமம்பொருது

செயித்தோடி வருபழநி யமர்வோனே

க்காவல் புரியவல குறிப்பாவை முகைதழுவு

திருத்தோன அமரப்பணி பெருமானே (சக)

* அயில் - கடர்மை † பதமை - வார்த்தைகளை, பதங்களை. ‡ கோவ வுனிதையர் - கோய்களஸ்திரீகள். § செயில் சேல் - வயல்களிலிருக்கும் கெண்டையின்கள். || விமமர் - விமமு அமர்.

தான தான தனத்த தனத்தன
தான தான தனத்த தனத்தன
தான தான தனத்த தனத்தன தனதான .

150. ஓடி யோடி யழைத்து வாச்சில சேடி மார்கன் பசப்ப அதற்குமுன்
ஓதி கோதி முடித்த விலைச் சூன் அதுகோதி

நீடு வாச சிறைத்த அகிற்புழு கோட மீது திமிர்த்த தனத்தினில்
நேர மாகி யானைத்த சிறுக்கிகள் உறவாமோ

* நாடி வாயும் வயற்றிலை யிற்புனல் ஓடை மீது னிர்லத்த திவட்சையின்
† நாத தேத மலர்த்துளி பெற்றளி யிசைபாடும்

கோடு லாவிய முத்தரி ரைச்சவ காவர் நாடத னிற்பழ ரிப்பதி
கோதி லாதகு றத்திய ணைத்தருள் பெருமானே . (ரு)

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத் தனதான .

151. கடலைச் சிறைவைத் துமலர்ப் பொழிவிற்
ப்ரமரத் தையுடற் பொறுயிட் டுமடுக்
கமலத் தைமலர்த் திவிடத் தையிரப் பவனுணைத்

கருதிச் சருவிக் கயலைக் கயமுட்
படுவித் துழையைக் கவனத் தடைசிக்
கணையைக் கடைவித் துவடுத் தனைப்பு ினில்மேவி

அடலைச் செயல்சத் தியையக் கினியிற்
புகுவித் துயமப் ப்ரபுவைத் துனைவித்
தரிகட் கம்விதிர்த் துமுறித் துமதித் தசகோரம்

அலறப் பணிரத் தமண்குருழையைச்
சிலுகிட் டுமையிட் டொளியிட் டுமருட்
தெலுற் றபொறிச் சியர்கட் கடையிற் படுவேனே

* நாடி - பூந்தான். † அத்த திவட்சையின் - அர்த்தம் விளங்கும்படி.
† நாததேத மலர்த்துளி பெற்றளியிசை பாடும் - அளி மலர்த்துளி பெற்று நாத
தே இசைபாடும் என்கூட்டுக.

சடிவத் தவனித் டவிசித் டகுலத்
தொருசெட் டியிடத் தினுதித் தருள்வித்
தகருத் ரஜன்மப் பெயர்செப் பியிடப் பரிவாலே

* சனகர்க் குமகஸ்த் யபுலஸ்த் யசனற்
சுமரார் குமருச் ச்ரக + மெய்யப் பலகை
† 9 துபத் துமராய் புலவாக் குர்நீனிபத் திரிஸ்நான

ய்யல்த் துறுலக் கணலக் ய|| தரிழ்த்
த்யமத் திலகப் பொருள்வருத் தியினைப்
¶ பழுதற் றுணர்வித் தருள்வித் தகரற் குருநாதா
பவளக் கொடிசற் றியபொற் கழுகிற்
றலையிற் குலையிற் பலமுத் துதிர்செய்ப்
பழிப் பதிவெற் றிவிடற் குமரப் பெ நாமனே. (ருக)

தனதன தத்த தானன தனதன தத்த தானன
தனதன தத்த தானன தனதான.

152. கதின்யனி லக்கு மாதர்கள் புதியஇ ரத்ந புஷண
தனதன வெற்பு மேல்நிசு மயலான
கவலை மத்த னுகிலும் உனதுப்ர சித்த மாகிய*
தனதன மொத்த மேனியு முகமாயும்
அதிபல வஞ்ச வாகுவும் அயில்துனை வெற்றி வேலதும்
அரவுபி டித்த தோகையும் உலகேழும்
அதிரவ ரற்று கோழியும் அடியர்வ முத்தி வாழ்வதும்
அபிரவ பத்ம பாதமு மறவேனே
௦ இரனிகு லத்தி ராசத மருவியெ திர்த்து வீழ்கமி
ரணமுக கத்த லீரிய குணமான

■ சனகர்க்கும் எனபது முதலாகக் கூறிய இவர்களை சனகாதி கால்வர்,
† மெய்ப்பலகை - சங்கப்பலகை. ‡ 9 துபத்து நவப் புலவர் - சங்கத்தார் நாத்
பத்தொன்பதின்மர். § விபத்தியில் - வேற்றுமையிலாத || தமிழ்த்தய
மத்தில் - தமிழ்த்தியயம் அதில். ¶ பழுதற்று - பழுதற், ௦ இர என்பது
ஏதனை வழி அன்று, இரதால் ஆரீடத்தை ஒத்தது, ஆசலால் தண்டியலங்கார
ஒழியியலிற் கூறிய வருவடைதியாம் என்க. ஆரீடம் - இருடிகள் வாக்கு.

இனையவ னுக்குநீண்முடி அரசது பெற்று வாழ்வற

இதமொட ளித்த ராகவன்

மருகோனே

பதினொரு ருத்தி ராதிகள் தபனம்மி ளக்கு மாஸிலை

பரிவொடு நிற்கு மீசுர

சுரலோக

பரிமா கற்ப காடனி வரியளி சுற்று பூவுதிர்

பழநிம லைக்குள் மேனிய

பெருமானே. (நூஉ)

தனன தந்தன தந்த தானன

தனன தந்தன தந்த தானன

தனன தந்தன தந்த தானன

தந்ததான,

153. கனக கும்பமி ரண்டு நேர்மலை

யெனநெ ருங்குரு நும்வை மாமணி

கதிர்சி றந்தவ டங்கு லாவிய

முந்திருதம்

*கடையில் நின்றப ரந்து நாடொழும்

இவகி விஞ்சியெ முந்த கோமள

கலப குங்கும கொங்கை யானையை

யின்பமாக

அனைவ ருங்கொளு மென்று மேனிலை

யிடும டந்தையர் தங்கள் தோதகம்

அதினம் ருண்டுது வண்ட வாயையில்

ரைந்துபாயல்

அவச மன்கொளு நிற்ப் சாகர

முழுகும் வஞ்சக நெஞ்சை யேயொழி

தருப தங்கதி யெம்பி ரானருள்

தந்திடாயோ

தனத னந்தன தந்த னுவென

டிக்கு டிங்கு டிங்கு பேரிகை

தகுதி திந்தி கு திந்த தோவென

உந்துதாளர்

தமர சஞ்சலி சஞ்ச லாவென

முழவு மெண்டு மெண்டு மேவென

ஊரமு

முந்தவோதம்

* - வாயில்.

பணிப தங்கய மெண்டி சாமுக
 கரிய டங்கலு மண்ட கோளகை
 புதறி நின்றிட நின்னு தோதக   பன்னுதோதை
 பவுரி கொண்டிட மண்டி யேவரு
 நிசிய ரன்களை நொன்ற வேலவ
 பழநி யங்கிரி யின்கண் மேனிய   தம்பிரானே, (நாட)

தனதத்தத் தனதத் தத்தத் தனதத்தத் தனதத் தத்தத்
 தனதத்தத் தனதத் தத்தத் தனதத்தத் தனதத் தத்தத்
 தனதத்தத் தனதத் தத்தத் தனதத்தத் தனதத் தத்தத் தனதான.

154. சகடத்திற் குழைவிட் டெற்றிக்
 குழலுக்குச் சரம்வைத் தெற்றி ||
 புகிதுதுக் குவளைக் கட்பொற்
 கணையொத்திட் முழலச் சுத்திக்
 தரபபற் பவளத் தொட்டிக்
 *கனபபொட் டுதவிட் டுத்திக்   குவடான

தனதுத்திப பாகப் பொற்றி
 டையப ப்பெட் பசுளைத் துபுடிக்
 கொடியொத்தி டுடைபிற் பட்டித்
 தனையிற்றெட்டி நகனபபபப
 சரனத்துந் கிரியச் சுற்றிய
 சுழலிட்டுக் கடைப பற்றிக்   கொளுமாதர்

சுகமுற்றுக் கவலை பட்டுப்
 பொருள் கெட்டுக் கடைகெட் செஞொற்
 குளறிட்டுத் தடிதொட் டெற்றிப
 பிணியுற்றுக் தீகசதிப் பட்டுச்
 சுகதுக்கத் திடர்கெட்டுற்றுத்
 துட்பட்டுக் கிடைபட்டுத்திக்   கிடைநாளிற்

சுழலிசக் கிரியச் சுற்றி
 புதுகக்கட் டுயிரைப் பற்றிக்

*கனப அப்பு ஒ-டுதல் ஓட்ட அத்தி குவடான எனப்பிரிக்க.

† பெள் - விருப்பத்தக்க. உசனம் - இரண்டு || கசதி - கஸ்தி, வருத்தம்.

கொளுகப் பற் பலரைக் கட்டிச்
கரம்வைத்துத் தலைநிற் குத்தி
கடுகட்டை கட்டைக் கட்டைக்
கொருட்டிப் பொடி பட்டுக்கி

சடமாமேர

திருடத்திக் குருடட் டுட்டுட்

டமடட்டட் டமடட் டிக்குட்
டிமிடிட்டி டிமிடிட் டிக்குத்
தொகுதொக்குத் தொகுத் தொக்குத்
செகணக்ர ரெகணத் ரெக்குத்
தருடத்தித் தருடத் தட்டுத்

டிடிபேரி

நிமிலைக்கைத் துடித்த டென்னை

பகடிட்டுப் பறையொத் தக்துட்

டிக்கையெட்டுக் கட்டைவற் நித்தித்

தரவுக்கந் கிரியெட்டுத்தைத்

தியருக்குச் சொமிற் துட்க

கார்த்தி பொற்புச் சொரியந் கைத்தொட் டிமும்வேலா

பகலைப்பற் சொரியத் தக்கந்

பதிபுக்கட் டழவிட் டுத்திட்

புரமட்கிக் கழைவற் புட்பர்

சரணைக்கட் டயனைக் சொத்திப

பரிவுக்கொட் பஹர்க் குரற் .

குருட்டுத் துப் பொருளைக் கற்பித் தருள்வோனே

பலகப பாற் கிரிதுத் திப்பொற

றனகொச்சைக் கிரிசொற் பற்றிப்

பரிவுற்றுக் கமலப் புட்பத்

திசுழ்பற்றிப் புணர்சித் ரப்பொற்

பாடித்திப் பலளப் பச்சைப்

பதமுத்துப் பழனிச் சொக்கப் பெருமானே. (ருச)

* பற்பலரை - பரபலா இ-சாரியை † கண திகையெட்டு - இ-மகன்ற எட்டுத் திக்கும். ‡ தித்தர-தித்தர, தியைத் தர. § பொற்பு - பொருள், கற்பகம் பூமாரி.

தந்தன தானன தத்தத் தந்தன
தந்தன தானன தத்தத் தந்தன
தந்தன தானன தத்தத் தந்தன தனதான.

155. சிந்துர கூரம ரூப்புச் ரெஞ்சரி
ரெங்கைகு லாவந டித்துத் தென்பயில்
ரெண்பக மாலைமு டித்துப் பண்புள தெருவுடே
சிந்துகள் பாடிமு முக்கிச் ரெங்கயல்
அம்புகள் போலனி பித்துச் சிங்கிடை
ரெம்பவ ளாடைது லங்கிப் பொன்பறி விலைமாதர்
வந்தவ ராரென னைத்துந் கொங்கையைய
அன்புற மூடிநெ கிழ்த்திக் கண்பட
மஞ்சனி ராடிமி னுக்கிப் பஞ்சணை தனிவேறி
மந்திர மோகமெ முப்பிக் கெஞ்சிட
முன்றலை வாயில டைத்துச் சிங்கிகொள்
மங்கைய ராணாவி லங்கிப் பொன்பதம் அருள்வாயே
இந்திர நீலவ னத்திற் செம்புளி
அண்டக டாகம ளித்திட் டண்டர்கள்
எண்படு நீருரைய பித்துக் கொண்டருள் ஒருபேடி
இன்கன தேரைந டத்திச் செங்குரு
மண்டல நாடும ளித்துப் பஞ்சவர்
இன்புறு ||தோழ்மைபு டைக்கத் தன்திரு மருகோனே
சந்திர சூரியர் திக்கெட் டும்புகழ்
அந்தமில் வாழ்வது பெற்றுத் தங்கிய
சங்கர னாச்செவி புக்கப் பண்பருள் குருநாதா
ரம்பரம மானகு றத்திந் கின்புறு
கொங்கையின் மேவுச மர்த்தச் சுந்தர
தண்டமிழ் சேர்பழ நிக்குட்டங்கிய பெருமானே. (110)

* சரி - வளையல். † சிங்கிடை - சிங்க இடை. ‡ மஞ்சன் நீராடி.

|| ரூர் - துன்பம். || கோழ்மை - தோழமை.

தன்னதன தன்னதன தத்தத் தனத்ததன
தன்னதன தன்னதன தத்தத் தனத்ததன
தன்னதன தன்னதன தத்தத் தனத்ததன தனதான .

156. சிறுபறையு முரசுதுடி சத்தக் கணப்பறை||
மொகுமொகென அதிரவுட னெட்டிப் பிடித் துமுடி
சிறுகயிறு ரெடிதுகொடு கட்டிப் பிழுக்கஇனி அணுகாதே
சிலதமர்க னுறவுகிளை கத்திப் பிதற்றியெடு
சுடலைதனி விடுகனலை யிட்டுக் கொளுத்துபுனல்
திரைகடலில் முழுகெனவு றைக்கப் படிக்குடிலை ஒழியாதே
மறைமுறையி ரி மதிநிலை முத்திக் கிரைத்தாடி
உடலுயிர்கள் கரணவெளி பட்டுக் குணத்திரயம்
வழிபடவும் நினதடிமை பிச்சைப் படுத்துவதும் ஒருநாளே
வருதுரக மயில்மணிகள் சத்திக்க கிர்த்தரிட
ஒருபதுட னிருபுயமு மட்டுத் தொடைக்கிரைய
மனமகிழ இளியமொழி யெப்போர் சிவத்தபதம்அருள்வாயே
நறையிதழி யறுகுபல புட்பத் திரட்களொடு
சிறுபிறையு மரவுமொழி லப்புத் திருத்தலையில்
நளினமுற அணிரடையர் மெச்சிப் பரியப்படவு மயிலேறி
நவநதிகள் குமுருமென வெற்புத் திரட்டமல
அகிலமுத லெழுபுவன மெத்தத் திடுக்கிடவும்
நவமணிகள் உரகனுடல் கக்கத் துரத்திவரு முருகோனே
குறவர்முனை கெடமனது வெட்கப் படக்குடிலில்
மலையிலெழு தினையிதணில் வைத்துச் சிறுக்கியிரு
குவிமுகையும்ணியிடைபு மெச்சிப்புணர்ச்சிசெயு மணவாளா
குறுமுநிவ னிருபொழுதும் அர்ச்சித்து முத்திபெற
அறிவுநெறி தவநிலைகள் செப்புத் தமிழ்க்கினிய
குருகுமர பழநிவளர் வெற்புத் தனிநகரிகழு பெருமாளே.)

தானந்த தனன தான தானந்த தனன தான
தானந்த தனன தான தனதான.

157. ஞானங்கொள் பொறிகள் கூடி வானிந்து கதிரி லாத
நாடண்டி நமசி வாய வரையேறி
நாவின்ப ரசம தான ஆனந்த அருவி பாய
நாதங்க வொடுகு லாவி விளையாடி
ஊனங்க ஞாயிர்கள் மோக நானென் னதிரி லாமல்
* ஒமங்கி புருவ மாகி இந்நேவாரும்
ஓமந்த மருனி ஞான மானின்று புதுகி னேறி
லோகங்கள் வலமகாட அருந்தாராய்
கேனங்கொ ளிதழி யான தாரிந்து * ளில வேணி
† சீரங்க னெனது தாதை ஓருமாதா
ரோம்பஞ் வடிவி மோகி யோகங்கொள் மவுன ஜோதி
ரோம்பங்கி னமல நாதன் அருள் பாலா
கானங்கள் வரைகல் தீவு ‡ ஓதங்கள் பொடிய நீற
§ காடந்த மயி லேறு முருகோனே
காமன்னை மலர்கள் நாண வேடம்பெ னமலி சேர்வை
கானெங்கள் பழநி மேவு பெருமானே. (௫௭)

தனதன தனத்தான தானுன தானதன
தனதன தனத்தான தானுன தானதன
தனதன தனத்தான தானுன தானதன தனதான.

158. தலைவலி மருத்தீடு காமலை சோகைககரம்
விழிவலி வறட்குலை காயாச வாகம்வெகு
சலமிகு விஷப்பாக மாயாவி காராணி யனுகாதே
தலமிசை யதற்கான பேரோடு கூறியிது
பரிகரி யெனக்காது கேளாது. போலுமவர்
சரியும்வய துக்கேது தாரீர்சொ ளீரெனவும் விதியாதே

■ சலிலம் - கங்கை. † சீரங்கை - சீரிய அந்தை யுடையவன். அங்
கம் - எலும்பு. ‡ ஓதங்கள் - கடல்கள். § காடந்த - காடு அகத, வனத்தி
லுள்ள அழகிய.

உலைவறவி ருப்பாக நீள்காவின் வாசமலர்
 வகைவகை யெடுத்தேதொடாமலி காபரணம்
 உனதடியி னிற்கூட வேநாடு மாதவர்கள் இருபாதம்
 உளமது தரித்தேளி னாவோடு பாடியருள்
 வரிபட னனக்கேத யாவோடு தாளுதவ
 உரகம தெடுத்தாடு தோகார மீதின்கிசை வாவேனும்
 அலகிட லடைத்தேதம காதோர ராவணனை
 மணிமுடி துணிந்தி னியோபான ஞானகியை
 அடலுட னழைத்தேகொள் மாயோனை மாமனெனு மருகோனை
 அடிகுனை புடித்தோனை யாதார மானவனை
 மழுவுமுழ பிடித்தோனை மாகாஸி நரணமுனம்
 அபைதனில் நடித்தோனை மாதாதை யேனனவும் வருவோனை
 பக்கலை பிடித்தோது பாவாணர் நானிலுறை
 யிருரண விந்தி ரவேலாபு தாடியாரெய்
 பாண்மிசை குறப்பாவை தோன்மேவ மோகமுறு மாஃவாளா
 பதுபவய லிற்பூக மீதேவ ராஸ்கள் துயில்
 வறுதனல் பெருங்காறு காவேரி குழவனார்
 பழுவாறு கற்பூர கோலாகல மமர்ப்பெருமானே (ருஅ)

தனனதன தந்த தத்த தானன
 தனனதன தந்த தத்த தானன
 தனனதன தந்த தத்த தானன தனதான.

159. ‡ நிகமமெனி லொன்று மற்று நாடொறு
 ‡ நெருடுகவி கொண்டு வித்தை பேசிய
 நிழலர்கியு புன்சொல் கற்று வீறுள பெயர்கூறு
 நெரியமுது || தண்டு சத்ர சாமரம்
 ¶ நிபிடமிட வந்து கைக்கு மோதிரம்
 நெடுகியதி குண்டலப்ர தாபமும் உடையோராய்

* தொடர் - தெடுத்த. † மேசாரம் - பயில். ‡ நிகமம் - வேதம்.
 § நெருடு - தூலிழையைப் பொருத்துதல்போலச் சேர்க்கின்ற || தண்டு -
 சிலிடை. ¶ நிபிடமிட - நெருங்க.

முகமுமொரு சம்ப மிக்க நூல்களு
முதுமொழியும் வந்தி ருக்கு மோவெனில்
முடிவிலவை யொன்று மற்று வேறொரு நிறமாகி

முறியுமவர் தங்கள் வித்தை தானிது
முடியவுனை நின்று பத்தி யால்மிக
மொழியும்வளர் செஞ்சொல்வர்க்கமேவர அருள்வாயே

திருதிருகென மண்ட விட்ட தியொரு
செழியனுடல் சென்று பற்றி யாருகர்
திகையினமண் வந்து விட்ட போதினும் அமையாது

சிறியகர பங்க யத்து நீரொரு
தினையளவு சென்று பட்ட போதினில்
தெளியவுடன் வென்றி விட்ட மோழைகள் கழுவேற

மகிதலம ணைந்த * அத்த மாதரை
வரைவறம ணந்து நித்த நீடருள்
வகைதனைய கன்றி ருக்கு மூடனை மலரூபம்

வரவரம னந்தி கைத்த பாகியை
வழியடிமை கொண்டு மிக்க மாதவர்
வளர்பழநி வந்த கொற்ற வேலவ பெருமானே. (நிசு)

தத்தன தத்தன தனத்த தானன
தத்தன தத்தன தனத்த தானன
தத்தன தத்தன தனத்த தானன தனதான

160. நெற்றிவெ யர்த்துளி துளிக்க வேயிரு
குத்துமு கைக்குட மசைத்து வீதியில்
நிற்பவர் மைப்படர் விழிக்க லாபியர் மொழியாலே

நித்தம யக்கிகள் மணத்த பூமலர்
மெத்தையில் வைத்ததி வித்ததி லேயுடல்
நெட்டிவ ரத்தொழில் கொடுத்து மேவியும் உறவாடி

உற்றவ கைப்படி பொருட்கள் யாவையு
 மெத்தவு நட்பொடு பறித்து நாடொறும்
 உற்பன வித்தைகள் தொடுக்கு மாதர்கள் உறவாமோ
 உசசித மெய்ப்புற அனைத்த யாவுடன்
 மெய்ப்படு பத்தியி னிணக்க மேபெற
 உட்குளிர் புத்தியை பெனக்கு நீதா வநுவாயே

* சுற்றத மிழ்ப்புல வனுக்கு மேமகிழ்
 அற்றொருத்பொற்கொடி கூறிக்க வேபொரு
 சுற்றனை நெற்பல அறிக்க காரணன் அருள்பாலா

† சுற்றத கிடுகலி லுள்ளத மாதனை
 பொற்புய னாபுயல் ற்த்த வரனா
 ஈர் லையு டெ அருள் பாலா னாருள்

நற்றவ ராசனை யிடத்த யாரை
 வஸ்துவெ னப்புகி யிடத்தி லேவளர்
 நத்தணிச்செக்கரன் மகிழ்ச்சி கூர்தரு மருகோனே

நட்டுவர் மத்தள முழக்க மாமென
 மைக்குல மெத்தவு முழக்க மேகரு
 நற்பழ நிப்பதி செழிக்க மேவிய பெருமானே. (க0)

தந்த தானனந தானதன தானதன
 தந்த தானனந தானதன தானதன
 தந்த தானனந தானதன தானதன தனதான.

161. பஞ்ச பாதகன் பானிமுழு ஸூன்வெகு
 வஞ்ச லோபியன் சூதுகொலை காரன்மதி
 பண்கொ ளாதவன் பாவகட னுடுறழை பவுஷாசா
 பங்கன் மோகியம் பாழ்நரகில் வீழவுறு
 பெண்டிர் வீடுபொன் தேடிநொடி மீதில்மறை
 பஞ்ச மாமலம் பாசமொடு கூடி வெகு சதிகார

* சு சுற்றத மிழ்ப்புலவன் - சுந்தர மூர்த்தி சுவாமியன் † பொற்கொடி
 பரணைநாச்சியார். ‡ சுற்பகா - சிவலோகம் § செவ்வன் - செவ்வன்.

அஞ்சு பூதமுண் டாகடியு கோரரிவர்
தங்கள் வாணிபங் காரியம் லாமலருள்
அன்பர் பாலுடன் கூடியறி யாதபுகழ் * அடியேனே
அண்டா மரையன் தேடியறி யாதவொளி
சங்கர கோகரன் பாவைனின் யாடுப்படி
கந்த நாடுடன் கூட வினை யாட அருள் புரிவாயே
வஞ்சு பாசுரன் சேண்கட லோடுகுல
டுண்க வேயினன் போலவொளிர் வேலைநிடு
வண்மை யாகடம்பேடுதொடை யாடுமுடி 'முருகோனே
மங்கை கோகசிங் காரரகு ராமரிட
தங்கை சூலியங் காளியெமை டீயீனுபுகழ்
மங்க ளாபிரத் தானசிவ தாமிரமுமை யருள்பாலா
கொரு மடிகுகம போலமொழி நீலவிழி
பெண்கள் ராயந் கோகைமரில் போலிரச
சொன்னாரா டுறாவரையி லெவநோவா அணைவோனே
கொண்டல் குழமன் கோடல்மல வானிகயல
கருகு பாயின் றடுநீ குவா பாகையுதிர்
புகந்தி யோடக ளோராயந் திரவர்குமரபெருமாளே.)

தனதன தனதன த் த தானா
தனதன தனதன த் த தானா
தனதன தனதன த் த தானா தனதானா

162 பெரியதேர கரியிரு கொம்பு போலவெ
வடிவமார் புளகித கும்ப மாமுதை
பெருகியே யொளிரொறி தங்க வாரமு மணியான
பிறையகோ வெணுநதல தூங்க மீறு ஈவை
அயிலதோ வெணுநிரு கண்க ளாரவெ
பிறகெலாம் விழுகுமல் கங்கு ளாரவெ வரும்பான்

■ அடியேனை - அடியேன். ஐ, சாரியை. † டமக அந்த நாடு-பழகம்போல்
தான்ள்ளியமான நாடு ‡ ஈனு - என்ற ி சுகம் - கிளி. ■ அவல் - ஆவல்.
¶ துவர் டாகு = துவர்த்த பூங்கு. 0 ■ தி - கழுமரம். ■ ■ - கூர்மை.

உரியதோர் பொருள்கொடு வந்த டோர்களை
 மனைபிலே வினவியே கொண்டு டோர்கயெ
 புனவிலே மருவிய வஞ்சி மாதர்கலா மயலாலே

உருகியே யுடலா வெமயி வாடியே
 வினைபிலே மறுகியே சொந்த பாதகன்
 உனதுநான் தொழுதிட இன்ப ஞானா த நவ்வாயே

அரியதோர் மரக நண்ட டோர்வெ
 கொடியதோர் மகராந வங்க மராவெ
 அடலதோர் மரபுரி கின்ற கூரிய வடிவேலா

அரகரா வெனமிக அன்பா நூர்வெ
 கடி பதிகா மலிலயினை யான்னை யோழியே
 அனவியோரா ரெயி வநு கின்ற காரண முநேரேனே

பரியதோர் கயிறுநா கொண்டு விட்டெ
 உரியதோய் தட்டிநூல புண்டு நாடிவெ
 பசியதோ கொ வருவ கொண்டு மாயவன் மருநேரேனே

பரமமா நதிபுடை கொண்டு ஸாவெ
 வனமர மலரினில வண்டு லாவெ
 பழநிமா மல்கனி வென்றுமேனியபெருமாளே (சுஉ)

தனதன தந்தந தன்தந தானவ
 தனதன தந்தந் தனந்த தானவ
 தனதன தந்தந் தன்தந தானவ தன்தான

163 மலரணி கொண்மை - பொருக்கி லேயவள்
 சொலுமொழி யின்பச செருக்கி லேகொடு
 மையுமடா நெஞ்சத் திருக்கி லேமுக மதியாலே

மருவுர் தம்பத் தடத்தி லேயவ
 பரிமள கொங்கைக் குடத்தி லேமிக
 வலியவும் வந்தொத் திடத்தி லேவிழி வலையாலே

நிலவெறி யங்கக் குலுக்கி லேயெழில்
 வளைபுனை செங்கைக் கிலுக்கி லேகன
 சிதிபறி யந்தப் பிலுக்கி லேசெயும   ஒயிலாலே
 நிதரிய லுர்நூக் குணத்தி லேபர
 வசமுட னன்புற் றினக்கி லேயொரு
 சிமிஷமி னாங்கிக் கணத்தி லேவெகு   மதிசேடாய்
 அலையநி ணைந்* துற் பனத்தி லேயாந
 தினமிகு மென்சொப் பனததி லேவர
 அறிவுமழிந்த் தற் பனத்தி லேரிதம   உலேவேனோ
 அசடனை வஞ்சச சமர்த்த னாகிய
 கசடனை யுன்சிற் கடைக்க ணுடியும்
 அலர்கொடுந் தன்பொற்பதத்தையெதொழ அருள தாராய்
 பலபல பைம்பொற் பதக்க மாமமும
 அடி மைசொ லுளொற றமித்பப னீரொடு
 பரிமாநி ள்கக் கி பப மாலைபும   அலிளொனே
 பதியினில் மங்கைக் கதித்த மாமல்
 யொடுகில குன்றிற் றரிதது வாழ்வுயா
 பழநியிலன்புற் றிருக்கும் வானவா பெருமாளே (கந.)

தனதன தனதான தனதன தனதான
 தனதன தனதான தனதான.

164. முகைமுளரி பரபைவீசு மெழில்கனக மலைபோலு

முதிர்விளி தனபார   மடவார்தோள்
 முழுகியமி நுதுபோக விழலனென வுலகோர்கள்
 மொழிபுமது மதியாது   தலைநீழ்விழ்ந்
 தகமகிழ கிகமன நலகயமுத மொனவுறல்
 அசடாக மெழுவாகி   மிகவேயுண்

■ உற்பனம் - தோற்றம். † அற்பனத்திலே - அற்பன் அகிலே.

‡ மங்கைக்கதித்த மாமலை - எள்ளிமலை.

டழியுமொரு தமிழேனு மொழியுமுன திருதானின்
 அமுதுபரு கிடநானம் அருளாயோ
 மகரமெறி திறைமோது பகரகடல் தடவரி
 மறுகுடில் கொடவேலை விடுவோனே
 வரிசையவுன் மககோனை யுகமுடிய மயிலேறி
 வருபணிநு கர்திர முருகோனே
 பகர்வரிய ரெனவாகு புகைகொழுந ஞானேமய
 பரமகுரு வெனநாரிம ஜனையோனே
 பனிலமணி வெயிலவீடு மயிரிதிர மதிசுடு
 பழநமலை தனிலமேயு பெருமாளே (கசு)

தன்ன தன்ன தனத்த தன்ன தன்ன தனத்த
 தன்ன தன்ன தனத்த தன்ன தன்ன தனத்த

165. முதிர் வுழைவைய வனத்திலு முடுகி வநிலை யழித்து
 முதிர் வுழைவைய வனத்திலு வநிலையோடி
 முதிர் வுழைவைய வனத்திலு மதன விரகு பழிந்
 முதிர் வுழைவைய வனத்திலு வநிலையோடி
 மதுர் அமுத மொழிக்கு மகுட பனிய முறைக்கு
 வலிய அடிமை புகுத்தி விடுவாய
 மனதை யுடைய அசட்டு மனிதன் முழுது புரட்டன்
 மகிழ வுனது பதத்தை யருள்வாயே
 சதுரன் வரையை யெடுத்த திருந னுடலை வதைத்தொர்
 சகடு மருத முதைத்த தகவேரோடே
 தழையு மாமு நிலத்தில் மடிய அமரை விளைத்த
 தனுவை யுடைய சமர்ந்தன் முருகோனே
 அதிர முடுகி யெதிர்ந்த அசர ருடலை வலையுத்தும்
 அமரர் சிறையை விடுத்தும் வருவோனே
 அரிய புகழை யமைத்த பெரிய பழநி மலைக்குள்
 அழகு மயிலை நடத்து பெருமாளே. (ருசு)

நத்தத்தத் தத்தத் தத்தன தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன்
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன தனதான.

166. முத்துக்குர் சிட்டுக் குப்பிமு டித்துச* ஈக் கைப்பிற் றற்றியு
முற்பக்கத் திற்பொற் புற்றிட நுதல்மீதே

முய்யப் சைப்பொட் டிட்டணி ரத்னச்சட் டிப்பொற் புற்றிட
முர்சட்டைச் சித்ரக் கட்டழ கெழிலாடத்

தித்திக்கச் சொற்சொற் றப்பிதழ்நர் ஈக்கட்டி கற்புர் சொக்கியர்
செப்டிக்கொக் கக்கர் ஈப்பெறு தனமேரு

திட்டத்தைப் பற்றிப் பற்பல லச்சைக்குட் பட்டுத் தொட்டியிர்
சிக்கிர் சொக்கிக்கெட்டிப்படி யுறல்வேலே

†மெத்தத்துக் கத்தைந் தித்தியினிச்சித்தத் திற்பத் தத்தோடு
மெர்சிப் பொர்க் கத்திற் சிற்பர மருள்வாயே

வித்தைக்குக் கற்றநத் தற்பா முக்கட்சித் தர்க்குப் ப்த்திரா
விர்சித்ரச் சேர்சைக்குத்திகை புனைவோனே

நத்யக்கற் பத்திற் சித்தர்கள் எட்டுத்திக் குக்குட் பட்டவர்
நிஷ்டைக்கற் புற்றிப் பத்தர்கள் அமரோரும்

நெட்டுக்குப் புட்பத் தைக்கொடுமுற்றத்துற்றர்ச்சிக் கப்பழ
நக்குட்பட் டத்துக் குற்றுறை பெருமானே. (கூசு)

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன
தனனதன தனனதன தனதான.

167. முருகுசேரி குழலணிழ முகைபுளக மெழுவிலவு
முறுவல்தர விரகமெழ அநுராகம்

முதிர்வச மறுவிதரி யெழுமைவளை கலகலென
முகநிலவு குறுவெயர்வு துனிவீச

அருமதுர மொழிபதற இதழமுது பருகியிக்
அகமகிழ இருகயல்கள் குழையேற

*சுக்கை - பூமலை †கற்பு - சற்பனை - ‡ மெத்த துக்கத்தை தித்தி யினி
சித்தத்தில் பத்தத்தோடு என்று பிரித்துக் கொள்க. § கத்திகை - பூமலை.
|| விதரி - பிளவுபட்டுள்ள விரல்கள்.

* அமளிபடு மமளிபடு ஶணயின்பிணை துமிலுகினும்

அலர்கமல மலரடிபை

மறவேனே

நிருநனெடு வருபரிவு மடுகரியும ஈதநிணாபுர

நெறுநெறுவ முட பனிடும்

வடிவேலா

நிகழ்கநா ஈதநாபுர நிகழ்கநா பதகாபா

நெறுநெறுவ நெறுநெறு

நெறுநெறுவ

வருமருவி கவரவர்கன் படை நடுகின் மிலாசுதற

மதுவினினா பெருகுதுவா

மலைமீதே

வளர்குறவன் சிமநிரிநா வளர்குறவன்

மருவிநாந் பதகாபா

பெருமாரே (கூள்)

தானந்தன தானவ தானவ தானந்தன தானவ தானவ தானவ

தானந்தன தானவ தானவ தானவ

தானந்தன.

168. மூலங்கிள மோருரு வாய்த்நடு நானந்தல||மேனடு வேரிடை

அன்பிந்தலை மாயொடாடிய

முதல்வேர்கள்

மூலுமரி கரம தாவொருநெலம்பெருவேடிய வாய்வை

||அலங்கிதம் தூண்வழி யேயன

விடேவாடி

பாலங்கிள மூலங்கி கரமொடாருநெலம்பெருவேடிய வாய்வை

மாதம்பெற எரனா தாரிவ

மதின்மேனி

பாடுந்தொவி நாதமு தூபுரம் அங்கித வேரைமிலேபரி

வாகுமபாடி யேயாடி யேனாபும்

அருள்வாயே

கூலங்கலை மான்மழு வேர்த்துடி வேதந்தலை யோடும ராவி

தேகாடுங்குழை தேயாடி னாதரு

முருகோனே

கூரன்கர மார்கிலை வானவரி தோளுந்தலை தூன்படவே அவர்

கூளுங்குடை வேல்விடு சேவக

மயில்வீரா

* அமளிபடும்-ஒலிசருகின்ற அல்லது, டள்ளியறையிலுள்ள. †அகநானூறு - அருவமாகியும் உருவமாகியும் உள்ள குருராஜனே ‡வளிமலை-வள்ளிமலை § நடு-அரீர மத்திய ஸ்தானம் || தேவ் நடுவேர் சுழமுனை. || மூலங்கிதம் தூண் வழி-சுழமுனா மார்க்கம். () பாலங்கிளமூல-புருவ மத்தியஸ்தான வழி.

காலின்சும லோசையு தூபுர வார்வெண்டைய வோசையு மேயு
காலங்களி னோசைய தாருட மடுவோனே
காணங்கில மாண்மக ளார்தமை ந ண்கெட வேயணை வேன்பி
காசம்பழ னாபுரி மேனிய பெருமானே. (சுஅ)

தானந் தத்தன தானன தானன
தானந் தத்தன தானன தானன
தானந் தத்தன தானன தானன தனதான

169. வாதம் பித்தமி டாவயி றீனாகள்
சீதம் பற்சளி சூலைம கோதா
*மாசங் கட்பெரு மூலன் யாதிகன் குறிக்காசம்
மாறுங் கக்கலொ டேசில நோய்டிலி
யோடுந் தத்துவ காரர்தொ ணுறறு
வாருஞ் சுற்றினில் வாழ்ந்தி காரர்கள் வெகுமோகர்
சூழ்துன் சித்ராக பாயமு வானைகொ
டேதுஞ் சுற்றுண ராமலெ மாயையெய்
சோரம் பொய்க்குடி லேசுக மாமென இதில்மேனித்
தூசின் பொற்சர மோடுகு லாயுல
கேழும் பிற்பட வோடிடு மூடனை
‡தூவஞ் சுத்தடி யாரடி சேரநின் அருள்தாராய்
தீதந் தித்திமி தீதக தோதிமி
டுண் டுட்டு டுடு டுடு
சேசொஞ் ரெக்கெண தோதக தீகுட வென்பேரி
ரோடன் சொக்கிட வேலைக டாகமெ
லாமஞ் சுற்றிட வேயச ரார்கிரி
தீவும் பொட்டெழ வேயனல் வேல்விடு மயில்வீரா

■ 'மாசங்கள்' என்பதை 'அங்கண்மாசு' எனாற்றுக. அங்கண் மாசு என்பது தேத்திர ரோகம். † கபாய் - கவசம், தேகம். ‡ தூ வஞ் சுத்தடி யார் - தூ அம் சுத்த அடியார் - தூய்மை வாய்ந்த அழகிய சுத்த அடியார்.

வேதன் பொற்சிர மீது* கடாவந்
 லீசன் சற்குரு வாயவர் காதினில்
 மேஷம்† பற்றிலர் பேறருளோதிய முருகோனே
 ‡ வேஷங் கட்டியு.மேகிம கூவளி
 மாலின் பித்துற வாகிவி னோர்பணி
 வீரங் கொட்பழ னாபுரி மேனிய பெருமானே. (கூக)

தன்ன தந்தன தானன தானன
 தன்ன தந்தன தானன தானன
 தன்ன தந்தன தானன தானன தனதான.

170. விதமி சைந்தினி தாமலர் மாலைகள்
 குழல ணிந்தனு ராகமு மேசொலி
 விதர ணஞ்சொலி வீறுக னோசொலி யழகாக
 விரிசு ரும்பைக ளாமென விழிய
 கனக சம்பரம மேருவ தாமதி
 விரகநீமொங்கிய மாமுறை யாலெதிர் அமர்நாடி.

இதமி சைந்தன மாமென வே||ரின்
 நடைந டந்தனர் விதியி லேவர
 எவர்க ணஞ்சித மால்கொ ணு மாதர்கண் வலையாலே
 எனது சிந்ஷையும் வாடிவி டாவகை
 அருள்பு ரிந்தழ காகிய தாமரை
 இருப தங்கனி னாலெனை யாள்வதும் ஒருநாளே
 மதமி சைந்தெதி ரேபொரு சூரனை
 யுடலி ரண்டுரு ருய்விழ வேசின
 வடிவு தங்கிய வேலினை யேவிய அதிதிரா

■ கடாவி - பிரயோகித்து, குட்டி. † பற்றிலர் பேறருள் - பற்றற்றவர்
 பேறத்தக்க அருளாகிய பிரணவப்பொருள். ‡ வேஷங்கட்டி - விருத்சாப்பிய
 வேஷங்கொண்டு. § மொங்கிய - பருத்ச. || இன நடை - விசம் விதமான
 ||-சிதம் - சித்தம் ப கூருய் என்பது குருய் என்றாயிற்று.

மதுர இன்சொலி மாதுமை நாரணி
 கவுரி யம்பிகை யாமனை பார்வதி
 மவுன சுந்தரி காரணி யோகினி சிறுவோனே

மதமி சைந்தெழுலோகமு மேவலம்
 நொடியில் வந்திடு மாமயில் மீதொரு
 பவனி வந்தக்கு பாகர சேவக விறல்வீரா

பருதி யின்ப்ரபை கோடிய தாமெனும்
 வடிவு கொண்டருள் காசியின் மீறிய
 பழல் யங்கிரி மீதினில் மேவிய பெருமானே. (௭௦)

தனத்த தானன தனதன தனதல தனதான.

171. அருத்தி வாழ்வொடு* தனகிய மனைவியும் உறவோரும்
 அடுத்த பேர்களு மிதமுறு மகவொடு வளநாடும்
 தரித்த வுரு†மெ யெனமன நினைவது நினையாதான்
 தனைப் பராவியும் வழிபடு தொழிலது தருவாயே
 எருத்தி லேறிய இறையவர் செவிபுக உபதேசம்
 இசைத்த நானின இதணுறு குறமகள் இருபாதம்
 பரித்த சேகர மகபதி தரவரு தெய்வயானை
 பதிக்கொ ளாறிரு புயபழநியினுறைபெருமானே. (௭௧)

தனதல தனதத்த தனதல தனதத்த
 தனதல தனதத்த தனதான.

172. அறமிலா நிலைகற்ற கொடியவேல் விழிவிட்டுள்
 அறிவுதா னறவைத்து நிலைபேசி
 அமனிமீ தினில்முத்து பவளவா யமுதத்தை வளையாலே
 யதிகமா வுதவிக்கை வளையாலே
 உறவின லுடலத்தை யிறுகவே தழுவிக்கொ மடவாரோ
 னுலையிலே மெழுகொத்த மடவாரோ
 நெருகியே வருபெற்றி மதனநாட கமிந்தும்
 ஒழியுமா நெருமுத்தி தரவேணும்

மறவர்மா தொருதந்ந விமலகோ கநகத்தி

மயிலனாள் புணர்செச்சை

மணிமார்பா

மருள்நிசா சரன்வெற்பி லுருகிவீழ் வுறமிக்க

மயிலே றியவுக்ர

வடிவேலா

பறைகள் பே ணியருத்ரி கரியா ராகத்தி

பரமப்பா லுணர்சத்தி

யெமதாமி

பழையபார் வதிகொற்றி பெரிநா யகிபெற்ற

பழநிமா மலையுற்ற

பெருமானே . (எஉ)

தன்னதன தந்த தன்னதன தந்த

தன்னதன தந்த தனதான .

173 இலகுகனி மிஞ்சு மொழியிரவு துஞ்சம்

இருளியெ னஞ்சு

முகமீதே

இசைமுரல்சு ரும்பு மிளமுசைய ரும்பும்

இலகியக ரும்பு

மயலாலே

நிலனிலுடல் வெந்து கரியஅல மந்து

நெகிழுமுயிர் நொந்து

மதவேளால்

நிலையழியு நெஞ்சி லவர்குடிபு குந்த

நினைவொடுமி றந்து

படலாமோ

புலவினைய னேந்து படுமணிக லந்து

புதுமனர ணிந்த

கதிர்மலா

புழுக்கெழும ணந்த குறமகள்கு ரும்பை

பொழுக்கையு டைந்த

தொடைமார்பா

பலநிறமி டைந்த விழுசிறைய லர்ந்த

பருமயில டைந்த

குதவீரா

* பனைபணிசி றந்த தரளமணி சிந்து

பழநிமலை வந்த

பெருமானே . (எங)

தனன தன தான தந்த தனதான.

174. உலகபசு பாசு தொந்த மதுவான
உறவுகினை தாயர் தந்தை மனைபாலர்
மலசலசு வாச சஞ்சு லமதாலென்
மதிநிலைகெ டாம லுன்றன் அருள் தாராய்
சலமருகு பூளை தும்பை யணிசேயே
சரவணப வாழு சூந்தன் மருகோனே
பலாலைசி வாக மங்கள் பயில்வோனே
பழநிமலை வாழவந்த பெருமானே. (எசு)

தன தனன தனதனன தானத் தானத் தனதான.

175. ஓருபொழுது நிருதரன நேரத் தேவைத் துணரேனே
உனதுபற நிமலையெறு மூரைச் சேவித் தறியேனே
பெருபுவியி லுயர்வரிய வாழ்வைத் தீரக் குறியேனே
பிறவியற நினைகுவினெ னுசைப் பாடைத் தவிசேனே
துரிதமிடு நிருதர்புர சூரைக் காரப் பெருமானே
தொழுதுவழி படுமடியர் காவற்காரப் பெருமானே
விருதுகவி விதரணவி நோதக் காரப் பெருமானே
விறன்மறவர் சிறுமிதிரு வேளைக் காரப் பெருமானே (எரு)

தனதன தனன தான தனதன தனன தான

தனதன தனன தான தனதான.

176. ஒருவரை யொருவர் தேறி யறிகிலர் மதவி சாரர்
ஒருகுண வழியுறத பொறியாளர்
உடலதுச்சதமெ னாடி களவுபொய் கொலைக ளாடி
உறநம னரகில் வீழ்வ ரதுபோக
வருமொரு வடிவ மேவி யிருவினை யலைபு ளாடி
மறைவரி னனைய கோல மதுவாக
மருவிய பரமஞான சிவகதிப் பெறுக நீறு
வடிவுற வுதவுபாதம் அருள்வாயே

திரிபுர மெரிய*வேழ சிலைமத னெரிய மூரல்
 திருவிழி யருள்மெய்ஞ் ஞான குருநாதன்
 திருசரஸ் வதிம யேச விரிவிவர் தலைவ ரோத
 திருநட மருளு நாதன் அருள்பாலா
 சுரர்பதி யயனு மாலு முறையிட அசுரர் கோடி
 துகனெழ விடுமெய்ஞ் ஞான அபிலோனே
 கசுகுற மகன்ம னுள னெனமறை பலவு மோதி
 தொழமுது பழநி மேவு பெருமானே. (எசு)

தனதனத் தானனத் தனதனத் தானனத்
 தனதனத் தானனத் தனதான.

177. கரியிணைக் கோடெனத் தனமசைத் தாடிநற்
 கயல்விழிப் பார்வையிற் பொருள்பேசிக்
 கலையிழுத் தேகுலுக் கெனநகைத் தேமயற்
 கலதியிட் டேயழைத் தணையுடே
 செருமிவித் தாசிற் றிடைதுடித் தாடமற்
 றிறமளித் தேபொருட் பறிமாதர்
 செயலிழுக் காமலிக் கலியுநத் தேபுகழ்ச்
 சிவபதத் தேபதித் தருள்வாயே
 திரிபுரக் கோலவெற் பூழல்கொளச் சீர்நகைச்
 சிறிதருட் டேவருட் புதல்வோனே
 திரைகடற் கோவெனக் குவடுகட் டீள்படத்
 திருடர்கெட் டோடவிட் டி.டும்வேலா
 பரிமளப் †பாகலிற் கனிகளைப் பீறிநற்
 படியினிட் டேகுரக் சினமாடும்
 பழநியிற் சீருறப் புகழ்குறப் பாவையைப்
 பரிவுறச் சேர்மணப் பெருமானே. (எஎ)

தனதன தந்த தனதன தந்த

தனதன தந்த

தனதான,

178. *சுருகிய கன்று வரிசெறி கண்கள்

கயல்நிக ரென்று

துதிபேசுந்

கலைசுரு சொன்னு பிடைபடு கின்ற

கடிவிட புண்டு

பலநாளும்த்

விரகுறு ரண்ட விளைபுடல் கொண்டு

விதிவழி நின்று

தளராடே

விரைகமழ் தெரங்கல் மருளிய தூங்க

விதபபத மென்ற

பெருவேலே

முடிதக டட்டி சூழாமகள் பங்க

முறையென அண்டி

முறைபேச

முடிதகை யொன்ற வருதிறல் வஞ்ச

†முடிநகர் வென்ற

வடிவேலா

பரிமள இன்ப மரகத தூங்க

† பகடித வென்றி

மயில்வீரா

பறிதலை குண்டர் கழுநிறை கண்டு

பழநிய மர்ந்த

பெருமானே .(எஅ)

தனதன தான தந்த தனதன தான தந்த

தனதன தான தந்த

தனதான.

179. சுருளளக பர கொங்கை மகவிரவர மாயி ரைந்து

சுரதக்கிரியை யால்னி னாங்கு

மதனாலே

சுருதியென வேநி னைந்து அறிவினிக ளோடி ணங்கு

தொழிலுடைய யானு மிங்குன்

அடியார்போல்

அருமறைக ளேந் னைந்து மனநெறியி லேந டந்து

அறிவையறி வால றிந்து

நிறைவாகி

அகிலபுவ னாதி யெங்கும் வெளியுறமெய்த் ஞான இன்ப

அமுதையொழி யாத ருந்த

அருள்வாயே

* 'சுருமூகல் தெண்ட' என்றும் பாடல். † முடிநகர் - வலிய அசுரர்

† பகடித வென்றி - பெருமையும் கன்மையும் வெற்றியுமுன்ன.

பருதிமகன் வாசல் மந்திரி அநுமனெடு நேர்ப ணிந்து
 பரிவினழை யாமுன் வந்து " பரிவாலே
 பரவியவி பீஷணன்பொன் மகுடமுடி சூட நின்ற
 பண்டஞரொடு ராவ ணன்ற னுறவோடே
 எரிபுகுத மாறி லண்டர் குடிபுகுத மாறு கொண்ட
 ரகுபதியி ராம சந்த்ரன் மருகோனே
 இனையகுற மானு பங்க பழநிமலை நாக கந்த
 இமயவந்த னுல்ம கிழந்த பெருமானே (அக)

தனதனதத் தனதனதத் தனதனதத் தனதான .
 180. திடமிலீரற் குணமிலீரற் றிறமிலியற் புதமான
 செயலிலிமெய்த் தவநிலிநற்செய்மலிசொர்க் கமுமீதே
 இடமிலிகைக் கொண்டிலிசொற் கிபல்லிவந் றமிழ்பாட
 இருபதமுற் றிருவினையற் றியல்கதிகைப் பெறவேணும்
 கெடுமதிபுற் றிடுமசுரக் கிளைமடியட் பொருமவேலா
 கிரணகுறைப்பிழையறுசக் கிதழ்மலர்கொக் கிறகோடே
 படர்சுடையிற் புனைநடனப் பரமர்தமக் கொருபாலா
 பலவயலிற் றறளநிறைப் பழநிமலைப் பெருமானே. (அ0)

தானதன தானதன தானதன தானதன
 தானதன தானதன தந்ததான .
 181. ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
 ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்றுபுதி
 ஆமமணி மாதவர்கள் பாதமலர் குடுமடி
 யார்கள்பத மேதுணைய தென்னுநாளும்
 ஏறுமயில் வாகனகு காசரவ னுனைது
 ஈசனான மான முற என்றுமோதும்
 ஏழைகள் வியாகுலமி தேதெனவி னுவினுண்
 யேவர்புகழ் வார்மறையும் என்சொலாதோ

நீறுபடு ■ மாழைபொரு மேனியவ வேலஅணி
 நீலமயில் வாகவுமை தந்தவேனே
 நீசர்கடமோடெனது தீவினையெ லாமடிய
 நீடுதனி வேல்விடெம் டங்கல்வேலா
 சீறிவரு மாறவுண னுவிழுணு மானைமுக
 தேவர்துணை வாசுகரி அண்டகூடஞ்
 சேருமழ கார்பழநி வாழ்குமர னேபிரம
 தேவர்வர தாமுருக தம்பிரானே. (அக)

தனதன்ன தாத்த தனதான்.

182. †வசனமிக வேற்றி மறதாதே
 மனதுதுய ராற்றில் உழலாதே
 இசைப்பில்ச டாசுந் ரமதாலே
 மிகபரசெள பாக்யம் அருள்வாயே
 †பசுபதிஐசி வாக்யம் உணர்வோனே
 பழகிமலை வீற்ற ருளும்வேலா
 அசுரர்களை வாட்டி மிகவாழ
 அமரர்கிறை மீட்ட பெருமானே. (அஉ)

தனனாத்தனா தனதான்.

183. வரதாமணிநீ யெனவோரில்
 வருகா தெது, ான் அதில்வாரா
 திரதாதிகளால் நவலோகம்
 இடவே கரியாம் லேது
 சரதா மறையோ தயனமாலும்
 சகலா கமநா லறியாத
 ப்ரதே வதையாள் தருசேயே
 பழனா புரிவாழ் பெருமானே. (அங்)

■ மாழை - பொன். † வசனமேற்றல்-உருவேறச் செய்த்தல். † பசுபதி வாக்யம் வேத சிவாகமங்கள். ஐசி-ஸ்ரீ என்பது ■ என்றாகி ஐ எனக்குறுகியது.

தந்தந் தந்தந் தந்தந் தந்தந்

தனதன தனதன தனதன தனதன

தனதான .

184. *குன்றுங் குன்றுஞ் செண்டுங் குன்றும

படிவவர் முகையினில் ம்ருகமக மெழுகியர்

இந்துஞ் சந்தந் தங்குந் தன்செந்

கமலமு மெனவொளிர் தருமுந் வகிதையர்

கொஞ்சங் கெஞ்சஞ் செஞ்சும் வஞ்சஞ்

ரமாச முறவொரு தொழில்வினை புரிபவர் விரகாழிம்

குமபும் பம்புஞ் சொம்புந் தென்புங்

குடியென வளர்தரு கொடியவர் கடியவர்

என்கெங் செம்பங் கென்றென் நென்றுந்

தனதுரி மையதென நலமுட னனைபவர்

கொஞ்சந் தங்கிங் பந்தந் தென்றன்

பொருளுந் தொலைகருகயமொடு கவர்பவர் மயலாழிம்

என்றென் றுங்குந் றுந்துந் புங்கொண்

டுவதிரு மலமடி பரவிட மனதினில்

நன்றென் றுங்கொண் டென்றுஞ் சென்றுந்

தொழுமகி மையினிலே புணர்நினி வருள்பெற

இன்பும் பண்புந் தென்புஞ் ரம்பந்

தழுமிக வருள்பெற விடைதரு விதமினி அருள்வாயே

§எங்குந் கஞ்சன் வஞ்சீன் கொஞ்சன்

அவன்னிடு மதிசய வினைபுறு மல்கையை

வென்றுங் கொன்றுந் துண்டந் துண்டஞ்

செயுமரி யொருமுறை யிரணிய வலனுயிர்

றுங்குஞ் சிங்கம் ||வங்குந் தன்கண்

துயில்பவ ||என்கினை யுதவிய கருமுகில் மருகோனே

■ குன்றுக்குன்றும்படி, செண்டுக்கன்றும்படி எனத் தனித்தனி 'கூட்டுக
† செஞ்சும் . செய்தும் என்பதன் மருஉ. ‡ கன்றுதலையும் துன்பத்தையுங்
கொண்டேன். கொண்டி - கொண்டேன். § வங்கும் என்பது குறுகிற்று-
|| லிங்கம் - தோணி தோணிபோற்கட ல்ந் கண்வளர்பவன். . || எனின்
அன்னபூர்வாகிய பிரமன்.

■ ஒன்றென் றென்றுந் துன்றுங் குன்றுந்
துறோபட மதகரி முகனுடல் நெரிபாட
டுண்டுண் டுண்டுண் டுண்டிண் டிண்டிண்
டிடியென னிழுமெழு படிசுநு மதிர் பாட
ஒன்சங் கஞ்சஞ் சஞ்சஞ் சஞ்சென்
நெல்லெய மகபதி துதெய அசுரரை யடுவோனே

■ ன்றன் தஞ்சந் தஞ்சந் தஞ்சந்
சிவனாருள் குருபர வெனமுந் வரப்பணி
யுத்தொந் தந்தொந் தந்தொந் தந்தென்
நெலிபட நடம்பு பரனரு ளுமுக
உண்கண் வண்டுங் கொண்டுந் தங்கும்
சிறைபடு குரவல் மலர்தரு மெழில்புனை புயவிரா

† அன்றென் றென்றுங் கொண்டன் னின்றங்
கடியவர் தமைமிகழ் சமணர்கள் கழுவினில்
அங்கஞ் சிந்தும் பங்கந் துஞ்சம்
படியொரு தெரகுதிநி னுணர்தி யெதிரா
அன்பினி பண் பெங் குங்கண் டென்பின்
அரிவையெ யெதிரவா னீரிகனி புகல்தரு துறவோனே

அன்புங் கண்டும் பண்டுண் டும்பொங்
கமர்தனில் விஜயன் னிரதலம நடவிய
துங்கண் வஞ்சன் சங்கன் றங்கைக்
கொருமகன் முனிதழல் வருதக ிரிவர்வல
அங்கங் கஞ்சஞ் சங்கம் பொங்குங்
கயனிறை வளமுறு சிவகிரி மருநிய பெருமானே. (அச)

* ஒன்றென்ற என்றுந் துன்றுங்குன்று - ஒன்றாகத் குடியமண்டலத்தை யளாவங் கிரவுஞ்சுகரி † அன்றென்ற ஒன்றுக்கொன்றி அன்பின்புற மதங்கள் முத்திவழி யன்று என்ற ஒன்றைமாத்திரங்கொண்டு அன்பில்லாமல் அத்தொத்தென்ற ஒன்றையே கொண்டென்றாலும் பொருந்தும்.

† இவர்வல - ஏறிடத்தவல்ல.

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
185 கருப்புவில் மருப்பகழி தொடுத்தமதன் விடுத்தனைய
கடைக்கனெடு சீரித்தனுகு கருத்தினால் விரகுசெய் மடமாதர்
சதக்களிறு திடுக்கூற மதர்த்துமிக வெதிர்த்துமலை
கனத்தலிரு தனத்தின்மிசை கலக்குமோ கனமதில் மருளாமே
ஒருப்பிடல் விருப்புடைமை மனத்தில்வா நினைத்தருளி
யுணைப்புகழு மெனைப்புவியி லொருத்தனும் வகைதிரு வருளாலே
உருத்திரனும் விருத்திபெற லுணக்கிரகி னெக்குறுகி
உணர்ச்சுமறை யடுத்தபொரு ளுணர்த்துநா ளடிமையு முடையேனோ
பருப்பதமு முருப்பெரிய வரக்கர்களு மிரைக்குமெழு
படிக்கடலு மலைக்கவல பருத்தோ கையில்வரு முருகோனே
பதித்தமர சதத்தினுட னிரத்தமணி நிரைத்தபல
பணிப்பனிரு புயச்சயில பரக்கவே யியல்தெரி வயலூரா
திருப்புகழை யுரைப்பவர்கள் படிப்பவர்கள் மிடிப்பகைமை
செயித்தருளு மிசைப்பிரிய திருத்தமா தவர்புகழ்குருநாதா
சிலைக்குரவ ரிலைக்குழலில் புனைக்கழக முகிற்புடைசெல்
திருப்பழி மலைக்குளுறை திருக்கைவே லழகிய பெருமானே. (அரு)

குறிப்பு:— இப்பாடலில் ஒவ்வொருபடியிலும் இறுதியிலுள்ள பாசு
த்தை எடுத்தமைக் அடியில் வருமாறு பிறிதொரு பாடலாமாறு காண்க.

கருத்தினால் விரகுசெய் மடமாதர்
கலக்குமோ கனமதில் மருளாமே
ஒருத்தனும் வகைதிரு வருளாலே
உணர்ச்சுநா ளடிமையு முடையேனோ
பருத்ததோ கையில்வரு முருகோனே
பரக்கவே யியல்தெரி வயலூரா
திருத்தமா தவர்புகழ் குருநாதா
திருக்கைவே லழகிய பெருமானே.

தானதந்தன தத்தன தத்தந்
தானதந்தன தத்தன தத்தந்
தானதந்தன தத்தன தத்தந் தனதான.

186. கோலகுங்கும கற்புரமெட்டோன்

முனர்தன வித்துமத்தின்
கோவைரெண்பக தம்பமகிழ்ச்சென் கழிநீரின்
கோதைநங்கிலி புற்றகமுத்தும்
பூஷணம்பல வொப்பனை மெச்சங்
கூறுகொண்டப லைத்தனம்விற்கும் பொதுமாதர்
பாலுடங்கனி சர்க்கரை சுத்தந்.
தேனெனும்படி மெத்தருசிக்கும்
பாதகம்பகர் சொற்கவிரிபட்டம் பரிவாமே
பாதபங்கய முற்றிடவுட்கொண்
டோதுகின்றதி ருப்புகழ்த்தகம்
பாடுமென்பது செய்ப்பதிரிற்றந் கவனியே
மாலமுண்டக டைத்தப்படிந்
தேகமின்றிம திக்கவதிர்க்குள்
சாகரஞ்சுவ நக்கிரி யெட்டுந் கலைசாயக்
சாடுகுன்றது பொட்டெழமற்றுள்
குரீனும்பொடி பட்டிடயுத்தஞ்
சாதகஞ் செய்தி ருக்கைவிதிர்க்குந் தனிவேலா
ஆலமுண்டக முத்தினிலக்குந்
தேவரென்புமிநி ரைத்தெரியிற்சென்
ருடுகின்றத கப்பனுசக்குந் குருநாதா
ஆடகம்பனை பொற்குடம்வைக்குந்
கோபுரங்கனி னுச்சியுடுத்தங்
காவினன்குடி வெற்பினில் நிற்கும் பெருமானே (அக)

- தனதன தனதன தந்தத் தந்தத் தாந்தார் தனதான .
- 187 கொடியன பிரிசொடு விக்வித் கக்கித்
கூன்போர் தாடாகும்
- குடிவூற வருமொரு வித்தைச் சித்தக்
* கோண்டித் தைப்பாடுத
- பொடிவன பராம யத்தூத் துப்பிப்
போந்தேவ் தலைமேலே
- பொருவது பெறவினி நாட்டிற் பற்றுப்
பூண்டான் டருள்வாயே
- தூடிபட அவைககள் கைக்கொட்டிட்டுச்
சூழ்ந்தாங் குடனாடத்
- தொகுதொகு திருதிரு தொக்குத் திக்குத்
தோந்தார் தரித்தானம்
- படிதரு பதிவ்ரைத யொப்பச் சத்தப்
பாழங்கான் தனிவாரும்
- பழநியுள் குமாசு நக்கத் தைக்குப்
பங்காம் பெறுபாளோ . (அஃ)

தனதன தனதனத்தனத் தனதன தனதனத்தனத்
தனதன தனதனத்தனத் தனதான .

188. கொலைவிழி சுழலச் சுழலச் சிலைதுதல் குனியக் குனியக்
கொடியிடை துவளத் துவளத் தனபாரக்
- குவடணி சிதறச் சிதறக் கறவளை கதறக் கதறக்
குயில்மொழி பதறப் பதறப் பரியமோகக்
- கலவியி லொருமித் தொருமித் திலவிதழ் பருகிப் பருகிக்
கமமொடு தழுவித் தழுவிச் சிலநாளிற்
- கையிலுன் டொருன்செட் டருன்செட் டனைவரும் விடுசிச் செயெனக்
கவலைகள் பலபெற்றுலகிற் றிரிவேனோ

* கோண் - மாறுபாடு. † தானம் டடிசுரு பதிவ்ரைத ஒப்ப - டடிசுரு
பதிவ்ரைத தானம் ஒப்ப எனக்கூட்டுக,

சலநிதி சுவறச் சுவறத் திசைநிலை பெயரப் பெயரத்
 தடவரை பிதிரப் பிதிரத் திடமேருத்
 தமனிய நெடுவெற் பதிரக் கணபண சீரம்னிட் டகல்
 சமனுடல் கிழியக் கிழியப் பொருகுரன்
 பெல்லுது குறையக் குறையக் சுருளிகள் *பறையப் பறையப்
 பெருகி தொடரத் தொடரத் திரள் கூகை
 பெண்டயொடு குழறக் குழறச் சுரபதி பரவச் சமர்ப்
 டிரபல் பழர்க் குமரப் பெருமானே, (அஅ)

தானனதனை தானனதனை
 தானனதனை—தனதான,

189. தோரணகனக வாசலின்முழவு

தோன்முராதிர முதிராத
 தோகையர்கவரி வீச†வயிரியர்
 தோள்வலிபுகழ் மதகோப
 வாரணரதப தாகினிதூரக அரசாகி
 மாதிரநிறைய அரசாகி
 வாழ்நூர்நிறையம் கூடநூமுனது
 வாகழலொழிய ம்மாமுழியேனே
 பூரணபுவன காரண ‡சவரி
 பூதரசுரப தனபார
 பூஷணரிருதர் தூஷணவிபுதர்
 பூபதிக்கரி குடியேற
 ஆரணவரத னீரிருகுடும்
 யானனன்வெருவ மயிலேறும்
 ஆரியபழந் வாழ்குகவழகும்
 ஆண்மைபுமுடைய பெருமானே. (அக)

* டறைதல் - ஒழிதல். † வயிரியர் - புகழ்ந்து பாடுவோர்

‡ சவரி - சூறத்தி, வன்னிகாயங்.

தனதன தனதனத் தனதன தனதனத்
தனதன தனதனத்—தனதான.

190. பரிமள மலர்தித் தகில்மண முழுகிமைம்

பரவிய ம்ருகமதக்

குழன்மாணர்

பருமணி வயிமொத் திலகிய புழையினிற்

பணை பொரு வனவிழிக்

கயலாலே

வரியுறு மெழுகெனத் தனிமண மண யர்க்கக்

கினிமையொ நிறுவலிட்

பவமையான்

இருவினை நலிய மெய்த் திறலூட னலிவுகெட்

டிடர்படு வதுகெடுத்

தருள்வாயே

சொரிமத வருவிவிட் பொழுகிய புகர்முகத்

தொனைபடு கரமலைக்

கிளையோனே

தாடியிடை பொருகுறக் குலம்பி றனையனைத்

தருள்வரிது பழையிற்

றிநிடுவாலே

அரியவ மைமருந் ப்ந்திதுவ தறவுகிக்

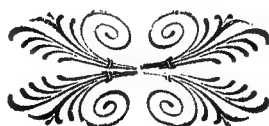
கையொழு மொடுவெனச்

தகைநாடி.

யலகைய முடனடித் தீடவடி யயிலெடுத்

தமர்செய மறுமுகப்

பெருமானோ.(சு0)

திருவேரகம் என்கின்ற

சுவாமிமலை

தன்னதன தன்னதன தன்னு தனத்ததன
தன்னதன தன்னதன தன்னு தனத்ததன
தன்னதன தன்னதன தன்னு தனத்ததன தனதான்.

191. குமரகுரு பரமுருக குகனே குறச்சிறுபி

கணவசர வனாகிருதர் கலகா பிறைச்சடையர்

குருவெனந லுமையுதவுமயிலானனத்தினமும்உருகாதே

குயில்மொழிநன் மடலியர்கள் விழியா லுருக்குபவர்

தெருவி *லன வரகமன மெனவே நடப்பர்நகை

கொளுவர்களும முடனே பழிப்பவர்கள் அனேவோரும்

தமதுவச முறவசிய முகமே நினைக்கியர்கள்

முகையிலுறு துகில்சரிய நடுவ்திகழ்பவர்கள்

தனமிலியர் மனமுறிய நழுவாவுழப்பியர்கண்வலையாலே

சதிசெய்தவ ரவர்மகிழ அணைமீ துருக்கியர்கள்

வசமொழுகி வவரடிமை பெனமா தரிட்டதொழில்

தனிலுழலு மசடனையு னடியேவழுத்தஅருள் தருவாயே

சமரமொடு மசுரர்படை கனமீ தெதிர்த்தபொழு

தொருநொடியி லவர்கள் படை கெடவே லெடுத்தவனி

தனில்கிருதர் சிரமுருந ரண தூள்படுத்தினிடுசெருமீதே

† தவவமொடு மலகைநட மிடவிர பத்திரர்கள்

அதிரநிண மொடுகுருதி குடிகாள் கொக்கரிசெய்

தசையுணவு தனின்மகிழ விடுபேய் நிராத்திரங்கள் பலகோடி

திமிதமிட நரிகொடிகள் கமுகா டரத்தவெறி

வயிரவர்கள் சுழலவொரு தனியா யுதத்தைவிடு

திமிரதின கரஅமரர்பதிவாழ்வுபெற்றுலவுமுருகோனே

திருமருவு புயனயனொ டிரா வதக்குரிசில்

அடிபரவு பழகிமலை கதிர்காம முற்றுவளர்

சிவசமய அறுமுகவ திருவேரகத்தினுறை பெருமானே.

* அனவரதம் - எப்போதும். † தவனம் - தாகம்.

தன்ன தன்தன தனன தன்தன

தனன தன்தன

தன்தன.

192. குமர குருபர முருக சரவண

குகசண் முககரி

சிறகன

குழக சிவசுத சிவய நமவேன

குரவ னருங்குரு

மணியேயென்

முருக இமையவர் திமிர்த மிருக

லதென அதுதினம்

மணியேயும

அமலை அடியவர் கொடிய னினகொடும்

அபய மிருகரல்

அறியாயோ

* திரிபுர எழுகட லுலக முறிபட

திசைகள் பொடிபட

வருருரர்

சுகர முடிபுடல் புனியில் விழையார்

திறைகொ டமர்பொரு

மரில்விரா

நமனை புயிர்கொளு மழலி னிணைகழல்

நதிகொள் சடையினர்

குருநாதர்

நளின குருமலை மருநி யமர்தரு

நளிலு மறைபுகழ்

பெருமானே (உ)

தானன தத்தன தத்தன தத்தன

தானன தத்தன தத்தன தத்தன

தானன தத்தன தத்தன தத்தன

தன்தான.

193. கோமள வெற்பினை யொத்தத னத்தியர்

காமனை யொப்பவர் சித்தமு ருக்கிகள்

கோவையி தழக்கனி நித்தமும் விற்பவர் மரில்காடை

கோகில நற்புற வத்தொடு குக்குட

ஆரணி யப்புள்வ கைக்குரல் கற்றவர்

கோலனி திக்கடை யிட்டும ருட்டிகள்

விரகாலே

■ திமிர - இருண்ட, குருமலை என்பது சுவாமிமலை.

தூம மலர்ப்பளி மெத்தைபடுப்பவர்
யாரையு மெத்திமனைக்குள் ழைப்பவர்
சோலைவனக்கிளி யொத்தமொழிச்சியர் நெறிகூடா
தூசுநெகிழ்த்தரை சுற்றியுடுப்பவர்
நாசப லிக்கும றித்துமுயக்கிகள்
தோதக னித்தைபடித்துநடிப்பவர் உறவாமோ
* மாமர மொத்துவ ிக்குள் நெருக்கிய
நூறனை வெட்டிநினைக்குட லைக்கொடி
வாரண மெச்சு அறித்த அறிங்கு கதிர்காம
மாமலை யிற்பழ நிப்பதி யிற்றனி
மாகிரி யிற்றனி கைக்கிரி யிற்பர
மாகிரி யிற்றிறை சுற்றிவ னைத்திடும் அலைவாயில்
மமவெ யிற்பல வெற்பினி னற்பதி
னாலு கத்தினி லுற்றுறு பத்தர்கள்
யதுநி னைத்தது மெத்த அறித்தருள் இளையோனே
வரக வெற்பெனு மற்புத மிக்கக
வாமிய லைப்பதி மெச்சிய சித்தது
ராஜத லக்ஷண லக்ஷண பிபெற்றருள் பெருமானே. (௩)

தானன தத்தன தத்தன தத்தன
தானன தத்தன தத்தன தத்தன
தானன தத்தன தத்தன தத்தன தந்ததான.

194. வார்குழ னைச்சொரு கிக்குரு டிநிற்குழை
காதொடி னைத்தசை யக்கதிர் பற்கொடு
வாயிதழ்ப்பொற்பம லர்க்குமி மொத்துள துண்டகீவ
வார்கமு கிற்புய நற்கழை பொற்குவ
டாமெனு மற்புத பொற்குட மொத்தினை
மார்பழ கிற்பொறி முத்தொளிர் சித்திர மம்பைமாதர்

* மாமரம் ஒத்து உவரிக்குள் நெருக்கிய எனப்பிரிக்க உவரி-சமுத்திரம்.
† கரு - பெரிய. ‡ வில்-பிரகாசம் பொருந்திய. § டோற்ப - அழகுசெய்ய.

காருணம்* வித்திடை யிற்குத வித்துடை
 சேர்தரு நற்பிற சத்கட முட்கொடு
 கால்மறையத்திவ வர்ஓறி பொற்கலை யொ ஸ்குலாவக்
 கார்துவி லைக்குரலைக் கொடு நற்றெரு
 மீதிலெ ளித்துற கைத்துற டுப்பவம்
 காமனு கப்பம ளிச்சுழல் சூத்திரர் சந்தாமாமோ
 சூரர்ப்ப தைக்கர வுட்கிரெ ளித்துய
 மாழிபி ரைப்பி ணக்குட லைப்புடை
 சூழந ிக்கெரு டற்புக்கொடி பற்பல சங்கமரகர்
 சூழ்கிரி யைக்கைத டுத்தும லைத்திலை
 யாணையு முக்கிர நிக்கிர தர்பொறி
 சோரந கைத்தும லைக்கொடுவிட்டருள் லெங்கையேனா
 ஏரணி நற்குழ லைக்கக னச்சகி
 மோகினி யைப்புணர் சித்தலொ ளற்புத
 வேடமு தச்சொரு பத்தகு றத்திம ணங்கொள்வோனே
 ஏரக வெற்பெனு மற்புத மிக்கக
 வாமிம லைப்பதி நிற்குமி லக்ஷண
 ராஜத லக்ஷண லக்ஷுமி பெற்றருள் தம்பிரானே.(ச)

தனதான தத்த தனதான தத்த
 தனதான தத்த தனதான.

195. செகமாயை யுற்றெ னசவாழ்னில் வைத்த

திருமாது கெர்ப்பம் உடனுழித்
 தெசமாத முற்றி வடிவாய்நி லத்தில்
 திரமாய ளித்த பொருளாகி
 நீமகவாவி னுச்சி விழியான் னத்தில்
 மலைநெர்பு யத்தில் உறவாடி

* வித்து - மின்னல். † பதைக்காவுட்கி - பதைக்க அரவு உட்கி. ‡ கொடி
 காகம். § மலாவின் - அவாவின்.

மடியீத நித்து வினையாடி நித்த	
மணிவாயில் முத்தி	தரவேணும்
முகமாய மிட்ட குறமாத் தினுக்கு	
முறைமேல் ணைக்க	வருநீதா
முதுமாம றைக்கு னொருமாபொ ருட்குள்	
மொழியேயு றைத்த	குருநாதா
தகையாதென்னக்கு னடிக்கர்ண வைத்த	
தனியேர சுத்தில்	முருகோனே
தருகாவி ரிக்கு வடபாரி சத்தொர்	
சமர்வேலெ நித்த	பெருமானே. (ரு)

196- மருவே செறித்த குழலார் மயக்கி	
மதனா கமத்தின்	விசாலே
மயலே யெழுப்பி நித்தேழ யருத்த	
மலைபோல் முகைக்குள்	உறவாகிப்
பெருகாத லுற்ற தமிழேனை நித்தல்	
பிரியாது பட்ட	மறவாதே
பிழையே பொறுத்து விருதாவி லுற்ற	
பெருவாழ்வு பற்ற	அருள்வாயே
குருவா யரற்கு முபதேசம் வைத்த	
குகனே குறத்தி	மணவாளா
குளிர்கா மிகுத்த வளர்புக மெத்து	
குடகா விரிக்கு	வடபாலார்
திருவே ரகத்தி லுறைவா யுமைக்கொர்	
சிறுவா கரிக்கும்	ரயோனே
திருமால் தனக்கு மருகா அரக்கர்	
சிரமே துணித்த	பெருமானே. (சு)

தனனதன தானந் தனனதன தானந்
தனனதன தானந் தனதான .

197. இராவினிருள் போலும் பராவுருழ லாலும்

இராமசர மாகும்

விழியாலும்

இராகமொழி யாலும் பொறுதமுடை யாலும்

இராதஇடை யாலும்

இளைசோர்நெஞ்

சராவிரரு போதும் பராவிவிழ வேவந்

தடாதவிலை கூறும்

மடவாரன்

படாமலடி யேனும் கவாரியடி தேடுந்

அநாதமொழி வரனந்

தருவாயே

குராவினிழல் மேவுங் குமாரனென நானும்

குலாவினி தேதாதன்

பினர்வாழ்வே

*குணலமடு சூரன் பணமுடிசு டோறும்

குடாவியிட வேலங்

கெறிவோனே

†தூராலுமிசு தீமுன் பிராதவாக போலும்

தொடாமல்வினை யோடும்

படிநூறும்

‡கபானமுறு ஞானந் தபோதனர்கள் நேருந்

கவாரிமலை வரழும்

பெருமானே . (எ)

198. கடாவினிடை வீரங் கெடாமலினி தேறும்

கடாவினிக ராகுந்

சமனாரும்

கடாவிவிடு தூதன் கெடாதவழி போலும்

கணவில்வினை யாடுங்

கதைபோலும்

§இடாதுபல தேடுங் கிராதர்பொருள் போலிங்

கிராமலுயிர் சோரும்

படிமாள்வேன்

இதாமெனிரு போதும் சதாவின்மொழி யாவின்

றியானுமுனை யோதும்

படிபாராள்

* குணலம்-குணலை, வீராவேசத்தாற் கொக்கரித்தல். †தூரால்-தூரும்பு.

‡ கபானம் - நன்மையாக உட்கொள்ளல். § இடாது பல தேடுங்கிராதர் - கெடாதுபல பொருளைத் தேடி வைக்குங் கொடியர்.

விடாதுநட நாளும் மிடாரியுடனும்
 வியாகரண ஈடன் பெருவாழ்வே
 விகாரமுறு சூரன் *பகாரமுயிர் வாழ்வும்
 விகாசமுற வேலன் கெறிவோனே
 தொடாதுநெடு தூரர் தடாதுமித வோடுஞ்
 சுவாச மதுதாணம் புலனோடும்
 சுபானமுறு ஞானந் தபோதனர்கள் சேருஞ்
 சுவாமிமலை வாழும் பெருமானே. (அ)

தனனா தனத்த தந்த தனனா தனத்த தந்த
 தனனா தனத்த தந்த தனதான.

199. கடிமா மலர்க்கு விரிப்ப முளவே நிகர்கு நன்பு
 தருமா கடப்ப மைந்த தொடையலை
 கனமேரு வொத்திதும்ப விருமாபு யக்தணிந்த
 கருணா கரப்ரஸண்ட சதிர்வேலா
 வடிவார் குறத்திதன்பொ னடிமீ துதித்தமுந்தன்
 முடியான துற்றுகந்து பணிவோனே
 வளவாய்மை சொற்ப்பரபந்த முளகிர னுக்குகந்து
 மலர்வாழி லக்கணங்கள் இயல்போதி
 அடிமோனை சொற்கினங்க †உலகாழு வப்பஎன்றும்
 அருளா ‡லளிக்குகந்த பெரியோனே
 அடியே னுரைத்தபுன்சொ லதுமீ துமிதித்தமுந்தன்
 அருளே தழைத்து கந்து வரவேணும்
 செடியேரு ருடற்குடம்பை தனின்மே வியுற்றிடிந்த
 படிதா னலக்கணிங்ஙன் உறலாமோ
 திறமா தவர்க்கணிந்து விருபாத பத்மமுந்து
 திருவே ரகத்தமர்ந்த பெருமானே. (க)

■ புராம்-பகரம், உலக்காரம். † உலகம் என்பது உலகாம் என்றாயிற்று
 "உலகம் உவப்ப என்று உன் உருளால் அளிக்க" என்றது ஸக்கீரர் முருகக்கட
 லனின் அருள்பெற 'உலகம் உவப்பவனோடுபுதிசிதரு' என்றோடுத்து அருளிக்
 செய்த திருமுருகாற்ற்ற்படையைக் குறித்தது. ‡ அளிக்க உகந்த எனப்பிரிக்க.

200. விழியால் மருட்டி நின்னு முலைதூ சகற்றி மண்டு

* விரகான லத்த முந்த நகையாடி

விலையா கமிக்க செம்பொன் வரவே பரப்பி வஞ்ச

விளையா டலுக்கி சைந்து சிலநாள்மேல்

மொழியாத சொற்கள் வந்து சிலுகாகி விட்ட தொந்த

முழுமாயை நிற்பி ணங்கள் வசமாகி

முடியாது பொற்ச தங்கை தருகிற வெட்சி தூன்ற

முதிராத நற்ப தங்கள் தருவாயே

பொழிகார் முகிழ்கி ணைந்த யமராது னுட்க அன்று

பொருதா னெடுத்த தந்தை மகிழ்வோனே

புருகூத னுட்கு னிரந்த கனகா புரிப்ர சண்ட

புனிதா † ம்ருகக்க நும்பு புணர்மார்பா

செழுவா ரிசத்தி னொன்று முதுவே தன்வெட்ட அன்று

திருவாய் மைசெப்பி நின்ற முருகோனே

திரளா மணிக்கு லங்கள் அருகேனாத யந்தை வென்ற

திருவே ரகத்த மர்ந்த பெருமானே. (க0)

தனதனன தானதன தானதன தானதன

தானதன தானந் தனதான.

201, அவாமருனி னுவுசுதை காணுமட வரரெனும

‡ வார் கனகில் வாழ்வென் னுரைராதே

அராதுகர வரதைபுது தேரைகதி நாடுமறி

வாகிபுள் மால்கொண் டதனலே

சுவாயமெனு நாமமொரு காலுநினை யாதீதிமி

ராகரனை வாவென் தருள்வாயே

திருராதமல் மாறுமடி யார்கொரு மாதவந்தி

யானமுது பாதந் தருவாயே

■ விரக அனலம் - விரகாக்கினி. † ம்ருகக் கரும்பு-மான் மகளாகிய வன் னியம்மை. ‡ அவார் - அவர் - அல்லது அ, ஆர் எனப்பிரித்து அந்த நிறைந்த எண்க் கொள்ளினும் பொருந்தும். § திமிரகாரன் - திமிர் ஆகான், இரட்டி மானவன்.

உவாவினிய காவினினு லாவமுபில் வாகனமு
 லாரமுட னேறுங் கழலோனே
 உலாவதய பாணுசத கோடியுரு வானவொளி
 வாகுமபில் வேலங் கையிலோனே
 துவாதசபு யாசலச டானனவ ராசுவச
 தாளயினர் மானன் புடையோனே
 கராதிபதி மாலயனு மாலொடு அலாமிடுச
 வரமிடலை வாழும் பெருமானே. (கக)

தனதன தனந்த தான தனதன தனந்த தான
 தனதன தனந்த தான தனதான.
 202. * இருவினை புணந்துஞான விழிமுனை திறந்துநோயின்
 † இருவினை யிலைந்துபோக மலமுட
 இருளற விளங்கியாறு முகமொடு கலந்துபேதம்
 இலையென இரண்டுபேரும் அழகான
 ஸ்பரிமன சுகந்தவித மயமென மகிழ்ந்துதேவர்
 பணியவின் மடந்தைபாத மலர் தூவப்
 பரிவுகொ டந்தகோடி முனிவர்கள் புகழ்ந்துபாடு
 பருமரி இடன்குலாவி வரவேணும்
 அரியய னறிந்திடாத அடியினை சிவந்தபாதம்
 அடியென விளங்கியாடு நடராஜன்
 அழலுறு மிருமின்மேனி மகிழ்மர கதம் பெணுகம்
 அயலணி கிவன்புராரி யருள்சேயே
 மருவலர்க டிண்பணர முடியுடல் நடுங்கஆவி
 மறவியு ணவென்றவேலை புடையோனே
 வளைகுல மலங்குகாவி ரியின்வட புறஞ்சுவாமி
 மலைமிசை விளங்குதேவர் பெருமானே. (கஉ)

■ இருவினை - பெருஞ்செயல், சிவையாகம். † முனை - லலாட சந்திச்
 சுழி. † இருவினை - புண்ணிய பாவங்கள். ஸ்பரிமன சுகந்த வீதம் மயம் ன
 -மலரும் அதன் மணமும் கலந்திருக்குந் தன்மையென்று சொல்லும்படி.

தந்தத் தனதன தனதன தனதன
தந்தத் தனதன தனதன தனதன
தந்தத் தனதன தனதன தனதன தனதன

203. எந்தத் திகையினு மலையினு முவரியின்

எந்தப்படி.ரினு முகடி.னு முளபல

எந்தச் சடலமு முயிரியை பிறவியின் உழலாதே

இந்தச் சடமுட னுயிர்நிலை பெறநளி

னம்பொற் கழலினை களில்மரு மலர்கொடு

என்சித் தமுமன முருகில் சுருதியின் முறையோடே

சந்தித் தரஹா சிவசிவ சரணென

கும்பிட் டிணையடி யவைபென தலைமிசை

தங்கப் புளகித மெழஇரு விழிபுனல் குதிபாயச்

சம்பைக் கொடியிடை விபுதையி னமுக்குமு

எந்தத் திருநட மிசெர ணமுகுற

சந்தச் சபைதனி லெனதுள முருகவும் வருவாயே

தொந்தத் திருகுட தகுகுட டிமிடிமி

தந்தத் தனதன டுடுடுடமடம

துங்கத் திசைமலை யுவரியு மறுகா லரிபேரி

துன்றச் சிலைமணி கல்கல கலினென

சுந்தச் சுரர்மல ரயன்மறை புகழ்தர

துன்புற் றவுணர்கள் நமனுல குறவிடு அயில்வலா

கந்தைச்சடைமுடி கனல்வடி வடலணி

யெந்தைக் குயிரெனு மலைமகள் மரகத

கந்தப்பரிமள தனகிரி யுமையருள் இளையோனே

கஞ்சப் பதமிவர் திருமகள் குலமகள்

அம்பொற் கொடியிடை புணரரி மருகநல்

கந்தப் பொழில்சிகழ் குருமலை மருவிய பெருமானே,

தனதன்ன தனதன்ன தான தந்தனந்
தனதன்ன தனதன்ன தான தந்தனந்
தனதன்ன தனதன்ன தான தந்தனந் தனதான.

204 ஒருவரைப் பொருவற்றி யரம லுந்திரிந்
திருவினையி னிடாகலியொ டாடி நொந் லுநொந்
துலைபிலிடு மெழுகதென வாடிமுன்செய்வந் சனையாலே
ஒளிபெறவெயெழுபுமர பாளை துன்றிடுங்
கயிறுவித மெனமருவி யாடி விண்பறிந்
தொளிருமின லுருவதென வோடி யங்கம் வெஃ திடுவேனந்
கருதியொரு பரமபொரு ளிது என் றென்
செவிபிணையி னருளியுரு வாங்கி வந்தென்
கருவினையொ டருமலமு நீறு கண்டுதன் டருமாமென்
கருணைபொழி கருமுக மாறு மிருநாந்
தொடைமகு முடியுமொளிந் தாடி ரஞ்சரண்
கலகலென மயிலின்மிசை யேறி வந்துகந் தெனையாள்வாய்
திரிபுரமு மதனுடலும நீறு கண்டவன்
தருணமழ விடையன டராஜ னெங்கணுந்
திகழருண விரொருப னாதி யந்தனந் கறிபாத
சிவயநம் ரமசிவய கார ணன்சுரந்
தமுதமதை யருளியெமை யானு மெந்தைதன்
திருவுருவின் மகிழெனது தாய்ப யந்திமெ பதல்வோனே
குருகுகொடி புடன்மயிலி லேறி மந்தரம்
புவனசிரி சுழலமறை யாயி ரங்கனும்
குமரகுரு வெனவலிய சேடனஞ்சவந் திடுவோனே
குறமகளி னிடைதுவள பாத செஞ்சிலம்
பொலிபி டொரு சசிமகளொ டேக லந்துதிண்
குருமலைபின் மருவுகுரு நாத வுமபர்தம் பெருமாளே.

தனதனன தந்த தான தனதனன தந்த தான
தனதனன தந்த தான தனதான.

205. கதிரவனெ முந்துலாவு திசையளவு கண்டுமோது

கடலளவு கண்டுமாய

மருளாலே

கணபணி யங்கராஜன் முடியளவு கண்டுதாங்கள்

கவினறந டந்துதேயும்

வகையேபோய்

இதமிதமி தென்றுநாளு மருகருகி ருந்துகும்

இடமிடமி தென்றுசோர்வு

படையாதே

இசையொடுபு கழந்தபோது நழுளியப்ப சண்டர்வரால்

இரவுபகல் சென்றுவாடி

யுழல்வேனோ

மதுகரமி டைந்துவேரி தருநறவு முண்டுழக

மலர்வளநி றைந்தபாளே

மலருடே

வகைவகையெ முந்துசாம வதிமறை*யி யந்துபாட

மதிநிழலி டஞ்சுவாமி

மலைவாழ்வே

அதிரவரு சண்டவாபு வெனவருக ருங்கலாப

அணிமயில்வி ரும்பியேறும்

இளையோனே

அடைவொடுல கங்கன்யாவு முதலிநிலை கண்டபாவை

அருள்புகல்வ அண்டராஜர்

பெருமானே (கநி)

தனதனன தந்த தானனீத் தனதனன தந்த தானனத்

தனதனன தந்த தானனத்

தனதான.

206. பறைபடுமு டம்பிராதெனக் கருதுதலொ ழிந்துவாயுவைக்

‡கருமவச னங்களால்மறித்

‡தனலாதிக்

கவலைபடு கின்றயோககற் பனைமருவு சிந்தைபோய்விடக்

கலகமிடு மஞ்சம்வேரறச்

செயல்மானக்

குறைவறநி றைந்தமோனகிற் குணமதுபொ ருந்திவிடுறக்

குருமலைவி ளங்குஞானசற்

குருநாதா

* வியந்து - வியக்க. † நிழலிடம்-ருளிர்ச்சியைத்தரும். ‡ கருமவசனம்
மந்திரங்கள் § அனலுதல்-வாயுவால் மூலாக்கினியை யெழுப்பல்.

குமரசர னென்றுகூதலப் புதுமலர்சொ ரிந்துகோமளப்
பதபுகள புண்டரீகமுற் றுணர்வேனோ
சிறைதனைவி ளங்குபேர்முடிப் புயலுடன டங்கவேபிழைத்
திமையவர்கள் தங்களுர்புகச் சமராடித்
திவிரமிகு சிந்து வாய்விடச் சிகரிகளும் வெந்துநீறெழக்
திகிரிகொள நந்தகுடிகைத் திருமாலும்
பிறைமவுலி மைந்தகோவெனப் பிரமணைமு னிந்துகாவலிட்
டொருநொடியில் மண்டுசூரனைப் பொருதேறிப்
பெருகுமத கும்பு[†]லாணிதக் கவிதவு மண்டர்வாரணப்
பிடிதனைம ணந்தசேவகப் பெருமானே. (ககூ)

தனதனன தானதத்த தனதனன தானதத்த
தனதனன தானதத்த தனதான
207. சரணகழ லாலயத்தை அணர்நிமிஷ நேரமட்டில்
தவமுறைதி யானம்வைக்க அநியாத
சடகசட மூடமட்டி பவனினையி லேசனித்த
தமியன்மிடி யால்மயக்கம் உறுவேனோ
கருணையுரி யாதிருப்ப தெனகுறைவி வேளைசெப்பு
கயிலைமலை நாதாபெற்ற குமரோனே
சடகபுய மீதிரதந மணியணிபொன் மாலைசெயரை
கமமுமண மார்கட்பபுயம் அணிவோனே
†தருணமிதை யாமிசூத்த கனமதுறு நீள்சவுக்ய
சகலசெல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு
தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதியு நீகொடுத்து
தனிபுரிய வேணுமெய்த்த வடிவேலா
அருணதள பாதபத்ம் மதுரிதழ் மேதுதிக்க
அரியதமிழ் தானளித்த மாநிலவீரா
அதிசயம நேகமுற்ற பழநிலை மீதுதித்த
அழகதிரு வேரகத்தின் முருகோனே. (ககூ)

க முடிப் புயல் இத்திரன். † லாஸ்தம்-லனிதம், அழகு.

† தருணமிதையா = தருணம் இது ஐயா.

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன தந்தான .

203. * சுத்தியந ரப்புடனெ லுப்புறுத சைக்குடலொ
டப்புடனி ணச்சளிவ லிப்புடனி ரத்தகுறை
சக்கிலம்வி னைப்புறு டைக்கையும ழுக்குமயிர் சங்குமலை
துக்கம்வினே வித்தபினை யற்கனறமு னைப்பெருகு
குட்டமொடு லிப்புருதி புற்றெழுதல் முட்டுவலி
துச்சிபின வெப்பொருமல் பித்தபொடு றக்கமிச அங்கமுடே
எத்தனைநி னைப்பையுமி னைப்பையும யக்கமுறல்
எத்தனைச லிப்பொடுக லிப்பையுமி டற்பெருமை
எத்தனைக சத்தையும வத்தையும டைத்தடிமல் பஞ்சுதம்
எத்தனைகு லுக்கையுமி லுக்கையும னக்கவலை
யெத்தனைக வட்டையுந டக்கையுமு யிர்க்குவரும்
எத்தனைபி றப்பையுமி றப்பையும டெத்துலகில் மங்குவேவே
தத்தனத நத்தனத நத்தனவெ னத்திமிலை
யொத்தமுர சத்துடியிடக்கைமுழ வுப்பறைகள்
சத்தமறை யத்தொருதி யொத்தசெனி ரத்தவென மண்டியோடச்
சக்கிரிரெ ளிப்பதுவு ணப்பிணமி தப்பமரர்
கைத்தலமி ரித்தரஹ ரச்சிவபி னைத்தமென
சக்கிரகி ரிச்சவர்கள் அக்கணமெ பக்குவிட வென்றவேலா
சித்தமதி லெத்தனைசெ கத்தலம்வி தித்துடன
ழித்துவன சத்தனைம ணிக்குமி பற்றிமலர்
சித்திரக ரத்தலம்வ லிப்பிசை குட்டிடை னங்கொள்வேனே
செட்டிவடி வைக்கொடுதி னைப்புண மதிநிறுகு
றப்பெணம ளிக்குள்மகிழ் செட்டிசுரு வெற்பிலுறை
சிம்மரம் ருக்கொருகு ருக்கனென முத்தர்புகழ் சம்பிரானே(கஅ)

தானதன தந்ததந்த தானதன தந்ததந்த
தானதன தந்ததந்த தனதான.

209. சேலுமயி லுந்தரித்த வாணையட ருங்கடைக்கண்

மாதரைவ சம்படைத்த வசமாகிச்

சீலமறை யும்பணத்தி லாசையிலை யென்ஈறவத்தை
வேலையுமு டன்கிடக்கும் அவர்போலே

காலுமயி ரும்பிடித்து மேவுசிலு சும்பிணக்கு
நாளுமிக நின்றலைத்த விதமாய

காமகல கம்பிணித்த தோதகமெ லுந்துவக்கி
லேயடிமை யுங்கலக்கம் உறலாமோ

ஏலமில் வங்கவர்க்க நாகம்வகு ளம்படப்பை
பூகமரு தந்தழைத்த கரவீரம்

யாவும் அலை கொண்டுகைத்த காவிரிபு றம்புகற்றும்
ஏரகம மர்தபர்சை மயில்வீரா

சோலைமடல் கொண்டசுக்ர மால்வரைய ரிந்தவஜ்ர
பாணியர்தொ முந்திருக்கை வடிவேலா

†சூர்முதிர்க்ர வஞ்சவெற்பும் வேலைநில மும்பகைத்த
சூரனுட லுந்துணித்த பெருமானே. (கக)

தனதன தானதந்த தனதன தானதந்த
தனதன தானதந்த தனதான.

210. தருவரிவ ராகுமென்று பொருணசையி னுடிவண்டு

தனைவிடுசொல் தூது†தண்ட முதலான

சரசகவி மாலைசிந்து கலிநிலை ளேசலின்ப
§தரு முதல தானசெஞ்சொல் வகையாடி

மருவுகையு மோதிரொந்து அடிகள்முடி யேதெரிந்து
தரினுமிவர் விதமெங்கள் இடமாக

வருகுமது போதுமென்ற வொருபணமு தாசினஞ்சொல்
மடையரிட மேநடந்து மனம்வேறும்

*அவத்தை வேலையும்-நித்திரைப்போதும் †சூர்-அச்சம். ‡தன்
டம்-தண்டகம். §தரு-பதிகர்த்தனாதி இசைப்பாட்டு.

உருகிமிக வாகமவெந்து கவிதைசொலி பேதிரிந்துள்
உழல்வதுவு மேதவிர்ந்து விடவேநல்
உபயபத *மால்விளங்கி யிகபரமு மேவிஇன்பம்
உதவியெனை யான அன்பு தருவாயே
குருகினெடு நாரையன்றில் இரைகள்மிக நாடிடங்கள்
குதிகொள்ள வாளை சுண்டு பயமாகத்
குரைகடல்க னேயதிர்த்து வருவதென வேவிளங்கு
குருமலைநின் மேலமர்ந்த பெருமானே. (உ௦)

தானு தானதத்த தானு தானதத்த
தானு தானதத்த தனதான .

211. நாவேறு பாமணத்த †பாதார மேரினைத்து
‡நாலாறு நாலுபற்று வகையான
§நாலாறு மாகமத்தி னாலாய ஞானமுந்தி
நாடோறு நானுரைத்த நெழியாக
நீவேறெ னுதிருக்க நான்வேறெ னுதிருக்க
நேராக வாழ்வதற்குன் அருள்கூர
நீடார்||ச டாதரத்தின் மீதேப ராபரத்தை
நீகாணெ னு ||அனைச்சொல் அருள்வாயே
சேவேறு மீசர்சுற்ற மாநான போதபுத்தி
சீராக வேயுரைத்த குருநாதா
தேரார்கள் நாடுசுட்ட குரார்கள் மாளவெட்டு
தீராகு காகுறத்தி மணவாளா
காவேரி நேர்வடக்கி லேவாவி பூமணத்த
காவார்க வாமிவெற்பின் முருகோனே
கார்போலு மேனிபெற்ற மாகாளி வாலேசத்தி
காமாரி வாமிபெற்ற பெருமானே. (உ௧)

* மால் - ஆசை. † பாதாரம் - பாதாஸலிந்தம் ‡ நாலாறு நாலுபற்று
வகையான...ஆகமம் - உஅ சிவகமங்கள். || நாலாரும் - சரியை, கிரியை,
யோசம், ஞானம் என்னும் நாலு பாதங்கள் பொருந்திய. || சடாதரம் - மூலா
தாரம் முதலிய ஆகுதாரம். || அனைச்சொல் - கங்கிய பதம்.

தனதன தானதந்த தனதன தானதந்த
தனதன தானதந்த தனதான

212. நிலவினி லேபிருந்து வகைமல ரேதெரிந்து

நிறைகுழல் மீதணிந்து குழைதாவும்

நிகரறு வேலினங்கள் வரிதர வாசகங்கள்

நினைவற வேமொழிந்து மதனூரின்

கலபமனோசரங்க னளவற லேபிருந்து

கனியித மேயருந்தி யநுராக

கலவியி லேமுயங்கி வனிதையர் பால்மயங்கு

காடனை யாளவுன்றன் அருள் ஊராய்

உலகமொ ரேழுமண்ட ருலகமு ரீர்த்தங்கு

முயர்கயி லாயமும்பொன் வனாதானும்

உயிரொடு பூதமைந்து மொருமுத லாகிமின்ற

உமையரு ளால்வளர்ந்த குமரேசா

குலைபடு சூரனங்க மழிபட வேலெறிந்த

குமரக டோரவங்கண் மயில்வாழ்வே

கொடுமுடி யாய்வளர்ந்து புயனிலை போலுயர்ந்த

குருமலை மீதமர்ந்த பெருமாளே. (உஉ)

தனதன தானன தனதன தானன
தனதன தானன தனதான.

213. பரவரி தாகிய வரையென நீடிய

பணைமுகை மீதினி லுருவான

பணிகளு லாவிட இழையிடை சாய்தரு

பயிலிகள் வாள்விழி அயிலாலே

*நிரவரி யோடியல் குழல்கனி னுண்மலர்

நிரைதரு மூரலி னகைமீது

நிலவியல் சேர்முக மதிலுயர் மாமயல்

நிலையெழ வேயலை வதுவாமோ

†அரவணை யார்குழை பரசிவ ஆரண

அரணிபட பாகம துறைசோதி

* நிரவரிடோடு நிரம்பிய வண்டுகளோடு † அரவணையர் குழை-
வித்தலுவானவர் மனங்குழந்து அன்பு செயல்பட்ட.

அமையுமை டாகினி திரிபுரை நாரணி
அழகிய மாதருள் புதல்வோனே
சூரவணி பூஷண சரவண தேசிக
சுககரு ணரிதி அமரேசர்
குறமகளானமின் மருனிய பூரண
குருகிரி மேளிய பெருமானே. (உரு)

தனன தான தந்த தனன தான தந்த
தனன தான தந்த தன தான.

214. மகர கேதனத்த னுருவி லானெடுத்து
மதுர நாணியிட்டு நெறிசேர்வார்
மலைய வேவளைத்த சிலையி னூடொளித்த
வலிய ஶ்ராயகக்கண் மடமாதர்
இகழ வாசமுற்ற தலையெ லாம்வெளுத்தும்
இளமை போயொளித்து விடுமாமும்
இடைவி டாதெடுத்த பிறவி வேறுறுத்துன்
இவிய தாளளிப்ப தொருநாளே
அகில மேழுமெட்டு வரையின் மீதுமுட்ட
அதிர வேருடத்து மயில்வீரர்
அசுரர் சேனைகெட்டு முறிய வானவர்க்கு
அடைய வாழ்வளிக்கும் இனையோனே
மிகரி லாவெறித்த அமுத வேணிநிற்க
விழைவ வாமிவெற்பில் உறையோனே
விரைய ஞானவித்தை யருள்செய் தாதைகற்க
வினவ வோதுனித்த பெருமானே. (உச)

தனன தான தனன தந்த தனன தான தனன தந்த
தனன தான தனன தந்த தன தான.

215. முறுகு காள விடமயின்ற இருகண் வேலி னுளமயங்கி
முளரி வேரி முகையடர்ந்த முகைமீதே

முடிசு காதல் தனைமறந்து பரம ஏன வொளிகிறந்து
 முகமொ ராறு நினைருமபி அயராநே
 அறுகு தாவி நறையவிழ்ந்த குவளை வார மலர்கரகை
 அடைய வாரி பிசைபொழிந்துன் அடிபேணி
 அவச மாகி யுருகுதொண்ட ருடன தாகி விளையுமன்பின்
 அடிமை யாசுமுறைமை யொன்றை அருள்வாயே
 தறுகன் வீரா தலையரிந்து பொருத நூ லுடல்விளந்து
 தமா வேலை சவற வென்ற வபு வேலா
 தாரா ஸா லுமைமா டுகை முகையி லா யுமுதமுறை
 காணி யேழம வலமவ டுத்தின் மயிலவீரா
 மருளிரா கினைவினா த புனமனி டாம விதலிநுந்து
 வலிய காவல புனைய னங்கின் மணவாளா
 மயடி ஏறா லணிவெ ருந்தி யடவி குத வனநெருங்கி
 மார வாரி மலைய மாந்த பெருமானே. (உரு)

தான தத்த தந்த தான கத்த தந்த
 தான தத்த தந்த தனகான

216. வார முற்ற பண்பின் மாத முற்ற நன்றி
 வீடு மெயதது யாநது வயதாகி
 வாலு பிற்றி ரிந்து கோல மைகநண் மங்கை
 மாக னுக்கிசைந்து பொருள்தேடி
 ஆர மிக்க பொன்க ளால மைத்த மர்க்க
 மாப ணிக்கள் விந்தை யதுவான
 * ஆட கொப்ப மைந்த வேலை முத்த முங்கொ
 டாவி மெத்த நொந்து திரிவேனோ
 சூர னைத்து ஈந்து வேர றபி ளந்து
 சூழ் ஈ ராக்க ணன்பு செய்யுமீரா
 நுக ரத்துடம்பு தானெடுத்து வந்த
 சூத னுக்கி சைந்த மருகோனே
 வெர திர்த்து வந்து நீரகள் கட்டி யன்று
 தானிறைக்க வந்த தொருசாலி
 யேரி குக்ன யர்ந்த மாவ யற்கள் மிஞ்சும்
 ஏரகத்த மாந்த பெருமானே. (உகூ)

* ஆடகொப்பு - ஆடகொப்பு, பொன்னுலாசிய காதணி.

தன்னதன தான தனதன தந்தன
தன்னதன தான தனதன தந்தன
தன்னதன தான தனதன தந்தன தனதான.

217. கிடமும் *வடி வேலு மதனா ரங்கனும்
வடுவுநிக ரான மகரநெடுங்குழை
நிரவியுடன் மீனும் விரிகளு மென்புழை ததுதோயும்
மருகமத படை பரிமள குங்கும
மணியுமின நீரும் வடகுல குன்றமும்
வெருவுவன பாடி புளகத னங்கனும் வெகுதாம
நடனபத தூடி மழுமுகில் கெஞ்சிட
மலர்சொருகு கேர பரமுமிலங்கிய
நளினமலர் ரோதி மதிமுக விம்பமும் அனநேராம்
நடைபுதலிர் ப்மாதர் தீநிலவுதொ முந்தன
முழுதுமபி ராம மணியொளி துன்றிய
நகைபுமுள மாதர் கலநிறி னைந்துரு கிடலாமோ
வடிவுடைய மாணு மிகல்கர னுந்திகழ்
வழுவகைம ராம மருநிக ரொன்றுமில்
வலியதிறல் வாழி புரமுநெடுங்கடல் அலையேழும்
மறநிருதர் சேனை முழுதுமி லங்கைமலர்
வகையிறவி போலு மணியும லங்குந்த
மணிமவுலி யான வொருப தும் விஞ்சுருப துதோளும்
அடைவலமு மாள விடுதல அம்புடை
தசரதகு மார மருகுல புங்கவன்
அருள்புனைமு ராசி மருகனி ளங்கிய மயிலேறி
அடையலர்கள் மாள வொருநிமி டந்தனில்
உலகைவல மாக நொடியினில் வந்துயர்
அழகியசுவாமிமலையிலமர்ந்தருள் பெருமானே. (உஎ)

*வடி - கூர்மை,   † பரம் - டாரம்,   ‡ மாதர் - அழகிய,   § நிலை
தொழல் - நல்ல நாயகன் இடைக்கவேண்டுமென்று சத்திரனைத் தொழுவல்.

தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன தனதான.

218. விரித்த பைங்குழ லொ விரம்ல ரவிதன
தனத்த னந்தன தனதன வெனவொலி
விரிப்ப வண்கயல் விரியுறை குழையொடு மலைபாய
மிகுத்த வண்கலை ஸதல்மிசை தில்தமொ
புணைத்த பொன்குழையழகெழ முகவொளி
வெழிற் பரந்தித * நகையிதழ் முருகலர் வரிபோதத்
தரித்த தந்திரி மறிபுய மிசைபல
பணிக்கி லங்கிய பரிமள குவடினை
தனக்கொ முந்துகள் ததைபடு கொடியிடை படுசேலை
தரித்த சுந்தர மிகவுடர் பரிபுர
பதர்சி லம்பொடு நடமிடு கனிகையர்
சமுக்கர்விஞ்சையர்மயல்களின்முழுகுவ தொழியாதோ
உரித்த வெங்கய மறியொடு புலிகலை
தரித்த சங்கரர் மதிந்தி சூடயினர்
ஒருத்தி பங்கின ரவர்பணி குருபர முருகோனே
உவட்டி வந்திடு பவுணரொ டெமுகடல்
குவட்டை பும்பொடி படமக முடிவுற
வுழைத்த இந்திரர் பிரமனு மகிழ்வுற விடுமவேலா
வரித்த ருந்துள வணிதிரு மருவிய
† வுரத்த பங்கயர் மரகத மழகிய
வணத்த ரம்பர முறவிடு கணையினர் மருகோனே
வனத்தில் வந்தொரு பழைபவ னெனவொரு
குறத்தி மென்புன மருவிய கினிதனை
மயக்கி மந்திர குருமலை தனிலமர் பெருமாளே (உஅ)

* இது முருகு அவர் வரி போத - தந்தங்களும் அசரமும் பொருள்
திய வாசனையுள்ள ஆம்பல் மலரை யெத்த வாயினின்றும் இணைபாட்டுக்கள்
எழுவரி - இணைபாட்டு. † உரத்த பங்கயர் - மர்பின்கண் தாமரையை யுடை
யவர் அல்லது திருமருவுதலில் மார்பாகிய தாமரையை யுடையவர்.

தான தத்தந்த தனதான.

219. காரி யத்தமுந்தி

காலர் கைப்படிந்து

ஒமெ முத்திலன்||

ஒனி யத்திலந்தம்

தூம மெய்க்கணிந்த

சூர னைக்கடிந்த

எம வெற்புயர்ந்த

ஏர கத்தமர்ந்த

யிரையாதே

மடியாதே

பிசுவூழி

அருள்வாயே

நகலீலா

கதிர்வேலா

மயில்வீரா

பெருமானே. (உசு)

தனதன தனன தனன தனந் தனந் தனதான.

220. தெருனில் நடவாமடவார் திரண்டொருக்கும் வசையாலே
கினகர னெனவே லையிலே சிவந் துதிக்கும் மகிபாலே
பொருகிலை வளையா இளையா மகன் தொடும்புங் கணையாலே
புனகித முகையா லையா மனந் சலித்துந் விடலாமோ
ஒருமலை யிருந் நெடுவே யுரம் || குத்தும் ஸ்டீவோ
ஒளிவார் திருவே ரகமே யுதந்து நிற்கும் புருகோனே
அருமறை தமிழ்நா லடைவேதெரிந்துவாங்கும் புலவோனே
*அரியரி பிரமா நியர்கால் விலங் களிர்க்கும் பெருமானே.

தானதந் தனதன தனன தானத்தந்த தனதான

221. நாசர்தங் கடையதின்னில்விநாநான்மெத்தநொந்து தடுமாறி
ஞானமுங் கெடாடைய வழுனியாழத்தமுந்தி மெனியாதே
மாசகந் தொழுமுனது புகழினோர் சொற்பகர்ந்து சகமேவி
மாமணங் கவழுமிரு கமல பாதத்தெநின்னு பணிவேனோ
வாசகம் புகலவொரு பரமர் தாமெச்சகின்ற குருநாதா
வாசவன் தருதிருவையொருதெய்வானைக்கிரங்கு மணவாளா
†சேகந் சுரர்தருவு மகிழு மாவத்திசந்து புடைகுழங்
கேசவன் பரவுருந் மலையில் யோகத்தமர்ந்த பெருமானே
(நக)

தனதன தனதன தனதான.

222. நிறைமதி முகமெனும்

நெறிவிழி கணபுரி

ஒளியாலே

நிகராலே

* * அரி - தேவேந்திரன். † திருவை-திரு ஐ சாரியை. ‡ சேசகம்.
மூங்கில். § நகர் - போர்.

உறவுகொள் மாடவர்கள்
உனதிரு வடிவினி
மறைபயி லரிதிரு
மருவல ரசார்கள்
குறமகள் தனைமணம்
குருமலை மருனிய

உறவாரேமா
யருள்வாயே
மருகோனே
குலகாலா
அருள்வோனே
பெருமானே. (௩௨)

தான தனதன தான தனதன
தான தனதன

தனதான.

223. பாதி மதிநதி போது னணிசடை

நாத ரருமிய
பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
பாதம் வருடிய
காது மொருனிழி காக முற அருள்
மாய னரிதிரு
காலனெனைய னு காம னுனதிரு
காலில்வழிபட
ஆதி யயனெடு தேவர் கருநல
காலும் வகைத்து
ஆடு மயிலினி லேறி யமர்கள்
குழ வரவரும்
குத மிகவளர் சோலை மருவுச
வாரி மலைதனில்
குர னுடலற வாரி சுவறிட
வேலை விடவல

குமரேசா

மணவாளா

மருகோனே

அருள்வாயே

சிறைமீளா

இளையோனே

ஹைவோனே

பெருமானே. (௩௩)

தான தன தந்தானன தானதன தந்தானன
தான தனதந்த தானன

தனதான.

224. ஆனனமு கந்துதோனொடு தோளினைக லந்துபாலன

ஆரமுது கண்டுதேனென இதழுறல்
ஆதரனி னுண்டுவேல்விழி பூசலிட நன்றுகாணென
ஆனையுர மெங்குமோதிட அபிராம

மானனைய மங்கைமார்மடு நாயிரில்லி புந்நுவீணினில்
 மாயுமனு னின்பவரைய தறவோயுன்
 வாரிசப தங்கன்நாடி யேன்முடிபு னைந்திபோதக
 வரசகம்வ முங்கியான்வதும் ஒருநாளே
 ஈனவதி பஞ்சபாதக தானவர்ப் றாண்டசேனைகள்
 ஈடழிய வென்றுவானவர் குலவோனே
 ஏவல்கொளு பித்தரலோகவ சீகரவ லங்குதூதர
 ஈாத மறிந்தகோமன வடிவோனே
 சோனையொரி குன்றவேடுவர் பேதைபரில் கின்றஆற்றி
 தேனாளுடைய சுந்தனைய லியில்வாழ்வோ
 குளிகையு யர்ந்தகோபுர மாளிகைபொ னிஞ்சிமுத்தரு
 ஸ்வாமிமலை தன் றுவானிய பெருமானே, (௩௪)

தானுன தனதனத் தான்தனதன
 தானுன தனதனத் தான தனதன
 தானுன தனதனத் தான தனதன தந்ததான

225. ஆனாதபிருதிவிப் பாசனிகளும்
 மாமாயனிருளும் றேகிபவமென
 ஆகாசபரமசுற் சோதிபரையை டைந்துளாமே

* ஆற்றினதிகமக் கராயமனுதினம்
 யோசைரெவருமெட் டாதபரதுரி
 யாதிதமகனமெப் போதுமுதையம் னந்தமோகம்

வானுதிசகலவிஸ்த் தாரவிபவரம்
 லோகாதிமுடிவுமெய்ப் போதமலரயன்
 மாஸீசரெனுமவர்க் கேதுவிபுலம சங்கையால்நீள்

மாளாததனிசமுற் றுயதரியநி
 ராதாரமுலைவில்லற் சோதிநிருபமு
 மாருதசகவெளத் தானுவிடனினி தொன்றுசேர்வேன்

நானுவிதகருவிச் சேனைவகைவகை
 குழ்போதுபிரபலச் சூரர்கொடுநெடு
 நாவாய்செல்கடலடைத் தேறிநிலைமையி லங்கைசாய

ஆற்றினதிகமக் கராயம்-பூப்பத்தாறு தத்துவங்கட்கும் மேற்பட்ட
 தலைமையிடம்.

நாலாறுமணிமுடிப் பான்தணையடு
 சீராமன்மருகமைக் கானில்பரிமள
 ராவீசுவயஸியக் கீசர்குமரக டம்பவேலா

காணுமெபினர்தற் சாதிவளர்குற
 மாணோமகிர்கருந் தாகிமருடரு
 காதாடுமுனதுகட் பாணமெனதுடை டெஞ்சுபாய்தல்

காணுதுமபகைவிட் டாவிபுயவருள்
 பாராயெனவெகுப் பீரீதியினையவ
 குலோரிவடகரைப் பவாமிமலையுறை தம்பிரானே. (௩௫)

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
 தானதன தானதந்த தனதான.

226 வாதமொடு குலைகண் — மாலைகுலை நோவுசந்து
 மாவலிவி யாதிஞன்ம மொடுகாசம்

வாயுவிட னேபரந்த தாமரைகள் டீனசம்பின்
 மாதர்தரு பூஷணங்கள் எனவாகும்

பாதகவி யாதிபுண்கள் ஆனது — னேதொடர்ந்து
 பாயலைவி டாதுமங்க இவையாஸின்

பாதமல றானதின்க னேயமற வேமறந்து
 பாவமது பாணமுண்டு வெறிமூடி

ஏதமுறு பாசபந்த மானவலை யோடுமுன்று
 ஈனமிகு சாதிபின்க ணதிலேயான்

சுடழித லானதன்பின் மூடனென வோதுமுன்புன்
 ஈர அருள் கூடவந்தி னனையாள்வாய்

குதமகிழ் பால்தெங்கு தாதுவளர் சோலைமுன்
 குழமதில் தாவிமஞ்சின் அளவாகத்

தோரணநன் மாடமெங்கு நீடுகொடி யேதழைந்த
 ஸ்வாமிமலை வாழவந்த பெருமானே. (௩௬)

தனனத்தானன தாத்தத்தனன
தனனத்தானன தாத்தத்தனன
தனனத்தானன தாத்தத்தனன தனதான.

227. வறுமைப்பாழ்பிணி யாற்றப்படாதுளம்
உருகிப்போனது தேற்றப்படாதினி
மகிமைக்கேடுகள் பார்க்கப்படாதென அழையாயோ
வலியப்போயுடல் கூச்சப்படாமையும்
இடியப்பேசிய நாச்சிக்கலாமையு
மறுசொற்காதுகள் கேட்கப்படாமையும் வரலாமோ
கறுவிப்பாய்புலி வேட்டைக்குளேவரு
பசுவைப்போல்மிடி யாற்றப்பட்டபாடுறு
கதையைப்பாரினி லார்க்குச் சொல்வேனினம் அறியாயோ
கவலைச்சாகர நீச்சக்குளேயுயிர்
தவறிப்போமென வேட்டத்திலோடியெ
கருணைத்தோணியி லேற்றிக்கொள்வாயினி அலையாதே
குறைபட்டேயுயிர் காத்துக்கொள்வாயென
முறையிட்டோர்கரி கூப்பிட்டநாளொரு
குரலிற்போயுயிர் காத்துக்கொள்வோர்பணி முருகோனே
குளிர்புத்தாலணி மூக்குத்தியோடணி
களப்பப்பூண்முகை பார்த்துப்பெண்மோகினி
குவளைப்பார்வையில் மாட்டிக்கொளாதருள் குருநாதா
கிறையத்தேன்விழு பூக்கொத்திலேகனி
கிழியத்தான்விழு காய்க்கொத்திலேமயில்
நடனக்கால்படு தோப்புக்குளேவயல் கயலோடே
நதியைக்காரினி யாற்றுக்குளேவரு
வளமைச்சோழநன் னாட்டுக்குளேரக
நகரிற்சீர்பெறு மோட்சத்தையேதருபெருமானே. (௩௭)

தனதானதத்த தனதானதத்த
தனதானதத்த தனதான.

228. ஓழுகுனிரத்த மொடுதோலுடுத்தி
யுயர்கால்கசத்தின் உருவாகி
28

யொருதாய்வயிற்றி னிடையேயுதித்துள்
 உ-முன்மாயிடுக்கு வருகாயம்
 பழசாசிறைப்பொ டிணையாஸிருத்த
 பரிதாபமுற்று மடியாமுன்
 பரிவாலுளத்தின் முருகாவெனச்சொல்
 பகர்வாழ்வெனக்கு மொழிவாயே
 எழுவானகத்தி லிருநாலுதிக்கில்
 இமையோர் தமக்கும் அரகாகி
 யெதிரேறுமத்த மதவாணத்தின்
 இனிகேறுகொற்ற முடன்வாழுஞ்
 செழுமாமணிப்பொ னகராபுதித்த
 திருவேரகத்தில் உறைவோனே
 திடமோடரக்கர் கொடுபோயடைத்த
 சிறைமீளவிட்ட பெருமானே. (௩௮)

தானதனத் தனதான தானதனத் தனதான.

229. காலனிடத் தனுக்காதே காசினியிற் பிறவாதே
 சீலவகத் தியஞான தேனமுதைத் தருவாயே
 மாலயனக் கரியானே மாதவரைப் பிரியானே
 சோலைமலைக் குரியானே ஸ்வாமிமலைப் பெருமானே.

கு ன் று தோ ரு ட ல் .

தந்தன தான தான தந்தன தான தான
தந்தன தான தான தனதான.

230. வஞ்சக லோப மூடர் தம்பொரு ளுநர்கள் கேடி.

மஞ்சரி கோவை தூது பலபாவின்

வண்புகழ்* பாரி காரி யென்றிசை வாது கூறி

†வந்தியர் போல வீணில் அழியாதே

செஞ்சர னாத கீத கிண்கிணி நீப மாலை

திண்டிறல் வேல்மயூர முகமாயும்

செந்தமிழ்நாளு மோதி உய்த்திட ஞான மூறு

செங்கனி வாயி லோர்சொல் அருள்வாயே

‡பஞ்சவ னீடு கூலு மொன்றிடு தாபமோடு

பஞ்சற வாது கூறு சமண்முகர்

பண்பறு பீலியோடு வெங்கழு வேறவோது

பண்டித ஞான நீறு தருவோனே

குஞ்சரம் யாளிமேவு பைம்புன மீது லாவு

குன்றவர் சாதி கூடி வெறியாடிக் *

கும்பிட நாடி வாழ்வு தந்தவ ரோடு வீறு

குன்றுதொ ருடல் மேவு பெருமாளே. (க)

தன்னந் தன்ன தந்த தனதான.

231. அதிருங் கழல்ப ணிந்துன்

அடியேனுன்

அபயம் புகுவ தென்று

நிலைகாண

இதயந் தனிலி ருந்து

க்ருபையாகி

இடர்சங் கைகள்க லங்க

அருள்வாயே

எதிரங் கொருவ ரின்றி

நடமாடும்

இறைவன் தனது பங்கில்

உமைபாலா

பதியெங் கிலுமி ருந்து

வினையாடிப்

பலகுன் றிலும மர்ந்த

பெருமாளே. (உ)

* பாரி-கடையெழுவுள்ள்களி லொருவன். காரி ஷடி.

† வந்தியர் - புகழ் கூறுவோர் ‡பஞ்சவன்-பாண்டியன்.

தன தன தனன தனன தனன
தன தன தனன. தன தான.

- 282, எழுதிசழ் புவன நொடியள வதனில்
இயல்பெற மயிலில் வருவோனே
இமையவர் பரவி யடிதொழ அடிவணர்
மடிவுற விடுவ தொருவேலா
*வழுதியர் தழுதி[†]னொருபொரு ளதனை
வழிபட மொழியு முருகேசா
மலரடி. பணியு மடமகள் பாலை
மயல்கொடு தளர்வ தழகோதான்
முழுகிய புனலி லினமணி தரள
முறுகிடு பவள மிகவாரி
முறையொடு குறவர் மடமகள் சொரியு
முதமலை யழக குருநாதா
பழகிய வினைகள் பொடிபட அருளில்
படிபவ ரிதயம் உறுகோவே
பருவரை துணிய வொருகனை[‡]தெரிவ
பலமலை யுடைய பெருமானே. (ந.)

தனன தானன தானன தானன
தனன தானன தானன தானன
தனன தானன தானன தானன தந்ததான்.

283. தறையின் மானுட ராசையி னுல்மடல்
எழுது மாலருள் மாதர்கள் தோதக
சரசர் மாமல ரோதியி னுலிரு கொங்கையாலுந்

* வழுதியர் தமிழ் = பாண்டியர்களால் வீருத்தி செய்யப்பட்ட தமிழ்.

† ஒருபொரு ளதனை வழிபட மொழியும் முருகேசன் என்றது இரைய
னாகப்பொருளுக்குச் சங்கப்-பலவர் பலரும் செய்துவந்த உரைகளை யெவ்
லாம் தனித்தனி கேட்டு ஒரோரிடங்கள் ற் சிர்க்கம்பஞ் செய்து, நக்கீரர் செய்த
உரையை முதறும் வியந்த சிர்க்கம்பஞ் செய்து ஸ்தாபித்தருளிய உருத்திர
சன்மரை. ‡ தெவ- தெரிபவனே.

தளர்மி னேரிடை யாலுடை யால்நடை
அழகி னுல்மொழி யால்விழி யால்மருள்
சவலை நாயடி யேன்மிக வாடிம   யங்கலாமோ
பறவை யானமெய்ஞ் ஞானிகள் மோனிகள்
அணுகொ ணுவகை நீடு*மி ராசிய
பவன பூரக வேகிக மாகிய   விர்துநாதம்
பகரொ ணுதது சேரவொ ணுதது
நினையொ ணுதது வானத யாபர
பதிய தானச மாதிம னேலயம்   வந்திராராய்
சிறைவி டாதநி சாசரர் சேனைகள்
மடிய நீலக லாபம தேறிய
திறல்வி நோத †ச மேளத யாபர   அம்புராசி
திரைகள் போலலை மோதிய சீதன்
குடக காவிரி நீளலை முடிய
திரிசி ராமலை மேலுறை வீரகு   றிஞ்சிவாமும்
மறவா நாயக ஆதன் நாயகா
இளைய நாயக காவிரி நாயக
வடிவி னாயக ஆனைத னாயக   எங்கள்மானின்
மகிழு நாயக தேவர்கள் நாயக
கவுரி நாயக னூருரு நாயக
வடிவ தாமலை யாவையு மேவிய   தம்மிரானே. (ச)

க யி லை ம லை .

தனதன தனனத்தான தனதன தனனத்தான
தனதன தனனத்தான   தனதான.
234. திருநில மருவிக் காலி †னிருவழி யடைபட் டோடி
சிவவழி யுடனுற் றேக   பரமீதே
சிவசுட ரதனைப் டீபாவை மணமென மருவிக் கோல
|| திரிபுர மெரியத் தீயி   னகைமேவி

* இராசியம் - இரகசியம். † சமேனம் - சமேனம், கலப்பு. ‡
வழி - இடைகலை பிங்கலை மாரக்கம். § பாவை மணம் என மருவல் - பதுமை
விவரம் போலப் டாவித்தல். || திரிபுரம் - மும் மலம்.

இருவினை பொரியக்கோல திருவரு னருவத்தேகி
யிருள்கதிரிலிபொற்பூமி தவருடே
இருவரு முருகிக்காய நிலையென மருவித்தேவர்
இளையவ னெனவித்தாரம் அருள்வாயே
பரிபுர கழலெட்டாசை செவிடுகள் படமுத்தேவர்
பழமறை பணியச்சூல மழுமானும்
பரிவொடு சுழலச்சேடன் முடிநெறு நெறெனக் +கோவு
பரியினை மலர்விட்டாடி அடியோர்கள்
‡அரஹர வருகிச்சேசெ யெனதிரு நடனக்கோலம்
அருள்செயு முமையிற்பாகர் அருள்பாலா
அலரணி குழல்பொற்பாவை தீதிருமக ளமளிப்போரொ
டடியவர் கயிலைக்கான பெருமானே. (இ)

தானந்தனத்ததன தானந்தனத்ததன
தானந்தனத்ததன தனதான

235. தேனுந்துமுக்கனிகள் பால்செங்கருப்பினிர்
சீரும்புழித்தசிவம் அருளுறத்
தீதும்பிடித்தவினை யேதும்பொடிப்பவறு
சீவன்சிவச்சொருபம் எனநாடி.
நானென்பதற்றுயிரொ டீனென்பதற்றுவெளி
நாதம்பரப்பிரம ஒளிமீதே
ஞானஞ்சரப்பமகி ழாநந்தசித்தியொடெ
நாளுங்களிக்குநிலை யருள்வாயே
வானந்தழைக்கஅடி யேனுஞ்செழிக்கஅயன்
மாலும்பிழைக்கஅலை விடமாள
வாருங்கரத்தனெமை யானுந்தகப்பன்மழு
மானின்கரத்தனருள் முருகோனே
தானந்தனத்ததன னாவண்டிசுற்றிமது
தானுண்க டப்பமலர் அணிமார்பா
தானங்குறித்துஎமை யானுந்திருக்கயிலை
சாலுங்குறத்திமகிழ் பெருமானே. (ஈ)

* எட்டாசை - அஷ்ட திக்கு. + கோவு பரியினை மலர்விட்டு - இடப
மாகிய பரியைப் பூமியில் விட்டு. ‡ அரஹரவுருகி - அரஹர என உருகி
தீ திரு மகள் - இலக்குமியின் புத்திரியாகிய வள்ளியம்மை.

தனத்த தனத்த தனத்த தனத்த
தனத்த தனத்த தனதான .

236. நகைத்து னுருக்கி விழித்து மிரட்டி-

நடித்து விதத்தில்	அதிமோகம்
நடத்து சமத்தி முகத்தை மினுங்கி	
நலத்தி லணைத்து	மொழியாலும்
திகைத்த வரத்தி லடுத்த பொருட்கை	
திரட்டி யெடுத்து	வெவ்வேசெய்
திருட்டு முகைப்பெண் மருட்டு வலைக்குள்	
தெவிட்டு கலைக்குள்	விழுவேனோ
பகைத்த அரக்கர் கிரத்தை யறுத்த	
படர்ச்சி கறுத்த	மயிலேறிப்
பணைத்த கரத்த குணத்த மணத்த	
பதத்த கனத்த	தனமாழை
மிகைத்த புனத்தி லிருத்தி யணைத்து	
*வெளுத்த பொருப்பில்	உறைநாதா
விரித்த சடைக்கு னொருந்தி யிருக்க	
†ம்ருகக்கை கொளத்தர்	பெருமானே. (ஓ)

தனன தந்தன தானன தனதனன
தனன தந்தன தானன தனதனன
தனன தந்தன தானன தனதனன தனதான .

237. பனியின் விந்துளி யாகவே கருவினுறும்

அளவி லங்கொரு நீருசமாய் மிளகு|| துவர்
பனைதெ னங்கனி போலவே || பலகனியின் வயிராகப்
பருவ முந்தலை கீழதாய் நருவிநில
மருவி யொன்பது வாசல்சே ருருவமுள
பதுமை யின்செயல் போலவே வளிகயிறின் உடனடி

■ வெளுத்தபொருப்ப - வெள்ளி மலை, கயிலை. †ம்ருகக்கை கொளத்தர் - மனோன்மய கையையுடைய சிலபெருமான். ‡ உளியாக - இடமாக - நீருசம் - குறி. || துவர் - பாக்கு. || பல கனி - பலாக் கனி

மனனி தந்தெரி யாமலே மலசலமொ

டுடல்ந கர்ந்தழு தாறியே அணைமுலையின்

மயம யின்றொரு பாலனா யிகமுடைய செயல்மேனி

வடிவ முன்செய்த நீமையா *லெயுமுனையும்

அறம றந்தக மீதுபோய் அனாதினமு

மனம ழிநதுடல் நாறினே னினிபுனது கழல்தாராய்

தனன தந்தன தானனா தனதனன

தினன தந்தன தீததோ திருததிரு

தருத குந்ததி தாருதோ வெனமுழவு வளைபோரி

தனில்க ணம்பறை காளமோ 1911லெதொனி

இனமு ழங்கெழு வேலைபோ லதிரவொரு

சுமர்புகந்தனின்மேனியேனிருதுசொலும்அவுணைர்கள்

சினம ழிந்திற தேர்கள் †தோ லரிபரிகள்

குருதி யெண்டிசை மூடவே அலகைநரி

சிறையி னங்கலரி கூ ரவே நகையருளி விடுமவேலா

சிவன்ம கிழந்தரு ளாணமா முகன்மருவி

மனம கிழந்தருள் கூரவோர் கயிலைமகிழ்

திகழ்முறிஞ்சியின்மா துமாலமருவுபுகழ்பெருமானே (அ)

தனனதனத் தனதான தனனதனத் தனதான.

238. ஸ்ரீபுரியதனிற் ப்ரபுவான புகலியில்லித் தகர்போல

அமிாதகவித் தொடைபாட அடிமைதனக்கருள்வாயே

சமரி||லெதிர்த்தகர்மான த்தனியயில்விட்டருள்வோனே

நாமசிவயப் பொருளானே ||ரசதகிரிப்பெருமானே.(க)

தனத்தத் தனத்த தத்த தனத்தத் தனத்த தத்த

தனத்தத் தனத்த தத்த தனதான.

239. முகத்தைப் டிவிலுக்கி மெத்த மினுக்கித் துடைத்து ரத்ந

முகைக்கச் சலித்த சைத்து முசியாதே

■ எயு முனையும் - எயு உனையும் † அகம் - பாவம். ‡ தோல்-யானை.

§ பூரி என்பது புவி என்றியற்றும். || எதிர்த்த கர்-எதிர்த்த கு, குர்-குரன்

¶ ரசதகிரி - வெள்ளயவகரி.

முழுக்கக் கழப்பி யெத்தி மழுப்பிப் பொருட் ழித்து
மொழிக்குட் டடுத்த னறத்த
மணிநீதே
நகைத்திட்டழுத்தி முத்தம் அறித்து நளிந்து மெத்த
நயத்திற் கழுத்தி றுக்கி யணைவாரபாஸ
நடுக்குற் றவர்க்கு மெத்த மனத்தைப் பெருக்க வைத்து
நயத்துக் தியக்கி ரித்தம் அறிவேணே
செகக்கா செகக்க செக்க நரிக்க நரிக்க நக்க
திவித்தி நரித்தி தித்தி பெள ஆநிம
செகத்துப் கொருத்தா டுகா நனைத்துத் தித்தித்த டித்த
செனத்துக் கிணித்த சித்தி யநள்ளோனோ
மினசததுத் திடத்தொ டுற்று அனசததுப் பொ ருத்தரக்கன்
ரிசுத்துப் பெயர்த்தெ டுத்த கயிலாய
மினசக்குற் றடுத்து யர்த்தொ டுட்டொட்டொ டுத்தி டுத்து
ரித்தித்துத் துணைத்து விட்ட பொருட்டோ (க1)

தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன
தன்னதன தன்னதன தன்னதன .

- 240 குத யகுத லிவிவுகொடு பதலியெதிர் சுதறிவிடு
குமுதமிடு டாடிமயம் ஓநீரோடி
குருடர்கெரி வரியதொடு பொருடு நிய நிகழமனது
கொடியவிரு வினையனும ளனுபோக
உதறிவிசி றியகரண மரணமற விரணமற
வருகியுரை பருகியனு தினநாணம்
உணர்வுகதி பெறவுனது மிருகாத வெழினனின
புகள் பத முணருமவகை யநள்ளவாயே
சிதறிவெளி முழுதுமொளி திகழுமுடு படலமவை
செம்பொறிக் கொனவுரக 19வீமமுஞ்
செகதலமு முருகசிக ரிகள் குலவு கருபுயக
திசையமுட னுருகவரு கடைநாளிற்

க அக்

திருப்புகழ்.

கதறுமெழு கடல்பருகி வடவைவிடு கரியபுகை
 யெனமுடிவில் ககனமுக டதிலோடும்
 கலபமயின் மிசையசுரர் கலகமற வமர்பொருது
 கரிலைமலை தனின்மருவு பெருமானே. (கக)

ஸ்ரீ சைலம்.

தனதன தனதன தனதன தனதன
 தனதன தனதன தனதான.

சுருட்டி

241. ஒருபது மிருபது மறுபது முடனறும்

உணர்வுற இருபதம்

உளநாடி.

உருகிட முழுமதி தழலென வொளிதிகழ்

வெளியொடு மொளிபெற

விசுவாதே

தெருவினில் மரமென எவ்வொடு முறைசெய்து

திரிதொழி லவமது

புரியாதே

திருமகள் மருவிய திரள்புய அறுமுக

தெரிசனை பெறஅருள்

புரிவாயே

பரிவுடனழகிய பழமொடு கடலைகள்.

பயமுடு சிலவகை

பணியாரம்

பருகிடு பெருவயி றுடையவர் பழமொழி

எழுதிய கணபதி

பிணையோனே

பெருமலை புருவிட அடிமலர் பணிபவர்

பிணிகெட அருள்தரு

குமரேசா

பிடியொடு கவிறுகள் நடைபயில் கலைதிரள்

பிணையமர் திருமலை

பெருமானே. (கஉ)

திருவேங்கடம்.

தனதாந்தன தானன தானன தனதாந்தன தானன தானன
 தனதாந்தன தானன தானன தனதான.

242 வரிசேரந்திடு சேல்கய லோவெனு

முழைவார்ந்திடு வேலைபு நீலமும்

வடுவர்க்கிடு வாள்ளிழி மாதர்கள்

வலையாலே

வளர்கோங்கிள மாமுக்கை யாகிய
தனவா ள்சையி லேழுக மாண்பில்
வளமாந்தளிர் போல்வெற மாகிய வடிவாலே
இருள்போன்றிடு வார்துழல் நீழலில்
மயல்சேர்த்திடு பாயலின் மீதுற
இனிதாங்கனி வாயமு தூறல்கள் பருகாமே
எனதாந்தன தானவை போயற
மலமாங்கடு மோகனி காரமும்
உலையீங்கிட லேயிரு துண்மலர் அருள்வாயே
கரிவாம்பரி தேர்திரள் சேனையும்
உடனூந்துரி யோதன னாதிகள்
கனமாண்டிட வேயொரு பரதம் அதிலேகிக்
கனபாண்டவர் தேர்தனி லேயொற
பரிநூண்டிய சாரதி யாகிய
கதிரோங்கிய நேமிய னுமரி ரகுராமன்
திரைணீண்டிரை வாரியும் வாலியும்
நெடிதோங்கும ராமர மேமொடு
தெசமாஞ்சிர ராவண னூர்முடி பொடியாகச்
சிலைவாங்கிய நாரண னூர்மரு
மகனாங்குக னேபொழில் சூழ்தரு
திருவேங்கட மாமலை மேனிய பெருமானே. (கங்)

தாந்தன தானதன தாந்தன தானதன
தாந்தன தானதன தனதான.

243. கோங்கிள நீரிளக வீங்குப யோதரமும்
வாங்கிய வேல்விழியும் இருள்கூரும்
கூந்தலு நீள்வளை கொள் காந்தரு னுலிடையும்
மாந்தளிர் போல்வடிவும் மிகநாடிப்
பூங்கொடி யார்கலவி நீங்கரி தாகிமிகு
தீங்குட னேயுழலும் உயிர்வாழ்வு
பூண்டடி யேனெறியில் மாண்டிள னேநரகில்
வீழ்ந்தலை யாமலருள் புரிவாயே

பாங்கியும் வேடுவரும் ஏங்கிட மாமுனியும்
 வேங்கையு மாம்மறமின் உடன்வாழ்வாய்
 பாண்டவர் தேர்கடவும் நீண்டி ரான்மருக
 பாண்டிய னீறணிய மொழிவோனே
 வேங்கையும் வாரணமும் வேங்கையு மாணும்வளர்
 வேங்கட மாமலையின் உறைவோனே
 வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது
 வேண்டவெ ருதுதவு பெருமானே. (௧௪)

244. சாந்தமில் மோகவெரி காந்திய வாவநில
 மூண்டவி யாதசம யகிரோத
 சாங்கலை வாரிதியை நீந்தவொ ண்றுவகர்
 காந்தனை யாவரென மடவார்பேல்
 ஏந்தின வார்முளரி சாந்தணி மாப்பிடுநெடு
 தேய்ந்துரு காஅழிவு தடுமாறி
 ஏங்கிட ஆருயிரை வாங்கிய காண்வளம்
 யான் தனி போய்விடுவ தியல்போதான்
 காந்தலி னானகர மான்தரு கான்மரில்
 காந்தனி சாகசர வுணவேனே
 காண்டகு தேவர்பதி யாண்டவ னேநருதி
 யாண்டகை யேயிபமின் மனவாளா
 வேந்தகு மார்க்கு சேந்தம பூரவட
 வேங்கட மாமலையில் உறைவோனே
 வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது
 வேண்டவெ ருதுதவு பெருமானே. (௧௫)

தனத்தன தன்ன தனந்த தனத்தன தன்ன தனந்த
 தனத்தன தன்ன தனந்த தனதான்.

245. கறுத்தலை வெலிது மிகுந்துமதர்த்தஇணைவிழிகள் குழிந்து
 †கதுப்பிலுறு தசைகள் வறண்டு செவிதோலாய்க்
 கழுத்தடி மடைய வளைந்து கனத்தநெடு முதுகு குனிந்து
 கதுப்புறுப லடைய விழுந்து தடுநீர்சோர்

* ஆவாதுவிம்-ஆசைக்காற்ற. † கதுப்பு - கன்னம். ‡ உதவி நீர்சோர்
 உறக்கம் வருமனவில் எனப்பிரிக்க.

உறக்கம்வரு மனவி லெலும்பு குலுக்கிவிடு மிருமல் தொடங்கி
 உரத்தகன குரலு நெரிந்து தடிக்காலாய்
 உரத்தநடை தளரு முடம்பு பாழத்திடுமுன் மிகவுள் ளிருமரி
 உனக்கடிமை படுமவர் தொண்டு புரிவேனோ
 சிறுத்த*செ லு வதனு ளிருந்து பெருத்ததிறை யுததி மரந்து
 செறித்தமறை கொணர நிவந்த செயமாட்டே
 செறித்தவனை சடலில் வரம்பு புதுக்கிரினை யவனோடறிந்து
 செயிர்த்தஅது மனையு முகந்து படையோடு
 மறப்புரிசை வளைவு மிலங்கை அரக்கனொரு பதுமுடி சிந்த
 வளைத்தசிலை ளிஜய முகுந்தன் மருகோனே
 மலர்க்கமல வடிவுள் செங்கை அயிற்றுமர டுருகைவழி வந்த
 மலைச்சிகர வடமலை நின்ற பெருமாளே. (கக்)

தனதனத்தன தனதனத்தன தனதனத்தன தனதனத்தன தனதான.
 246. கலகவெனச்சிலைக ளுள் பிறற்றிடுகசடர்கள் பக்கமதனுகாதே
 கருவின்வழிப்படு மிருவியுட்படு கடுநரகுக்கிடை படியாதே
 உலகுதனிற்பல பிறனிதரித்தற உழல்வதுவிட்டினி அடிநாயேன்
 புனதடிமைத்திரள தனிமுற்பட உபயமலர்ப்பதம் அருள்வாயே
 குலகிரிபொட்டெழுவ கடல்வற்றிட நிசிரைன்பொருள் அயில்வீர
 குணதரவித்தகவெழில்வனமிக்குளகுறமகளைப்பு ணர் மணிமார்பா
 அலைபுனலிற்றவழ் வளைகிலைத்தரும் அலைசெய்திருப்பதி யுறைவானே
 யடியவரிச்சையி லெவைபெவையுற்றன வை சருவித்தருள் பெருமாளே

* செலு - மீன்கிறை, † ஏ செறித்து அவனை கடலில் - பணம்பிர
 யோகஞ் செய்து அந்த வளைந்த சடலில்.

† = அண்டா ன்னுயிரீன்றவ ஞ்டன்முனி வாகிச்
 தொண்ட கங்கெழு சுவாமிதன் மால்மறை துறந்து
 மண்டு பாதைத் தேதியே யோர் குண வழியே
 பண்டு தான்வரு வேங்கட இரையும் பார்த்தான் என்று
 கந்தபராணம் வழிகாட்டப்படலத்திற் கச்சிப்ப சிவாசாரியகவுடிகள் கூறிய
 ருத்தலை உரைக்க.

திருத்தணிகை.

தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத் தனதான

247. அமைவுற் றடையப் பசியுற் றவருக்

கமுதைப் பகிர்ந்

கிசையாதே

அடையப் பொருள்கைக் கிளமைக் கெனவைத்

தருள்தப் பிடுதத்

தயராதே

தமர்சுற் றியழப் பறைகொட் டியிடச்

சமனெட் டுயிரைக்

கொடுபோருந்

சரிரத் திணைநிற் குமெனக் கருதித்

தளர்வுற் றெழியச்

கடவேளை

இமயத் துமைபிற் கொருபக் கமலிக்

தவருக் கிசையப்

புகல்வோனே

*இரணத் தினிலெற் றுவரைக் கழுஞ்சுக்

கிரையிட் டுடுவிக்

ரமவேலா

†சமயச் சிலுகிட் டவரைத் தவறித்

தவமுற் றவருட்

புகநாமும்

‡சடுபத் மழுகக் குகபுக் ககனத்

தணியிற் குமரப்

பெருமானே. (கஅ)

248. பொரியப் பொரியப் பொலிமுத் துவடத்

துகலிற் புதையத்

தனடீதே

புரளப் புரளக் கறுவித் தறுகட்

பொருளிற் சுறவக்

கொடிவேள்தீதோன்

தெரிவைக் || கரிவைப் பரவைக் குருகிச்

செயலற் றனள்கற்

பழியாதே

செறிவுற் றணையிற் றுயிலுற் றருமைத்

தெரிவைக் குணர்வைத்

தரவேணும்

■ இரணம் - யுத்தம். † சமயச்சிலுகு - மதச்சண்டை. ‡ சடுபத்மம் - ஆறுதாமரை. § தோன் - தெரிவை - கை தெரிந்தெய்யும் கூர்மையான பானம். அரிவைப்பரவைக்கு - பெண்களாகிய சேனாசமுத்திரத்துத்.

சொரிகற் பகநற் பதியைத் தொழுகைச்
 சுருக் கருளைப் புரிவோனே
 சுடர்பொற் கயிலைக் கடவுட் கிசையச்
 சுருதிப்பொருளைப் பகர்வோனே
 * தரிகெட் டசுரப் படைகெட் டொழியத்
 தனிரெட் டயிலைத் தொடும்வீரா
 தவளப் பணிலத் தரளப் பழனத்
 தணிகைக் குமரப் பெருமானே. (கக)

249. குவளைக் கணைதொட் டவனுக் குழுமிக்
 குடையிட் டகுறைப் பிறையாலே
 குறுகுற்ற † அலர்த் தெரிவைக் குமொழிக்
 குயிலுச் குமினித் தளராடே
 இவளைத் துவளக் கலவிக் குருயத்
 திறுகத் தழுவிப் புயர்தே
 இணையற் றழகிற் புணையக் கருளைக்
 கினிமைத் தொடையைத் தரவேணும்
 சுவளக் கரடக் கரியெட் டலறக்
 கனகக் கிரியைப் பொருமவேலா
 கருதிச்†செயலைப் புயனுக் குறுகிக்
 கலவிக் கணயத் தெழுமார்பா.
 பவளத் தரளத் திரவக் குவைவெற்
 பவையொப் புவயற் புறம்தே
 பணிலத் திரள்பொய்த் ததிருத் தணிகைப்
 பதியிற் குமரப் பெருமானே. (உ௦)

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
 தனத்தனத் தனத்தனத் தனதான.

250. கடற்செகத் தடக்கிமற் றடுத்தவர்க் கிடுக்கலைக்
 கடைக்கணிற் கொடுத்தழைத் தியல்காமக்

* தரிவெட்டு - தரிப்பின்றி. † அலர்த்தொலை = பழிநூற்றும் பெண்

† செயலை - அசோகு. செயலைப்புயன் - அசோகமலர், கணையுக்
 கையிலுடைய மன்மதன்.

கலைக் கதற் றுரைத்தபுட் குரற்கள்விட் டுளத்தினைக்
கரைத்துநித் தபட்டவிழ்த் தணைமீதே
சடக்கெனப் புகத்தனத் தணைத்திதழ்க் கொடுத்துமுத்
தமிட்டிருட் குழற்பிணித் துகிரேகை
சனப்படப் புதைத்தடித் திலைக்குணக் கடித்தடத்
தலத்திலவைப் பவர்க்கிதப் படுவேனோ
இஃக்கடக் குமெய்ப்பொருட் டிருப்புகழ்க் குயிர்ப்பளித்
தெழிற்றினைக் கிரிப்புரித் துறைவேலா
இகற்செருக் கரக்கரைத் தருர்த்தொலித் துரத்தபச்
சிறைச்செயைப் பசுத்திரைக் கிசைகடவும்
பெடைத்திரட் களிந்தகுக் குடக்கொடிக் கரத்தபொய்ப்
பிதற்றறப் படுத்துசற் குருவாய்முன்
பிறப்பிலிக் குணர்த்துசிக் தவுற்றநெற் பெருக்குறப்
பெருக்குசெய்த் திருத்தணிப் பெருமானே. (உக)

251. கனத்தறப் பணைத்தபொற் கழைப்புயத் தனக்கிரிக்
சுகனத்தையொத் துமொய்த்தமைக் குழலார்தங்
நறுத்தமைக் கயற்கணிற் கருத்துவைக் கொருத்தநிற்
கழற்பதத் தடுத்திடற் கறியாதே
இனப்பிணிக் கணத்தினுக் கிருப்பெனத் துருத்திபொத்
திசைத்தசைத் தசுக்கிலத் தசைதோலால்
எடுத்தபொய்க் கடத்தினைப் பொறுக்குமிப் பிறப்பறுத்
தெனக்குரித் தழுத்தியைத் தரவேணும்
|| பணக்கரச் சினத்திபத் தனைத்துரத் தரக்கனைப்
பயத்தினிற் பயப்படப் பொருமவேலா
பருப்பதச் செருக்கறத் துகைக்குமுட் பதத்தினைப்
படைத்தகுக் குடக்கொடிக் குமரேசா

* கதற்று - கதறுதலுடைய, † இலைக்குணம் - அரவிலையின் தன்மை
யையொத்த ‡ இடக்கு - குதர்க்கம் § கனம் - மேகம் || பணக்கரச்சின
த்திபத்தன் - தேவேந்திரன். ¶ பயம் - (சமுத்திரமாகிய) ஜலம்.

தினைப்புனப் பருப்பதத் தினிற்சூழக் குறத்தியைச்
 றெருக்குறத் திருப்புயத் தணைவோனே
 திருப்பறப் புறத்தியற் றிருத்*தகுத் தறித்திலத்
 திருத்திசைத் திருத்தணிப் பெருமானே . (௨௨)

252. பருத்தபற் றொத்தினைந் குருத்திறற் றொத்தினைப்
 பரித்தவப் பதத்தினைப் பரிவோடே
 படைத்தபொய்க் குடத்தினைப் பழிப்பவத் திடத்தினைப்
 பசுக்குடற் கடத்தினைப் பயமேவும்
 பெருத்தபிக் குருத்தினைந் கருத்திடுந் துருத்தியைப்
 பிணித்த முகம் குறத்தொய் ப் புலனாலும்
 பிணித்தளிப் பிணிப்பையைப் பொறுத்தமிழ்ப் பிறப்பறக்
 குறிக்க நுத் தெனக்கலிக் தருள்வாயே
 கருத்திலுற் றுறைத்தபத் தரைத்துணிக் திருக்கறக்
 கழித்தமெய்ப் பதத்திலவைத் திடுவீரா
 கதித்தநற் றினைப்புனம் கதித்தநற் குறத்திலைப்
 கதித்தநற் றிருப்புயத் தணைவோனே
 செருத்தெய்த் தெதிர்ந்தமுப் புறத்தூரத் தரக்கரைச்
 சிரித்தெரித் தறித்தர்பொற் குமரேசா
 சிறப்புறப் பிரித்தறத் திறத்தமிழ் குயர்த்திசைச்
 சிறப்புடைத் திருத்தணிப் பெருமானே . (௨௩)

தனத்தன தானந் தனத்தன தானந்
 தனத்தன தானந் தனதான .

253. எனக்கென யாவும் படைத்திட நாளும்
 இளைப்பொடு காலந் தனிவோயா
 எடுத்திடு காயந் தனைக்கொடு மாயும்
 இலச்சையி லாதென் பவமாற
 உனைப்பல நாளும் திருப்புக ழாலும்
 உரைத்திடு வார்தங் குழுமேவி

* தகுத்த. - தகுத்த. † முக்குறத் தொடைப்புலனாலும்-முக்குறத்தொடு
 ஐம்புலனாலும்.

உணர்த்திய போதந் தனைப்பிரி யாதொண்
பொலச்சர னானுந் தொழுவேனோ
வினைத்திற மோடன் றெதிர்த்திடும் வீரன்
விழக்கொடு வேல்கொண் டவனீயே
*விளப்பென[†]வேழொன் றிடக்கய னாகும்
விருப்புற வேதம் புகழ்வோனே
சினத்தொடு குரன் தனைப்பொரு போரின்
சிரத்தினை மாறும் முருகோனே
தினைப்புன மேவுங் குறக்கொடி யோடுந்
திருத்தணி மேவும் பெருமானே (உச)

254. பெருக்கவு பாயங் கருத்தாடை யோர்தம்
ப்ரபுத்தன பாரங் கனிலேரம்
ப்ரமத்துட னாகும் ப்ரமித்திருள் கூரும்
ப்ரியக்கட லாடுந் தணியாத
கருக்கட லாடுங் கதற்றும நேகங்
கலைக்கட லாடுஞ் சுழலாதே
கடப்பலர் சேர்கிண் கிணிப்ரபை வீசங்
கழற்புணை நீதந் தருள்வாயே
தருக்கிய வேதன் சிறைப்பட நாளுஞ்
சதுர்த்தச லோகங் களும்வாழச்
சமுத்திர மேழுங் குலக்கிரி யேழுஞ்
சளப்பட மாவுந் தனிவீழத்
திருக்கையில் வேலொன் றெடுத்தம ராடுஞ்
செருக்கும யூரந் தனில்வாழ்வே
சிறப்பொடு ஞானந் தமிழ்தரய நீடுந்
திருத்தணி மேவும் பெருமானே. (உரு)

255. மருக்குல மேவுங் குழற்கனி வாய்வெண்
மதிப்பின வாகும் நுதலார்தம்
மயக்கினி லேநண் புறப்படு வேணுன்
மலர்க்கழல் பாடுந் திறநாடாத்

■ விளப்பென - விளம்பென. [†]ஏழொன்றிடக்கயன் - ஏன் எண்ணன், பிரமன்

தருக்கனு தாரந் துணுக்கிலி லோபன்	
சமத்தறி யாவன்	பிலிமுகன்
தலத்தினி லேவந் துறப்பணி யாதன்	
தனக்கினி யார்தஞ்	சபைதாராய்
குருக்குல ராஜன் தனக்கொரு தூதன்	
குறட்பெல மாயன்	நவரீதம்
குறித்தயில் நேயன் திருப்பயில் மார்பன்	
குணதரய நாதன்	மருகோனே
திருக்குள நானும் பலத்திசை மூசஞ்	
சிறப்பத ருஎண்	டிசையோடும்
திரைக்கடல் சூழும் புவிக்குயி ராகுந்	
திருத்தணி மேவும்	பெருமானே (உசு)

256. வினைக்கின மாகுந் தனத்தினர் வேளம்	
பினுக்கெதி ராகும்	விழிமாதர்
மிகப்பல மாயந் தனிற்புகு தா*வெஞ்	
சமத்திடை போய்வெந்	துயர்மூழ்கிக்
கனத்தவி சாரம் பிறப்படி தோயுங்	
கருக்குழி தோறுங்	கவிழாதே
கலைப்பல வேர்ப்பண் படைத்திட வோதுங்	
கழற்புக ழோதுங்	கலைதாராய்
புனத்திடை போய்வெஞ் சிலைக்குற வேர்வஞ்	
சியைப்புணர் வாகம்	புயவேளே
பொருப்பிரு கூறும் படக்கடல் தானும்	
பொருக்கெழ வானும்	புகைமூளச்
சினத்தொடு சூரன் கனத்தினி மார்பந்	
திறக்கம ராடுந்	திறல்வேலா
திருப்புக ழோதுங் கருத்தினர் சேருந்	
திருத்தணி மேவும்	பெருமானே. (உஎ)

திருப்புகழ்.

தனத்தன தனத்தந் தனத்தன தனத்தந்
தனத்தன தனத்தந் தனதான.

257. கரிக்குழல் விரித்தும் புறக்கயல் விழித்துங்

கரிக்குவ டிணைக்குந்

தனபாரக்

காத்திடு வளைச்சந் கிவிச்சர மொழித்துங்

கலைந் துகில் மினுக்கும்

பணிவாரைத்

தரித்துள மரிக்குங் கவட்டர்க ளிணக்கந்

தவிர்த்துனது சித்தந்

கனிகூரத்

தவக்கடல் குளித்திங் குனக்கடி மையுற்றுன்

தலத்தினி லிருக்கும்

படிபாராய்

புரத்தையு மெரித்தந் கயத்தையு முரித்தொண்

*பொடிப்பணி யெனப்பன்

குருநாதா

புயப்பணி கடப்பந் தொடைச்சிக ரமுற்றின்

புகழ்ச்சிய முதத்திண்

புலவோனே

திரட்பரி கரிக்கும் பொடிப்பட வுணர்க்குந்

தெறிப்புற விடுக்குங்

கதிர்வேலா

சிறப்பொடு குறப்பெண் களிக்கும்வி சயத்தென்

திருத்தணி யிருக்கும்

பெருமானே. (உஅ)

வ்யாணி

258. சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்கும்

செகுத்தவ ருயர்க்குள்

சினமாகச்

சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்

திருப்புகழ் நெருப்பென்

றறிவோம்யாம்

நினைத்தது மளிக்கும் மனத்தையு முருக்கும்

நிசிக்கரு வறுக்கும்

பிறவாமல்

நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்

நிறைப்புக முரைக்குள்

செயல்தாராய்

தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்

தனத்துட னடக்குந்

கொடுகுரர்

* பொடி பணி என் அப்பன் எனப்பிரித்து, திருநீற்றினையும் பாம்பினையும் அணிந்த என் ஐயன் எனக்கொள்க.

சினத்தையு முடற்^சங் கரித்தம லேமுற்றஞ்
 சிரித்தெரி கொளுததுங் கதிர்வேலா
 தினைக்கிரி குறப்பெண் தனத்தொடு ககித்தொண்
 திருத்தணி யிருக்கும் பெருமானே .(௨௯)

தத்தனாத் தன்ன தத்தனாத் தன்ன
 தத்தனாத் தன்ன தனதான் .

259. தொக்கிரக் குடிலு கத்தமேற் றாக
 துக்கமாற் கடமு மலமாயை
 துற்றகாற் பதலை சொற்படாக் குதலை
 துப்பிலாப் புலக மயனூலைக்
 லைக்கொளாக் கதறு லைக்கொளாக் கையல
 லப்புலாற் றுலகரு ருதியாலே
 கட்டுகூட் டருவ ருப்புவேட் டிழல
 டட்டவாக் கழிவ தொருநாளே
 அக்கரார் பொடியின் மெய்க்கிடாந் குறவர்
 அச்சியாத் தொழுமு நிவலைய
 அபயபோர்ப் பணிநு வெற்படந் தனியல்
 வெற்பபார்ப் பதிந திகுமாரா
 இக்கினற் குளம்வெ லுப்பேநாக் குறுத
 வத்தினூர்க் குதவும் இனையோனே
 †எத்திடார்க் கரிய முத்தபாத் தமிழ்கொ
 ‡தெத்தினூர்க் கெரிய பெருமானே .(௩௦)

260. வட்டவாட் டனமனைச்சிபாற் குதலை
 மக்கள்தாய்க் கிழனி பதிநாடு
 வைத்ததோட் டமனை யத்தமீட் டுபொருள்
 மற்றகூட் டமறி வயலாக
 முட்டலோட் டிமிக வெட்டுமோட் டெருமை
 முட்டர்பூட் டியெனை யழையாமுன்

■ சங்கரித்து அம்மலை முற்றும் எனப் பிரிக்க. † எத்திடார்க்கு-எத்தி
 டார்க்கு. ‡ எத்தினூர்க்கு-எத்தினூர்க்கு.

முத்திவிட் டனுந் முத்தராக் குசுரு
 திக்குராக் கொளிரு கழல்தாராய்
 பட்டநாற் பெரும ருப்பினற் கரஇ
 பத்தின்வாட் பிடியின் மணவாளா
 பச்சைவேய்ப் *பணவை கொச்சைவேட் வெர்ப
 திச்சிதோட் புணர்த ணியில்வேளே
 எட்டுநாற் கரவொ ருத்தல்மாத் திகிரி
 யெட்டுமாக் குலைய ஏறிவேலா
 எத்திடார்க் கரிய முத்தபாத் தமிழ்கொ
 டெத்தினார்க் கெளிய பெருமானே. (நக)

தனத்த னத்தன தனதன தனதன
 தனத்த னத்தன தனதன தனதன
 தனத்த னத்தன தனதன தனதன தனதான*

261.†சினத்தி லத்தினை சிறுமண லவெட்டல்
 செறித்த தெத்தனை சிலைகட லினிலுயிர்
 செனித்த தெத்தனை திரள்கய லெனபல வதுபோதா
 சென்மித்த தெத்தனை மலைசுனை லுலகிடை
 செழித்த தெத்தனை சிறுதன மயல்கொடு
 செடத்தி லெத்தனை நமலுயிர்ப் பறிகொள்வ தளவேதோ
 மனத்தி லெத்தனை நினைகவ நெள்குடி
 கெடுத்த தெத்தனை மிருகம தெனவுயிர்
 யளவிலை விதிகரம் ஒழியாமல்
 வகுத்த தெத்தனை மசகனை முருடனை
 மடைக்கு லத்தனை மதியழி விரகனை
 மலர்ப் பதத்தினி லுருகவு மினியருள் புரிவாயே
 தனத்த னத்தன தனதன தனதன
 திமித்தி மித்திமி திமிதிமி திமிதிமி
 தகுத்த குத்தகு தகுதகு தகுத்தகு தகுத்தோ

■ மணவை - பரண் † ஒருத்தல் - யானை.

†சின திலம் தினை - நெய் எள்ளு தினை.

தரித்த ரித்தரி தரிரிரி ரிரிரிரி

தடுட்டு டுட்டு டுட்டு டுட்டு

தமித்த மத்தள தமருக விருதொலி

கடல்பேரால்

சினத்த மாக்கள மிசைதிகழ் குருதிய

திமிழ்த்தி டக்கரி யசூர்கள் பரிசிலை

தெறித்த டக்கழு நரிதின நினைமிலா

பொருமவேலா

செழிக்கு முத்தம சிவசர ணர்கள் த்வ

முறிக்க னாத்தவர் மதுமலர் கொடுபணி

திருத்த ணிப்பதி மருவிய குறமகள் பெருமானே. (௩௨)

262. தொடத்து னாக்கிகள் அபகட நினைவிகள்

குருட்டு மட்டைகள் குமரிகள் கமரிகள்

சுதைச்சி னுக்கிகள் *குசலிகள் † இசலிகள்

முழுமோசம்

துறுத்த மட்டைகள் அரடிகள் கசடிகள்

முழுப்பு ரட்டிகள் நழுவினர் ‡ முழுவிகள்

§ துமித்த மித்திரர் விழைமுனை யினவலை

புருதாமல்

அடை || த்த வர்க்கியல் சரசிகள் விரசிகள்

தரித்த வித்ரும நிறமென வரவுடன்

அழைத்து சக்கர கிரிவலை படிக்கொடு

வினையாடி

¶ அவத்தை தத்துவ மழிபாட்டு இருளறை

விலக்கு வித்தொரு சுடரொளி பரவநல்

அருப்பு கட்டியு னடியினை யருளுவ

தொருநாளே

படைத்த னைத்தையும் வினையுற நடனெடு

துடைத்த பத்தினி மரகத சொருபியொர்

பரத்தி னுச்சியினடநவி லுமையருள்

இனையோனே

* குசலிகள் - தத்திரவாதிகள் † இசலிகள் - பிணங்கிகள். ‡ முழுவிகள் - (தங்களுக்குது வெளியாகாமல் முழுப்புறார். § துமித்த மித்திரர்-கெடுத்த நட்பினர் || அவர்க்கியல்...வினையாடி - அப்பொதுமாதர்க்குச் சமானமாக இயல்கின்ற சரசிகளும் விரசிகளும் ஆகிய அணிமாதி அட்டி சித்திகளும் பவனம் போலும் சிவந்த நிறத்துடன் வரும். டி. அழைப்பித்து (அவர்களோடு) சகாவானகிரியாற் சூழப்பட்ட இப்பூமியில் வினையாட்செய்து. ¶ அவத்தை தத்துவம் அழிபட. (பின்) ஜாக்கிரதி மலாவஸ்தைகளும் தத்துவ சேஷ்டைகளும் ஒழெக. ௦ இருளறை - ஆணவமலம்,

பலகத்த ரக்கர்கள் யமனுல குற அவர்
 தொடுத்த சக்கர வளைகர மழகியர்
 படிக்க டத்தையும் வயிறடை நெடியவர் மருகோனே
 திடுக்கி டக்கட லசார்கள் முறிபட
 கொடியத்தி சக்கிரி பொடிபட கடாரில்
 திருத்தி விட்டொடா நொடியினில் வலம்வரு மயில்வீர
 தினைப்பு னத்திரு தனகிரி குமரிநல்
 குறத்தி முத்தொடு சசிமக ளொடுபுகழ்
 திருத்தணிப்பதி மலைமிசை நிலைபெறு பெருமானே, (௩௩)

தனதன தான தனதன தான தனதன தான தனதன தான தனதன

263. இருமலு ரோக முயலகன் வாதம்

விரிசுண நாகி விடமேரீ

ரிழிவுவி டாத தலைவலி சோகை

யெழுசுகள மாலை இவையோடே

பெருவயி றீனை யெரிசுலை சூலை

பெருவலி வேறு முளநோய்கள்

பிறவிக டோறு மெனைநலி யாத

படியுன தாள்கள் அருள்வாயே

வருமொரு கோடி யசராப தாதி

மடிய அரேக இசையாடி

வருமொரு கால வயிரவ ராட

வடிகடர் வேலை விடுவோனே

தருநிழல் மீதி லுறைமுகி லூர்தி

தருதிரு மாதின் மணவாளா

சலமிடை பூவி னடுனில் வீறு

தணிமலை மேவு பெருமானே. (௩௪)

தனதன தானந் தனதன தானந்

தனதன தானந் தனதன.

264. கலைமட வார்தஞ்சிலையத னாலுங்

னை யாலுங்

கரைமேலே

கருகிய காளம் பெருகிய தோயன்
 கருதலை யாலுங் *சிலையாலும்
 கொலைதரு காமன் பலகணை யாலுங்
 கொடியிடை யாந்நின் றழியாதே
 குரவணி நீடும் புயமணி பீபச்
 குவிர்தொடை நீதந் தருள்வாயே
 சிலைமகள் நாயன் கலைமகள் நாயன்
 திருமகள் நாயன் தொழும்வேலா
 தினைவன மாணுங்கநவன மாணுங்
 செறிவுடன் மேவுந் திருமார்பா
 தலமகள் நீடிதெண் டலவரு டாந்
 தணிகையில் வாள் செங் கதிர்வேலா
 தனியவர் கூருந் தணிசொட டாருந்
 தனிமயி லேறும் பெருமாளே, (நகு)

தனதன தனதன தனதன தனதன
 தனதன தனதன தனதான.

265. அரகர சிவனரி அயனிவர் பரளிமுன்
 அறுமுக சாவன பலனேயென்
 றுததின மொழிதர அசுரர்கள் கெடஅயில்
 அனலென எழனிடு மதிவிரர
 பரிபுர கமலம தடியினை யடியவ
 ருளமதி லுறவருள் முருகேசா
 பகவதி வரைமகள் உமைதர வருகுச
 பரமன திருசெனி கனிகா
 உரைசெயு மொருமொழி பிரணவ முடிவதை
 உரைதரு குருபர உயர்வாய
 உலகம னலகில வுயிர்களு மிமையவர்
 அவர்களு முதுவர முகிவேரரும்

*சிலை ஆலும் - வில்லினிடத்து அசைகின்ற † காவனமான் - தெய்வ
 கணம் வனம் பொன்மயமாகியகற்பகவனம். ‡ எண் புலவர் - மதிக்கப்
 படுங் தேவர்.

பாவிழு நறுதின மனமகிழ்வுறவணி

பணிதிகழ் தணிகையில்

உறைவோனே

பகர்தரு குறமகள் தருவமை வனிதையும்

இருபுடை யுறவரு

பெருமாளே (ந.சு.)

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன

தனத்தன தனத்தன தனத்தன.

266. * இருப்பவல் திருப்புகழ் விருப்போடு படிப்பவர்

இடுக்கினை யறுத்திடும்

உணவோனும்

இசைத்தமிழ் ஠ுடத்தரி மெனத்துறை விருப்பிடன்

இடுக்கினை இலக்கிய

சுனிதாலும்

தரிப்பவ ருரைப்பவர் நினைப்பவர் மிகச்சக

தலத்தினில் உயிற்றுதல்

யுறியாதே

தலத்தினில் முகத்தினில் மனத்தினி லுடக்கி

சமத்தினில் மயக்கினில்

விழலாமோ

கருப்பினில் வளைத்தணி மலர்க்கினை தொடுத்தயல்

களிப்புட னெலிந்தெய்த

மகவேளைக்

கருத்தினில் நினைத்தவ னெருப்பெழ நுட்பபி

கனறகணி லெலித்தவா

கயிலாய

பொருப்பினி விருப்பவல் பருப்பத வுமைக்கொ

புறத்தினை யனிததவர்

தருசேயே

புயற்பொழில் வயற்பதி நயப்படு திருத்தணி

பொருப்பினில் விருப்புறு

பெருமாளே. (ந.சு.)

தனன தான தானுன தனன தான தானுன

தனன தான தானுன தனத்தான.

267. * டலி னுடு போய்ப் னு முயிரி னுடு மாயாத

உணர்வி னுடு வானுடு

முதுநீயு

மலை யுடு நீருடு புவி னுடு வாதாடு

மொருவ ரோடு மேவாத

தனிஞானச்

* இருப்பவல் - இரும்பாலாகியதுவல் ஠ு ஠ுடத்தமிழ் - ஠ுடத்தமிழ்.

சுடரி னூடு நால்வேத முடியி னூடு மூடாடு
 துரிய வாகு லாதீத சிவருபம்
 தொலைவி லாத பேரரசை துரிச ருதவேர்ப்பேதை
 தொடுமுபாய மேதோசொல் அருள்வாயே
 மடல ருத வாரீச அடவி சாடி மாறான
 வரிவ ரால்சுரு வால்சாய அமராடி
 மதகு தாவி மீதோடி யுழவ ரால் டாதோடி
 மடையை மோதி யாறுடு தடமாகக்
 கடல்பு காம காம்பீனை முடுகி வாளை தான்மேரு
 கமல வாவி மேல்விழு மலர்வானி
 கடவுள் நீல மாறாத தணிகை காவ லாவிர
 கருணைமேரு வேதேவர் பெருமானே. (௩௮)

தன்னதன தான தன்னதன தான
 தன்னதன தான தனதான.

268. உடையவர்க ளேவ ரெவர்களைன நாடி
 யுளமகிழ ஆச கவிபாடி
 உமதுபுகழ் மேரு கிரியளவு மான
 தெனவுரமு மான மொழிபேசி
 நடைபழகி மீன வறியவர்கள் நாளை
 நடவுமென வாடி முகம்வேறிய
 நலியுமுன மேயுன் அருணவொளி வீச
 நளினஇரு பாதம் அருள்வாயே
 விடைகொளுவு பாகர் விமலர்திரி சூலர்
 விகிரதர்பச யோகர் நிலவோடே
 விளவுசிறு பூளை நகுதலையொ டாறு
 விடவரவு சூடும் அதிபாரச்
 சடையிறைவர் காண உமைமகிழ ஞான
 தளர்நடையி டாமுன் வருவோனே
 †தவமலரு நீல மலர்க்குணைய நாதி
 தணிமலையு லாவ பெருமானே. (௩௯)

தையதா னத்தனன தையதா னத்தனன

தையதா னத்தனன தனதான

269. உய்யனா னத்துநெறி கைகிடா தெப்பொழுது
முள்ளவே கத்துறைகொ ணைர்வோதி

உள்ளமோகத்திருளை விள்ளமோ கப்பொருளை
யுள்ளமோ கத்தருளி உறவாகி

வையமே முக்குநிலை செய்யுநீ திப்பழைய
வல்லமீ* துற்பலச யிலமேவும்

வள்ளியா நிற்புதியவெள்ளில்தோய் முத்தமுறி
கிள்ளிவீ சுற்றுமலர் பணிவேனோ

பையரா வைப்புணையு மையர்பா கத்தலைவி
துய்யவே ணிப்பகிர திருமாரா

பையமால் பற்றிவளர் சையமேல் வைக்குமுது
†நெய்யனே சுற்றியகு றவர்கோவே

செய்யுமால் வெற்புருவ வெய்யவேல் சுற்றிவிடு
கையமால் வைத்ததிரு மருகோனே

‡தெய்வயானைக்கினைய வெள்ளையா னைத்தலைவ
தெய்வயா னைக்கினிய பெருமானே.(௪௦)

தனத்த தானன தத்தன தத்தன
தனத்த தானன தத்தன தத்தன
தனத்த தானன தத்தன தத்தன தனதான.

270. எதுப்பு நாடிக ளப்பொடி ரத்தமொ
டழுக்கு மூளைகள் மச்சொடு கொட்புழு
விருக்கும் வீடிதி லெத்தனை தத்துவ சதிகாரர்

இறப்பர் சூதக வர்ச்சுத ரப்பதி
யுழப்பர் பூமித ரிப்பர்சி றப்புடன்
இருப்பர் வீடுகள் கட்டிய லட்டுறு சமுசாரம்

கெளிப்பர் மால்வலை பட்டுறு துட்டர்கள்
அழிப்பர் மாதவ முற்றுநி னைக்கிலர்
கெடுப்பர் யாரையு மித்திர குத்தரர் கொலைகாரர்

* உற்பலசயிலம் - திருத்தணிகை. † நெய்யனே - நேயனே.

‡ தெய்வயானே - விநாயகக்கடவுள்.

* கிருத்தர் கோளகர் பெற்றுதி ரிக்கள
வரிப்பர் சூடக ரெத்தனை வெப்பிணி
கெலிக்கும் வீடதை நத்தியெடுத்திவண் உழல்வேளே

ஒலிப்பல் பேரிகை யுக்ரவ மர்க்களம்
எதிர்த்த சூரரை வெட்டியி ருட்கிரி
யுடைத்து வானவர் சித்தர்து தித்திட விடுங்வேலா

உ-லுத்த ராவண னைச்சிர மிற்றிட
வதைத்து மாபலி யைச்சிவற வைத்தவன்
†உலக்கை ராவிரடுக்கடல் வீட்டவன் மருகோனே

வலிக்க வேதனை யெற்றிரடித்தொரு
செகத்தை யினுமெப் பச்சைநிறத்தியை
மணத்த தாதைப ரப்ரம ருக்கருள் குருநாதா

வனத்தில் வாழும் யிற்குல மொத்திடு
குறத்தி யாரைம யக்கிய னைத்துள்
மகிழ்ச்சி யோடுதி ருத்தணி பற்றிய பெருமானே (சுக)

தனன தந்த னத்த தனன தந்த னத்த
தனன தந்த னத்த தனதான .

சாரேரி

271. எனைய டைந்த குட்டம் விலைமி ருந்த பித்த
மெரிவ முங்கு வெப்பு

சு-ஹாரூ

வலிபேசா

இகலி நின்ற லைக்கு முயல கன்கு லைப்பொ
டிரும லென்று ரைக்கும்

இவையோடே

மனைகள் பெண்டிர் மக்கள் தமைநினைந்து சுத்த
மதிம யங்கி விட்டு

மடியாதே

மருவி யின்றெ னக்கு மரக தஞ்சி றக்கு
மயிலில் வந்து முத்தி

தரவேணும்

நினைவ ணங்கு பத்த ரனைவ ருந்த மைக்க
நெறியில் நின்ற வெற்றி

முனைவேலா

நிலைபெ றுந்தி ருத்த ணியில்வி ளங்கு சித்தா
நெடிய குன்றில் நிற்கு

முருகோனே

* கிருத்தர் - செருக்குள்ளவர். † உலக்காராவி. உலக்கைபோ லும் பரு
த்த உருக்குத் துண்டத்தை அராவிப் பாணமாக்கி.

தினேவி ளங்க லுற்ற புன இ ளங்கு நத்தி
செயல நிர்த ணைக்கு

மணிமார்பா

திசைமு கன்தி கைக்க அகர ரன்ற டைத்த
சிறைதி நந்து விட்ட

பெருமானே. (சஉ)

தான தத்தன தான தத்தன
தான தத்தன தான தத்தன
தான தத்தன தான தத்தன

தந்ததான.

372. ஏது புத்தி ஐ யா எ னக்கினி

யாரை நத்திடு வேன வத்தினி

லேயி நத்தல்கொ லோ னக்குவி

தந்தைதாயென்

றேயி ருக்கவு நானு மிப்படி

யேத வித்திடு வேரசு கத்தவர்

ஏசு லிற்பட வேரந கைத்தவர்

கண்கள்காணப்

பாதம் வைத்திடை யாத ரித்துன

தாளில் வைக்கரி யேம றுத்திடில்

பார்ந கைக்குமை யாத கப்பன்முன்

மைந்தனோடிப்

பால்மொ ழிக்குர லோல மிட்டிடில்

யாரெ டுப்பதெ னுவெ றுப்பொடு

பார்வி டுப்பர்க ளோ எ னக்கிது

சுந்தியாதோ

ஓத முற்றெழு பால்கொ தித்தது

போல எட்டிகை நீச முட்டரை

யோட வெட்டிய பானு சத்திகை

யெங்கள்கோவே

ஓத மொய்ச்சடை யாட வுற்றமர்

மான்ம முக்கர மாட நற்கழல்

ஓசை பெற்றிட வேந டித்தவர்

தந்தவாழ்வே

மாதிரைப்புன மீதி ருக்குமை

வாள்வி ழிக்குற மாதிரைத்திரு

மார்ப ணைத்தம யூர அற்புத

கந்தவேளே

மாரன் வெற்றிகொள் பூமு டிக்குழ

லார்வி யப்புற நீடு மெய்த்தவர்

வாழ்திருத்தணி மாம லைப்பதி

தம்பிரானே. (சரு)

தான தத்தன தத்தன தத்தன
தான தத்தன தத்தன தத்தன
தான தத்தன தத்தன தத்தன தனதான .

273. ஓலை யிட்டகுழைச்சிகள் சித்திர
ரூப மொத்தநி றத்திகள் விற்கணை
யோடி ணைத்தவிழ்ச்சிகள் சர்க்கரை அமுதோடே

ஊறி யொத்தமொழிச்சிகள் புட்குர
லோடு வைத்துமிழற்று மிடற்றிகள்
ஓசை பெற்றது டிக்கொளி வடைச்சிகள் மணம்வீசும்

மாலையிட்டக முத்திகள் முத்தணி
வார முத்துத னத்திகள் குத்திர
மால்விளைத்தும னத்துத யழித்திடு மடமாதர்

மார்ப சைத்தும ருட்டியி ருட்டறை
வாவெ னப்பொருள் பற்றிமுயக்கிடு
மாத ருக்குவ ருத்தமி ருப்பது தணியாதோ

வேலை வற்றிட நற்கணை தொட்டலை
மீத டைத்துமுனைப்படை விட்டுற
வீற ரக்கன்முடித்தலை பத்தையு மலைபோலே

மீத றுத்துநி லத்தில டித்துமெய்
வேத லட்சுமி யைச்சிறை விட்டருள்
வீர அச்சுத னுக்குந லற்புத மருகோனே

நீலி நிட்களி நிரக்குணி நித்தில
வாரி முத்துந கைக்கொடி சித்திர
நீல ரத்தின மிட்டஅ றக்கிளி புதல்வோனே

நீற திட்டுநினைப்பவர் புத்தியில்
நேச மெத்தஅ னித்தருள் சற்குரு
நீல முற்றதி ருத்தணி வெற்புறை பெருமாளே. (௪௪)

தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன தனதான.

274 கச்சணியிளமுகை முத்தணி பலவகை

கைச்சரி யொலிவர மயல்கூறிக்

கைப்பொருள் கவர்தரு மைப்பயில் விழியினர்

கட்செவி நிகர்குறி மடமாதர்

இச்சையி னுருகிய கச்சைய னறியினி

யெச்சமி லொருபொருள் அறியேனுங்

கிப்புவி மிசைகமழ் பொற்பத மலரினை

யிப்பொழு தணுகவுன் அருள்நாராய்

கொச்சையர் மனையிலி டைச்சியர் தயிர்தனை

நச்சியெ திருடிய குறையாலே

குற்றற லொடுபிணி நற்றிற வகையறி

கொற்றவு வணமிசை வருமாயன்

அச்சுகதை நிறைகடல் நச்சர வனை துயில்

அச்சதன் மகிழ்திரு மருகோனே

அப்பணி சடையரன் மெச்சிய தணிமலை

அப்பென யழகிய பெருமானே. (சுரு)

தனதத்த தத்தனத் தனதத்த தத்தனத்

தனதத்த தத்தனத் தனதான.

275. கவடுற்ற கித்தர்சட் சமயப்ர மத்தர்நற்

கடவுட்ப்ர திஷ்டைபற் பலவாகக்

கருதிப்பெ யர்க்குறித் துருவர்க்க மிட்டிடர்க்

கருவிற்பு கப்பகுத் துழல்வானேன்

†சுவடிக்கு லச்சினைக் கிருகைச்ச ரிக்குமிக்

கசரப்ப ளிக்கெனப் பொருளீவார்

சகலத்து ிமொற்றைபட் டயல்பட்டு நிற்குகிற்

சரணப்ர கித்திசற் துணராரேர

* சுதை-பூல். †சுவடி - ஓர்வித ஆபரணம் ‡ இலச்சினை - ௮ த்தினை
மோதிரம். ி ஒற்றைபட்டு என்போவாக வியாயித்து.

குவடெட்டு மட்டுநெட் டுவரிக்க ணத்தினைக்

குமுறக்க லக்கிவிசு

ரமகுரன்

குடலைப்பு யத்திலிட் டுடலைத்த றித்துருத்

துதிரத்தி னிற்குளித்

தெழும்தேவலா

சுவடுற்ற அற்புதக் கவலைப்பு னத்தினிற்

அயரற்ற டுத்துநிற்

பலன் காணத்

தொழுதெத்து முத்தபொற் புரினாத்தி ருத்தணிச்

† சுருதித்த மிழக்கவிப்

பெருமாளோ. (சசு)

தனத்த தத்தனத் தந்த தாத்தன தந்ததான.

276 கனைத்த திர்க்குமிப் பொங்குகார்க்கடல் ஒன்றினாலே.

கழுத்த றச்சிவத் தங்கி வாய்த்தெழு திங்களாலே

தனிக்க ருப்புவிற் கொண்டு வீழ்த்தச ரங்களாலே

தகைக்கொ ருத்தியெய்த் திங்கு யாக்கைக சங்கலாமோ

தினைப்பு னத்தினைப் பண்டு காத்தம டந்தைகளேவா

திருத்த லிப்பதிக் முன்றின் மேற்றிகழ் கந்தவேளே

பனைக்க ரக்கயத் தண்டர் போற்றிய மங்கைபாலா

படைத்த ளித்தழிக் முந்தி ஏழ்த்திகள் தம்பிரானே.()

தனன தானன தனதன தனதன

தனன தானன தனதன தனதன

தனன தானன தனதன தனதன

தனதான.

277. கிரியு லாவய முகைமிசை துகிலிடு

கபட நாடக விரகிக ளசடிகள்

கெடுவி யாதிக ளடைவுடை புடலினர்

விரகாலே

க்ருபையி னுரொடு மணமிசை நழுவிசுள்

முழுது நாறிக ளிதமொழி வசனிகள்

கிடையின் மேல்மணமுருகியே தழுவிசுள் பொருளாலே

பரினி லாமயல் கொடுசமர் புரிபவர்

அதிகுமாவொரு பொருள்தரு பவரொடு

பழைய பேரென இதமுற அணைபவர்

விழியாலே

■ கவலை-செத்தனை. † சுருதித் தமிழ் - தமிழ் வேதமாகிய தேவாரம்.

பகழி போல்விடு வினைகவர் திருடிகள்
 தமைமயே ணுவகை புறுகதி பெறும்வகை
 பசர மாமயில் மிசைவர நினைவது மொருநாளே
 அரிய ராதிபர் மலைய வினையவர்
 நிலைபெ ருதிடர் படவுடன் முடுகியெ
 அசுரர் தூள்பட அயில்தொடு மறுமுக இனையோனே
 அரிய கானக முறைகுற மகவரிட
 கணவ னாகிய அறிவுள் விதரண
 அமரர் நாயக சரண பவதிறல் உடையோனே
 தரும நீதியர் மறையுளர் பொறையுளர்
 சரிவு முநிலை பெறுதவ முடையவர்
 தளர்வி லாமல் முடையவ ரறிவினர் பரமாத்
 சகல லோகமு முடையவர் நினைபவர்
 பரவு தாமரை மலரடி யுறவனர்
 தணிகை மாமலை மணிமுடி யழகியல்பெ நுநாளே. (சுஅ)

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
 தனதனத் தனதனத் தனதனத்

278. *கிறிமொழிக் கிருதரைப் பொறிவழிச் செறிஞரைக்
 கெடுபிறப் புறவிழிக் கிறபார்வைக்
 கெடுமடக் குருடரைத் திருடரைச் சமயதர்க்
 கிகள் தமைச் செறிதலுற் றறிவேதும்
 அறிதலற் றயர்தலுற் றவிழ்தலற் றருகலுற்
 றறவுகெக் கழிகருக் கடலுடே
 அமிழ்தலற் றெழுதலுற் றுனர்நலத் தயர்தலுற்
 றடியினைக் கணுகிடப் பெறுவேனோ
 பொறியுடைச் செழியனைவெப் பொழிதரப் பறிதலைப்
 பொறியிலிச் சமணரத் தனைபேரும்
 பொடிபடச் சிவமணப் பொடிபரப் பியதிருப்
 புகலியிற் கவுணியப் புலவோனே

* கிறிமொழிக்கிருதர் - பொய்சொல்லுக் தொழிலுடையோர்

தழிவனைத் துறநகைப் பொறியெழப் புறமெரித்

தவர்திருப் புதல்வந்

நனைமேவுந்

தனிமனைக் குவளைகித் தழுமுலர்த் தருதிருத்

தனியினிற் சரவணப்.

பெருமானே. (சகூ)

தனனந் தனனந் தனனந் தனனந்

தனனந் தனனந்

தனநான.

279. குயிலொன்று *மொழிக் குயிலின் † நலையக்

கொலையின் பமலர்த்

நனையாலே

குயிருந் தவளக் குலசர்த் மொளிக்

கொடி.கொங் கையின்முத்

தனலாலே

புயல்வந் தெரியக் கடனின் றலறப்

பொருமங் கையந்ருத்

நலராலே

புயமொன் றறிகத் தளர்கின் றதனிப்

புயம்வந் தணையந்

கிடையாதோ

சயிலங் குலையத் துடமுந் தகமந்

§சாமனின் நலையப்

பொருமவிரா

தருமங் கைவனக் குறமங் கையர்மெய்த்

தனமொன் றுமலர்த்

திருமார்பா

பயிலுங் ககனப் பிறைதண் பொழிவிந்

பணியுந் தனிகைப்

பதிவாழ்வே

பரமன் பணியப் பொருளன் றருளிந்

பகர்செங் || கழுநித்

பெருமானே. (நூ)

தனன தனத்தன தனன தனத்தன

தனன தனத்தன தனன தனத்தன

தனன தனத்தன தனன தனத்தன

தனநான

280. குருனியெனப்பல கழுக்கு நரித்திரன்

அரிய வனத்திடை மிருக மெனப்புழு

குறவை யெனக்கரி மரழு மெனத்திரி

புறவாகா

* மொழி - மொழியை யுடையவன். † அலைய - அலைக்க. ‡ உக்க - அல
ராலே துற்றிய அலர் மொழியினாலே § சமன் - யமன்.

|| கழுந் - இது கழுநீர் என்பதன் மருஉ.

குமரி கலித்துறை முழுகி மனத்துயர்
கொடுமை யெனப்பிணி கலக மிடத்திரி
குலைய னெனப்புலை கலிய னெனப்பலர் நகையாமல்
மருவு புயத்திடை பணிக ளனப்பல
கரிபரி சுற்றமெப் கலைகள் தரித்தொரு
மதன சரக்கென வொளிசெய்பலக்குட னதுதேதேன்
வரிய பதத்தினி னருவி யிருப்பிடம்
அமையு மெனக்கிட முனது பதச்சரண்
மருவு திருப்புக முருள் எனக்கினி யருள்வாயே
விருது தனத்தன தனன தனத்தன
விதமி திமித்திமி திமித திமித்திமி
விகிர் த டுட்டுடு ரிரிரி யெனக்குரு வெகுதாளம்
வெருவ முகிழ்த்திரை யுரகன் முடித்தலை
நெறுநெ நெனத்திசை யதிர அடைத்திட
மிகுதி கெடப்பொரு அசுரர் தெறித்திட விடும்வேலா
அரிய திரிப்புற மெரிய விழித்தவன்
அயனை முடி த்தலை யரியு மடங்கையன்
அகில மனைத்தையு முயிரு மளித்தவன் அருள்வாயே
அமண ருடற்கெட*வாகியி லழுத்திவிண்
அமரர் கொடுத்திடு மரிவை குறத்தியொ
டமுரு திருத்தணி மலையில் நடித்தருள் பெருமாளே. ()

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்

191. குலைத்துமயிர்க் கலைத்துவளைக் கழுத்துமணித் தனத்தின்மிசைக்
குறித்தவிழிக் கயற்குழலப் பிறைபோலக்
குனித்ததுதற் புரட்டிநகைத் துருக்கியற் கொளுத்தியிணைக்
குழைச்செவியிற் றழைப்பமணத் தனபாரப்
† பொலிப்புமதத் தெடுத்தகரிக் குவட்டுமுகைப் பசப்புமிகப்
புனைத்ததுகிற் பிடித்தஇடைப் பொதுமாதர்

புயத்திலவனைப் பிழைக்கில்லடைக் குலுங்கிலறப் பசப்பியறப்
புகட்டிவிடுத் தழிப்பவருக் குறவாமோ
தலத்தனுவைக் குனித்தொருமுப் புரத்தைவிழக் கொளுத்திமழுத்
தரித்துவலிக் கரித்துகிலைப் பரமாகத்
தரித்துதவச் சுரர்க்குலமுற் பிழைக்கரிடற்ற டக்குவிட்
சடைக்கடவுட் கினித்தபொருட் பகர்வோனே
சிலுத்தசுரர்க் கெலித்துமிகக் கொளுத்திமறைத் துதிக்க அதிற்
பெழிக்கஅருட் கொடுத்தமணிக் கதிர்வேலா
தினைப்புனமிற் குறத்திமகட் டனத்தின்மயற்குவித்துமகிழ்த்
திருத்தணிவற்றரித்தபுகழ்ப் பெருமானே. (ரு௨)

தாந்த தனத்தன தத்தன தத்தன
தாந்த தனத்தன தத்தன தத்தன
தாந்த தனத்தன தத்தன தத்தன தனதான.

282. கூந்த லிழித்துமு டித்துமி லுங்கிகள்
பாயந்த விழிக்குமை மிட்டுமி ரட்டிகள்
*கோம்பு படைத்தமொ ழிச்சொல்ப ரத்தையப் புயரீதே

கோங்கு படைத்தத னத்தைய னுத்திகள்
வாஞ்சை யுறத்தமு விச்சிலு கிட்டவர்
‡கூன்சிறை யொத்தந கக்குறி வைப்பவர் பலநாளும்
சந்த பொருட்பெற இச்சை யுரைப்பவர்
ஆந்துணை யற்றமு கைங்குர லிட்டவர்
சங்கிசைசுயற்றவ லக்குண மட்டைகள் பொருள்திரில்
ஏங்கி யிடக்கடை யிற்றளி வைப்பவர்
பாங்க கலக்கரு ணைக்கழல் பெற்றிட
சந்திலை யெப்படி நற்கதி புக்கிடல் அருள்வாயே
காந்தள் மலர்த்தொடையிட்டெதிர் விட்டொரு
|| வேந்து குரக்கர ணத்தொடு மட்டிடு
காண்டிப அச்சத னுத்தம சற்குணன் மருகோனே

■ கோம்பு = கிணக்குறிப்பு = சிலுகு = துன்பம். ‡ கூன் = உணர்த டீஉற்
றவலக்குணம் = உற்ற X அவலம் + குணம். || வேந்துகுரத்த - குரக்கராகிய
வாலி.

* காங்கிசை ிரிக்கம றக்கொடி வெற்றியில்
 வாங்கிய முக்கனி சர்க்கரை மொக்கிய
 கான்கனி முற்கியல் கற்பக மைக்கரி யினையோனே
 தேந்தினை வித்தின ருற்றிட வெற்றிலை
 வேங்கை மரத்தெழி லைக்கொடு நிற்பவ
 தேன்சொலி யையுணர்ப்புணமுற்றுறை குவைவானன்
 திண்டு கழைத்திர னுற்றது துற்றிடு
 வேங்கை தனிற்றுவ னைச்சுனை சுற்றலா
 சேர்ந்த திருத்தணி னகப்பதி வெற்புறை பெருமானே (இட)

தானு தனத்ததன தானு தனத்ததன
 தானு தனத்ததன தனதான.

283. கூர்வெல் பழித்தனிழி யாலே மருட்டியிரு

கோடா லழைத்துமலர் அணையோதே
 †கோபா விதழ்ப்பருக மார்போ டணைத்து விழி
 கோல்போல் சுழற்றியிடை யுடைநாணக்
 காரநேர் குழற்சரிய வேவா யதட்டியிரு
 காடேதலை ிற்றினிழி வினையாடுங்
 காமா மயக்கியர்க னுடே கனித்துநளி
 காமா துரக்கலகம் ஒழியாதோ
 ‡வீரணம் வெற்றிமுர சோடே தவிற்றிமிலை
 வேதாக மத்தொலிகள் கடல்போல
 வீரய முழக்கவரு குரா ிறக்கவிடும்
 வேலா திருத்தணியில் உறைவோனே
 ||மாரோ னிறக்கவிழி தாதா திருச்செவியில்
 மாபோ தகத்தையருள் குருநாதா
 மாலோ னளித்தவளி யார்மால் களிப்பவெரு
 மாலோ டணைத்துமகிழ் பெருமானே. (இசு)

■ காங்கிசை - விருப்பம். † உறைகுவை - உறைபவனே. ‡ கோபா - இத்திரகோபமுக்கிய. § வீரணம் என்பது ஓர், வித வாத்தியம். || மாரோன் - மாரன், மதன்.

தன்னதன்னத் தன்னதன்னத்
தன்னதன்னத் தனதான.
284. சொரிய முகிலைப் பதும் நிதியைச்
சுரபி தருவைச் சமமாகர்
சொலியு மனமெட்டினையு நெகிழ்விற் றியல்வாணர்
சுமட மருகுற் றெரிய மருமைப் பழைய பொழியைத்
திருடி நெருடிக் கவிபாடித்
திரியு மருள்விட்குன னு டுருவனைப் பெறுவேனோ
சுகரி பகரப் பெறுவேனோ
கரிய புருவர் கிலையும் வளையம் தியநீலக்
கடையில் விடமெத் தியநீலக்
கடிய கணைபட் டுருவ வெருவித்
கலைகள் பலபட் டனகானிற்
குரிய குமரிக் கபய மெனநெக்
குபய சரணத் தினில்விழ
உழையின் மகளைத் தழுவி மயலுற்
யருகு முருகப் பெருமானே. (நிநு)

தாத்தன தத்தன தானன தானன
தாத்தன தத்தன தானன தானன தனதான.
285. தாக்கம ருக்கொரு சாணையை வேறொரு
சாகுதிய றப்படு யாறியை நீறிடு
சாஸ்தரவ ழிக்கதி தூனை வேர்விழு தவழிற்கும்
தாற்பார்ய மற்றுழல் பாவியை நாவலர்
போற்பரி வற்றுனை யேகரு தாதிகல்
சாற்றுத மிழக்குரை ஞானியைநாள்வரை தடுமாறிப்
போக்கிட மற்றவரு தாவனை ஞானிகள்
போற்றுத லற்றது ரோகியை மாமருள்
பூத்தம லக்ரய பூரியை டுருவிய புலையேனைப்

■ 'உனது புகழைத் தினமு முணர்' எனவும் பாடம்.

† குவளைச்சுகரி - திருத்தணி. ‡ நேரிய - ஒத்த

போக்கிவிடக்கட னேநர கோகதி
 போய்ப்பெறு கைக்கிலே யோகதி டானது
 போர்ச்சுடர் வஜ்ரவை வேல்மயி லாஅருள்புரிவாயே
 ஏறக்கறை மட்டைம காபல காரணி
 சூர்ப்பர கைப்படு முறியு தாசனி
 மூர்க்கு லத்திவி பிஷணா சோதரி முழுமோடி
 மூத்தவ மக்கவி ராவணா னேடிபல்
 போற்றிவி டக்கட லாய விறைய
 மோட்டன்வ னைத்தொரு நேர்மையேகொடு முகவேளோய்
 மாக்கன சித்திர கோபுர நீண்டடை
 வீட்டிலி ருத்திய நான் வன் வேறற
 மார்க்கமு டித்தனி லானிகள் நாயகன் மருகோனே
 வாச்சிய மத்தன பேரினை போல்மறை
 வாழ்த்தும லர்க்கமு நீர்தரு நீர்சனை
 வாய்த்ததி ருத்தனி மாமலை மேனியபெருமானே (௩௬)

தக்தா னத்தா தக்தா னக்கா
 தக்தா தனனத் தனநான.

286. துப்பா வயபா டற்றி மொய்க்கால்

சொற்பா வெனிமுகம் குணமோசர்
 துற்ற யப்பே றற்றே லிட்டே
 சுற்று மதனப ரிணிதோயும்
 இப்பா வக்கா யத்தா ரைப்பா
 *டெற்றே யுலகிற் பிறவாதே
 †எத்தார் வித்தா ரத்தே கிட்டா
 எட்டா அருளைத் தமவேணும்
 தப்பா மற்பா டிச்சே விப்பார்
 தத்தாம் வினையைக் களைவோனே
 தற்கா ழிச்சூர் செற்றய் மெய்ப்போ
 தத்தாய் தணிகைத் தனிலேலா

■ எற்றே - எத்தன்மைத்து. † எத்தார் - ஏமாற்றப்பலா.

அப்பா கைப்பா லைப்போல் சொற்கா

வற்பா வைதனத்

தனைவோனே

அத்தா நித்தா முத்தா சித்தா

அப்பா குமாரப்

பெருமானே. (௫௭)

தனதான தனத்தன தான

தனதான தனத்தன தான

தனதான தனத்தன தான

சுன்று

தனதான.

287. நிலையாத சமுத்திர மான ரமுகார துறைக்கணின் மூழ்கி
நிசமான தெனப்பல பேசி யதனுடே

நெடுகாளுமுழைப்புள தாகிப்பெரியோர்கனிடக்கரவாகி

நிலைவால்நி னடித்தொழில் பேணித் துதியாமல்

தலையான வுடற்பிணி யூறிப் பவநோயி னலைப்பல வேகிச்

சலமான பயித்திய மாகித் தடுமாறித்

தனியாதுபிறப்பையுநாடியதன்வேரையறுத்துணை யோதித்

தலமிது பிழைத்திட வேநின் அருள்தாராய்

தனியான சபுத்திர னாகக் குறமாதா தனக்கு னீரோதக்

தனிஞரு புயத்திலு லாவி னிலையாடிக்

தனிகூரு முனைத்துணைதேசி மடியேனுனருட்பெற வேவண்

தடனாகு முனக்கருளாள் முருகோனே

பலகாலு முனைத்தொழுவோர்கள்மறவாது திருப்புகழ்கூறிப்

படிமிது துதித்துடன் வாழ அருள்வேனே

பதியான திருத்தணி மேவு சிவலோக மெனப்பரி வேறு

பவரோக வயித்திய நாத பெருமானே. (௫௮)

தனத்த தத்தனத்

தனதான.

288. நிலைத்த தெட்டனையிற்

நிலைத்த புத்தினைப்

நவருமல்

பிரியாமற்

கனத்த தத்துவமுற்

ததித்த நிதியிசுத்

நழியாமற்

தருள்வாயே

மனித்தர் பத்தர்தமக்

மதித்த முத்தமிழிற்

கெனியோனே

பெரியோனே

செனிக்க புத்திரிற்

திருத்த ணிப்பதியிற்

சிறியோனே

பெருமானே. (௫௯)

தனன தானனந் தனன தானனந்

தனன தானனந்

தனதான.

289. பகலி ராவினுங் கருவி யாலனம்

பருகி யாவினொண்

டுடல்பேணிர்

பழைய வேதமும் புதிய நூல்களும்

பலபு ராணமுஞ்

சிலவேராகி

அகல நீளமென் றளவு டுறந்நின்

பொருளி லேயமைந்

தடைவொடை

அசடர் மூகரென் றவல மேமொழிந்

தறிவி லேனழிந்

நிடலாமோ

அகல லோகமும் புகல நாடொறுள்,

சறுகி லாதொங்

கருநீரந்

தளவு நீபமும் புணையு மார்படுதன்

தணிகை மேவுசெங்

ககிர்வேலி

சுகர பூதரந் தகர நான்முகன்

சிறுகு வாசவன்

சிறைமீளத்

திமிர சாகரங் கதற மாமரன்,

நிதற வேல்விடும்

பெருமானே. (சு0)

தனன தத்தன தத்தன தத்தன

தனன தத்தன தத்தன தத்தன

தனன தத்தன தத்தன தத்தன

தனதான.

290. பழமை செப்பியழைத்துர மித்துடன்

முறைம சக்கிய ணைத்துந் கக்குறி

படஅ முத்துமு கத்தைமு கத்துற

அறவாடிப்

பதறி யெச்சிலை யிட்டும ருத்திடு,

விரவு குத்திர வித்தைவி னைப்பவர்

பலவி தத்திலு மற்பெர னச்சொலு

மடமாதர்

அழிதொழிற்குவி ருப்பொடு நத்திய

அசட ணைப்பழி யுற்றஅ வத்தனை

அடைவு கெட்டபு ரட்டனை முட்டனை

அடியேனை

அகில சத்தியு மெட்டுறு சித்தியு

மெளிதெ னப்பெரு வெட்டவெ னிப்படும்

அருண பொற்பத முற்றிட வைப்பதும்

ஒருநாளே

குழிவி ழிப்பெரு நெட்டல கைத்திரள்
கரண மிட்டுந டித்தமி தப்படு
*குலிவி யிட்டக ளத்திலெ திர்க்கிடும் ஒருருரன்
குருதி கக்கிய திர்த்துவி ழிப்பொரு
நிசுச ரப்படை பொட்டெழ னிக்ரம
குலிச சத்தியை விட்டருள் கொர்ச்சித மயில்வீரா
நழைபு மித்தகு றத்திப தத்தினை
வருடி வட்டமு சத்தில தக்குறி
தடவி வெற்றிக தித்தமு கைக்குவ டதன்மீதே
†தரள பொற்பணி கச்சவி சித்திரு
குழைதி ருத்திய ருத்திமி குத்திடு
தணிம லைச்சிக ரத்திடை புற்றருள் பெருமானே. (கக)

தனதன தத்தத் தனதன தத்தத்
தனதன தத்தத் தனதான.

291. புருவநெ றித்துக் குறுவெயர் வுற்றுப்
புளகித வட்டத் தனமானார்
பொருனிழி யிற்பட் டவரோடு கட்டிப் புலையேனைக்
புரளு மசட்டுப் புலையேனைக்
நாவுழி யுற்றுக் குருமொழி யற்றுக் புடுசிய
கதிதனை விட்டிட் கருதாயோ
கயவனை வெற்றிப் புதழ்திகழ் பத்மக்
கழல்கள் துதிக்கக் கருதாயோ
செருவச ரப்பொய்க் குலுமது கெட்டுத் பொருமவேலர்
திரைகட லுட்கப் புணர்மார்பா
தினைவன முற்றுக் குறவர் மடப்த்பைக் புணர்மார்பா
கொடிதன வெற்பைப் புணர்மார்பா
பெருகிய நித்தச் சிறுபறை நீகொட்டிப் புனிமீதே
||பெரிகை முழக்கப் புனிமீதே
பிரபல சத்தத் தணிமலை யுற்றுப்
ப்ரியமிரு சொக்கப் பெருமானே. (கஉ).

*குலி - வீராவேச ஒலி. † 'சதி'பெ றத்தமு விப்புணர் வித்தக முகிவர்
சித்தர் கணத்தர் துதித்திடு தலைமை பெற்றருணைப்பதி யிற்றிகழ்பெருமானே
என்று பாடம். †பைக்கொடி-பைங்கொடி. ‡ 'கொட்டப்' பெருகியசத்தப்புவி
யோழி - பிணமலை வைத்துக் கணமலை சுற்றப் பிணரு யுத்தப்பெருமானே
என்று பாடம். || பெரிகை - பேரிகை;

தானனத் தந்த தந்த தானனத் தந்த தந்த
தானனத் தந்த தந்த தனதான.

292. புசலிட் செசரத்தை நேர்கழித் துப்பெருத்த
போர்விடத் தைக்கெடுத்து வடிகூர்வாள்
போலமுட் டிக்குழைக்கு னோடிவெட் டித்தினைத்த
போகமிக் குப்பரிக்கும் விழியார்மேல்
அசைவைத் துக்கலக்க மோதமுற் றுத்துயர்க்கு
ளாகிமெத் தக்களைத்துள் அழியாமே
ஆரணத் துக்கணத்து னுண்மலர்ப் பொற்பதத்தை
யான்வழுத் திச்சுகிக்க அருள்வாயே
வாசமுற் றுத்தழைத்த தாவிரிணப் பத்தகாரத்த
மாதர்சித் தச்சிறைக்குள் அழியாமே
வாழ்வுறப் புக்கிரகந் தோகையொக் கச்சிறக்கு
மாமயிற் பொற்கழுத்தில் வரும்வீர
வீசமுத் துத்தெறிக்க வோலைபுக் குற்றிருக்கும்
வினுடைப் பொற்குறத்தி கணவோனே
வேலெடுத் துக்கரத்தி ினீலவெற் பிறற்றழைத்த
வேளெனச் சொற்கருத்தர் பெருமாளே. (சுங்)

தனனத்தந்த தனத் தனனத் தந்த தனத்
தனனத் தந்த தனத் தனதான.

293. பொருவிக் கந்தொடரச்சீசெருவிக் கன்றொடுமிப்
புதுமைப் புண்டரிகக் கணையாலே
புளகக் கொங்கையிடத் திளகக் கொங்குதழற்
பொழியத் தென்றல்தரக் குதலாலே
தெருவிற் பெண்களமிகக் கறுவிச் சண்டையிடத்
திரியத் திங்களுதிப் பதனாலே
செயலற் றிங்கணையிற் றாயிலற் றஞ்சியயர்த்
தெரிவைக் குன்றூரவைத் தரவே னுறும்
அருவிக் குன்றடையப் பரவிச் செந்தினைவித்
தருமைக் குன்றவருக் கெனியோனே

■ அத்த மாதர்கள் - பொருட் பெண்டிர் ினீல வெற்பு - திருத்தணிகை.

† பொருவிக்கம் - வருத்தும் விக்கல். ‡ செரு இக்கன் தொடும்
இக்கன் - கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன், § கொங்கு - பூந்தாது.

அசுமர்க் கங்கயல்பட் டமரர்க் கண்டமளித்
தயில்கைக் கொண்டதிறற் குமரேசா
தருவைக் கும்பதியிற் றிருவைச் சென்றணுகித்
தழுவித் கொண்டபுயத் திருமாற்பா
தரளச் சங்குவயற் றிரளிற் றங்குதிருத்
தலிகைச் செங்கழுநிப் பெருமானே. (௬௪)

தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த
தத்த தத்த தத்த தத்த தனதான.

294. பொற்ப தத்தினைத்து தித்து நற்ப தத்தி லுற்ற புத்தர்
பொற்பு ரைத்து*நெக்கு ருக்க அநியாதே
புத்த கப்பி தற்றை விட்டு வித்த கத்துனைத்து திக்க
புத்தியிற்க லக்க மற்று நினையாதே
முற்ப டத்த லத்து தித்து நிற்ப டைத்த கிர்த்ய முற்றி
முற்க டைத்த வித்து நித்த முழல்வேனை
முட்ட விக்க டைப்பி நப்பி னுட்கி டப்ப தைத்த விர்த்து
முத்தி சற்றெ னக்க ளிப்ப தொருநாளே
வெற்ப ளித்த தற்ப ரைக்கி டப்பு றத்தை யுற்ற ளித்த
வித்த கத்தர் பெற்ற கொற்ற மயில்வீரா
வி த்தை தத்வ முத்த மிழ்ச்சொ லத்த சத்தம் வித்த ரிக்கு
மெய்த்தி ருத்த ணிப்பொ ருப்பில் உறைவோனே
கற்ப கப்பு னக்கு றத்தி கச்ச டர்த்த சித்ர முற்ற
கற்பு றத்தி ருத்த னத்தில் அனைவோனே
கைத்த ரக்கர் கொத்து கச்சி னத்து வஜ்ர னுக்க மைத்த
கைத்தொ முத்த றித்து விட்ட பெருமானே. (௬௫)

தனதனத்தன தனதனத்தன தனந்தந்தந் தனந்தா
தனதனத்தன தனதனத்தன தனந்தந்தந் தனந்தா
தனதனத்தன தனதனத்தன தனந்தந்தந் தனந்தா
தனனதா தனன.

295. விஸயியுக்கவு முகைமருட்டவு மணந்துன்றுஞ் செழுந்தார்
புனைமுகற்குழ றனையவிழ்க்கவும் விடங்கஞ்சஞ் சரஞ்சேர்

*நெக்குருக்க-நெகிழ்த்தருக

விழிவெருட்டவு மொழிபுரட்டவுகினைந்தொன்றுஞ் சிலம்பார்
அரியந்நுடனே

வெளியினிற்கவும் வலியமுட்டையெதிர்த்தும்கின் றெடர்ந்தே
யிலைசுணப்பொடி பிளவளிக்திடு திரும்பும்பண் பரன்றே
யெனவுரைத்தவர் தமைவரப்பணிபுடன் கொண்டன்புடன்போய்
சயனபாயலிலே

லைநெகிழ்க்கவு மயல்விளைச்சவும் நயங்கொண்டங் கிருந்தே
யனுகியிட்டுள பொருள்பறித்தற முனிந்துங்கண் சிவந்தே
கலகமிட்டென மிகநடித்தபின் வருந்தொந்தங் கடந்தார்
புதியேபுருடனே

கதைகள்செப்பவு மெனதுபுத்திகள் மனங்கொன்றுந் துலங்கா
மனைதனிற்சிறு பொழுதிருக்கினும் நினைந்துங்கொண் டிருந்தே
கடிமலர்ப்பத மனுகுதற்கறி விலன்பங்கண் பெரும்பா
தகனை நியருள்வாய்

சிலைகனைக்கொடு மிகநடத்தென தனந்தந்தர் தனந்தா
திரிபுரத்தெரி புதநகைத்தருள் சிவன்பண்டங் கிருந்தே
மலர்வனப்பிர மனைநடுத்தலை யரிந்துங்கொண் டிரந்தோன்
அருளுமாழுருகா

செருவிடத்தலை களையுறுக்கிய தினந்தொந்தொந் தினந்தோ
மெனவுடுக்கைகள் மணிகள் ப்பறை டகுண்டங்குண் டகுண்டா
டிகுகுடிக்குகு டிகுகுடிக்குகுடி குண்டிங்குண் டிகுண்டி
யெனவிராவணனீள்

மலையெனத்திகழ்முடிகள் பத்தையுமிரண்டஞ்சொன்பதொன்றேய்
பணையுத்தையுமொருவகைப்படவெகுண்டம் பொன்றெறிந்தோன்
மகனன்மைத்துன னசுரரைக்குடல் துனைந்தங்கம் பிளந்தே
மயிலின்மேல்வருவாய்

வயல்முதுக்கய லினமதர்த்தெழு வரம்பின்கண் புரண்டே
பெருதடத்திடை செலவுறித்திலம் நிறைந்தெங்குஞ் சிறந்தே
வரிசைபெற்றுயர் தணிமலைப்பதி புரந்தென்பங் கிருந்தாய்
இனையவாபெருமாளே. (சுசு)

தானதத்தன தானனதானன
தானதத்தன தானனதானன
தானதத்தன தானனதானன—தனதான.

296. ஓதிவைத்தவர் கூலிகொடாதவர்
மாதவர்க்கதி பாதகமானவர்
பூசலிற்கன லாயெரிகாணையர் மறையோர்கள்
ஊர்தனக்கெட ரேசெய்வரேழையர்
ஆர்தனக்குழு தாசினமானவர்
துமுத்தம நீதியைநாடிவர் இரவோருக்
கேழமித்தனை தானமிடாதவர்
பூதலத்தினி லோரமகானவர்
ஏதினிற்சிவ ஞானியை மோனியை யிகழ்வோரும்
ஏகசிற்றறி ஞானமிலாதவர்
யோகபற்றிடு போகிதமீறினர்
நனரித்தனை பேர்களுமேழ்நர குழல்வாரே
தாததத்தத தாதததாதத
துதுதுத்துது துதுதுதுதுது
சாசசசசச சாசசசாசச சசசாசச
டாடடட்ட டாட்டடாட
டுடுடுடுடு டுடுடுடுடு
டிடிடிட்டி டிடிடிடிடி டிடிடிடிடி
திதிதித்தி திதிதிதிதி
தோதிருத்தி தோதிருதோதிரு
சேருசேருசேரு சேருசேருசேரு செருசேரு
சேயெனப்பல ராடிடமாகலை
ஆயுமுத்தமர் கூறிடும்வாசகர்
சேர்திருத்தணி மாமலைமேவிய பெருமானே. (கக)

தனதனத்தன தனதனத்தன தனதனத்தன தனதான.

297. மலைமுகைச்சியர் கயல்விழிச்சியர் மதிமுகத்தியர் அழகான
மயிலநடைச்சியர்குயில்மொழிச்சியர்மன துருக்கிகள் அணைமீதே
கலைநெகிழ்த்தியே உறவணைத்திடு கலவியிறுவள் பிணிதிராக்
கசடனைக்குண அசடனைப்புகல் கதியில்வைப்பதும் ஒருநாளே
குலகிரிக்குல முருவனிட்டமர் குலவுகத்திர முனைவேலா
குறவர்பெற்றிடு கிழமியைப்புணர் குமரசற்குண மயில்வீரா

தலமதிற்புக லமரருக்கிடர் தனையகற்றிய அருளாளர்
தருநிரைத்தெழுபொழில்மிகுத்திடுதணிமலைக்குயர்பெருமாளே.

தனத்த தனத்தன தனதன தனதன
தனத்த தனத்தன தனதன தனதன
தனத்த தனத்தன தனதன தனதன தனதான.

298. முகத்தை மினுக்கிக ளசடிகள் கபடிகள்
விழித்து மருட்டிகள் கெருவிகள் திருடிகள்
மொழிக்குள் மயக்கிகள் வகைதனில்நகைதனில் விதமாக
முழித்து மயற்கொளு மறிவினி நெறிநிலி
புழுக்கு டலைப்பொரு ளெனமிக எணியவர்
முயக்க மடுத்திழி தருமடி யவனிடர் ஒழிவாக
மிகுத்த ழகைப்பெறு மறுமுக சரவண
புயத்தி ளகிக்கமழ் நறைமலர் தொடையிக
விசைக்கொடுமைப்பெறு மரகத கலபிபும் வடிவேலும்
வெளிப்பட வுற்றினி யிரவொடு பகலற
விருப்பொடுனைப்புக முழுதியல் கவிசொல்
விதித்த னெழுத்*தினை தரவருமொருபொருளருளாயே
புகைத்த ழலைக்கொடு திரிபுர மெரிபட
நகைத்த வருக்கிட முறைபவள் அலைமகள்
பொருப்பி லிமக்கிரி பதிபெறு மிமையவள் அபிராமி
†பொதுற்று திமித்திமி நடமிடு பகிரதி
எழுத்த றிருத்திரி பகவதி கவுரிகை
பொருட்ப யனுக்குரையெனுநிலைசமைபவள் அமுதாரச்
செகத்தை யளப்பவர் நெடியவர் கடையவர்
அறத்தை வளர்த்திடு பரசிவை குலவதி
திறத்த மிழைத்தரு பழையவ ளருளிய சிறியோனே
செருக்கு மரக்கர்கள் பொடிபட வடிவுள
கரத்தி லயிற்கொடு பொருதிமை யவர்பணி
திருத்த ணிநற்பதி தனில்மயில் நடவிய பெருமாளே.

தன்ன தனதன தனதன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன் தனதான.

299. முகிலு மிரவியு முழுக்கதிர் தளமு
முடுகு சிலைகொடு கணைவிடு மதனனு
முடிய வெருபொரு ஞாதவிய புதல்வனும் எனநாடி.
முதிய *கனனென தெய்வதரு நிகரென
முதலை மடுவினி †லதவிய புயலென
முகமு மறுமுக முடையவ னிவனென வறியோரைச்
சகல பதவியு முடையவ ரிவரென
வலிய தறுவல விஜயவ னிவனென
தபனன் வலம்வரு கிரிதனை நிகரென இசைபாடிச்
‡சயில பகலவ ரிடைதொறும் நடைசெயும்
இரவு தவிரவெ யிருபத மடையவெ
§சலித வடியவர் தவமதில் வர அருள் புரிவாயே
அகில புவனமு மடைவினி லுலவிய
இமய கிரிமயில் குலவரை தறுவென
அதிர வருபுர ரொடியினி லெரிசெய்த அபிராமி
அமரு பீடனன லெனுமொரு வடிவுடை
யவளீனி லுரையவன் முதுதமி முடையவன்
அரியொ டயனுல கரியவ னடநவில் சிவன்வாழ்வே
திகிரி நிகிரார் தடமுடி பொடிபட
வலைக னெறிகடல் சுவறிட களமிசை
திரடு குறடுகள் புரள்வெகு குருதிகள் பெருகாருக்
கிகர கிரிநெரி படவளி கொடுபொரு
திமிர தினகர குருபர இளமயில்
சிவணி வருமொரு தணிகையில் நிலைதிகழ் பெருமாளே.

■ கனன் - கர்ணன். † அதவிய - சம்மாாஞ்செய்த.

‡ சயில பகலவர் - கற்பிளவை யொத்தவர்.

§ சலித - இதத்தொடுகடிய.

|| இல் உரையவன் - உரையினந்தவன், வாக்குக் கெட்டாதவன்.

தனத்த தனதன தனத்த தனதன
தனத்த தனதன தனதான .

300. முடித்த குழலினர் வடித்த மொழியினர்
முடித்தி லிலகிய விழியாலும்
முனைக்கி ரிகள்மிசை யசைத்த துகிலினும்
இளைத்த இடையினு மயலாகிப்
படுத்த அனைதனி லனைத்த அவரொடு
படிக்கு ளாருதினம் உழலாதே
பருத்த மயில்மிசைநினைத்த பொழுதுன
பதத்து மலரினை யருள்வாயே
ஹித்தொர் தசமுசன் முடித்த
எடுத்த சரம்விடு ரகுராமன்
துகைத்தி வுலகையொ டடிக்கு ளாரு
துலக்க அரிதிரு மருகோனே
தடத்து னுறைகயல் வயற்கு னெதிர்படு
தழைத்த கதலிகள் அருவசாயத்
தருக்கு மெழிலுறு திருத்த ணிகைமிசை
தழைத்த சரவண பெருமானே . (எரு)

தத்தத் தனத்ததன தத்தத் தனத்ததன
தத்தத் தனத்த தனதான .

301. முத்துத் தெறிக்கவள ரிக்குச் சிலைக்கைமதன்
முட்டத் தொடுத்த மலராலே
முத்தத் திருச்சலதி முற்றத் துதித்தியென நிலவாலே
முற்பட் டெறிக்கு நிலவாலே
எத்தத் தையர்க்குமித மிக்குப் பெருக்கமணி
இப்பொற் கொடிச்சி தளராதே
எத்திக் குமுற்றபுகழ் வெற்றித் திருத்தணியி
விறைத் தினத்தில் வரவேணும்
மெத்தச் சினத்துவட திக்குக் குலச்சிகர
வெற்பைத் துளைத்த கதிர்வேலா

மெச்சிக் குறத்தின மிச்சித் தனைத் தருகி
 மிக்குப் பனைத்த மணிமார்பா
 மத்தப் ப்ரமத்தரணி *மத்தச் சடைப்பரமர்
 சித்தத்தில் வைத்த கழலோனே
 வட்டத் திரைக்கடலில் மட்டித் தெதிர்த்தவரை
 வெட்டித் துணித்த பெருமாளே. (எச)

தனதன தனதந்த தனதன தனதந்த
 தனதன தனதந்த தனதான.

302. முலைபுக மெழ அங்கை மருவுசரி வளைகொஞ்ச
 முகிலக மகில்பொங்க அமுதான
 "மொழிப்தற அருமந்த விழிசூனிய மதிக்கொண்ட
 முகம்வெயர்வு பெறமனறல் அணைத்தே
 கலைநெகிழ வளர்வஞ்சி யிடைதுவள வுடலொன்று
 படவுருகி யிதயங்கள் ப்ரியமேகூர்
 கலவிகரை யழியின்ப அலையிலலை படுகின்ற
 கவலைகட நினதன்பு பெறுவேனோ
 அலையெறியு மெழில்சண்ட உதவியி றழல்மண்ட
 அதிரவெடி படஅண்டம் இமையோர்கள்
 அபயமென நடுகின்ற அசர்பட அடியுண்டு
 அவர்கள்முனை கெடநின்று பொருமவேலா
 தலைமதிய நதிதும்பை யிளவறுகு கமழ்கொன்றை
 சடைமுடியி லணிகின்ற பெருமானார்
 தருகுமா னிடவைந்து தலையரவர் தொழுகின்ற
 தணிமலையி லுறைகின்ற பெருமாளே. (எரு)

தந்தர் தனதன தந்தர் தனதன
 தந்தர் தனதன தனதான.

303. வங்கம் பெறுகட லெங்கும் பொருதிரை
 வந்துந் தியதிரு மதனாலே

வஞ்சம் பெறுதிட நெஞ்சன் தழுவா
வஞ்சம் பதும்விடு மதனாலே
பங்கம் படுமென தங்கந் தன்னிது
பண்பொன் றியவொரு கொடியான
பஞ்சொன் றியமயில் நெஞ்சொன் றிடுமழல்
பொன்றுந் தனிமையை நினைபாயோ
தெங்கந் திரளுட னெங்குங் கதவிகள்
சென்றென் றியபொழில் அதனுடே
தெந்தெந் தெனதென என்றண் றெயுளி
நின்றுந் திகழ்வொடு மயிலாடப்
பொங்குஞ் சனைகளி லெங்குங் குவளைக
ளென்றுந் புகழ்பெற மலரீனும்
பொன்றென் றணிகையில் நின்றங் கெழுப்தி
யென்றுஞ் செயவல பெருமானே . (௪௬)

தானத்தன தானன தந்தன தானத்தன தானன தந்தன
தானத்தன தானன தந்தன தனதான .

304 வாருற்றெழு பூண்முனை வஞ்சியர் காருற்றெழு கீள்குழல்மஞ்சியர்
வாலக்குழில் போல்மொழி கொஞ்சியர் தெருமீதே
மாணுற்றெதிர் மோகன விஞ்சையர் ஈலுற்றெழு ளேவழி விஞ்சியர்
வாகக்குழை யாமப ரஞ்சியர் மயலாலே
சீருற்றெழு ஞானமு டன்கல்வி நேரற்றவர் மால்கொடு மங்கியெ
சேருற்றறி வானத ழிந்துயிர் இழுவாமுன்
சேவற்கொடி யோடுங் கண்டியின் மீதுற்றறி ஞோர்புகழ்பொங்கிய
தேசுக்கதிர் கோடியெ னும்புதம் அருள்வாயே
போருற்றிடு ஞாரசி ரங்களை வீரத்தொடு பாரில நிர்தெழு
*பூதக்கொடி சேரரிய ருந்திட கிமெவேலா
பூதக்குலை யேவிழ மென்கயல் தாவக்குலை வாழைக ஞஞ்செறி
போகச்செந் லேபுதி ருஞ்செய்கள் அவைகோடி
சாரற்கிநி தோறுமெ ழும்பொழில் தூரத்தொழு வார்வினை சிந்திடு
†தாதுற்றெழு கோபுரமண்டபம் அவைகுழந்

■ பூதக்கொடி - பூதங்களும் காக்கைகளும். கொடி - காக்கை,

† செய்கள் - வயல்கள். ‡ தாது - பொன்.

தார்மெத்திய தோரண மென்தெரு தேர்கற்றிய வார்பதி அண்டர்கள்
தாமெச்சிய லீள்தணி யம்பதி பெருமானே. (எஎ)

தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தத்ததன தத்த தனதான.

305. வெற்றிசெய வுற்றுகழை விற்குதைவ னேத்துமதன்
விட்டகனை பட்ட விசையாலே
வெட்டவெளி யிற்குமுறி யிட்ட *பனை யிற்கனால்வி
ரித்தொளிப ரப்பு மதியாலே
பற்றிவசை சுற்றபல தக்கையர்த மங்கும் †இரை
பட்ட†திகி ரிக்கும் அழியாதே
பத்தியையெ னக்கருளி முத்தியைய வித்துவளர்
பச்சைமபி லுற்று வரவேணும்
நெற்றிவிழி பட்டெரிய நட்டமிடு முத்தமர்சி
னைக்குமன மொத்த கழல்வீரா
நெய்க்கமல மொக்குமுடை மெய்க் || குறவி யிச்சையுற
ரித்தமிறு கத்த முவுமார்பா
எற்றியதி ருச்சலதி சுற்றியதி ருத்தலியி
லெப்பொழுது நிற்கு முருகோனே
எட்டசல மெட்டநில முட்டமுடி நெட்டசுர
ரிட்டசிறை விட்ட பெருமானே. (எஅ)

வ ள்ளி ம லே .

தையதன தான தையதனதான
தையதன தானத் தனதான.

306. அல்லிவிழி யாலு முல்லைகை யாலு
மல்லல்பட ஆசைக் கடலீயும்
அள்ளினி தான நள்ளிரவு போலு
முள்ளனை யாரத் தனமாறும்
இல்லுமினே யோரு மெல்லைய ராக
வல்லெருமை மாயச் சமனாரும்

* பனை - பனை † இலப்பட் திகிரி - புல்லாக்குழல். ‡ திகிரி - மூங்கில்,
|| குறவி - வள்ளிகாயகி.

வள்ளியென தாவி கொள்ளுகொளு நாள்
 ஹய்யவொரு நீபொற் கழல்தாராய்
 தொல்லைமறை தேடி யில்லையெனு நாநர்
 சொல்லுமுப தேசக் குருநாதா
 ஹள்ளினினை யாடு புள்ளியுழை மேவு
 வெள்ளிவன மீதுற் றுறைவோனே
 வல்லகார் மான நல்லகார் வாழ
 வல்லவடி வேலைத் தொடுவோனே
 வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு
 வள்ளிமண வாளப் பெருமானே. (௭௯)

307. ஐயுமுறு நோயு மையலும வானி
 னைவருமு பாயப் பலநூலின்
 அள்ளக்கட வாது துள்ளியதில் மாபு
 முள்ளமுமில் வாழ்வைக் கருதாசைப
 பொய்யுமக லாத மெய்யைவா ராவி
 உய்யும்வகை யோகத் துணுகாதே
 புல்லறிவு பேசி யல்லல்படு னேனை
 நல்லஇரு தாளிற் புனார்வாயே
 மெய்யபொழில் நீடு தையலைமு நானு
 செய்யபுய மீதுற் றணைவோனே
 வெள்ளையிப மேறு வள்ளல்கினை வாழ
 † வெள்ளமுது மாவைப் பொருதோனே
 னையமுமு தானு மையமயில் வீர
 வல்லமுரு காமுத் தமிழ்வேனோ
 வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு
 வள்ளிமண வாளப் பெருமானே. (௮௦)

தையத்த தான தந்த தையத்த தான தந்த
 தையத்த தான தந்த தன தான.

308. கையொத்து வாழ்மிந்த மெய்யொத்த வாழ்க்கிந்து
 பொய்யொத்த வாழ்வுகண்டு மயலாகிக்

* முநாலு - பன்னிரண்டு. † வெள்ளமுதுமாவை - சமுத்திரத்திலுள்ள
 னையமாமரத்தை.

கல்லுக்கு நேரும் வஞ்சு வள்ளத்தர் மேல்விழுந்து
கள்ளப்ப யோதரங்கள் உடன்மேனி

உய்யப்ப டாமல்லின்று கையர்க்கு பாய்மென்று
பொய்யர்க்குமேயயர்ந்துள் உடையோயேன்

உள்ளத்தி னாடு நின்று தொய்யப்ப டாமலென்றும்
* உள்ளத்தின் மாய்வதொன்றை மொழியாயோ

ஐயப்ப டாத † ஐந்து பொய்யற்ற சோலைதங்கு
தெய்வத்தெயி வாளைகொல்கை புணர்வோனே

அல்லிப்பொ முழுதங்கு சொல்லுக சோலென்று
வெல்லப்ப தாகைகொண்ட திருவேலா

வையத்தை யோடியைந்து கையர்க்கு விடதந்தை
மெய்யொத்த நீதிகண்ட பெரியோனே

வள்ளிக்கு மாமடர்ந்த வள்ளிக்கல் மீதுசென்று
வள்ளிக்கு நீ வேடைகொண்ட பெருமானே. (அக)

309. முல்லைக்கு மாரணங்கை வில்லுக்கு மாதர்தங்கள்
|| பல்லுக்கும் வாடியின்ப முயலாநீள்

முள்ளற்ற கால்மடிந்து கொள்ளிக்குள் மூழ்கிவெந்து
பள்ளத்தில் வீழ்வதன்றி யொருநாள்

எல்லைக்கு மாரணங்கள் சொல்லித்தொழுவணங்கு
மெல்லைக்கும் வாவியின்றன் அருள்நாமம்

எள்ளற்கு மாலயார்து வள்ளத்தி லாவளையும்
உள்ளப்பெ முரீரிணங்கை யொழிவேனோ

0 அல்லற்ற வாளைதந்த வில்லிக்கு மார்பிலங்க
அல்லிப்பொன் மார்பலங்கல் புனைவோனே

அள்ளற்ப டாதகங்கை வெள்ளந்து வானிதங்கி
மெள்ளச்ச ரோருகங்கள் பயில்நாதா

வல்லைக்கு மாரகந்த தில்லைப்பு ராரிமைந்த
மல்லைப்பொ ராறிசண்டு புயவரா

வள்ளிக்கு மாமடர்ந்த வள்ளிக்கல் மீதுசென்று
வள்ளிக்கு வேடை கொண்ட பெருமானே. (அஉ)

* உள்ளத்தின் மாயவு-மனோலயம். † ஐந்து சோலை-ஐவகைத் தெய்வ
தருகைகள் நிறைந்த சோலை. ‡ வேடை-ஆகை. || பல்லுக்கும் - நகைக்கும்
நங்கை-இணக்கத்தை. 0 அல்லற்ற-ஒளிவிளங்கிய.

தையத்த தாத்த தையத்த தாத்த

தையத்த தாத்த தனதான .

310. கள்ளக்*கு வாற்பை தொள்ளைப்பு லாற்பை

†துள்ளிக்க னூர்க்க

வருமோக

கள்ளைத்த தோற்பை†பொள்ளுற்ற காற்பை

கொள்ளைத்||து ராற்பை

பகபாச

அள்ளற்பை மாற்பை ‡நெள்ளற்பை சீப்பை

மெள்ளிட்ட சாப்பு

சிதம்பரம்

அள்ளச்*சு வாக்கன் எள்ளிட்டி முடிப்பல்

கொள்ளப்ப டாக்கை

தவிர்போனோ

தெள்ளத்தி சேர்ப்ப ■■■ வெள்ளத்தி மாற்கும்

††வெள்ளத்தி மாற்கு

மருகோனோ

††சின் னிட்ட காட்டி. னுள்ளுற்ற ராக்கொல்

00 புள்ளச்வ மேற்று

வருமோனோ

வள்ளிச்சன் மார்க்கம் ‡‡விள்ளைக்கு நோக்க

வல்லைக்கு னோற்று

மினையோனோ

வள்ளிக் குழாத்து வள்ளிக்கல் காத்த

வள்ளிக்கு வாய்த்த

பெருமானோ . (அங்)

தையத்த தாத்த தையத்த தாத்த

தையத்த தாத்த தனதான .

311. *† அல்லசலடங்க விள்ளலலனங்ஙன்

அல்லமலரம்பு

தனையேவ

அள்ளியெரிசிந்து பின்னே மதிதென்ற

லையமுதுகிண்ட

அணையுடே

* குவால் - கடட்டம். †துள் இக்கன் எனப்பிரிக்க. ‡ பொள்ளுற்ற-பொள் ளெனவற்ற, லிரைந்து செல்லும் || துரால். துன்பம், ‡நெள்ளல் - தவறு || பிசுதம் - இறைச்சி. 0 சுவாக்கன் - நாய்கள்-■■■வெள்ளத்திமால் -வெள்ளை யானையுடையஇந்திரன். †!வெள்ளத்திமால் - வெள்ளத்திமால், திருப்பாற் கடலுண்டையவிஷ்ணு உந்தி-கடல் ‡†சின்-ஒலிக்குறிப்பு 00புள்ளச்வம்-மயிற் குதிரை. ‡‡விள் ளீக்கு - வினவிய சாலைக்கு. *† 'அல்லடை அடைந்த' என் றும் பாடம்.

சொல்லுமரணிந்த வல்லிகனிந்ந்று
தொல்லைவினையென்று முனியாதே
துய்யவரிவண்டு செய்யமதுவுண்டு
துள்ளியகடம்பு தரவேணும்
*கல்லசலமங்கை யெல்லோல்க்கிரிந்த
கல்லிகரைகண்ட புலவோனே
கள்ளொழுக்குகொன்றை வள்ளல்சொழுவன்று
கல்லலறவொன்றை யாருள்வோனே
வல்லவரஞ்சு நல்லகார் னிஞ்சு
வல்லவரத்தெரிந்த பரிவீரர்
வள்ளியடங்கின்று வள்ளியகைசென்று
வள்ளியபயமணந்த பெருமாளே. (அக)

தனதவி தனதவி தனதவி தனதவி
தையத்தனத்த தனதான.

312. ககனமு †மனிலமு மனஸ்புனல் கலமமை
கள்ளப்பலாங்கி முறிவீடு
கனலெழ மொழிதரு கினமென மதுவிகு
கனவவத்தேதாற்பை கமவாதே
யுதவிது திகளிலு மிதுதிர லொருபொருள்
உள்ளக்கணைக்கு மறிவுறு
ஒளிதிக முருவரு வெனுமறை மிதுதிரல்
உள்ளத்தையேகரு அருள்வாயே
மருகமத பரிமா னிகசித †கனினகள்
வெள்ளைப்பிராட்டி உறைகாணு
விடதர குடி லா மிலமிசை வெருமுத
வெள்ளத்தையேற்ற பதிவாழ்வோ
வகுளமு முகுளித நீவழைகளு மலிபுன
வள்ளிக்||குலாத்தி கிரிவாமும்
வனசார் மரபினில் வருமொரு மரகத
வள்ளிக்குவாய்த்த பெருமாளே. (அரு)

குறிப்பு—இப்பாடலில் ஒவ்வொருபடியினும் இறுதியிலுள்ள
பாகத்தை எடுத்தமைக்கப் பின் வருமாறு பிறிதொரு பாடலாம்.

■ சுப்பிரமணிய பாசர்மம் = கலகல வல்லப மூர்த்தி சரித்திரம் இங்கே
சுவனிக்கத் தக்கது. † அனிலம் = காற்று. ‡ கரினந வொளையிராட்டிஇறை
சரஸ்வதி தேவியின் நாயகனான பிரமன். § வழை-சாபுண்ணை || குலத்திகிரி
குலத்திகிரி என்றாயிற்று. வள்ளிக்குலத்திகிரி சிரேஷ்டமாகிய வள்ளிமலை.

கள்ளப்புலாங்கி
கள்ளவந்த கோற்பாப
உள்ளக்கேளுக்கும்
உள்ளத்தை கோக்க
வெள்ளையிராட்டி
வெள்ளத்தை கோற்ற
வள்ளிக்குலாங்கி
வள்ளிக்கு வாய்தக

ருவினி
கடவாதே
அறிவறி
அருள்வாயே
யிறைகாண
பதிவாழ்வே
கிரிவாழும்
பெருமானே.

[illegible]

313. சீரமங்க மங்கை மன் செனிவஞ் செஞந் * சென்
 லெமெம்பு திண்பொந் துமாபாய்
 மிலுதன்ப நின்பு மொன் றிறவது நின்புந்
 தமலின்கண் வெந்துந் திட ஆனி
 வினாவின்க னாந்தகன் பொரவத தென்றுவெந்
 துபர்கொண்ட லேததுலைத் தமிழாமுன்
 மிண்பொன்று நின்நிநன் றியலை நன்றி நன்பதம்
 மினவென்றுள் அன்புதர் தருள்வாயே
 அரவின்க நா முன்துமின் றருள் கொண்ட லண்டிகண்
 டமரஞ் மண்டிவந் திருந்
 அகலம்பி ளத்தனைத் தலிலம்ப ரந்திரங்
 கிடவுன் று டன்தொகை மிழ்மீவொ
 மாரவெங்க யா பொநுத் திடவ ன்பு னங்குநி
 திடை யொன்ற மத்திரம் துடனும்
 வரையின்கண் வதுவன் குறமங்கை பங்கயம்
 வரலின் கும்பிடும பெருமானே. (அக)

சுவா தவா தந்தவா தந்த தந்தவா
தவா தவா தந்தவா தந்த தந்தவா
தவா தவா தந்தவா தந்த தந்தவா தவா தவா

314. வரைலின்பொய் மங்கையர் தங்க ள்நீர் வ
 னிழியையடி கந்துமு கந்து கொண்டடி
 வருடியு ணைந்த மு கந்து தெந்தென அளிகாடை

மயில்சூழி லன்றிலே னும்பு ளின்பல
சூரல்செய்திருந்துடி வந்தி யென்கிற
மடுவிலிவி முந்தாகி டந்து செந்தழல்
உருசியு கந்திதழ் தின்னு மென் றானை
யடியின றங்கவர்வ ளைந்து குந்முயர்
உபாய தனங்குந் துர்ப்ப ஷுன்புடன்
கலையி கொண்டைகு லைந்த லைந்தழ
அமரையில் மின்சொல்ம நுங்கி லங்கிட
உரைவழி யின்பம றந்து கின்றோ
ளிரவி நெருங்குந் தங்கி னங்கொடு
மொருமொகெ ளுங்குட லுங்க டந்துறு
வினையகொடி லங்கைபு குந்த குந்தவர்
வெயில்தில வும்பரு மிம்ப ரும்படி
செயரெய வென்றுளி நிற்கொடு க்ககளை
ளிறல்குந் தன்தலை சிந்தி னன்திரு
அருகர் கணங்கள்வி னன்கி டும்படி
மதுவையில் வெண்பொடி புரம்ப றந்திட
அருகர சங்கர வென்று வென்றருள்
அறம்வளர் சந்தரி மைந்த தண்டலை
வயல்கள் பொருந்திய சந்த வண்கலை
சுயரிவை விலங்கலில் வந்து கந்தருள்
பெருமானே. ( )

திருக்கழுக்குன்றம்.

தனத்த னத்தந் தத்தன தானன
தனத்த னத்தந் தத்தன தானன
தனத்த னத்தந் தத்தன தானன தனதான.

315. அசுத்தி னைக்கொண் டுப்பி ளிமேல்சில
தினத்து மற்ருென் றுற்றறி யாதுநின்
அவத்துள் வைக்குந் தித்தர னைநி
அசுத்த மைககண கொட்புறு பாவையர்
புகைத்து ரைக்கும் பொய்க்கடல் மூழ்கியெ
அலக்க னிற்பொன் றித்தரி மாறியெ சிலநாள்போய்

இதனை மெய்க்கொண்டிப்புளி பாலர் பொன்
 மயக்கி லுற்றம் பற்றைவிடாதுட
 வினைப்பி னாப்பும்பித்தமு மாய்கரை முதிர்வேனை
 எமக்க யிற்றின் சிக்கினி லாமுனான்
 மலர்ப்ப தத்தின் பத்தினிடாமன
 திருங்கு நற்றொண்டர் நிகளை யாங்ஙன் அருள் தாராய்
 புகழ்ச்சி லெக்கந் தர்ப்பனு மேபொடி
 படர்சி ரித்தன் முப்புரம் நிறைய
 புகைக்க னற்கன் பெற்றவர் காதுவி யவள்பாலா
 புலிக்குங் யுத்தம் புத்திரர் சோம
 சனைத்து முற்றஞ் செற்றிட வேபகை
 புகட்டி வைக்குஞ் சக்கர பாணிதன் மருகோனே
 திகழ்க்க டப்பம் புட்பம தார்ப்பு
 மறைத்து குக்கொன் டற்புத மாகிய
 தினைப்பு னத்தின் புற்றுறைபாவையை யனைசீனா
 செகத்தி லுர்சம் பெற்றம் ராவதி
 யதற்கு மொப்பென் றுற்றழ கேசெறி
 திருக்க முக்குன் றத்தினில் மேவிய பெருமானே.(அஅ)

தான தத்த தனந்த தன தனதன
 தான தத்த தனந்த தன தனதன
 தான தத்த தனந்த தன தனதன தன்னதான.

316. ஓல மிட்ட சுழம்பு தன தனவென
 வேசிரத்தில் விழுங்கை பளிர் பளிர்வென
 வேரை பெற்ற சிலம்பு களிர் களிர்வென விரகலில்
 ஓர்மி டற்றி லெழும்புள் குக குகவென
 வேர்வை மெத்த வெழுந்து சலா சலாவென
 ரோமகுர்சு நிறைந்து சிலீர் சிலீர்வென அழகுநாயன்
 ஆல யத்து ளிருந்து குபீர் குபீர்வென
 வேகு திக்க வுடம்பு விரீர் விரீர்வென
 ஆர முத்த மணிந்து அளா வளாவென மருவுமாதர்

ஆசை நிற்கை கலந்து நமர கமரபாவ
 நாகரத்தி லழந்தி வழா வழாதுளம்
 ஆற்றெழுகை நனைந்து குகா குகாவென வகைவாராதே
 மாலைபிட்ட சிவங்கள் செவேல் செவேலென
 வேலை முர்சி தருமபல் மொளில் வெளேலென
 வாகைபெற்றபயங்கள் தறேல்குதேலென எழிக்கொள்ளான்
 மரப்பு மொகம் நெரிந்து கரில் கரிலென
 சேய்கு திக்க நினைங்கள் குழா குழாவென
 வாய்பு லைத்துவிழுந்துலையோ லுயோவென உ திராமா நய
 வேலை வற்றி வரண்டு கழில் கழலென
 மாலைவெற்பு மிடிந்து திரை திரை
 மேன்மை பெற்ற ஜனங்கள் ஐயா ஐயாவென இசைகள் நற
 வேலெடுத்து நடந்த திவா நரசல
 வேடு வப்பெண் மணந்த புயா ரஸாதமிழ்
 *வேத வெற்றிலைமர்ந்த க்ருபாகராசிவ குமாவேளே(அரு)

தன்னதன தான தன்னதன தான
 தன்னதன தான தன்னதன.

317. † எழுகுநிறை நாமி ஆரிபிரமர் ரோதி
 நிலகுமரன் மூவர் முத்தலானோர்
 இறைவியெனு மாதி பாலா முகையி லும
 யெழுபமிர்த நாமு * கனிவாயா
 புழுகொழுது காழி கவுரியரில் ஏன
 புத்தெனன ஏடு கம்பிழலே
 புனலிலெதி றேற அமணர் நடு வேற
 அமர்பொருத வீர குயநாதா
 மருவுழைக பால டமாததரி குல
 மணிகரனி நேதர் அருள் பாலா
 மலையனை நீடு சிறைசெய்தவன் வேலை
 வளமைபெற வேசெய் முருகோனே

* வேதவெற்பு - திருக்கழுக்குன்றம். † எழுகு-எழுலகம்.

கழுமுதொழு வேத கிரிசிகரி வீறு
கதிருலவு வாசல் நிறைவானோர்
கடலொலுய தான தமிழ்மறைக னோது
சுகதலிவன மேவு பெருமானே. (கூ0)

ம யி ல ம்.

தனதந்த தானன தானு தானு
தனதந்த தானன தானு தானு தனதான.

318. கொல்கொண்ட போர்விழி கோலோ வானோ
விடமிஞ்சு பாதக வேலோ சேலோ
குழைகொண்டு லாவிய மீனோ மானோ எனுமானார்

குயில்தங்கு மாமொழி யாலே நேரே
யிழைதங்கு நூலிடை யாலே மீதூர்
குளிர்கொங்கை மேருவி னாலே நானு விதமாகி

உலகொண்ட மாமொழு காயே மோகா
யலையம்பு ராசியி னுடே மூழ்கா
வுடல்பஞ்ச பாதக மாயா நொயால் அழிவேனோ

உறுதண்ட பாசமொ டாரா வாரா
எனையண்டி யேநம னுர்தூ தானோர்
உயிர்கொண்டு போய்விடும் நான்நீ மீதா அருள்வாயே

அலகொண்ட வாரிதி கோகோ கோகோ
எனநின்று வாய்விட வேளீள் மாகூர்
அணியஞ்ச ராசனம் வேறாய் நீரா யிடவேதான்

அவர்கின்ற சோதிய வாரார் நீள்சீர்
அனலங்கை வேல்விடும் வீரா திரா
அருமந்த ரூபக ஏகா வேறோர் வடிவாகி

மலகொண்ட வேடுவர் காணு டேபோய்க்
குறமங்கை யானுட னேமா லாயே
மயல்கொண்டு லாயவள் தாள்மீ தேவீழ் குமரேசா

மதிமிஞ்சு போதக மேலா ஆளா
மகிழ்சம்பு வேதொழு பாதா நாதா
மயிலந்தன் மாமலை வாழ்வே வானோர் பெருமானே சுக

■ கதலிவனம்-திருக்கழுக்குன்றம். † ஐராசனம்-வில் உலாய்-உலாவி.

தி ரி சி ரா ப ள் ளி

தந்த தாத்தன தத்தத் தானன
தந்த தாத்தன தத்தத் தானன
தந்த தாத்தன தத்தத் தானன தனதான.

19. அங்கை நீட்டியழைத்துப் பாரிய
கொங்கை காட்டியழைத்துச் சீரிய
அன்பு போற்பொய்ந டித்துக் காசள வறவாடி.
அம்பு தோற்றக ணிட்டுத் தோதக
இன்ப சாத்ரமு ரைத்துக் கோகிலம்
அன்றில் போற்குர லிட்டுக் கூரிய நகரேகை
பங்க மாக்கிய லைத்துச் சாதனை
கொண்டு வேட்கையெ முப்பிக் காழுகர்
பண்பில் வாய்க்கம யக்கிக் கூடுதல் இயல்பாகப்
பண்டி ராப்பகல் சுற்றிச் சூனிகள்
தங்கள் மேற்ப்ரமை விட்டுப் பார்வதி
பங்கர் போற்றிய பத்மத் தாள்தொழ அருள்வாயே
எங்கு மாயக்குறை வற்றுச் சேதன
அங்க மாய்ப்பரி சுத்தத் தோர்பெறும்
இன்ப மாய்ப்புகழ் முப்பத் தாறினின் முடிவேறாய்
இந்தர கோட்டிம யக்கத் தான்மிக
மந்தர மூர்த்தமெ டுத்துத் தாமத
மின்றி வாழ்த்திய சொர்க்கக் காவல வயலுரா
செங்கை வேற்கொடு துட்டச் சூரனை
வென்று தோற்பறை கொட்டக் கூனிகள்
தின்று கூத்துந டிக்கத் தோகையில் வரும்வீரா
செம்பொ னுற்றிகழ் சித்ரக் கோபுர
மஞ்சி ராப்பகல் மெத்தச் சூழ்தரு
தென்சி ராப்பனி வெற்பிற் தேவர்கள் பெருமானே (கூஉ)

தந்தானன தானன தாத்தன
தந்தானன தானன தாத்தன
தந்தானன தானன தாத்தன தனதான.

320. அந்தோமன மெநம தாக்கையை
நம்பாதெயி தாகித ஞுத்திர
மம்போருக னுடிய பூட்டிது இனிமேல்நாம்

அஞ்சாதமை யாகிரி யாக்கையை
பஞ்சாடிய வேலவ னூர்க்கிய
லங்காகுவம் வாஇனி தாக்கையை ஒழியாமல்

வந்தோரின வேகதி யாட்சியு
பிரந்தாமயில் வாகனர் ரிட்டிது
வந்தாளுவம் நாமென விக்கிய கிவரீறும்

வந்தேவெகு வானமை யாட்கொளும்
*வந்தார்மத மேதினி மேற்பட
மைந்தாரும ராவென வார்த்துள மறவாதே

கிந்தோதிமி திதத மாத்துடி
தந்தாதன னாதன தாத்தன
செம்பூரிகை பேரிகை யார்த்தெழ மறையோதச்

செங்காடென வேவரு மூர்க்கர்கள்
சங்காரசி காமணி வேற்கொடு
திண்டாடம காமயில் மேற்கொளு முருகோனே

இந்தோடிதழ் நாகும காப்புணல்
கங்காளமி னூர்சடை சூட்டிய
என்தாதைச தாசிவ கோத்திரன் அருள்பாலா

எண்கூடரு ளால்நெளவி நோக்கியை
நன்பூமண மேவுசி ராப்பளி
யென்பார்மன மேதனி நோக்கிய பெருமானே. (நகூ)

தனதன தந்தன தாத்தன தனதன தந்தன தாத்தன
தனதன தந்தன தாத்தன தனதான.

321. அரிவையர் நெஞ்சரு காப்புணர் தருவிர கங்களி னாற்பெரி
தவசும்வி னோந்துவி டாய்த்தடர் முகைமேல்வீழ்ந்

* வந்தார்-தென்றற்றேருடையார், மதன், முகாப்புணல்-சங்கை.

தகிலொடு சந்தனசேற்றினில்முழுகியெழுந்தெதிர்கூப்புகை
யடியின கம்பிறை போற்பட விளையாடிப்
பரிமளம் விஞ்சிய பூக்குழல் சரியம் குங்கிலை போய்ச்சில
பறவைக ளின்ஞர லாய்க்கயல் விழிசோரப்
பனிமுக முங்குறுவேர்ப்பெழிதழமுதுண்டி ரவாய்ப்பகல்
பகடிமி மும்படி தூர்த்தனை விடலாமோ
சரியையு டன்கரியை போற்றிய பரமப தம்பெறு வாய்க்கருள்
தருகணன் ரங்கபு ரோச்சிதன் மருகோனே
சயிலமெறிந்தகைவேற்கொடு மயிலினில்வந்தெனையாட்கொள்
சகமறி யும்படி காட்டிய குருநாதா
திரிபுவ னந்தொழு பார்த்திபன் மருவிய மண்டபகோட்டிகுச்
தெருவில்வி ளங்குசி ராப்பளி மலைமீதே
திரியஇ ருந்தப ராக்ரம உருவளர் குன்றுடை யார்க்கொரு
திலதமெ னும்படி தோற்றிய பெருமானே. (சுச)

தனதன தானுன தானன தனதன தானுன தானன

தனதன தானுன தானன தந்ததான.

322. அமுதழு தாசாரநேசமுழுடையவர்போலே பொய்குழல்வறும்
அசடிகள் மாலான காழுகர் பொன்கொடாநாள்
அவருடன் வாய்ப்பெசிடாமையு முனிதனுமாழ்ததோஷிகள்
அறுதியில் காசாசை வேலசுகள் நஞ்சுதோயும்
விழிகளி னுல்மாட வீதியில் முனைகளை யோராம லாரொடும்
விழியிடு மாமாய ரூபிகள் பண்பிலாத
விசுகிகள் வேதாள மோவெனமுறையிடுகோமானிமூலிகள்
வினைசெய லாலேயெ னுவம் யங்கலாமோ
வழியினில் வாழ்ஞான போதக பரமசு வாமீவ ரோதய
வயலியில் வேலாயு தாவரை யென்குமானாய்
மதுரைபின் மீதால வாயினில் எதிர்ம னாரோரெ னாயிரர்
மறிகழு மீதேற நீறுப ரந்துலாவச்
செழியனு மானாக வாதுசெய் கனிமத சீகாழி மாசமுனி
சிவசிவ மாதேவ காவுன வந்துபாடுந்

திருவுடை யாய்தீதி லாதவர் உமையொரு பாலான மேனியர்
*சிரகிரி வாழ்வான தேவர்கள் தம்பிரானே (கூடு)

தனதன தந்தத் தனதன தந்தத்

தனதன தந்தத்

தனதான.

323. இளையவர் நெஞ்சத் தளையமெ னுஞ்சிற்

றிடைகொடு வஞ்சிக்

கொடிபோல்வார்

இணையடி கும்பிட் டணியுடல் கம்பித்

திதழழு துந்துய்த்

தணியாரக்

களபசு கந்தப் புளகித இன்பக்

கனதன கும்பத்

திடைமூழ்கும்

கலனியை நிந்தித் திலகிய நின்பொற்

கழல்தொழு மன்பைத்

தருவாயே

தளர்வறு பண்பர்க் குளமெனு மன்றிற்

சதுமறை சந்தத்

தொடுபாடத்

தரிகிட தந்தத் திரிகிட திந்தித்

தருந்தியெ னுங்கொட்

டுடனாடித்

தெளிவுற வந்துற் றொளிர்சிவ னன்பிற்

சிறுவஅ லங்கற்

றிருமார்பா

செழுமறை யஞ்சொற் பரிபுர கொண்டற்

‡திரிகிர குன்றப்

பெருமானே. (கூசு)

தனதன தந்தத் தனதன தந்தத்

தனதன தந்தத்

தனதான.

324. பகலவ னொக்குங் கனகிய ரதநம்

பவளவெண் முத்தர்

திரமாகப்

பயிலழு கைக்குன் றுடையவர் சுற்றம்

பரிவெண் வைக்கும்

பணவாசை

அகமகிழ் துட்டன் பகிடிய ருட்கொண்

டழியும் வத்தன்

கு

* சிரகிரியென்பது திருசிராப்பள்ளி. † தளையம் - விவங்கு. ‡ திரிகிர குன்றம் - திரிகிராப்பள்ளி.

திருப்புகழ்.

உசாந்

அறிவிவி சற்றும் பொறையிவி பெற்றான்
 டலைததொ ழித்தென் றநுள்வாயே
 சகலநு மெச்சம் பரிமள பத்மந்
 தருணப தத்தின் கரலோகத்
 தலைவர்ம கட்டுங் குறவர்ம கட்டுந்
 தழுவ அணைக்குந் திருமார்பா
 சேகதல மெச்சம் புகழ்வய லிக்குந்
 திருதிகெ னப்பொங் கியவோரை
 *திமிலை விற்றுந் தாமிகள்மு ழங்குந்
 கிரகிரி நிற்கும் பெருமானே. (கௌ)

தன்னதன தந்த தன்னதன தந்த
 தன்னதன தந்த தனதான.
 325. ஒருவரொடு கண்கள் ஒருவரொடு கொங்கை
 ஒருவரொடு செங்கை யுறவாடி
 ஒருவரொடு சிந்தை ஒருவரொடு நின்றை
 ஒருவரொடு ரண்டு முரையாரை
 மருவமிக அன்பு பெருகவுள தென்று
 மனநினையு மிந்த மருள்தீர
 வனசமென வண்டு தன்தனனவென்று
 மருவுசர ணங்கள் அருளாயோ
 அவவமெதிர் கண்டு நடுநடுந டங்க
 அடவிடுப்ர சண்ட மயில்வீர
 அமரர்முத லன்பர் முனிவர்கள்வ ணங்கி
 அடிதொழவி ளங்கு வயலூரா
 திருவையொரு பங்கர் கமலமலர் வந்த
 திசைமுகன் மகிழ்ந்த பெருமானார்
 திருதகுதியென்று நடமிட முழங்கு
 திரிசிரகல் வந்த பெருமானே (கஅ)

தனன தாத்தன தனன தாத்தன

தானு தானு தானு தானு

தனதான

326 குமுத வாய்க்கனி யமுத வாக்கினர்

கோலே வேலே சேலே பேரலே

அழகான

குழைகள் தாக்கிய விழிக ளாற்கனி

கூரா வீரூ தீரா மாஸா

யவரோடே

உமது தோட்குறி லெமது வேட்கையை

ஒரீர் பாரீர் வாரீர் சேரீர்

எனவேரின்

முடைதொ டாப்பண மிடைபொ முத்தன

மூடே வீழ்வே வீடேருதே

புழல்வேனோ

தமர வாக்கிய அமரர் வாழ்த்திய

தாதா வேமா ஞாதா வேதோ

கையிலேறி

சயில நாட்டிறை வயலி நாட்டிறை

சாவா மூவா மேவா நீவா

இனையோனே

திமிர ராக்கதர் சமர வேற்கர

தீரா வீரா நேரா தாரா

உமைபாலா

திரிசி ராப்பளி மலையின் மேற்றிகழ்

தேவே கோவே வேனோ வானோர்

பெருமானே

தனன தானன தத்தன தந்தன

தனன தானன தத்தன தந்தன

தனன தானன தத்தன தந்தன

தனதான

327 குவனோ பூசல்வினோத்திடு மங்கயல்

கடுவ தாமெனு மைக்கண் மடந்தையர்

குமுத வாயமு தத்தை நுகர்ந்திசை

பொருங்காடை

குறில்பு முமயில் குக்கில் சுரும்பினம்

வனஃப தாயுத மொக்கு மெனும்படி.

குரல்வி டாஇரு பொற்குட மும்புள

கிதமாகப்

பவள ரேகைப டைத்தத ரங்குறி

புறவி யாளப டைத்தை யணைந்துகை

பரிசு தாடன மெய்க்கர ணங்களின்

மதநூலின்

* குக்கில் = செம்போத்து. † புதாயுதம் = கோழி.

படியி லேசெய்து ருக்கிமு யங்கியெ
 அவச மாய்வட பத்ர நெடுஞ்சுழி
 படியு மோகச முத்ர மழுந்துதல் ஒழிவேனே
 தவள ரூப*சரச்வதி யிந்திரை
 ரதிபு லோமசை க்ருத்திகை ரம்பையர்
 சமுக சேவித தூர்க்கை பயங்கரி புவனேசை
 சகல காரணி சத்தி பரம்பரி
 யிமய பார்வதி ருத்ரி நிரஞ்சனி
 சமய நாயகி நிட்களி குண்டலி யெமதாயி
 சிவம நோன்மனி சிற்சுக சுந்தரி
 கௌரி வேதவி தக்ஷணி யம்பிகை
 த்ரிபுரை யாமனா யற்பொடு தந்தருள் முருகோனே
 சிகர கோபுர சித்திர மண்டப
 மகர தோரண ரத்ந அலங்க்ருத
 திரிசி ராமலை அப்பர் வணங்கிய பெருமானே. (க00)

தத்த தானு தனாதன தத்த தானு தனாதன
 தத்ததானு தனாதன .. தந்ததான.

328. சத்தி பாணீ நமோநம முத்தி ஞானீ நமோநம
 தத்வ வாஜீ நமோநம வீந்துநாத
 சத்து ரூபா நமோநம ரத்ந தீபா நமோநம
 தற்ப்ர தாபா நமோநம என்றுபாடும்
 பத்தி பூணு மலையுல சுத்தின் மாணா சவாகுகில்
 பச்சை பால ரபூஷித கொங்கைமேல்விழ்
 பட்டி மாடா னநாணனை விட்டி. ராமே † யுலோகித
 பத்ம சீபா தயேயினி வந்துதாராய்
 அத்ர தேவா யுகாகர ருத்ர சேனா பதிகசி
 யர்க்ய†சோமா சியாகுரு சம்பரதாயா
 அர்ச்ச னவா கனவய லிக்குள் வாழ்நா யகாபுய
 ‡அட்ச மாலா தராகுற மங்கைகோவே

* சமீர்வதி - சாகவதி. † உலோகிதம் - செம்மைநிறம். ‡ சோமாசி - யா
 கர்த்தா. § அட்சமாலா - ருத்திராஷ்டி மாலிகை.

சித்ரா கோலா கலாவிர லக்ஷ்மி சாதா ரதாபல

திக்கு பாலா சிவாகம தந்த்ரபோதா
சிட்ட நாதா சிராமலை யப்பர் ஸ்வாமி மகாவ்ருத
தொர்ப்பை யாசா ரவேதியர் தம்பிரானே. (க0க)

தனன தனனத் தனதான .

329. பகலிரவினிற் றடுமாறு பதிஞ்ருவெனத் தெளிபோத
ரகசிபமுரைத் தநுதி ரதநிலைநைத் தருவாயே
இகபரமதற் கிறையோலே இயலிசையின்முத் தழிழோனே
ரகசிரகிரிப் பதிவேனே சரவணபவப் பெருமானே. (க0உ)

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத் தனதான .

330. புவனத் தொருபொற் றொடிசிற் றுதரக்
கருவிற் பவமுற் றுவிதிப் படியிற்
புணர்துக் கசுகப் பயில்வுற் றுமரித் திடிலாவி
புரியட் டகவிட் டதுகட் டியிறுக்
கடிஞுத் தெனவுச் சம்வினைத் தலறப்
புரளவித் துவருத் திமணற் சொரிவித் தனலுநீட
தவனப் படவிட் டுயிர்செக் கிலரைத்
தணிபற் களுதிர்த் தெரிசெப் புருவைத்
தழுவப் பணிமுட் களில்முட் டியிசிக் திடவாய்கண்
சலனப் படஎற் றியிறைச் சியறுத்
தயில்வித் துமுரித் துநெரித் துனையத்
தனையிற் றெருத் தும்பம*ப் ரகரத் துயாஜ்ராய
பவனத் தையொடுக் குமனக் கவலைப்
ப்ரமையற் றைவகைப் புலனிற் கடிதிற்
படரிச் சையொழித் ததவச் ச்ரியைக் க்ரியையோகர்
பரிபக் குவாரிற் றெரிவிர்த் தியினிற்
பரிசுத் தர்விரத் தர்கருத் ததனிற்
பரவப் படுசெய்ப் பதியிற் பரமக் குருநாதா

* பிரதந்தயர் - மிக்ககொலைத் துன்பம்.

சிவனுத் தமனித் தவுருத் திரன்முக்
 கணனக் கன்மமுக் காணுக் காணத்
 த்ரிபுரத் தையெரித் தருள்சிற் குணநிற் குண்ணி
 செகவித் தனிசப் பொருள்சிற் பணற்
 புதனெப் பிழையுற் பவபத் மதடத்
 த்ரிசிரப் புரவெற் புறைசற் குமரப் பெருமானே. (கடுங்)

தனன தாத்தன தானு தானன
 தனன தாத்தன தானு தானன
 தனன தாத்தன தானு தானன நந்நதான.

337. பொருளின் மேற்பரிய காமா காரிகள்
 பரிவு போற்புணா க்ரிடா பீடிகள்
 புருஷர் கோட்டியில் நாணு மோடிகள் கொங்கைமேலே
 புடைவை போட்டிடு மாயா ஸ்திரிகள்
 மிடிய ராக்குபொ லாமு தேவிகள்
 புலையர் மாட்டிடு றுதே கூடிகள் நெஞ்சமாயம்
 கருதொ ணுப்பல கோடா கோடிகள்
 விரகி னுற்பலர் மேல்வீழ் வீணிகள்
 கலவி சாத்திர நூலே யோதிகள் தங்களாசைக்
 கவிகள் கூப்பிடு மோயா மாரிகள்
 அவச மாக்கிடு பேய்நீ ருணிகள்
 கருணை நோக்கமி லாமா பாவிகள் இன்பமாமோ
 குருக டாக்குக் லாவே தாகம
 பரம வாக்கிய ஞான சாரிய
 குறைவு தீர்த்தருள் ஸ்வாமி கார்முக வன்பரான
 கொடிய வேட்டுவர் கோகோ கோவென
 மடிய நீட்டிய கூர்வே லாபுத
 குருகு கேஷத்ரபு ரேசா வாசுகி அஞ்சமாறும்
 செருப ராக்ரமுகேகே வாகன
 சரவ ணுற்பல மாலா லாளித
 திரன் பு யாத்திரி யீரா முகிய கந்தவேளே

சிகர தீர்க்கம காசீ கோபுர

முகச டாக்கர சேனா டாக்ருத

திரிசி ராப்பளி வாழ்வே தேவர்கள் தம்பிரானே. (௧௦௪)

தனதன தந்த தனதன தந்த

தனதன தந்த தனதான.

332. பொருள்கவர் சிந்தை அரிவையர் தங்கள்

புழுகில் சந்து.

பணிநீர்தோய்

புளகித கொங்கை யிளகவ டங்கள்

புரளம ருங்கில்

உடைசோர

இருள்வளர் கொண்டை சரியஇ ஸைந்து

இணைதரு பங்க

அதுராகத்

திரிதலொ ழிந்து மனதுக சிந்துன்

இணையடி யென்று

புகழ்வேனோ

மருள்கொடு சென்று பரிவுட னன்று

மலையில்லி னைந்த

தினைகாவல்

மயிலை மணந்த அயிலவ எங்கள்

வயலியில் வந்த

முருகோனே

தெருளுறு மன்பர் பரவவி ளங்கு

திரிகிர குன்றில்

முதனாளில்

தெரியஇ ருந்த பெரியவர் தந்த

சிறியவ அண்டர்

பெருமானே. (௧0௫)

தானத்தத் தான தானன தானத்தத் தான தானன

தானத்தத் தான தானன தந்ததான.

333. வாசித்துக் காணெ ணாதது பூசித்துக் கூடொ ணாதது

வாய்விட்டுப் பேசொ ணாதது

நெஞ்சினாலே

மாசர்க்குத் தோணெ ணாதது நேசர்க்குப் பேரொ ணாதது

மாயைக்குச் சூழொ ணாதது

விர்துநாத

ஒசைக்குத் தூர மானது மாகத்துக் கீற தானது

லோகத்துக் காதி யானது

கண்ணொழுகன்

யோகத்தைச் சேரு மாறுமெய் ஞானத்தைப் போதி யாயினி
 பூனத்தைக் கீழ்வி டாதும யங்கலாமோ
 ஆசைப்பட்டேனல் காவல்செய் வேடிச்சிக் காசு மாமய
 லாகிப்பொற் பாத மேபணி கந்தவேளே
 *ஆலித்துச் சேல்கள் பாய்வய லுரத்திற் காள மோட்ட
 மாரத்தைப் பூண்ம பூரது ரங்கவீரா
 நாகிக்குட் ப்ராண வாயுவை ரேதித்தெட் டாத யோகிகள்
 நாடிற் புகக் காணொ ணுதென நின்றநா தா
 நாகத்தாச சாகை போய்யுய மேகத்தைச ரேர்ரி ராமலை
 நாதாக்கு ராரியேசுவர் தம்பிரானே (க0சு0)

தனத்த தாததன தனதன தனதன
 தனத்த தாததன தனதன தனதன
 தனத்த தாததன தனதன தனதன தனதான.

334. வெருட்டி யாட்கொளும் விடிகள் புடவையை
 நெகிழ்த்த ணப்பிகள் படிநிகள் சடுதியில்
 விருப்ப மாக்கிகள் விரவிய திரவிய மிலராணல்*
 வெறுதனு நோக்கிகள் கபடிகள் நடபிடு
 பதத்தர் தூர்த்திகள் ம்ருகமத பரிமள
 விசித்ர மேற்படு முகையினு நிலையினு மெவரோடும்
 மருட்டி வேட்கைசொல் மொழியினும் விழியினு
 மவிழ்த்த பூக்கமழ் குழலினு நிழலினும்
 மதிக்கொ ணுத்தள ரிடையினு நடையினு மவமேயான்
 மயக்க மாய்ப்பொருள் வரும்வகை க்ரிஷிபனு
 தடத்து மோக்ஷம தருளிய பலமலர்
 மணத்த வாரக்கழல் கனவினு நனவினு மறவேனே
 இருட்டி லாச்சுர ருலகினி லிலகிய
 சகத்தர நேத்திர முடையவன் மிடியற
 இரகைஷ வாய்த்தருள் முருகபனிருகர குகவீரா
 இலக்ஷுமீச்சுர பசுபதி குருபர

சமஸ்த ராச்சிய பதிபுகழ் வயமியல்
 இலக்க ரேய்ப்படை முகடெழு ககபதி களிகூரத்
 திருட்டு ராஷ்டிரப் பொடிபட வெடிபட
 எடுத்த வேற்கொடு கடுகிய முடுகிய
 செருக்கு வேட்டுவர் திறையிட முறையிட மயிலேறும்
 செருப்ப ராக்ரம நிதிசர வணபவ
 சிவத்த பாற்கர னிமகரன் வலம்வரு
 திருச்சி ராப்பளிமலைசை நிலைபெறு பெருமானே (க0௭)

திருக்கற்குடி (உய்யக்கொண்டான்)

தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்
 தனத்தத் தனத்தத் தனதான.
 335 குடத்தைத் தகர்த்துக் களிறறைத் தூரத்திக்
 குவட்டைச் செறுத்துக் ககசாலக்
 குலத்தைக் குமைத்துப் பகட்டிச் செருக்கிக்
 குருத்தத் துவத்துத் தவர்சோரப்
 புடைத்துப் பணைத்துப் பெருக்கக் கதித்துப்
 புறப்பட்ட கச்சத் தனமாதர்
 புணர்ச்சிச் சமுதரத் திளைப்பற் றிருக்கப்
 †புரித்துப் பதத்தைத் தருவாயே
 கடத்துப் புனத்துக் குறத்திக் குமெத்தக்
 கருத்திச் சையுற்றுப் பரிவாகக்
 கனக்கப் ப்ரியப் பகப்பட் டுமைக்கட்
 கடைப்பட் டுநிற்கைக் குரியோனே
 தடத்துப் பவித்துச் சவர்க்கத் தலத்தைத்
 தழைப்பித் தகொற்றத் தனிவேலா
 தமிழ்க்குக் கவிக்குப் புகழ்ச் செய்ப் பதிக்குத்
 தருக்கற் குடிக்குப் பெருமானே, (க0௮)

* திரொபூர்த்துக்குத் தென் மேற்கு 2-மைல் தூரத்திலுள்ளது.

† புரித்து-புரிந்து, செய்து.

தனத்தத் தனத்தத் தீத்த தனத்தக் தனத்தத் தத்த
தனத்தத் தனத்தத் தத்த தனதான.

338 நெறித்துப்பொருப்புக்கொத்த முலைக்குத் தனத்தைக்கொட்டி
நிறைத்துச் சுகித்துச் சிக்கி வெகுநாளாய்

நினைத்துக் கொடத்துக் கத்தை யவத்தைக் கடுக்கைப் பெற்று
நிசத்திற் கழுத்திப் பட்ட அடியேனை

இறுக்கிப் பிடித்துக்கட்டி யதைத்துத் துடிக்கப் பற்றி
யிழுத்துத் துவைத்துச் சுற்றி யமதுதர்

எனக்குக் கணக்குக் கட்டு விரித்துத் தொகைக்குட்பட்ட
இலக்கப் படிக்குத் தக்க படியேதான்

முறுக்கித் திருப்பிச் சுட்டு மலத்திற் புகட்டித் திட்டி
முழுக்கக் கலக்கப் பட்டு அலையாமல்

மொழ்க்குத் தரத்துக் குற்ற தமிழிக்குச் சரித்துச் சித்தி
முகத்திற் களிப்புப் பெற்று மயிலேறி

உறுக்கிச் சினத்துச் சத்தி யயிற்குத் தரத்தைக் கைக்குள்
உதிக்கப் பணித்துப் பக்கல் வருவாயே

உணர்சொற் றுதிக்கத் தக்க கருத்தைக் கொடுத்துச் சித்தி
புடைக்கற் குடிக்குட் பத்தர் பெருமானே(கலக)

இரத்தகிரி - (வாட்போக்கி)

தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத்
தன்னத் தன்னத் தனதான

337. கயலைச் சருவிப் பிணையோத் தலர்பொற்
கமலத் தியல்மைக் கணிவிலே

கடிமொய்ப் புயலைக் கருதிக் கறுவிக்
கதிர்விட் டெழுமைக் குழலாலே

நயபொற் கலசத் திணைவெற் பிணைமிக்
குளநற் பெருசெப் பிணையாலே

நலமற் றறிவற் றுணர்வற் றனனற்
கதியெப் படியுற் றிடுவேனே

புயலுற் றியல்மைக் கடலிற் புகுகொக்	
கறமுற் றசரமுய்த்	தமிழ்வேரோடும்
பொருதிட் டமரர்க் குறுதுக் கமும்விட்	
டொழியப் புகழ்பெற்	றிடுவோனே
செயசித் திரமுத் தமிழுற் பவநற்	
செபமுற் பொருளுற்	றருள்வாழ்வே
சிவதைப் பதிரத் தினவெற் பதனிற்	
றிகழ்மெய்க் குயரப்	பெருமானே. (கக௦)

தத்தனா தானனத் தனதான.

338. பத்தியால் யானுனைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெனைப்	பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே
உத்தமா தானசற்	குணர்நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத்	திநிபாதா
வெற்றிலே லாயுதப்	பெருமானே. (கக௧)

லீ ரா லீ ம லே .

தனதன தனதன தனன தனதன
தனதன தனதன தனன தனதன
தத்ததன தந்ததன தத்ததன தந்ததன
தனதன தனதன தனன தனதன
தனதன தனதன தனன தனதன
தத்ததன தந்ததன தத்ததன தந்ததன
தனதன தனதன தனன தனதன
தனதன தனதன தனன தனதன
தத்ததன தந்ததன தத்ததன தந்ததன தனதான

339. இதமுறு விரைபுனல் முழுகி யகில்மண
முதவிப் புகையினி லளவி வகைவகை

கொத்தலர்க ளின்தொடையல் வைத்துவளர் கொண்டலென
அறலென இசையளி யெனந ளிருளென

நிறமது கருகிரெடுகிரெ றிவுபட

நெய்த்துமுசு வின்திரிகை யொத்தசுருள் குந்தன்மும்

இலகிய பிறையென எயினர் கிலையென

*விலகிய திலதது தலும திமுகமும்

உற்பலமும் வண்டுவு விற்கணைய மன்படரு முனைவாரும்

இடர்படு கவுநடு வனும்வ லடல்பொரு

கடுவது மெனநெடி தடுவ கொடியன

இக்குகிலை கொண்டமதன் மெய்த்தவநி றைந்தவிழி

தளவன முறுவலு மமுத குமுதமும்

வினைநற வினியமொழியுமி னையதென

ஒப்பறுந கங்கன்விநல் துப்பெனவு றைந்துகமு

கடியொடி படவினை செயும்வின் மதகலை

நெடிய டுக வடியிசை முரலு சுரிமுகம்

நத்தனைய கண்டமும்வெண் முத்துவினை †விண்டனைய எழில்தோளும்

விதரண மனவித னமதை யருள்வன

ரததள மரைமுகி முதனை நிகர்வன

புத்தமிர்து கந்தகுடம் வெற்பெனநி ரம்புவன

இமசல மிர்கமத களப பரிமள

தமனிய ப்ரபைமிகு தருண புளகித

சித்ரவர மங்கலவி சித்ரவிரு துங்ககன

விகலித மிருதுள ம்ருதுள நவமணி

முகபட விகடின தனமு முயர் ‡வட

பத்திரமி ருந்தகடி லொத்தசுழி யுந்தியுள

மதியாத

விபரித முடையிடை வினைஞர் களைபட

அபகட மதுபுரி யாவ நடிகைய

ரத்நபண மென்பவழ குற்றவரை யும்புகிய

துணியத விரெனவு வைய பரிபுர

அணிரட னபதமு முடைய வடிவினர்

* விலகிய - விசாலமான. † கவுடி என்பது ஓர் விதபண். ‡ விண்டு
மூங்கில் ‡ வடபத்திரம் இருந்த அகடில் - ஆலிலை போன்ற அடிவயிற்றில்.

பொற்கலவி யின்பமதி துக்கமென லன்றியவர்
 விரகினி லென துறு மனம துருகிய
 பிரமைபு மறவுன தருள்கை வரவுயர்
 பத்திவழி யும்பரம முத்திரெறி யுந்தெரிவ தொருநாளே

தததத தததத ததத தததத
 திதிதி திதிதி திதி திதிதி
 தத்ததத தந்ததத தித்திதி திந்திதி
 டகுடகு டிகுடிகு டிகு டிகுடிகு
 டிகுடிகு டகுடகு டிகு டகுடகு
 தத்ததிமி டங்குக்கு தித்திதிமி டங்குக்கு
 தமிதமி தமிதக தமித திமிதக
 திமிதிமி செககண திமித திகதிக
 தத்திமித திந்திமித தித்திமிதி திந்திமிதி யெனவேதான்

தபலைகு டமுழவு திவிலை படகம
 தபுதச லிகைதவில் முரசு கரடிகை
 மத்தாரித வண்டையற வைத்தருணி துந்துபிகள்
 மொகுமொகு மொகுவென அலற விருதுகள்
 திகுதிசு திகுவென அலகை குறளிகள்
 விக்கிடரி ணம்பருக * பங்கியுல ணங்கமுரு
 சதிர்பெற அதிர்தர உததி சவறிட
 எதிர்பொரு நிருதர்கள், † குருதி பெருகிட
 வப்புவின்பி தந்தெழுப தற்புதக வந்தமெழ வெகுளேகாடி.

மதகஜ துரகர தமுமு டையபுவி
 யதலமு தல்முடிய இடியரெடியதொர்
 மிக்கொலிமு துங்கஇரு ளக்கணம்வி டிந்துவிட
 இரவியு மதியமு நிலைமை பெறஅடி.
 பரவிய அமரர்கள் தலைமை பெறஇய
 லத்திறல ணங்குசெய சத்தினிடு சந்ததிரு
 வயலிமி லடிமைய குடிமை யினலற
 மயலொடு மலமற அரிய பெரியதி
 ருப்புதழ்வி ளம்புவென்ற முற்புதமெ முந்தருள் கு கவிராளி

* பங்கி - பங்கி. † 'குருதி பெருகிட' அவ் அப்புவில் மிதந்து எழுபது அற்புத கவந்தம் எழ் எனப்பிரிக்க.

மலையுறை குரவந லிறைவ வருகலை

பலதெரி விதரண முருக சரவண

உற்பவக்ர வஞ்சகிரி நிக்ரகஅ சுண்டமய

நிருபனி மலகக சொருப பரசிவ

குருபர வெளிமுக இருவ வ்யர்தரு

சக்ரகிரி யுங்குலை விக்ரமந டம்பிரியு

மரகத கலபமெ ரினிடு மயில்மிசை

மருவியெ யருமைம இளமை யுருவொடு

ொர்க்கதல மும்புலவர் வர்க்கமும்வி ளங்கவரு பெருபாளே. (ககஉ)

தனதான தான் தத்த தனதான தான் தத்த

தனதான தான தத்த தந்ததான.

340. உருவேற வேரெயித்து வொருகோடி யோமசித்தி

புடனாக ஆகமத்து

கந்துபேணி

உணர்வாசை யாரிடத்து மருவாமல் ஓரெழுத்தை

யொழியாம லுதைவிட்டி.

ருந்துநாளும்

தரியாத போதகத்தர் குருவாவ ரோரொருத்தர்

தருவார்கள் ஞானவித்தை

தஞ்சமாமோ

* தழலாடி வீதி[†]வட்ட மொளிபோத ஞானசித்தி

தருமாகி லாகுமத்தை

அண்டிலேனே

குருநாடி. ராசரிக்கர் துரியோத னிதிவர்க்க

குடிமான மாயநிட்ட

குந்திபாலர்

குலையாமல் நீதிகட்டி யெழுபாறை யாளவிட்ட

குறளாக மாகிநெட்டை

கொண்டஆதி

மருகாபு ராரிசித்தன் மகனே விராலித்தர்

மலைமேலு லாவுசித்த

அங்கைவேலா

மதுராபு ரேசர் மெய்க்க அரராளு மாறன் வெப்பி

வளைகூலை யேநிமிர்த்த

தம்பிரானே. (ககங்)

தனதனதந் தானதாத் தனதனதந் தானதாத் த
தனதனதந் தானதாத் தனதான .

341. எதிரெதிர்கண் டோடி யாட்கள் களவதறிந் தாசைபூட்டி
இடறிவிழும் பாழிகாட்டு மடமாதர்
இறைவைகொளுங் கூடவல் மூத்த கறையொழுஞ் தாரைபார்க்கி
விளமைகொடுங் கா தலாற்றில் நிலையாத
அதினிகடம் பீழலாற்ற அழகிவிழும் பீறலுத்தை
அடையுமிடஞ் சீலேற்றுவா கருவாயில்
அருவிசலம் பாபுமோட்டை அன டுகெடுந் தூரைபாழ்த்த
† அளறிலமுந் தாமலாட்கொ டருள்வாயே
விதுரனெடுந் த்ரோணமேற்று எதிர்பொ நுமம் பாதியேற்றி
விரகினெழுந் தோய நூற்று வருமான
விரவுசெயன் † காலிகாட்டில் வருதருடன் சூததீவீற்ற
விஜயனெடும் பா கதீர்த்தன் மருகோனே
மதியணையுஞ் சோலை யார்த்து மதிவளர் || சந் தானகோட்டின்
வளமைமிகும் பேறுகாட்டி யடுவிராவி
மலைமருவும் பாதியேற்றி மனமு பிழ்ச்சந் தானகோட்டு
வழியருளின் பேறுகாட்டு பெருமானே . (௩௫௪)

தந்த தானன தான தனதன தந்த தானன தான தனதன
தந்த தானன தான தனதன தனதான .

342. ஐந்து பூதமு மாறு சமயமு மந்த்ர வேதபு ராண கலைகளும்
ஐம்ப தோர்வித மான லிபிகளும் வெகுருப
அண்ட ராதிச ராச ரமுமுயர் புண்டரீகனுமேக ந்றவனும்
அந்தி போலுரு வானும் லிலவொடு வெயில்காலும்

* கூவல் - கிணறு. † அளறு. சேறு. ‡ காலிகாடு - இடும்பாவனம்
தீநீற்ற விஜயன்-பாசுபதாஸ்திரம் பெற நீறுபூசித் தவஞ்செய்த அருச்சுனன்.
|| சந்தான கோட்டின் வளமைமிகும் பேறுகாட்டிய-சந்தானம் என்னும் தெய்
வவிருகும் தன்னை அடைந்தோர்க்கு அவர்கன் வேண்டிய பொருள்களைக் கொ
டுக்கும் என்பதை உலகத்தோர்க்குத் தெரிவித்த ரவிராலிலை மருவும் பாதி
ஏற்றி-விராலிலைக்குப் பாதியளவு வரையில் அவர்களை ஏறச்செய்து-கூசந்தா
னகோட்டுவழி-அவ்விடத்துற்ற சந்தானகோடு என்னுமிடத்தில்.

சந்த்ர சூரியர் தாமு * மசபையும் விர்து நாதமு மேக வடிவம
தன்சொ ரூபம தாக வுறைவது சிவயோகம்
தங்க ளாணவ மாயை கருமம லங்கள் போயுப தேசகுருபர
சம்பர தாயமொ டேயு நெறியது பெறுவேனோ
வந்த தானவர் சேனை கெடிபுக இந்த்ர லோகம் † வி பூதர் குடிபுக
மண்டு பூதப சாசு பசிகெட மயிடாரி
வன்கண் வீரிபி டாரி அரஹந்ர சங்க ராஎன மேரு கிரிதலை
மண்டு தூனொழ வேலை யுருவிய வயலூரா
வெந்த நீறணி வேணி யிருடிகள் பந்த பாசனி கார பரவச
வென்றி யானச மாதி முறுகுதல் முழைகூடும்
விண்டு மேல்மயி லாட இனியக னுண்டுகாள் பாட ‡ இதுழிபொன்
விஞ்ச விசுவி ராவி மலையுறை பெருமாளே. (௧௧௫)

தனதன தந்தன தந்த தந்தன
தனதன தந்தன தந்த தந்தன
தனதன தந்தன தந்த தந்தன தனதான.

343. கரதல முங்குறி கொண்ட கண்டமும்
விரவியெ முந்துச ருண்டு வண்டடர்
கனவிய கொண்டைகு லைந்த லைந்திட அதிபாரக்
களபசு கந்தமி குந்த கொங்கைக
களிகமு யங்கிம யங்கி யன்புசெய்
கனியித முண்டுது வண்டு பஞ்சனை மிசைவீழா
இரதம ருந்திபு றுங்க ருங்கயல்
பொருதுசி வந்துகு விர்தி டும்படி
தீயிதவிய வுந்தியெ னுந்த டந்தனில் உறமுழ்கி
இனியதொ ரின்பம்வி லைந்து லைந்துபொய்
வனிதையர் தங்கள்ம ருங்கி னாங்கிய
இளமை கிழம்படு முன்ப தம்பெற வுணர்வேனோ
பரத சிலம்புபு லம்பு மம்பத
வரிமுக ரளண்கினு டன்கு ரங்கணி
பணியிடைசென்றுமுயன்ற குன்றணி யிடையேபோய்ப்

■ அசுப்ப என்பது ஹம்ஸமந்திரம். † விபூதர் - தேவர். ‡ இதழி -
கொன்றை. § இதவிய - இதமான. ௦ என்கு - காடி.

பகடியி லங்கைக லங்க அம்பொனின்
 மகுடசி மந்தச முந்து ணிந்தெழு
 படியுந டெங்கனி மும்ப னம்பழ மென*வாகும்
 மருதமு தைந்தமு குந்த னன்புறு
 மருககு விந்தாம லாந்த பங்கய
 வயலிபில் வம்பனிழ சண்ப கம்பெரி யவிராவி
 மலையில் விளங்கிய கந்த என் னுனை
 மகிழ்வொடு †வந்தியெய் மைந்த னென்றனை
 வழிவழி யன்புரெய்தொண்டுகொண்டநுள்பெருமானே.

தானுத்தன தான தனதன தானுத்தன தான தனதன
 தானுத்தன தான தனதன தனதான.

344. †காமாஸ்திர மாகி யிளைஞர்கள் வாழ்காட்கொடுபோகியழகிய
 காதாட்டிய பார இருகுழை யளவோடிச்
 காப்போற்றவ ழோதி நிதல்தனி லார்வாட் டீகடையீடு கனலொடு
 காலேற்றுவை வேலின் ||முனைகடை யமதுதர்
 ஏமாப்புற மேக வியல்செய்து நீலோற்பல ஆசில் மலருட
 னோராட்டனி னோத மிடும்கிழி மடவார்பால்
 ஏகாப்பழி புணு மருளற நீதோற்றிமு னுளு மடிமையை
 யீடேற்றுத லாலுன் வலிமையை மறவேனே
 சீமாட்டியு மாய திரிபுரை காலாக்கினி கோப பயிரணி
 சீலோத்தபி நீலி சுரதிரி புலனேசை
 சீகார்த்திகை யாய அறுவகை மாதாக்களுக்கு மர னெனவெரு
 சீராட்டொடு பேண வடதிசை கயிலாசக்
 கோமாற்குப் தேசமுபனிட வேதார்த்தமெய்ஞ் சூன னெறியருள்
 கோதாட்டிய ஸ்வாமி யெனவரு மினையோனே
 கோடாச்சிவ பூசை ||பவுருஷ மாறுக்கொடை நானுமருவிய
 கோனுட்டுவி ராலி மலையுறை பெருமானே.(சுகள்)

■ ஆகும் - ஆகும். † வந்தியெய்-வந்தனைசெய். ‡ காமாஸ்திரம்-காம-
 அஸ்திரம்-மன்மத பாணம். § கடையீடு-கடையிடுகின்ற. || முனை கடை-
 கடை முனை. ¶ பவுருஷம் - புருஷத்தன்மை, புகழ்பெறுதல்.

தானான தான தான தனதன தானான தான தான தனதன
தானான தான தான தனதன தனதான.

345. சீரான*கோல கால நவமணி மா*லாபி ஷேக பார வெருவித
தேவாதி தேவர் சேவை செய்முத மலராலும்
சீராடு வீர மாது மருவிய சராறு தோளும் நீளும் வரியளி
சீராக மோது நீப பரிமள இருதாளும்
ஆராத தாதல் வேடர் மடமகள்†சீமூத மூர்வ லாரி மடமகள்
ஆதார புத மாக வலமிட முறைவாழ்வும
ஆராயும் நீதி வேலு மயிலுமெய் ஞானபிராம சோதி ஷடிவரும்
§ ஆபாத னேனும் நாளும் நினைவது பெறவேணும்
ஏராடு மாட கூட மதுரையில் மீதேறி மாறி யாடு மிறையவீர்
|| ஏழேழு பேர்கள் கூற வருபொரு ளதிகாரம்
சுடாய || ஆம்: போல வணிகரி லாடாடி யாலவாயில் விதிசெய்த
லீலாவி சார தீர வரதா குருநாதா
oகூடாழி யால்முன் வியநினைபவ னீடேறு மாறு பாணு மறைவு செய்
கோபால ராய னேய முனதிரு மருகோனே
கோடாம லாச லாச அலையெறி காவேரி யாறு பாயும் வயலியில்
கோனாடு சூழ்னி ராவி மலையுறை பெருமானே. (கதஅ)

346. பாதாள மாதிரி லோக நிகிலமு மாதாரமானமேருவெனவளர்
பாடூர பாச மாண முகைநிலை விலைகூறிய
பாலோடு பாகுதேனெனினியசொ லாலேய கேக மோக மிடுபவர்
பாதாதி கேச மாக வகைவகை கவிபாடும்
லோகாள ஞான சினன் விதரண நாதானி லாத பானி யரிஜவன்
வினாள்ப டாத போத தவமிலி பதபாச
வ்யாபார மூடன் யானு முனதிரு சீபாத தூவி யாகி நரகிடை
வீழாம லேச வாமி திருவருள் புரிவாயே

■ கோலாகலம் என்பது கோலகாலம் என நினைவாரியது. கோலாகலம்—
சம்பிரமம். † அபிஷேகம்—முடி. ‡ சீமூதம்—மேகம். § ஆபாதனேனும்
ஆபாசனாகிய யானும். || ஏழேழுபேர்கள் - சங்கப்புலவர்கள் ஈர்ப்பத்தொன்ப
தின்மர். || ஊம்போலவணிகர், இவ்-செட்டிவீட்டில் ஊனாடப்பிள்ளைபோல்
தோன்றி. o கூடாழியால் பாணுமறைவுசெய் எனக் கூட்டுக,

ஆதாள் ரோடு காலன் வெருவிட வேதாழு ராரி யோட அடுபடை
 ரோராவ வாரி கேனை பொடிபட மறைவேள்வி.
 சோமாசி மார்கி வாய நமவென மாமாய வீர கோர முடனிகல்
 சூர்மாள் வேலை யேவும் வயலிநில் இனையோனே
 *கூதாள் நீப நாக மலர்மிரை ராதாரி தேசி நாம க்ரியைமுதல்
 †கோலால நாக தே மதுவரம் அடர்சோலை
 கூரால் தேரு நாரை மருவிய காணுது பாயு மேரி வயல்பயில்
 கோனாடு சூழ்னி ராசி மலையுறை பொருமாறோ. (ககக)

தானுன தான தானுன தான தானுன தான தனதான.
 347. மாலாசை கோபு மேயாதெநாளு மாயாவிசார வழியேபெல்
 மாபாவிட்காவி தானேனும் நாத மாதா டிதாவு மினிநீயே
 நாலான வேத தூலாக மாதி நாடுதேதி னேனு மிலைவினே
 நாள்போய்விடாம லாளுது மீதில்நாடுபேதேசம் அருள்வாயே
 பாலா கடு லார ஆமோத லேப பாடர வாக அணிமீதே
 பாடாள் பூமி யாதார மீன || பானிய மேலை வயலுரா
 வேலாவி ராசி வாழ்வேச மூக வேதாள் பூத பதிசேயே
 வீராக டோர சூராரி போசெ வேளேசு ரேசர் பெருமாளே. ()

தனதான தனதான தனதான தனதான
 தனதான தனதான தனதான.
 348 இலாபமில் பொலாவுரை சொலாமன தபோதன
 ரியாவரு மிராவுபசல் அடியேனை
 இராகமும விநோதமு முலோபமு டன்மோகமு
 மிலானிவ னுமாபுருஷன் எனஏய
 சலாபவ மலாகர சசிதர விதாண
 ரதாசிவ மயேசுரர் கலலோக
 ராசர வியாபக பராபர மநோலய
 ரமாதிய நுபூதிபெற நினைவாயே

* கூதாளம் - வில்வம். † கோலாலம் - கோலாகலம். ‡ காசி - விஷ்ணு
 தனமுள்ளவன். § கல்லாம்பு - செங்குவளை. || புனியும்புரீர்.

* லிலாவிரி நிலாமதி † லிலாதவ லிலாசன
 † நியாயப ரிபால அர நதிசூய
 நிரார குலாகிப திராவண ட்யுபாரிட
 || நிராமய ரோருக நருள் பாலா
 || விலாசகம் வலாமெனு முலாவி தபுவாகவ
 * வியாதர்கள் விநாதமகள் மணவாளா
 விராவவ யலார்புரி கிராமலை பிரான்மலை
 விராலிம லேதினிலை பெருமானே. (கஉக)

தனுகை தனுகை தனுகை தனுகை
 தனுகை தனுகைத் தனுகை தனுகை.
 349. நிராமய புராதன பரபர வராமருத
 நிராகுல கிராதிகப பரபரபரபர
 நிராகி வராகுத வராகுர்கள் பராவிய
 நிராயுத புராரிய சதன்னேதா
 † கராலய தராதல பரபர பிராவிகை
 சொருப † மி வராகியைக் குறியாரே
 அராலபுகழ் பராதின கராவின் பராமுக
 துரோகரை நிகராயுத் நடைவேளே
 இராகவ இராமன் † முன் இராவண || இராவண
 இராவண இராகனுட் குடன் || மாய்வென்

* நிலா விரி நிலா மதி--நீதிரிகை விரிநது பிரகாசிக்கின்ற மதியையும்.
 † நிலாத அநில அன--நிற்காது அலெகின்ற காற்றைப் புசிக்கின்ற. † நியா
 யபரிபாலன அர--நியாய பரிபாலனைச் செய்வதில் வல்ல ஆட்சேஷனாகிய சாப்
 த்தையும். † ட்யுபாரிட - புயஅரிட, புயங்களுக்கு அரிட்டத்தை புண்டாக்கிய.
 அரிட்டம் - கேகி. || நிராமயரோருகரன்--மலரகித பாதாவிரிந்தத்தையடை ய
 சிவபிரான். சரோருக அரன் - சரோருகரன் என்றயிற்று. || வில் ஆசுகம்.
 ஆசுகம் - அம்பு. ௦ ஆசுகம் - போரா.

* வியாதர்கள் வே ருகை. † கராலயம் - தேவலோகம். † இவாதல
 கலத்தல். † முன் இராவண (கைலாசமலைய அனத்துச் சிவ பெருமானால்
 அழுத்தப்பட்ட) அந்நாளில் அழகுமலையாய் யுற்ற. || இராவணன்-இருபின்
 வண்ணமாகிய கருநிறத்தையுடைய. || மாய வென்றிராகன் மலரான் நல்ல
 புராணம் - மாயவென்ற இராகன் மலர ஆள்நல்லபுராணம், மாயும்படி வென்ற
 அன்புடையவராகிய விஷ்ணுவின் கண்ணிய மலராகக் கொண்டருளிய நல்ல
 புராணம்.

பிராகவம் லராணிஜ புராணர்கு மராகலை

பிராஜசொ லவாரணர்க்

கனையோனே

■ பிராகவ ராதிப பொராதுத விராதடு

† விராயண பராயணச

‡ செருவூர

விராவிய குராவசில் பராரைமு கிராவனா

விராவிய லாராஜதப

பெருபாளே (கஉ உ)

தரினாநாந தனதததததத

தரினாதரின தனதததததத

தானாநான தனதததததத

தனதரின

350 மாயாசொருப முழுசசமாநதிகள்

ஒபாவுபாய மனபபசப்திகள்

வாணாயீரும விழிக்கடைசசின

முனிவேரும்

மரலா கிவாட நகைத்தருக்கிகள்

தயகாசம த தனததிபபிகா

வாரிரென முழுபபு டபுபா

வெகுமோகப

ஆயதவாஸா யெழுபபுமெததிகா

மாயாதபோதி லாராஜினககிகள்

ஆவேசந்ருணா தபபொறிசிகா

பழிபாவப

ஆயபெண்த திநி மிட டைபா

|| போலாஸாபன குறிநகமுததிகா

ஆசாரவீன விஸ்தாதனததிகா

உறவாமோ

காயாதபாலநெய தபிராகுடத்தினை

ஏயாவெணா லெடுநதிபை சசிகள்

காணாதவாறு குடிபகுமபபொழு

தறலோடே

காரபோலுமேலி தலைபரிசிறதொரு

போராபோல அசோதை மிடிததடி ததிட

காதோடுநாது கையிற்பிடி த்சரு

தினிதூதார

4. பிராகவன் - ஆசையிலலாசவன † விராயண பராயண-வீர அயண பராயணம், வீரவழியில் விருப்பம். ‡ செருவூர நிருப்போலூர், ஏகாசம் டேல் போர்வை. கோளம் = சந்தோஷம்.

வேயாலநேக விதப்பசுந்திரன்

பாயாமல்நீன அழைக்குமடக்தன்

வீழுனமாமனெனபபடைத்தருள்

வயலுரா

வீணுள்கொடாத பபடைச்செருக்கினில்

சூர்மானவேலை விடுக்குமட அற்புத

வேலாவிராவி டீலத்தலத்துறை

பெருமானே. (கஉந)

தாவதவந்தன தாத்தன தானதனத்தன தாத்தவ

தானதனத்தன தாத்தவ தவதான.

351. மேகமெனுங்குமுல் பார்த்திரு கோக வகங்கொடு கோத்தனை

மேல்விழுகின்றப ராக்கினில்

டைதோர

மேகலையுந்தனி போய்த்தனி யேராணங்களு மாயக்கயல்

வேல்விழியுங்குவி யாக்குரல்

மரில்நாடை

கோகிலமென்றெழ மேற்கனி வாயமுதுண்டு குகுகுரி

கூரவுடன்பிரியாந்

விரின்மழங்கிக்

கூடிமுயங்கிவி டாப்த்திரு பார்த்தன வகனன் மேற்றுயில்

கூரினுமம்புய தட்டினை

மறநெய்வே

மோநததுந்துமி யார்ப்பவி ராவிவிலங்குகின் விட்டதில்

மூவுலகுந்தொழு தேத்திட

உறைவோனே

மூதிசைமுன்பொரு காற்றட மேருவையம்பினில்வீழ்த்திய

மோகன ட்சங்கரி வாழ்த்திட

மதியாமல்

ஆகமடிந்திட வேற்கொடு சூரனைவென்றடல் போய்த்தணி

யாமைவின்வென்றவ னாற்றி

கிடுதேவர்

ஆதிபிளந்தலை நாத்தர பாள அநன்சிறை மீட்டவ

ஹுலகங்குடி யேற்றிய

பெருமானே. (கஉச)

தான தனத்தனவி தான தனத்தன

தான தனத்தன தந்தத்தன.

352. மோதியிறுகிடை மேரு வெனவளபு

மோக முகையசைய

வந்துகாயம்

மோச மிடுமவர்கள் மாயை தனில்முழுதி
 மூடமென வுறிவு கொண்டதானே
 காதி வருமியம் துதர் கரிமுகொடு
 காவி லிறுகளை வந்திழாடுத
 காவ லெனவிரைய வேரடி யுனதடிமை
 காண வருவதின் பெய்தகாளே
 ஆதி மறையவனு மாளு முயர்கடலை
 யாடு மரனுமிவர் ஒன்றதான
 ஆரி யமலைதிரி சூலி குமரிமக
 மாயி கெவரியுமை தந்தவாழ்வே
 சோதி நிலவுகதிர் வீச மதியின்மிசை
 தோய வளர்கிரியின் உந்திநீடு
 * சோலை செறிவுளவி ராவி நகரில்வளர்
 தோகை மயிலுலவு தம்பிரானே. (கஉரு)

விநாயகமலை.

தனதனதானுதன தனதனதானுதன
 தனதனதானுதன தனதான.
 353. சரவணாச்சாதானமோநம் கருணைய திதானமோநம்
 சததனபாதானமோநம் அபிராம
 தருணாதிரானமோநம் நிருபமல்வீரானமோநம்
 † சமதனவூரானமோநம் சகதிச
 பரமசொ ருபாதானமோநம் சுரர்பதிபூபாதானமோநம்
 பரிமளநீபாதானமோநம் உமைநகரளி
 பகவதிபாலானமோநம் இகபரமூலானமோநம்
 பவுருஷசீலானமோநம் அருள்தாராய்
 இரவியுமாகாசபூமியும் விரவியதுளேறவானவ
 . ரெவர்களுமீடேற ஏழ்கடல் முறையோவென்

* “சோலை செறியியல் வாதகரில் வளர்” என்றும். “சோலை செறியியல் வாதகரில் வளர்” என்றும்பாடம். † சாதா-பிறந்தவனே. ‡ சமதனநீர்-திருப்பிபாரூர்.

திடர்படமாமேருபூதர மடிபடவேதா விசார
 நிகல்கெடமாவேகநீட்டில் வீடுவோனே
 *மரகத ஆகாரஆயனு மிரணிய ஆகாரவேதனும்
 †வகவெனுமாகாரநகனும் அடிபேண
 மலிபுறை வாழ்வேன்றாயக மலையுறைவலாமகிதர
 வனசரராதாரமாகிய பெருமானே. (கஉசு)

திருச்செங்கோடு.

தந்தான தந்த தந்தான தந்த
 தாந்தான தந்த தனதான.
 354. அன்பாகவந்து நின்றான் பணிந்து
 ஐம்பூதமொன்ற நிலையாமல்
 அன்பால்மிகுந்து நஞ்சாறுகண்க
 னம்போருதங்கள் முகைதானும்
 நொந்தேதமிகுந்து வண்டாடிநின்ற
 கொண்டாடுகின்ற குழலாரைக்
 கொண்டேடுகின்ற மன்பேதுட்டின்ற
 குன்றூழ்மலைந்து அலைவோனே
 மன்றாடித்த மைந்தாமிகுந்த
 வம்பார்கடம்பை யணிவோனே
 வந்தேபலிந்து நின்றாடலங்கள்
 வன்பேசினந்த வடிவென
 சென்றோரிடங்கள் கந்தாஎன்முன்
 செஞ்சேவல்கொண்டு வாவேனும்
 செஞ்சாவிக்குற மொன்றாய் வளர்ந்த
 செங்கோடமர்ந்த பெருமானே. (கஉ௭)

355. பந்தாடியங்கை நொந்தார்பரிந்து
 பைந்தார்புணைந்த குழல்மீதே

*மரகத ஆகாரம்-பச்சைமேனி. † வகவெனுமாகார-அக்கினியென்னும்உரு
 வத்தையுடைய. ‡இன்று - இல்லாமல், நீமலைதல்-ஒருவழிப்படாதுநின்றல்.

பண்பார்சுரும்பு பண்பாடுகின்ற	
பங்கேருகங்கொள்	முகமீதே
மந்தாரமன்றல் சந்தாரமொன்றி	
வன்பாதகஞ்செய்	தனமீதே
மண்டாசைகொண்டு விண்டாவிரைந்து	
மங்காமலுன்றன்	அருள் தாராய்
கந்தா அரன்றன் மைந்தாவிளங்கு	
கன்றுமுகுந்தன்	மருகோனே
*கன்று†விலங்க லொன்றாறுகண்ட	
கண்டா அரப்பை	மணவாளா
செந்தாதடர்ந்த கொந்தார் கடம்பு	
திண்டோள்நிரம்ப	அணிவோனே
திண்†கோடாங்க டீளெண்கோடுறங்கு	
செங்கோடமர்ந்த	பெருமானே, (௧௨அ)

356. வண்டார்மதங்க ஞண்டேமயங்கி	
வந்துரு கொண்டல்	அதனோடும்
வண்காமனம்பு தன்கால்மடங்க	
வன்போர்மலைந்த	விழிவேலும்
கொண்டேவளைந்து தண்டார்தியங்க	
நின்றார்குரும்பை	முதைமேவிக்
கொந்தாரரும்பு நின்தாள்மறந்து	
குன்றுமலுன்றன்	அருள் தாராய்
பண்டாழிசங்கு கொண்டாழிதங்கு	
பண்போறுகந்த	மருகோனே
பண்சாரவைந்து நண்போதுமன்பர்	
பங்காகிரின்ற	குமரேசா
செண்டாடியுண்டர் கொண்டாடமன்றில்	
நின்றாடிசுந்தை	மகிழ்வாழ்வே

* கன்று - கோபித்து. † விலங்கல் ஒன்று ஆறு கண்ட - ஓர் மலையைய
வழிகண்ட. ‡ கோடாங்கள் - குரங்குகள். § எண்கு - காடி. || கொண்டல்-
மேகம் போன்ற குழல்.

செஞ்சாலிமிஞ்சி மஞ்சாடுகின்ற

செங்கோடமர்ந்த

பெருமானே. (கஉ௭)

நனதன தனதன நனதன தனதன

தந்தான தந்த

தனதான

357. கரையற வருகுதல் தருகயல் விழியினர்

கண்டானசெஞ்சொல்

மடமாதர்

கலவியில் முழுக்கிய நெறியினி லறிவுக

லங்காம யங்கும்

வினையேனும்

உரையையும் அறிவையும் உயிரையும் உணர்வையும்

உன்பாத கஞ்ச

மலர்மீதே

உறவொடு புனைதர நினைதரு மடியரொ

டொன்றுக என்று

பெறுவேனே

வரையிரு துணிபட வளைபடு சுரர்குடி

வந்தேற இந்தர

புரிவாழ

மதவித கஐரத துரகத பத்தியின்

வன்சேனை மங்க

முதுவீன

திரைமலி சலந்தி முறையிட நிச்சிரர்

திண்டாட வென்ற

கதிர்வேலா

செகதல் நிழுகெட வினைவன வயலணி

செங்கோடமர்ந்த

பெருமானே. (கஉ௮)

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த

தானதன தானதந்த

தனதான.

358. சாலநெடு நாள் மடந்தை காயமதி லேயலைந்து

சாமளவ தாகவந்து

புவிமீதே

சாதகமுமானின்பு சீறியழு தேகிடந்து

தாரணியி லேதவழ்ந்து

வினையாடிப்

பாலனென வேமொழிந்து பாசுமொழி மாதர்தங்கள்

பாரதன மீதனைந்து

பொருள்தேடிப்

பார்மிசையி லேயுழன்று பாழ்நரகெய் தாமலொன்று

பாதமலர் சேர அன்பு

தருவாவே

ஆலமமு தாகவுண்ட ஆறுசடை நா தந்திங்கள்
 ஆடரவு புணர் தந்த முருகோனே
 ஆனைமடு வாயிலன்று ஆலமென வேலமென்ற
 ஆதிமுதல் நாரணன்றன் முருகோனே
 கோலமலர் வாலியெங்கு மேவுபுனம் வாழ்மடந்தை
 கோவையமு தூறலுண்ட குமரேசா
 கூடிவரு குடங்க மாளவடி வேலெறிந்த
 கோடைநகர் வாழ்வந்த பெருமானே. (கடக

தானதந் தானதந் தானதந் தானதந்
 தானதந் தானதந் தானதந் தானதந்
 தானதந் தானதந் தானதந் தானதந்
 தானதந் தானதந் தானதந் தானதந்
 தானதந் தானதந் தானதந் தானதந்
 தானதந் தானதந் தானதந் தானதந்

359. லெமன சானகுழல் மாலேவன் டோடுகதி
 நீடுபந் தாடுவிழி யாராளிங் கானநகை
 லெபொன் சாபுறுத லையின் தோடிசையு
 லெமுகந் தாடுவையி னூர்மொழிந் தாடுமொழி
 நேர்க்குந் துதமுட லானதகந் தாடுபுய
 நேர்ந் துணர்ந் தாடுகினை யோர்கிழை தாடுவையி னுண்போல
 நீனிபந் கோடுவிரிந் தேனிரிந் தாடுமுறை
 நீடலந் காரசர மேட டைந் தாடுமருவி
 நீடுமணஞ்சாறுபொழி மாவளம் போதிவைரி
 துணிலவன் டேவிபந் காமந் தாடுநிறை
 நேசசந் தானமனை காமபன் டாடுமுறை
 நேசரும் போகரிடை துலொளிரிந்தாணையிர் || சம்பையா ழுரம்
 சாலுபொன் தோகையமை பானிதந் குழ்சரண
 தாள்கிலம் போலமிட வேநடந் தானநடை

* கோடைநகா - திருச்செங்கோடு. + கந்தாரர்-கந்தாரர்- கழுத்தைமுட்டைய
 வர். † சுணங்கு-தேமல் டுஆவி-வாசனை. || கிளை - மூங்கில்.

■ சாறு பொழி மாவளம் எனப்பிரிக்க வளம் - வளவம், கண்ணம்
 ! நீலவண்டு - நீலொற்பலக்கணை. † அங்காரம் - ஆங்காரம். ‡ ஆசை - யு
 ம்பையா - திக்குகள் உயிர்ப்பயின்னும் மின்னல்போன்ற இடையையுடைய
 வர்கள் - || சம்பை - மின்னல், || அம் சாறு - அழகு நிறைந்த 0 பொன
 தோகை அமை பாரிதம் - டொன் சரிகையிட்ட முன்தாணையடைந்த புடவை
 மளிதம் - புடவை.

சாதிசர் தானெகின மார்பரந் தோகையென
தானெழுந் கோலலை மாதரின் பார்கலவி
தாவுகொண் டேகலிய நோய்கள்கொண் டேபிறவி
கானடைந் தாழுமடியேனிடஞ்சாலுவினை யஞ்சியோடத்
தார்கடம் பாடுகழல் பாதசெந் தாமரைகள்
தாழ்பெரும் பாதைவழி யேபடிந் தேவருரு
தாபம்விண் டேயமுத வாரியுண் டேபசிகள்
தாபமுந் தீரதுகிர் போல்நிறந் காழ்கொளுரு
சாரவுஞ் சோதிமுரு காவெனுந் காதல்கொடு
தானிருந் தோதஃஇருத் தோரகம் பேறுபெற விஞ்சைதாராய்
சூலியெந் தாய்கவுரி.மோகசுந் காரிகுழை
தோடுகொண் டாடுகிவ காமசுந் தாரிரல
தூளணைந் தாளிரிந் வரணியந் காளித்கலை
தோகைசெந் தாமரையின் மாதரின் நேதுதிசெய்
தூயஅம் பாகழைகொள் தோளிபங் காளக்ருபை
தோய்பரன் சேயெனவு மேபெரும் பார்புகழும் விந்தையோனே
சூரசுந் காரசுந் தோகபங்கா அறுவர்
தோகைமைந் தாகுமர வேள்கடப் பாரதொடை
தோளகண்டா || பரம தேசிகந் தா அமரர்
தோகைபங் காளனவெ தாகமஞ் சூழ்சுருதி
தோதகம் பாடமலை யேழுதுண் டாயெழுவர்
சோடுகொண் டாறிவா வேலெறிந் தேனடன முங்கொள்வேலா
மாலியன் || பாறவொரு லூடகன் சாகமிரு
வாலியும்பாழிமர மோடுக்கும் பாகனனும்
ஆழியுந் கோரவலி ராவணன் பாறவிடும்
|| ஆசுகன் கோலமுகி லோனுகந் தோதிடையர்
மாதுடன் கூடிவினை யாடும போகதிரு
மார்பகன் || காணமுடி யோனணங் காளமதி மொன் றுமானை
மார்புடன் கோடுதன பாரமுஞ் சேரஇடை
வார்துவண் டாடமுக மோடுகந் தீரரசு

* இரு - பெருமை பொருந்திய † ஓர் - ஒப்பற்ற. ‡ தூன் விபுதி
§ கலை தோகை-சூஸ்வதி - = பரமதேகிக அந்தா எனப்பிரிக்க || பாற-கெட
|| ஆடகன் - இரணியன், §§ பாழி - பருத்த, வலிய, †† கும்பானன் - கும்ப
கர்ணன், ‡‡ ஆசுகன் - அம்பையுடையவன், §§ காணம் - பொன்.

வாயிதங் கோதிமணி நூபுரம் பாடமண
வாசைகொண் டாமுயி லாளிதுங் காசுறவர்
மாதுபங் காமறைகு லாவுசெங் கோடைநகர்
வாழ்வந் தாய் கரிய மாலயன் தேவர்புகழ் தம்பிரானே. (௧௩௨)

தானத்த தான தந்த தானத்த தான தந்த
தானத்த தான தந்த தனதான.

360. வாசித்த நூல்ம தங்கள் பேசிக்கெ டாத னிந்து

வாய்மைபர நாச மென்ன நிலையாக

மாசிக்க பால மன்றில் நாசிக்கு னோடு கின்ற

வாய்ப்புரி ரா வ னென்ற மலையாறி

*யோசித்த யா நு டமைய பேசித்த நு நுத லேந்து

மோடிந்து வார மென்று முயிர்போக

யோகத மாதிகொண்டு மோடிப் பால மென்று

லோகத்தில் மாய்வ தென்று ஒழியாதோ

வீரப் பாயோதி துஞ்ச லேதக்கு லாச னஞ்ச

மேலிட்ட சூர்தி தந்த கதிரவேலா

வீரப் பாயோதி துஞ்ச லாச னத்தி னையங்கி

வேடிசு காலி லன்று விழுமோனே

*சிபடி கா வொ துநகர் மாமந்தி காஅ ிந்த

தூதர்ப்பு ராசி தந்த சிறியோனே

மோழிப்ப நாகை வெண் கொலக்கு மாசு கண்ட

கோண கீழுள் வரழ வந்த பெருமானே (௧௩௩.)

தனத்தந் தானன தனத்தந் தானன

தனத்தந் தானன தனதான.

361. கலக்குங் கோநற வடிக்குள் சிறிய

கருப்பஞ் சாறெனு மொழியாலே

கருத்தும் பார்வையு முருக்குந் பானிகள்

கடைக்கண் பார்வையில் அழியாதே

*யோசித்து - கூட்டி. † மாமன் சகா அரிந்த - மாமனாகிய தக்கனது
சீலையை யரிந்த. ‡ கூடப் புரம் - எளிய திரிபுரம்.

விஸ்கும் போதந் மெனக்கென் றேபெற
 விருப்பஞ் சாலவு முடையோனான்
 வினைக்கொண் டேமன நினைப்பூந் தீமையை
 விடற்கஞ் றேலென அருள்வாயே
 அலைக்குந் தானவர் குலத்தின் சேனையை
 அறுப்பூந் ஈரிய வடிவேலா
 அழைத்துன் சீரிய உழற்றெந் தாடரை
 யடுக்கும் போதகம் உடையோராம்
 சிலர்ந்கன் றேவதி யளிக்குந் தேசிற
 திருச்செவ் கோடுற நயலுரை
 நதிக்கும் பாடலையின் மதிப்புந் டாசிய
 திருச்செவ் கோடுறை பொற்பாயோ (ந.உ)

தந்த தாத்தத் தனத்தத் தாத்தத்
 தந்த தாத்தத் தனத்தத் தாத்தத்
 தந்த தாத்தத் தனத்தத் தாத்தத் கனதான.

362. துஞ் கோட்டிற் சுழற்றண் டாட்டி
 கொங்கை நோக்கப் பலர் கருங் காட்டித்
 கொண்ட னாப்பித் துலக்கஞ் சீர்த்துத் திரிமாணர்
 *தொண்டை வாய்ப்பொற் கருப்பஞ் சாற்றைத்
 தந்து சேர்க்துத் கலக்குந் தாத்தத்
 தன்ப வாழ்க்கைத் தொழிற்பண் டாட்டத் துழலாதே
 கஞ்சப் வாய்த்திட்டவர்க்குங் கூடடி
 நன்ற வேய்த்திட்டவர்க்குங் கூற்றைத்
 கன்ற மாய்த்தி டவர்க்குந் கோற்றத் கிடையாந்
 கன்றி வேட்டுப் பொருட்கொண் டாட்டத்
 தின்ப வாக்யத் தென்குந் கேட்கத்
 தந்த தாத்தத் திருக்கண் டாத்தப் பெறுவோனே
 வஞ்ச மாய்ப்புக் கொள்குஞ் குற்றைத்
 துண் டுரப்பொட் டெழச்சென் றோட்டிப்
 பண்டு வாட்டுக் கவிக்குந் தோட்கொத் துடையோனே
 வண்டு பாட்டுற் றிசைக்குந் தோட்டத்
 தன்கு ராப்பொற் புறக்கும் பேற்றித்
 தொண்டர் கூட்டத் திருக்குந் கோற்றத் திளையோனே

கொஞ்ச வார்த்தைந் கிவரித்தனச் சேற்கட்
 குன்ற வேட்டிச் சிவையக்கண் காட்டித்
 கொண்டு வேட்டுப் புனப்பைங் காட்டிற் புணர்வோனே
 கொங்கு லாத்தித் தழைக்குங் காப்பொற்,
 கொண்ட லார்த்துச் சிறக்குங் காட்சிக்
 கொங்கு நாட்டுத் திருச்செங் கோட்டுப் பெருமானே.()

தந்தத் தனத்தந் தாத்தன தந்தத் தனத்தந் தாத்தன
 தந்தத் தனத்தந் தாத்தன தனதான.

363. மந்தக் கடைக்கண் காட்டுவர் கந்தக் குழற்றின் காட்டுவர்
 மஞ்சட் பிணிப்பொன் காட்டுவர் அநுராக
 வஞ்சத் திரக்கங் காட்டுவர் நெஞ்சிற் பொருத்தங் காட்டுவர்
 வண்பற் றிருப்புங் காட்டுவர் தனபார
 சந்தப் பொருப்புங் காட்டுவர் உந்திச் சுழிப்புங் காட்டுவர்
 சங்கக் கழுத்துங் காட்டுவர் விரகாலே
 சண்டைப்பிணக்குங்காட்டுவர்பண்டிடொடுக்கங்காட்டுவர்
 தங்கட் கிரக்கங் காட்டுவ தொழிவேனே
 பந்தித் தெருக்கந் தோட்டினை யிந்துச் சடைக்கண் சூட்டுமை
 பங்கிற் றகப்பன் தாட்டொழு குருநாதா
 பைம்பொற்பதக்கம்பூட்டிய அன்பற்கெதிர்க்குங்குட்டலர்
 பங்கப் படச்சென் றோட்டிய வயலூரா
 கொந்திற் புனத்தின் பாட்டிய லந்தக் குறப்பெண் டாட்டொடு
 குப்பிட் டிடக்கொண் டாட்டமொ டனைவோனே
 குன்றிற் கடப்பந் தோட்டலர் மன்றற் பரசித்தங்கோட்டிய
 கொங்கிற் றிருச்செங் கோட்டுறை பெருமானே. (கடக)

தனந்தாத் தனந்தாத் தனந்தாத் தனந்தாத்
 தனந்தாத் தனத்தந் தனதான.

364. இடம்பார்த் திடம்பார்த் திதங்கேட் டிரந்தேற்
 நிணங்காப் பசிப்பொங் கனல்முழ்கி

இறுங்காற் கிறுங்காற் கிறும்பார்க் குருந்தோர்க்
 கிரங்கார்க் கியற்றண் டமிழ்ந்நலின்
 உடம்பாட் டென்பாட் டியம்பாட் தயங்காத்
 துளங்காத் திடப்புன் கனிபாடி
 ஒதுங்காப் பொதுங்காப் பதுங்காப் பிகன்றேத்
 துறம்பாற் குணக்கன் புறலாமோ
 *கடந்தோற் கடந்தோற் றறிந்தாட் குருந்தாட்
 கணைந்தாட் கணித்திண் புயமீவாய்
 † கரும்போற் கரும்போர்க் குணங்காட் டிகண்டேத்
 துசெங்கோட் டிலிற்கும் கதிர்வேலா
 அடைந்தோர்க் குணந்தோர்க் களிந்தோர்க் கமைந்தோர்க்
 கவிழ்ந்தோர்க் குணற்கொன் றிலதாதி
 அலைத்தோர்க் குலைந்தோர்க் கினைந்தோர்க் கலந்தோர்க்
 கறிந்தோர்க் களிக்கும் பெருமானே. (௬௭)

தான தான தனத்தந் தான தான தனத்தந்
 தான தான தனத்தந் தனதான.
 365. கோவை வாயி தழுக்குந் தாக போக மளிக்குந்
 கோதை மாதர் முகைக்குந் குறியாலும்
 கோல மாலை வளைக்குந் தோளி னாலு மணத்தந்
 கோதி வாரி முடிக்குந் குழலாலும்
 ஆவி கோடி யலிக்குந் சேவி னாலு மயக்குந்
 டாசை யாயி னுறித்தந் தளராதே
 ஆசி லாத மறைக்குந் தேடொ ண்தொ ருவர்க்கொன்
 ருடல் தாள்க னெனக்கின் றருள்வாயே
 சேவி லேறு நிருத்தன் தோகை பாக னளிக்குந்
 த்யாக சீல குணத்தன் திருமாலும்
 தேடொ ணாத பதத்தன் தீதி லாத மனத்தன்
 தேயு வான நிறத்தன் புதல்வோனே
 காவி டாத திருச்செங் கோடுநாடு தனக்குந்
 காவி சூழ்வ யலிக்கும் பரியமாயை

* கடம் தோல் கடம் தோற்று - மதயானை காட்டில் எதிர்ப்படல் †கரும்
 போற்கு அரும்போர்க்குளம்காட்டி - மன்மதனுக்கு அரியபேராக வெற்றிக்
 கண் காட்டிய பரமசிவன்.

காதிமோதியெதிர்க்குஞ் சூர தீரர் ப்ரமிக்குங்
கால னுடல் தவிர்க்கும் பெருமானே. (௧௩௮)

தனத்தர் தான தானன தனத்தர் தான தானன
தனத்தர் தான தானன தனதான.

366. வருத்தங் காண நாடிய குணத்தன் பான மாதரு
மயக்கம் பூண மோதிய திரமீதே
மலக்கங் கூடி யேயின வுபிர்க்குஞ் சேத மாகிய
மரிக்கும் பேர்க ளோடுற வணியாதே
பெருத்தும் பாவ நீடிய மலத்தின் திமை கூடிய
பிறப்புந் தீர வேயுன திருதாளே
பெறத்தர் தாள வேயுயர் சுவர்க்கஞ் சேர வேயருள்
பெலத்தின் கூர்மை யானது மொழிவாயே
இரத்தம் பாய மேனிக ஞரத்துஞ் சாடி வெல்கொடு
எதிர்த்துஞ் சூரர் மாளவெ பொருமவேலா
இசைக்குந் தாள மேனமெ தனத்தர் தான தானன
எனத்தின் கூளி கோடிகள் புடைகுழத்
திருத்தன் பாக வேயொரு மயிற்கொண் டாடி யேபுகழ்
செழித்தன் பாக விறிய பெருவாழ்வே
திரட்சங் கோடை வானிகள் மிகுத்துங் காவி சூழ்தரு
திருச்செங் கோடு மேனிய பெருமானே. (௧௩௯)

தந்த னத்தத் தந்த னத்தத் தந்த னத்தத் தந்த னத்தத்
தந்த னத்தத் தந்த னத்தத் தனதான.

367. பொன்றலைப்பொய்க்கும்பிறப்பைத் தும்புறுத்திட்டி ன்றுநிற்கப்
புந்தி யிற்சற் றுங்கி றிக்கைக் கறியாமே
பொங்கி முக்கிச் சங்கை பற்றிச் சிங்கி யொத்தச் சங்க டத்துப்
பண்பு டைத்துக் கஞ்ச மைக்கட் கொடியார்மேல்
துன்றுமிச்சைப் பண்ட னுக்குப் பண்ப ளித்துச் சம்பர் மித்துத்
தும்பி பட்சிக் கும்பர் சச்செய்ப் பதிமீதே
தொண்டு பட்டுத் தெண்டனிட்டுக்கண்டுபற்றத்தண்டைவர்க்குத்
துங்க ரத்தப் பங்க யத்தைத் தருவாயே

குன்றெடுத்துப் பந்த டித்துக் கண்சி வத்துச் சங்க ரித்துக்
 கொண்ட லொத்திட் டிரந்த னுக்கிச் சுரலோகா
 கொம்பு குத்திச் சம்ப முத்தித் திண்ட லத்திற் றண்டு வெற்பை
 கொண்ட முத்திச் சண்டை யிட்டுப் பொருமவேழம்
 சென்று ரித்துச் சந்த ரிக்கச் சந்த விர்த்துக் கண்ட கித்துச்
 சிந்தை யுட்பற் றின்றி நித்தக் கனிகடரும்
 செண்ப கத்துச் சம்பு வுக்குத் தொம்ப தத்துப் பண்புரைத்துச்
 ||செங்கு வட்டிற் றங்கு சொக்கப் பெருமானே. (கச0)

தான தான தான தான தான தானத் தன தான.
 368. || ஏறு னுலே நிறய் மாயா றேவனே வாக் கணையாலே
 வயா வேயா மாயா வேயா வியே லோலரைந் துளையாலே
 மாறு யூறு நிறய் மாலாய் வாடா மாணக் கழியாதே
 வாராய் பாராய் சேரா யானுல் வாடா நீபத் தொடைதாராய்
 சீறு வீறு ஈரேழ் பாரகுழ் சீரார் தோகைக் குமரேசா
 தேவா சாவா மூவா நாதா திரா கோடைப் பதியோனே
 வேறாய் மாறு யாறு மாகுர் வேர்போய் வீழப் பொருதோனே
 வேதா போதா வேலா பாலா வீரா வீரப் பெருமானே. (கசக)

தான தந்த தனத்த தந்த தன தான.
 369. ஞால மெங்கும் வளைத் தாற்று நடலாலே
 நானும் வஞ்சி யாறற்றுரைக்கும் வசையாலே
 ஆல முந்து மதித்தழற்கும் அழியாதே
 ஆறறிண்டு புயத்தணைக்க வருவாயே
 கோல மொன்று குறத்தியைத்த முடிமார்பா
 கோடை யம்ப தியுற்றுநிற்கு மயில்வீரா
 கால னஞ்ச வரைத்துனைத்து முதல்வானோர்
 கால்வி லங்கு களைத்தறித்த பெருமானே. (கசஉ)

* சம்பு = சம்பங்கோரை. † தின் தலத்தில் எனப்பிரிக்க. ‡ பண் புண
 ர்த்தித் தென்றிலக்குட்டங்கு சொக்கப்பெருமானே என்றும்பாடம். || செங்
 குவடு என்பது திருச்செங்கோடு. || ஏறு ஆளுலே = இடபமும், பசுவும் கலத்
 தால். ரேவன் வ வாகும் கணையாலே = மன்மதன் ஏவுகின்ற புஷ்பபாணத்தாலும்

தானன தந்தன தந்த தந்தன
தானன தந்தன தந்த தந்தன
தானன தந்தன தந்த தந்தன தனதான.

370. தோழமை கொண்டு லஞ்செய் குண்டர்கள்

ஒதிய நன்றிம றந்த குண்டர்கள்

குழுவிர தங்கன்க டிந்த குண்டர்கள் பெரியோரைத்

தூஷண நின்றைப கர்ந்த குண்டர்கள்

ஈவது கண்டுத கைந்த குண்டர்கள்

குளுற வென்பதொ ழிந்த குண்டர்கள் தொலையா மல்

வாழநி னைந்துவ ருந்து குண்டர்கள்

நீதிய றங்கள்கி தைந்த குண்டர்கள்

மானவ கந்தைமி ருந்த குண்டர்கள் வலையாலே

மாயையில் நின்னு வ ருந்து குண்டர்கள்

தேவர்கள் † சொங்கன்க வர்ந்த குண்டர்கள்

வாதைந மன்றன்வ ருந்தி டெங்குழி விழுவாரே

ஏழு மரங்களும் வன்கு ரங்கெனும்

வாலியு மம்பர மும்ப ரம்பரை

ராவண னுஞ்சது ரங்க லங்கையு மடையேமுன்

ஈழி யும்படி சந்தர னுஞ்சிவ

சூரிய னுஞ்சர ரும்ப தம்பெற

ராம சரந்தொடு புங்க வன்திரு மருகேநீனே

கோழிசி லம்பந லம்ப யின்றக

லாப நடஞ்செய மஞ்ச தங்கிய

கேர்புர மெங்கும்னி ளங்கு மங்கல வயலுரார

கோமள அண்டர்கள் தொண்டர் மண்டலர்

வேல னெனும்பெய ரன்பு டன்புகழ்

கோடை யெனுப்பதி வந்த இந்திரர் பெருமாளே. கசந்

தானத் தானத் தானத் தானத்
தானத் தானத் தனதான.

371. தோடப் பாமற் றோய்தப் பாணிர்

குழ்துற் றுர்துற்

றழுவாருந்

தூரப் போகக் கோரப் பாரச்

சூலப் பாசச்

சமனாரும்

பாடைக் கூடத் தீயிற் றேறிப்

பாழ்ப்பட் டேபட்

டழியாதே

பாசத் தேலைத் தேசுற் றுர்பொற்

பாதத் தேவைத்

கருள்வாயே

ஆடற் றுர்பெட் டோடத் *தோயத்

தாரச் றேறிப்

பொருமலோலா

ஆலைச் சேலைக் காணிற் றேனுக்

காரத் தாரைத்

தருமவீரா

† கூடற் பாடிக் கோவைப் பாவைக்

கூடிப் பாடித்

திரிவோனே

கோலச் சாலிச் சோலைச் சீலக்

கோடைத் தேவப்

பெருமானே. (கசச.)

தான தானன தத்தன தத்தன

தான தானன தத்தன தத்தன

தான தானன தத்தன தத்தன தனதான.

372. ஆல காலம டப்பைம டப்பியர்

நர வாளற வெற்றும்வி ழிச்சியர்

யாவ ராயினும் நத்திய மைப்பவர்

தெருவூடே

ஆடி யாடிந டப்பதொர் பிச்சியர்

பேசி யாசைகொ டெத்தும் ருட்டிகள்

ஆசை வீசிய ணைக்குழு கைச்சியர்

பலருடே

மாலை யோதிவி ரித்துழு டிப்பவர்

சேலை தூழநெ கிழ்த்தரை சுற்றிகள்

வாசம் வீசும ணத்திலிம் னுக்கிகள்

உறவாலே

* தோயம் = சமுத்திரம் † கூடல்பாடி = துறைநகர்.

மாயை யுதினி முத்திரா முத்திரை

காம போகவினைக்குரு னைப்பனி

வாழ்வி லாதும லட்சன னத்தினில்

உழலவேனோ

மேலை வானொரு ரைத்தச சற்கொரு

பாலனாகிய தித்தொர்மு நிக்கொரு

வேள்வி காவல்ந டத்திய சற்குரு

அடியாலே

மேகி யேமிதி லேசுச்சிலை செழியமின்

மாது நோள்தழு விப்பதி டுக்கிட

வேறு தாயட விக்குள் விடுதலை

எவனோடே

ஞால மாகொடு புகழா வத்தினில்

யாழா லாவிட வகலை புகாடா

புது லாவண னைசெழு விந்தாண

மருகோனே

ஞான தேசிக சற்குரு உத்தம

வேல வானொரு னைப்பதி வித்த

|| நாகமாலை செற்றபெற சிற்பகொ

பெருமாளே ()

தானதனத் தனநான தானதனத் தனநான

373. காலனிடத் தனுநாதே மாகினிநிற்

பிறவாதே

சில அகத் தியனோன தேனமுநேத

தருவாயே

மாலாணுக் கரியானே மாதவையப

பரியானே

பாலையறைப் பெருநாளே மாகிப பெருபாளே(கசக)

தத்த தாத்தத் தத்த தாத்தத்

தத்த தாத்தத் தனநான

374. அத்த வேட்கைப் பற்றி நோக்கத்

தத்தை மார்க்குத்

தமரையன்

பற்றுக ட்டத் திற்ப மார்க்குத்

றசக தோட்பத்

நியவோடு

■ தசரதற்கொரு என்பது. தசரத்கொரு எனமருவற்று அ-கற்கு-உருஅடியாலே-மேவி = (அகல்கையாகிய) அந்தக்கல்லைத் திருவடியினால் (மிதித்துப் பழைய) உருவறச்செய்தது. ஸ்ரீலேசெற்று-விலலைமுறித்து. ஸ்ரீபனவன்-பின்னவன், தம்பியாகிய வக்ஷணன். || நாகமாலை திருச்செங்கோடு.

சித்த மீட்டுப் பொய்த்த வாழ்க்கைச்
சின்ன நிக்கி

தினிதாய

சித்த வரக்குப் பெற்று வாழ்த்திச்
சொரை சாதநப்

பொறுவேனே

நெர்த்து துற்றுபு பத்து நாட்டச்
கொற்ற வேத்துக்

கரசராய

*குக்கு டரத்தர் தர்ப்ப கோநாந்
கொற்ற வேற்கைந்

குமரோரா

தத்வ நாற்பத் தெட்டு நாற்பத்
தெட்டு கோற்றுந்

திடமோவுந்

தார்க் நாந் தாந் தாந் தாந்
தாந் தாந் தாந் தாந்

பெருமானே, (கசௌ)

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன

375. பத்தார்க ணபரிய நிந்தநடித்திடு
பகஷி நடத்திய

குசுபூர்வ

தபர் சிம தகஷிண வத்தா திக்குள
பத்தார்க வந்தித

மெனவோதும்

சித்தார்க வித்துவ சத்தமி குத்தி
நபபுக் கைதச்சி

தடியேனும்

செப்பென வைத்தாடு கற்றாடு வத்தெரி
சிக்கவ வகாச

மறவேனே

தத்திய தத்தைக னேத்துவி முத்தி
தத்தவ ணிட்டெட

தினிகாவல்

கற்றாடு தத்திடு தத்தைக தத்திடு
தத்திய னேத்துப

விநிதேனா

தத்தியை யெய்க்கு இடத்தி விட வைத்த
தத்தியை யெய்க்கு

மறைவா

தத்திய தத்திய முற்றமு நாந்திய
தத்திய கிச்சா

பெருமானே, (கசௌ)

* குக்குடாந் - சேவற்கொடியைக் கையிலுடையவனே. † தர்ப்பகோந் - திரும்புகாமலை. ‡ கொத்திரம் - மலை. § பச்சிமம் - நேற்கு.

தத்ததன தான தத்ததன தான
தத்ததன தான தனதான.

376. *புற்புதமெ னா அற்பநிலை யாத

பொய்க்குடி லு லாவு.

மனையாளும்

புத்திரரும் வீடு மித்திரரு மான

புத்திசலி யாத

பெருவாழ்வு

நிற்பதொரு கோடி கற்பமென மாய

நீட்டையுடன் வாழு

மடியோவ்யான்

நித்தின தூரில் வைத்ததொரு காதல்

நிற்கும்வகை யோத

நனைவாயே

சற்பகிரி நாத முத்தமிழ்வி நோத

சக்ரகதை பாணி

மருகோனே

தர்க்கசமண் மூகர் மிக்ககழு வேற

வைத்தவொரு காழி

மறையோனே

கற்புவழு வாது வெற்படியின் மேவு

கற்றைமற வானார்

கொடி.கோவே

கைத்தலுச ரேசர் மொய்த்தருல கால

கற்பதரு நாடர்

பெருமானே. (கசக)

தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத் தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத்
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத் தனதான.

377. பொற்சித்தரப் பச்சைப் பட்டுக் கச்சிட்டுக் கட்டிப் பத்மப்

புட்பத்துக் கொப்பக் கற்பித்

தினேனோர்கள்

புட்பட்டுச் செப்பத் துப்பற் கொத்தப்பொற் றித்தத்திப்பப்

பொற்றிற் +பெற் றுகர்ச் சக்ரத்

தனமானார்

கற்சித்தர் சுத்தப் பொய்ப்பித் தத்திற்புக் கிட்டப் பட்டுக்

கைக்குத்திட்டி ட்டிச் சுற்றித்

திரியாமல்

சுற்றுற்றுச் சித்திக் கைக்குச் சித்திப்பப் பகல்த் திற்சொற்

கற்பித்தொப் பித்துக் கொற்றக்

கழல்தாராய்

குற்சித்துக் கொட்டுக் கொட்டுத் துக்கர்சத் துக்குக் குக்குக்

குக்குக்குக் குக்குக் குக்குக்

கெனமானாக்

* புற்புதம்-நிர்க்குமிழி. † பெற்றுக்-பெற்றவன்கொ.

குட்சிக்குப் பசுநீர் கைக்குக் கசுதத்திற் பட்டாத் தத்தத்
கொட்டிச்சாட் டிக் கொட்க் கீர்க்குக் குடகாரி
சற்சித்துத் தொற்புந் திப்பட் கத்தக்கொப் பித்தட் சத்துந்
சத்தத்தாத் சத்திக் கொச்சைப் பதிவாற்றே
கசுதப்பற் றுக்கெர்ப் பத்திற் †கெற்பற்றை ிற்றிட்டுச்சச்
‡ சர்ப்பப்பொற் றைக்குட் சொக்கப் பெருமானே.()

நன்ன தனநன தனதன தனதன
தன்ன தனதன தனநன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன. தனதான.

378. கொடிய மறவியு மவனு கடகமு
மடிய வொருதின மிருபதம் வழிபடு
குதலை யடியவ னினதருள்கொடுபொரும் அமர்காணக்
குறவர் மகன்புணர் புயகிரி சமுதமும்
அறுமு கழும்வெகு நயனமும் ரவியுமிற்
கொடியு மகிலமும் வெளிபட இருதிசை மிருநாலும்
படியு நெடியன எழுபுண ரியுமுது
‡திகிரி திகிரியும் வருகென வருதகு
பவுரி வருமொரு மரகத துரகத மிசையேறிப்
பறைய அடியவ ருடனினை யவர்களை
மிருபு டையுமிரு தமிழ்கொடு மறைகொடு
பறவ ி வரும்தி லுருணை ி லொருவினா யானேனும்
சடில தரவிட தரபணி தரதர
பரசு தரசசி தரசசி தரவித
தமரு கமிருக தரவனி தரசிர தரபாரத்
தானி தரதனு தரவெரு முதகுல
தடினி தரசிவ கதகுண தர பணி
ரயில விதரவா தருபுர சகிதரு மயில்வாழ்வே
நெடிய வுடனுரு இருளொழ நில்லொழ
எயிறு சுழல்விழி தழுவெழ எழுகிரி
நெரிய அதிர்குரல் புகையெழ இடியெழ நெடுவானும்

* கொக்கரி-கொக்கரி-கூவுதலுடைய. † செற்றிட்ட உச்ச எண்ப்பிரிக்
‡ சர்ப்பப்பொற்றை-நாகமலை. †திகிரிதிகிரி-சக்கரவாளசிரி. ிவரும் அதில்-
வந்தது போல பபணியில-நாகமலையிலிருப்போனே.

நிலனும் வெருவர வருநிசி சரர்தள
நிகில சகலமு மடியவொர் படைதொடு
நிருப குருபர சுரபதி பரனிய பெருமானே. (௧௫௧)

கொ ல் லி ம லே .

தையதன தானந்த தையதன தானந்த
தையதன தானந்த தனதான.

379. தொல்லைமுதல் தானென்று *மெல்லியிரு பேதங்கள்
சொல்லு †குண மூவந்த மெனவாசித்
துய்யசதுர் வேதங்கள் வெய்யபுல னோரைந்து
தொய்யுபொரு ளாறங்க மெனமேவும்
பல்லபல நாதங்கள் அல்கபசு பாசங்கள்
பல்குதமிழ் தானென்றி யிசையாசிப்
பல்லுயிரு மாயந்த மில்ல சொரு பாரந்த
பெளவமுற வேநின்ற தருள்வாயே
கல்லுருக வேயின்கண் அல்லல்படு †கோவம்பு
கல்வருக வேநின்று நீருழலு துங்
கையன்மிசை யேறும்பன் நொய்யசடை போனெந்தை
கைதொழமெய் ஞானஞ்சொல் கதிர்வேலா
கொல்லைமிசை வாழ்கின்ற வள்ளிபுன மேனென்று
தொள்ளைகொளு மாரன்னை யலறாலே
கொய்துதழை யேகொண்டு செல்லு || மழ வாகந்த
கொல்லிமலை மேனின்ற பெருமானே. (௧௫௨)

தத்த தன்ன தைய தத்த தன்ன தைய
தத்த தன்ன தைய தனதான.

380. கட்ட மன்னு மள்ளல் கொட்டி பண்ணு மைவர்
கட்டு மன்னு மில்லம் இதுவேனெனிக்

*மெல்லி இருபேதங்கள் - சிவம் சத்தி இரண்டு. †குணம் மூவந்தம் - இரா
சத, தாமத, சாத்தவீசம் என்னும் முக்குணமும், அவற்றையுடைய திரிமூர்த்
களும். †கோ அம் புகல் வருக. பசுக்கள் அழகிய புகுமிடம் வந்துவே, நீருழ
லாதும் கையன் மிசை ஏறு உம்பன் - விஷ்ணுவாகிய ரிஷபாகனத்தையுடைய
யபரமசிவன். || மழவன் - இளையோன்.

சுற்ற *விஞ்ஞை சொல்லி யுற்ற வெண்மை யுள்ளு
கக்க எண்ணி முல்லை நகைமாதர்
இட்ட மெங்கு னல்ல கொட்டி யங்கு னல்கி
யிட்டு பொன்னை யில்லை யெனஏகி
எத்து பொய்ம்மை யுள்ள லுற்று நின்மை யுள்ளி
யெற்று மிங்கு னைவ தியல்போதான்
முட்ட யுண்மை சொல்லு செட்டி தின்மை கொள்ள
முட்ட நன்மை விள்ள வருவோனே
முத்தி வண்ண வல்லி சித்ர வண்ண வல்லி
முத்தி விண்ண வல்லி மணவாளர்
பட்ட மன்ன வல்லி மட்ட மன்ன வல்லி
பட்ட துன்னு கொல்லி மலைநாட
பச்சை வன்னி யல்லி செச்சை சென்னி யுள்ள
பச்சை மஞ்ஞை வல்ல பெருமானே. (கருந்)

ராஜகேம்பீரவளநாட்மேலை.

தானதந் தானதன தாந்த தனதன
தானதந் தானதன தாத்த தனதன
தானதந் தானதன தாத்த தனதன தந்ததான.

381. மாகசஞ் சாரமுகில் தோற்ற குழல்கொடு
போகஇந்த ராதிரிலை தோற்ற துதல்கொடு
மானவண் டேறுகளை தோற்ற விழிகொடு கண்டுபோல
மாலர்கொண் டாடுகனி தோற்ற இதழ்கொடு
சோலைசென் றாதுகுயில் தோற்ற இசைகொடு
வார்பொரும் பாரமலை தோற்றமுகைகொடு மன்றுளாடி.
சீகரம் பேணுதுடி தோற்ற இடைகொடு
பேரகபண் டாரபணி தோற்ற அரைகொடு
தேனுஞ் சீர்கதலி தோற்ற துடைகொடு வந்துகாசு

தேடுகின் று ரொடுமெய் தூர்த்த னெனவுற
வாடுகின் றேனைமலநீக்கி யொளிதரு
சீவனென் றுனபர மார்த்த தெரிசனை

வந்துதாராய்

வேகமுண் டாகியுமை சாற்று மளவினில்
மாமகங் கூருமது தீர்க்க வடிவுடை
வீரனென் பானொருப ராகர் னெனவர

அன்றுசோமன்

மேனியுந் தேயகதிர் தோற்ற எயிறுக
* ஆனுருந் தீகையற †சேட்டவிதிதலை
விழநன் ‡பாரசிய மூக்கு நழுவிட

வந்தமாயன்

எகரின் றுகியமர் தோற்று *வதறிட

வேகவுங் கார மொடு ஆர்க்க அலகைக
னோறிவென் றடுகள நீங்கி முநிவர

வந்துசேயென்

நீசநன் பானபுரு ஷார்த்த தெரிசனை

தாவெனுங் கேள்விநெறி கீர்த்தி மருவி

ராஜகெம் பிரவள நாட்டு மலைவளர் தம்பிரானே. (கஞ்சு)

ஞா ன ம லை

தானதன தான தானதன தான
தானதன தான தனதான.

382. குது கொலை கார ராசைபண மாதர்
‡தூவையர்கள் சோகை

முகலீலர்

சூலைவலி வாத மோடனைவர் பாவர்
தூமையர்கள் கோளர்

தெருவூடே

சாதனைகள் பேசி வாருமென நாழி
தாழிவிலை கூறி

தெனவோதி

சாயவெகு மாய தூளியுற ‡வாக
தாடியிடு வேர்கள்

உறவாமோ

வேதமுறி வேர்கள் பாலகர்கள் மாதர்
வேதியர்கள் பூச

லென டீன்கி

■ ஆன் உகும் தீ = யாகப்பசுவை(தகித்து)பொடியாக்கும் அக்கினி.

† சேட்டவிதி - முதன்மையான தகப்பிரஜாபதி. ‡ பாரசி - சாகவதி.

* வதறிட - மொழிகுழற. † தூவையர்கள் - மாமிச பண்ணிகள். ‡ ஆக
தாடியிடுவோர் - சரீரத்தைத் தட்டிக்கொடிப்போர், டீன்கி - ஏருவித்து.

வீரசுரர் பாறி வீழஅலை யேழு
வேலையள முக விரும்வேலா
நாதரிட மேவு மாதுசிவ காரி
நாரியபி ராமி யருள்பாலா
நாரணக வாமி யீனுமக னோடு
ஞானமலை மேவு பெருமானே. (கருதி)

தனதன தனத்த தான தனதன தனத்த தான
தனதன தனத்த தான தனதான.

383 மனையவள் நகைக்க லுரி னனைவரு நகைக்க லோக
மகளிரு நகைக்க தாதை தமரோடும்
மனமது சலிப்ப நாய னுனமது சலிப்ப யாரும்
வசைமொழி பிதற்றி நாளும் அடியேனை
அனைவரு மிழிப்ப நாடு மனைவிருண் மிகுத்து நாடி.
னகமதை யெடுத்த சோமம். இதுவோவென்
றடியனு நினைத்து நாளு முடலுயிர் விடுத்த போது
மணுகிழு வளித்த பாநம் அருள்வாயே
தனதன தனத்த தான எனமுர சொலிப்ப வீனை
தம்ருக மறைக்கு ழாமும் அலைமோத்த்
* தடிநிக ரயிற்க டாவி யசுரர்க ளிறங்கு மாறு
சமரிடை விடுத்த சோதி முருகோனே
எனைமன முருக்கி யோக † அதுபுதி யளித்த பாத
எழுதரி யபச்சை மேனி யுமைபாலா
இமையவர் துதிப்ப ஞான மலையுறை குறத்தி பாக
இலகிய சசிப்பெண் மேவு பெருமானே. (கருதி)

ஊ தி ம லே

தானதன தான தந்த தானதன தான தந்த
தானதன தான தந்த தனதான.

384. ஆதிமக மாபி யம்மை தேவிசிவ ஞர்ம கிழந்த
ஆவுடைய மாது தந்த குமரேசா

■ தடி. மின்னல் † அதுபுதி - அ.

ஆதரவ தாய்வ ருந்தி யாதியரு ணேச ரென்று

ஆளுமுனை யேவ ணங்க

அருள்வாயே

புதமது வான வைந்து பேதமிட வேய லைந்து

பூரணசி வாக மங்கள்

அறியாதே

பூணுமுகை மாதர் தங்கள் ஆசைவகை யேறி னைந்து

போகமுற வேனி ரும்பும்

அடியேனை

நீதயவ தாயிரங்கி நேசவரு னேபு ரிந்து

நீதிநெறி யேனி ளங்க

வரவேண்டுக

நேர்மையிவ னுதி கழிந்த காதினிலை னேத பந்தர்

நிலையி லேறி வந்த

வாடிவேலா

ஒதுமறை யாக மஞ்சொல் யோகமது வேபு ரிந்து

ஊழியுணர் வாரங்கள் தங்கள்

வினைநீர

ஊனுமுறி ராய்வ ளர்ந்து ஓசையுடன் வாழ்வு தந்த

ஊதிமலை ரீது பந்த

பொருமாதே. (கரு)

தான தனத்தத் தனத்த தந்தன

தான தனத்தத் தனத்த தந்தன

தான தனத்தத் தனத்த தந்தன தனதான.

387. கோதி முடித்துக் கனத்த கொண்டையர்

குது விதத்துக் கிதத்து மங்கையர்

கூடிய அற்பச் சுகத்தை நெஞ்சினில்

நினையாதே

கோழை மனத்தைக் கொடுத்து வன்புல

ஞான குணத்தைக் கொடுக்கு முன்மேயல்

கூறு பிடித்துக் கிதத்து நின்ற ருள்

புரிவாயே

நாத நிலைக்குட் கருத்து கந்தருள்

ஃபோத கமற்றெர் சகத்தை புந்தரு

நான்மு கனுக்குக் கிளத்து தந்தையின்

மருகோனே

நாடு மகத்தெற் கிடுக்கண் வந்தது

நீரி தெற்குப் பதத்தை புந்தரு

நாய கர்ப்புதர்க் குருக்க ளென்றருள்

வடிவேலா

தோதி மிதித்தித் திமித்த டிங்குரு

டிகு குடிக்குட் டிக்கு டிண்டிமி

தோதி மிதித்தித் தனத்த தந்தவெ

வினையோடே

குழநடித்துச் சடத்தில் நின்றாயி

ரான துறத்தற கிரக்க முஞ்சுப

சோபன முயக்கக கருத்தும் வந்தருள் புரிவோனே

ஶதக்வே முத்துக் கட்டக் முஞ்சிவ

காரணபத்தர்க் கிரக்க முந்தகு

ஶமெ நெழுத்துக் குபிர்பபு†மென் கட்ட ரொளியோனே

‡ஶதி யினார்த்திக் குயைக்கி டுங்நன

காபரணந்திற் பொருட் பயன்றரு

ஊதி கிரிக்குட் கருத்து கந்தருள் பெருமானே. (கருஅ)

சுருருடி மலை

தன்ன தனதன தன்ன தனதன

தன்ன தனதன தனதான.

386. கருடன் மிசைவரு கரிய புயலென

கமல மணிவொல

புலகோரைக்

கதறி யவர்பெயர் ரொடுக் மனமது

கருதி முதுமொழி

களைநாடித்

திருடி யொருபடி நெருடி யறினிலர்

செனியில் துழைவன

கனிபாடித்

திரியு மவர்சில புலவர் மொழிவது

சிறிது முணர்வகை

யறியேனே

|| வருடை பினமது முருடு படுமகில்

மரமு மருதமும்

அடிசராய

மதுர மெனாநதி பெருகி யிருக்கரை

வழிய வகைவகை

குதிபாயும்

சுருடி மலையுறை முருக குலவட

சுவடு தவிடெழு

மடிலேறும்

சுமர சுருபர திபிர தினக

சுறைவி லிமையவர்

பெருமானே. (கருக)

■ எழுத்து - மந்திரம். † என் - என்னும். ‡ ஶதி - ஶதியமாம். § இந்ந ஸ்ரீலங்கோயமுததுரு கலித்த துடியலூர் ரெயில ஸடெஷனுக்குச் சமீபத்தி லுள்ளது. || வருடை, மலையாடி.

■ தென்சேரிகிரி.

தந்தான் தனதன்ன தந்தான் தனதன்ன
தந்தான் தனதன்ன தனதான்.

387. எங்கேனு பொருவர்வர அங்கேக ணினிதுகொடு
இங்கேவ ருனதுமபல் தரியாரென்

நிந்தாவெ னினியஇதம் தந்தேனை யுறமருவ
என்றாசை குழையவிழி யினையாடித்

தங்காம லவருடைய ஏண்டான பொருளுயிர்கள்
சந்தேக மறவெபறி கொளுமானார்

சங்கீத கலவிறல மென்றோது முத்திவிட
† தண்பாரு முனதருளை யருள்வாயே

எங்கோடு திகிரியது கொண்டேயு நிறைபிறகு
சந்தாரும் † வெதிருகுழ லதுவூதித்

தங்காதல் தனை டீ யுகள என்றேழு மடவியர்கள்
தங்குறை கொடுமரமி லதுவேறுள்

செங்கார அரிமருக பங்கேரு கனுமருள
சென்றேயும் அமரருறு கிறையீள்

செண்டாடி அசுரர்களை வென்றானே அடியர்தொழ
தென்சேரி கிரியில்வளர் பெருமாளே. (கக௦)

தந்தானத் தந்தனதன தந்தானத் தந்தனதன
தந்தானத் தந்தனதன தனதான்.

390. கொண்டாடிக் கொஞ்சமொழிகொடு கண்டாரைச் சிந்துவிழிகொடு
கொந்தாரச் சென்றகுழல்கொடு வடமேருக்

குன்றோடொப் பென்றமுக்கைகொடு விண்டாலிக் கின்றமயிலை
கொம்பாயெய்ப் புண்டவிடைகொடு பலரோடும்

பண்டாடச் சிங்கியிடுமலர் விண்டாலிக் கின்றமயிலை
பண்பாலிட் டஞ்செல்மருளது விடுமாறு

பண்டேசொற் றந்தபழமறை கொண்டேதர்க் கங்களறவுமை
பங்காளற் குன்றுபகர்பொருள் அருள்வாயே

இந்தஸ்தலம் காயமுத்தூர் ஜில்லா பல்லடர் தாலூகா எஸ்பர பல்லடத்
துக்குத் தற்கே, கஉ லடல் தூரத்திலுள்ளது. † சண்பு தண்ணீர். ‡ வெ
தீர் முங்கில். § உகன - சடக்க.

வண்டாடத் தென்றல் தடமிசை தண்டாதப் புண்டரிகமலர்
மங்காமற் சென்றுமதுவைசெய் வயலுரா
வங்காலக் கொண்டல்வடிவொரு சங்க்ராமக் கஞ்சன் லிமலுதை
மன்றூடிக் கன்புதருதிரு மருகோனே
திண்டாடச் சிந்துநிசுசரர் தொண்டாடக் கண்டவம்பொரு
செஞ்சேவற் செங்கையுடையசண் முத்தேவே
சிங்காரச் செம்பொன்மதினத் தலங்காரச் சந்த்ரகலையுழ்
தென்சேரிக் குன்றிலினிதுறை பெருமானே. (௧௬௧)

* கோங்கணகிரி.

தந்தனை தந்தனை தந்தனை தந்தனை
தந்தனை தந்தனை தனதான.

389. ஐங்கரையொத்தமன மைம்புலமகற்றிவளர்
அந்திபகலற்றினை வருள்வாயே
அம்புவிதனக்குள்வளர் செந்தமிழ்வழுத்தியுனை
அன்பொடு துதிக்கமனம் அருள்வாயே
தங்கியதவத்துணர்வு தந்தடிமைமுத்திபெற
சந்திரவெளிக் குவழி யருள்வாயே
தண்டிகைகனப்பவுசு எண்டிசைமதிக்கவளர்
சம்பரமவிதத்துடனெ யருள்வாயே
மங்கையர்சுகத்தைவிவகு இங்கிதமெனுற்றமன
முன்றனைநினைத்தமைய அருள்வாயே
மண்டலிகரப்பகலும் வந்தசுபரகைப்புரி
வந்தனைசுபுத்தியினை யருள்வாயே
கொங்கிலுயிர்பெற்றுவளர் தென்கரையிலப்பருள்
கொண்டு உடலுற்றபொருள் அருள்வாயே
குஞ்சரமுதற்கிளைய கந்தனெனவெற்றிபெறு
கொங்கணகிரிக்குள்வளர் பெருமானே. (௧௬௨)

* இ த ஸ்தலம் கோயமுத்தூர் ஜில்லா தாராபுரம் த. ஜில்லாவில் தி. பூர்
ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு 2 மைல் தூரத்திலுள்ளது. + ராப்பகை என்பது அரப்ப
கல் எனமுயிற்று.

* கொ டே ன் கு ன் ற ம்.

தனந்த நனதந் தந்தந் தந்தந் தந்தநான
 390. அனங்க னம்பொன் றஞ்ந் தங்குங் கண்களாலே
 அடர்ந்தெ ழும்பொன் குன்றங் குமபங் கொங்கையாலே
 முனிந்து மன்றங் கண்டுத் தண்டும் பெண்களாலே
 முடங்கு மென்றன் தொண்டுங் கண்டின் லின்புறுதோ
 தென்தெ னந்தெந் தெந்தெந் தெந்தெந் தெந்தனா
 செறித்தடர்ந் துந் சென்றும் பண்பின் னும்பிபாடக்
 குனிந்தி லங்குங் கொம்புங் கொந்துந் துன்றுசோலை
 கொழுங்கொ டுநதின் குன்றந் தங்குந் தம்பிரானே.

தனதன்ன தனதனை
 தந்தந் தனந்தன தந்தத் தனந்தன
 தனதன்ன தனதனை
 தந்தந் தனந்தன தந்தத் தனந்தன
 தனதன்ன தனதனை
 தந்தத் தனந்தன தந்தத் தனந்தன தந்தநான.

361. எதிர்பொருது கவிகழன
 கச்சக் கனும்பொருது குத்திக் திறநதுமலை
 யிவைகளென வதிமருகம்
 தப்பட் டென்யெழுபுகி முத்துச செறிந்தவட
 மெலுந் கள மலையறவு
 தைத்திட்டிணந்துகிரி னிற்கொத துமங்குசெந் ரங்குபாவர்

எதிர்பரவ உடமிசைது
 கைத்துக் கிடந் துடல்ப தைக்கக் கடிந்நுமிக
 இரதிபதி மணிமவுலி
 பெற்றித் தீரியம்பகனு முட்கத தீண்டினி
 மினைஞ்ருயிர் கவள மென
 மட்டித் தைசுந்தெகிர்பு டைத் தீண்டி பெரு கொங்கையானே

* கொங்கையானே என்பது பிராணமலை + நிகளம் - பாணகட்டும் என்கிற.

பொது வில்விலை யிடுமகனிர்

பத்மக் கரந்தமுனி யொக்கத் துவண்டமளி

புகஇணைய வரிபரவு

நச்சக் கருங்கயல்கள் செக்கர் சிவந்தமுது

பொதியுமொழி பதற அள

கக்கற் றையுங்குலைய முத்தத் துடன்கருணை

தந்துடெல்லீழ்

புதுமைதரு கலவிவலை

யிற்பட் டமுந்தியுயிர் தட்டுப் படுத்திமிர

புணரியுத தியில்மறுகி

மட்டற் றிவந்திரிய ரட்டைக் குரம்பையழி

பொழுதின்னிலும் அரள்முருக

சுத்தக் கொடுக்கிரியி னிர்த்தச் சரண்களைம

றந்திடேனே

தித்தித்தி தித்தித்தி

தித்தித் தித்தித்தித்தி தத்தத் தத்தத்தத

தெத்ததெத தெத்த தெந

தெத்தெத் தெத்தத்தெத திக்கட் டிகண்டிகட

ஜெகணகெண கெணஜெகுத

தெத்தித் த்ரியந்திரித தச்சந் தகுந்தகுந்த திந்தித்தேநா

திகுடதிகு தொகுடதொகு

திக்கட் டிகண்டிகட டக்கட் டகண்டகட

டிடிடுடு டிடிடுடு

டிக்கட் டிகண்டிகட டுட்டுட் டிண்டிடுடு

திக்குதிகு திக்குக்கு

திர்குத் திருந்திருகு குக்குக் குகுங்குகு

என்றகாளம்

முதிர் திமிலை கரடிகையி

டக்கைக் கொடுந்துடியு டிக்கைப் பெரும்பதலை

முழவுபல மொகுமொகென

வொத்திக் கொடும்பிரம சுத்திக் களும்பரவ

முகடுபுகு வெகுமொடிகள்

பக்கத் தெழுந்தலைய மிக்கக் கவந்திரை

தங்கியாட

முதுகமுகு கொடிகருட

னெக்கத் திரண்டுவர வுக்ரப் பெருங்குருதி

முழுகியெழு பயிரவார்
 டித்திட் டகண்டமும்வெ டிக்கத் துணிந்ததீர
 முழுகிவரு நிசிசரரை
 முட்டிச் சிரந்திடுகி வெட்டிக் களம்பொருத தம்பிரானே. (ககச)

கு ன் ற க் கு டி

தன தன தந்தத் தன தன தந்தத்
 தன தன தந்தத் தன தான
 392. பிறப்புக் பின்சொற் பயிலுநி ள்ந்தைப்
 பருவம் தன்கைத் திலையாளே
 பிறவித ருஞ்சிக் கதுபெரு கும்பொய்ப்
 பெருவழி சேனறக் குணமேனீர்
 சிறுமைபொ ருந்திப் பெருமைமு டங்கிர்
 செயலுய ப்ரிந்தற் பமதான
 தெரிவைபார் தங்ஙட் கயலைவி ரும்பி
 சிலசில பங்ஙப படலாமோ
 கெறுவித வஞ்சக் கபட மொ டெண்டு
 கிலுமெதிர் சண்டைக் கெழுஞ்சன்
 கிலையுடன் மங்கத் தலைமுடி சிந்தக்
 கிழிபட வொன்றிப் பொருடோனே
 குறுமுநி யின்பப் பொருள்பெற அன்றுற்
 பனமனு வஞ்சொற் குருநாதா
 குலகிரி துங்கக் கிரியுயர் குன்றக்
 குடிவளர் கந்தப் பெருமானே. (ககரு)

தனன தந்த தந்த தனன தந்த தந்த
 தனன தந்த தந்த தன தான.
 393. அழகெ றிறந சந்தர முகவ டங்க லந்த
 அமுத புஞ்ச இனசொல் மொழியாளே
 அடிது வண்ட தண்டை கலிலே னுஞ்சி லம்பொ
 டுணிச தங்கை சொஞ்சு ரடையாளே

திருப்புகழ்.

உகூட

சுழியெ றிந்து நெஞ்சு சுழல நஞ்ச ணைந்து
 தொடுமி ரண்டு கண்க ளதனாலே
 துணைநெ ருங்கு கொங்கை மருவு கின்ற பெண்கள்
 துயரை யென்றொ ழிந்து விடுவேனே
 எழுது கும்ப கன்பி னினைய தம்பி நம்பி
 யெதிர டைந்தி றைஞ்சல் புரிபோதே
 இதம கிழந்தி லங்கை யசுர ரந்த ரங்க
 மொழிய வென்ற கொண்டல் மருகோனே
 மழுவு கந்த செங்கை அரனு கந்தி றைஞ்ச
 மனுவி யம்பி நின்ற குருநாதா
 வளமி குந்த குன்ற நகர்பு ரந்து துங்க
 மலைவி ளங்க வந்த பெருமானே. (ககக)*

தன்னதன தந்த தானன தன்னதன தந்த தானன
 தன்னதன தந்த தானன தன்னதன.

396. கடினதட சும்ப நேரென வளருமிரு கொங்கை மேல்விழு
 கலவிதரு கின்ற மாதரொ நெவாடிக்
 கனவனக பந்தி யாகிய நிழல்தனிலி ருந்து தேனுமிழ்
 கனியிதழை மென்று தட்டனை செயலாலே
 துடியிடைது டங்க வாள்விழி குழைபொரநி தம்ப மூடிய
 துகில்செகிழ வண்டு கோகில மயில்காடை
 தொனியெழவிழைந் துகூரியகொடுக்கமிசைந்துதோள்மிசை
 துயிலவச இன்ப மேவுதல் ஒழிவேனே
 இடிமுரசு றைந்து பூசல்செய் அசுரர்கள்மு றிந்து தூனொழ
 எழுகடல்ப யந்து கோவென அதிகோப
 எம்படரு மென்செய் வோமென நடுநடு நங்க வேல்விடு
 இரணமுக சண்ட மாருத மயிலோனே
 வடிவுடைய அம்பி காபதி கணபதிசி றந்து வாழ்தட
 வயலிநகர் குன்ற பாககர் உறைவோனே
 வகைவகைபு கழ்ந்து வாடிவன் அரிபிரமர் கந்தர சூரியர்
 வடிபடுதல் அண்டு வாழ்வருள் பெருமானே. (ககௌ)

* சும்பகன்பின் இனியதம்பி - சும்பகர்னன் சம்பியாகிய விபீஷணன்.

தனதனை தனதனை தனதனை தனதனை
தந்தத்த தத்தனை தந்தத்த தத்தனை தனதான .

395. *கருபரிலை குலையிலகல் மிகுபகடின் வலியுடைய
தந்தத்தினைத்தடிவ தொந்தத்தி ரத்தையுள
அகிலமறை புகழ்பரமர் ஞெகிழிகல கலகலெனும்
அம்பொற்ப தத்தந்தனு வம்பொற்பொ ருப்படர்வ
களபபரி மளமெழுகும் எழிலில்முழு குவமுளரி
யஞ்சப்ப டைத்தெழு வஞ்சக்க ருத்துமதனபிஷேகம்

கடிவபடு கொலையிடுவ கொடியமுக படமணிவ
வின்பச்ச டர்க்கனக கும்பத்த ரச்செருவ
பிறிதில்புள கிதசுகமு மிருதுளமும் வளரினே ஞர்
புந்திக்கி டர்த்தருவ பந்தித்த கச்சடர்வ
கயல்மகர நிகரமிக வியன்மருவு நதியில்முதிர்
சங்கிப்பி முசுதணிவ பொங்கிக்கனத்தொளிர்வ முவைமாதா

†வருளமலர் குவலையிதழ் தருமணமு மிருமத
மொன்றிக்க ருத்துமுகில் வென்றிட்டு செய்தகுழ
லசையருகி யமிர் தக்ருத வசியமொழி மயில்குயிலெ
னும்புக்கு ரற்பகர வம்புற்ற மற்புரிய
வருமறலி யரணமொடு முடுகுசமர் விழியினைகள்
கன்றிச்சி வக்கமகிழ் நன்றிச்ச மர்த்துக நுகிரேகை

வகைவகைமெ புறவனைகள் கழலவிடை துவளவித
முண்டுட்பர மிக்ககசை கொண்டுற்ற னைத்தவதி
செறிகலவி வலையிலென தறிவுடைய கலைபடுத
லுந்திப்பி றப்பறநி னைந்திட்ட முற்றுனடி
வயலிநகர் முருகசெரு முயல்பனிரு கரகமர
துன்றிட்ட சிட்டகுண குன்றக்கு டிக்கதிப அருளாதோ

தகுதகுதகு தகுதகுதகு திகுதகுதி குதிகுதிருகு
தங்குத்த குத்தககு திங்குத்தி குத்திகிகு
சகணசக சகசகண செகணசெக செகமேகெண
'சங்கச்ச சச்சகண செங்கச்ச செச்சகண
தனனதன தனதனை தென்னதென தெனதென
தந்தத்த தனத்தனை தெந்தத்தெ தனத்தென தனனன

தகுததகு தகுதகுதி திகுதிதிகு திகுதிகுதி
தங்குத்த குத்தகுது திங்குத்தி குத்திகுது
டண்ணடண டணடண்ண டிணிணிடிணி டிணிடிணிணி
டண்டட்ட டட்டடண டிண்டிட்டி டிட்டிடிணி
தரரதர தரதர திரிரிதிரி திரிதிரி
தன்றத்த ரத்தர தின்றித்தி ரித்திரிரி யெனதாளந்

தொகுதிவெகு முரசுகர டிகைடமரு முழவுதவில்
தம்பட்ட மத்தளமி னம்பட்ட டங்கைபறை
பதலைபல திமிலைமுத லநிரவுதிர் பெரியதலை
மண்டைத்தி ரட்பருகு சண்டைத்தி ரட்கழுது
தொடர்நிபிட கருடனடர் தரகரட மொகுமொகென
வந்துற்றிடக்குடர்நி ணந்துற்றிறைத்ததிர முதுபேய்கள்

*சனகனரி நெறுநெறென வினிதினிது தினவினைசெய்
வெங்குக்கு டத்தகொடி குங்குக்கு குக்குகென
†அடனமிடு திசைபரவி நடனமிட வடலீரவி
திங்கட்ப்ர பைக்கதிர்கள் மங்கப்ர சித்தகுல
துரககஜ ரதகடக முரணரண நிருதர்விறல்
மிண்டைக்கு லைத்தமர்செய்தண்டர்க்கு சத்தையருள் பெருமானே

தானான தனதான தானான தனதான
தானான தனதான தனதான.

396. நாமேவுகுயிலாலு மாமாரனயிலாலு

நாடோறுமதிகாயும் .

வெயிலாலும்

நார்மாதர்வசையாலும் வேயுதுமிசையாலு

நாடாசைதருமோக

வலையுடே

ஏமாறிமுழுநாளு மாலாகிவிறுதாவி

லேவாடி விழிமாதர்

துயருடே

ஏகாமலழியாத மேலானபதமீதி

லேகீயுனுடன்மேவ

அருள்தாராய்

தாமோகமுடனுறு பால்தேடியுரலுமி

தானேறி வினையாடும்

ஒருபோதில்

தாயாகவருசோதை காணுதுகளவாடு
 தாமோதரன்முராரி மருகோனே
 மாமாதுவனமாதா கார்மேவுசிலைமாதா
 மாலாகிணியாடு புயவீரா
 வானுடுபுகழ்நாடு தேனறுபுடைசூழ
 *மாயூரகிரிமேவு பெருமாளே. (ககக)

தானுதானு தந்தன தத்தன
 தானுதானு தந்தன தத்தன
 தானுதானு தந்தன தத்தன தன தான.

397. நேசாசாரா டம்பரமட்டைகள்
 பேசாதேயே சங்களமட்டைகள்
 †நீசாளோடே யும்பழகிக்கவர் பொருளாலே
 நீயேநானே பென்றொருசத்தியம்
 வாய்கூசாதோ துங்கபடத்திகள்
 நேராலேதா னின்றபிலுக்கிகள் எவர்மேலும்
 ஆசாபாசா தொந்தரையிட்டவர்
 மேல்வீழ்வார்பால் சண்டிகள் கட்டழ
 கர்யேமீதோ லெங்குமினுக்கிகள் வெகுமோகம்
 ஆகாதாவே சந்தருதிப்பொழு
 தோகோவாவா வென்றுபகட்டிக
 ளாகாமோகா வம்பிகள் கிட்டிலும் உறவாமோ
 பேசாதேபோய் நின்றறியிற்றயிர்
 வாயாவாவா வென்றுகுடித்தருள்
 பேராலேநீள் கஞ்சன்விடுத்தெதிர் வருதாது
 பேய்வாழ்வேதா ளம்பகடைப்பகு
 வாய்நீள்மானு ஞஞ்சரளத்தொடு
 பேயோடேபோர் வென்றெதிரிட்டவன் மருகோனே

* மாயூரகிரி என்பது குன்றக்குடி, † நீசாளோடேயும் - நீசோடும்.

மாகுடாடா டும்பகையைப்பகை

சூராளோடே வன்செருவைச்செறு

மாகுராபா ரெங்குமருட்பொலி

முருகோனே

வானுடேழ்நா டும்புகழ்பெற்றிடு

தோனூறேசுழ் துங்கமலைப்பதி

மாகுராவாழ் குன்றைதழைத்தருள் பெருமானே. (௧௭0)

பொதியமலை.

தத்த தத்த தான தான தத்த தத்த தான தான

தத்த தத்த தான தான தனதான.

398. மைக்க ணிக்கன் வாரி போழ வுட்க ளத்தை மாறி நாடி

மட்டு முற்ற கோதை போத

முடிசூடி.

மத்த கத்தி னீடு கோடு வைத்த தொத்து மார்பி னூடு

வட்ட மிட்ட வாரு லாவு

முகைமீதே

*இக்கு வைக்கு மாடை வீழ வெட்கி யக்க மானபேரை

யெத்தி முத்த மாடும் வாயின்

இசைபேசி

எட்டு துட்ட மாதர் பாய லிச்சை யுற்றே குக மாவி

யெய்த்து நித்த மான வீனம்

உறலாமோ

தூர்க்கை †பக்க சூல காளி ‡செக்கை புக்க தான வோசை

தொக்க திக்க தோத தீத

வெனவோதச்

சுற்றி வெற்றி யோடு தாள்கள் கத்த கிர்த்த மாடு மாகி

சொற்கு நிற்கு நீமாறு தார

மொழிவோனே

திக்கு மிக்க வாரி னூடு புக்க கிக்க மூடு சூர்

|| திக்க முட்டி யாடு தீர

வடிவேலா

செச்சை பிச்சி மாலை மார்ப விச்சைகொச்சை மாதிலேடு

¶செப்பு வெற்பில் சேயதான பெருமானே. (௧௭௧)

■ இக்கு வைக்கும் - தடையாக வைக்கும், † பக்க-மூக்கினையாகப்பகுப் புற்ற. ‡ செக்கை-செங்கை நீ மாறுதாரம் - மறு உத்தரம், || திக்க - சிதற. ¶ செப்புவெற்பு - பொதியமலை செம்புடற் பொதிந்த தெய்வப் பொதிய மும், (சுல்லாடம்-65),

தனத்த தானன தனத்த தானன
தனத்த தானன தனத்த தானன
தனத்த தானன தனத்த தானன தனதான

399 *வெடித்த வாரகுழல் விரித்து வேல்விழி
விழித்து மேகலை பதித்து வார்தொடு
மிகுத்த மாழுகை யசைத்து நூலின்ம ருங்கினுடை

மினுக்கி யோலைகள் பிலுக்கி யேவனை
துலக்கி யேவிள நகைத்து வாள்விழி
மிரட்டி யாறையு மழைத்து மால்கொடு தந்தவாய்நீர்

குடித்து நாயென முடக்கு மேல் பிணி
யடுத்து பாதிசன் படுத்த தாய்தமர்
குலத்தர் யாவரு நகைக்க வேயுடல் மங்குவேனைக்

குறித்து நீயரு கழைத்து மாதவர்
கணத்தின் மேவென அளித்து வேல்மயில்
கொடுத்து வேதமு மொருத்த னுமென சிந்தைகூராய்

உடுட்டு டுடுடு டுடுட்டொ டோவென
திருத்த தீதிரு திருர்த்த தாவென
உடுக்கை பேரிகை தவிற்கு ழாமுமி ரங்குபோரில்

உலுத்த நீசர்கள் பதைப்ப மாகரி
துடிப்ப நீள்கட லெரித்து குர்மலை
யுடைத்து நீதிகள் பரப்பி யேயவ ரும்பரவை

அடைத்த மாசிறை விடுத்து வானுல
களிக்கு மாயிர திருக்க ணுனர்
சளித்து நானுமெ னுளத்தி லேமகி முங்குமாரா

அளித்த தாதையு மிகுத்த மாமனும்
அனைத்து னோர்களு மதிக்க வேமகிழ்
அகதய மாமுநி பொருப்பின் மேவிய தம்பிரானே.)

* க மு கு ம லை .

தனன தனதன தனத்த தானன
தனன தனதன தனத்த தானன
தனன தனதன தனத்த தானன தனதான.

400. குதலை மொழியினர் நிதிக்கொள் வாரணி
முகையை விலைசெய்வார் தமக்கு மாமயல்
கொடிது கொடிததால் வருத்த மாயுறு துயராலே
மதலை மறுகிவா லிபத்தி லேவெகு
பதகர் கொடியவா ளிடத்தி லேமிக
வறுமை புகல்வதே யெனக்கு மோஇனி முடியாதே.
முதல வரிவிலோ டெதிர்த்த குருடல்
மடிய அயிலையே விடுத்த வாகரு
முகிலை யனையதா நிறத்த மால்திரு மருகோனே
கதலி கமுகுகுழ் வயற்கு னேயனி
யிசையை முரலமா வறத்தில் பீறிய
கமுகு மலைமகா நகர்க்குள்மேவிய பெருமானே. (கௌட)

தனதன தத்தத் தனத்த தானன
தனதன தத்தத் தனத்த தானன
தனதன தத்தத் தனத்த தானன தனதான.

401. முலையை மறைத்துத் திறப்ப ராடையை
நெகிழ்வுடுத்துப் படுப்பீ வாயிதழ்
முறைமுறை முத்திக் கொடுப்பர்மூலர் அணைமீதே
அலைகுலை யக் கொட்டணைப்ப ராடவர்
மனவலி யைத்தட் டழிப்பர் மால்பெரி
தவர் பொருளைக்கைப் பறிப்பவர் வேசைகள் உறவாமோ.
தலைமுடி பந்துத் தெறித்த ராவண
னுடல்துளை பட்டுத் துடிக்க வேயொரு
தறுவை வளைத்துக் தொடுத்த வாளியன் மருகோனே

■ இந்த ஸ்தலம் திருநெல்வேலிக்கு வடக்குஉஅ-மைல் தூரத்திலுள்ளது.
கோயிற் பட்டிக்கு மேற்கு 12-மைல். †கொட்டணைப்பர்-கொண்டணைப்பர்.

கலைமதி யப்புத் தரித்த வேணிய

ருதவிய வெற்றித் திருக்கை வேலவ

கமுகு மலைக்குட் சிறக்க மேவிய பெருமானே. (௧௭௪)

தார்த தனன தனன தார்த தனன தனன

தார்த தனன தனனத் தனதான.

402. கோங்க முகையு மெலிய வீங்கு புளக களப

மேந்து குவடு குழையும்

பயுகாதல்

கூர்ந்து குழையை அமளி தோய்ந்து குலவு மினிய

தேங்கு கலவி யமுதுண்

டியல்மாதர்

வாங்கு பகழி விழியை மோந்து பகலு மிரவும்

வாய்ந்த துயிலை மிகவும்

தணியாத

வாஞ்சை யுடைய அடிமை ண்ட பிறவி யலையை

நீந்தி அமல அடிவர்

தடைவேலோ

ஐங்க லணைய பெரிய * சோங்கு தகர மகர

மோங்கு ததியின் முழுகும்

பொருகரும்

ஐய்ந்து பிரமன் வெருவ வாய்ந்த குருகு மலையில்

ஊர்ந்து மயில துலவுந்

தனிவேலா

வேங்கை யடவி மறவர் ஏங்க வனிதை யுருக

வேங்கை வடிவு மருவுந்

குமரேசா

வேண்டு மடியர் ிலவர் வேண்ட அரிய பொருளை

வேண்டு மளவி லுதவும்

பெருமானே. (௧௭௫)

† வ ள் ளி யூ ர்.

தைய தானன தனதான தைய தானன

தனதான

403. அல்லில் நேருமின் அதுதானும் அல்ல தாகிய உடல்மாயை

கல்லி னேரஅ வழிதோறும் கையும் நானுமு லையலாமோ

சொல்லி நேர்படு முதுகூர் தொய்ய வூர்கெட விடும்வேலா

வல்லி மாரிரு புறமாக வள்ளி யூருறை பெருமானே. (௧௭௬)

* சோங்கு - கப்பல். † இந்த ஸ்தலம் திருநெல்வேலி ஜில்லா நாகர்கோட்டி
நாலூகா கஸ்பி நாகர்கோட்டிக்குத் தென்மேற்கு இ-மைல் ஊர்திலுள்ளது.

க தீ ர் காமம்.

சீவன.

கமாய்

தனதன்ன தான தனதன்ன தான
தனதன்ன தானத் தனதான.

404. திருமகளுலாவு மிருபுயமுராரி

திருமருகநாமம்

பெருமாள்காண்

செகதலமும்வானு மிகுதிபெறுபாடல்

தெரிதகுருமாரப்

பெருமாள்காண்

மருவுமடியார்கள் மனதில்வினையாடு

மரகதமயூரப்

பெருமாள்காண்

மணிதரளம்வீசி யலியருவிசூழ

மருவுகதிர்காமப்

பெருமாள்காண்

அருவரைகள் நீறு படஅசுரர்மாள்

அமர்பொருதவீரப்

பெருமாள்காண்

அரவுபிறைவாரி விரவுசடைவேணி

அமலர்குருநாதப்

பெருமாள்காண்

இருவினையிலாத தருவினைவிடாத

இமையவர்குலேசப்

பெருமாள்காண்

இலகுசிலேடேர் கொடியினதிபார

இருதனவிநோதப்

பெருமானே. (களள்)

தன்ன தான தானுன தன்ன தான தானுன

தன்ன தான தானுன தனதான.

05. *அலகின் மாறு மாருத[†]கலதி பூத வேதாளி

ஆடைவில்[‡]ஞாளி கோமீளி

அறமீயா

அழிவு கோளி காணாது புழுகு பூசி வாழ்மாநர்

அருளி லாத தோடோய

மருளாகி

பலக லாக ராமேரு மலைக ராச லாவிக

யருவ மேக மேதாரு

வென்யாதும்

* அலகின் மாறு = விளக்குமாறு. † கலதி = மூதேவி. ‡ ஞாளி = நாய்

பரிவு ருத மாபாதர் வரிசை பாடி யோயாத
 பரிசில் தேடிமாயாத படிபாராய்
 இலகுவேலை நீள் ஈவாடை யெரிகொள் வேலை மாருரி
 லெறியும் வேலை மாருத திறல்வீரர்
 இமய மாது பாகீர திருதி பால காசார
 லிறைவி கான மால் வேடர் சதைபாநா
 கலக வாரி போல்மோதி வடவை யாறு குழ்சீத
 கதிர காம மூதூரில் இனையோனே
 கனக நாடு வீடாய கடவுள் யாரீன வாழ்வான
 கருணை மேரு வேதேவர் பெருமானே. (கௌஅ)

தனன தான தத்த தனதான தனன தான தத்த தனதான.
 408. எதிரி லாத பத்தி தனைமேலி இனிய தாணி னைப்பை யிருபோதும்
 இதய வாரி திக்கு ஞாநவாகி ளளது ளெசி நக்க அருள்வாயே
 கதிர காம வெற்பி லுறைவோனே மேரு லொத்த புடவீரர்
 மதூர வானி யுற்ற கழலோனே லுருதி கூனி மிர்த்த பெருமானே)

தனதன தனதன தனதன தனதன
 தானத் தனந்த தனதான.
 409. கடகட வருவிகள் தபர்வரி யதிர்கதிர்
 காமத் தரங்க மலைவீரர்
 †கத நகருவி புணரித குணகுக
 ‡காமத் தனஞ்சம் புயனோட
 வடசிக ரகிரித விபேட ||நடமிடு
 மாவிற் புகுங்கந் தவீவழாது
 வழிவழி தமரென வழிபடு கில்லென
 வாவித் தினம்பொன் றிடுமோதான்

■ வாயையெரி-வடவாழகாக்கினி. † வரி-தீற்றுக்களையுடைய புவி.
 ‡ கத நகம் - கோபத்தையுடைய மலையையொத்த டாணை. § காம அத்தன்
 மன்மதன் பிதாவாகிய லிஷ்டுணு 'காமத்தன் அஞ்ச அம்புயன் ஓட, ளனப்பிரிக்க
 || நடமிடுமோ : மயிற்ருதினா தவீவழாது-வழுவாமல், றனகாலக்கினம்.
 ளன் அவா வித்தினம்.

அடவியி ருடியபி நவகும ரியடிமை
யாயப் புனஞ்சென் றயர்வோனே
அயிலவ *சபரிசெய் கவிபுகல் தருகவி
யாளப் புயங்கொண் டருள்வோனே
இடமொரு மரகத மயிலிசை வடிவுள
ஏழைக் கிடங்கண் டவர்வாழ்வே
இதமொழி பகரினு மதமொழி பகரினு
மேழைக் கிரங்கும் பெருமாளே. (௧௮௦)

தன்னதன தானத்த தன்னதன தானத்த
தன்னதன தானத்த தனதானதானனா.

408. சமரமுக வேலொத்த விழிபுரள வாரிட்ட
தனமசைய வீதிக்குள் மயில்போலுலாவியே
சரியைக்ரியை யோசத்தின் வழிவருக்கு பாசத்தர்
தமையுணர ராகத்தின் வசமாகமேவியே
உமதடிபு னுருக்கு மனுமரண மாயைக்கு
முரியவர்ம காத்ததை யெனுமாயமாதாரர்
ஒளிர்மளி பீடத்தி லமடுபடு வேனுக்கு
முனதருள்க்கு பாசித்தம் அருள்கூரவேனுமே
இமகிரி குமாரத்தி யறுபவைப ராசத்தி
யெழுதரிய காயத்ரி யுமையாள்குமாரனே
எயினர்மட மானுக்கு மடலெழுதி மோகித்து
இதணருகு சேவிக்கு முருகாவிசாகனே
அமரர்கிறை மீள்விக்க அமர்செய்துப்ர தாபிக்கு
மதிகன்த சாமாதய கண்ராஜராஜனே
† அமுதுலகை வாழ்வித்த கவுணியகு லாதித்த
அரியகதிர் காமத்தில் உரியாபிராமனே. (௧௮௧)

■ சபரிசெய்கவி - பூஜை செய்த நக்கீரர்.

* இக்கருத்தை: -

“வேதகெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறையினங்கப்

பூதபரம் பறைபொலியப் புரிதவாய் மலர்ந்தழுத

சேவன வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர், என்னும் பெரியபுரா

ணத் திருவிருத்தத்தாற் காண்க.

தனத்தா தனத்தா தனத்தா தனத்தா
தனத்தா தனத்தா தனத்தான.

409. சரத்தே யுதித்தா யுரத்தே குதித்தே
சமர்த்தா யெதிர்த்தே வருகுரைச்
சரிப்போ னமட்டே விடுத்தா யடுத்தாய்
தகர்த்தா யுடற்றான் இருகூறச்
சிரத்தோ ருரத்தோ டறுத்தே குவித்தாய்
செகுத்தாய் பலத்தார் விருதாகச்
சிறைச்சே வல்பெற்றாய் ■ வலக்கா ரமுற்றாய்
திருத்தா மரைத்தான் அருள்வாயே
புரத்தார்† வரத்தார் சரச்சே கரத்தார்
பொரத்தா நெதிர்த்தே வருபோது
பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தா ரெரித்தார்
பொரித்தார் நுதற்பார் வையிலேபின்
கரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
கருத்தார் ‡ மருத்தார் மதனரைக்
கரிக்கோ லவிட்டார் § கணுக்கா னமுத்தே
கதிர்க்கா மமுற்றார் முருகோனே. (௧௮௨)

தனதன தத்தனத் தனதன தத்தனத்
தனதன தத்தனத் தனத்தான.

410. சரியையா ளர்க்குமக் கிரியையா ளர்க்குந்
சகலையா கர்க்குமெட் டரிதாய
சமயபே தத்தினுக் கணுகோணு மெய்ப்பொருட்
டருபரா சத்தியிற் பரமான
துரியமே லற்புதப் பரமனா னத்தனிச்
புடர்வியா பித்தநற் பதிநீடு

■ வலக்காரம் = வென்றி. † வரத்தார் = வரப்பிரசு திகள். ‡ மருத்து ஊர் -
தென்றநாற்றுகிய தேரை ந - த்தும். § கணுக்கான் = கண்ணுக்கான.

துகளில்சா யுச்சியக் கதியையீ றற்றசொற்
 சுகசொரு பத்தையுற் றடைவேளை
 புரிசைசூழ் செய்ப்பதிக் குரியசா மர்த்யசற்
 புருஷவீ ரத்துவிச் ரமசூரன்
 புரளவேல் தொட்டகைக் குமரமேன் மைத்திருப்
 புகழையோ தற்கெனக் கருள்வோனே
 *கரியயூ கத்திரட் பலவின்மீ திற்குனைக்
 கனிகள்பீ றிப்புகித் தமராடிக்
 கதலிசு தத்தினிற் பயிலுமீ முத்தினிற்
 கதிரகா மக்கிரிப் பெருமானே. (கஅ௩)

தானதன தத்தத்த தானதன தத்தத்த
 தானதன தத்தத்த தனதான.

411. பாரவித முத்தப் பவரபுள கப்பொற்ப
 யோதரகெ ருக்குற்ற இடையாலே
 பாகளவு தித்தத்த தேமொழி யிற்புட்ப
 பாணவிழி யிற்பொத்தி விமோதர்
 காரணிசு முற்கற்றை மேல்மகர மொப்பித்த
 காதில்முக வட்டத்தில் அதிமோக
 காழுகன கப்பட்ட வாசையைம றப்பித்த
 கால்களோம றக்கைக்கும் வருமோதான்
 தேரிரவி யுட்கிப்பு காழுதுபு ரத்திற்பெ
 சாசிரினை மர்த்தித்த அரிமாயன்
 சீர்மருக அதுபுகர் யானைபடும் ரத்தந்ரி
 கோணசயி லத்துக்ர கதிராகாம
 வீரபுன வெற்பிற்க லாபியெயி னச்சிக்கு
 மேகலையி டைக்கொத்தின் இருதாளின்
 †வேரிமழை யிற்பு பச்சை வேயிலரு ணக்கற்றை
 வேல்களில கப்பட்ட பெருமானே. (கஅ௪)

தனதன தத்த தனதன தத்த
 தனதன தத்த தனதான.

412. மருவரு வெற்றி மலர்ந்தொடா னிற்கை
 வலிசெயா றிற்கு மதனாலும்

*கரிய யுகம்-சூருங்குரங்கு †வேரிமழை = வாசின் தங்கிய மேகம் போன்ற
 குழல் ‡பச்சை வேய்-பசிய மூங்கிலை பெரித்த சொன். §தொடா-தொடுத்து

மதில்கள்தா வுற்ற கலைபடா வட்ட
 மதி * சுடா நிற்கும் அதனாலும்
 இருகணல் முத்த முதிரயா மத்தி
 னிரவினால் நித்த மெலியாதே
 இடருறு மெத்த மயல்கொளா நிற்கு
 மிவனைவாழ் விக்க வரவேணும்
 கரிகள்சேர் வெற்பி லரியவேடிச்சி
 கலவிகூர் சித்ர மணிமார்பா
 கனகமா ணிக்க வடிவனே மிக்க
 கதிரகா மத்தில் உறைவோனே
 முருகனே பத்த ருருகனே முத்தி
 முதல்வனே பச்சை மயில்வீரா
 முடுகிமே லிட்ட கொடியசூர் கெட்டு
 முறியவேல் தொட்ட பெருமானே. (கஅரு)

தானதன தானத் தனதான தானதன தானத் தனதான.

418. மாதர்வச மாயுற் றுழல்வாரும் மாதவமெணுமற் றிரிவாரும்
 தீதகல வோதிப் பணியாரும் தீரக மீதிற் றிகழ்வாரே
 நாதவொளி யேநற் குணசீலா நாரியிரு வோரைப் புணர்வேலா
 சோதிசெவ ஞானக் குமரேசா தோமில்கதிர் காமப் பெருமானே.()

தன்ன தான தான தத்த தன்ன தான தான தத்த
 தன்ன தான தானதத்த தனதான.

414. முதிரு†மார வார நட்பொட்டிலகு மார வார மெற்றி
 முனியு மார வார முற்ற கடலாலே
 முடிவிலாத தோர்தீவ டக்கில் எரியு || மால மார்பி டத்து
 முழுதி யேறி மேலெ றிக்கு நிலவாலே
 ¶ வெதிரி லாயர் வாயில் வைத்து மதுர ராக நீடி சைக்கும்
 வினைவி டாத தாய ருக்கு மழியாதே

* சுடாநிற்கும்-சுடும் † மார வார நட்பொடு-மாணுக்கு உரிமையா
 கிய முதிர்ந்தநட்டன். ‡ இலகும் ஆர் அ ஆரம் ஏற்றி-பிரகாசித்தின்ற அரிய
 அந்த முத்துக்களை ஏற்றி. § வடக்கில் எரி-வடவா முகாக்கிவி. || ஆலம்
 ஆர்பு இடம்-கடல். ¶ வெதிர-மூங்கில்,

வினாயு மோக போக முற்றி அளவி லாத காதல்பெற்ற
 விகட மாதை நீய ணைக்க வரவேணும்
 கதிர காம மாந கர்க்கு னெதிரி லாத வேல் தரித்த
 கடவு ளே க லாப சித்ரா * மபில்வீரா
 சுயலு லாம்வி லோச னத்தி னுளப மார்ப யோத ரத்தி
 மேவு வாசனொருத்தி மணவாளா
 அதிர வீசி யாடும் வெற்றி விடையி லேறு மீசர் கற்க
 அரிய ஞான வாசகத்தை யருள்வோனே
 அகில லோக மீது சுற்றி யசூர் லோக நிறை மூப்பி
 அமரர் லோகம் வாழ வைத்த பெருமாளே. (கஅ௭)

அருக்கொணு மலை.

தனத்த தானன தனத்த தானன
 தனத்த தானன தனத்த தானன
 தனத்த தானன தனத்த தானன தனதான.
 415. தொடுத்த வானென விழித்து மார்க்குகை
 யசைத்து மேகலை மறைத்து மூடிகள்
 துடித்து நேர்கலை நெகிழ்த்து மாலியல் கொளுமாதீர்
 சுகித்த ஹாவென நகைத்து மேல்விழ
 முடித்த வாரகுழல் விரித்து மேவிதழ்
 †துவர்த்த வாய்கரு ளடக்கி மால்கொடு வழியேபோய்ப்
 படுத்த பாயலி லணைத்து மார்புகை
 பிடித்து மார்பொடும் அழுத்தி வாயிதழ்
 கடித்து நாணம தழித்த பாலிகள் வலையாலே
 படுத்து நோயொடு கிடத்து பாய்மிசை
 வெளுத்து வாய்களுட் மலத்தி னுயென
 பசித்து தாகமு மெடுத்தி டாவுயிர் உழல்வேனோ
 ‡வெடுத்த தாடகை சினத்தை யோர்களை
 விடுத்து யாகமும் நடத்தி யேயொரு
 மிகுத்த வார்சிலை முறித்த மாயவன் மருகோனே

* ஒருத்தி-செய்வவாணையம்மை †துவர்த்த-பவளவெடுத்த, மலத்தி
 னாய்-மலம் தின் னாய். ‡வெடுத்த-வெடு வெடுத்த.

விதித்து ஞாலம் தனித்த வேதனை
 யதிர்த்து வேர்முடி கரத்து லாயனல்
 விழித்து மாரனை யெரித்த தாதையர் குருநாதா
 அடுத்த ஆயிர விடப்ப னுமுடி
 நடுக்க மாமலை 19ளக்க வேகவ
 டாக்கர் மாமுடி பதைக்க வேபொரு மயில்வீரா
 அறத்தில் வாழுமை சிறக்க வேயறு
 முகத்தி னோடணி குறத்தி யானையொ
 டருக்கொ னாமலை தருக்கு லாணியபெருமானே (கஅஅ)

தி ரு க் கே கா ண மலை

தனத்த தானன தனத்தான தானன
 தனத்த தானன தனத்தான தானன
 தனத்த தானன தனத்தான தானன தனதான.

18. விடைக்கு மேனியி லணிக்கோவை மேகலை
 தரித்த வாடையு மணிப்பூணு மாகவே
 மினுக்கு மாதர்க ளிடைக்காம மூழ்கியெ மயலூறி

மிகுத்த காமிய னெனப்பாரு னோரெதிர்
 நகைக்க வேயுட லெடுத்தேனி யாகுல
 வெறுப்ப தாகுமெ யுழைத்தேனி டாய்படு கொடியேனைச்

லத்த மாகவெ மலக்கூடி லேமிகு
 பினிக்கு ளாகியெ தவிக்காம லேயுனை
 கவிக்கு ளாய்சொலி கடைத்தேற வேசெயும் ஒருவாழ்வே

கதிக்கு நாயக வுணத்தேடி யேபுக
 முறைக்கு நாயெனை யருட்பார்வை யாகவெ
 கழற்கு ளாகவெ சிறப்பான தாயருள் தரவேணும்

மலைக்கு நாயக கிவக்காமி நாயகர்
 திருக்கு மாரனை முகத்தாறு தேசிக
 வடிப்ப மாதொரு குறப்பாவை யாள்மகிழ் தருவேளே

வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான யோகியர்
 அகத்ய மாமுரி யிடைக்காடர் கீரணம்
 வகுத்த பாவுறு பொருட்கோல மாய்வரு முருகோனே

திருப்புகழ்

நிலைக்கு நானமறை மகத்தான பூசரர்
 திருக்கொணாமலை தலத்தாரு கோபுர
 நிலைக்குள் வாயினில் கிளிப்பாடு பூதியில் வருவேரானே
 நிகழ்த்து மேழ்பவ கடற்குறை யாகவெ
 யெடுத்த வேல்கொடு பொடித்தூள் தாளறி
 நினைத்த நாரிய மறுக்கல மேட்புரி பெருமானே. (௩௮௯)

புகழ்மலை.

தன தனன தான தன தனன தான
 தன தனன தான தன தான.
 417. மருவுமலர்வாச முறுகுழலினலும்
 வரிவிழியினலு மதியாலும்
 மலையினிகரான இளமுறைகளாலு வகையாலும்
 மயல்கள் தருமாதர்
 கருதுபொருளாலு மனைவிமகவான அலைவேளே
 கடலலையில்முழுகி
 கமலபதவாழ்வு தரமயிலீன்மீது வரவேணும்
 கருணையுடனேமுன்
 அருமறைகளோது பிரமன்முதல்மாலும் தொழுவேரானே
 அமரர் முனிராசர்
 அகிலதலமோது நதிமருவுசோலை வளநாடா
 அழகுபெறுபோக
 பொருகவருஞார் கிரியுருவவாரி பெறிவோரானே
 புணல்கவறவேலை
 புகலரியதான தமிழ்முனிவரோது
 புகழ்மலைமேவு பெருமானே. (௩௯0)

தனிச்சயம்.

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
 தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
 420. இலைச்சுருட் கொடுத்தணைத் தலத்திருத் திமட்டைகட்
 கிதத்தபுட் குரற்கள்ளிட் டனூராகம்

எழுப்பிமைக் கயக்கனைக் கழுத்தைமுத் தமிழ்நீணத்
 தெடுத்திதழ்க் கடித்தூரத் திடைதாவி
 அலைச்சலுற் றிலச்சையற் றரைப்பைதொட் டிழைத்துழைத்
 தலக்கணுற் றுயிர்க்களைத் திடவேதான்
 அறத்தவித் திளைத்துறத் தனத்தினிற் புணர்ச்சிபட்
 டயர்க்குமிப் பிறப்பினிற் தனிராதோ
 கொலைச்செருக் கரக்கரைக் கலக்குமிக் ககுக்குடக்
 கொடித்திருக் கரத்தபொற் பதிபாடுங்
 குறித்தநற் றிருப்புதழ்ப் ப்ரபுத்துவக் கனக்குவக்
 குருத்துவக் தெனைப்பணித் தருள்வோளே
 தலைச்சுமைச் சடைச்சிவற் கிலக்கனத் திலக்கியத்
 தமிழ்த்ரயத் தகத்தியற் கறிவோதுந்
 சமர்த்தநிற் சமர்த்தபச் சிமத்திசைக் குருத்தமத்
 கனிச் சசயக் கினிற்பிளைப் பெருமாளே. (ககக)

ப க ம லே .

தத்தானத் தாத்தத்தனதன தத்தானத் தாத்தத்தனதன
 தத்தானத் தாத்தத்தனதன தனதான.

419. சிற்றாயக் கூட்டத்தெரிவையர் வித்தராக் குழ்ச்சிகடவ்விழி
 சற்றைறப் பார்த்துச்சிலபணி விடையேளிச்
 சிற்றபத் தாக்கைப்பொருள்கொடு பித்தேறிக்கூப்பிட்டவர்பரி
 செட்டாமற் றூர்த்தத்தலைபடு சிறுகாலை
 உற்றார்பெற்றார்க்குப்பெரிதொரு பற்றாயப் பூட்டுக்கபிறுகொ
 மச்சாயத் தாக்கைத்தொழிலொடு தடுமாறி
 உக்காரித் தேக்கற்றுயிர்நழு விக்காயத் தீப்பட்டுடையுட
 லுக்கேன்மெய்க் காட்டைத்தவிர்வதும் ஒருநாளே
 வற்றமுற் றுப்பச்சிளமுறை யிற்பாஸ்கைப் பார்த்துத்தருமொரு
 மைக்காமக் கோட்டக்குலமயில் தருபாலா
 மத்தோசைப் போக்கிற்றயிருறியெய்ப்பாலுக்காய்ச்சிக்கிருபதம்
 வைத்தாடிக் காட்டிப்பருகரி மருகோளே

■ உயம்-ஊயம். இது காவிரிநதி உற்பத்தியாகும் ஊயமலையா யிருக்
 ளாமென்பர். † பித்தேறி பித்தேற்றி.

கற்றாவிற் காட்டிக்[†]கரைதுறை[†] நற்றாயிற் காட்டிப்புகழ்[‡] கலை
கற்றா[†]சொற் கேட்கத்தனிவழி வருவோனே
கைச்சூலக் கூற்றைக்கடிபது மத்தாளர்க் கேற்பக்கனல்பொழி
கற் || முய்க் கோட்டுக்குறுகிய பெருமானே. (ககூஉ)

திருக்காளத்தி.

தனத்தா[†]னத்தத்தனன[†] தந்தத்
தனத்தா[†]னத்தத் தனன[†] தந்தத்
தனத்தா[†]னத்தத் தனன[†] தந்தத் தனதான.
422. ஶ்ராக்[†]கே[†]ரித்தப் பதிவாழ் தொந்தப்
பரிக்கா[†]யத்திற் பரிவோ[†]டைத்து[†]
சதிக்கா[†]ரப்பிக் குலைமே விந்தர்[†] செயல்மேனிச்
பலித்தே[†]மெத்தச் சமுசா[†]ரம்பொற்
கித்தே[†]கற்றத் தவரே[†]டின்பத்
தழைத்தே[†]மெச்சத் தயவோ[†]டிந்தக் குடிபேணிக்
சுரக்கோ[†]ணத்திற் கழுநா[†]யுண்பக்
குழிக்கே[†]வைத்துச் சவமாய்[†]நந்திற்
குடிற்கே[†]நத்திப் பழுதாய்[†]மங்கப் படுவேனைக்
குறித்தே[†]முத்திக் கு[†]மற வின்பத்
தடத்தே[†]பற்றிச் சகமா[†]யம்பொய்க்
குலக்கால்[†]வற்றா[†]வெரு[†]னம்பொற் பழல்தாராய்
புரக்கா[†]டற்றுப் பொடியாய்[†]மங்கக்
கழைச்சா[†]பத்திதை[†]சடலா[†]ணங்கப்
புகைத்தி[†]பற்றப் புரிவோ[†]ரன்புற் தருள்வோனே
புடைத்தே[†]எட்டுத் திசையோ[†]ரஞ்சத்
தனிக்கோ[†]லத்துப் புகுசூர்[†]மங்கப்
புகழ்ப்பேர்[†]சத்திக் கிரையா[†]நந்தத் தருள்வோனே

* கல் தா[†]யில் காட்டி- மலையை யொத்த வலியுள்ள வில்லைக் காட்டி.
† கரை துறை-சொல்லுகின்ற துறையை. † நற்றாயில் காட்டி புகழ்-நற்றா
யிரங்கலாகப் “பொன்போலுங் கள்ளி” என்றெடுத்துக் காட்டிப் புகழ்தை.
‡ கலைநற்றார்-பொய்யா மொழிப்புலவா. || ஆவுக்கோடு- பசுமலை ஶ்ராக்
வறு இத்த பதி-பொருள்கள் மிகந்த இப்புவிமிடம், இத்த-இந்த. * சூரக்
கோணத்திற்கழு-குளம்புத்தன்னையுள்ள மூக்கையுடைய கழு. † மற-மாற
சடலான்-அடிகிய[†]கத்தையுடைய மன்மசன்.

திருக்கா னத்திற் பரிவோ டந்தம்

குறக்கோ லத்துச் செயலா ளஞ்சத்

திகழ்ச்சி ரத்திற்குமூலவா வென்பப் புணர்வோனே

சிவப்பே றுக்குக் கடையேன் வந்துட்

புகச்சீர் வைத்துக் கொளும் ஞா னம்பொற்

றிருக்கா ளத்திப் பதிவாழ்கந்தப் பெருமானே (ககக)

தனத்தானத்தத் தனதான தனத்தானத்தத் தனதான.

421. சிரத்தானத்திற் பணியாதே செகத்தோர் பற்றைக்குறியாதே
வருத்தா மற்றொப்பிலதான மலர்த்தாள் வைத்தேத் தனை ஆள்வாய்
நிருத்தா கர்த்தத் துவநேசா நினைத்தார் சித்தத் துறைவோனே
திருத்தான் முத்தக் கருள்வோனே திருக்கா ளத்திப் பெருமானே,

தந்தன தானத் தனந்த தானன

தந்தன தானத் தனந்த தானன

தந்தன தானத் தனந்த தானன தனதான.

424. பங்கய னார்பெற் றிஞ்ச ராசர

அண்டம தாயுற் றிருந்த பார்மிசை

† பஞ்சவர் கூடித் திரண்ட தோர்நர உருவாயே

மந்தம தாகப்பிணிந்த ஆசையில்

இங்கித மாகத் திரிந்து மாதர்கள்

பண்பொழி குறைக்காடந்தி டாதுழல் ‡ படிருயே

சங்கட னுகித் தளர்ந்து நோய்வினை

வந்துடல் மூடக் கலங்கி டாமதி

தந்தடியேனைப் புரந்தி டாயுன தருளாலே

சங்கரர் வாமத் திருந்த னாபுர

சுந்தரி யாதித் தருஞ்சி தாபத

தண்டைய னேகுக் குடம்ப தாகையின் முருகோனே

|| திங்களு லாவப் பணிந்த வேணியர்

பொங்கர வாடப் புனைந்த மார்பினர்

திண்கிலை குலத் தழுந்து பாணியர் நெடிதாழ்வார்

* அழல் வர் என்ப - அழாதே, வா என்ன. † பஞ்சவர் - ஐந்து பூதங்கள்
புது - வஞ்சகம், ‡ சதா - புதல்வனே. || திங்கல் உலாவு அப்பு என்ப
பக்க.

திருப்புகழ்.

நடகந்

சின்துவி லேபுற் றெழுந்த காளனி
 டங்குகள மீதிற் சிறந்த சோதியர்
 திண்புய மீதிற் றவழ்ந்து வீறிய
 சிங்கம தாகத் திரிந்த மால்கெரு
 வம்பொடியாகப் பறந்த சீறிய
 சிம்புள தாகச் சிறந்த காவென
 செங்கதி ரோணைக் கடிந்த திவினை
 தஞ்சிட வேநற் றவஞ்செய் தேறிய
 †தென்கயி லாயத் தமர்ந்து வாழ்வருள் பெருமானே ()

குருநாதா

வருகோமுன்

திருவருணை

தன்ன தனதன தனதன தனதன
 தன்ன தனதன தனதன தனதன
 தன்ன தனதன தனதன தனதன தனதான.

423. குமா குருபர குணதர நிசிகர

திமிர தினகர சரவண பவகிரி
 குமரி சுதபகி ரதிசுத சுரபதி
 குறவர் சிறுமியு மருவிய திரள்புய
 முருக சரணென வுருகுதல் சிறிதுமில்
 கொடிய வினையனை யவலனை யசடனை
 கமரில் விழவிடு மழகுடை யரிவையர்
 களவி னெடுபொரு ளளவன வருளிய
 யளறிடை துவளுதும் வெளிற்றனை
 கருணை யடியரொ டருணையி லொருவிசை
 சுருதி புடைதர வருமிரு பரிபுர
 கமல மலரடி கனவினு. நனவினு
 தமர மிகுதிரை யெறிவளை கடல்குடல்
 மறுகி யலைபட விடநதி யுமிழ்வன
 * சமூக முக்கண பண்பணி பதிநெடு

குலமானுங்

யதிமோகக்

யினிதாளக்

மறவேனை

* வடமர்கசு

சகல வுலகமு நிலைபெற நிறுதிய
 கனக கிரிதிரி தரவுகு கரமலர்
 தளர வினியதொ ரமுதினை யொருதனி கட்டையாரின்
 றமரர் பசிகெட வுதவிய க்ருபைமுகில்
 அகில புவனமு மளவிடு குறியவன்
 அளவு நெடியவ னளவிட அரியவன் மருகோனே
 அரவு புனைதரு புரிதரும் வழிபட
 மழலை மொழிகொடு தெளிதர வொளிதிகழ்
 அறிவை யறிவது பொருளென அருளிய பெருமாளே.

124. அருவ மிடையென வருபவர் துவரிதழ்
 அமுது பருகியு முருகியு ம்ருகமத
 அளக மலையவு மணிதுகி லகலவும் அதிபார
 அசல முகைபுள கிதமெழ அமளியில்
 அமளி படஅன வரதமு மவசமொ
 டணையு மழகிய கலவியு *மலமலம் உலகோரைத்
 தருவை நிகரிடு புலமைபு மலமல
 முருவு மிளமைபு மலமலம் விபரித
 சமய கலைகளு மலமல மலமரும் வினை வாழ்வஞ்
 †சலில லிபியன சன்னமு மலமல
 மினியு னடியரொ டொருவழி படஇரு
 தமர பரிபுர சரணமு மவுனமும் அருள்வாயே
 உருவு கரியதொர் கணைகொடு பணிபதி
 யிருகு தையுமுடி தமனிய ததுவுட
 னுருளை யிருசுடர் வலவனு மயனென மறைபூனும்
 உறுதி படுசுர ரதமிசை யடியிட
 நெறுநெ நெனமுறி தலுநிலை பெறுதவம்
 உடைய வொருவரு மிருவரு மருள்பெற வொருகோடி
 தெருவு நகரியு மிசுசரர் முடியொடு
 சடச டெனவடி படுவன புகைவன
 திருத்தி கெனஎரி வனஅனல் நகைகொடு முனிவார்தஞ்

* அலம் அலம் - போதம் போதம்.

† சலில லிபியன - நீர்மேலெழுத்துக்கு நோன.

சிறுவ வனசரர் சிறுமியொடு நுகிய

பெரும அருணையி லெழுநிலை திகழ்வன

சுகரி மிசையொரு கலநிமி லுலகி. பெருமானே. (1)

427. கருணை சிறிதுமில் பறிதலைநிசுசரர்

பிசுத அசலாம றவரிவர் முதலிய

கலக விபரித வெகுபர சமயிகள் பலர்கூடி.

கலக லெனநெறி கெடமுறை முறைமுறை

கதறி வதறிய குதறிய கலைகொடு

கருத அரியதை விழுபுனல் வரமொழி குழற அன்

புருகி யுனதருள் பரவுகை வரில்லீர

கொழியி லுலகியல் பிணைடி. ஓரைசெய

ஹுணர்வு கெடி ஹுயிர் புணரிரு கிணையள றதுபேக

2. தறி லெனதெனு மலமறி லறிவினி

லெளிது பெறலென மறைபறை யறைவதொ

ருதய மரணமில் பொருளிலை யருளுவ தொருகாளே

தருண சததள பரிமள பரிபுர

சரணி தமனிய தநுதரி திரிபுர

தகனி கவுரிப வதிடக வதியி ரனிகுலி

சடி.ல தரியனு பவையுமை திரிபுரை

சகல புவனமு முதலிய பதிவ்ருதை

சமய முதல்கித நயபகி ரதிசுத சதகோடி.

அருண ரவியனு மழகிய ப்பாபைவிடு

கருணை வருணித தனுபர குருபர

அருணை நகருறை சரவண குரவணி புயவேளே

அடவி சரர்குல மரகத வனிதையு

மமரர் குமரியு மனவர தமுமரு

கழகு பெறநிலை பெறவர மருளிய பெருமானே. (1)

428. துகிலு ம்ருகமத பரிமள அளகமும்

நெகிழ இருதன கிரியசை தர இடை

துவள மனிதரு மமரரு முனிவரு முடகேடிகத்

•• நிசுசரர் பிசுத அன் மறார் - இராசகுமாரரும் புலாஜன்ஹும் மறவ னாரும் ஒத்த சமணர்.

- தொடர வனமணி மகரமி லருகுழை
யடரு வணகிட மினிர்வன ரதிபதி
சுருதி மொழிவன கயல்விழி புரள்தர நடுவாக
- வகிரு ரதிபுரை ததுறுதல் பனிவர
வனர பதயுக பரிபுர மொலிபட
மறுகு தொறுமுல வியினிய கலவியை விடைகூறும்
- *வரைவி லரிவையர் தருசுக சலதியி
லலைபு மெனதுயி ரதுதின நெறிதரு
மவுன சிவசுக சலதியில் முழுகுவ தொருராளே
- முகிலு மதியமும் ரவியெழு புரவியும்
நெடிய குலைமிட நீடறமு துககன
முகடு கிழிபட வளர்வன கமுகின மினைவாளை
- முடுகு கயலுகள் வயல்களு முருகவிழ்
தடமு முளரிய அகழியு மதில்களு
முழுது முடையதொ ரருணைபி லுறைதரு மினைபாளே
- அகிலு மருதமு முகுனித வருளமு
மமுத கதலியும் அருணமும் வருடையு
மபரி மிதமத கரிகளு மரிகளும் உடனேகொண்
- டருவி யிழிதரு மருவரை தனிலொரு
†சவர வனிதையை முனிதரு புனிதையை
அவச முடன்மல ரடி தொழு துருகிய பெருமாளே. (1)
429. மகர மெறிகடல் விழியினு மொழியினு
மதுப முரல்குழல் வகையினு நகையினும்
வளமை யினுமுக நிலவினு மிலவினு நிறமூசும்
- மதர இதழினு மிடையினு நடைரினு
மகளிர் முகுனித முகையினு நிலைபினும்
வனச பரிபுர மலரினு முலரினு மவரோடும்
- பகரு கினுமவர் பணிவிடை திரிகினு
முருகி நெறிமுறை தவறினு மவரொடு
பகடி யிடுகினு மமளியி லவர்தரு மதராக

பரவை படியினும் வசமுநி யினுமுத
 லருணை நகர்மிடை கருணையொ டருளிய
 பரம வொருவச னமுமிரு சரணமு   மறவேணே
 ககன சுரபதி வழிபட எழுகிரி
 கடக கிரியொடு மிதிபட வடகுல
 கனக கனகுவ டடியொடு முறிபட   முதுகுதங்
 கதறு சுழிகட லிடைகிழி படமிகு
 கலக நிசிசரர் பொடிபட நடவிய
 கலப மரகத துரகத ந்ருபகிரி   மயில்வாழ்வே
 ககன கரதல சிவசுத கணபதி
 சுகச சரவண பரிமள சத்தா
 சயன வனசரர் கதிபெற முனிபெறு   புனமானின்
 தாள முகபட நெறிபட நிமிர்வன
 தருண புளகித ம்ருகமத தனகிரி
 தழுவ மயல்கொடு தனிமட லெழுதிய பெருமாளே. ( )

428. முகிலை யிகல்பொரு முழுவிருள் குழலென
 முதிய மதியது முகமென *நுதலினை
 †முரணர் வரிசலை முடுகிடு கணைவிழி   யெனமூவர்
 முவரி தனின்முக ிதமலர் முகையென
 முறுவல் தனையிரு குழைதனை மொழிதனை
 மொழிய வரியதொர் தெரிவையர் வினையென மொழிகூறிப்
 பகலு மிரவினு மிகமன மருள்கொடு
 பதியி லவர்வடி யுளதழ கேனவொரு
 பழுது மறஅவர் பரிவுற இத்தது   பகராடே
 பகைகொ டெதிர்பொரு மசுரர்கள் துகைபட
 விகட முடனடை பரில்மயில் மிசைவரு
 பவனி தனையது தினநினை யெனஅருள்   பகர்வாயே
 புகல வரியது பொருளினு எனவொரு
 புதுமை யிடஅரி யதுமுத லெனுமொரு
 பொதுவை யிதுவென முதுதவ முனிவர்கள் புடைகுழப்

புரமு மெரியெழ நகையது புரிபவர்
 புனலும் வளர்மதி புனைசடை யினாவர்
 புடவி வழிபட வொருபொருள் விரகொடு புகல்வோனே
 அகில கலைகளு மறநெறி முறைமையு
 மகில மொழிதரு புலவரு முலகினி
 லறிஞர் தவமுயல் பவர்களு மியலிசை யதனாலே
 அறுவர் முலையுணு மறுமுக னிவனென
 அரிய நடமிடு மடியவ ரடிதொழ
 அருணை நகர்தனி லழகுடன் மருவிய பெருமானே. (௨.௧௪)

429. முருகு செறிசூழல் சொருகிய விரகிகள்
 முகைக ளளவிடு முகபட பகடிகர்
 முதலு முயிர்களு மளவிடு களவியர் முழுநீல
 முழுகு புழுக்கில் குழைவடி வழகியர்
 முதிர் வளர்கனி யதுகவ ரிதழியர்
 முனைகொ ள்பிலைன விழியெறி கடைசிய ருநாராகம்
 மருவி யமளியி னலமிடு கலவியர்
 மனது திரவிய மளவள வளவியர்
 வசன மொருநொடி நிலையையில் கபடியர் வழியேநான்
 மருளு மறிவின னடிமுடி யறிகிலன்
 அருணை நகர்மிசை கருணையொ டருளிய
 மவுன வசனமு மிருபெரு சரணமு மறவேனே
 கருதி யிருபது கரமுடி யொருபது
 ■■■ மவுனிகொள் புரிசைசெய் பழையது
 கடிய வியனகர் *புகவரு கனபதி கனல்மூழ்கக்
 கவச அதுமனோ டெழுபது கவிவிழ
 அணையி லையெறி யெதிரமர் பொருதிடு
 † களரி தனிலொரு கணைவிடு மடலரி மருகோனே
 சருவு மவுணர்கள் தளமொடு பெருவலி
 யகல நிலைபெறு சயிலமு மிடிசெய்து
 தரும னவர்பதி குடிவிடு பதனியை மயில்வீரா

*புகவரு, புகுவதற்கு அரிதாயிற்று. †களரி யுத்தளம்

தருண மணியவை பல்பல செருகிய
தலையர் துகிலிடை பழகிய குறமகள்
தனது தனமது பரிவொடு தழுவிப் பெருமானே. (உஉ0)

180. ஷ்டமு யமுதமு மிளர்வன இணைவிழி
வனச மலதழல் முழுகிய சரமென
ஹிரசெய் ம்ருகமத அளகமு முகிலல வொருஞான
விழியின் வழிகெட இருள்வதொ ரிருளென
மொழியு முமுதல வுபிர்கவர் வலையென
ஹிதையு மிளநகை தளவல னளவென ஹியனாடித்
தடமு மடுவல படுகுர் யெனஇடை
துடியு மலமத னுருவென வனமுனை
சபில மலகொலை யமெனென முகைநிசை புரள்கோவை
தள மணியல யமன்னிடு கயிறென
மகளிர் மகளிரு மலபல ஹினைகொடு
சமைபு முருவென வுளர்வொடு புணர்வதும் ஒருநாளே
அடவி வனிதையர் தனதிரு பரிபுர
சரண மலரடி மலர்கொடு வழிபாட
அசல மிசைவினை புனமதி ஹினிதுறை தனிமானும்
அமர சரிவைபு மிருபுடை பினும்வர
*முகர முகபட கவளத வளகர
அசல மிசைவரு மடிநவ கலனியும் ஹிளையாடும்
கடக புளகித புயகிரி சமுகதி
கடக கசரத துரகத நிசிரசர்
கடக ப்பயிரவ தீயிரவ மலர்களும் ஹிதியுங்
கருக வொளினிடு தனுபர கவுதம
புரித முரிதொழ அருணையி லறம்வளர்
கருணை யுமைதரு சரவண சரபதி பெருமானே. (உ0௩)

Integration project

*முசம்-சங்கவடிவமான.† விடக = விடஅக ‡ பயிரவன்-பயத்தைச்
'வோன்' தீயிரவம்-ஆம்பல்.

தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனன தனதன தனதான.

423. *கமரி மலர்குழல் சரிய புளகித
கனக தனகிரி யசைய பொருவிழி
கணைக ளென்னுதல் ||ரள துகிலதை நெகிழ்மாதர்
சரிய மணிபுர ளரிய கதிரோளி
பரவ இணைகுழை யசைய நகைகதிர்
கனக வளைகல நடைகள் பழகிகள் மயில்போலத்
திமிரு மதபுழு கொழுக தெருளினி
லலைய விலைமுகை தெரிய மயல்கொடு
திலத மணிமுக அழகு சுழலிகள் நெழுவால்
திரையிலமுதென கழைகள் பலகளை
யெனவு மவர்மயல் தழுவு மசடனை
திருகு புலையொலை கலிகள் சிதறிட அருள்தாராய்
குமர குருபர குமர குருபர
குமர குருபர குமர குருபர
குமர குருபர குமர குருபர எனதாளம்
குரைசெய் முரசமொடரிய விருதொலி
டமட டமட ம டமட டமடம
குமுற திமிலை லரிகி னரிமுதல் இவைபாட
அமரர் முனிவரு மயனுமனைவரு
மதுகை மலர் கொடு தொழுது பதமுற
அசுரர் பரிகரி யிரத முடைபட விடுமவேலா
அகில புவனமொ டடைய வொளிபெற
அழகு சரண்மயில் புறம தருளியொ
ரருண கிரிகுற மகளை மருவிய பெருமானே.(௨௦௪)
தனதனத் தானனத் தனதனத் தானனத்
தனதனத் தானனத் தனதான.
434. கயல்விழித்தேனெனைச் செயலழித் தாயெனக்
கணாவகெட் டேனெனப் பெறுமாது

கருதுபுத் தானப் புதல்வரப் பானக்
கதறிடப் பாடையிற் றலைமீதே
பயில்குலத் தாரழப் பழையநட் பாரழப்
பறைகள் கொட் டாவாச் சமனாரும்
பரியகைப் பாசம்விட் டெறியுபப் போதெனைப்
பரிகரித் தாவியைத் தரவேணும்
அயிலறச் சேவல்கைக் கினிதாத் தோகையுற்
றருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே
அமரரத் தாசிறுக் குமரிமுத் தாசிவத்
தரியசொற் பாவலர்க் கெளியோனே
புயலினைப் பாறுபொற் சரிலமொய்ச் சாரலிற்
புனமறப் பாவையைப் புனரவோனே
பொடிபடப் புதரத் தொடுகடற்சூரனைப்
பொருமுழுச் சேவகப் பெருமாளே. (உ௦௫)

433. கறுவுமிக் காவியைக் கலஞ்சுமக் காலனெத்
திலகுகட் சேல்கனிப் புடனாக்
கருதிமுற் பாடுத்கட் டனையுடற் பேசியுட்
களவினிற் காசினுக் குறவாறுற்
றுறுமலர்ப் பாயலிற் றுயர்வினைத் தூடலுற்
றுயர்பொருட் கோதியுட் படுமாதர்
ஒறுவினைக் கேயுளத் தறிவுகெட் டேனுயிர்ப்
புணையினைத் தாள்தனைத் தொழுவேனே
மறையெடுத் தோதிவச் சிரமெடுத் தானுமைச்
செறிதிருக் கோலமுற் றனைவானும்
ஃமறைகள் புக் காரெனக் குவடுநெட் டாழிவற்
றிடவுடற் சூரனைப் பொருமவேலா
அறிவுடைத் தாரும்ற் றுடனுனைப் பாடலுற்
றருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே
அடவியிற் றோகைபொற் றுடமுனைக் காசையுற்
றயருமச் சேவகப் பெருமாளே. (உ௦௬)

கலஞ்சும-கலஞ்சும். ஃகட்டளை உடல்-அனவான பொருள். ஃமறைகள் புக்
கார் என-அடைக்கலம் புகுந்தானென.

434. பரியகைப் பாசம்விட் டெறியுமக் காலனுட்

பயனுயிர்ப் போயகப் படமோகப்

படியிலுற் றுரெனப் பலர்கள்பற் றுஅடற்

படரெரிக் கூடுவிட் டலைநீற்

பிரியுமீப் பாதகப் பிறவியுற் றேமிகப்

பிரிகளுக் கேயினைத் துழல்நாயேன்

பிழைபொறுத் தாயெனப் பழுதறுத் தாளெனப்

பிரியமுற் றேருதிடப் பெறுவேனோ

கரியகெய்க் கோலமுற் றரியினற் றுமரைக்

கமைவபற் றுசையக் கழலோர்முன்

கலைவருத் தோதிவெற் பதுதுளைத் தோனியற்

கடவுள்செச் சேவல்கைக் கொடியோனென்

றரியநற் பாடலைத் தெரியுமுற் றோர்களைக்

கருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே

அடவியிற் றேகைபொற் றடமுறைக் காசையுற்

றயருமச் சேவகப் பெருமானே.(௨௦௭)

தன்னதன தான தத்த தன்னதன தான தத்த

தன்னதன தான தத்த தனதான.

435. தருணமணி வானி லத்தி லருணமணி யால விட்ட

தழலமளி மீதெ றிக்கு நிலவாலே

தலைமைதவி ராம னத்தி னிலைமையறி யாதெ திர்த்த

தறுகண்மத வேள்தொ டுத்த கணையாலே

வருணமட மாதர் கற்ற வசையின்மிகை பேச முற்று

மருவுமென தாவி சற்றும் அழியாதே

மகுடமணி வாரி சைக்கும் விகடமது லாவு சித்ர

மயிலினிமிசை யேறி நித்தம் வரவேணும்

கருணையக லாவி ழிச்சி களபமழி யாமு கைச்சி

கலவிதொல் யாம றத்தி மணவாளர்

கடுவுடைய ராநி ரைத்த ஈடிலமுடி மீது வைத்த

கடியமலராத் தித்த கழல்வீரர்

அருணமணி யால் மைத்த கிரணமணி முழும் வெற்றி
 அருணைநகர் கோபு ரத்தில் உறைவோனே
 அசுரர்குலம் வேர றத்து வடவனலை மீதெழுப்பி
 அமரர்சிறை மீள விட்ட பொருமானே. (௨0௮)

438. முழுகிவட வாழு கத்தி நெழுகனலி லேறி நக்கு
 முழுமதிநி லாவி னுக்கும் வசையாலும்
 மொழியுமட மாத ருக்கு மினியதனி வேயி சைக்கு
 முதியமத ராஜ னுக்கும் அழியாதே
 புழுகுதிகழ் நீப மத்தி லழகியகு ராவி ரைத்த
 புதுமைமினி லாறி ரட்டி புயமீதே
 புணரும்வகை தானி னைத்த துணரும்வகை நீல சித்ர
 பொருமயிலி லேறி நித்தம் வரவேணும்
 எழுமகர வாலி கற்று பொழிலருணை மாந கார்க்கு
 ளெழுதரிய கோபு ரத்தில் உறைவோனே
 இடைதுவள வேடு வச்சி படமசைய வேக னத்த
 இளமுக்கை டாத சித்ர மணிமார்பா
 செழுமகுட நாக மொய்த்த ஒழுகு ளுனல் வேகரி வைத்த
 சிவனைமுத லோது வித்த குருநாதா
 திசைமுகன்மு ராரி மற்று மரியபல தேவ ருற்ற
 சிறையடைய மீள விட்ட பொருமானே. (௨0௯)

தானதன தானத் தானதன் தானத்
 தானதன தானத் தந்ததான,

437. ஆலவிழி நீலத் தாலதர பானத்
 தாலளக பாரக் கொண்டலாலே
 ஆரளகை யால்கிற் போற்றுதலி னுல்கித்
 தாரளடை யால்தற் கொங்கையாலே
 சாலமய லாகிக் காலதிரி குலத்
 தாலிறகு பாசத் துன்யமுழ்கித்
 தாழ்வினுயிர் வீழ்பட் டிழ்வினை வி டாமற்
 காலதன்முனேவற் கொண்டிடையோ

சோலைதரு கானிற் கோலமற மாணீத்	
தோனிலுற வாகக்	கொண்டவாழ்வே
சோதிமுரு காரித் தாபழைய ஞானச்	
சோணகிரி வீதிச்	கந்தவேவோ
பாலகக லாபக் கோமளம யூரப்	
பாகவுமை பாகத்	தன்குமாறா
பாதமலர் மீதிற் போதமலர் தூவிப்	
பாமெவர் தோழத்	தம்பிரானே. (௨௧௦)
440. பேதகவி ரோதத் தோதகவி ரோதப்	
பேதையர்கு லாவைக்	கண்டுமாலின்
பேதைமையு முறற் நேதமக லாமற்	
பேத வுடல் பேணித்	தென்படாதே
*சாதகவி காரச் சாதலவை போகத்	
தாழ்விலுயி ராகச்	சுந்தையாலுன்
தாவைவடி வேலைச் செவல்தனை யேனற்	
சாரல்மற மாணீச்	சுந்தியேனோ
†போதகம யூரப் போதகக டாமற்	
போதருணை வீதிச்	கந்தவேவோ
‡போதகக லாபக் கோதைமுது வானிற்	
போனசிறை மீளச்	சென்றவேலா
பாதகப தாதிச் சூரன்முதல் வீழப்	
பாருலகு வாழக்	கண்டகோவே
பாதமலர் மீதிற் போதமலர் தூவிப்	
பாமெவர் தோழத்	தம்பிரானே. (௨௧௧)

தன்ன தானன தானன தானன

தன்ன தானன தானன தானன

தன்ன தானன தானன தானன

தனதான

439. அமுத மூறுசொ லாகிய தோகையர்

பொருளு ளாரையெ னுணையுணையெ

னருகு வீடிது தானிதில் தீவாருமெ

னுரைகூறுப்

*சாதக விகாரச் சாதல்-விகாரச்சாதக சாதல்துன்பமான பிறப்பு இறப்பு.
 † போதக மயூரபோது அகடு ஆ மன்போது-யானை, மயில் இவைகளின்
 மேல் மலராசனமிட்ட மத்தியஸ்தானத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற. ‡போதக
 லாபகோதைமுதுவான்-தெய்வயானையம்மை அவதரித்த முதியவின் ணுலகம்
 தீவாரும் என் னுரை கூறும்.

அசடு மாதர் *கு வாதுசொல் கேடிகள்
தெருவின் மீதுகு லாவியு லாவிகள்
அவர்கள் மாயைப டாமல் கெடாமல்நி னருள்தாராய்

குமரி காணிவ ராகிம கேஸ்வரி
கெளரி மேடிசு ராரிநி ராபரி
கொடிய குலிக டாசனி யாமனி மகமாயி

குறளு ருபமு ராரி சகோதரி
யுலக தாரிசு தாரி பராபரி
குருப ராரினி ஶாரி சமோகரி அபிராமி

சமர நீலிபு ராரிநி னாயகி
மலைகு மாரிநி பாலிநி னுமணி
சலில மாரிசி வாயம னேகரி பரையோகி

சவுரி வீரிமு நீர்விட போஜனி
திகிரி மேவுகை யானிசெ யானொரு
சகல வேதமு மாரின தாயுமை யருள்பாலா

திமித மாடுசு ராரிநி பாபரர்
முடிக டோறுட்க டானிப டேயோரு
சிலப ராசுட்கு னுலிநி னுமுண்ண னிடும்னேலர்

திருவு லாவுத்சொ னோசர னுமலை
முகிலு லாவுனி மானந வேரநிலை
சிகர மீதுகு லாவியு லாவிய பெருமானே. (௨௧௨

440. உருகு மாமெழு காகவு மேமயல்
பெருகு மாசையு னாகிய பேர்வரி
லூரிய மேடையில் வரர்குழல் நீனிய ஸுனிமானர்
உடைகொள் மேகலை யால்முறை மூடியு
நெகிழ் ஶாடிய தோதக மாடியு
முவமை மாமயில் போல்நிறி மேனியர் உரையாடுங்
கமல தாமன மாதர்கள் நீள்வலை
கலக வாரியில் வீழடி யேனெறி
கருதொ னுஅதி பாதக னேசம தறியாத

■ குவாது - குதர்க்கம் † கடாவியிடேய் - கடாவி யிட்டி எய். ‡ குணலி
நிணுமீ உண - குணலி யிட்டி நிணம் உண்ண. § கொணைநர் - கோணைநர்.

கசட - மூடனை யாளவு மேயருள்
 கருணைவாரிதி யேயிரு நாயகி
 கணவ னேயுண தாளினை மாமலர் நருவாயே

சுருதி மாமொழி வேதியன் வானவர்
 பரவு *கேசனை யாயுத பாணிநல்
 தள 11 மாலை யை மாற்பணி மாயவன் மருகோனே

தொலைவி லாஅசு ரேசர்க ளானவர்
 துகள தாகவு மேயெதி ஶாடிடு
 சூடரின் வேலவ னேயுல கேழ்வலம் வருவோனே

† அருணர் கோடியி னாரொளி வீசிய
 தருண வாண்முக மேனிய னேயர
 ன்ணையு நாயகி பாலக னேநிறை கலையோனே

அணிபொன் மேயுயர் கோபுர மாமதி
 ளதிரு மாரண வாரண வீதியு
 ளருணை மாநகர் மேவியு ளைய பெருமானே. (உகந)

தனதன தனன தனந்த தானன
 தனதன தனன தனந்த தானன
 தனதன தனன தனந்த தானன தந்ததான.

441. கரியுரி அரவ மலர்ந்த மேனியர்
 கலைமதி சலமு நிறைந்த வேலியர்
 கனல்மழு வுலையு மமர்ந்த பாணியர் கஞ் பரதின்

கனமுகை பருகி வளர்ந்த காமனை
 முனிபவர் கயிலை யமர்ந்த காரணர்
 கதிர்விரி மணிபொ னிறைந்த தோளினர் கண்டகாள

விரிவென வுனது னுகந்த வேலென
 மிகவிரு குழையு மடர்ந்து வேளினே
 யனையவ ருயிரை விழுங்கி மேலுமவெ குண்டுநாடும்

வினைவிழி மகலிர் தனங்கள் மார்புற
 விதம்கு கலவி பொருந்தி மேனியு
 மெழில்கெட நினைவு மழிந்து மாய்வதொ ழிந்திடாதோ

எரிசொரி விழியு மிரண்டு வானெயி
 றிருபிறை சயில மிரண்டு தோள் முகி
 லெனவரு மகரா சிரங்கள் மேருஇ 19 ந்துவீழ்வ

தெனவிழ முதுகு டிரைந்து காலிக
 றிடுபலி யெனவு நடந்து தாள்தொழ
 எதிர்பொரு னுதிர முகந்த வேகமு வகந்தவேலா

அரிகரி யுழுவை யடர்ந்த வாண்மலை
 அருணையி லறவு முயர்ந்த கோபுர
 மதினுறை குமர அனந்தவேதமொ ழிந்துவாமும்

அறுமுக வடிவை யொழிந்து வேடர்கள்
 அடவியி லரிவை குயங்கள் தோய்புய
 அரியர பிரம புரந்த ராதியா தப்பிரானே. (2 கச)

442. கணைகடல் வயிறு குழமரி வாய்விட
 வடதம னியகி ரிகம்ப மாய்ர
 கணபண விபரி தகந்த காண 11 வங்கராஜன்

கயிறென அமர ணந்த கோடியு
 முறைமுறையமுது நடைந்த நாளொரு
 கதியற வுலகை விழுங்கு மேகடி முங்குபோல

வினைமத கரிக ளுமெண்டி சாமுக
 கிரிகளு முருகி டஅண்ட கோளகை
 வெடிபட எவரை யுமவிஞ்சிமேலிடு நஞ்சுபோல

விடுகுழை யளவு மளந்து காமுக
 ருயிர்பலி கவர்வு றுபஞ்ச பாதக
 விழிவலை மகளி ரொடன்பு கூர்வதொ ழிந்திடாதோ

முனைபெறவுளைய அணைந்த மோகர
 ரிசிகரர் கடக முறிந்து தூளெழ
 முகிலென வருவ மிருண்ட தாருக்ன் அஞ்சமீன

முழுகிய திமிர தரங்க சாகர
 முறைமிட இமைய வர்தங்க ளூர்புக
 யுருவ முனிந்த சேவக செம்பொன்மேரு

அனையன கனனி தசண்ட கோபுர

அருணைனி லுறையு மருந்து ணமுலை

பிபிநவ வனிதை தருங்கு மாறநெ ிருங்குமால்கொண்

ட்டறியில் வடிவு கரந்து போயொரு

குறமகன் பிறகு திரிந்த காழுக

அரியா பிரம பூந்த ராதியர் தம்பிரானே. (௨௩௫)

தனதன தனன தனதன தனன

தனதன தனதன தந்தகான .

443. இடமடு உறவை முடுகிய மகர

மெறிகட ளியடயெழ

திங்களாலே

இருவினை மகளிர் மருவித் தெருளி

லெரியெவ வஞ்சிறு

தென்றலாலே

தடநடு வுடைய கடிபடு கொடிய

சரம்மிடு தறுகன

வங்குறாலே

ரரிவளை உழல மயல்கொளு பரிவை

தனிமல உணரில்

லங்கலாளே

வடகுல சரில நெடுவுட லசரர்

மணிமுடி சிதறா

றித்தவேலா

மறமக ளமுத புளங்கி களப

வனரிள முகையைம

ணந்தமார்பா

அடலணி னிகட மரகத மயிளி

லழகுட னருணையில்

நின்றகோலே

அருமறை விததி முறைமுறை பகரு

மரியா பிரமர்கள்

தம்பிரானே. (௨௩௬)

தனதன தனனத் தனதன தனனத்

தனதன தனனத் தனதான .

444. இரளிபு மதியுந் தெரிவுற எழும்மம்

புவிதனி லினமொன்

றிமொதும்

எழில்புதல் வருநின் றழுதுள முருகும்

இடர்கொடு தடலம்

பலகூறக்

அருகிய வுருவங் கொடுகனல் விழிகொண்
 குயிரினை நமனும் கருதாமுன்
 கூலகொடு பல்வன் பழமக வி ரின்
 கழலினை கட்டும் படிபாசாய்
 திருமரு வியதின் புயனான் விரியெண்
 டிசைகிடு கிடவர் திருநூன்
 தனிப்பு மதுசூர் திடஅலகாடலன்
 கிடவலி யொடுகன் நிநிம்மோன்
 அருமறை யவர்த் தரமுறை பாவன்
 புடை யவ ருயஅன் றறமேவும்
 அரிவையு மொருபங் கிடமுடை யவர்தங்
 கருணையி லுறையும் பெருமானே (௨௧௧)

447- விரகொடு வளைசங் கடமது தருவெம்
 *பிணிகொடுவிழிவெங் கனஸ்டோல
 வெல்கொடு சமனின் யுபிக்கொரு லெழியின்
 நெனவிதி வழிவந் திடுபோதிற்
 காவட மதுபொங் கிடமன மொடுமங்
 கையருற வினர்கண் டுனல்பாயுங்
 கலகமும் வருமுன் குலவினை களையுங்
 கழல் தொழு மியல்தங் தருள்வாயே
 பரவிடு மவர்கிந் தையர்விட முரிமும்
 படவர வண்கண் டுயிலுர்மாலம்
 பழமறை மொழிபங் கயனிமை யவர்தம்
 பயமற விடமுண் டெருதேறி
 அவ்வொடு மதியம் பொதிசடை பிசைகங்
 கையருற அனலங் கையில்மேவ
 அரிவையு மொருபங் கிட முடை யவர்தங்
 கருணையில் மருவும் பெருமானே (௨௧௨)

* பிணிகொடுவெங் டுமால் அங் பழமறை மொழி பங்கயன் எனப் பிரிக்க.

தனதன தனன தனதன தனன

தனதன தனன

தனதான .

446. கெஞகடை மடவார் வசமதி லுருகா

கிலேசம துறுபாழ்

வினையாலே

கெதிபெற நினையா துதிதனை யறியா

கெடுக மதிலாழ்

மதியாலே

தசையது மருவீ வரைபுட லுடனே

தரணியில் மிகவே

யுலைவேனோ

ததள மலர்வார் புனைநினை கழலார்

தருநிழல் புகவே

தருவாயே

திசைமுக வணைநீள் சிறையுற விடுவாய்

திருநெடு கருமால்

மருகோனே

திரிபுர தகன ரிடமதில் மகிழ்வா

திரிபுரை யருள்சீர்

முருகோனே

நிசிசர ருறைமா கிரியிரு டிவா

நிறையியல் முடுகா

விடுவோனே

நீலமிசை புகழார தலமெனுமருண

நெடுமதில் வடசார

பெருமானே (உகக)

தனத்த தானன தத்தன தத்தன

தனத்த தானன தத்தன தத்தன

தனத்த தானன தத்தன தத்தன

தனதான

447. திருட்டு வாணிப விக்ரம் துட்டிகள்

மதத்த ரூபிகள் தாசசன பொட்டிகள்

செகத்து நீலிகள் கெட்டப ரத்தைகள்

மிகநாணார்

சிலைக்கு தேர்புரு வப்பெரு நெற்றிக

ளெடுப்பு மார்பிக ளெச்சிலு தட்டிகள்

சிரித்து மாறுடர் சித்தமு ருக்கிகள்

விழியாலே

வெருட்டி மேல்விழு பப்பற மட்டைகள்

மிகுத்த பாணிகள் வட்டமு கத்தினை

மினுக்கி யோலைகள் பித்தனா யிற்பணி

மிகநீரூஸ்

விளக்கி யேகுழை யிட்டபு ரட்டிகள்
 தமக்கு மால்கொடு நிற்கும ருட்டனை
 மிடுத்து நானொரு மித்திரு பொற்கழல் பணிவேனோ
 தரித்த தோகண தக்கண செக்கண
 குகுக்கு கூகு குக்கு குக்கு
 தகுத்த தீதிரு தக்கு திக்கு எனதாளம்
 தடக்கை தாளமு மிட்டியல் மத்தள
 மிடக்கை தாளமு மொக்கந டித்தொளி
 தரித்த கூளிகள் தந்திமி தித்தென கணபூதம்
 அருக்க னாரொளி யிற்ப்பரை யுற்றிடு
 மிரதன் மாமுடி யைக்கொடு கக்குழ
 லடக்கை யாடி நி ணத்தையெடுத்துண அறவேதான்
 அரக்கர் சேனைகள் பட்டுவி முச்செறி
 திருக்கை வேல்தனை விட்டரு ளிப்பொரும்
 அருட்கு கா அரு ணைப்பதி யுற்றருள் பெருமானே ()

தனத்த தத்தன தான தனதன
 தனத்த தத்தன தான தனதன
 தனத்த தத்தன தான தனதன தந்ததான்.

448. முகத்து லக்கிகளொசா ரவினிகள்
 விலைச்சி றுக்கிகள் ரேரா அசடிகள்
 முழுச்ச மர்த்திகள் காமா விரகிகள் முந்துகுது
 மொழிப்ப ரத்தைகள் காசா சையில் முகை
 பலர்க்கும் விற்பவர் நான அதுபவ
 முயற்று பொட்டிகள் மோகா வலமுது னன்றமூடர்
 செகத்தி லெத்திகள் சார்வாய் மயலிகள்
 திருட்டு மட்டைகள் மாயா சொருபிகள்
 சிரித்து ருக்கிகள் ஆகா வெனநகை சிந்தைமாயத்
 திரட்பொ றிச்சிகள் மாபா விகளப
 கடத்த ரட்டைகள் மூதே விகளொடு
 தினைத்த லற்றிரு சீபா தமுமினி யென்றுசேர்வேன்

■ ஆசாரவினிகள். ஆசார னனிகள். ஒழுக்கவினமுன்னவர். ஃ மயலிகள்
 மயக்கிகள்.

தொகுத்தொ குத்தொகு தேதோ தொகுதொகு
 செகுச்செ குச்செகு தேதே செககண
 தொகுத்தொகுத்தொகுதோதோதொகுதொகு தொந்ததிதோ
 துட்டு துட்டு துட்டு துட்டு
 திகுத்த குத்திகு தீதோ எனவொரு
 துவக்க நிர்ந்தன மா...ர வுறைபவர் தொண்டிபெனும்
 அகத்தி யப்பனு மால்லே தனும் அறம்
 வளர்த்த கற்பக மாளு விபுமகி
 முவுற்ற நிகதா? ரானே அருணையில் வின்றகோவெ
 அமர்க்க வத்தொரு குதே ரணைபு
 முறித்து முக்கிய வானோர் குயிர
 அமர்த்தி விடா வாமீ அடியவா தமா...ரானே. (௨௨௧)

தான்தன தானத்த தான்தன தானத்த
 தான்தன தானத்த தான்தன.

449. †கேதகைய பமுடித்த மாதாத்ம யானிலுற்று
 கேவலம் தானஅற்ப நகவாளே
 கேள்வியிடு லாதிருக்கு மூழ்வினார் னுலங்குத
 கேடுபெற வேறினைக்கும் வினையாளே
 வேதனை லேபிடுத்த பாதகனு மாயவதில்
 மேதினியெ லாமுழற்று மடியேனை
 வீடுதவி யாளவெற்றி வேல்கரம தேயெடுத்த
 வினுமரில் மீதிலுற்று வருவாயே
 நீதிநெறி யேயழித்த நாடுகளை வேரறுதக
 நீடுபுகழ் தேவரிற்கள் குடியேற
 நீடருவி னுல்லிடுத்த பாலகும் ரசெழித்த
 நீலநிற மால்தனக்கு மருகோனே
 சோதியன லாவுதித்த சோணகிரி மாமலைக்குள்
 ஸோபைவ கோபுரத்தில் உறைவோனே
 சோணமழை பேயலெதிர்த்த தானவாகள் மாளவெற்றி
 தோழின்மிசை வேலெடுத்த பெருமாளே. (௨௨௨)

|| அவ்வானே. † கேதகையபு-தாழையின்பு ‡ மயால்-மயக்கம்.

தானதன தத்த தத்த தானதன தத்த தத்த

தானதன தத்த தத்த

தனதான

450. கோமசெறி மத்த கக்கை வீசுகரி பைப்ப குத்த

கூறுசெய்த ழித்தா ரித்து

ரண்டமாணர்

கோளுலவு முப்பு ரத்தவத வானொளிகொ ளுத்தி விட்ட

*கோபநுத லத்த ரத்த

நிறைகா

நீடுகன கத்த லத்தை ழூடுருவி மற்ற வெற்பு

நீறெழமி தித்த நித்த

மனதாலே

† நீபமலர் பத்தி மெத்த வேதாமவர் சித்த மெத்த

நீலமயில் தத்த விட்டு

வரவேலவர்

ஆடலணி பொற்சி லைக்கை வேடுவர் புனக்கு றத்தி

ஆரமது மெத்து சித்த

முனைமீதே

ஆதரவு பற்றி மெத்த மாமயிநி றைத்த வெற்றி

ஆறிருதி ருப்பு யத்திஸ்

அணைவிரா

தேடிமையொர் புத்தி மெத்தி நீடுறநினைத்த பத்தி

சீருறவு எத்தெ ரித்த

சிவவேலே

தேறருளே பிறிற் ரித்த செண்முடி டத்த பர்த்த

தேவர்கிழை வெட்டி விட்ட

பெருமானே (உ.ந.)

தனத்தா தனத்தத் தனத்தா தனத்தத்

தனத்தா தனத்தத்

தனதான

451. அருக்கார் நலத்தைத் திரிப்பார் மனத்துக்

கடுத்தா சைபற்றித்

தனராஜே

அடற்கா லனுக்குக் கடைக்கால் மிதித்திட

டறப்பே தகப்பட

புழியாதே

§ கருக்கா ரந்தபைப் பெருக்கா சரித்துக்

கவிச்சா கரத்திற் பிறவாதே

கருத்தா லெனக்குத் திருத்தா ளளித்துக்

கலைப்போ தகத்தைப்

புகல்வாயே

*கோபநுதல் - கோபந்தறித்த † நீபமலர்பத்தி - நீபமலர்குடியபுயப்பந்தி, கடைக்கால் மிதித்திட்டு - அடிப்படை போலி, § கருக்கார் - பிறவிக்குரியவர்.

ஒருக்கால் நினைத்திடுங்குருக்கால் மிகுத்திட்டு
 மெரப்பார் கள்கித்தத் துறைவோனே
 உரத்தோ விடத்திற் குறத்தே னைவைத்திட்டு
 டொளித்தோ மெவெற்றிக் குமரேசா
 செருக்கா தருக்கிச்சுரச்சூர் நெருக்கச்
 செருச்சூர் மரிக்கப் பொருமவேலா
 திறப்பூ தலத்திற் றிரட்டோ ணவெற்றிற்
 றிருக்கோபு ரத்திற் பெருமானே. (உஉச)

தனனா தனனத் தனனா தனனத்
 தனனா தனனத் தன தான.

452. அருமா மதனைப் பிரியா தசரக்
 கயலார் நயனக் கொடியார்தம்
 அழகார் புளகப் புழுகார் சயிலத்
 தனையா வலிகெட் டெல்தாழ்
 இருமா நடைபுக் குரைபோ யுணர்வற்
 றினையா வுளமுக் குயிர்சோர
 எரிவாய் நரகிற் புகுதா தபடிக்
 கிருமா தமெனக் கருள்வாயே
 ஒருமால் வரையைச் சிறுநூள் படவிட்
 ரோமோ டெறிபொற் கதிர்வேலா
 ஓஉறைமா னடவிக் குறமா மகளுக்
 குருகா றிருபொற் புயவீரா
 திருமால் கமலப் பிரமா விழியிற்
 மெரியா அரணுக் கரியோனே
 வயல்சுற் றருணா புரியிற்
 றிருவீ திபினிற் பெருமானே. (உஉடு)

* இருக்கால்-இரண்டு திருவடிகளையும் † சுரச்சூர் நெருக்கு-சுரசர்களாகிய
 செய்வத் தன்மையோரை ஒடுக்கிய ‡ சோணவெற்பு - திருவண்ணாமலை.
 § உறைமான் - மான் உறை.

தனதன தானனத் தனதன தானனத்
தனதன தானனத் தனதான.

453. அழுதுமா வாவெனத் தொழுதுமுடுடுநெக்

கவசமா யாதரக்

கடலுநிற்

றமைவில்கோ ஸாகலச் சமயமா பாதகர்க்

கறியொணு மோனமுத்

திரைநாடிப்

பிழைபடா ஞானமெய்ப் பொருள்பெறு தேவினைப்

பெரிய* ஆ தேசபுற்

புதமாய

பிறவிவா மாகரக் அழியிலே போய்விழப்

பெறுவதோ நானினிப்

புகல்வாயே

பழையபா கோதிப் படுகைமேல் வாழ்வெனப்

படியு* மா முயினத்

† தனசாரம்

பருகுமா முன்னச் சிறுவசோ ஞாலப்

பரமமா யூரனித்

தகவேளே

பொழுதுமுற் போதுவெற் பிடிபடா பார்முதற்

பொடிபடா வேடமுத்

தெறிமீனப்

புணரிகோ கோவெனச் சுருதிகோ கோவெனப்

பொருதவே லாயுதப்

பெருமானே, (உஉசு)

—

தானதனத் தானதனத் தானதனத் தானதனத்
தானதனத் தானதனத் தனதான.

454. ஆனைவரிக் கோடிளநிர்ப் பாரழிகைச் சாரசைபட்

டாடைமறைத் தாமுமலர்க்

குழலார்கள்

ஆரவடத் தோடலையப் பேகிரகைத் தாசைபொருட்

டாரையுமெத் தாகமயக்

கடுமோகர்

சோனமழைப் பாரவிழித் தோகைமயிற் சாதியர்கைத்

தூதுவிடுத் தேபொருளைப்

பறிமாதர்

தோதகமுற் றேழ்நாகிற் சேருமழற் காயனையுட்

சோதியொளிப் பாதமனித்

தருள்வாயே

* * ஆதேசம் - தாங்ஃப்படுவது † ஆறு ஆய் - (கார்த்திகை மாதம் அளவிய) ஆறு தாய்மார். ‡ தன சாரம் - முலைப்பால்.

தானதனத் தீ திமிலைப் பேரிகைகொட்டாசமரிற் |
சாயகடற் பூரைவதைத் திடுவோனே
தாளவியற் சோதி நிறக் காவினெழக் கோலியெடுத்
தாபரம்வைத் தாடுபவர்க் கொருசேயே
தேனிரசக் கோவைநிகழ்ப் புவைசூலப் பாவைதனத்
தோருநித் தே ருமணித் கதிர்வேலா
தரநீணக் கோபுரமுற் றுனமனத் தோகையெடுத்த
தேவமநித் தே ருநீணப் பெருமானே . (௨௨௭)

தனநாத் தனநாதா தனநாத் தனநாதா
தனநாத் தனநாதா தனநாதா
455. இடருத் தி னாய நொடுவாக் கனாமேலவரு
நி, நதி 1 9 நகால்வா | மதனாலே
இயலைத் தருகானகமுயலைத் தருமணிப்
லெய்யைத் தருமாமதி கலவாலே
தொடர் கொடுவாநாய் லையக கனாமேல
தொலையத் தனிவீசிய கடலாலே
கனையிற் றணிபுமல ர்ணையிற் றணிபோனாய்
குவளத் தருமோதயா தொலையாதோ
வடபொற் குலமேருளின் முடிசைப் பெருநானே
மடியச் சுடவனிய வடிவேலா
மறவக் குலமாமொரு குறமெய்த் தருமாமகன்
மலிழப் புனமேனிய மரிலவீரா
அடர்ப் படர்கேதகை மடலிற் றழைசாவய
லருணைத் திருவீதியி லுறைவோனே
அவனித் தருமாதொடு சுவனம் சைவயானிழி
அராரிற் கராரியை பெருமானே . (௨௨௮)

தனநான தான தனத்தன் தனநான,
456. † இமராஜன் லாவ தெரிக்குங் கனலாலே
இளவாடையு முகு மொறுக்கும் படியாலே

■ முயலைத் தருமணி-முயற்களங்கத்தைக்காட்டும் வடிவம்.

† இமராஜன் - சந்திரன்.

சமராடிய மார நெடுக்குங்	கணையாலே
தனிமாணியிர் றோரு மதற்கொன்	றருள்வாயே
குமராமுரு காச டிலத்தன்	குருநாதா
குறமாமக ளாசை தணிக்குந்	திருமார்பா
அமராவதி வாழ்வ மார்க்கன்	றருள்வோனே
அருணாபுரி விதி யினிற்கும்	பெருமானே. (௨௨௯)

தன தன தன தன தன தான தத்த தன தான தந்த
தன தன தன தன தன தான தத்த தன தான தந்த
தன தன தன தன தன தான தத்த தன தான தந்த
தன தனத் தன தான.

4௦1. இரதரா தழுகை கருமார்புகுத்த துதல்வேர்வரும்ப
அமுதநிலையில்லிர் லுநிரேகைகைக்க மணிபோல்கிளங்க
இசலியிசலியுப ரிதலிலையுற்று இடைநூல்துடங்க
வுளமகிழ்ச் சியினோடே

இருவருடலுமொரு வுருவாய்நயக்க முகமேலமுந்த
அளகமவிழவளை கருமேகலிக்க நயனாரைந்த
லகரிபெருக அத ரமுமேயருத்தி முறையேயருந்த
உறையெழப் பரிவாலே

புருவரிமிர இருக்கணவாள் இமைக்க வுபசாரமிஞ்ச
அவசகவசமள வியலேதரிக்க அதிலேயனந்த
புதுமைவினைய அது பரமாரீரிக்க இணைதோளுமொன்றி
அதிசுகக் கலையாலே

புளகமுதிரவிர உமென்வாரி தத்த வரைநாண்மழுங்க
மனமுமனமுமுரு கியெயாதரிக்க வியிர் போலுகந்து
பொருள தளவுமரு வுறுமாயவித்தை விலைமாதர்செங்கி
கிடஅருட் புரிவாயே

பரவுமகரமுக ரமுமேவலுற்ற சகராம்கினைந்த
தமரதிமிரபிர பலமோகரந்த சலராசிகொண்ட
படியையுமுதுமொரு நொடியேயமதித்து வலமாகவந்து
செவனிடத் தமர்சேயே

யழநிமிசையிசையிசையேரகத்தில் திருவாவினன்கு
டி யினிப்பிரமபுர மதில்வாழ்திருத்த ணிகைபூமண்டர்
பதியமுதியகதி யதுநாயெனுக்கு முறவாகிரின்று
கவிதையைப் புனைவோனே

அரியுமயனுமம ரருமாயசிட்ட பரிபாலனன்ப
ரடையுமிடரைமுடு கியெநூறதுட்ட கொலைகாரசென்ற
அசுரர்படையையடையவுமவேரறுத்த அபிராமசெந்தில்
உரகவெற் புடையோனே

அருணகிரணகரு ணையபூணச்ச ரணமேலெழுந்த
இரணகரணமுர னுறுஞரனுட்க மயிலேறுகந்த
அருணையிறையவர் பெரியகோபுரத்தில் வடபாலமர்ந்த
அறுமுகப் பெருமானே. (உரு0)

தன தனனத் தனதான தனதனனத் தனதான.

458, இரவுபகற் பலகாலும் இயலிசைமுத் தமிழ்கூறித்
திரமதனைத் தெளிவாகத் திருவருளைத் தருவாயே
பரகருணைப் பெருவாழ்வே பரசிவதத் துவஞான
அரனருள்சற் புதல்வோனே அருணகிரிப பெருமானே.

தனன தனன தனன தனன

தனன தனன தனதான.

459, இருவர் மயலோ அமளி விதமோ

எனென செயலோ

அணுகாத

இருடி அயன்மா லமர ரடியா

ரிரையு மொலிதான்

இவைகளா

தொருவ னடியே னலறு மொழிதா

ஒருவர் பரிவாய்

மொழிவாரோ

உனது புத்திள் புவன கிரிதா

னுனது கிருபா

கரமேதோ

பரமகுருவா யனுவி லசைவாய்

பவன முதலா

கியபூத

படைபு முடைபாய் சகல வடிவாய்

பழைய வடிவா

சியவேலா

அரியு மயலே டபய மெனவே

அயிலை யலைமேல்

விடுவோனே

அடிமை கொடுநோய் பொடிகள் படவே

அருண கிரிவாழ்

பெருமானே. (உருஉ)

தனதன தந்த தனதன தந்த

தனதன தந்த தனதான.

460. இருவினை மங்க மலவகை மங்க

இருள்பிணி மங்க

மயிலேறி

இனவரு ளன்பு பொழியக டம்பு

வினதக முங்கொ

டளிபாடக்

கரிமுக னெம்பு முருகனெ னண்டர்

களிமலர் சிந்த

அடியேன்முன்

கருணைபொ ழிந்து முகமும லர்ந்து

கடுகிர டங்கொ

டருள்வாயே

திரிபுர மங்க மதனுடல் மங்க

திகழ்நகை கொண்ட

விடையேறி

சிவம்வெளி யங்க ணருள்சூடி கொண்டு

திகழந டஞ்செய்

தெமையீனும்

அரசிபி டங்கொள் மழுவுடை யெந்நை

அமலன்ம கிழந்த

குருநாதா

அருணைவி லங்கல் மகிழ்குற மங்கை

அமளிந லங்கொள்

பெருமானே. (உருரு)

தனதன தாந்த தந்த தனதன தாந்த தந்த

தனதன தாந்த தந்த தனதான.

461. யூண்ப சும்பை கருவினை கூன்கு டம்பை

மிடரடை பாழும்பொ தும்ப

கிதவாரி

இடைதிரி சோங்கு கந்த மதுவது தேங்கு கும்ப

மிரவிடை தூங்கு கின்ற

மிணநோவுக்

குருகியல் பாண்டமஞ்சு மருகிய கூண்டு நெஞ்சொ
 யெயிர்குடி போங்கு ரம்பை யழியாதென்
 ஹகுட னேன்று கொண்ட கருமபி ரார்தொழிந்து
 னுபயப தாம்பு யங்கள் அடைவேளே
 அருணையி லோங்கு துங்க சிகரக ராம்பு யங்கள்
 அமரர்கு ழாங்கு கிந்து தொழையாமும்
 அடியவர் பாங்க பண்டு புகல்கி லாண்ட முண்ட
 அபினவ சார்ங்க கண்டன் மருகோனே
 கருணைம்ரு கேந்தர அன்ப ருடனூர கேந்தரா கண்ட
 கடவுளந டேந்தர மைந்த வரைகாமும்
 கலபக கேந்தர தந்தர அரசநி பேந்தர கந்த
 நருகுலி சேந்தரா தங்கள் பெருமாளே. (உருச)

தனதனன-தனதனன தான தத்த தந்த
 தனதனன தனதனன தான தத்த தந்த
 தனதனன தனதனன தான தத்த தந்த தனதான.

462. இருளளக மஹிமதி போத முதக நம்ப
 இலகுதயல் புரளிரு பரம பொற்ற னாகன
 இளகஇடை தவளவளை டூய லிட்டி ரங்க வவராலும்
 எழுதரிய கலைநெகிழ ஆசைமெத்த வந்தி
 யினியசுழி மடுவினிகை மூழ்கி நட்பொடந்த
 இதமுமுது பருகியிர் தேக மொத்திருந்து முனிவாற்
 முருகுமழ் மலரமளி மீதி னிற்பு குந்து
 முகவனச மலர்குயிய மோக முற்ற ழிந்து
 மொழிபதற வசமழிய ஆசைநிற்கவிடுத்து விடுபோதும்
 முழுதுணர வுடையமுது மாத வத்து யர்த்த
 பழுதில்மறை பயிலுவள னாத ரித்து நின்று
 முனிவர்கார்தொழுதுருகுபாதபம்மென்றுமறவேனே
 ஓருசிறுவன் மணமதுசெய் போதி லெய்த்து வந்து
 கிழவடிவு கொடுமுடுகி வாசலிற்பு குந்து
 உலகரியவனடிமையமெனக் கொணர்ந்து சைபயுடே

ஒருபழைய சரூகுமடி ஆவ ணத்தை யன்று
உரமொட வ ன னுவலிய வேகி ழிக்க நின்று
உதறிமுறை யிடுபழைய வேத வித்தர் தந்தகிறியோனே
அரியவுடு பதிகடவி யாட சுர்கி லம்பொ
டமருவட மணிமுடிவி யான டிட்ட முந்த
அமரரொடு பலர்முடுகி ஆழியைக்க டைந்து அமுதாக
அருளுமரி திருமருக வார ணத்தை யன்று
அறிவினுட னொருகொடியி லேத ரித்த சுந்த
அருணாநிர் நகரிலெழு கோபுரத்தமர்ந்த பெருமானே

தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனதான

463. இறுகு மணிமுளை மருவு தாளமு

மெரியு முமிழ்மதி

நிலவாலே

இரவி லெனதுயிர் கவர வருகுழ

லிரையி லுறுகடல்

அலையாலே

தறுகண் ரதிபதி மதனன் விடுகொடு

சரமி லெளியெனும்

அழியாதே

தருண மணிபொழி லருணை நகருறை

சயில மிசையினில்

வரவேணும்

முறுகு திரிபுர மறுகு கனலெழ

முறுவ லுடையவர்

குருநாதா

முடிய கொடுமுடி யசுரர் பொடிபட

முடுகு மரகத

மயில்வீரா

குறவர் மடமகள் அமிர்த கனதன

குவடு படுமொரு

திருமார்பா

கொடிய சுடரிலை தனையு மெழுகடல்

குறுக விடவல

பெருமானே. (உருசு)

தனதனன தத்த தனதனன தத்த

தனதனன தத்த

தனதான.

464. உலையிலன லொத்த வுடலினனல் பற்றி

யுடுபதியை முட்டி

யமுதாற

* வாரணம் - கோழி.

லுருகிவர னிட்ட பரமநக முற்று
 வுனதடியை நத்தி நனை யாமல்
 சிலைநுதலி லிட்ட - திலதமகிர் பொட்டு
 திகழ்முகவர் முத்து நகையாலே
 சிலுசுவலை யிட்ட - மயல்கவலை பாட்டு
 நிருடனென வெட்கி யலைவேனோ
 கலைகனக வட்ட திமிலைபறை கொட்ட
 கனகாமயில் னிட்ட கதிர்வேலா
 கருதலரின் முட்டி கருகிவரு திட்ட
 கதவமண நுற்ற குலகாலா
 அலைசுட லு டுத்த தலமதனில் வெற்றி
 அருணைவளர் வெற்பில் உறைவோனே
 அகரர்களை வெட்டி யாரர்சறை விட்டு
 அரகநிலை யிட்ட பெருமானே. (உரு.௭)

தனதனை தனந்த தானன தந்ததான.

465. கடல்பரவு தரங்க மீதெழு திங்களாலே
 கருதிமிக மடந்தை மார்கொல்வ தந்தியாலே
 வடவனலை முனிந்து விசிய தென்றலாலே
 வயலருணை யில்வஞ்சி போதல லங்கலாமோ
 இடமுமையை மணந்த நாதரி றைஞ்சும்வீரா
 எழுகிரிகள் பிளந்து வீழா றிந்தவேலா
 அடலகரர் கலங்கி யோடமு னிந்தகோலே
 அரிபிரம புரந்த ராதியர் தம்பிரானே. (உரு.௮)

தனதனைத் தனதனைத் தனதனைத் தனதனைத்
 தனதனைத் தனதனைத் தனதான.

466. கமலமுகப் பிறைநுதல்பொற் சிலையெனவச் சிரகணைநற்
 கயலெனபொற் சுழலும்விழிக் குழல்கார்போல்
 கதிர்ந்தரனொப் பியுதசனக் கமுகுகளப் புயகழைபொற்
 கரகமலத் துகிர்விரலிற் கினிசேரும்

தரனொப்பிய - தானம் ஒத்த, தரனம் - முத்து. + தசனம் - பங்.

குமரிதனத் திதலைமலைக் கிகலியினைக் கலசமெனக்

குவிமுனைசுற் றனையமணிக்

கலனாடக்

கொடியிடைபட்டுடைநடைபொற் றனமயிற்கெமனமெனக்

குனகிபொருட் * பறிபவருக்

குறவாமோ

திமிலையுடுக் குடன்முரசுப் பறைதிமிதித் திமிதிமெனட்

டிமிடிமிடிட் டிருத்திதித்

தொலிதாளம்

செககணசெக் கணகதறத் திடுதிடெனத் கொடிமுடியை.

டிகைகிலைபட் டெவிபடச்

கிலைக்கோலித்

† துமிலவுடற் றசுரர்முடிப் பொடிபா டாத் தமுள்பெருநத்

தொகுதசைதொட் டலகையுணத்

தொடும்வேலா

துவனி தினைப் புனமருவிக்கு றமகளைக் காவுமயற்

சுகமொ டனைத் தருணகிரிப்

பெருமானோ. (௨௩௩)

தனதனத் தந்தத் தனத்தத் தனதன

தனதனத் தந்தத் தனத்தத் தனதன

தனதனத் தந்தத் தனத்தத் தனதன

தலதான

467. கமலமொட் டைக்கட் டழித்துக் குவிழிமை

நிலைகுலைத் துப்பொற் குடத்தைத் தமனிய

கலசவர்க் கத்தைத் தகர்த்துக் குலையற

இளநீனிக்

கறுவிவட் டைப்பிற் றுரத்திப் பொருதப

ரயம்வினைத் துச்செப் படித்துக் குலவிய

கரிமருப் பைப்புக் கொடித்துத் திறல்மதன் || அபிஷேகம்

அமலர்நெற் றிக்கட் டழற்குட் பொடிசெய்து

அதிகசக் ரப்புட் பறக்கக் கொடுமையி

னடல்படைத் தச்சப் படுத்திச் சபதமொ டிருதாளம்

அறைதல்கற் றித்துப் பொருப்பைப் பரவிய

சிறகறுப் பித்துக் கதிர்த்துப் புடைபடு

மபிவச் சித்தரத் தனத்துத் திருடிகள்

உறவாமோ

தமரமிக் குத்திக் கதிர்க்கப் பலபறை

தொகுதொகுக் குத்தொத் தொகுக்குத் தொகுதொகு

தரிகிடத் தத்தத் தரிக்கத் தரிகிட

எனவேவாதிச்

* * பறிபவர்-பறிப்பவர் † கோலி-வளைத்து. ‡ துமிலு-பேரொலியிட, துவனி-தொனி || அபிஷேகம்-கீர்த்தம்.

■ சவறெப் பக்கப் பழொத்திப் புக்கயெழ
விழிகளுட் செக்கச் சிவத்துக் குறளிகள்
தசைகள் பட்டித்து களிக்க கழுதொடு கழுதாட
அமலைபுற் றுக்கொக் கரித்துப் படுகள
அசுரரத் தத்திற் குளித்துத் திமியென
அடிநடித் திட்டி டிடித்துப் பொருதிடு மயிலோனே
அழகுமிக் கச்சித் ரபய்சைப் புரவியி
னுலவுமெய்ப் ப்ரத்ய ஷநந்ரற் குருப
அருணையிற்சித்தித் தெனக்குத்தெளிவருள் பெருமானோ

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதான.

968. கரிமுகக் கடகளிற் றதிககுப் பகமதக்
கஜமுகத் தவுண்ணைக் கடியானை
கடலையெட் பயறுநற் கடியியிற் கனிபலக்
கனிவயிற் றினிலடங் கியவேழம்
அரிமுகத் தினனெதிர்த் திடுகளத் தினின்மிகுத்
தமர்புரிக் கணபதிக் கிளையோனே
அயிலெடுத் தகரர்வெற் பலைவறப் பொருதுவெற்
றியையிகுத் தறுமுகக் குமரேசா
பரிமிகக் கிளையோப் பரியெனக் கடியவளத்
தொடுபிடித் தெதிர்நடத் திடுமீன்
நடனமிப் படியிடத் தினுமிசைத் தரையினிற்
கரியுரித் தணிபவற் கொருசேயே
தூரிபெறச் சரிபொழிற் கனவயற் கழகுளத்
தூரியமெய்த் தரளமொய்த் திடவீறிச்
சுரர்துதித் திடவிகுத் தியல்தழைத் தருணையிற்
சுடரயிற் றவணப் பெருமானே. (உசக)

* சவறெ உற பக்க பழ ஒத்தி - பக்கத்த ப்பழ வெலும்புகன் றெரிய முடக்கிய
சைகளை ஒத்தித் துள்ளக் கூடாது. † கடியவளம் - கடியாளம், ‡ தூரி-(காய்
களிளின் ஆகிய) சுமை. § தூரியமெய்த்தாளம்- தூய்மையான முத்துக்கள்.

தன்ன தந்தனந் தன்தன தன்தன

தன்ன தந்தனந் தன்தன தன்தன

தன்ன தந்தனந் தன்தன தன்தன

தன்தான.

469. கருநி றஞ்சிறந் தகல்வன புகல்வன

மதன தந்திரந் கடியன கொடியன

கனக சுண்டலம் பொருவன வருவன * பரிதரவும்

கடலு டன்படார்ந் தடர்வன தொடர்வன

வினையு நஞ்சனைத் தொழிர்வன பிழிர்வன

கணையென்று நெறிதிர்வனமுதிர்வன இனையேர்ப்புன்

† செருவை விண்டகஞ் சிறுவன புழுவன

களவு வஞ்சகஞ் சமல்வன வழல்வன

தென்ன தெந்தனந் தென்தென தென்தென எனநாதம்

தெரிந் தும்பைவென் றிடுவன அடுவன

மருள்செய் கண்கள்கொண் டணைவர்த முயிரது

திருகு கின்றமங் கையர்வர மழிதலை யொழிவேனோ

மருவு தண்டைகிண் கிணிபரீ புரமிவை

கலக லன்கலின் கலினென இருசரண்

மலர்கள் நொந்துநொந் தடியிட வடிவமு நிகவேறும்

வலிய சிங்கமுங் கரடியு முழுநையு

முறைசெ ழும்புனந் தினைகினை யிதண்பிசை

மறவர் தங்கள்பெண் கொடிதனை யொருதிரு வுளநாடி

அருகு சென்றடைந் தவள்சிறு பதபுக

சதத ளம்பணிந் ததிவித கலவியு

ளறம ருண்டுநெஞ் சவளுடன மகிழ்வுற அணைவோனே

அமரர் சங்கமும் குடிபுக நொடிபினில்

நிருதர் சங்கமும் பொடிபட அமர்செய்து

அருணை வந்துதென் திசைதனி லுறைதரு பெருமாளே

தானுன தான தானுன தான

தானுன தான தனந்ததான.

470. காணுத் தூரம் நீணுத வாரி

காதார வார

மீதன்பினுலே

* பரி- வடவரங்காக்கினி. † பிழிர்வன-கொப்புள்ப்பன. ‡ செருவை
விண்டு அகம் சிறு-என்பார் முயன்று அகங்கொண்டு சிறுவன.

காலானும் வேளும் ஆலால நாதர்

காலால் நிலாவு

*முனிந்து†பூமேல்

நாணுன தோகை நூலாடை சோர

நாடோர்க ளேச

அழிந்துதானே

நாடுப வாத மேலூக ஆகம்

நாடோறும் வாடி

மயங்கலாமோ

சோணை லேச நூரை நீடு

தோளாறு மாறும்

எள்ளங்குந்தா

தோலாத வீர வேலால் டாத

ஞராளன் மாந

வெகுண்ட கோவே

சேணுடர் லோகம் வாழ்மாநி யானை

நிராத கா தல்

சிறந்தமாய்பா

தேவாதி கூடு மூவாதி மூவர்

தேவாதி தேவர்

நாமுரிராவே (உசக)

தானு தத்தன தானு தத்தன தந்த தனத்தன தான தந்தன
தானு தத்தன தானு தத்தன தந்த தனத்தன தான தந்தன
தானு தத்தன தானு தத்தன தந்த தனத்தன தான தந்தன தந்ததான.

471. காரா டக்குழ லாலா லக்கணை

கண்கள் சுழன்றிட வேழு கங்குளி

னாலா பச்சிலை யாலே †மெற்புசி

மஞ்சள் கலத்தணி வானி கொந்தன

காதா டக்கலன் மேலா டக்குடி

யின்ப ரசங்குட மார்ப ளிற்கொளி

கொங்கைமாத

காசா னைச்செய லாலே சொக்கிடு

விஞ்சையர் கொஞ்சிடு வாரி ளங்குயில்

போலே நற்றெரு லுடாடி தீதுயல்

தொங்கல் நெகிழ்ந்திடை யேது வண்டி ட

கால்தா விச்சதி போடே சித்திர

மென்ப நடம்புரி வாரு டன்செயல்

மிஞ்சலாகி

* முனிந்து - முனிய. † பூ - பூமி. ‡ மெற்புசி - மேலேபூசி

துயல் - அகைன்ற.

சீரா டிச்சில நாள்போய் மெய்த்திறை
 வந்து கலந்துயி ரோட வங்கமொ
 டோ டிப்பல டோயோ நுத்தடி
 கொண்டு துறங்கென வேந டந்துசொல்
 டோயோ டிக்கிடை பாயோ நிக்கிய
 டுங்கியழிந்துயி ரோடு னைஞ்சொளி யுங்கண்மாதற்சீ
 ரோரா மற்பொறி கேளா மற்செவி
 துன்பமொ டின்பமு மேம றந்துரிண்
 னையார் கற்றமு மாதோர் மக்களு
 மண்டியு மண்டையுடேகு கிந்திது
 ஸ்சீ ஸ்ச்சி போகா நற்சனி
 யங்கட வென்றிட வேகி டந்துடல் மங்குலோனோ
 மாரோன் முப்புரந்திர யுற்றிட
 அங்கி யுமிழ்ந்திடு வேரி யம்புலி
 கோல்சீ யத்தொடெ டியேகா சச்சடை
 கங்கை யினம்நிறை யார லரிநதவர்
 மாதே றிக்கட லாலா லத்தையு
 முண்டவ ரெந்தைச்சி வாணு பங்குறை யென்றன்மாதா
 மாலோ ணுக்கினை யாள்மா பத்தினி
 அம்புகை சங்கரி மோக சுந்தரி
 ஸ்வேதா மக்கலை ரூபாள் முக்கணி
 ரம்பிய கொங்கையி னுள்ப யந்தருள்
 மாளு ணக்கும ராதோ கைப்பரி *
 யின்பத வண்குரு வே||யெ னஞ்சரர் தொண்டிபாடர்
 குரார் மக்கிட மாமே ருக்கிட
 அங்கட லெண்கிளி யோடி பங்கொடு
 ஶ்ரீதிபே முற்றிட பாதா ளத்துறை
 ரஞ்சர கின்புண மாயி ரங்கெட

■ பொறி - அறிவு. † ககாசம்-போர்ன்வ; எகாசர் - போர்வையை உடை
 யவர். ‡ சிவ அனுபங்கு உறை-சிவபெருமானோடுகூட (அவர் திருமேனி
 யில்)பாதிபாக உறையும். § வேதா - வேதாகம. || எனஞ்சரர் - என் அம்
 சுரர். ஶ்ரீ தீபு ஏழ் - எழு தீவு ௧ பணம் - படம்.

குழ்வா ளக்கிரி தூளா கிப்பொடி
 விண்கணி ஹந்திட வேந டம்புரி கின்றவேலா
 சோர்வே தத்தலை மேலா டிச்சக
 பங்கய செங்கர மோட கம்பெற
 வாகா னக்குற மாதோ டற்புத
 *மங்குல ணங்குட னேம கிழந்துநல்
 †தூணை டிச்சிட ராகா தத்தைய
 ணைந்தாவி ளங்கரு ணை லந்திகழ் தம்பிரானே. (௨௪௪)

தானதன தந்ததன தானதன தந்ததன
 தானதன தந்ததன தந்ததன தான.
 472. காருரா வும்பெருகு சோலைமரு வுங்கொடிய
 † காகநாம டங்கவுழு மங்கு மதனாலே
 காலடர வம்பமளி மேலடர வந்துபொரு
 காமன்கிடு விஞ்சுநனை அஞ்ச மலராலே
 ஊருமுல கும்பழைய பேருகாணி னைந்தென
 வேரிமடி வந்தெனது சிந்தையழியாதே
 ஊடியிரு கொங்குகரிசை கூடியரி வண்டி னமு
 லாவியக டம்பமலர் தந்தரு நரவாயே
 ஆருமர யும்பிறையு நீருமணி யுந்தடைய
 ராதிபர வும்படிநீ னைந்த குருநாதா
 ஆறுமுத முங்குரவு மேயாயி லுங்குறவி
 யானமுர முந்திருவும் அன் டுடையோனே
 மேருமலை யும்பெரிய குடமலை ளங்கரிய
 வேலையலை யும்பகையும அஞ்ச விடுமவேலா
 மேதினியி ஹைஞ்சமரு ணுபுரி ளங்குதிரு
 வீதியிலெ முர் கரளி நின்ற பெருமானே. (௨௪௫)

தானன தானதந்த னனதான தானன தானதந்த தனதான.
 473. தீவிநோதமெச்சு குரலாலே கீறுமையார்முடித்த குழலாலே
 நீதியிலாதழித்து முழலாதே நீமபிலேயுற்று வரவேணும்
 குதமர்கூரகூட்ட வகுரூரா சோணகிரிய லுற்ற குமரேசா
 ஆதிபர்க தொருச்செர லஞன்வோனே ஆணை கார்கனிட் பெருமானே. ( )

* மகரில் அணங்கு - விண்ணுலகப் பெண், செய்வயாண! † தூண் - சிவமாகிய அக்கினிஸ்தம்பம் ‡ காகனம் - (சூயிலாகிய) எக்காளம்.

தனதனனா தானதானன தனதனனா தானதானன
தனதனனா தானதானன தனதான

474. குழலிபுமாய் மோகமோகித குமரனுமாய் வீடுகாதலி
குலவனுமாய் நாகுகாடொடு தடுமாறிக்
xகுணிலொடுங் னீடுமாகிய கிழவனுமா யானிப்போய்விட
ஹிதூடேன தூள்யாவது ப்மறியாதாய்
பழையசட்டா தாரமேனிகற் கழியுடல்கா ண்டிராதர
பரிவிவாட்டினாடொரு மடைமாறிப்
பலபலவரம யோநாரதக வுடல்கொடுமா யாதேபாதக
பதியழியா வீடுபாடுனி யடைவேனோ
எழுது லிதி மூனமே நயிம்புப டேன தாவுமவேதமு
மிரவியுமவாய் வாழவேயடி முதுசேடன்
இருளாயா காளிலோகமு டிலையமுந் நுகவாஸ்கிரி
பிநுளவாங் வீழ்மாநிர மலைசாய
அழகியமா பாகசாபன வார நுழா ந்தமா நீசெய்
அடிணைதமா கோனைமுள்ளுடி ஹிளயாடி
ஐ அமரினமே வாதநாலை ஆமலொழுவே லாபுதாவுயர்
அநுணையிலவாந வாதநமவிப பெருமானே. (உசௌ)

தானன தனதான தனதான.

475. கோடான மவராகன் முகைமீதே
கூாவேலை யிணையான விழியூடே
ஊடாடி யவரோடும் உழலாதே
ஒர்போது திகழ்பாதம் அருள்வாயே
நீடாழி சுழல்தேசம் வலமாக
நீடோடி மயில்மீது வருவோனே
குடான தொரு சோதி மலைமேவு
சோனாடு புகழ்தேவா பெருமானே. (உசஅ)

கருணில் - தடி. த்அறியா தாய்-அறிந்து தாவி. த்நிராதர பரிபு இலி வான்-நிரா
தாரமாகிய துன்பமல்லாததான ஆராயத்தில் த்நாடல் மடைமாறி-கழிந்தபோ
கும்-காலங்குலப் பிபடாச வாயுநவக்கழியாமல் திருப்பி || வாய்பாறி-இடம்
பெயர்ந்து. ஐ அடரினே மேவாந - அமைதியைப் பொருந்தாத.

தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன தனதான.

- 476, சிலைதுதல் வைத்துச் சிறந்த குங்கும
திலதமு மிட்டுக் குளிர்ந்த பங்கய
திருமுக வட்ட த் தமர்ந்த மென்குமிழ் தனிலேறிச்
செழுமணிரத்தனத் திலங்கு பைங்குழை
தனை முனி வுற்றார் சிவந்து நஞ்சணி
செயலினை யொத்ததத் தயங்கு வஞ்சக கிழிசீறிப்
புலகிமி குந்திட் டிருந்த வஞ்சியர்
பதமல ருக்குட் பணிந்த னிர்த்தணி
புரிவனை வைக்குட் கணிக லென்றி அதுகாரம்
புகழ்நல மெத்தப் புரிந்து கொங்கையி
லுருகிய னைத்துப் பெரும்பரி யங்கொடு
புணரினும் நிற்பொற் பதங்கல் நெஞ்சினுள் மறவேனே
கல்லாதி வைத்துப் புணந்து செஞ்சடை
மலைமகள் பக்கத் தமர்ந்தி ருந்திட
கணகண கட்கட் கணினக ணென்றிட நடமாடும்
கருணைய னுற்றத் தீர்ப்ப கன்தரு
முருகபு னத்திற் றிரிந்த மென்கொடி
கனதன வெற்றிற் கலந்த னைந்தருள் புயவீரா
அலைகடல் புக்குப் பொரும்பெ ரும்படை
யவுணரை வெட்டிக் களைந்து வென்றுயர்
அமரர்தொ ழப்பொற் சதங்கை கொஞ்சிட வருவோனே
அடியவ ரச்சத் தழுங்கி ஞ்ந்துயர்
தனையொழி வித்துப் பரியங்கள் தந்திமே
அருணகி ரிக்குட் சிறந்தமர்ந்தருள் பெருமானே. (உசக)

தனன தனன தனன தனன
தனன தனன தன தான.

477. சிவமா துடனே அனுபோ கமதாய்
சிவஞா னமுதே பசியாறித்

திகழ்வோ டிருவோ ரொருநு பமதாய்	
திகைலோ கமெலாம்	அனுபோகி
இவனே யெனமா லபடுனோடமரோ	
ரிளையோ னெனவே	மறையோத
இறையோ னிடமார் விளையா டிகவே	
ரியல்வே லுடன்மர	அருள்வாயே
†தவிலோ கமெலா முறையோ வெனவே	
தழிவேல கொடுதபா	யநராநாத்
தலைதூள் பாடாந் தலைதூள் படமா	
தவம்வாழ் வறவே	விடுவோனே
கவாழ் வடிவாள் குறமா கபன்மால்	
கடனா மெனவே	அணைமார்பா
கடையேன் மிடி தூள் பாடோய் விடவே	
‡கனல்மால் வரைவே	பெருமானே. (௨௫0)

தனதனன தனதனன தந்தனந் தந்தனந்

தனதனன தனதனன தந்தனந் தந்தனந்

தனதனன தனதனன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்

478.சினு§ முடுவல் நரிகமுகு டன்புநந் தின்கணந்

கொடிகெருடன் அலகைபுழு வுண்டுகண் டின்புறுஞ்

செடமனறு மலசலமொ டென் புதுன் றுங்கலந் துன்பமேவு

சென்னவலை மரணவலை ரண்டுமுன் பின்தொடர்ந்

தனுக்குமுட லனெகவடி விங்கடைந் தம்பரஞ்

சிறுமணலை யளவிடி னு மங்குயர்ந்திங்குலந் தொன்றுநாயேன்
கனகபுவி நிழல் மருவி யன்புறுந் தொண்டர்ப்பந்

குறுகஇனி யருள்கிருபை வந்து || தந் தென்றுமுன்
கடனெனது உடலுயிரு முன்பரந் தொண்டுகொண்டன்பரோடே

கலவிநல மருவிவடி வஞ்சிறந் துன்பதம்

புணர்கரண மயில்புறமொ டின்புகொண் டண்டருந்

கனகமலர்பொழியஉனதன்புகந்தின்றுமுன் சிந்தியாதே

* மா=[மயிலாசிய] குதிரை. † தவ=மிக. ‡ கனல்மால்வரை= திருவணைமால். § முடுவல்=நாய் || தந்து=தா.

தன்னதன தன்னதன தந்தனந் தந்தனம்
 தகுக்குகு குகுக்குகு டங்குடங் குந்தடந்
 தவிஸ்முரஈ பறைதிமிலை டிங்குடிங்குந்தடந் தண்டர்பேரி
 தடுடுடுடு டுடுடுடுடு டுண்டுண் டுண்டுண்
 டிமிடிமிட டகுர் திகுகு சங்கவெண் கொம்புதிண்
 கடையுறமொ டெரலியகட லஞ்ஞவஞ் சன்துலஞ் சிஃகிமா ளச்
 சினமுடுகி அயிலருளி யும்பரந் தம்பரந்
 திகையுரகர் புனியுளது மந்தரம் பங்கயன்
 செகமுழுதுமகித அரிஅம்புடன் தொண்டிடுகோண் டஞ்சல்பா - த்
 திருமுறுவ லருளியுய ரெந்தைபின் பங்குறுங்
 கவுரிமண முருகவொரு கங்கைகண் டன்புறுந்
 திருவருண கிரி மருவ ங்காண் கும்பிடுந் சம்பிரானே (உருச)

தத்த தத்ததன தத்த தக்கதனா
 தத்த தத்ததன தத்த தக்கதன
 தத்த தத்ததன தத்த தத்ததன தந்தகாண.

479. சுக்கி லச்சுரொணி தத்தி லுற்றநளி
 னத்தி லையுவென ரத்து முற்றிநக
 சுக்கிலங்குளிகை யொத்து யொப்பகுலை வந்துகோஸ
 தொப்பையிட்டவயி றிற்றொ ருத்துமிக
 வட்ட மிட்டுடல வெப்ப முற்றுமதி
 சொற்ற பத்தின்மறி யகூரத்தி னுடை விஞ்சையாலே
 கக்க நற்புவிவி லுற்ற ரற்றிமுலை
 யைக்கொ டுக்கவமிர தைப்பு சித்துவவா
 கைகக சத்தியொடு மைத்து தத்தாடை அந்தமேளிக்
 கற்று வெற்றறிவு பெற்று பச்சைமறி
 லொத்த மக்கள்மய லிற்கு னித்துவெறி
 கட்டி யிப்படிபி ரப்பி லுற்றுடல மங்குலேவோ
 தெற்க ரக்கர்பனி லைக்குலைத்துவிட
 ணற்கு நத்தரச னித்து முத்திகொடு
 சித்தி ரத்திருவு ரத்த சக்கிரிம கிழந்தலேயோ

■ லனாகைக்கு அத்தியொடு எனப்பிரிக்க + விடணத்து-விபிஷணத்து.

செக்க ரத்தின்மலை முப்புரத்திலெரி
 யிட்ட*சத்திசிவ னுற்று நத்தமிரு
 சித்தனைத்தையும்வி ழித்த சத்தியுமை தந்தபாலா
 தர்க்க மிட்டசுர னைக்கெ வித்துமலை
 யுக்கெ முக்கடல்கொ னுத்தி அட்டதிரை
 தட்ட முட்டையடைபக்கொடிப்புனையின் மண்கிம்கேலா
 நத்தை வித்ருமநி றத்தி முத்தலிகு
 றத்தி கற்பகவ னத்தி சித்தமவை
 நக்கு நத்தஅரு ணைக்கெ ரிக்குன்ருக்கு சம்பரானே. (௨௬௩)

தந்தத் தந்தத் தனதன தானன
 தந்தத் தந்தத் தனதன தானன
 தந்தத் தந்தத் தனதன தானன தனதான.

480. செஞ்சொற் பண்பெற் றிடுகுட மாமுனை
 கும்பத் தந்திக் குவடென வாலிப
 தெந்தப் பந்தித் தளம தாமென விடரானி
 சிந்திக் கந்தித் திடுகளை யாமுன
 தங்கத் தம்பொற் பெனுவன வேரதுவ
 †திண்டுப் புந்தித் திடுகனி தானுமுன் இத்தாழமோ
 மஞ்சொக் குங்கொத் தளகமெ னுவிடை
 கஞ்சத் தின்புற் றிடுதிருவேயின
 னஞ்சிக் கொம்பொப் பெனுமயி லேயென முறையேய
 வந்தித் திர்தப் படிமட வாரொடு
 கொஞ்சிக் கெஞ்சித் தினமவர் தாடொழு
 மந்தப் புந்தித்†கசடென நானுன தடிசேர்வேன்
 நன்சைக் கண்டத் திடுபவ ராரொடு
 திங்கட் பிஞ்சக் கரவணி வேணியர்
 நம்பர்ச் செம்பொற் பெயரசு ரேசனை யுகிராலே

* * சத்தி-வன்மை † திண்டுப்புந்தித்திடுகனிதானும்-திண்டுடும் தித்
 தித்திடுகனிதானும், துப்பு பவனம். ‡ கசடெனநான்-கசடன்+ன்+ன்.

நந்தக் கொந்திச் சொரிஞுடல் சோர்வர

*நந்திக் கம்பத் தெழுநர கேசரி

நஞ்சக் குண்டைக் கொருவழி யேதென மிகநாடி

வெஞ்சச் சிம்புட் சொருபம தானவர்

பங்கிற் பெண்கற் புடையபெ னாயகி

விந்தைர் செந்நைப் பொலிசத் வேடுவர் புனமீதே

*வெண்டித் தங்கித் திரிகிழ வாஅதி

துங்கத் துங்கக் கிரிஅரு ணாபுரி

வெங்கட் சிங்கத் தடிமயி லேறிய பெருமானே. (௨௫௩)

தன தன தந்தனந் தான தத்ததந்த

தன தன தந்தனந் தான தத்ததந்த

தன தன தந்தனந் தான தத்ததந்த தன தனத் தன தான

481. தமரகுமங்களுங் காரிருட்டிழம்பு

மெழுகிய அங்கமும் பார்வையிற்கொளுந்து

தழுலுமிழ்கண்களுங்கான மொத்தமொம்பும்உன தச்சுடராமேல்

தனிவருமந்தகன் பாசம்விட்டெரிந்து

அடவருமென்றுசின் தாகுலத்திருந்து

தமரமுமைந்தருஞ் சோகமுற்றிரங்க மரணபக்குவமானான்

கமலமுதங்களுங் கோமளத்திலங்கு

நகையுநெடுங்கணங் காதினிற்றுலங்கு

கனககுதம்பையுந் தோடும்வஜ்ரஅங்க தமுமடற் சுடர்வேலும்

கடிதுலகெங்க ணுந் தாடியிட்டிவந்த

மயிலுமிலங்கலங் காரபொற்சதங்கை

கழலொலிஉண்டை உங் காலுமொங்குந் வரமெனக் கருன்கடாய்

இமகிரிவந்தபொன் பாவையச்சைவஞ்சி

அகிலதலம்பெறும் பூவைசத்தியம்பை

யினமுனையின்செழுமபால்சுடித்திலங்குமியல் மிர்த்திங்வேனே

இறைவரிறைஞ்சுநின் றுகமப்ரசங்க

முறைசெய்திடும்ப்ரசண் டாவிசித்துகின்ற

ரணமுதங் கெஞ் குருடற் பிளந்த அயிலடைக்கதிர்வேனா

அமணரடங்கலும் அடவிற்பிரண்டு

கழுவினுதைநதுவைந் தேறவிட்டுமின்ற

அபிவெதுங்கங் காங்கிக்குமைந்த அடியவர்க் கென்போன

அமரர்வணங்குகந் தாபுத்ததினொங்கை

தனில்முழுதுங் டம பார்க்குத்தெஞ்சொ

லருணைநெகந்தடங் காபுத்தமர்ந்த அபமுகப் பெருமானே (1)

தனனாதன தனனாதன தார்தன தார்தனனம்

தனனாதன தனனாதன தார்தன தார்தனனம்

தனனாதன தனனாதன தார்தன தார்தனனம் தலதான்.

482. தமிழோதிய குழிலோமர் லாண்டலை யாமபுறவங்

கிளிகாடையுளணிதேரளி யாங்குரல வாய்த்ததெந்

தருடாயி-- ஒருவாரித புஞ்சுளை பெனகணியின் சுலைவோரு

தனபாறமு மலையாடுமன வோங்கிட மரம்பொறிசுந்

திடவேல்விழி நுகலேசலை வான்பிறை மான்தளிரின்

சரிமரர்குர விநாடலை யாங் யவன்கறுநிங்குடர்பாய

குமிழ்காசியின் முாமோமதி யாங்குளிர் சேங்கமலஞ்

சரிநோடினை வெய்யாழ்சிச ளாங்குந் தங்கமுகங்

கொடூரலிடைபுற யாரண மாம்பரிமர் ளான்புரியின் கொடியமாதர்

குணமோடம ஈபிழை னு மோங்கிய கூங்கமலஞ்

சரணுபுர குரலோசையு மேர்திடு மாண்டலபின்

கொடியோடு முதரி, ளாங்கிட பாங்கையுமன் தலகயேனே

திமிதோதிமி திமிதோதிமி தாங்கண நங்கெண்தொந்

தகுதோதகு தகுதோதகு டாங்குட நங்கடெதாந்

திருடோடிமி டிமிடோடிமி டாங்கு-- டிங்கடென் நியல்பேர்

திரைமுகிக கடலேழ்வோடி யாமபடி யோங்கியவெங்

கரிதோபரி யசராக்கல மாண்டி-- நீண்டரவின்

சுமீன்பட குவீடோதுள் வான்பெற வாக்கியவண் கதிர்வேலா

கமழ்மா||விதழ் சடையாரடி யேன்னாயா ிர்த்திடவெண்

தழல்||மாபொடி யருள்வோரடல் மான்துடி தாங்கியவண்

கார்பெருளுமையா ளையின் ற ளீன்ற ருந் பென்ருரவோனே

கடையேனிரு விலேநோய்மல மாண்டிட தீண்டியவொண்

ககமோகினி மவிநாயகி பாங்கனெ னும்பகர் மின்

கலை துலுடைருருகாந் அலோங்கிடவோங்கலின்வண் பெருமானே.

■ அணில்-அனில்- பொறிசுந் திட-தேமல் சிதறிட- சரிமர் குழல்- சரிமர் குழல் உசலம்-புசலம் = இதழ்-இதழி, கொன்றை || மா பொடி- திருநீறு பொடி-பச்சம். * அழலோங்கிய வோங்கல்- திருவண்ணாமலை.

தன்ன தனத்தத் தனந்த தன்ன தனத்தத் தனந்த
தன்ன தனத்தத் தனந்த தனதான.

482. தலையை மழித்துச் சிவந்த துணியை யரைக்குப் புனைந்து
சடையை வளர்த்துப் புரிந்து புலியாடை
சதிரோ வெப்பப் புனைந்து விரகோடு கற்கப் புகுந்து
தவமொரு சத்தத்தறிந்து திருநீறு
கலையை மிதத்திட டுணிந்து கரண வலைக்குட் புகுந்து
கதறு நிலைக்கைக் கமர்ந்து எழிலோடே
கனக பரியற்றித் திரிந்து துவளு மெனைச்சற் றறிந்து
கவலை யொழிததற் கிரங்கி யருள்வாயே
அலைகட லிற்கொக் கரிந்து மருவ வரையைப்பொட்டெறிந்து
மமரு லகத்திற புகுத்தும உயராணை
அருளொடு கைப்பற்றி வந்து மருண கிரிப்புக் கிருந்து
மறிவு நாபத்தாக கரவகும இளையோனே
மலையை வளைத்துப் பருந்து மருவு புரத்தைச் சிவந்து
வறிந்து நலகத்தித் திருந்த சிவனார்தம்
மதலை புனத்திற் புகுந்து நாவ டிவுற்றத் திரிந்து
மறமயி லைகற்றி வந்த பெருமாளே (௨௫௯)

தானன தான தந்த தானன தான தந்த
தானன தான தந்த தனதான.

484. தேதொகு வாச முற்ற தீதவி நோத மெசு
தேனிலி குழ மொய்த்த மலராலே
சேறும் ராவெ யிற்றி லூறிய காளம விட்ட
சேதநி லாவெ றிக்கும் அனலாலே
போதனை நீதி யற்ற வேதனை வாரி தொட்ட
போர்மத ராஜனுக்கும அழியாதே
போகமெ லாவி றைத்து மோகவி டாய்மி குத்த
பூவையை நீய ணைக்க வரவேணும்
மாகினை வேணி வைத்த நாதனு மோது பச்சை
மாயனு மாத் ரிக்கு மயில்வீரர

வானவர் சேனை முற்றும் வாழம ராப திக்குள்
வாரண மான தத்தை மணவாளா
மேதினி யோர்த டைக்க வேயரு ணை லத்து
வீதியில் மேவி நற்கு முருகோனே
மேருவை நீறே முப்பி நான்முக னாப தத்தில்
வேலடை யாள மிட்ட பெருமாளே (௨௫௭)

தான தத்த தத்த தான தத்த தத்த
தான தத்த தத்த தலதான.

485. தோத கப்பெ ரும்ப யோத ரத்தி யங்கு
தோகை யர்க்கு நெஞ்சம் அழியாதே
குலை வெப்ப டர்ந்த வாக டித்த மென்று
குழ்பி வரிக்க னாங்கள் அனுகாதே
பாத கச்ச மன்தன் மேதி யிற்பு குந்து
பாசம் விட்டெ ற்றது படியாதே
*பாவ ஸற்கி ரங்கி நாவ ஸர்க்கி சைர்த
பாடல் மிக்க செஞ்சொல் தரவேணும்
வேத மிக்க விந்து நாடு மெய்க்க டம்ப
வீர பத்ர கந்த முருகோனே
மேரு வைப்பி ளாது குர னைக்க டிந்து
வேலை யிற்று னைந்த கதிர்வேலா
கோதை பொற்கு றிஞ்சி மானு கச்ச ஸிந்த
கோம ளக்கு ரும்பை புணர்வோனே
கோல முற்றி லங்கு கோண வெற்பு யர்ந்த
கோபு ரத்த மார்த பெருமாளே. (௨௫௮)

தானதன் தனதத்தர் தனதான.

488. பாணமல ரதுதைக்கும் படியாலே
பாலியிள மதிகக்குங் கனலாலே
நாணமழி யவுரைக்குங் குயிலாலே
நானுமய விலிளைக்குந் தரமோதான்

சேணிலரி வைபவக் குந்

திருமார்பா

தேவர்மகுடம் : மணக்குடி

கழல்வீரா

காண அரு கையில்கிற், குங்

கதிரேவேலா

காலன்முது கைவிரிக்கும

பெருமானே, (2௫௯)

தாஸ் தாஸ் தாஸ் தாஸ் தாஸ் தானத் தனதான.

487. பாலாந்துலாய்தேனும், னாய்பாகாய்வாய்சொற்கொடியார்தாம்
 ட்பாடா வாடா வேடா வாலேபாடா டீடம் லிடைபீடம்
 தோலா லேகா ளாலேயுனா லேஞற்பு பாசக் குழல்மாசு
 தேயாநாயாவோயானோயால்சொர்வாய்மாளக்கட வேனோ
 னூலா மேலா வேதா போத நாதா டீசோதிக் கிரியோனே
 னூனா ஞானாவா னுன்கோனேநானுவேதப் பெருனோனே
 வேலா பாலா நீசீலா காரா வேளே வோடக் கொடிகோவே
 வீரா தாரா ஆறு தாரா வீரா வீரப் பெருமாளே. (உசு0)

தனதன தனந்த தரின தனதன தனந்த தானா

தன தன தனந்த தான தன தான.

488. புணர்முதை மடையதை மாதர் வலையினி னுழன்ற கேக

பொறியுட விறர் துபோன

தளவேதுன்

புகழ்மறை யறிந்துகூறு மினியென தகம்பொனாவி

பொருளொன நனைத்து நாயென்

இடர்தீர

மணமுணர் மடந்தை மாரோ டொளிந்திரு முகங்க வரறு

மணிமகுடமுங்கொள் பானு

வெயிலாசை

வரைபர வனந்தகோடி முரிவர்கள் புகழ்ந்துபோத

மயில்மிசை மகிழ்ந்தாநாடி.

வரவேண்டும்

புனைமுறை யரம்பை மார்கள் குயில்கிளி யினங்கள் போல

பரிவுகொடுந்து வேத

மதுசூதன்

பறைமுர சனந்த பேரி முறைமுறை ததும்ப நீசர்

படைகட லிறந்துபாக

விடும்கேவலா

* நீள ஆய் பாகையாநீண்டு வருகின்ற ஆய், பாகாய் † பாடா ஆடாவேன் தாவாலே-பாடி ஆடி விரும்புகின்றவல் மையினாலே வேன்-விரும்பம். ‡ சோதி திகிரி-நிர அண்ணாமலை, § சில ஆகாரா-பரிசுத்த அடிவரணை.

அணிசுக நரம்பு வீணை குழிப்புற கினங்கள் போல

அமலியில் களங்கொளோசை

வளர்மாது

அரிமகள் மணங்கொடேகி யெனதிட ரெரிந்துபோக

அருணைநின் னிலங்கல்மேவு

பெருமானே, (௨௯௧)

தன்ன தான தானுன தன்ன தான தானுன

தன்ன தான தானுன தனதான.

489. புலைய னுன மரவினன் வினைநி லேநு மாபாவி

பொறைநி லாத கோரிகன்

முழுமுடன்

புகழிலாத மாமுகன் அழிவிலாத நாபோதி

பொற்குளோடுபாய்விழ

மதிசுதன்

நிலையிலாத கோமாளி கொடையிலாத ண்தாரி

நெறியிலாத வேமாளி

குலபாதன்

நினது தானே நாடோறு மனநிலரை விடாமல்

நினைபு மாறு நீமேவி

யருள்வாயே

சிலையில் வாளி தானேவி யெதிரி ராவணர்தோள்கள்

சுதையு மாறு போராடி

யொருசீதை

சிறைநி லாம லேகடி யவனி மீதி லேவீறு

திறல னுன மாமாயன்

மருகோனே

அலைய மேரு மாகுரர் பொடியதாக வேலேனி

அமர தாடி யேதோகை

மயிலேறி

அதிக தேவரோழ உலக மீதி லேசுறும்

அருணை மீதி லேமேவு

பெருமானே, (௨௯௨)

தானனத் தத்ததனத் தானனத் தத்ததனத்

தானனத் தத்ததனத் தத்த தனதான.

490 *போககுற் பக்கடவுட் பூருகத் தைப்பயலைப்

பாரியைப் பொற்குவையுச்

சிப்பொ முதிவீயும்

போதுடைப் புத்திரரைப் போலவொப் பிட்டுலகத்

தோரைமெச் சிப்பிரியப்

பட்டு மிடிபோகத்

* போக கற்ப: கடவுட்பூருகம்-இஷ்டபோகத்தை யளிக்கும் கற்பகமாயெ
தெய்வவிருகம்

தயாகமெத் தத்தருதற் காசுநற் சித்திரவீத்
தாரமுட் பட்டதிருட் டுக்க விகன்பாடித்
தேடிவிட் டப்படுபொற் பாவையர்க் கிட்டவர்கட்
சேல்வலைப் பட்டடிமைப் பட்டு ஊடலாமோ
ஆகமப் பத்தருமற் றுரணர் கத்தருமுற்
ருதரிக் கைக்கருணைத் தூப்பு மதில் கூழும்
ஆடகர் சித்ரமணிக் கோபுரத் துத்தாதித்
காகவெற் றிக்கலபத் கற்கியமர்வோனோ
தோகையைப் பெற்றிஊடப் பாசுரோற் றைப்பகழித்
†தூணிமுட் டர் கவறத் திக்கலெழுபாரச்
சோதிவெற் பெட்டுமுதிர்த் தூளிதப் பட்டநிறத்
சூரனைப் பட்டுருவத் தொட்ட பெருமாளோ (உசுந)

தான் தனக்குத் தனக்குத் தந்தான்
தான் என்னுக்குத் தனக்குத் தந்தான்
தான் தனக்குத் தனக்குத் தந்தான் தனதான்.

491, மாண விடத்தைத் தடத்தி னிற்கயல்
 மீனை நிரப்பிக் குனித்து விட்டனை
 வானி யைவட்டர் சமுத்தி ரத்தினை வடிவேலை
 வானை ட்வனத்திற் பலத்தி னைக்கயல்
 மீனை விழிக்கொப் பெனப்பி டித்தவர்
 மாய வலைப்பட் டிலைத் துடைக்குமுல் மணநாறும்
 விடத்தைச் சடக்கெ னக்கொழு
 ஆறு முபத்தக் கருத்த டத்தினை
 யூது யணத்தைக் குணஞ் சயத்தொடு தமோறும்
 ணசலைரித்தத் த்வமற்ற செத்தையு
 பாதி யையொப்பித் துனிப்ப வத்தற
 வேளைக செலுத்திப் ப்ரபிக் குறிப்பரமை தெனியாதோ

■ ஒன்றைப்பகயி-தி ஈபுசம் பார்த்தில் அரபாக உற்ற விஷ்ணு.

† தூணி-அந்த அம்-பங்கம் கட-பாய கடல், † வனம்-ஜலம்.

உற்பலம்-ஞானை மலர். || துடக்கு - மகளிர் குதகம்.

உதல்-உதல். உதல்-மனம்-தந்தம்.

சாண கிகற்புத் தனைச் சடத்தன
சோகவனத்திற் சிறைப்படுத்திய
தானை யரக்கற் குலத்த ரத்தனை வநுமான்
சாலை மறத்துப் புறத்தொ ளித்தடல்
வாலி யுரத்திற் சாத்தை விட்டொந்
தாரை தனைச்சுக் கிவறக ளித்தவன் மருகோனே
சோனை மிகுத்துத் திாட்டினத்தினி
லானை மதததுக் கிடக்கு ளிப்புக
சோனை கிரிதக் சர்பெற்றகொற்றவ மணிபேத்
தோள்கொ ரென்றப பொருபாநினைப்பொடி
யாகநெ ருங்கி ரெருநக ளத்தெதிர்
சூரனைவெட்டித் துணித்த டக்கியபெருமாளே (உகூச)

தான தத்ததன தான தத்ததன
தான தத்ததன தான தத்ததன
தான தத்ததன தான தத்ததன தனதான

492 மேக மொத்தகுழ லார்க்குலைப்புருவ
வாஸி யொத்தவிழி யார்மு கக்கால
மீது பொட்டி டற் கார்க ளத்திலணி வடமாட

மேரு வொத்தமுலை யார்ப ளப்பள்ளை
மார்பு துத்திபுய வார்வ லைக்கடகம
வீறிடத்துவரு நூலொடொத்தஇடை யுடைமாதர்

தோகை பக்கிரடை யார்ப நத்திலிடு
நாபு ரக் குரல்கள் பாட கத்துகில்கள்
சோர நற்றெருவு டேடடித்துமுலை கிலைகறிச்
கூத கச்சுரச மோடெ யெத்திவரு
வேரை நத்திவிழி யால்ம ருட்டிமயல்
தூள்ம ருத்திலுமி ரேப றிப்பவர்கள் உறவாமோ

■ குரல்கள் பாடகூதத் துல்கள் சோர ணப்பிரிங்க ஆகத் துலில் மார்பு
வஸ்திரம். ிமருத்தில்-மருத்திலுல்.

சேக ணச் செகண தோதி மித்திசுட
 டாடு மிட்டமாட டெகு தத்தொகுர்தி
 தீத கத்திநித தோவு டெக்கைமணி முரரோதை

தேச முட்கவர ஆயி ரச்சிரமு
 மூளி பட்டுமக மேரு வுங்கவுணர்
 தீவு கெட்டுமுறை யோவெ னக்கதற விடும்வேலா

ஆக மத்திபல கார ணத்தியெனே
 யீனு சத்தி ஆரி ஆர ணக்கிசிவ
 னாக முற்றசிவ காரி பத்தினிரின் முருகோனே

ஆர ணற்குமறை தேடி பிட்டகிரு
 மால்ம கிட்சிறுமி மோக சித்ரவளி
 ஆசை பற்றி அரு ணை கத்தின்மகிழ் பெருமாளே. ()

தனதன கந்ததந்த தனதன தந்ததந்த
 தன தன தந்ததந்த தனதான.

493. மொழியறி றங்கறுத்து மகரவி னங்கலக்கி
 முடியவ னேந்தரற்று கடலாலும்

முதிரவி டம்பரப்பி வடவைமு கந்தழற்குள்
 முழுகியெ முந்திருக்கு நிலவாலும்

மழையள சுந்தரித்த கொடியிடை வஞ்சியுற்ற
 மயல்தணி யும்படிக்கு வினைவாயே

மரகத துங்கவெற்றி ஸ்கடட டங்கொள் சித்ர
 மயிலினில் வந்துமுத்தி தரவே ம்

அழகிய மென்குறத்தி புளகித ரந்தனத்தி
 னமுதத னம்படைத்த திருமார்பா

அமரர்பு ரந்தனக்கு மழகிய செந்திலுக்கு
 மருணைவ ளம்பதிக்கு மிறையோனே

எழுபுவ னம்பிணைக்க அசுரர்சி ரந்தெரிக்க
 எழுசயி லந்துளைத்த சுடர்வேலா

இரவிக வந்தரத்தர் அரியர பங்கயத்த
 நிவர்கன்ப யந்தவிர்த்த பெருமாளே. (௨௬௬)

- தனதன தான தத்த தனதன தான தத்த
தனதன தான தத்த தனதான.
494. வடவையன லுடு புக்கு முழுகியெழு மாம திக்கு
மதுரமொழி யாழி சைக்கும் இருநாலு
வரதிகைனி டாது சுற்றி யலறுதிரை வாரிதிக்கு
மடியவரு வேள்க ணைக்கும் அறவாடி
நெடுகனக மேரு பொத்த புளகமுதை *மாநருக்கு
நிறையுமிரு காதலுற்ற மயல்தீர
நினைவினெடு பீலி வெற்றி மரகதக லாப சித்ர
நிலவுமரி லேறி புற்று வரவேணும்
மடலகீழு மாலை சுற்று புயநிருப தோடு பத்து
மணியற வாளி தொட்ட அபிராமன்
மருகபல வான வர்க்கு மரியசிவ னாப் டிக்க
மவுனமறை யோது வித்த குருநாதா
இடையரியு லாவு முகர் அருணகிரி மாந கார்க்கு
வினியகுண கோபுரத்தில் உறைவோனே
எழுபுரிய லாவு வெற்பு முடலினெடு நாக மெட்டு
மிடையுருவ வேலை விட்ட பெருமானே. (உசுஎ)

- தனதன தானதன தனதன தானதன
தனதன தானதன தனதான.
495. விடுமத வேள்வாளியின் விசைபூறு†மாலாகல
விழிகொடு வாபோவென உரையாடும்
விரகுட னுருயிர மனமுடை மாபானிகள்
மருகமத கோலாகல முகைதேரய
அடையவு மாசாபர வசமுறு கோமாளியை
அவனியு மாகாசமும் வசைபேசும்
அசடஅ நாசாரனை அவலனை ஆபாசனை
அடியவ ரோடாள்வதும் ஒருநாளே
வடகுல கோபாலர்த மொருபதி னுருயிரம்
வனிதையர் தோள்தோய்தரும் அபிராம

*மாநருக்கு - மாதுஅருத்து! அருக்கு - அருமை. † ஆலாகல - ஆலகால.

மரகத நாராயணன் மருமக சோணசல

மகிபச தாகாலமும்

இனையோனே

பெதி சாயாபதி சுரபதி மாயாதற

உலகுய வாரார்களி

வறிதாக

உயரிய மாநாகமு நிருதரு நீழய்ளிழ

ஒருதளி வேலேலிய

பெருமாளே. (உகஅ)

தன்ன தானை தன்ன தானை தன்ன தானைத் தனதானை.
496 விதிய தாகவெ பருவ மாதரர் விரகி லேமனை தடுமாறி
விவர மானதொ ரறிவு மாறிபே வினைபி லேஅலைத் திடுமுடன்
முதியமாதமி பிழிசைய தாகவேமொழிசெய்தேகினைத் திடுமாறு
முறைமையாகினடி கன்மேவவேமுனிவுதிருவர் தருள்வாயே
சதிப தாகிய அகரர் மாமுஉ தாணி மீதுகுஞ் சமராடி
சகல லோகமும் வலம் தாகியே தறைய வேவருங் குமரேசா
அதிக வானவர் கவரி ஸ்சவே அரிய கோபுரந் தனில்மேனி
அருணைமீதினிஸமபிலிலேறியே அழகதாய்வரும பெருமாளே

தந்தத் தனதன தந்தத் தனதன

தந்தத் தனதன தந்தத் தனதன

தனத்த தனதன தனத்த தனதன

தனத்த தனதன தனத்த தனதன

தனதான.

497. விந்துப் புளகித இன்யுற் றுகிட

சுந்திக் கருவினி லுண்பச் சிறுதுளி

விரித்த *கமலமெல் தரித்து னொருசுழி

யிரத்த குளிகையொ டிதித்து வளர்மதி

விண்டுற் றருள்பதி கண்டுற் றருள்கொடு

†மிண்டிச் செயலினி ரம்பித் துருவொடு

மெழுக்கி லுருவென வலித்து எழுமதி

கழித்து ‡வயிறு குடமொப்ப வொருபதில்

விஞ்சைச் செயல்கொடு கஞ்சச் சலவழி

வந்துப் புயிமிசை பண்டைச செயல்கொடு

*கமலமெல் - கமலமேல், †மிண்டி - வலிவொண்டி, ‡வயிறு குடம்
நப்ப எண்ப்பிரிசை.

வீழப்பொடு டெல்லலை அழகு மொடு
 களித்தது விழகு மொடு அழகு மொடு மருள்கூ
 மென்மபற் அழகு மொடு அழகு மொடு
 புண்கத் துசொடு அழகு மொடு
 வளத்தொடையு அழகு மொடு அழகு மொடு
 துடித்து கவந்திடையு அழகு மொடு
 வெண்டைய பரிபுர அழகு மொடு
 முங்கட் டியு அழகு மொடு அழகு மொடு
 விதிநுக முடி அழகு மொடு அழகு மொடு
 தெருசுக விதிநுக அழகு மொடு அழகு மொடு
 விந்தைச் சயல்விதி மொடு அழகு மொடு
 துண்டக் கவந்தொடு அழகு மொடு
 விடுபய அழகு மொடு அழகு மொடு
 அழகு மொடு அழகு மொடு அழகு மொடு
 சந்தித் துறவொடு அழகு மொடு
 கொஞ்சிப பலபல விருதை அழகு மொடு
 டணைத்து மலரிதழ் கழி அழகு மொடு
 மடர்த்த குவிபுகை அழகு மொடு
 சங்குத் தொளியொடு அழகு மொடு
 சிந்தக் கொடி பிடை தங்கி அழகு மொடு
 அரத்தொடி அழகு மொடு அழகு மொடு
 வியர்ப்ப பரிபுர மொலிபு அழகு மொடு
 அம்பத் துசொய வின்பத் துசொய
 வம்பிற் பொருள்கள்வ அழகு மொடு
 சலித்து வெகுதுய ரிபை பொடு அழகு மொடு
 || அழகு மொடு அழகு மொடு அழகு மொடு ||
 தன்கைத் தடி கொடு அழகு மொடு
 உந்திக் கசனம றந்திடு அழகு மொடு
 சலித்து வுடல்சல மிகுத்து மதிசெவி
 விழிப்பு மறைபட சிடைத்தி மனைபவள்

கூற்றுகு - பாசத்தினுடைய. அழகு மொடு - உத்தமத்தினுடைய, அழகு மொடு
 திட அவர்வரு எனப்பரிசு. விதிநுக - கழி || அழகு மொடு அழகு மொடு ||
 பிரிக்க. அழகு - குறங்கு.

சம்பத் துறைமுறை யண்டைக் கொளுகையில்

சண்டக் கருநம னண்டிக் கொளுகையி

மெடுத்து ளிசைகொடு பிடித்து வுயிர்தனை

பதைப்ப தனிவழி யடித்து கொடுசெல

சந்தித் தவரவர் பங்குக் கழுதுஇ

ரங்கப் பிணமெடு மென்றிட டறைபறை

தடிப்ப சுடலை லிறக்கி விறகொடு

கொளுத்தி யொருபிடி பொடிக்கு மிலையெனும் உடனமோ

திந்தித் திமிதிமி திந்தித் திமிதிமி

திந்தித் திமிதிமி திந்தித் திமிதிமி

திமித்தி திமிதிமி திமித்தி திமிதிமி

திமித்தி திமிதிமி திமித்தி திமிதிமி

என்பத் துடிகள் த வுண்டைக் கிடுபிடி

பம்பைச் சலிகைகள் சங்கப் பறைவரை

திருத்த திருதிரு நெட்டு நெட்டு

பிடிக்கு நிகரென வுடுக்கை முரசொடு

செம்பொற் குடமுழ வுந்தப் புடன்மணி

பொங்கச் சுரர்மலர் சிந்தப் பதமிசை

செழித்த மறைசிலர் துதிப்ப முனிவர்கள்

கனிந்து வகை* மனி முழக்க அசுரர்கள்

கனமீதே

சிந்திக் குருதிக ளண்டச் சுவரகம்

ரம்பக் கிரியொடு பொங்கிப் பெருகிய

சிவப்ப அதில்கரி மதர்த்த புரளிகள்

சிரத்தொ டிரதமு மிதப்ப நிணமொடு

செம்புட் கழுகுக் ஞண்பத் தலைகள் த

தும்பக் கருடனங் கொங்கொட்டி. கொடி.

மறைப்ப றிகண மிகுப்ப குறளிகள்

கடிக்க இருள்மலை கொளுத்தி யலைகடல்

செம்பொற் பவளமு டங்கிக் கமர்விட

வெந்திட்டிகமலை விண்டுத் துகள் பட

* மனி-மன்னி, பொருந்தி. † கொட்டிட-கொட்டிட-வளைக்க, வட்டி.
பிட. ‡ இடமலை-இவ்வள்ள மலைகள்.

சுமக்கு முரகனு முழக்கி விடப்பட
 மடைந்த சதமுடி நடுக்கி யலைப்பட விடுமேவலா
 தொந்தத் தொகுசூட என்பக் கழலொலி
 பொங்கப் பரிபுர செம்பொற் பதமணி
 சுழற்றி நடமிடு நிருத்த ரயன்முடி
 கரத்த ரிகிரி புரிந்த கடவுள்மெய்
 தொண்டர்க் கருள்பவர் வெந்தத் துகளணி
 கங்கைப் பனிமதி கொன்றைச் சடையினர்
 தொடுத்த மதனுரு பொடித்த விழியினர்
 மிகுத்த புரமதை யெரித்த நகையினர்
 தும்பைத் தொடையினர் கண்டக் கறையினர்
 தொந்திக் கடவுளை தந்திட் டவரிட
 சுகத்தி மழுவுழை கரத்தி மரகத
 நிறத்தி முயலக பதத்தி அருரிய முருகோனே
 துண்டச் சசிதுதல் சம்பைக் கொடியிடை
 ரம்பைக் கரசியெஃனும்பற் றருமகள்
 சுகிப்ப மணவறை களிக்க அலையறு
 முகத்தொ டுறமயல் செழித்த திருபுய
 செம்பொற் கரகம லம்பத் திருதல
 மம்பொற் சசியெழ சந்தப் பலபடை
 செறித்த கதிர்முடி கடப்ப மலர்தொடை
 சிறப்பொ டொருகுடில் மருத்து வனமகள்
 தொந்தப் புணர்செயல் கண்டுற் றடியெனி
 டைஞ்சற் பொடிபட முன்புற் றருளயில்
 தொடுத்து மிளநகை பரப்பி மரில்மிசை
 நடித்து அழல்கிரி பதிக்குள் மருவிய பெருமானே (உ௭0)

தானதன தானதன தானதான தானதன
 தானதன தானதன தனதான.

498. வீறுபுழு கானபனி நீர்கள்மலர் தோயல்கிடு.

மேருகிரி யானகொடு

தனபார

*உம்பல் தருமகள்-தெய்வயானையம்மை + சசியெழ - சந்திரனைப்போல்
 ஒளிபெழ. ‡ அழல்கிரிபதி-திருவண்ணாவை.

மீதுபுர னாபரண சோதினித மாணநகை	
மேகமனு காடுகடல்	இருள்மேகி
நாறுமலர் வரசமயிர் நூலிடைய தேதுவள	
நாணமழி வார்சளுடன்	உறவாடி
நாடியது வேசதியெ னுதழ்நு மோடனைநின்	
ஞானசிவ மாண்பதம்	அருள்வாயே
கூறுமடி யார்கல்வினை நீறுபடவேஅரிய	
கோலமரி லாண்பதம்	அருள்வோனே
கூடஅர னேடுநட மாடரிய காளியருள்	
கூடுகிவ காமிபுமை	யருள்பாலா
ஆறுமுக மாணநதி பாஸ்குற மாதுதன	
மாமனிகை யாடிமணம்	உறுவோனே
ஆதிமரு ராமவெய மாணினாருகாபெரிய	
ஆதியரு னாபுரிநில்	பெருமானே. (உளக)

தனதானதத்ததன் தனதானதத்ததன்
தனதானதத்ததன் தனதான.

499. வலிவாநிதித்தமொடு கனமாலைவிப்புருதி	
வறள்சூலைகுடம்மொடு	குளிர்தாகம்
மலிநீரிழிச்சல்பெருவாயினைகக்குகளை	
வருநீரடைப்பினுடன்	வெருகோடி
சிலைநோயடைத்கவுடல்புவிமீதெடுத்துழல்லை	
தெனியாவெனக்குமினி	முடியாதே
சிவமார்திருப்புகழை ஸானினுவினிற்புகழ	
சிவஞானசித்திதனை	யருள்வாயே
தொலையாதபத்தியுள் திருமால்கூறிக்கவொரு	
சுடர்விசுசுக்ரமதை	யருள்ஞான
துவர்வேணியப்பன்மிகு சிவகாமிகர்த்தன்மிகு	
சுகவாரிசித்தனருள்	முருகோனே
அலைசூன்வெற்புமரி முகனாளைவந்திரனெ	
டசுராரிழக்கிடு	மழல்வேலா

அமுதாசனத்திக்குறி மடவாள் நம்பிபெண்ணெடும்

அருணாசலத்திலுறை

பெருமானே. (உ.எஉ)

தானதன தானதன தானதன தானத்த

தானதன தானதன

தனதான

500. ஆலுமயில போலுற்ற தோனையங்க னேமெந்த

ஆரவா மேலிட்ட

புகைமீதே

ஆனதுகிலேபட்டு வதிநயி லேகிறக

ஆமவரை யோடறு

முரையாதே

வேலு மற தாரொற்ற நிலமயில மேலுற்று

வீறுபுன தாரபகம்

முகமாறு

மேனியிரு பாசத்தூம வாழுமனை மாந்தக்க

மேதகவு காநிந்தம

உரையேனோ

நாலுமுகவேதற்கு மாலைமயில மாலுங்கு

நாடவரி யாறபெற்ற

ஒருபாலா

நாணமுடை யாள்வெற்றி வேடிகுல நீதொக்க

நாடுகூயில் பார்மிக்க

எழில்மாது

வேலைவிழி வேடிகுல யோடமரா மாதொக்க

வீறருளை மாலைவெற்றி

உறைவோனே

வீறமுடனேயுற்ற குரனணிபாபத்து

வேலைமிக வேலிட்ட

பெருமானே. (உ.எங)

திருக்குற்றலம்

தானத்தத் தானத னாதன தானத்தத் தானத னாதன

தானத்தத் தானத னாதன தனதான.

501. ஏடுக்கொத் தாரலர் வார்குழ லாடப்பட்டாடைநி லானிய |

ஏதப்பொற் றேஸ்மிரை மூடிய

கரமாதர்

ஏதத்தைப் பேசுப னானிகள் வீசத்துக் காகைகொ டாடிகள்

ஏறிட்டிட் டேணியை வீழ்விடு

முழுமாயர்

மாதொக்கக் கூடிய காமுகர் மூழ்குற்றுக் காயமொ டேவரு

வாயுப்புற் குலைவி யாதிகள்

இவைமேலாய்

மாசுற்றுப் பாசம்வி டாசம னூர்புக்குப் பாழ்நா கேகிழு
 மாயத்தைச் சீவியு னாதா வருள்வாயே
 தாடுட்டுட் டோடு டோடு டோடு டோடு டாடமி
 தானத்தத் தானத னாவென வெகுபேரி
 தானொத்தப் பூதப சாசுகள்வாய்கிட்டுச் சூரர்கள் சேனைகள்
 சாகப்பொற் றோகையி லேறிய சதுரோனே
 கூடற்கச் சாலேசி ராமலை காவைப்பொற் காழிவெ னூந்திகழ்
 கோடைக்கச் சூர்கரு ளுரிலும் உயர்வான
 கோதிற்பத் தாரொடு மாதவ சேலச்சித் தாதியர் சூழ்தரு
 கோலக்குற் றுலமு லாவிய பெருமானே. (உ.௭௪)

502. வேதத்திற் கேள்வியி லாதது போதத்திற் காணவொ னாதது
 வீசத்திற் றாரமி லாதது கதியாளர்
 வீதித்துத் தேடரி தானது ஆதித்தற் காய வொனாதது
 வேகத்துத் தியில்வெ காதது சுடர்கானம்
 வாதத்துக் கேயவி யாதது காதத்திற் பூயிய லானது
 வாசத்திற் பேரோளி யானது மதமுறு
 மாயத்திற் காயம தாசல தீதர்க்குத் தூரம தாகிய
 வாழ்வைச்சற் காரம தாஇனி யருள்வாயே
 காதத்திற் காயம தாகும தீதித்தித் தீதிது தீதென
 காதற்பட் டோதியு மேவிடு கதிகாணர்
 *காணப்பட்ட டேகொடு நோய்கொடு வாதைப்பட்டேமதி தீதிக
 லாமற்கெட் டேதடு மாறிட அடுவோனே
 கோதைப்பித் தாயொரு வேடுவ ருபைப்பெற் றேவன வேடுவர்
 கூடத்துக் கேகுடி யாய்வரு முருகோனே
 கோதிற்பத் தாரொடு மாதவ சேலச்சித் தாதியர் சூழ்தரு
 கோலக்குற் றுலமு லாவிய பெருமானே. (உ.௭௫)

தத்தான தனத்ததத்தன தத்தான தனத்ததத்தன
 தத்தான தனத்ததத்தன தனதான.

505. முத்தோலை தனைக்கிழித்தயி லைப்போரி கலிச்சிவத்துமு
 கத்தாம ரையிற்செருக்கிடும் விழிமாஞர்

முற்றாதி எனிப்பணைத்தணி கச்சார மறுத்தறித்தில
முத்தார மழுத்து கிர்க்குறி யதனாலே
வித்தார கவித்திறத்தினர் பட்டோலை நிகர்த்தினைத்தெழு
வெற்பான தனத்தில்த் ததலும் உழல்வேனோ
மெய்த்தேவர் துதித்திடத்தரு பொற்பார்க மலப்பதத்தினை
மெய்ப்பாக வழுத்திடக்ருபை. புரிவாயே
பத்தான முடித்தலைக்குவ டிற்றாட அரக்கருக்கலை
பட்டாவி விடர்செயித்தவன் மருகோனே
*பற்பாசன் மிகைச்செரத்தைய மூத்தாக வணர்சினத்துறு
பற்போக உடைத்ததற்பரன் மகிழ்வோனே
கொத்தார்க தலிப்பழக்குலை வித்தார வருக்கையிற்களை
கொத்தோடு திரக்குதித்தெழு கயலாரங்
கொட்டாசு முயிற்கொழித்தெறி சிற்றாறு தனிற்களித்திடு
குற்றால ரிடத்திலுற்றருள் பெருமானே. (உசக)

† திருமலை.

தனதனத் தன்னத் தனதான தனதனத் தன்னத் தனதான,
504. வனசமொத் தபதக் குருநாதா மலைமடப் பிடியுத் தமிழாலா
அனகதத் துவமெய்ப் பொருளானே யடியனுக் குணபொற் கழல்தாராய்
எனதயிர்க் குயிரொத் சவந்தா இபமுகப் பரமற் கிளையோனே
நிலைநைத் தெரிவைக் குரியோனே திருமலைக் குமாப் பெருமானே. (இஎஎ)

தனதன தானதந்த தனதன தானதந்த
தனதன தானதந்த தனதான
505. படுகொலை யேமிருந்து ம்ருகமத பாளிதங்கொள்
பணைமுனை மாதர்தங்கள் மயலாலே
பழியொடு பாவமென்ப தறிவுகொ ளாதுயங்கு
பதகனை யாளஇன்று வரவேணும்
கடுவர வேயுளஞ்சி யடிதொழு தோது மும்பர்
கவலைகொ ளாதிருண்ட களநாதர்

*பற்பாசன்--பம்பாசன், பிரமன். †இந்தஸ்தலம் திருக்குற்றாலத்துக்கு
வடமேற்கில் 12 மயில் தூரத்திலுள்ளது.

கயிலையில் மேவுகின்ற பரமத யாளநம்பர்
 கருதவொர் வாசகஞ்சொல் குருநாதா
 கொடுமுடி மேருவஞ்சி யலறிட வேயொர் றொண்டு
 கொடுபுடை யாவெருண்ட கம*மாறு
 †குடநிறை வாடல்கண்டு குலகிரி யேவிரிந்த
 குடையென மேவுகொண்டல் மருகோனே
 திதிதெட னாமுழங்கும் அருவிக னேமிருந்த
 திருமலை வாழ்வகந்த முருகோனே
 திறல்மிசு குரனஞ்ச வடி யயி லாஹெறிந்து
 செயவலரி மார்பணந்த பெருமானே (௨௭௮)

தனதன தான தான தனதன தான தான,
 தனதன தான தான தனதான.

506. வரிவிழி பூச லாட இருகுழை யூ லாட
 வளர்முறை தாமு மாட வனையாட
 மணிவட மாலை யாட பூ நுகனி தோதி யாட
 மதுரமு தூறி யீழ அதுராகம்
 இருவரு மேக போக மொடுவாத மாக மாக
 இதமொடு கூடி மாயை படுபோதும்
 இருகர மாறு மாறும் அறுமுக நீப றாட்டிட
 இருகழல் தானு நாணு மறவேனே
 திருநட மாடு காணி பரிவளி மேடி சூலி
 திரிபுர நீர தாக அனல்மோதுஞ்
 சிவைகயி லாச வாசி மலைமகள் நாரி பாரி
 திரண்முகை யாயி தாயி யருள் பாலா
 குருபர நாத னகி யரனொரு காதி லோது
 குணநிதி யாசை நேச முருகோனே
 குறமகள் பாசநேச திருமலை வரசநச
 குலனிய ஞான மோன பெருமானே (௨௭௯)

—(*)—

ஆரவது

பழமுதிர்சோலை.

தனதன தானதான தனதன தானதான
தனதன தானதான தனதான.

507. இலனிதற் கோதி *சேதி மதகல் யார வார
இளநரை யாட ஆடி மிகவாதுந்
றெதிர் பொரு கோ பா ம்ருகமந் கோல கால
இணைமுடை மாரி லேற மதராஜன்
கலனியி லோடி லே வெருளித தாத போக
கரணப் பாப பாப மடமாதர்
கலனியின் ஸுந்தி யாழந் நிழிநொழி லேனு மீது
கருதிய ஞான போதம் அடைவேனே
கொலைபுரி காசி குலி வாய்வி லே மோடி
குலிசகு டாரி யாடி மகமாயி
குமரிவ ராகி யோகி பகவதி யாதி ரோதி
குணவதி யால வுணி யபிராமி
பலிகொள்க பாசி யோகி பாமகல் யாணி லோல
பதிவ்ரதை வேச ஞானி புதல்வோனே
படையொடு குரன் மாள முடுகிய குர தீர
பழமுதிர் ரோல் மேடி பெருமானே. (க)

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
தானதன தானதந்த தனதான.

508. சீலமுன தாயி நக்தை மாதுமனை யான மைந்தர்
சேருபொ டி வாசை லெஞ்சு தடுமாறித்
நீமைபுற மாலை கொண்டு வாழ்வுசத மாமி தென்று
தேடினது போக என்று தெய்வோடே
வாலவய தான கொங்கை மேருதுத லான திங்கள்
மாதர்மப லோடு சிந்தை மெலியாமல்

வாமுமயில் மீது வந்து தாளினைகள் தாழுமென்றன்
மாயவினை தீர அன்பு புரிவாயே
சேலவள நாடனங்கள் ஆரவயல் சூழு*மிஞ்சி
சேணிலவு தாவு செம்பொன் மணிமேடை
சேருமம ரேசர் தங்கள் ஊரிதென வாழ்வு கந்த
தீரமிரு சூரை வென்ற திறல்வீரர்
ஆலவிட மேவு கண்டர் கோலமுட னீடு மன்று
ளாடல்புரி யீசர் தந்தை களிகூர
ஆனமொழி யேப கர்ந்து சோலைமலை மேவு கந்த
அநிமுத லாக வந்த பெருமாளே. (உ)

509. வீரமத னூல்வி ளம்பு போகமடமாதர் தங்கள்
வேல்விழியி னுல்ம யங்கி நிலமீதே
விசுகையி னுளி தங்கள் பேசுமவர் வாயி தஞ்சொல்
வேலைசெய்து மால்மி சூந்து ரகாகிப்
†பரவசமான வங்க னீடுபொருள் போன பின்பு
பாதகனு மாகிவின்று பதையாமல்
‡பாகம்வர மேவ அன்பு நீபமலர் சூடு கின்ற
பாதமலர் நாடியென்று பணிவேனோ
§பூணம தான திங்கள் சூடுமர னுரி டங்கொள்
பூவையரு ளால்வ ளர்ந்த முருகோனே
||பூவைவடி வானு கந்த மருகோனே
சூரர்களை யேத டிந்து பாரமுடியேய ரிந்து
தூள்கள் பட.. நீறு கண்ட வடிவேலா
சோலைதனி லேப றந்து லாவுமயி லேழிவந்து
சோலைமலை மேல மர்ந்த பெருமாளே. (௩)

■ இஞ்சி-மதில். † பரவசம் - பாவசம் ‡ பாகம் - பரிபாகம், பரி பக்குவம். § பூணமதான திங்கள் - என்றும் தேயாது, வளராத ஒருகன் மைபாயிருக்கும் திங்கள் || பூவை வடிவான்-சாயம்பூ வண்ணனாபிபதிருமாள்.

தானதன தந்த தந்த தானதன தந்த தந்த
தானதன தந்த தந்த தனதான.

510. வாரணமு கங்கி ழிந்து வீழவும ரும்ப லர்ந்து

மால்வரைய சைந்த னங்கள் முடிசாய
வாளகிரி யண்ட ரண்ட கோளமுற நின்றெழுந்து
மாதவம றந்து றந்து நிலைபேரப்
பூரணகு டங்க டிந்து சீதகள பம்பு னைந்து
பூசலைவி ரும்பு கொங்கை மடமார்தம்
போகசய னந்த விரந்து டுடகப தம்ப னிந்து
பூசனைசெய் தொண்டனென்ப தொடுநாளே
ஆரணமு ழங்கு கின்ற ஆயிரம் ிந்த வங்கள்
ஆகுதியிடங்கள் பொங்கு நிறைவீதி
ஆயிரமு கங்கள் கொண்ட நாபுரமி ரங்கு கங்கை
யாரமர வந்த லம்! துறைசேரத்
தோரணம லங்கு துங்க கோபுரநெருங்கு கின்ற
சூழ்மணிபொன் மண்ட பங்கள் ரவிபோலச்
சோதியின்மி குந்த செம்பொன் மாளிகைகி ளங்கு கின்ற
சோலைமலை வந்து கந்த பெருமாளே. (ச)

தானதன தந்த தானதன தந்த
தானதன தந்த தனதான.

511. வார்குழையை யெட்டி வேளினை ம நீட்டி.

மாயரம னுக்கும் உறவாகி
மாதவம ழித்து லீலைகள் மிகுத்து
மாவடுவை யொத்த விழிமாதர்
சேருடன ழைத்து வாய்கனிவு வைத்த
தேனிதழ ளித்து அதுபோக
சேர்வைதனை யுற்று மோசம்வினை வித்து
சீர்மைகெட வைப்பர் உறவாமோ
வீரினை யறுத்து மேருவை மறித்து
மாகனக மொத்த குடமரகி

வாரவணி வைத்து மாலளித முற்று

மாலைகளு மொய்த்த

தனமாது

*தோரணி புயத்தி யோகினி சமர்த்தி

தோகையுமை பெற்ற

புதல்வோனே

சூர்சினை மடித்து வேல்சர மெடுத்த

சோலை யுற்ற

பெருமானே. (௫)

தான தான தன தந்தன தந்தன

தான தான தன தந்தன தந்தன

தான தான தன தந்தன தந்தன

தந்ததான.

512. ஆசைநாலுரது ரக்கமல முத்தினொளி

விசி யோடியிரு பர்கமொடு றச்செல்வளி

ஆவல் கூரடிமண்பு தந்தலச பொற்சபையும் இத்துவாகு

ஆரமூலமுதி நிற்கொளி முத்திவெளி

யாரு சோதிநுழை தந்தினுட னெட்டுஇத

ழாகியேழுமா விட்ட ரண விற்பதியின் விந்துநாத

ஓசை சாலுமொரு சந்தமதி கப்படிக

மோடுகடியொ ரு நிதிநுழை சித்தியொடு

மோதுவேதக்கசர தந்தியடி யுற்றதிரு நந்தியுடே

ஊமை யோனையொளிர் வித்தனது முத்திபெறு

தீயுல வாசல்வெளி விட்டுனது சத்திலொளிர்

யோகபேதவகையெட்டுநிதிலொட்டுப வகையின் றுதாராய்

வாசி வாஸிகனை னக்குதிரை விற்புமகிழ்

வாத ஆரனடி மைக்கொள்கிரு பைக்கடவுள்

மாழைருபன்முடித்தினைதத்த ருணசெங்கையாளி

*தோரணி - ஒழுங்கு. தோர் - தோல் என கொண் டு உலரப்பாருருண்டு
தோலு சதரக் கமலம்-மூலாசார மலம் தீ பண்முதற் சவசம்-சுவாதிஷ்ட
தான முரல் ஆக்கினை நறு உள்ள வகைக் கமலம். தீ இத்தவாகு -
சாதிரப் பிரபை. 11 மூலமுதி-அக்கனி முகலிடிமூன்று பண்டலம் தீதுறு-
தாம, தாமபத்தினுடன் எட்டு இ-ம்-க00அ இசுபூ-ள சருகமலம்.0அமுத
சித்தி-மதிமண்ட லத்தினின்றும் டெ ருகிடபாயும் அமிர்தப்பேறு ** சரச
த்தி அடிஉற்ற திருந்தி-வாசிகத்திக்கு ஆதாராக உள்ள பூக்கி ஒளி தீமூல
வால்-பிரசாதிர, தீ தீ மத்திகை-சுதினைச்சம்மட்டி

வாகு பாதியுறை சத்திகவு ரிக்குதலை
 வாயின் மாதுதுகிர் பர்வைவடி விச்சிவையென்
 மாசு சேரெழுபி றபபையும் ஹததயுமை துநவாழ்வே
 காசி ராமெகரம் ரத்தகிரி சர்ப்பகிரி
 ஆருர் வேலுராதெயு கசசிமது ரைப்பறியல்
 காவை மூதுருர ணக்கிரிதி முத்தணியல செந்தில்நாகை
 காழி வேளூர்பழ ரிக்கிரிசு ஹக்கைதிரு
 நாவ ஹுர்திருவெ னெய்ப்பகியின மிக்கதிகழ்
 காதல்சோலைவளர் வடற்பிலுற முத்தர்புகழ் தம்பிரானே. ( )

தன தானன தானன தத்தன
 தன தானன தானன தத்தன
 தன தானன தானன தத்தன தன தான.

518. கருவாகியெ தாயுக ரத்தினி
 ஹுருவாகவெ கால்கையு ஹப்பொடு
 கனிவாய்விழி ராகியு டற்செவி   † நரைமாதர்
 கையிலேவிழ வேகிய ணைத்துயி
 லெனவேமிக பீதுது யிற்றிய
 கருதாய்முலை யாரமு தத்தினில்   இனிதாகித்
 தருதாரமு மாகிய சுற்றமு
 நலவாழ்வும்கி லாதபொ ருட்பதி
 சதமாமிது தானென வுற்றுணை   நினையாத
 சதுராயுண தாளிணை யைத்தொழ
 அறியாதநிர் மூடனை நிற்புகழ்
 தனையோதிமெய் ஞானமு றச்செய்வ   தொருநாளே
 செருவாயெதி ராமக ரத்திரள்
 தலைமூகை னோடுகி ணத்தரை
 திமிர்தாதுள பூதக ணத்தொடு   வருபேய்கள்
 திருகாவுண வாயுதிரத்தினை
 பலவாய்நரி யோடுகு டித்திட
 சிலகுகைகள் தாமுந டித்திட   அடுதீரா

அருமாமறை யோர்கள் து திகதிடு
 புதர்வாரண மாதுத னைத்திக
 முளிசேர்குழல் மேவுகு றத்தியை அணைவோனே
 அழகானபொன் மேடையு யர்த்திடு
 முகில்தானிய சோலை யிப்புறு
 அலையாமலை மேவிய பத்தர்கள் பெருமானே. (எ)

தானதன தான தந்த தனதான.

514. காரணம தாக வந்து புலியீதே
 காலனனு காதி னைந்து கதிகாண
 நாரணனும் வேதன் முன்பு தெரியாத
 ஞானநட மேபு ரிந்து வருவாயே
 ஆரமுத மான தந்தி மணவாளர்
 ஆறுமுக மாழி ரண்டு விழியோனே
 குரர்வினை மாள வென்ற கதிர்வேலா
 சோலைமலை மேவி நின்ற பெருமானே. (அ)

தான தத்த தான தன தனதன
 தான தத்த தான தன தனதன
 தான தத்த தான தன தனதன தனதான.

515. சிர்சி றக்கு மேனி பசேல் பசேலென
 ஞாபு ரத்தி னேசை கலீர் கலீரென
 சேர விட்ட தாள்கள் செவேல் செவேலென வருமானார்
 சேக ரத்தின் ஈவாலை சிலோர் சிலோர்களும்
 ஞாறு லக்ஷ கோடி மயால் மயால்கொடு
 தேடி யொக்க வாடி யையோ வையோவென மடமாதர்
 மார்ப டைத்த கோடு பளீர் பளீரென
 டீவம லித்தெ னாயி பகீர் பகீரென
 சக்கி லாசை யுளோ முளோமென நினைவோடி
 வாடை பற்றுவேலை அடா அடாவென
 நீம யக்க மேது சொலாய் சொலாயென
 வராய் வைத்த பாத மிதோ இதோஎன அருள்வாயே

ஈவாலை-தினமைப்பருவம், டீவமலித்து-ஈமலித்து.

பார தத்தை மேயு வெளி வெளி திகழ்
 கோடொ டித்த நாளில் வரைவி வரைவிபவம்
 *பானி நக்க ணேசர் குவா குவானம் இளையோனே
 யாடன் முக்ய மானு தர்ழ் கமீழிறை
 மாமு றிக்கு காதி லுணர் டுணர்விடு
 பாச மற்ற வேத குரு குருபாச குமரேசா
 போர்நி குத்த ஞான் ஸிடோம் ஸிடோமென
 பேரே திர்க்க வேலை பவர் பவரென
 போய றுத்த போது குடிர் குடிரென வெகுசோரி
 பூமிபுக்க வீப குகா குகா திகழ்
 சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வா தெய்வாணைத் தொவ்
 பூனி யிச்சை யாறு புயா புயாறுன பெருமானே. (௯)

தானத் தானன தத்தன தத்தன
 தானத் தானன தத்தன தத்தன
 தானத் தானன தத்தன தத்தன தனதான.

516. பாசத் தால்விலை கட்டிய பொட்டிகள்
 நேசித் தாரவர் சித்தம ருட்டிகள்
 பாரப் பூதா மொத்தத னத்திகள் மிசவேதான்
 பாவத் தால்மெயெ டுத்திடு பட்டிகள்
 சேவிக் கோதிமு டித்தன கத்திகள்
 பார்வைக் கேமய லைத்தரு துட்டிகள் ஒழியாத
 மாசந் தேறிய பித்தனை யிற்பணி
 நீறிட் டேயொளி பற்றவி ளக்கிகள்
 மார்பிற் காதினி லிட்டபி லுக்கிகள் அதிமோக
 வாய்வித் தாரமு ரைக்கும பத்திகள்
 நேசித் தாரையு மெத்திய டிப்பவர்
 மாயைக் கேமனம் வைத்தத லுட்டினம் அலைவேனோ
 தேசிக் ■■■ முற்றதி னைப்புன
 மேலிக் காவல்க வட்கல்க முற்றுவன்
 சேதப் பாசரு றப்பெண்ம கிழ்ச்சிகொள் மணவாளா

* பானிறம் - பாணிறம், குடியினைப்பே ல் சிவந்திறம், † உக்க - சித்த,
 ‡ தொன் - தோன், § உட்டிகல் = உண்ணன்.

தேடிப் பாடிய சொற்புல வர்க்கித
 மாகத் தூதுசெ லத்தரில் சுற்பக
 தேவர்க் காதிதி ருப்புக் லிப்பதி வருவோனே
 ஆசித் தார்மன திற்புகு முத்தம
 கூடற் கேவைகை யிற்கரை கட்டிட
 ஆனொப் பாய்திற் றிட்டமு துக்கடி படுவோனே
 டாரத் தோடகி லுற்றத ருக்குல
 மேகத் தோடொரு ிரித்துநெ ருக்கிய
 ஆதிச் சோலைம லைப்பதி யிற்றிகழ் பெருமாளே(௧0)

தனன தனதன தனத்தத் தாத்த
 தனன தனதன தனத்தத் தாத்த
 தனன தனதன தனத்தத் தாத்த தனதான.

517. அழகு தவழ் குழல் விரித்துக் காட்டி
 விழிகள் கடையினை புரட்டிக் காட்டி
 அணிபொ னணிகுழை புரித்துக் காட்டி யதூராக
 அவச இதமொழி படித்துக் காட்டி
 அதர மழிதவர் வெருப்பைக் காட்டி
 அமர்செய் நகநாதி யழுத்தைக் காட்டி யணியாரம்
 ஒழுகு மிருதன மசைத்துக் காட்டி
 எழுதவரியிடை வளைத்துக் காட்டி
 யுலவு முடைதனை நெகிழ்த்துக் காட்டி யுறவாடி
 உருகு மவயவ மொளித்துக் காட்டி
 உபய பரிபுர பதத்தைக் காட்டி
 யுபிரை விலைகொளு மவர்க்குத் தேட்டம் ஒழிவேனே
 முழுகு மருமறை முகத்துப்* பாட்டி
 கொழுகர் குடுமியை யறுத்துப் போட்ட
 முதல்வ குகைபடு திருப்பொற் கோட்டு முனிநாடா
 முழுகு முகலையை வரித்துக் கோட்டி
 அடியர் தொழமக வழைத்துக் கூட்டி
 முறைசெய் தமிழினை விரித்துக் கோட்ட முதுநீதர்

பழைய கடத்த முகத்துக் கோட்டு

வழுவை யுரியணி மறைச்சொற் கூட்டு

பரமர் பகிரதி சடைக்குட் சூட்டு

பரமேசர்

பணிய அருள்சிவ மயத்தைக் காட்டு

குமர ஈசுலமலை யுயர்த்திக் காட்டு

பரிவொ டணிமயில் நடத்திக் காட்டு பெருமானே. (கக)

518. தலைமயிர் கொக்குக் கொக்கந ரைத்துக்

கலகலெ னப்பற் கட்டது விட்டுத்

தளர்நடை பட்டுத் தத்தடி யிட்டுத்

தடுமாறித்

தடிதொடு தத்திக் கக்கல்பெ ருத்திட

டசனமும் ஊக்கிச் ஠சத்தியெ டுத்துச்

சனியுமி குத்துப் டித்தழு முற்றிப்

பலகாலும்

திவதமி லத்திட் டொக்கனெ றிங்கத்

திரிபலை சுக்குத் திப்பிலி யிட்டுத்

தெரியவ டித்துற் றுய்த்துடல்வெ ற்த்திட் டுயிர்நோமுன்

திருப்புகழ் கற்றுச் சொற்கள்ப யிற்றித்

திருவடி வையப்பற் றித்தொழு துற்றுச்

செனனம றுக்கைக் குப்பர முத்திக்

கருந்தாராய்

†கலணைவி சித்துப் ட்பக்கரை மிட்டுப்

புடவிசெ லுத்திக் || கைக்கொடு வெற்பைக்

கடுகந டத்தித் திட்டென எட்டிப்

பொருகுரன்

கணபடை கெட்டித் தட்டற விட்டுத்

திரைகட லுக்குட் புக்கிட எற்றிக்

கனிமயி லைச்சித் ரத்திலந டத்திப்

பொருகோவே

குவிசனம் கட்டுத் தப்பியு மற்றக்

ருறவார்ம கட்டுச் சித்தமும் வைத்துக்

குளிர்தினை மெத்தத் தத்துபு னத்திற்

நிரிவோனே

* குலமலை-சோலைமலை. † சத்தி-வாந்தி. ‡ கலணை-கல்லணை.

குதிரைச்சேணம். ட்பக்கரை-அங்கவடி || கைக்கொடுவெற்பை-கையை யுடைய கொடிய மலையை யொத்த யானையை.

கொடியபொருப்பைக் குத்திமுறித்துச்
சமரம்விளைத்துத் தற்பரமுற்றுக்
குலகிரி யிற்புக் குற்றுறை யுக்ரப் பெருமானே. (௧௨)

தனதன தனந்த தான தனதன தனந்த தான
தனதன தனந்த தான தனதான.

579. மலரணை ததும்ப மேக குழல்முடி ஓரிந்து வீழ
மணபரி மனங்கல் வேர்வை யதனோடே
வழிபட இடங்க ண்ட பிறைநாதன் புரண்டு மாழ்க
வணிகலை நெகிழ்த்து போக இளநீரின்
மலையிணை ததும்ப நூலின் வகிரிடை சுழன்று வாட
முகமுக மொடொன்று பாயல அதனோடே
முதுமயல் கலந்து முழுகி மகிழ்கிலும் அலங்க லாடு
முடிவடி மொடாகை லேனு மறவேனே
சிலைநாக லிம்பெண் மோகி சடையளகி பெந்தை பாதி
திகழ்மர சதம் பொன் மேனி யுமைபாலா
சிறுககை புரிந்து நூர் கிரிகட லெரிந்து போக
திகழியி லெறிந்த ஞான முருகோனே
கொலைமிகை பரின்ற வேடர் மகன்வளி மணந்த தோள
குணவலர் கடம்ப மாலை யணிமாற்பா
கொடிமின லடைந்த சோதி மழசதிர் தவழ்ந்த ஞான
குலகிரி மகிழ்த்து மேவு பெருமானே. (௧௩)

தானதன தந்த தானதன தந்த
தானதன தந்த தனதான.

520. வர்தினைய டர்ந்த வேல்விழியர் தங்கள்
மாயமதொழிந்து தெளியேனே
மாமலர்கள் கொண்டு மாலைகள் புனைந்து
மாபதம் ணிந்து பணியேனே
ஆதிபொடு மந்த மாகியந லங்கள்
ஆமுமுக மென்று தெளியேனே.

ஆனதனி மந்த்ர ரூப நிலை கொண்ட
தாமுமியி லென்ப தறியேனே
நாதமொடு விந்து வானவுடல் கொண்டு
நானிலம் லைந்து திரிவேனே
நாகமணி கின்ற நாதநிலை கண்டு
நாடியதில் நின்று தொழுகேனே
சோதியுணர் கின்ற வாழ்வுசிவ மென்ற
*சோகமது தந்து எனையாவாய்
சூரர்குலம் வென்று வாயையொடு சென்று
சோலைமலை சின்று பெருமானே. (௧௮)

தானதனத் தானதனத் தானதனத் தானதனத்
தானதனத் தானதனத் தனதான.

521. சேலையடர்த் தாலமிகுத் தேயுழையைச் சேறிவிதிர்த்
தூமுசிவப் பேறுவிழிக் கடையாலே
தேனிரதத் தேழுநுகிப் பாகுசிகர் தாமமுதத்
தேறலெனக் கூறுமொழிச் செயலர்லே
ஆலிலையைப் போலும்வயிற் றுலகைத் தாலதரத்
தாலிரதத் தாலும்வளைப் பிடுவோர்மேல்
ஆசையினைத் தூரவிடுத் தேபுகழ்வுற் றேப்ரியநற்
றுளிணையைச் சேரஎனக் கருள்வாயே
காலனைமெய்ப் பாதமெடுத் தேபுதையிட் டேமதனைக்
காயளரித் தேவிதியிற் றலையுடே
காசினியிற் காணூரப்போன்மதியைச் சூடியெருத்
தேறிவிர்த் தூய் திரைக் கடல்மீதில்
ஆலமிடற் றுணையிபத் தேலையுடுத் தீமமதற்
†ஹடியிடத் தேபுமைபெற் றருள்வாழ்வே
ஆழியினைச் சூரனைவெற் பேழ்பில்தொட் டாவிதுணித்
தாதிதிருச் சோலைமலைப் பெருமானே. (௧௯)

தன்னதந்த தத்தான தன்னதந்த தத்தான
தன்னதந்த தத்தான தனதான.

522. களவுகொண்டு கைக்காசி னளவறிந்து கர்ப்பூர

களபதுங்க வித்தார	முனைமீதே
கலையின்பம் விற்பார்க ளவயவங்க னைப்பாடு	
கவிதெரிந்து கற்பார்கள்	சிலர்தாமே
உளநெகிழ்ந்த சத்தான வுரைமறந்து சத்தான	
உணையுணர்ந்து கத்தூரி	மணநாறும்
உபயபங்க யத்தானி லபயமென்று னைப்பாடி	
யுருகிநெஞ்சு சற்றேறதில்	இழிவாமோ
அளவில்லவன்க விச்சேனை பவவந்த கச்சீவ	
அமரகடன்க டட்டியாவி	எழுவேபோய்
அடலிலங்கை கட்டாடி நிசிரைந்த கச்சீவ	
மறவொரம்பு தொட்டார்த	மாநுகோனை
வளருமந்த மச்சோலை மலையுந்த முற்பாலை	
வனவர்கொம்பி னைந்தேடி	ஒருவேட
வடிவுகொண்டு பித்தாகி யுருகிவெந்த முற்காலில்	
மறவர்குன்றி னிற்போன	பொருமாவே. (கக)

ஆறு திருப்பதி.

தனதன தனதானன தனதன தனதானன
தனதன தனதானன தனதான.

523. அலைகடல் நிகராகிய விழிகொடு வலைவீசிகள்

* அபகடமகபாவிகள்	ளிரகாலே
அதிவித மதமாப்யத நிதமொழி பலகறிகள்	
அசடரொ றுவாடிகள்	அகியாயக்
கலைபகர் வலைமா தர்கள் இளைஞர்கள் குடிகேடிகள்	
கருதிடு கொடியாருடன்	இனிதாகக்
கனதன முக்கமேல்விழு கபடனை நிருமுடனை	
கழலினை பெறவேயினி	அருளவாயே

சிருப்புக்ழம்

அலைபுனல் தலைகுடிய பசுபதி மகனாகிய
 அமுமுக வடிவே அருள் குருகாதா
 அசுரர்கள் குடியேயென அமோசன் பதியேயெற
 அதிரிடும் வடிவேல்கிடும அகிருரா
 தலையய னறியா வெரு சுவகுரு பானேயென
 தரணிநி லடியார்கன நனைவாநா
 * சகலமு முதலாகிய அமுபதி சிலேமேவிய
 தடமயில் தனிவேரிய பெருமானே (க)

தானதனத் தனதனை தனதான

524. ஈனமிகுத் துவபிறளி யனுக்காதே
 யானுமுனக் கடிமையென வகையாக
 ஞானஅருட் டனையருளி வினைதீர
 நாணமகற் றியகருணை புரிவாயே
 † தானதவத் தினின்மிகுதி பெறுவோனே
 ‡ சாமதியுக் கமிதுணைவ முருகோனே
 ஆனதிருப பதிகமருள இளையோனே
 ஆறுதிருப் பதியில்வளர் பெருமானே, (உ)

மதுரை.

தனதன தனனத் தந்த தானன
 தனதன தனனத் தந்த தானன
 தனதன தனனத் தந்த தானன தந்ததான.

525. அலகிய வுணரைக் கொன்ற தோளென
 மலைதுளை யுருவச் சென்ற வேலென
 அழகிய கனகத் தண்டை குழ்வன புண்டரீக

■ சகலமு முதலாகிய அமுபதி-சகல தலங்களுக்கும் முதன்மையாகவுள்ள ஆறுபடைவீடு. † தானதவத்தினில்-தன்னைக்குறித்து அன்பர்கள் செய்யும் தானத்திலும் தவத்திலும். ‡ சாமதி-தமிழிதுணைவன்-சரசு வதியாடி உத்திரிக்குப் பக்கத்தினையாக இருப்பவன்.

அடியென முடியிற் கொண்ட கூதன
 மெனவன சரியைக் கொண்ட மாற்பென
 அறுமுக மெனநெக் கென்பெ லாமுரு கன்புறாதோ
 கலகல கலெனக் கண்ட பேரொடு
 சிலுகிடு சமயப் பங்க வாதிகள்
 கதறிய வெஞ்சொற் பங்க மாகிய பொங்களாவுந்
 கலைகளு மொழியப் சஞ்ச நூறுமு
 மொழியுற மொழியிற் அஞ்ச ருதன
 கரணமு மொழியத் தந்த ஞானமி ருந்தவாறென்
 இலகுக டலைகற் கண்டு தேனெடு
 மிரதமு றுதினிப்பிரிண்டி பாகுடன்
 இனிமையி னுகருந் நெம்பி ரானொரு கொம்பினாலே
 எழுதென மொழியப் பண்டு பாரதம்
 வடகன சிகரச் செம்பொன் மேருவில்
 எழுதிய பவளக் குன்று தாலையை யன்றுசூழ
 வலம்வரு மளனிற் சண்ட மாநூத
 விசையினும் விசையுந் நெண்டி சாமுக
 மகிதல மடையக் கண்டு மாகனம் உண்டலாவு
 மரகத கலபச் செம்புள் வாகன
 மிசைவரு முருகச் சிம்பு னேயென
 மதுரையில் வழிபட் டும்ப ரார்தொழு தம்பிரானே. (க)

தன்னதனந்தன தன்னதனந்தன தன்னதனந்தன தனதான,
 526 பரவுசேடுங்கதி ருலகில் - ரும் சிய † பவனிவரும்படி யதனாலே
 பகரவளங்களு நிகரவிளங்கிய † இருளைவிடிந்தது நிலவாலே
 வரையினிலெங்கணு முலவி லிறைந்தது வரிசைதருட்பதம்அதுபாடி
 வனமொடுசெந்தமி முடி யெய்தன்ரு மகி வாங்கனம் அருள்வாயே
 அரவாசந்த அறுகுளன்மணி அடியா ணிந்விட மகிழ்ச்சையே
 அலவெடுக்கொடி யுடையவையென்கத நுறமகனிங்கித மணவாளா
 பிண்டியா † பவனி வரும்படி யதனாலே - பவனிலும் சாந்தைச்
 சிறப்பித்தம். † இருளைவிடிந்தது நிலவாலே - திருளைப்போக்கி உதயமாரும்
 சந்திரனைச் சிறப்பித்தம்.

கருதருதிண்புயர்வணங்குங்கும களபபணிந்தி
மணிமார்பா
கனகமிகும்பதி மதுரைவனம்பதி யுடனில் ள்ளந்தருள் பெருமானே. (உ)

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன தனதன தனதன தனதன தனதன.

527. பழிப்பர் வாழ்த்த வர் சிலசில பெயர்தமை

ஒருத்கர் வாய்ச்சொடு நொருவர்கை யுதவுவர்

பணத்தை கேட்குநர் பிழைது முடிவர் அனவளப்பதனாலே

படுக்கை வீட்டினு ள்ளவுதக முதலவர்

அணைப்பர் சாத்திகை வகுதென வறுபொருள்

பறிப்பர் மாத்தையி ள்ளாருவிசைவருசென அவரவர்க் குறவாயே

அழைப்ப ராஸ்திகள் கருதுவ ரொருவரை

முடுக்கி யோட்டுவ ரழிகுடி யரிவைவர்

அலட்டி னுற்பிணை யெருசென மயமினது காகினிற் சுழல்வேனோ

அவத்த மாய்ச்சில படுகுழி நனில் விரும்

விபத்தை நீக்கியு னடியவ ருடனெனை

அளத்தி யாட்கொள மனநினை லருள்செய்து கதினைத் தருவாயே

தழைத்த சாத்திர மறைபொரு ளறிவுள

குருக்கள் போற்சிவ நெய்தனை யடைவொடு

சகப்ப னுர்க்கொரு செலிதனி லுரைசெய்த முருகவித் தகவேனோ

சுமர்த்தி னுற்புகழ் சனகியை நலிவுசெய்

திருட்டு ராக்கத னுடலது துணிசெய்து

சயத்த யோத்தியில் வருபவ னரிதிரு மருமகப் பரிவோனோ

செழித்த வேற்றனை யசுரர்க ளுடலது

பிளக்க வோச்சிய பிறகம ரர்கள்பதி

செலுத்தி யீட்டிய சுப்பதி மகன்னை மணமதுற் றிவோனோ

திறத்தி னுற்பல சமணரை யெதிரெதிர்

கழுக்க னேற்றிய புதுமையை யினிதொடு

கிறத்த மாய்ப்புகழ் மதுரையி லுறைதரும் அமுமுகப் பெருமானே. (உ.)

தான தானதன தத்ததன தத்ததன
தான தானதன தத்ததன தத்ததன
தான தானதன தத்ததன தத்ததன தந்ததான.

528. சித வாசனைம லர்க்குழல்பி லுக்கிமுத
மாய வேல்விழிபு ரட்டி நகை முத்தமெழ
தேமல் மார்பினிள பொற்கிரிப ளப்பனென தொங்கலாரம்
சேரு மோவியமெ னச்சடமி னுக்கிவெரு
வாசை நேசமும்வி னைத்துஇடை யுற்றவரி
சோலை காலில்விழ றிட்டுநடை யிட்டுமயி லின்கலாபச்
சாதி யாமெனவெ ருட்டி நட மிட்டுவலை
யான பேர்தனையி ரக்கவகை யிட்டுகொடி
தாக நோய்க்கினிகொ டத்திடர்ப டெத்துவர்கள் பங்கினுடே
தாவி சூழ்கிமதி கெட்டவல முற்றவனை
பாவ மானபிற விக்கடலு முப்பவனை
தாரு லாவுபத பத்தியிலி ருத்துவதும் வந்தநாளோ
வாத வுரனைம தித்தொருகு ருக்களென
ஞான பாதம்வெளி யிட்டுநரி யிற்குமுனை
வாசி யாமெனந டத்துவகை யுற்றரசன் அன்புகாண
மூடை யாடைதர பற்றிமுன கைத்துவைகை
யாறின் மீதுநட மிட்டுமனை டத்துமகிழ்
மாது வாணிதரு பிட்டுநுகர் பித்தனருள் கந்தவேளே
வேத லோகர்பொனி லத்தர்தவ சித்தரதி
பார சீலமுனி வர்க்கமுறை யிட்டலற
வேலை யேவியவு ணக்குலமி றக்கருகை கொண்டசீலா
வேத மீனாகம லக்கணர்மெய் பச்சைரகு
ராமசீனுமயி லொக்கமது ரைப்பதியின்
மேவி வாழமரர் முத்தர்சிவ பத்தர்பணி தம்பிரானே. (௪)

தன்னத் தந்தன தந்தன தனதன
தன்னத் தந்தன தந்தன தனதன
தன்னத் தந்தன தந்தன தனதன தனதான.

529 புருவச் செஞ்சிலை கொண்டிரு கணைவிழி
பெறியக் கொங்கையி ரண்டெனு மதகரி
பொரமுத் தந்தரு மிங்கித நயவிதம் அதுனாலே

புகலச் சங்கிசை கண்டம தனிஸெழ
உருவச் செந்துவர் தந்தக டமுமருள்
புதுமைத் தம்பல முஞ்சில தரவரு மனதாலே
பருகித் தின்றிட லஞ்சு மெனமன
துருகிக் குங்கும சந்தன மதினியர்
படியச் சம்பரம டஞ்சுக மருள்கல் வியினாலே
பலருக் குங்கடை யென்றெனை பிசுமுவு
மயலைத் தந்தரு மங்கையர் தமைவெகு
பலமிற் கொண்டிடு வண்டலு முனதடி பணிவேனோ
திருவைக் கொண்டொரு தண்டக வனமிசை
வரவச் சங்கொடு வந்திடுமுழையுடல்
சிதறக் கண்டக வெங்கர னெடுத்திரி சிரனோடு
திரமிற் றங்கிய சும்பக னெருபது
தலைபெற் றும்பரை வென்றிடு மவனோடு
சிலையிற் கொன்றமு குந்தன லகமகிழ் மருகோனே
மருவைத் துன்றிய கைங்குழ நுமையவன்
சிவனுக் கன்பரு ளம்பிகை தயிரிகை
மலையத் தன்தரு சங்கரி கருணை செய் முருகோனே
வடவெற் பங்கய லன்றணி குச்சு
வணையிற் றங்கிய பங்கய முகதரிழ்
மதுரைச் சங்கிலி மண்டப இமைப்பவர் பெருமானே.()

தனதான தானன தானன தன்தான தானன தானன தானன
தனதான தானன தானன தனதான.

530. முகிலாமெனும் வார்குழ ளாசிலை † புருவார்கயல் வேல்வீழி யாரச்சி
‡ முகவார்ஃதர ளாமென லோகை புரிமாதர்
முகைமாலினை கோபுர மாமென வடமாடிடவேகொடி நூலிடை
முதுபாவித சோலைகு ளாகிய மயில்போல்வார்
|| அகிசேர்குறி யார் துடைவாழையின் அழகார்கழலார்தர வேய்தரு
அழகார்கன நூபுர மாடிட நடைமேனி

* உழை - மானுருள்சொண்ட மரிசன். † புருவார் - புருவத்தினர். ‡ முக
வார் - முகத்தினர். § தாளாரென - தாள மாமென. || அகி - பாம்பு.

அனமாமென யாரையுமால்கொள விழியால்சுழலாகிடு பாவையர்
 அவர்பாயலி லேயடி யேனுடல் அழிவேனோ
 ககனூர்ப்தியோர்முறையோவென இருள்காரசு ரார்படை தூள்பட
 கடலேழ்கிரி நாகமு நூறிட விடும்வேலா
 கமலாலய நாயகி வானவர் தொழும்சூர னூரிட மேனிய
 கருணாகர ஞானப நோபரை யருள்பாலா
 மகிழ்மாலதி நாவல்ப லாகமு குடனூடறி லாமயில் கோகில
 மகிழ்நாடுறை மால்வளி நாயகி மணவாளா
 மதிமாமுக வாவடி யேனிரு ள்கினை தூள்படவே அழி லேனிய
 மதுராபுரி மேனிய லாகிய பெருமானே. (க)

தன்னதான தானத்தனந்த தன்னதான தானத்தனந்த
 தன்னதான தானத்தனந்த தன்னதான.

531. முகமெலாநெய் யூசித்தயங்கு நுதலினிமீது லேபொட்டணிந்து
 முருகுமாலே *யோ நிக்கலிந்த மடமாதர்
 முதிருமார பாரத்தனங்கள் மிசையிலாவி யாய்நெக்கழிந்து
 முடியமாலி பேபட்டலிந்து பொருள் தேடிச்
 செகமெலாமு லாவிக்கறந்து திருநாணுகி யேற்றுமுன்று
 †திரிநாணுகி யோடிப்பறந்து திரியாமல்
 தெளியுநா னமோதிசுறைந்து சிவபுராண னூலிற்பயின்று
 பெறியுமாறு தாலைப்பறிந்து தரவேணும்
 அகரமாதிரி யாமக்கூங்க ளவனிகாஸ்சி னூரப்பொடங்கி
 அடையவேக ரூபத்திலொன்றி முதலாகி
 அமரர்காணு வேடியத்தமன்றி லிவையாட ஆடிக்கலந்த
 அமலநாத னூர்முற்பயந்த முருகோனே
 சகலவேக சாமுத்ரியங்கள் சமயமாறு லோகதர்யங்கள்
 தருமீதி சேர்த்தத்துவங்கள் தவயோகம்
 தவறிலாம லாபப்பிறந்த தமிழெய்மாதர் கூன்வெப்பொடன்று
 தவிர்நீஆல வாயிற்சிறந்த பெருமானே. (எ)

ஒதி - கூந்தல். † திரிநாணுகி - மயக்கமுடையவன். ‡ துத்தமன்று - கண

திருப்புகழ்.

தானத்தன தானன தானன தானத்தன தானன தானன
தானத்தன தானன தானன தனதான

532. ஏலப்பணி நீரணி மாதர்கள் கானத்தினு மேயுற வாடிடு
மீரத்தினு மேவளை சேர்கர மதனாலும்
ஏமக்கிரி மீதினி லேகரு நீலக்கய மேறிய னேரென
ஏதுற்றிடு மாதன மீதினு மயலாகிச்
சோலைக்குயில்போல் மொழியாறுமெனுசற்றிடு துலிடையாலுமெ
*சோயிற்றுக லீலக்கரகிய துடையாலும்
சோமப்ரபை வீசிய மாமுக சாலத்தினு மாகடு வேவ்விழி
சூசத்தினு நானவ மேதினம் உழல்வேளே
ஆலப்பணி மீதினில் மாசறு மாழிக்கிடை யேதுயில் மாதவ⁹
னுனைக்கினி தாயுத வியருள் நெடுமாயன்
ஆசத்திரு மேயியன் லான னீலப்புயல்நேர்த நுமேனியன்
ஆர்த்துள் வார்த்து மார்பினன் மருகோனே
கே: லச்சய மாவுரி போர்வையர் ஆலக்கு வார்தன் நாயகர்
†கோலம்பொறி யால்வரு மாதரு குமரேசா
கூர்முத்தமிழ் வான்கன் லிறிபு சேற்புக மாதக ராகிய
‡கூடற்பதி மீதினில் மேவிய பெருமாளே. (அ)

தனதான தானத் தனதான தனதான தானத் தனதான.

533. கலைமேவு ஞானப் பிரகாச கடலாடி ஆசைக் கடலேறிப்
பலமாய வாதிற் பிறழாதே பதிஞான வாழ்வைத் தருவாயே
மலைமேவு மாயக் குறமாதின் மணமேவு வாலக் குமரேசா
சிலவேடசேவற் கொடியோனே திருவாலவாரிற் பெருமாளே.

தானத் தனதான தானத் தனதான.

534. நீதத் துவமாகி நேமத் துணையாகிப்
பூதத் தயவான போதைத் தருவாயே
நாதத் தொனியோனே ஞானக் கடலோனே
கோதற் றமுதான கூடற் பெருமாளே. (க0)

—(*)—

தனதன தத்தந் தான தானன
தனதன தத்தந் தான தானன
தனதன தத்தந் தான தானன தனதான.

537. மனநினை சுத்தஞ் சூது காரிகள்
அமளிவி னோக்குங் கூலி முலிகள்
மதபல நித்தம் பாறி நாரிகள் அழகாக

வளைகுழை முத்தும் பூவும் விலிகள்
விழலிகள் மெச்சண் டாடி பாடிகள்
வாமிகு வெட்கம் போல லோடிகள் தெருவூடே

குனகிகள் பக்தம் போல பேசிகள்
தனகிக ளிச்சம் பேசி கூசிகள்
குசலிகள் வர்க்கஞ் சூது காரிகள் பொருளாசை

கொளுவித விஷ்டம் பாறி வீழ்பட
அருளமு தத்தின் சேரு மேர்வழி
குறிதனி லுய்த்துன் பாத மேறிட அருள் தாராய்

தனதன தத்தந் தான தானன
டுடுடு டுட்டுண் டுடு டுடுடு
தகுதிசு தத்தந் தித தோதக எனபேரி

தவில்முர சத்தந் தானை பூநிகை.
வளைதடி பொற்சொம் பார சூரரை
சமர்தனில் முற்றும் பாறி நூறிட விடும்வேலா

தினைவன நித்தங் காவ லாளியன்
நகைமுறை முத்தின் பாவை மாண்மகள்
திகழ்பெற நித்தங் கூடி யாடிய முருகோனே

திரிபுர நக்கன் பாதி மாதாறை
யழகிய சொக்கன் காதி லோர்பொருள்
செல்வரு வித்தென் கூடல் மேவிய பெருமானே. (கக)

தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தத்ததன தத்ததன தனதான

538. முத்தாவ ரத்நமணி பத்திரிதை சத்தியிட
மொய்த்தகிளி முத்திதரு வெனவோதும்

மூக்கணிறை வர்க்குமுநுள் ளைத்தமுநு ளுங்கடவுள்
முப்பதுமு வர்க்ககரர் அடிபேணிப்
பத்துமுடி தத்தும்வகை யுற்றவனை விட்டவன்
* பற்குனை வெற்றிற் றை தமனும்
பச்சைநிற முற்றியல் றுச்சமுநு ளைத்தபொருள்
பத்தர்மன னுற்றசுவம் அருள்வாயே
தித்திமிதி தித்திமிதி திக்குகு திக்குகு
தெய்த்ததென தெய்த்ததென தெனனான
திக்குவென மத்தளநி டக்கைதடி தத்ததரு
செச்சரிசை செச்சரிசை யெனஆறும்
அத்தனாட னெத்தகட நித்தியவ னத்திநா
சித்தியருள் சத்தியருள் புரிபாலா
† அற்புனிட ‡ தற்பமது முற்றுவில் பெற்றுவள
§ ரம் || கனக பதம்புரி பெருமானே. (உக)

தையதனத் தனதான தனனதனத் தனதான.

537. வள்ளமுதைப் பொதுமானார் மயலதனிற் படியாதே
களள்ளிடுத் துனதானே கருதவருட் பெறுவேனோ
உள்ளமறைப் பொருளானே யுமைமகிழ்நற் புதல்வோனே
தெள்ளுதமிழ்க் குரியோனே திருமதுரைப் பெருமானே. (1)

538. சைவமுதற் குருவாயே சமணர்களைத் தெறுவோனே
பொய்யருளத் தணுகானே புனிசவருட் புரிவாயே
கையின்மிசைக் கதிர்வேலா கடிமழற் புகழீபா
தெய்வதசற் குருநாதா திருமதுரைப் பெருமானே. (கச)

தானதன தத்த தானதன தத்த

தானதன தத்த

தனதான

539. ஆனைமுக வர்க்கு நேரினாய கர்த்த

ஆறுமுக முற்ற

அழகோனே

* பற்குனை-பற்குனை-அருக்கனை. † அற்ப இடை-துண்ணிய
இடையுடை மாதர்கள். ‡ தற்ம்-மெத்தவீடு. § அல்-மதில். || கனக பதம்புரி-
டொற்றாமரையுள்ள மதுரை.

ஆதியர னுக்கும் வேதமுதல் வற்கும்
 ஆரணமு ரைத்த குருநாதா
 தானவர்கு லத்தை வேல்கொடுது னரித்த
 சால்சதுர்பி குத்த திறல்வீரா
 தாளிணைக னூற்று மேவியப தத்தில்
 வாழ்வொடுசி றக்க அருள்வாயே
 வானெழுபு லிக்கு மாலுமய னுக்கும்
 யாவொருவர்க்கும அறியாதாய்
 மாமதுரை சொக்கர் மாதுமைக ளிக்க
 மாமயிலந டத்து முருகோனே
 தேனெழுபு னத்தில் மான்னிழிகு றத்தி
 சேரமந வுற்ற திரள்தோளா
 தேவர்கள் கருத்தில் மேவியப யத்தை
 *நீவிமகிழ் வித்த பெருமானே. (கஞ)

சீபுருடமங்கை. (நான்குநெறி)

தானதன தந்த தந்தன தானதன தந்த தந்தன
 தானதன தந்த தந்தன தனதான.

540. ஆடல்மத னம்பின் மங்கைய ராலவிழி யின்பி றங்கொளி
 யாரமத லம்பு கொங்கையின் மயலாகி
 ஆதிசுரு லின்ப தங்களை நீதியுட னன்பு டன்பணி
 யாமல்மன னைந்து நொந்துடல் அழியாதே
 வேடரென நின்ற ஐம்புல னாலுகர னங்க ளின்தொழில்
 வேறுபா டின்று ணர்த்தருள் பெறுமாறென்
 வேடைகெட வந்து சிந்தனை மாயையற வென்று துன்றிய
 வேதமுடி லின்ப ரம்பொருள் அருள்வாயே
 தாடகையு ரங்க டிந்தொலிர் மாமுனிம கஞ்சி றந்தொரு
 தாழ்வற டந்து திண்சிலை முறியாவொண்
 சானகித னங்க லந்தபின் ஊரில்மகு டங்க டந்தொரு
 தாயர்வச னஞ்சி றந்தவன் மருகோனே
 சேடன்முடி புங்க லங்கிட வடைமுழு தும்ப ரந்தெழ்
 தேவர்கள் மகிழ்ந்து பொங்கிட நடமாடும்

சீர்மயில மஞ்ச துஞ்சிய சேரலைவளர் செம்பொ ணுந்திய
சீபுருட மங்கை தங்கிய பெருமானே. (க)

தானதன தந்ததந்த தானதன தந்ததந்த
தானதன தந்ததந்த தனதான.

541. கார்குழல்கு லைந்தலைந்து வார்குழையி னைந்தசைந்து
காதலியு சிந்தையுந்து மடமாளார்
காமுகர கங்கலங்க போர்மருவ முந்திவந்த
காழ்கடிய குப்பதம்ப இருகோடார்
போர்மருவும் ஆந்திதந்த வாரணையு னங்கன் அங்க
பேபையார்கள் தங்கன்கண்கள் வலையாலே
பேரறிவு குந்துநொந்து காதலில லைந்தசிற்பை
பிடையற வந்து நின்றன் அருள்தாராய்
ஏர்மருவு தண்டைகொண்ட தாளசைய வந்தகந்த
ஏகமயி லங்கதுங்க வடிவேலா
*ஏமனுமை மைந்த சந்தி சேவலணி சொண்டு அண்ட
†ரீடெறஇ ருந்தசெந்தில் நகர்வாழ்வே
தேருகன்மி குந்தசந்தி வீதிகவ னிந்தகெந்த
சீரலர்கு ளிரந்துயர்ந்த பொழிலோடே
சேரவெயி லங்குதுங்க வானிகளி னைந்திருந்த
சீபுருட மங்கைதங்கு பெருமானே. (உ)

தானதன தந்த தானதன தந்த
தானதன தந்த தனதான.

542. வேனின்மதனைந்து பாணம்விடநொந்து
வீதிதொ டுநின்ற மடவார்பால்
வேளையெனவந்து தாலினில்விழுந்து
வேடை கெடநண்பு பலபேசித்
தேணினுமணந்த வாயமுதமுண்டு
சீதளதனங்க ளினிண்முழங்கித்

தேடியதனங்கள் பாழ்ப்படமுயன்று
 சேர்கதியிதின்றி யழல்வேளை
 ஆனிரைபுரந்து மானிலமனந்தொ
 ராலிலயிலன்று ஆயில்மாயன்
 ஆயர்மனரென்று பால்தயிரானந்த
 ஆரணமுகுத்தல் மருகோனே
 வானவர்புகழ்ந்த தானவர்பயந்த
 மானொடுளினங்கு மணிமார்பா
 மாமறைமுழங்கு சீபுருமங்கை
 மாநகரமர்ந்த பெருமானே. (ந)

* இ ல ஞ சி

தனந்த தனதன தனந்த தனதன
 தனந்த தனதன தனதான.
 545. கரங்க மலமின தரம்ப வளம்வளை
 களம்ப சுழிவிழி மொழிபாகு
 கரும்ப முதுமுனை குரும்பை குருகுப
 கரும்பி டியினடை யெயின்மாதோ
 டரங்க நககன தனங்கு தலையிசை
 யலங்கி ருதமுற மயில்மீதே
 அமர்ந்து பவவினை களைந்து வருகொடி
 யவந்த கனகல வருவாயே
 தரங்க முதியம கரம்பொ ருததிரை
 †தழங்கு நதி†கும ரெனவான
 தலம்ப ரவமறை புலம்ப வருகிற
 சதங்கை யடிதொழு பவராழி
 இரங்கு நதிதிரு வரங்கர் மருகப
 னிரண்டு புயமலை கிழவோனே
 இலங்கு தரத்திழ விளங்க வருகிற
 இலஞ்சி மருவிய பெருமானே. (க)

*இந்ததலம் திருக்குறளுக்கு உட்புறம் 2 மைல்தூரத்திலுள்ளது.

† தழங்கு-முழங்குகின்ற. †குமரேன - குமா

தந்தன தான தனந்தன தானத்
தந்தன தான தனந்தன தானத்
தந்தன தான தனந்தன தானத் தனதான.

546. கொந்தன வேலை குலங்கிட வாளிச்

சங்குட னுழி கழன்றிட மேகக்
கொண்டைகள் மாலை பரிந்திடவாகப் பணிநீர்சேர்
கொங்கைகள் மார்பு குழைந்திட வாளிக்
கண்கயல் மேனி சிவந்திட கோவைக்
கொஞ்சிய வாயி ரசங்கொடு மோகக் கடலுடே
சந்திர சூர மழிந்திட லூலிற்
பங்கிடை யாடை துவண்டிட நேசத்
தந்திட மாலு ததும்பு மூழ்குற் றிடுபோதும்
சந்திர மேனி முகங்களு நீலச்
சந்திரகி மேல்கொ டமர்ந்திடு பாதச்
சந்திர வாகு சதங்கையு மேசற் றருள்வாயே
சந்திர பாட லுகந்திரு தானைக்
கொண்டுநல் தூது நடந்தவ ராகத்
தொந்தமொ டாடி யிருந்தவன் னானச் சிவகாமி
தொண்டர்க ளாக மமர்ந்தவன் நீலச்
சங்கரி மோக சவுந்தரி கோலா
சந்திர காணி பயந்தரு ளானைக் கிரையோனே
சந்திர வேதர் பயங்கெட குறையர்
சிந்திட வேல்கொ டெறிந்துநல் தோகைக்
கின்புற மேனி யிருந்திடு வேதப் பொருளோனே
எண்புன மேனி யிருந்தவன் மோகப்
பெண்திரு வானை மணந்திய லார்சொற்
கெஞ்சி யளவு மிலஞ்சி விசாகப் , பெருமானே.(உ)

தனந்தன தந்த தனந்தன தந்த
தனந்தன தந்த தனதான.

545. சுரும்பணி கொண்டல் நெடுங்குழல் கண்டு

தூர்த்தெறி கின்ற

விழிவேலால்

* சந்திர - யயில். † சந்திர வாகு சதங்கை - சுந்தரைச் செய்கின்ற
திரமான அசுரங்கையு. ய சதங்கை. ‡ தொந்தம் - சம்பந்தம்.

சுழன்று சுழன்று துவண்டு துவண்டு
சுருண்டு மயங்கி மடவார்தோள்
விரும்பி வரம்பு கடந்து நடந்து
மெலிந்து தளர்ந்து மடியாதே
விளங்கு கடம்பு விழைந்த னிதண்டை
விதங்கொள் அதங்கை யடிதாராய்
பொருந்த ஸைமந்து சிதம்பெ றரின்ற
பொலங்கி ரியொன்றை யெறிவோனே
புகழ்ந்து மகிழ்ந்து வணங்கு குணங்கொள்
புரந்தரன்வஞ்சி மணவாளா
இரும்பு னமங்கை பெரும்பு ளகஞ்செய்
குறும்பை மணக்க மணிமார்பா
*இலஞ்சி யீவ்வந்த † இலஞ்சி யமென்று
இலஞ்சி யமர்ந்த பெருமானே. (௩)

தானதனத்த தானதனத்த தானதனத்த தனதான
548. மாலையில்வந்து மாலையுரு மாலையனங்கள் மலராலும்
வாடையெழுந்து வாடையுழிந்துவாடையெறிந்த அனலும்
கோல்மழிந்து சால்மெலந்து கோமளவஞ்சி தளராமுன்
கடியகொங்கை நீடிய அன்பு கூரவுமின்று வரவேணும்
காலனடுங்க வேலதுகொண்டு காலில்நடந்த முருகோனே
கானமடத்தை காணமொழிந்து காதலிரங்கு குமரேசா
சோல்வனீந்து சாலிலிவீந்து முழுவிலஞ்சி மகிழ்வோனே
சூரியனஞ்ச வாரியில்வந்த சூரனைவென்ற பெருமானே. (௪)

திருப்புவணம்.

தனத்தான தத்தத் தனதான தனத்தான தத்தக் தனதான.
549. † அறப்பாவை யத்தற் கருள்பாலா
அறித்தாது வெட்சித் திருமார்பா

■ இலஞ்சி - புனம். † இலஞ்சிய மென்று - இல் அஞ்சி அம் என்ற
மனைவியாகிய வள்ளி வாய்க்குப் பயந்து (அவன்) அழகை (வியந்து) கூறி.
‡ அறப்பாவை - உடையம்மை.

குறப்பாவை யறப்பிற்	புனார்வோனே
குலத்தேவ வர்ச்சகப்.	பரிபாலா
மறப்பாத கத்தூற்	யழல்வேனோ
மலர்த்தாள்வ முத்தங்	க்ருபையாவய்
சிறப்பான முத்தங்	கொருவாழ்வே
திருப்பூவ ணத்திற்	பெருமானே. (க)

தானனதான தானனதான தானனதான தானனதான தானனதான.

548: வானவரதி யோரஈறேமய மாவலியேசெய் திடுநான்
மார்பிருந டுதாய்விட வாரி வாய்விட வேலை விடுதீர
கானவப்பாவை காமனிதர ராணிபார தனமார்பூ
காலனைமோது காலபால ஃகாள்களேசா தருபாலா
தேனமார்பு மால்விடாக வேங்குநா முத்தவேனோ
தியகுணம் பாவிடுந டோராரண அருவாயோ
† போனகசாஸ யாத வாவர வீரமோது கனிமீமவு
பூவணமான மார்பாரநாநாநேச பெருமானே (உ)

தங்கச்சுந தானனா யா கதத்தந தானனதானன
தங்கத்தா காலனாரா வ சைதான.

549. பறதப்பொற் பாரி யாந் முகர்நிற் றடைபெட்டமகை
பண்புறந சுவையா யா கதிலோடே
பண்டைசுற்றே யா பதவநாடி பிற் றாடுமேமவிடு
பங்குகைக் காசவந ணேவையா பள்ளிதாய்
கொத்துசசிப் பூவணிநோகையா கததவநத் தாடமையாலடி
குமபிட்டுப பாடிசைவ்ணையர் அனுநகந்
கொண்டுறுப்பாயவிந் ஆற்கிபசண்டிச் சிச்சியெனவாழ்தயர்
குன்றப்பொற பாதக்ருபாரிதி யருள்வாயே
அந்தத்துக் காதியுமாகியு மந்திக்குட் டானவனானவ
னண்டத்தப் பாலுறமாமணி யொளிவீசு
மங்கத்தைப்பாவைசெய்தேயுயர்சங்கத்திற்றோர் தமீழோதிட
வண்டிக்கிட டார்கமுவேறினா ஒருகோடி

ககானகனேசர்-விஷத்தைக் கண்டத்திலுடைய கடவுள். †போனகசாஸ-
துள்ளகாசம்.

சந்தத்திக் காணுநிசாசரர் வெந்துட்டத் தூளிபடாமெழ
சண்டைச்செற் றூர்படவேயயில் விடுவோனே
தன்கச்சக் ராயுதர்வானவர் வந்திக்கப்பேரருளேதிகழ்
தம்பப்பொற் பூவணமேவிய பெருமானே. (௩)
திருக்கானப்போர்.

தனத்தானத்தா தனதன தனதன தனதான.

550. அனத்தோடொப்பா மெனுநடை மடவியர் அநுராகம்
அதற்கேசிச்சி யினமென துயிர்கெடல் அழகாமேர
உணைப்பாடிப்பே றுறுமொரு வரபினி உதவாயோ
உவப்பாகத்தே வர்கள்சிறை விடவீடும் அயிலோனே
*முனைப்பாடிக்கே திரிதரும் அரிதிரு மருகோனே
முகிற்கேநத்தா விரிதரு கலபநன் மயிலோனே
தினைக்காவற்கே யுரியவள் மனமகிழ் மணவாளா
திருக்கானப்போர் நகிதனி லீனிதுறை பெருமானே. (௧)

தானத்தானத் தனதான தானத்தானத் தனதான.

551. கோலக்காதீர் குழையாலே கோதிச்சேர்மைக் குழலாலே
ஞாலத்தாரைத் தயரேசெய்தீராரிக்காசைப் படலாமேர
மேலைத்தேவர்க் கரியோனே வீரச்சேவற் கொடியோனே
காலப்பரசத் தயர்தீராய் கானப்பேரிற் பெருமானே. (௨)

திருவுத்தர கோசமங்கை.

தத்தன தானதந்த தத்தன தானதந்த தனதான
தத்தன தானதந்த தனதான

552. வெற்பென வேயெழுந்து செப்பென வேதிரண்டு
மெத்தென மோடிகொண்ட தனமாதர்
மெய்ப்படு கோலமுங்கண் மைப்படு சாலமுஞ்செய்
வித்தையு மேரினைந்து மயவரகி
அற்பக லாவனைந்து கற்பதெ லாமுனைந்துள்
அற்பமு மானமின்றி அழிவேன

முனைப்பாடிச்சே-முன்பு ஆயர் பாடியில் . † கத்தா-விரும்பி ‡ தா-தான.

அக்கினி ரூபமைந்த கிர்த்திகை மாதர்த்தந்த

அற்புத பாலையுண்ட

சூழமேசா

பொற்பதி காவலித்தி மற்குற வேலெறிந்து

பொய்ப்படு சூர்ப்பினந்த

அதிதீரா

*புட்பகி யேறுகொண்ட லத்தத னூர்மகிந்த

புத்தமிர் தானசெஞ்சொல் "

மருகோனே

†உற்பல மோகொடுங்க ணைக்கிணையோவெணங்கண்

உத்தமி தேவதந்தி

புணர்மார்பா

உத்தம மாவளங்கொள் உத்தர கோசமங்கை

யுற்றினி தானிருந்த

பெருமானே. (க)

திருப்புகழார்.

தனத்தத் தான தன்ன தனதன

தனத்தத் தான தன்ன தனதன

தனத்தத் தான தன்ன தனதன

தனதான.

558. கருப்புச் சாப னனைய இளைஞர்கள்

ப்ரமிக்கக் காத லுலவு நெடுகிய

கடைக்கட் பார்வை யினிய வனிதையர்

தனபாரம்

களிற்றுக் கோடு கலச மலிவ

மணிச்செப் போடை வனச நறுமலர்

கனத்துப் பாளை முறிய வருநிகர்

இளநீர்போற்

பொருப்பைச் சாடும் வலியை யுடையன

அறச்சற் றான இடையை நலிவன

புதுக்கச் சார வடமொ டடர்வன

எனநாளும்

புகழ்ச்சிப் பாட லடிமை யவரவர்

ப்ரியப்பட்ட டாள வுரைசெ யிழிதொழில்

†பொகட்டெப் போது சரியை கிரியையெய்தயிர்வாழ்வேன்

இருட்டுப் பாரில் மறலி தனதுடல்

பதைக்கக் காக்கொ டுதைசெய் தவன்விழ

§ எயிற்றுப் போனி யமர ருடலவர்

தலைமாலை

* புட்பகி-பகிராஜனாகிய கருடன். † உற்பலம்-குவளை+லர் ‡ பொட்டி

பொகலிட்டி. § எயில் தப்பு ஒலி - திரிபுரங்களின் வலையைத் தொகுத்து.

எனுப்புக் கோவை யணிவு மவர்மிக
அதிர்த்துக் காணி வெருவ கொடியினி
லெதிர்த்திட் டாடும் வயிர பரிவவர்

கவரீத

திருட்டுப் பாணியிடப் முதுகிடை
மிதித்திட் டேறி யநிர வருபவர்
செலுத்துப் புதுக் பலகை நிலைய

படையாளி

* செடைக்குட் புனை மதிய நிதழிவெ
ளெருக்குச் சூடி குமர வயலியல்
திருப்புத் தூரில் மருவி யுறைநரு

பெருமாளே. (க)

தான தாந்த சனந்தத் தானன
தான தாந்த தனந்தத் தானன
தான தாந்த தனந்தத் தானன தனதான

554. வேலை தோற்க விழித்துக் காதினி

லோலை காட்டி நரைக் குப் போதரு
விடு காட்டி யுடுத்தப் போர்வையைய

நெகிழ்வாவி

மேனி காட்டி வரைத் துப் போமுடை
யானை காட்டி மலர்த்துக் கொதல்
வீறு காட்டி பெரிதுப் போவெதிர்

வருவார்மேல்

கால மேற்க வுறப்பிசு க நிய

காசு கேட்ட வுறப்பபற் றுபுடை
காதி யோட்டி வ நஞ்சப பாடுடன்

வருவார்போல்

காதல் போற்று மலர்ப்பொற் பாயலின்
மீத னுப்பு மசட்டுர் குநகர்
காம நோய்ப் டுசெத்தர் டினினை

யொழியேனோ

ஆல கோட்டு மிடற்றுச் சேரநிக
பாலி பார்ப்ப திபன்தத் தால்கட
மாடி தாத்தி ரிபட்சித் தாவென

உமிழ்வாவி

ஆடல்கோத்த சிலைக்கைச் சேவக
னோடை பூத்த தளக்கட் சாணவி
யாறு தேக்கி யகற்றைர் சேகர

சடதாரி

சீல மாப்ப திமத்தப் பாரிட

சேனை போற்றி மெய்ப்பர்க் கோதிய

சேத னூர்த்த ப்ரசித்திக் கேவரு

முருகோனே

சேல ருக்க யல்தத்தச் சூழ்வய

லூர மேற்க மனிப்பர்க் காதர

தீர தீர்த்த திருப்புகழ் தூருறை

பெருமானே. (2-)

திருவாடானே.

தானான தத்ததன தானான தத்ததன

தானான தத்ததன தனதான.

555. ஊனரு முப்பிணிபு மானாக வித்தவுட

லூதாரி பட்டொழிய

உயிர்போலுல்

ஊரார்து வித்தாய ஆலாவெனக்குறுகி

ஒயாமு முச்சபெழு

அமுதோய

நானவி தச்சிவிகை போலேக் டத்தியது

நாருதெடுத்திடன்

எரியூடே

நானாமல் னைத்துவிட நீழ்மெனிப்பிறவி

நாடாதெ னைமுனையன்

புரிவாயே

மானாக துத்திமுடி மீதே திருத்தமிடு

மாயானு மட்டொழுகு

மலர்.

வாழ்வாயி ருக்குமொரு வேதாவு மெட்டி ஸயுட

வானேரு மட்டருல

கிரியாவும்

ஆனவ ரக்கருடன் வானும் பிழைக்கவரு

மாலால் முற்றமு

தயில்வோன்முன்

ஆசார பத்தியுடன் ஓனாக மத்தையரு

ளாடானே நித்தபுறை

பெருமானே. (க)

இராமேசுவரம்.

தானதன் தானதன் தானதன் தானதன்

தானதன் தானதன் தானதன் தானதன்

தானதன் தானதன் தானதன் தானதன் தனதான

556. வாலவய தாகியழ காகிமத னுகிபணி

வாணிபமொ டாகிமரு ளாடினீள யாடிவிழல்

வாழ்வுசத மாகிவலுவாகிமடகூட மொடுபொருள்தேடி

வாசபுழு கோடுமல் ரோடுமன மாகிகமழ்
 வாசனைக் ளாதிபிட லாகிமய லாகிவிலை
 மாதர்களை மேவியல் ராசைதனி லேசுல சிலநான்போய்த்
 தோல்திரைக் ளாகிநரை யாகிக்குரு டாகியிரு
 கால்கள்தடு மாறிசெவி மாறிபசு பாசபதி
 சூழ்கதிகள் மாறிநக மாறிதடி யோடுதிரி யுறுநாளிற்
 சூலைசொறி யீளைவலி வாதமொடு நீரிழிவு
 சோகைகள் மாலைசுர மேடுபிணி தூற்றும்
 சூழலுற மூலகக் காலமென நாரியுடல் அழிவேனோ
 நாலுமுக னுதியரி யோமெனக் அ தாரமுறை
 யாதிரி மாலைவழி மேதிபொரு ளோதுகென
 நாலுசுர மேடுபிணை தூளிபட தாளமிடம் இளையோனே
 நாரிதழி வேணிசில ரூபகனி யாணிமுத
 லீனமக் வாளைமகிற் தோழவன மீதுசெறி
 ஞானகுற மாலைதினை கையில் நன மேவுபுகழ் மயில்வீரா
 ழுலமிடு தாடகைக் வாசுவன ரேழுமரம்
 வாஸியொடு நீலிபக் கேடொருவி ராதனெழு
 மேதகட லோடுவிறல் ராவணகு மாமமரில் பொடியாக
 ழுகைதழல் வானிவிடு மூரிதனு நேமிவீன
 பாணிதிரு மார்பினரி கேசன்மரு காளைவெ
 யோதமறை ராமெகர மேவுகுமராவமரப் பெருமானே.()

தானு தனத்தன தானு தனத்தன
 தானு தனத்தன தனதான

557. வானோர் வழந்துனது பாதார பத்மமலர்

மீதே பணிக்கும்வகை

அறியாதே

மானார் வலைக்கணதி லேதூளி மெத்தையினி

லுடே யணைத்திதவு

மதனாலே

தேனோ கருப்பிலெழு பாகோ விதற்கிணை

ளேதோ வெணக்கலவி

பலகோடி

தீரா மயக்கினோடு நாகா படத்திலெழு

சேழுடல் பெற்றதயர்

ஒழியேனோ

திருப்புகழ்.

மேனாடுபெற்று வளர் ஞானாதி பற்கெதிரி

ஊடேகி நிற்குமிரு

கழலோனே

மேகா ரவுக்ரபரி தானேறி வெற்றிபுனை

வீராகு றச்சிறுமி

மணவாளா

ஞானாப ரற்கினிய வேதா கமப்பொருளை

நாண துரைக்குமொரு

பெரியோனே

நாராயணற்குமரு காவீறு பெற்றிலகு

ராமே சுரத்திலுறை

பெருமானே. (உ)

திருப்பெருந்துறை.

தனத்த தந்தன தான தனந்தத்

தனத்த தந்தன தான தனந்தத்

தனத்த தந்தன தான தனந்தத்

தன தான.

560. இரத்த முஞ்சியு மூனையெலும்புட்

டசைப்ப சுங்குடல் நாடிபுனைந்திட்

டிறுக்கு மண்சல வீடுபுருந்திட்

டதில்மேனி

இதத்து டன்புகல் குதுமி குந்திட்

டகைத்தி மும்பொரு ளாயையெ னும்புட்

டெருட்ட வந்தெலி யாதுப றந்திட்

டிடம்மாயா

பிரத்தம் வந்தடு வாதா ரம்பித்

துளைப்பு டன்பல வாயுவு மிஞ்சிப்

பெலத்தை யுஞ்சில நாளுளொ மங்கித்

தடிமேலாய்ப்

பிடித்தி மும்பல நாள்கொடு மந்திக்

குலத்தெ னும்படி கூனிய டங்கிப்

பிசக்கு வந்திடு போதுபி னஞ்சிச்

சடமாமோ

தரித்த னந்தன தானன தந்தத்

திமித்தி மிந்திமி தீதக திர்தத்

தடுட்டு ணெட்டு டுடி மிண்டிட்

டியல்தாளம்

தனத்த குந்தகு தானன தந்தத்

கொதித்து வந்திடு குருடல் சிந்தச்

சலத்து டன்கிரி தூள்படெ றிந்திட்

டிமும்வெலர்

■ பெய் - பெய். † மாயாபிரத்தம் - டயக்கமிகரித்தல்.

சிரத்து டன்கர மேடுபொழிந்திட்

டிவரத்து வந்திட உராகு படிந்து

சிரத்தி லுங்கமத் மாலம மையொற் சரலேனே

செகத்தி னினகுந வாகிய தன்னை

கனித்தி நெருநு நானப்ர சங்கத்

திருப்பெருந் துறை மேயிய சந்தப் பெருமாளே. (க)

தனத்தனந தனதன தனத்தனந தனதன

தனத்தனந தனதன தனதன.

559. வரித்தகுந் குமமணி முவசர்க்குநம் பையர்மன

மகிழ்ச்சிகொண்ட டிடைதி

விதமான

வலைக்கரங் களிக் கு வளைத்திகம படையன்

மயக்கவர் நதிநதி

வழியாத

கருத்திற் திரை பாய்ந்தார் புறந்

கரிப்பெருந் திரை

மடமாதர்

கருப்பெருந் திரை பாய்ந்தார் புறந்

கரிப்பெருந் திரை

இனியாமோ

பொருப்பரம் பொருபு அழகர்க்கம் பதியொடு

புகழ்ப்பெருந் திரை

விடும்வேலா

புகழ்ப்பெருந் திரை பாய்ந்தார் புறந்

பொறுத்தமர் திரை

கடலுடே

திரித்தகொள் திரைமொடு மறப்பெறுந் திரை

திருட்டியென் சன்னமுதல

அடிபணத்

திருக்குருந் தடியடர் குருத்தரங் கரவொடு

திருப்பெருந் துறை

பெருமாளே. (உ)

தனத்தனந் தனதன தனத்தனந் தனதன தனதன தனதன

560. தவரியங் கொளுநி வசலாடேனார் தைக்கவந்தருள்புரிமுருகோனே

உலுப்பிறங் குறமகன் பண்டாளா ஒருந் தன் சமர்ப்புணர்

திருமார்பா

அவத்தனென் நெனைவிட லுக்கோ அசட்டியங் கயர்ப்பயல்

தவிரியோ

செவப்பரம் பொருளுத விமடலா திருப்பெருந் துறையுறை பெருமாளே. (ங)

வேப்பூர்.

தந்தையனார் தான் தந்தையான திருநெல்வேலி நகரத்தினுள் தான்.

561. அஞ்சனித ஸூத்ர பூர்வாநா நாலு மந்திரபசம் யாதும் அறியாத
அந்தநடு வாதி யொன்மறில தான அந்தவொருவீடு பெறுமாறு
மஞ்சதவழ் சார லஞ்சயின் லோடர் மர் லைதகனை நாடி வனமீது
வந்தசரணா லிந்தமநூபாட மர் டிர்னி லேனதம் அருள்வாயே
குஞ்சரக லாப வஞ்சியாப ராம நஞ்சரபாப லா வதிரேகக்
கும்பதன மீது பென்றியாய் லாப பூர்வதடு மாறஇசுல்கோப
வெஞ்சமா நூர னெந்நயா லாப ல்லியா லேலை கிடுவோனே
கிம்பமதின கடிநிமயபு லாப லிந் லாமியர் பெருமாளே

சுனா துணை சுனாகிண சுனாநுண சரீரு ஜரீதரிண தந்த குண்டாரணி.

562 குரைகட. லுல்கினில் உயிர் கா டோது கூத்ராகின்ற குடல்பேனிக்
குலையிடமருவிபக நவிழிநாநா. டோடாலைபின்றியவிரோதம்
வாஇருவினைபற உணாவொநி தூர்த்த வாரங்கே விளங்கு மறுபுதி
வடிவினைபுனததரியதி நவாந்தவர பாலமொழிந்தருளவேணும்
திரள்வரைபங்குதுருகுவினத் துரிபாபா நன்மைநதன் மறையோடு
ததெருமா சிசிரரர் மயிவியா டேய்த் துடிப்பாய இன்றர புரிவாழ்
விநிதிநை யெரியெழு முசுடறு வாட்டு டேயற்கா கந்த புனியேழும்
பிடி கெடவினா வனவாவயட் சந்திந்தவாழ்நமர்ந்தபெருமானே.

நாத்தர் தந்தத் தந்தத் தந்தத் தனளது தனதான.

563. நாட்டர் தங்கிக் கொங்கைக் குவடிற் படியாதே
 நாட்டுந் தொண்டார்க் கண்டக் கமலப் பதமீவாய்
 வாட்டங் கண்டுந் றண்டத் கபரப் படைமீதே
 மாற்றற் தந்துப் பந்திர சமரங் கெதிரானேர்
 கூட்டங் கந்திச் சிந்திச் சிதரப் பெருவோனே
 கூற்றண் பந்திச் சிந்தைத் குணமொத் தொளியேவொ
 வேட்டந் தொந்தித் தந்திப் பரணுக் கிளையோனே
 வேப்பன் சந்தக் கர்க்கக் குமரப் பெருமானே (க)

ஆய்க்குடி.

தாத்தனத் தானதன தாத்தனத் தானதன
தாத்தனத் தானதன தனதான.

564. வாட்படச் சேனைபட வேட்டியொட்டாரையிறு

மாப்புடைத் தாரரசர் பெருவாழ்வும்
மாத்திரைப் போதிலிடு காட்டினிற் போமெனில்
வாழ்க்கைவிட்டேறுமடி யவர்போலக்
கோட்படப் பாதமலர் பார்த்திளைப் பாறவினை
கோத்தமெய்க் கோலமுடன் வெகுருபக்
கோப்புடைத் தாகியல் மாப்பினிற் பாசிவரு
கூத்தினிப்பூரையிட அமையாதோ
தாட்படக் கோபவிஷ பாப்பினிற் பாலன்மிசை
தாக்குமப் போதினொரு கழல்தாவிச்
சாற்றுமக் கோரமிரு கூற்றதைத் தார்மவுலி
தாழ்க்கவத் ராயுதனுப் இமையோரும்
ஆட்படச் சாமபர மேட்டி யைக் காவிட்டு
மாய்க்குடிக் காவலவு ததிமீதே
ஆர்க்குமத் தானவரை வேற்கரத் தால்வரையு
ஆர்ப்பெழச் சாடவல பெருமானே. (க)

காசி.

தானதத்தன தானதான தானதத்தன தானதான
தானதத்தன தானதான தனதான

565. தாரணிக்கதி பாவியாய்வெகு குதுமெத்திய மூடைய்மன
சாதணைக்கள வாரணியாயுறும் அதிமோக
தாபமிக்குள வீணையிரு வேல்விழிச்சிய ராகுமாதர்கள்
தாமுயச்செயு மேதுதேடிய நினைவாகிப்
பூரணச்சிவ ஞானகாவிய மோதுதற்புணர் வானநேயர்கள்
பூசமெய்த்திரு நீறிடாஇரு வினையேனைப்
பூசமெய்ப்பத மானசேவடி காணவைத்தருள் ஞானமாகிய
போதகத்தினை யேயுமாறருள் புரிவாயே

வாரணத்தினை யேகராவுமு னேவனைத்திடு போதுமேவிய
மாயவற்கித மாகவீறிய மருகோனே
வாழுமுப்புர விற்றானது நீழெழப்புகை யாகவேசெய்த
மாமதிப்பிறை வேணியாருள் புதல்வோனே
காரணக்குறி யானநீதிய ரானவர்க்குமு னாகவேநெறி
காவியச்சிவ னூலையோதிய கதிர்வேலா
கானகக்குற மாதைமேவிய ஞானசொற்கும ராபராபர
காசியிற்பிர தாபமாயுறை பெருமானே. (க)

தந்தத் தனதன தானன தானன
தந்தத் தனதன தானன தானன
தந்தத் தனதன தானன தானன தனதான

568. மங்கைக் கணவனும் வாழ்சிவ னாமயல்
பங்கப் படமிசை யேபனி போல்மதம்
வந்துட் பெருகிட வேவிதி யானவன் அருள்மேனி
வண்டுத் தழிகைபொ லாகியெ நான் பல
பந்துப் பனைபழ மோடிகள் நீர்குட
மண்டிப் பலபல வாய்வினை கோலும் வழியாலே
■ திங்கட் பதுசெல வேதலை சீழற
வந்துப் புவிதனி லேமத லாயென
சிந்தைக் குழவியெ னுவனை தாதையும் அருள்கூர்ச்
செம்பொற் றடமுனை பால்குடி நான் பல
பண்புத் தவழ்நடை போவித மாய்பல
சிங்கிப் பெருவிழி யாரவ மாயதில் அழிவேனோ
அங்கைத் தரியென வேயொரு பாலக
னின்பக் கிருபைய தாயொரு தூண்மிசை
அம்பற் கொடுவரி யாயிரண் யாகுரன் உடல்பீறி
அண்டர்க் கருள்பெரு மான்முதி ராவணி
சங்குத் திகிரி டக ரோனரி டநாரவ
ரங்கத் திருவணை மேல்துயில் நாரணன் மருகோனே

திங்கட்பது - பத்துயாசம். † கரோன். - கைசுய்யுடையன்
‡ நாரவ ஐயம்பெருந்திய

தங்கைச் சடைமுடி யோலிட மேளிய
தங்கப் பவனொளி பாலமதி போலவு
கங்குற் றிரிசூர லான்புரேஸ்வரி யருள்பாலா
கந்துப பரிமலில் வசன ரீதி
கொங்கை (தூர) ஈரலோ டேமகிழ
கங்கைப் பதித்தி சாசன டேவிய பெருமானே (உ)

தானதந்தர ருரா கனதான.
569 வேழமுண்டினரரசரி யதுபோல
மேனிசொண்டு வியாபர மயலூறி
நாளுமிண்டரபலோபிக அயர்வாகி
நாணுநைந்த விடாதநா புரிவாயே
மாள அன்றமனீ சாசன கழுவேற
வாதிலென்றி சாசன மயிலவீர
காளகண்ட னாரபதி தருபாலா
காசிரகலா ரிளவிய பெருமானே (ங)

வயிரவி வனம்.

தனதன தனதந்தான தனதன தனதந்தான
தனதன் தனதந்தான தனதான.
568. அருவரை யெடுத்திடு னெரிபட விரற்களுணு
மடமிட மிருக்குமாபி யருள்வோனே
அலைகட லடைத்தாரான் மிகமன மகிழ்ச்சிகரு
மணிமலில் நடத்துமாசை மருகோனே
பருதியி னெறிக்கண் விடாம அழமுச நிரைத்தேதோள்ப
னிருகர மிருகரபாச முருகாரின்
பதமல ருளத்தினுளம் சீனையு கருத்தர்தாங்கள்
பணியுவு மெனக்குஞானம் அருள்வாயே
கருதிக ளுரைத்தவேர னுரைமொழி தனக்குளாதி
சொலுவென வுரைத்தலான குருநாதா
கரர்பதி தழைத்துவாழ அமர்சிறை யலைத்துமீள
துணிபட அரங்கர்மாள் விமேவேலா

தருபுகழ்

புதுச்சேரி

மருமகர் மணந்தே மகிழ்ந்து அந்நாள் 1111-ஆம் ஆண்டு

வயசு புல டி 9 9 1

மலர்வாழி

வளமுதலாதித்தியானந்தர் பிள்ளை

விரிவி வனதத ஸீமயு

பெருமாளை

அத்திட்டம்.

கனம் திருணி ஸ்ரீனிவாசன் 9 சூன் 1964 கனம்

கூன துன்ன துன்துனா சதுசு 7, 11 துனா

தன கன ா சன ரன ா சகூச 9 7 4 தன ன

531 511 531

569. கருகியறிவதலுபிரவி -குகசிகுடா ஸ்

கதறியழனி வெப்பறை மு ட டொ ட ட ட ட

சனகமயிசிவிதைபிராபரி கடையினால் இடை போடாது

சுமலாகொடர்சியிலே யிட்டுச் சீதாபுரம்

கலைப்பயிற்சியை நிறைவேற்றிய பிறகு, பின்னர் புகணல்

கனாகணென நிபு - ஸாஸ்திரம் பழியேயோடிய

|| ராஜபுன:புழுதியினை || ரகு, 9 மீ 7 || ||

மனிதாதிபதி, நவம்பர் 19 - 91 - 4 - 12

மகிதயொய் நுஅ நுஅபட   க ஸ் ட்டன தன் மலராளே

மயலனைய அரினையாசன கசப்பா ி யசதுமிக

மனமழியுமடி ஸரணியநீனைந்தொருகசபகு

காழிநையபிதுவந்நெனய | ௨) சதுப்பொரகதலகள் தருவாயே

பொருளின் மலையையானது, ஸ்ரீ பாலாட்சித் தமரில்

புரமேசுவரன் உதவி செய்து உறுதியளிப்பான்.

புதியழுதுகரீய நவம உற ராகசரினில

உறமேவும்

புகழவலிசைதருட்தலைவர் பரமசிவதருமுடி

புயமிருபதறடிமேபத தாரசகை । ௭ ।

பொறியரவின் அநிதாதுயி நிரதநபபசுநசமுதிகமருகோனே

அரியமரகதமரீலி லுற புகசத்திபட

உதுவற அசுராகி ா செட ி ா டுமடயற

அமராபதி பிளியக்குடி ஸைதாசரக்குறையுமிகுமஹாலேயோனே

அருணமணிவெயில்பரவு பத்துத்திக்குமிது
மழகுபொதிமதர்மகுட தத்தித்தத்திவளர்
அணியகயலுகளுமவயல் அத்திப்பட்டி லுறை பெருமானே.

திருவொற்றியூர்.

தன்னதன் தான தன்னதன் தான

தன்னதன் தான

தன்னதான

570. கரியமுகில்போலு மிருள நகபார
கயல்பொருதவேலின் விழிமாதர்
கலனிகளில்முழுகி ம்ருகமதபயா அணையூடே
களபழுகைதோய முலகோர்கள்
விரகமதுவான மதனகலையோது
வெறியனெனநாளு அருள் தாராய்
விதரணமதான வகைநகைகள் கூறி
விடுவதன் முன்னாள் அருள் தாராய்
அரிபிரமர்தேவர் முனியாசிவயோகா
அவர்கள் புகழோத நிலமீதே
அதிகநடராஜர் பரவுகுருராஜ குமரேசா
அமரர்குலநேச குமரேசா
சிரகரகபாலர் அரிவையொருபாகர்
திகழ்கனகமேனி டுடையாளர்
திருவளரும மாதி புரியதனில்மேலு
செயமுருகதேவர் பெருமானே. (ச)

தனதத்தன தானதன தனதத்தன தானதன

தனதத்தன தானதன

தனதான.

501. சொருப்பிர காசவித வருப்பிர மாகநிச
சுகவிப்பிர தோரச சுபமாயா
துலியப்பிர காசமத சொலியற்றர காசவித
தொகைவிக்கர மாதர்வயி றிடையூறு
கருவிற்றிற் வாதபடி யுருவிற் பி ரமோதஅடி.
களை டுயெத்திடி ராகவகை யதின்மீறிக்

ஆதிபுரையென்பது திருவொற்றியூர் பிரமோத-விரும்பத்தக

கருணைப்பிர காசுன தருளுற்றிட ஆசில்சிவ
 கதிபெற்றிட ானவையை யொழிவேனே
 குருகுக்குட வாகொடி செருவுக்கிர* ஆதயில்
 டிடிசைத்தல் ஆதியரி மருகோனே
 குமரப்பிர தாபகுக சிவகப்பிர மாமணிய
 † குணமுட்டர வாவசூர். குலகாலா
 † திருவொற்றியு ருபருவு நகரொற்றியுர் வாரிதிறை
 யருகுற்றிடு மாதிரிவன் அருள்பாலா
 திகழுற்றிடு யோகநவ மிருமுக்கிய மாதவர்க
 விதயத்திட மேமருவு பெருமானே. (உ)

§ திருவேற்காடு.

தானந்தா னனநான தானந்தா னனநான
 தானந்தா னனநான தனநான.
 572. ஆலம்போ ஸெழுநீல மேலங்காய் வருகோல
 || பாழம்போர் செய்யாய சிழியாலே
 ஆரம்பால் தொடைசால் ஆலுங்கோ புரவார
 ஆடன்பார் குவிநேய முகையாலே
 சாலந்தாழ் வறுமால ஏலங்கோர் பிடியாய
 வேளங்கார் துடிபோலும் இடையாலே
 சாரஞ்சார் விலநாய நேகங்கர யமன்ரீறு
 காலந்தா னெழிவேது உரையாயோ
 பாலம்பால் மணநாறு காலங்கே ஸ்நிதிலாத
 || மாதம்பா தருசேய வயலுரா
 பாடம்பார் திரிகுல நீடந்தா கரவர்
 பாசந்தா திருமாலின் மருகோனே
 வேலம்பார் குறமாத மேல்புடம்பார் தருமாதம்
 விறங்கே யிருபாறு முறவீறு
 வேதந்தா அபிராம நாதந்தா அருள்பாவு
 வேலங்கா நிறைசீல பெருமானே. (க)

* ஆசயில் - ஆசப அயில், ஒயிலி கம்மேல். † குணமுட்டர் - குணமற்
 தவர். † திருவொற்றியுருமருவு - இலகூயிசேந்து உற்ற ருக்கும் § இங்ஸ்த
 லம் சென்னப்பட்டதைத் தஞ் கு மேற் கயுள்ள ஆடிசயில் ஸ்டஷனில்கு
 ந்து தென்மீழக்கில் உணைல் தூரத்தினு ளது || ஆதம் - கடல். § இந்
 லாத - நதிலாத. || மாதம்பா - மாத அம்பா. ஓடம்பார் - உம்பர்

தாத்தாதன தானனதானன தாத்தாதன தானனதானன
தாத்தாதன தானனதானன தனதான.

673. கார்ச்சார்குழலார்விழியாறியார்ப்பால்மொழியாரிடைநுலெழு
வார்ச்சாரின நீர்முகை மாதர்கள் மயலாலே
காழ்க்காதல தாமன மேமிக வார்க்காமுக னுயறு சாதக
மாப்பாதக னுமடியேனினின் அருளாலே
பார்ப்பாயலையோ அடியார்வோடுசேர்ப்பாயலையோவுனதாரருள்
கூர்ப்பாயலை யோடமை யாள்தரு குமரேசா
பார்ப்பாவல ரோதுசொல்லமுது நீர்ப்பாரினில்மீறியகீரரை
யார்ப்பாயுன தாமருளாலொர்சொல் அருள்வாயே
வார்ப்பேரரு னேபொழிகாரண நேர்ப்பாவச காரணமாமத
† ஏற்பாடிக னேயழிவேயுற அறைகோப
‡ வாக்காசிவ மாமதமேமிக நீலக்காதிப யோகமதேயுறும்
|| ஆத்தானிவ பால்குகாவடி பர்கள்வாழ்வே
வேற்காடவல்வேடர்கள் மாமருளார்க்கார்வநன் மாமகினுதிரு
வேற்காடுறை வேதபுரீசரர் தருசேயே
வேட்டார்மகவான்மகனானவனேட்டார்திருமா மணவாபொனி
னாட்டார்பெரு வாழ்வெனவேவரு மெருமானே.(உ)

பாக்கம்.

தாத்தத்த தானதன தாத்தத்த தானதன
தாத்தத்த தானதன தனதான.

674. கார்க்கொத்த மேனிகடல் போற்சற்ற மானவழி
காய்த்தொட்டொ னாதயரு ஒருகோடி
காக்கைக்கு நாய்கழுகு பேய்க்கீகக்க மானவுடல்
காட்டத்தி னீனொரியில் உறவானிற்
கூர்ப்பித்த குலனத னற்குத்தி யாவிகொடு
0போய்த்துக்க மானகுறை யுடையேனைக்

* பாவகாரணமாம் - பாவத்துக்குத் துணைக்காரணமாகிய † ஏற்பாடி
- ஏற்பாடு செய்தவர்கள். ‡ வாக்கா - வாக்குள்ளானே. || னுக்காதிப -
னுக்கு துதிப || ஆத்தா - சடவுனே. ¶ அக்கமான-கண்ணுன. 0போய்-போ

கூப்பிடீ*சொவருளி வாக்கிட்டு நாமமொழி
 கோக்கைக்கு நூலறிவு தருவாயே
 போர்க்கெய் த்தி டாமறலி போற்குத்தி மேவசார்
 போய்த்திக்கெ லாமடிய வடிவேலாற்
 பூசித்தர் தேவர்மறை போற்றி*றுர்க்க வேபொருது
 போற்றிச்செய வார்சிறையை விடுவோனே
 பாரக் கொற்ற நீறுபுனை வாரக்கொக்க ஞானபர
 னாய்ப்பத்தி கூர்மொழிகள் பகர்வாழ்வே
 †பாக்கொத்தி னுனியவர் கோக்கைக்கு வேல்கொடியர்
 பாக்கத்தில் மேவவல பெருமானே. (க)

தாத்தத் தனந்ததந்த தாத்தத் தனந்ததந்த
 தாத்தத் தனந்ததந்த தனதான.
 575 பாற்றுக் கணங்கள் தின்று தேக்கிட்டிடுங்குரம்பை
 நோக்கிச் சுமந்துகொண்டு பதிதோறும்
 பார்த்துத் திரிந்துழன்று ஆக்கத் தையுந்தெரிந்து
 ஏக்கற் றுமின்று நின்று தளராதே
 வேற்றுப்புலன்களைந்து மோட்டிப் புகழ்ந்துகொண்டு
 கீர்த்தித் துரின்பதங்கள் அடியேனும்
 வேட்டுக் கலந்திருந்து ஈட்டைக் கடந்துவிற
 வீட்டிற் புகுந்திருந்து மகிழ்வேனோ
 மாற்றற் றபொன்துலங்கு வாட்சக் கரந்தெரிந்து
 வாய்ப்புற் றமைந்தசங்கு ிதடிசாப
 பாற்பொற் கலந்துலங்க ||நாட்டச் சுதன்பணிந்துய்
 வார்க்கத் தன்முன்புசென்று திரைமோதுப்
 ஐபாற்சொற் றடம்புகுந்து வேற்கட் சினம்பொருந்து
 லபாய்க்குட் டெயின்றவன்தன் மருகோனே
 பாக்குக் கரும்பைகெண்டை தாக்கித் தடம்படிந்த
 பாக்கத் தமார்திருந்த பெருமானே. (உ)

* உசா - ஆராய்ச்சி † ஆர்க்க - தூர்க்க, பொழிய. ‡ பாக்கொத்து -
 பாமாலை. § தடிசாபம் - தண்டம், வில். || நாட்டச்சுதன் - நாட்டு அச்சுதன்,
 ஐபாற்சொற்றடம் - பாற்கடல். o பாய் - சர்ப்பசயனம்.

*கோசைநகர்.

171

தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன தனதான.

576. †ஆதவித பாரமுலை மாதரிடை நால்வபிற
தாலிலையெ னுமதன

கலைவீலை

யாயும்விநா வானகுழி யானதிரி கோணமதி
வாசமிக வாயடி யன்

அலையாமல்

நாதசுத கோடிமறை போலரிடு நாயமு
னாபத மாமலரை

நலமாக

நான னுதி னுதினமு மேகினைய வேங்குபை
நாடியரு னெயருய

வருவாயே

தமதி யாடாடி போய்கு மாஇறகு
தில மாபுல

பரமேசர்

சீர்மைபெற வேயுதடி கூலமதரு வேலசிவ
சுறுவரு மாவநர்

குலகாலர்

கோதைகுற பரதுகுற தேவமட மாதரி
பாலுமுற வீர்வரு

குமரேசர்

கோசைநகர வாழ்வரு பின்பு நாதசுரு
வேசமுரு காவமரர்

பெருமானே.(சு)

†திருவலிதாயம்.

தனதைய தானதன தனதான.

577. மருமல்லி யார்குழலின்
மருளுள்ளி நாயடியல்

மடமாதர்

அலையாமல்

இருநல்ல வாகுமுன

தடிபேண

வினவல்ல மானமன

தருளாயோ

*கோசைநகர் என்பது கோடம்பேடு, சென்னப்பட்டணத்தக்குமேற்கே
சென்மயில் தூதர் † ஆசார் - வி பம் † இராசலம் பாடின வழங்குவரு
கிறதும் இது சென்னைப் பட்டணத்தக்குமேற்கே - அம்பத்தூர் பெயில்
நீட்டித்தளிலிருந்து வந்த ஒருமல் தூதர்திலுள்ளது.

கருவெல்லி மேனியரி

கனவள்ளி யார்கொண்ட

திருவெல்லி தாயமதில்

திசும்வல்ல மாகவர்கள்

மருகோனே

முருகேசர்

உறைவோனே

பெருமானே. (க)

*குறட்டி.

தானகன தத்தான தானகன தத்தான

தானகன தத்தான தனதான.

578. நீரிழிவு குட்டரீனோ வாதமொடு பித்தாரை

நீள்குளிரவெ துப்புவேறு

முளரோய்கள்

நேருறுபு முக்கொட்டு நான்முகனை நெத்தயிடு

நீடியளி சத்தமோ

சுசைதோல்சீ

பாரியந வத்துவார நாமும லத்திலாரு

பாய்பினியி யற்றுபாவை

நரிநாய்பேய்

பாறொடுக முக்கள்கூசை தாமிவைபு சிப்பதான

பாழுடலெ நெத்துவினில்

உழல்

நாரணிய நக்தினுரி ஆறுசம யத்திபுத

நாயகரி டத்துவாமி

மகமாயி

நாடகந டத்திகோல நிலவரு ணத்திவேத

நாயகியு மைச்சிநீலி

திரிசூலி

வாரணிமு கைச்சிஞான பூரணிக லைச்சிராக

வாணுதல வித்தயீர

மயிலோனே

மாடமதில் முத்துமேடை கோபுரம ணத்தேசோலை

வாகுளகு நட்டிமேவு

பெருமானே.

† திருவடமுல்லைவாயில்.

தனதைய தானனதானன தனதைய தானனதானன

தனதைய தானனதானன தனதான.

579. அணிசெவ்வி யார்திரைகுழ்புவி தன ிசிவ்வி யேகரையேறிட

அறிவில்லி யாமடியேனிட

ரத்திரா

*குறட்டி என் து சுறட்டி பாடிக்குச் சரீபத்திலுள்ள து † இந்த ஸ்தலம் சென்னப்பட்ட ணத்துக்கே ற்சேயுள்ள ஆவடிஸ்டேடானிலிருந்து வட்டி பிச்சு 3 மைல் தூரத்திலுள்ளது. ‡ நிவ்வி-நீக்கி,

அருள்வல்லை யோடுநொள்ளின மிருளில்லி லேயிடுமோவுன
தருளில்லை யோடுன மானவை யறியேனே
குணவில்ல தாமகமேரினை யணிசெல்வி யாயருணைசல
குருவல்ல மாதவமேபெறு * குணசாத
குழிலில்ல மேதருநானொது மொழிகல்ல யோகவரேபணி
குணவல்ல வாசிவனேசிவ குருநாதா
பணிகொள்ளி மாகணபூதமொ டமர்கள்ளி கானகநாடக
பரமெல்லி யார்பரமேஸ்வரி தருகோவே
படரல்லி மாமலர்பாணம துடைவில்லி மாமதனாரனை
பரிசெல்வி யார்மருநாசுர முருகேசா
மணமொல்லை யாகிநகாசன தனவல்லி மோகனமோடமர்
மகிழ்தில்லை மாநடமாடினர் அருள்பாலா
மருமல்லி மாவனநீடிய பொழில்மெல்லி காவனமாடமை
வடமுல்லை வாயிலின்மேவிய பெருமானே. (க)

தையதன தானதந்தன தையதன தானதந்தன
தையன தானதந்தன தனதான.

580. மின்னிடைக லாபதொங்கலொ டன்னமயில் நாணவிஞ்சயர்
மெல்லியர்கு மாமிசைந்தொரு தெருமீதே
மெள்ளவுமு லாவியிங்கித சொல்குயில்கு லாவிகண்பொடு
வில்லியல்பு ரூரகண்களை தொடுமோக
கன்னியர்கள் போலிதம்பெறு மின்னணிக லாரகொங்கையர்
கண்ணியில்லி மாமலன்பொடு பதஞான
கண்ணியிலு ளாக சுந்தர பொன்னியல்பு தாரமுங்கொடு
ஓ கண்ணுறுவ ராமலின்பமொ டெனையாள்வாய்
சென்னியிலு டாடிளம்பிறை வன்னியும் ராவுகொன்றையர்
செம்மணிசு லாவுமெந்தையர் குருநாதா
செம்முகி ராவணந்தலை விண்ணுறவில் வாஸியுந்தொடு.
தெய்விகபொ னுழிவண்கையன் மருகோனே

■ குணசாதகுல்-குணம் பிரங்குமிடம் புருரம்-புருவம் பதாரம்
பாதத்திற் சாத்திய மால் ஓகண்ணுறு-கண்ணுறு. திருஷ்டிதோஷம்

துன்னியெதிர் சூரர்மங்கிட சண்முகம தாகிவன்கிரி
துள்ளிடவெ லாயுதந்தனை விடுவோனே
சொல்லுமுனி வேராதவம்புரி முல்லைவட வாயில்வந்தருள்
துல்யபர ஞானவும்பர்கள் பெருமானே. (உ)

திருவாலங்காடு.

தனதானந் தானன தானன தன்தானந் தானன தானன
தனதானந் தானன தானன தனதான.

581. கனவாலங் கூர்னிழி மாதர்கள் மனசாலஞ் சால்பழி காரிகள்
கனமாரம் போருக மாமினை முகைமீதே
கசிவாருங்கீறுகி ளாலுறு வலாகா ஹங்காஸிம வீணிகள்
களிகூறும் பேயமு தூணிடு கசுமாலர்
மனமோசங் கூர்மக பாசிகள் மதுவார்சங் கிதவி னோதிகள்
மருளாருங் காதலர் மேல்விழு மகளிர்வில்
மதிமாடஞ் சேர்பவர் காதலில் மகிழ்கூருப் பாழ்மனம் வாரிசு
மலர்பேணுன் தாளுன வேயருள் அருளாயோ
தனதானந் தானன தானன எனவேதங் கூறுசொல் மீறளி
தைதேசேர்தண் பூமண மாலைகை யணிமார்பா
தகரேறங் காரச மேவிய குகயீரம் பாகும ராமிசு
தைகசாலன் பாரடி யார்மகிழ் பெருவாழ்வே
தினமாமன் பாபுன மேவிய தனிமானின் தோளுட னாடிய
தினமாவின் பாபுயர் தேவர்கள் தலைவாமா
திகழ்வேடங் காஸியொ டாடிய செகதீரங் கேசந டேசுரர்
திருவாலங் காடினில் விறிய பெருமானே. (க)

தந்தானந் தாத்தந் தனதன தந்தானந் தாத்தந் தனதன
தந்தானந் தாத்தந் தனதன தனதான.

582. பொன்றாமன் றுக்கும் புதல்வரும் னன்றாமன் றுர்க்கின் றுறுதனை
பொன்றானென் றுட்டம் பெருகிய புகியுடே
பொங்கா வெங்குற்றம் பொதி தருசங்காரஞ் சேர்த்திங் குயரிய
புன்குடொன் றுய்க்கொண் டிறைதரு முயிர்கோல

நின்றாணின் தோத்தம் படிநினை வந்தாணும்போச்சென்றுயர்வற
 ■ நிர்தாகும் பேச்சென் பதுபட நிகழாமுன்
 நெஞ்சாலஞ்சாற்பொங் கியவினைவிஞ்சாதென்பாற்சென்றகலிட
 நின்தாள்தந் தாட்கொண் டருள்தர நினைவாயே
 குன்றால்விண் டாழ்க்கும் குடைசொடுகன்றூன்முன்காத்துங்குவவய
 முண்டார்கொண் டாட்டம் பெருகிய மருகோனே
 சொந்தார்பைந் தார்த்தின் குயதற மின்தாள்சின் தாச்சின் னையில்மயில்
 கொண்டேசென் றாட்கொண்டருளெனமொழிவோனே
 அன்றாலங் காட்டண் டருமுய நின்றும் கூத்தன் திருவருள்
 அங்காகும் பாட்டின் பயனினை யருள்வாழ்வே
 அன்பால்நின் தாட்கும் பிடுபவர் தம்பாவம் தீர்த்தம் புவிவிடை
 அஞ்சாநெஞ் சாக்கந் தரவல பெருமானே.(உ)

தனதன தானந் தாத்த தனதன தானந் தாத்த
 தனதன தானந் தாத்த தனதான.

583. வடிவது நீலங் காட்டி முடிவுள காலன் கூட்டி
 வரவிடு தூதன் கோட்டி. விடுபாசம்
 மகனொடு மாமன் பாட்டி. முதலுற வோருங் கேட்டு
 மதிக்கெட மாயந் தீட்டி. யுழிப்போமுன்
 படிமிசை தாளுங் காட்டி யுடலுறு நோய்பண்டேற்ற
 பழவினை பாவந் தீர்த்துன் அடியேனைப்
 பரிவொடு நாளுங் காத்து விரிதமி மூலங் கூர்த்த
 பரபுகழ் பாடென் றாட்கொ டருள்வாயே
 முடிமிசை சோமன் சூட்டி வடிவுள ஆலங் காட்டில்
 முதிர்நட மாடுங் கூத்தர் புதல்வோனே
 முருகவிழ் தாருஞ் சூட்டி யொருதனி வேழங் கூட்டி
 முதல்மற மானின் சேர்க்கை மயல்கூர்வாய்
 இடியென. வேகங் காட்டி. நெடிதரு குலந் தீட்டி
 யெதிர்பொரு சூரன் தாக்க வரவுள
 இலகிய வேல்கொண் டார்த்து உடலிரு கூறன் ருக்கி
 விமையவ ரேதந் தீர்த்த பெருமானே.(ங)

* வெள்ளிகரம்.

தனதன தனன தனதன தனன
தையன தத்ததத்த தனதான.

584. அடலரி மகவு விதிவழி யொழுது

மைவந் மொய்க்கும்கை

புடனானம்

அலைகட லுலகி லன்மயந் தனத

வைவந்த மங்குடைந்து

தடுமாரி

இடர்படு மடிமை புனமுரை புடலொ

டெல்லை டுப்தபஞ்ச

மயல்தீர

எனதற நினது தழல்பெற மனன

வெல்லெரு நிர்ப்பகிதான்று

புகல்வாயே

வடமணி முகைபு மறகிய முகமுந்

வள்ளையெ வந்தகயங்குந்

இருகாதும்

மரசுத வடிவு மடலிடை யொழிதி

வள்ளிபு னத்திவின்ற

மரில்விரா

விடதர திருண ரசகிதர் நிமலர்

வெள்ளிம லைச்சாயம்பு

குருநாதா

விசகித கமல பரிபுர முள்ளி

வெள்ளிக தத்தமந்த

பெருமானே. (க)

தனதன தைய தனதன தைய

தனதன தைய தனதான.

585. குவலய மல்கு †தவலிகள் முல்லை

குளிர்நகை சொல்லு

முதுபாகு

குழையின வள்ளை பிடைசிறு வல்லி

குயமுனை கொள்ளை

†விழைமேனி

கவலைசெய் வல்ல தவலரு முள்ள

* தீகலையில் தென்னா

கனிமாவை

■ இந்த ஸ்ரீமம் கெப்பாண்டா என்னும் ரெயில்டேஷனிலிருந்து
மைல் தூரத்திலுள்ளது. † தவலிகள் - குழைநாணவர்கள். ‡ விழைமேனி -
விரும்பி மேவி. || கலையில்-கலையில்

கடிமல ரைய அணிவன செய்ய

க. பழனிவேனார்

அருள்வாயே

தவறெறி யுள்ள சிவமுனி துள்ள

புலகு

தருபுன வள்ளி மலைமற வள்ளி

தருதினை மென் னா

தகர்வோலே

அவநெறி செரல்லி மவநைவ கொல்லி

மாழகிய*வெள்ளி

நகர்வாழ்வே

அடையார் செல்வ மளறிடை செல்வ

அமர்ரெய வல்ல

பெருமானோ. (உ)

588. பொருவன கள்ள இருகயல் வள்ளை

புரிசுரை தள்ளி

வினாயகம்

புளகித வர்ணி யிளகித வர்ணி

முனிய'ன முண்டை

நனாகமீடுத

உருகிப் புள்ள கிரகை - புள்ளம்

உலகியி நள்ளா

பொழுதேதின்

ஹுலமதரு ரெஸ்வனெனயிரு கஸ்னி

புணர்வோடு சொல்ல

புணராதே தா

மாநவலர் வள்ளி புத்தூர் வள்ளி

மணவாளா

வளர்ப்பு யெல்லை யளகிடுதொல்லை

மரசுது நல்ல

மயில்வீரர

அருவரை விள்ள அயில்கிடு மள்ள

அணிவயல் வெள்ளி

நகர்வாழ்வே

அடையலர் செல்வ மளறிடை செல்ல

அமர்செய வல்ல

பெருமானே. (௩)

தைய தைய தைய தைய தைய தைய தனதான

589. தள்ள முள்ள வல்ல வல்லி கையிலள்ளி

நிகழ்ச்சி

†கல்லு நெல்லு வெள்ளி தெள்ளு கல்வி செல்வம் கிளைமரம்

* வெள்ளிக் கண்பதம் வெள்ளிகம் கண்பதம் ஒரே ஸ்தலம்.

† கல்வா-சாவு ணிகள்,

அள்ளல் துள்ளி ஐயர் செல்லு மல்லல் சொல்ல முடியாதே
 *ஐய ரைய மெய்யர் மெய்ய ஐய செய்ய கழல்தாராய்
 வள்ளல் புள்ளி நவ்வி நல்கு வள்ளி கிள்ளை மொழியாலே
 மையலெய்து மையசெய்தில் வைபில் வெள்ளை னைகளைற
 மெள்ள மள்ளர் கொய்யு நெல்லின் வெள்ள வெள்ளி நகர்வாழ்வே
 வெய்யுச்சைய கில்லி சொல்லை வெல்ல வல்ல பெருமானே. (௪)

588. தொய்யில் செய்யில் கொய்யர் கையர் கொய்யு மைய இடையாலும்
 துள்ளி வள்ளை துள்ளி புள்ளல் சொல்லு கள்ள கிழியாலும்
 மையசெல்கி மல்லல் முல்லை மல்கு நல்ல குழலாலும்
 மைல்கொள்ள என்னல் மையம் வல்ல சொல்லை மகிழ்வோனே
 செய்ய துய்ய புள்ளி நவ்வி செல்கி நவ்வி கையிலேனல்
 தெய்வவள்ளி மையல்கொள்ளி செல்வ பிள்ளை முருகோனே
 மெய்யர் மெய்ய பொய்யர் பொய்ய வெண்ணை வெள்ளி நகர்வாழ்வே
 வெய்ய சையளில்லி சொல்லை வெல்ல வல்ல பெருமானே. (5)

தையதனதான தையதனதான
 தையதனதானந் தனதான.

589. இல்லையெனநாணி யுள்ள தின்மறம பகிராரை
 லெள்ளினளவேனும்
 எவ்வமெனநாடி யுய்வகையிலேனை கலியாகர்
 பெய்வகையுநாமந்
 சொல்லவறியேனை பெல்லைதெரியாத
 தொல்லைமுதலேதென் றுணரேனைத்
 தொய்யுமுடல்பேணு பொய்யனைவிடாதான்
 துய்யகழலானந் திறமேதோ
 வல்லகாரர்மாள் நல்லகாரர்வாழ
 மையவரைபாகம் படமோது
 மையுலவுசோலை செய்யருளிர்சாரல்
 வள்ளிமலைவாழந் கொடிகோலை

* ஐயர் ஐய - முனிவர்க்குமுனிவனே. † வென்னம் - மிகுதி. * சைய
 வல்லு - முல்லைபாடிய வில்லையுடையவர். ‡ கொய்யர் - தனக்குந்தன்மை யுடையோர்.

வெல்லுமயினேறு வல்லுமரேசு

வெள்ளிலுடனீயம்.

புனைவோனே

வெள்ளிமணிமாட மல்குதிருவிதி

வெள்ளிகநகர்மேவும்

பெருமானே. (க)

590. பையரவுபோனு நெய்யபுதுடைமாதர்

பையவருகோவந்

தனைநாடிப்

பையலெனவோடி மையவ்விருமேசு

பயவரிசையழந்

தனிகரையேன்

உய்யவொருகால மையபுதுகோ

முன்னருகநாடும்

படிபேசி

வள்ளலாநீதும் அல்லதனிரோதம்.

*ஒவ்வாறுவினோதந்

தருவாரேய

வையமுழுதாளு மையருமேசு

வள்ளிபடர்கானம்

புடைகுழும்

வள்ளிமலைவாரதம் வள்ளிமணவாள

மைபுததியேழுந்

கனல்முன

வெய்யகிருதேவர் சையமுடன்விழ

வெல்லயினினுழைந்

புரிவோனே

வெள்ளிமணிமாட மல்குதிருவிதி

வெள்ளிகநகர்மேவும்

பெருமானே. (எ)

தன்னதனான தன்னதனான தன்னதனத்ததந்த

தானான தானந்தான தந்ததான.

591. வாதனசரோருக நயவருமேழக வள்ளிபுனத்திலின்று

காராய்பதி நீயிற்கேதனி

யென்செய்வாரேய

மதசரமாகொடி தெனவொருகானிடை வல்லபமற்றழிந்து

மாலையம லேறுங்காமுக

எம்பிரானே

†இதலியகானிவை †சுதையெனத் தேடுவனெய்திடு மெச்சில்தின்று

||லீலாசல மாடுந்தூயவன்

மைந்தனானும்

* ஒவ்வாறு-ஒத்த. † இதலிய - இதமுன்னன. ‡ சுதையென - அழுதொத்தனென்று. § தேடுவன் - கண்ணப்பசையான். || லீலாசலம் - (அரன்) விளையாடற்கூடல்.

இனையவழி தவிர பழிநெடுவோசனென ஸ்ரீமென் ஸ்ரீபெனச் சலந்து
 நூநுபிர பேசுந் தாசுத் தொழிந்தவாமா
 கலாதகன || பாபநி கிரிவனை வொடுந் அகவறினீர்த்தந்த
 கோபாலம் சிபன் தேவம கிழந்துவாழ்க்
 கழிநெடுவோசன முருக அலாபிய கன்வனநப்பயந்து
 ஆராயக் பாலம்பிறம் . . . . . நிர்த்துனை
 விதமனமாவனி வெருவொடுபொடி வெவன் வ வெருந்க்கின்ற
 நாராயணக் * மாமன் பேலையா னிர்தகோவே
 வினைவயனுடிடை வளை வினையாடிய வென் ஸீரகர்க்கமர்ந்த
 வேலாயுத மேவுந்தேவர்கள் தம்பிரானே. (அ)

†† திருவல்லம்.

தனநதனதானந் தனநதனதானந் தனநதனதானந் தனநதான
 592. நகையொடுதோலுத்தலாதுயரீ நம்நடுகடுவெயென்புறதிலும்
 நலமுறவேயென் றிடது நகால்கன் றுறநகை யாருந் குடினாடே
 விசையுறுநாலம் புலனெறிபேவெங் கனலு ரிர்வேழக் திரியாதே
 விழ மடிபார்முன்புநடுகடுவன் நந்தனுமெனவேதாம் விழல்நாராய்
 இசையுறவேயன் றகையறவழிதும் எழிலிரிவேழம் எணையாளென்
 றிடர்கொடுமூலக் தொடர்வுடனேதும் இடமையாமுன்வருமாயன்
 திசைமுகனாருந் திசையுனியானுந் †† திரிதரவாழுந் சிவன்மூனார்
 தெரிவையர்தாம்வந் தருநடமாடுந் திருவலமேவும் பெருமானே.

வேலூர்.

தனநதாத்தன தானுதானந தனநதாத்தன தானுதானந
 தனநதாத்தன தானுதானந தந்ததான.
 593. அதிகராயப்பொரு ளீவார்கோபடிவர்களை காட்டிக ளீயார்கடிகளும்
 அகலவேடடிகள் மாயாருடிகள் நண்புபோலே

* என - என்பதித்த அளவில். † வ - எவென கடைந் - நீருமீரும் சேர்
 ந்தாற் போலக் கலப்பற்று. ‡ நாதம் - பிரவி § ஒழிந்தவா - ஒழித்தவா.
 || சாபதிகிரி-வில் * க்ரம் § க. லகலம் - நால் வெள்ளவெண்க்க - வென்
 னெனப்பரல். ** மாமன் சமைய - பிரனை †† திருவல்லம் - ரெயில் ஸ்டீட்
 ஷன் இதுவேலூருக்குக் கிழக்கில் 8 மைல் தூரத்திலுள்ளது திரிதர வலகு
 சீழ்ந்துதிருவ

அசடராக்கிகள் மார்மேலேபடு முகைகள் காட்டிகள் கூசாதேவியும்
 அழகு காட்டிக ளாரோடாகிலும் அன்புபோலே
 சதிரதாய்த்திரி வேராயவேசிகள் கருணைநோக்கி லாமாபானிகள்
 தருமுபேட்டைசெய் தோஷாதேவிகள் நம்பொணாத
 சரசவார்த்தையி னாலேவாழ்வெய் விரகமாக்கி விடாமுதேவிகள்
 தகைமைசீத்துண தானேசேர்வதும் எந்தநாளோ
 மதுரைநாட்டினி லேவாழ்வாகிய அருகர்வாக்கினி லேசார்வாகிய
 வாழ்திமேற்றிரு நீறேபூசினி மிர்ந்துகூணும்
 மருவுமாற்றெதிர் விறேதேறிட* அழகிபோற்றிய சீரலாகிய
 மகினமயாற்சமன் வேரோடேகெட வென்றகோலே
 புதியமாக்கினி வீழ்தேனுறல்கள் பகலிராத்திரி யோயா ஆலைகள்
 புரள மேற்செலவூ ர்பாயஅ ணைந்துபோதும்
 புகழினறகடல்நூழ்பார்மீதினிலனகைபோற்பலவாழ்வால்வீறிய
 புலவர்போற்றிய வேலூர்மேகிய தம்மிரானே. (க)

தானுன தந்ததந்த தானுன தந்ததந்த

தானுன தந்ததந்த தனதான.

594. சேலாலமொன்றுசெங்கண் வேலாலுமவென்றுமைந்தர்
 சீர்வாழ்வுசிறதைபொன்ற முதல்காடி
 தேன்மேவு செஞ்சொலின்சொல் தானேதிவந்தணந்து
 தீராததுன்பஇன்பம் உறுமாதர்
 கோலாகலங்கள் கண்டு மாலாகின்றனன்பு
 கூராமல்மங்கியங்கம் அழியாதே
 கோள்கோடிபொன்றவென்று நாடோறுநின்றியங்கு
 கூர்வாய்மைகொண்டிறைஞ்ச அருள் தரராய்
 மாலாலுழன்றணங்கை யாமாமதன்கரும்பின் முதல்காடி
 வாகோடழிந்தொடுங்க முதல்காடி
 வாழ்வானகந்தமுத்த மாறாகிவந்தடர்ந்த
 மாசூரர்குன்றவென்றி மயிலேறி
 மேலாகுமொன்றமைந்த மேனாடர்நின்றிரங்க
 வேலாவெறிந்துகுன்றை மலைவானே
 வேய்போலவுத்திரண்டதோள்மாதர்வந்திறைஞ்ச
 வேலூர்விளங்கவந்த பெருமானே. (உ)

* அழகி போற்றிய-மங்கையர்க்கரசியார் போற்றி.

* விரிஞ்சிபுரம்.

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதான.

595. ஒருவரைச் சிறுமனைச் சயனமெத் தைரின்னில்வைத்
தொருவரைத் தமதலைக் கடையினிற் சுலமவிட்
தொருவரைப் பரபரப் பொடுதெருத் திரியவிட் டதனாலே
ஒருவருக்கொருவர்க் களமையிற் சருவவிட்
டுருவுபத் திரமெடுத் தறையின்மற் றிரியவிட்
டுயிர்பிரிமைப் பதுகருத் தளவிலுச் சிதமெனச் செயுமானார்
தருமயற் ப்ரமைதனிற் றவருறிக் கயலெனச்
சரியையிற் கிரியையிற் றவமுமற் றென துகைத்
தனமவத் தினிலிறைத் தெவருமுற் றிகழ்வுறத் திரிவேனைச்
சகலதுக் கமுமறச் சகலசற் குணம்வரத்
தரணியிற்புகழ்பெறத் தகைமைபெற் றுனதுபொற்
சரணமெப்பொழுதுநட்பொடுகினைத்திட அருட்டருவாயே
குருமொழித் தவமுடைப் புலவரைச்சிறைநில்வைத்
தறவுமுக் கிரம்வினைத் திடுமரக் கரைமுழுக்
கொடியதுர்க் குண அவத்தரைமுதற் றுரிசறுத்திடும்வேலா
குயில்மொழிக் கயல்விழித் துகிரிதழ்ச் சிலைநாதற்
சகிமுகத் தினகைக் கனகுமற் றனகிரிக்
கொடியிடைப் பிடுகடைக்குறமகட்டிருவினைப் புணர்வோனே
கருதுகட் சமமிகட் கமைவுறக் கிறியுடைப்
பறிதலைச் சமணரைக் குலமுதற் பொடிபடக்
கலகமிட்டெலுயிர்க் கழுவினுச்சிமினில்வைத் திடுவேரானே
கமுகினிற் குலைபறக் கதலிபிற் கனிபுகக்
கழையின்முத் தழுதிரக் கயல்குதித் துலவுநற்
கனவயற் றிகழ்திருக்கரபுரத் தறுமுகப் பெருமானே. (க)

* இத்தஸ்தலம் வேலூருக்கு மேற்கே 8-மைல் தூரத்திலுள்ளது.

† கரபுரம் என்பது விரிஞ்சிபுரம்

தனதன்னதான தனதன்னதான தனதன்னதான தனதான
 598 குலையமிரோதி குலியலிழிவ்று குருகினைசபாடி முகமீதே
 குறுகியர்வுலாவ அமுதினினிநானகுதல்புமொரறுபடவேதான்
 பலவிதவினிகை முடனுப்பபாக பரிபுரமுமாட அணைமீதே
 பரிவுதருமான விடமன மொவாக பகநனைபுமரந நினைவாயே
 கிலைமலையதான பரமாதருபா ல சிகிரியுநான குமரேசா
 திருமதுமைமேவுமமனாருலாநதி ஈடா நழுநேற வருவோனே
 கலின்வடிவமான அருகினைபெண்ணை மலபத மாயன் மருகோனே
 கழனிசெடுவானை சுழுவையிமையகரபுரிபிலியுபெருமாளே

597. அழகுபெறுமோலை மருபிநருகைபமருடயநானவிநியாலே
 யவனிபிடராகுமனத்திமொறி யல்பளிநொகா மயலாலே
 உழைபதிகாணு மதலிலமொநாசி புருகிவிடொண்க படிதானே
 யுனதுபதமான கமலமலாநாரு முறைபுநிடமாக வருள்வாயே
 பொழிபுமலபாகமனமு நுருவாராபுருநினைசபாடிபுனைவோனே
 புரதகனராதி கயிலைமலையாநா புகல்வகுமரேச வடிவேலா
 கழையினினையுது மரிமருகமேனி சிறனையகோதி யுடையோனே
 கழனிசெடுவானை சுழுவையிமையகரபுரியிலியுபெருமாளே.

தனனதநததானன தனனதநததானன

தனனதநததானன

தனதான

598 நிகரிப் பஞ்சபூதமு நினைபுடொரமாவியு

நெகிழுவநதுபோபடு

பனிரோதம

நிகழ்தருமபரபாகா விரவயம்பராபர

நிருபஅங்குமாரனெ

பானவேதம்

சகரசங்கசாகர மெனமுழங்குவாதிகள்

சமயபஞ்சபாதகர்

அறியாத

தனிமைகண்டதானகின் கிளியதண்டைகுழ்வன

சரணபுண்டரீகம

தருள்வாயே

மகரவிமபசீகர முகரவங்கவாரிதி

மறுகிவந்துவாய்விட

நெடுவான

வழிதிறந்துகேனைபு மெதர்வலைந்தகூரனு

கடியவந்திராதியர்

குடியேறச்

திருப்புகழ்.

சிகரதுங்கமால்வரை தகரவென்றிவேல்விடு

சிறுவசந்த்ரேசகரர்

பெருவாழ்வே

திசைதொறும்பாபுபதி திசைமுதன்பராவிய

திருவிஞ்சைமேளிய

பெருமானே

தன்ன தன்னதத் தன்ன தன்னதத்

தன்ன தன்னதத் தன்ன தன்னதத்

தன்ன தன்னதத் தன்ன தன்னதத் தன்தான

599 பரவி யுனதுபொற் கரமு முகமுமுத்

தணிபு முரமுமெய்ப் ப்ரபைபு மருமலர்ப்

பதமும் விரவுகுக் குடமு மரினுமுட்

பரிவாலே

படிய மனதில்வைத் துறுதி சிவமிகுத்

தெவரு மகிழ்வுறத் தரும நெறியின்மெய்ப்

பசியில் வருமவர்க் கசன மொருபிடிப்

படையாதே

சாருவியினியருட் புறவு ரொலிமுதற்

பழகு மவரெனப் பதறி யருகினிற

சரச விதமளித் துரிய பொருள்பறித்

திமொனார்

தமது ம்ருகமதக் களப புளகிதச்

சயில நிகர்தனத் திணையின் மகிழ்வுறத்

தழுவி யவசமுற் தருகி மருளெனத்

திரிவேளே

கரிய நிறமுடைக் கொடிய அசரரைக்

கெருவ மதமொழித் தூட்டநன் னுணிபடக்

கழுகு பசிகெடக் கடுகி அபில்லிடுத்

திடுதிரா

கமல அயனும் சதனும் வருணனக்

கினிய நமனும் கரிய லுறைபு*மெய்க்

கணனு மமரரத் தனையு நிலைபெறப்

புரிவோனே

இரைய முத்தியிற் கடுவை மிடறமைத்

துழுவை யதருடுத் தரவு பணிதறித்

திலகு பெறுகடிப் பவர்பு னருளுமுத்

தமவேளே

இசையு மருமறைப் பொருள்கள் தினமுரைத்

தவனி தனிலெழிற் கரும முனிவருக்

கினிய கரபுரப் பதியி லறுமுகப்

பெருமானே. (௨)

*மெய்க்கணன் = ஆக்கமெல்லாக் கணனுரன் இத்திரன்.

தன்னதந்தான தன்னதந்தான

தன்னதந்தான

தன்னதான

300. மருமஞ்சுபூத முரிமைவந்திடாது

மலமிதென்னுபோட

அறியாது

மயல்கொளிர்தவாழ்வு அமையுமெந்தநாளும்

வகையில்வந்திடாத

அடியேனும்

உருகியன்மீனெடு உணர்நினைந்துநாளும்

உலகமென்றுபோர

அறியாத

உருவிமொன்றிலாத பருவம்வந்துசேர

உபயதுங்கபாத

மருள்வாயே

அரிவிரிஞ்சர்தேட அரியதம்பிரானும்

அடிபணிந்துபெரி

கடையூடே

அருளுகென்றபோது பொருளிர்தென்றுகாண

அருளுமைந்தஆதி

குருநாதா

திரியுமும்பர்நீடு கிரியிளநதுகூர்

செருவடங்கவேலை

விடுவோனே

செயலமைந்தவெத தொளிமுழங்குவதி

திருவிரிஞ்சு, மேவு

பெருமானே. (சு)

திருவோத்தூர்.

தன்னதந்தான தன்னதந்தான தன்னதந்தான

தன்னதந்தான தன்னதான

தன்னதான

601. தவர்வாட் டோமரகூலந் தரியாக் காதியகூரும்

தணியாச் சாகரமேழங்

கிரியேழும்

சருகாக் காய்கதிர்வேலும் பொருகாற் சேவலுநீலந்

தரிசுத் தாடியமாவூர்

தினிகாவல்

துவர்வாய்க் கானவர்மானுஞ் சுநாட் டாளொருதேனும்

துணையாத் தாழ்வறவாமும்

பெரியோனே

துணையாய்க் காவல்செய்வாயென் றுணராப் பாகிகள்பாலும்

தொலையாப் பாடலையானும்

புகல்வேலு

இந்தஸ்சலம் காஞ்சிபுரத்துக்கு மேற்கில் சுமார் 20 மைல் தூரத்திலுள்ளது

*பவமாய்த் தாணதுவாகும் பனைமாய்த் தேமணநாதம்
 பழமாய்ப் பார்மிசைவீழும் படிவேதம்
 படியாப் பாதகர்பாயன் றியுடாப் பேதைகள் கேசம்
 பறிகோப் பானிகள்யாருங் கழுவேறச்
 சிவமாய்த் தேனமுதூறுந் திருவாக் காலொலிசோர்வெண்
 டிருநீர் நுலமராடுஞ் சிறியோனே
 செழுநீர்ச் ஠சேய்நதி ஠யாரந் கொழியாக் கோமளம்விசுந்
 திருவேரத் தூர்தனில்மேவும் பெருமானே

திருமயிலை.

தன்ன தன்னதன தன்ன தன்னதன
 தன்ன தன்னதன தனதான.

602. அமரு மமரரினி லதிக னயனுமரி
 யவரும் வெருவவரும் அதிகாளம்
 அதனை யதகரண விதன பரிபுரண
 மமைய னவர்கரண அகிலேச
 நிமிர வருள் சரண நிமிட மதெனவுன
 நிமிர சமிரமய நியமாய
 நிமிட மதனிலுண வலசி வசதவா
 நினது பதவிதா வருவாயே
 ஠சமர சமரசர|| அசுர விதரபர
 ஠ சரத விரதஅயில் விமலோனே
 தகுர்த தகுர்ததிரு திகுர்த திகுர்ததிரு
 தரர ரரரிநி தகுர்தாத
 எமர நடனவித மயிலின் முதுகில்வரு
 மிமைய மகள்குமர எமதிச
 இயலி னியல்மயிலை நகரி லினிதுறையு
 மெமது பரகுரவ பெருமானே.(க)

பவமாய்து ஆணதுவாகும் எனப்பிரிக்க. ஠ சேய்நதி - சேயாறு. ஠சுர
 கொழியா - முத்துகளைக் கொழித்து. ஠ சமரச அரகர - ஒற்றமையான
 பெருந்தன்மையுடைய சேவர் - ணக்கு. || அசுர இதரபா - ப்னகலாகிடகிழான
 அசுரமேல் ஠சரத - மெய்யனே

தனைத் தனதன தனதான.	
003. அயிலொத் தெழுமிரு	விழியாலே
அமுதொத் திடுமாந்	மொழியாலே
சயிலத் தெழுதுணை	முகையாலே
தடையுற் றடியனு	மடிவேனே
கயிலைப் பதியான்	முருகோனே
கடலக் கரைநிறை	யருகேகூழ்
மயிலைப் பதிதலில்	ஈ றைவோனே
மகிமைந் கடியாவ்	பெருமானே. (உ)

தனதன தனதன தனதன தனதன.	
004. அறமிலாவதி பாதகவஞ்சத்	தொழிலாலே
அடியனேன்மெலி வாகிமனஞ்சற்	நிலையாதே
நிறல்குலாவிய சேவடிவந்தித்	தருள்கூடத்
தினமுமேமிக வாழ்வுறுநின்பைத்	தருவாயே
விறல்விசாசரர் சேனைகவஞ்சர்	பொரும்கேவலா.
விமலமாதபி ராமிதருஞ்சற்	புதல்வோனே
மறவர்வாணுதல் வேடைகொளுத்பொற்	புயவீரா
மயிலைமாரகர் மேவியகந்தப்	பெருமானே (ங)

தனை தனதன தனதன தனதன	
தனை தனதன தனதன தனதன	
தனை தனதன தனதன தனதன	தனதான.
005. இகல வருதிறை பெருகிய சலவிதி	
நிலவு முலகினி லிகமுறு பிறவியி	
னினிமை பெறவரு மிடருறு பிருவினை	யதுதீர
இசையு முனதிரு பதமலர் தனைமன	
மிசைய நினைகிலி யிதமுற வுனதரு	
னிவர வுய்கிலி அயர்கிலி தொழுகிலி	உமைபாகர்.
மகிழு மகவென அறைகிலி சிறைகிலி	
மட்டமை குறைகிலி பதிபுணர் வறிகிலி	
வசன மறவுறு மவுனமொ டுறைகிலி	மகதூதர்

மயம தடரிட இடருறு மடியனு
 மினிமை தருமுன தடியவ ருடனுற
 மருவ அருள் தரு கிருபையின் மலிகுவ உதாரணரீள
 சிகர தனகிரி குறமக வினிதுற
 சிலத நலமுறு சிலபல் வரனமு
 திறைய அறைபயி லறுமுடி நிறைதரும் அருண்த
 சீரண புரணி தரணி சீரவண
 சரணு சீரவண பவசுக ரயனோளி
 திரவ பரவதி சீரமறை முடிஅறு பொருணித
 அகர உகரதி மகரதி சிகரதி
 யகர அருளதி தெருளதி வல்வல்
 அரண முரணுறு மசுர்கள் கெட அயில் விடுவோனே
 அழகு மிலகிய புலமையு மகிமைபும
 வளமு முறைதிரு மயிலைபி லனுதின
 மமரு மரகர சிவசுத அடியவர் பெருமாளே.(ச)

தனதன்ன தானதந்த தனதன்ன தானதந்த
 தனதன்ன தானதந்த தனதான,
 806. இணையதில தாமிரண்டு கயல்கனென வேபுரண்டு
 இருகுழையின் மீதடர்ந்து அமராடி
 இலகுசிலை வேள் துரந்த கணையதிலு மேசிறந்த
 இருநயனர் வாரிணங்கு மதிபாச
 பனைமுகையின் மீதணிந்த தரளமணி யார் துலங்கு
 பருவரதி போலவந்த கிணையநூர்
 பயிலுநடை யாலுழன்று அவர்களிட மோகமென்ற
 படுகுழியி லேமயங்கி விழலாமோ
 கணகணென வீரதண்டைசரணமதி லேவிளங்க
 கலபமயில் மேலுகந்த குமரேசா
 கறுவிவருகுரனங்க மிருபிளவ தாகவிண்டு
 கதறிவிழ வேலெறிந்த முருகோனே
 மணிமகுட வேணிகொன்றை அறுகுமதி யாறணிந்த
 மலையிலி னாயகன் தன் ஒருபாக
 மலையரையன் மாதுதந்த சிறுவனென வேவனர்ந்து
 மயிலைநகர் வாழவந்த பெருமாளே.(ரு)

தனதனை தானதத்த தனதனை தானதத்த
தனதனை தானதத்த தனதான.

607. களபமணி யாரமுற்ற வனசமுகை மீதுகொற்ற
கலகமத வேள்தொடுத்த கணையாலும்
கனிமொழிமி னூர்கள்முற்று மிரைவசைகள் பேசவுற்ற
கனலெனவு லாவுபட்ட மதியாலும்
வனமையணி நீடுபெய்த பயன அனை மீதுருக்கு
வனிதைமயல் நாடி நித்த நலியாதே
வரியனியு லாவுதுற்ற இருபுயம ளாவிவெற்றி
மலரணையில் நீயனைக்க வாவேணும்
தளபமணி மார்பசகர தானரிமு ராரிசர்ப்ப
துயிலதர னாதரித்த மருகோனே
சுருதிமறை வேள்விமிக்க மயிலைகர் மேவுமுகர்
தூகதக லாபபர்சை மயில்வீர
அளகைவணி கோர்குலத்தில் வனிதையுயிர் *மீளழைப்ப
† அருள்பரவு பாடல்தொற்ற குமரேசர்
அருவரையை நீறெழுந்திருதர்தமை வேறுறுத்த
அமரர்பதி வாழவைத்த பெருமானே (௬)

தனனதான தானன தனனதான தானன
தனனதான தானன தனதான.

608. கடியவேக மாருத விரதகுத ராபாதர்
கலகமேசெய் பாழ்மடர் வினைவேடர்
கபடவீன ராகாத இயல்புநாடி யேரீடு
கனவிகார மேபேசி நெறிபேணக்
கொடியனேது மோராது விரகபாஸ் மேழுடு
குடிவின்மேவி யேநாளு மடியர்தே
குலவுதோகை மீதாறு முகமும்வேலு மீராறு
குவனாவாகும் நேர்காண வருவாயே

* மீளழைப்ப - மீள அழைப்ப. † இது திருமயிலாப்பூரில் எழும்பைப்
பெண்ணுக்கிய திருஞானமடந்தசுவாமிகள் சரித்திரத்தைக் குறித்தது.

திருப்புகழ்.

சு.உ.க.

படியினோடு மாமேரு அதிரவிசி யேசேட
 பணமுமாட வேந்தி வரைசாடிப்
 பரவையாழி நீர்மோத நிருதர்மான வானுடு
 பதியதாக வேலேவு மயில்வீரா
 வடிவுலாவி யாகாச மிளிர் பலாவி னீள்சேரலை
 வனசவாவி பூவோடை வயலோடே
 மணிசெய்மாட மாமேடை சிகரமோடு வாகான
 மயிலேமேகி வாழ்தேவர் பெருமானே.(எ)

தனனா தனதானன தனனா தனதானன
 தனனா தனதானன தனதான.

109. திணாவார் கடல்சூழ்புவி தனிலே யுலகோரொடு
 திரிவே னுனையோதுதல் திகழாமே
 தினநா னுமுனேதுதி மனதா ரபினேசிவ
 கதனை*திரி தேவர்கள் தலைவாமால்
 வரைமா துமையாள் தரு மணியே குகனேயென
 அறையா அடியேனுமுன் அடியாராய்
 வழிபா டுறுவாரொடு அருளா தரமாயிடு
 மகநா னுளதோசொல அருள்வாயே
 இறைவா ணதேவனு மிமையோரவ ரேவரு
 மிழிவா கிமுனேயியல் இலராஜி
 இருளா மனதேயுற அசுரே சர்களைமிக
 இடரே செயவேயவர் இடர்தீர
 மறமா அயிலேகொடு உடலே யிருகற்றெழ
 மதமா மிகுசுரனை மடிவாக
 வதைவே செயுமாவலி யுடையா யழகாகிய
 மயிலா புரிமேகிய பெருமானே.(அ)

தனதன தனதன தாந்ததானன
 தனதன தனதன தாந்ததானன
 தனதன தனதன தாந்ததானன தனதான.

110. நிஃரதரு மணியணி யார்ந்தபூரித
 ம்ருகமத களபகில் சாந்துசேரிய
 இளமுனகையுர மிசை தேரய்ந்து மாமலர் அணைமீதே

*திரிதேவர்கள் மும்மூர்த்திகள்.

நெகிழ்தர அரைதுகில் வீழ்ந்துமாமதி
 முகம்வெயர் வெழுவழி பாய்ந்துவார்குழை
 யொடுபொர இருகர மேந்து நீள்வளை யொலிகூர
 விசைமலர் செறிசூழல் சாய்ந்துநூ புர
 மிசைதர இலகிதழ் மேந்துவாயமு
 தியல்பொடு யெருகிய வாஞ்சையேதக வியனும்
 வினையனை யிருவினை யீண்டுமாமுதலு
 விடர்படு சுழியிடை தாழ்ந்துபோமதி
 யிருகதி பெறஅருள் சேர்ந்துவாழ்வது மொருநாளே
 பரையபி னவைசெவை சாம்பவியுமை
 யகிலமு மருளரு ளேய்ந்தகோமளி
 பயிரகி திரிபுரை யாய்ந்த நூல்மறை சதகோடி
 பகவதி யிருகட ரேந் குகாரணி
 மலைமகள் கவுரி*வி தார்ந்தமோகினி
 படர்ச்சடை யவனிட நீங்குறாதவள் தருகோவே
 குரைகடல் மறுகிட மூண்டகூரர்க
 ளணிகெட நெடுவரை சாய்ந்துதூளெழு
 முடுகிய மயில்மிசை யூர்ந்துவேல்விடு முருகோனே
 குலநறை மலரளி சூழ்ந்துலாவிய
 மயிலையி லுறைதரு சேந்தசேவக
 குகசர வண்பவ வாய்ந்த தேவர்கள் பெருமாளே . (க)

தனதன தத்தன தானு தானன
 தனதன தத்தன தானு தானன
 தனதன தத்தன தானு தானன தனதான .

611, வருமயி லொத்தவ ரீவார் மாமுக
 மதியென வைத்தவர் தாவா காமிகள்
 வரிசையின் முற்றிய வாகா ராமியல் மடமாதர்
 மயலினி லுற்றவர் மோகா வாரிதி
 யதனிடைபுக்கவ ராளாய் நீணிதி
 தருவிய லுத்தர்கள் மாடாமாமதி மிகமுழங்கி

* விதார்த்த- 1) து ஆர்ந்த, சுந்திரனைத் தரித்த, 2) முழங்கிமுழங்கிதவன்.

தருபர வுத்தம வேளே சீருறை

அறுமுக நற்றவ லீலா கூருடை

அயிலுறை கைத்தல சீலாபூரண

பரபோக

சரவண வெற்றிவி னோதா மாமணி

தருமர வைக்கடி.* நீதா வாமணி

மயிலுறை யுத்தம நாநா நீடூருள்

பெறுவேனோ

திரிரி தித்தி தீநீ தீதி

தொகுதொகு தொந்தொகு கோதோதோதிரு

திமிதிமி தித்திரி கீதுஜே தீதிரி

தொதித்தோ

தெனவரி மத்தா நீதார் தேமுழ

திடுவென மிக்கியல் வேதா வேதொழு

திருநட மிட்டவர் காநேரடிய

குருபோதம்

உரைசெயு முத்தா வீரா நாரணி

உமையவ னுத்தர பூர்வா காரணி

உறுஜக ரக்ஷணி நீரா வாரணி

தருசேயே

உயர்வர முற்றியகேசவே யாரண

மறைமுடி வித்தக கேவே காரண

ஒருமயி லைப்பதி வாழ்வே தேவர்கள் பெருமானே.(60)

திருவான்மியூர்.

தனதான தானதன தனதான தானதன

தனதான தானதன தனதான.

612. குசமாகி யாருமலை மரைமாதுணாலினை

குடிலான ஆல்வயிறு

குழையூடே

குறிபோகு மீனவிழி மதிமாழு காருமலர்

குழல்கார தானகுண

மிலிமாதர்

புசவாசை யால்மனது உண்காடி டாதபடி

புலையேனு லாகிமிகு

புணர்வாகிப்

புகழான பூமிநிசை மடிவா பிருதவகை

பொலிவான பாதமலர்

அருள்வாயே

ஸிசநார னுதிதிரு மருகாவு லாசமிரு
 நிகழ்போத மானபர முருகோனே
 நிதினான போதமர னிருகாதி லேபுதவு
 நிபுணாவி சாசரர்கள் குலகாலா
 திசைமாமு காழியரி மகவான்மு னோர்கள் பணி
 சிலநாத ராலமயில் அமுதேசர்
 திகழ்பால மாகமுற மணீமா - மேனையுயர்
 திருவான்ரி யூர்மருவு பெருமானே

மாடம்பாக்கம்

தான தந்தன தானுதானன தான தந்தன காணுதானன
 தான தந்தன தானுதானன தனதான
 113. தோடுருக்குறையாலேகோல்வனை சூரேசுவர களாலேயுத்தரு
 சிதமென் தூர லாலேதூமணி நகையாலே
 தூமமென்குழ லாலேயுறிய தேனில்வந்திழ லாலேயாலி
 லோசனங்கனி னூலேசோபித அழகாலே
 பாடகம்புனை தானாலேமிக வீசுதண்பனி நீராலேவளர்
 பாரகொங்கைகளாலேபுகோலிய விலைமாதர்
 பாலகங்கனி னூலேயான்மயல்முழ்கின்றய ராதேநுபுர
 பாதபங்கய மீதேயாள்வது கருதாயோ
 நீராடருஞ்சுடர் தானுலேயுதுசி வாகமங்கனி னூனேபதவ
 நாததந்தரக லாமாபோதக வடிவாமி
 நால்விதந்தரு வேதாலேதமும் நாடி நின்றதொர் மயாதீதம
 னூலயந்தரு நாதாசூறிரு புயவேளே
 ||வாடயங்கிய வேலாலேபொரு சூர்தடிந்தருள் வீராமாமயி
 லேறுகந்தவி னூதாசூறென அரணர்முன்
 வாசகமபிற வாதோர்ளுனசு கோதயம்புகல்வாசாதேசிக
 மோடையம்பதிவாழ்வேதேவர்கள் பெருமானே(க)

■ இந்த ஸ்தலம் வெண்-லூர் மெயில்ஸ்டேஷனுக்குக் கிழக்கு ■ ஸ்பல்
 ரத்திலுள்ளது. + குழை - காது, இஃது ஆகுபெயர். † கோலிய - வளை
 1. நீ நாடருஞ்சுடர் - சிவபெருமான். || வாடயங்கிய-வான்+தடங்கிய -
 றிபொருத்திய. || வாசாதேசிகள்-உபதேசதரு. 0 மோடையம்பதி பெண்
 7 மாடம்பாக்கம்.

திருப்போருர்.

தனத்தா தானன தானு தானன
தனத்தா தானன தானு தானன
தனத்தா தானன தானு தானன தனதான.

614. *அனுத்தே நேர்மொழி யாலே மாமய
லுடைத்தார் போலவு மோர்நா னானதி
லெத்தே தூதுகள் நூறுநுனதும் விடுவார்கள்
அழைத்தே விடினிலேதா நேருவர்
நகைத்தே மோடிகளாவார் காதலொ
டடுத்தே மாமுகை மீதே மார்புற அணைவார்பின்
குனித்தே பாகிலை வீவார் பாதியில்
கடிப்பார் வாயிதழ் வாய்நீ ரானது
குடிப்பார் தேனென நானு லீலைகள் புரிவார்கள்
குறித்தே மாமய லாலே நீள்பொருள்
பறிப்பா ராகுகள் சூழ்மா பாதக
குணத்தார் யாதர்கள் மேட்டா சாவிட அருள்வாயே
வணத்தே வேடுவர் மாதா மோர்மினை
யெடுத்தே தான்வர வேதான் யாவரும்
வளைத்தே சூழவு மோர்வராளால்வெ லும் விறல்வீரா
மலர்த்தே னோடையி லோர்மா வானதை
பிடித்தே நீள்கரடிவாதா டாழியை
மனத்தா லேவிய மாமாலானவர் மருகோனே
சினத்தே சூரர்கள் போராய் மாளவு
மெடுத்தோர் வேல்விடு தீரா தாரணி
திருத்தோளாஇருப்பாதா தாமரை முருகோனே
திருத்தேரஞ்சும்மதி னேரார் தூபிக
ளடுக்கார் மாளிகை யேநீ னேருள
திருப்போ ருருறை தேவா தேவர்கள் பெருமானே.(க)

* அனு - அந்ம். † னா - ஆனா. ‡ வாதாடாழியை - வாதாடா
ஆழியை. பாடலா டாடா-பாதா

தனத்தா தானத்தா தனத்தா தானத்தா
தனத்தா தானத்தா தனத்தா

615. உருக்கார் வாளிகண்கள் பொருப்பார் வார்தனங்கள்

உகப்பார் வாலாந்தர னுதனாலாம்

உருச்சேர் நீண்மருங்குல் பனைத்தோ னோதிகொண்ட

லுவப்பா மேல்விழுந்து திரவோர்கள்

அருக்கா மாதர்தங்கள் வரைக்கே யோடியின்ப

வலைக்கே புணுகென்று அதிபாவி

அசட்டால் முகிகின்ற மசக்கால் மாயுமிந்த

அவத்தா லீனயின்றி யருள்வாயே

எருக்கார் தாளிதும்பை மருச்சேர் போதுகங்கை

யினைச்சூ டாதிரப்பர் புதல்வோனே

இருக்கா லேநினைந்து முதிப்பார் நாலினெஞ்சி

லிருப்பா யானைதங்கு மணிமார்பா

செருக்கா லேமிசூந்த கடற்கூர் மாளவென்ற

திறச்சேர் வேல்கொண்ட முருகோனே

தினைக்கோர் காவல்கொண்ட குறத்தேன் மாதுபங்க

திருப்போ ருரமர்ந்த பெருமானே. (2)

தானதானன தானன தானதானன தானன

தானதானன தானன தனதான.

696. சீருலாவிய வோதிம மானமாநடை மாமயில்

சேயசாயல்க லாமதி முகமானூர்

தேனாலாவிய மாமொழி மேருநேரிள மாமுகை

சேலாலாவிய கூர்விழி குமிழ்காசி

தாருலாவிய நீள்குழல் வேயளாவிய தோளியர்

சார்பிலேதிரி வேணின் அருளாலே

சாமவேதியர் வானவ ரோதிகாண்மலர் தூசிய

தாளில்விழி குகருள் புரிவாயே

காருலாவிய நீள்புன வேடர்மால்வரை மீதுறை

காவல்மாதினெ டாவல்செய் தனைவோனே

காணகுகம வேதபு ராண நூல்பல வோதிய

காரணகருணாக முருகோனே

திருப்புகழ்:

போளூசர் கிய சூரனை வாரிசேற்றெழ வேல்கிடு

பூபசேவக மாமபிஸ்

மின்னியோனே

போதன் மாதவன் மாதுமை பாதி யாதிபு மேல்சாழ

பேரிமாநகர் மேலிய

பெருமாதேவர். (ஈ)

தன்ன தான தான தான தான தான தான தான

தன்ன தானை காணா தன தான .

617. தீர்தமாமன மாமட மடமையேனிட நானா

தமிழரமேயரி (சூரிய)

¹ **லா. அ.**

தினகராசிவ காரண புனக புஷிண ஆரண

சிவசுதாவரி நாரணன்

புதிதேகாண

குமரிசாமனை மாதுமை அமலியாமனை பூரணி

குணகலாச்சித்ரா ராஜணி

தருகோவே

குருகுலாகும தேசுர சீரவணுசுந மோசுர

குறவர்மாமக ளாசைகொவர்

40

பமரபாரப்ர பாருண படலதாரக் மாநத

†பசுரபாடன பாஸித

பக்கங்கள்

புகிதபாரண வாரண துவசௌடக மாமயில்

பரவுபாணித பாவல

பயோக

சம்புரா மத சாதல சமயமாறி(ந) தேவத

சமயநாயக மாமயில்

முதுவீர

சகலலோகமு மாசறு சகலவேதமு மேதொழு.

சமரமாபுரி மேனிய

பெருமானே. (ஈ)

உத்தரமேரூர்.

தன்ன தன்ன தனதான தன்ன தன்ன தனதான

தன்ன தன்ன தன தான தன தான.

648. சுருதிமறைக ளிருநாலு திசையிலதிபர் முனிவேயார்கள்

அகநிலிநுடி யெழுபேர்கள்

சுடர்மலர்

சொல்லில் முடிவில் வெகுருப் பகுதி புருடர் நவநகர்

தொலைநிலை ஸ்தலகோர்கள்

மனறியார்கள்

*தமிழ்-தென்கிழை. †பகரம்-பகரம். ‡பகுதியுடர்-பகுதியுடர்.

அரியசமய மொருகோடி அமரர் சரணர் சதகோடி
 அரியமயனு மொருகோடி யிவர்கூடி
 அதிய அறிய அறியாத அடிகளறிய அடியேனும்
 அறிவுளறியு மறிவூற அருள்வாயே
 வரைகள் தவிடு பொடியாக நிருதர்பதியும் அழிவாக
 மகரசலதி அளற்கு முதுகூரும்
 மடிய அலகை நடமாட ஹியவனிதை மகிழ்வாக
 மவுலிசிதறி இறைதேடி வருநாய்கள்
 நரிகள்கொடிகள் பசியாற உதிரந்திக ளலைமோத
 நமனும்வெருவி யடிபேண மயிலேறி
 நளினவுபய கரவேலை முடுகுமுநுத * வடமேரு
 நகரியுறையு மிமைமயோர்கள் பெருமானே. (க)

தான தந்த தான தந்த தான தந்த தான தந்த
 தான தந்த தான தந்த தன தான.

தோலெலும்பு சீரம்பு பிள்ளுன்ற கோழைபொங்கு
 சோரிபிண்ட மாயுருண்டு வடிவான
 தூலபங்க காயம்வம்பு லேசுமந்து நான்மெலிந்து
 சோருமிந்த ரோயகன்று துயராற
 ஆலமுண்ட கோனகண்ட லோகமுண்ட மால்விஞ்ச
 ஞானங்க ளாகமங்கள் புகழ்தாளும்
 ஆனங்கள் முவிரண்டு மாரிரண்டு ந்தானுமங்கை
 பாடல்வென்றி வேலுமென்றும் நினைவேனோ
 வாலசந்தர சூடிசந்த வேதமந்தர ரூபியம்பை
 வானிபஞ்ச பாணிதந்த முருகோனே
 மாயையெந்து வேகமைந்து பூதமைந்து நாதமைந்து
 வாழ்பெருஞ்ச ராசாங்கள் உறைவோனே
 வேலையன்பு கூர்வந்த ஏகதந்த யானைகண்டு
 வேடர்மங்கை யோடியஞ்ச அணைவோனே
 விரமங்கை வாரிமங்கை பாரின்மங்கை மேவுகின்ற
 மேருமங்கை யாளவந்த பெருமானே. (உ)

சுருதி-உத்தரமேரூர் டிபஞ்சபாணி என்பது பார்வதிக்குரியவர்.

திருப்புகழ்.

சுசுசு

தான தத் தன தான தான தத் தன தான
தான தத்தன தான தன தான.

620. நீன்புயற் குழல்மாதர் பேரினிற் க்ருபையாகி
நேசமுற் றடியேனு நெறிகேடாய்
நேமியிற் பொருள்தேடி யோடிவெய்த் துளம்வாடி
நீதியிற் சிவவாழ்வை நினையாதே
பாழினுக் கிரையாய நாமம்வைத் தொருகோடி
பாடலுற் றிடவேசெய் திடுமோச
பாவிபெய் படிவாழ்வ னேயர்கட் குள தான
பார்வைசற் றருளோடு பணியாயோ
ஆழியிற் றுயில்வோனு மாமலர்ப் பிரமாவு
மாகமப் பொ டுளோரும் அனைவோரும்
ஆனைமத் தகவோனும் ஞானமுற் றியல்வோரு
மாயிரத் திருநாறு மறையோரும்
வாழுமுத் தாமேநர் மேவியற் புதமாக
வாகுசித் திரதோகை மயிலேறி
மாறெனப் பொருகுர னீறெழப் பொருமவேல
மான்மகட்குள னான பெருமானே. (௩)

தான தந்தன தத்தானத்தன
தான தந்தன தத்தானத்தன
தான தந்தன தத்தானத்தன தன தான.

11. மாதர்கொங்கையில் வித்தாரத்திந்
மார்பிலங்கிய முத்தாரத்தினில்
வாசமென்குழ லிற்சேலைப்பொரும் விழிவேலில்
மாமையொன்றும லர்த்தாள் வைப்பினில்
வாகுவஞ்சியில் மெய்த்தாமத்தினில்
வோரிளம்பிறை யைப்போல்நெற்றியில் மயலாகி
ஆதாங்கொடு கெட்டேயிப்படி
ஆசையின்கட லுக்கேமெத்தவும்
ஆகிநின் றுத வித்தேறித்தலும் அலைவேலே

ஆறிரண்டுப ணைத்தோளற்புத
 ஆயிரங்கலை சுத்தாமத்திப
 அயுழன்நலை கிற்பேனுக்கருள் புரிவாயே
 சாதனங்கொடு தத்தாமெத்தன
 வேரடந்துபொய் பித்தாவுத்தர
 மேதெனும்படி தற்காய்நிற்பவா சபையுடே
 தாழ்வில்சுந்தர ணைத்தானொற்றிகொள்
 நீதிநந்திர நற்சார்புற்றருள்
 சாலனின் அசு மாத்தாவெற்றிகொள் அரன்வாழ்வே
 வேதமுங்கி ரையசுழுநித்தமும்
 வேள்வியும்புவி யிற்ப்பித்தருள்
 வேர்விழும்படி செய்தே தர்மெய்த்தமிழ்மறையோர்னாழ்
 மேருமங்கையி லத்தானித்தக
 வேலொடும்படை குத்தாவொற்றிய
 வேடர்மங்கைகொள் சித்தாபத்தர்கள் பெருமானே.(ச)

மதுராந்தகம்.

தனதாந்தத்தத் தனதனத்தத்
 தந்தனத்தனந்த தனதான.
 624. குதிபாய்ந்திரத்தம் வடினானைத்தொக்
 கிந்திரியக்குரம்பை வினைகூர்தூர்
 குணபாண்டமுற்ற கிலமெனக்கைக்
 கொண்டினைத்தயர்ந்து சுழலாதே
 உதிதாம்பரத்தையுயிர்கெடப்பொற்
 கிண்கிணிச்சதங்கை விதகித
 உபயாம்புயப்பு ணையபிணிப்பற்
 றுங்கருத்தையென்று தருவாயே
 கதைசார்ங்ககட்கம் வளையடற்குக்
 ாந்தரித்தகொண்டல் மருகோனே

திருப்புகழ்.

சுசுரு

கருணஞ்சனக் க மலநிழிப்பொற் பைம்புனக் கரும்பின்	மணவாளர்
மதனூந்தகர்க்கு மகவெனப்பத் மந்தனிற்பிறந்த	குமரேசர்
மதுரார்தகத்து வடதிருச்சிற் றம்பலத்தமர்ந்த	பெருமானே. (க)

628. சயிலாங்கனைக்கு ருகிபிடப்பக் கங்கொடுத்தநம்பர்	வெஞ்சாரி
சதிதாண்டவத்தர் சடைபிடித்துத் கங்கைவைத்தநம்பர்	மணவாளர்
செயல்மாண்டுசிந்த மனிழந்தகத் தவம்பெறப்பகர்ந்த	ஷபதேசம்
சிறியேன்தனக்கு முறைமெயிற்சற் றுங்குருத்துவங்கு	றையுமோதான்
அயில்வாங்கியெற்றி புத்தியிற்*கொக் கன்தனைப்பிளந்து	சுரர்வாழ
அகிலாண்டமுற்று நொடியினிற்சற் றுந்திறற்பரசண்ட	முழுநீல
மயில்தாண்டவிட்டு முதுகுலப்பொற் குன்றிடித்தகந்தர்	மணிவோதா
மதுரார்தகத்து வடதிருச்சிற் றம்பலத்தமர்ந்த	பெருமானே. (உ)

தனதாந்தன தானதனந்தன தனதாந்தன தானதனந்தன தனதாந்தன தானதனந்தன	தந்ததான.
--	----------

624 மனைமாண்கத ரானசுணங்கரு மனம்பேந்தினை யானதனங்கரு மடிவேன்றனை யின அணங்குறு	வம்பராதி
---	----------

*கொக்கன் - மாமராகிய குரன்.

மயமாம்பல வானகனங் துல
 மெனப்ராந்தியும் யானெனதென்று
 வனவாம்பிர மாதொனங்குறி யின்பசார

இனவாம்பரி தான்யதனம்பதி
 விடவன்றெனை மோனதடம்பர
 மிகுதாம்பதி காண்கணங்கன வும்பரேசா

இடவார்த்தன சாறுநயம்பெறு
 கடகாங்கர கோனவியம்பர
 இடமாங்கன தாலொருமபடி யென்றுதானே

நனதார்கன தானதனந்தன
 தெனதோங்கிட தோனதனங்கிட
 தனவாம்பர மானகடம்பரில் எம்பிரானார்

தாமதாங்குந்த தாயமாங்கம
 மெனவோம்பிது தானவனம்படர்
 தகுதாம்பிர கோவிதாங்குந்த வும்பர்வாழ்வே

முனவாம்பத ஆடி கவந்தன
 முயல்வான் சிடி மாடி மையங்கரர்
 * முகதாம்பிர மேவுறுதப்பரம ட்சங்கனாறு

முகதாம்பிர மோடமர்ப்பரன
 மதுராதக மாநகாந்திகத்
 † முருகாந்திர மோடமரும்பர்கள் தம்பிரானே. (க)

§பேரைநகர்.

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
 தானதன தானதந்த தானதான.

625. நீலமயில் சேருமந்தி மாலைநிக ராகியந்த
 காரமிக வேகிறைந்த குழலாலும்

நீடுமதி ரேகடுன்ப மாகியச லாபசந்தர்
 னேர்தரு முகாநலிந்த மதனாலும்

* முகதா ஆம் பின்ன-எதிரில் தோற்றிய தம்பி. † சம் சண-அழகு
 செய்யின்ற கட்டமாகிய † முருக அம் தி மொடு அ.ர் எனப்பிரிக்க § பேரா
 நகர் என்பது டெரும்பேறு அச்சியபாக்கத்திற்குடுத்த டெயில்லேஸ்டேஷன்.

ஆலினிக ரானவுந்தி யாநாமட வாகனத் தங்கள்
 ஆசைமலை விசிகெவ்வடை விழியாலும்
 ஆரமணி புணவரிந் தபாதிந் புழை யாதிநெஞ்சு
 ளாகிமயல் ரா னுழன்று திரிவேனோ
 கோலவுரு வாயெழுந்து பாநதின யேரிடந்து
 கூவிடுமு ராரிவிண்டு திருமார்பன்
 கூடமுறை நீடுசெம்பொன் மா* மதலை யூடெழுந்த
 கோபவரி நாரகிவன் மருகோளே
 பிலிமயில் மீதுறைந்து முத்தமை யேடுபயங்கொள்
 பேர்பெரிய வேல்கொள் செங்கை முருகோளே
 பேடமட வோதமங்கன் கடிவி யாடுகின்ற
 பேறைநகர் வாழவந்த பெருமாளே.

†திருவக்கரை.

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
 தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
 தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன தனதான.

36. பச்சிலை யிட்டுமு கத்தையி னுக்கினர்
 குத்திர வித்தைரி குந்தர மத்திகள்
 பப்பர மட்டைகள் வரப்பொருள் பற்றிடகினைவோர்கள்
 பத்திரி னைத்தவ ளந்தர பத்திரி
 யொத்தக கைப்பின்னி டிப்பின் னம யக்கிசர்
 பகூழி குத்திட முக்கனி சர்க்கரை யிதமுறல்
 எச்சி வளிப்பவர் கச்சண் டெம்மையில்
 இச்சக மெத்தடி வர்த்தக யத்திகாடும்
 எற்றிய தைத்து லுளைத் தம யக்கிடு மடமாதர்
 இச்சையி லிப்படி தித்தம னத்திவர்
 பெற்றுல சுத்தவர் சித்தியெ னத்திரி
 இத்தொழி லிக்குணம் விட்டிட நற்பதம் அருள்வாயே
 நச்சர விற்றுவில் பச்சையு கிற்கரு
 ணைக்கடல் பத்மம லர்த்திரு வைப்புணர்
 நத்துத ரித்தக ரத்தர்தி ருத்துள வணிமார்பர்

■ மதலை-தூண். †இத்த ஸ்தலம் மயிலம் ரெயில்வேஸ்டேஷனுக்குச் சமீபத்திலுள்ளது.

நட்டந சூத்தட லிற்பொரு வெற்பனை

நட்டர வப்பணி சுற்றிம தீர்துளம்

நத்தமு தத்தையெ முப்பிய னித்தவர்

மெய்க்கோவை

கொச்சைமொழிச்சிக றுந்தனிழிச்சிக

முத்தி வடச்சிபெ (ந)க்தத ணக்தி(5)

முத்தித னக்ரும னப்ரிய முற்றிடு

சுமோதா

கொத்தனிழ் பத்மம் லர்ப்பழ னத்தொடு

(சுற்றம் ஐந்தாம் தைப்பிள்ளை சுற்றிய

கொட்புள நற்றிரு வக்கசையுற்றுதை பெருமானே. (க)

* சுவாமிநாதர்.

தன தன தான தான தன தன தான தான

தன தன தான தானை   தன தான.

627. அடல்வடிவேல்கள் வாங்கிக் கானவாங்கியோடல்நேர்படு

மயில்விழிபா ஓமாளேனு

ம.தவேழத்

தளவியகோடுபோல்வினை யளவளவானகூர்முனை

யதின் முகமூடு மரடையின்

அழகா இம்

தூயிடுடையாலும்வால்கள் தூயர்வுறமாயமாயொரு

தனிவட ஹுமாதர்கள்

தமிழ்நாடு

தொழுதவர்பாதமோதியுன் வழிவழியாளனாயுயர்

இலையலைமாறுபோலாயிர்

சுழல்வேலை

அடவியுனுடுவேடர்க ளரிவையொடாசைபேசிய

மடிதொழுதாடுமாண்மையு

முனையேரனே

அழகியதோவிராறுடை அழகுகவேளெனவுரை

அறிவுடனே துமாகவர்

பெருவாழ்வே

விடை: யெறுமீசர்நேசமு மிகநீனைவார்கள் தீயனை

யுகநெழிதோடமேலணை

பவர்ஸூதூர்

வினாசெறிதோகைமாதர்கள் வீரகுடனுமாதையில்

விறல்மயில்மீதுமேலிய

பெருமாளை, (க)

* இந்தஸ்தலம் விழுப்புரம் ரெயில் ஸ்டேஷனுக்குச் சமீபத்திலுள்ளது.

† ஐதும் - வதும்.

தந்தத்தன தானுதன தந்தத்தன தானுதன
தந்தத்தன தானுதன தனநான.

628. கண்கயற்பினை மாளேனிற வுண்டெனக்கறை தேவானுதன
நன்குமைக்கின மாமாமென முனையான
கஞ்சமொத்தெழு கூர்மாமுகை குஞ்சரத்திடு கோடோடுற
விஞ்சமைப்பொரு காரகோதைகொ யெர்காலன்
பெண்டனக்குள கோலாகல மின்றெடுத்தினை யோராவின்
†மன்பிடிப்பது போலீள்வடி ஷடைமாதர்
பின்பொழித்திடு மாமாயை லன்புலவத்தழி யாதேயுறு
கிஞ்சிலத்தினை தாள்பேலிட அஞ்ளதாராய்
விண்டனக்குற வானேனுடல் கண்படைத்தவன்வெதாவொடு
விண்டுவித்தகன் வீழ்தாரினர் விடையேறி
‡வெந்தனத்துமை யாள்மேவிய சந்தனப்புய மாதிகாரர்
வெங்கயத்துரி யார்போர்வையர் நிருவாழ்வே
தண்புடைப்பொழிக்குழ்மாதையிலநண்புவைத்தருள் தாராதவ
முங்கிளைத்திட வானீள் திசை யோடுதவித்
தண்டாக்கர்கள் கோகோவென விண்டிடத்தட மாமீயிசை,
சண்டனிக்ரம வேலேவிய பெருமானே. (உ)

தனதன தானத்தானன தனதனதானத்தானன
தனதன தானத்தானன தனநான.

629. கருமுகில்போல்மட்டாகிய அளகிகள் தேன்றபாகொடு
கனியமுதூறித்தேறிய மொழிமாதர்
கலகிகள்ரோரொப்பாகிகள் மதனிகள் காமக்கோதிகள்
கனதனபாக்காரிகள் செயலோடே
பொருதயல்வானைத்தாயி விழியினர்நுறைக்காரிகள்
பொருளளவாசைப்பாடிகள் புவிமீதே
பொதுவிறன்போகப்பாசிகள் வசமழியேனுக்கோருள்
புரிவதுதானெப்போசது புகல்வாயே
தருவடுதீரக்குரர்கள் அளக்கினை மாளத்துவெழ
* சமனிலையேறப்பாரொடு கொடியிழத்

* அமை-முகில். †மன்-மிக. ‡வெம்-விருப்பம்.

தன தன தான த்தரனன என இசைபாடிப்பேய்ப்பல
தகையுணவேவ்விட்டேளிய தனிவீரா
அரிதிருமால்சக்தராயுத னவவினையாந் முத்தாரநகை
அழகுடையான்மெய்ப்பாஅந்ம யருள்பாலா
அவ்வொடுபுனைத் தாரந்தி அதுகொடுவேணிச்சூடிய
அழகர்தென்மாதைக்கேயுறை பெருமானே. (ங)

தான் தன தன தன தன தன தன
தான தன தன தன தன தன தன
தான தன தன தன தன தன தன தன தான-

632. காலமுகிலென நினைவுகொடுநிலி
காதியமர்பொரு துனையெனவெனநிர்
காணுமிதுவென இளைஞர்கள் கனிதளிடு கயலாலுங்
கானமமர்குழ லிரையார்சிலுகொடு
காசினளவொரு துலையனுமன தினர்
காமரிவர்க்கு கபடிசுந் படி னுசொல் கலையாலும்
சாலமயல்கொடு புனதென தன
பாரமுறவன முருகநிழ்மகளை
சாயல்தனின்மிகு கலவிலிழிவுறும் அடியேனை
சாதிஞ்ஞமுது படியினின்முருகிய
தாழ்வதறிவிடை தாரு னவெனியுயர்
தாள மடைந்து தவநினைவது தருவாயே
வேலைதனில் சிழி துதிப்பவனவனை
வேயினிசையது நிகாநகரி லருள்பவன்
வீரதுரகத கரபதி லனியையர் கரமீதே
வேறுவடிவுகொ டுறிவெனெய்தநிரது
வேடை சொட லமு சுருள்ய பொருதினில்
வீசுகழி றுடனடி பதி நேயவன் அதிகோப
வாலியுடனெழு மரமநிசுமன்
வாகுமுடியொரு பகைகாமிருபது
மாளவொருசாம் வீடுமொருகரியவன் மருகோனே
வாசமுறுமலர் விசிறியபரிமள
மாதைகரத்தளி லுறையுமொரமுருக
வானிஷியவ ரிடர்கெடஅருளிய பெருமானே. (ச)

*தச்சுர்.

- தத்தாதனத்தான தாதத்தத்தந்த
தத்தாதனத்தான தாதத்தத்தந்த
தத்தாதனத்தான தாதத்தத்தந்த தனதான
631. அச்சாமியுக்காணி சாட்டித்தடைத்தி
செப்பார்முனைக்கோடு நீட்டித்தாரங்க
னேப்போலவிழிச்சுடலைமேலோங்கிருவைத்து உறவாய்
அக்கானெனக்காலம் டட்டித்தபங்க
வைத்தாயெனப்பெய்தி முனைச்சொரிந்து
அக்கானொழுந்தாலமேல் திறிநுந்தி நிலையாசை
வைச்சாயெனப்பாந் தப்பித்தபங்க
செப்பார்முனைக்கோடு நீட்டித்தாரங்க
மட்டேயானப்பாந் தப்பித்தபங்க அதுனலே
மைப்பாகெனத் திறிநுந்திநோனத்த
புற்பாயலித்தானத் திறிநுந்தி
வைப்பார்முனைக்கோடு யாற்றித்தனைத்து திரிவேனே
எச்சாய்முட்பாடு மேற்பட்டித்தந்த
பிச்சாயுத்தேயிதி மேற்பட்டித்தந்த
மிக்காகினைப்போங்கு விற்கிப்பொருந்தி நிலையாயே
எட்டாமெழுந்தேறையெந்தப்பகர்ந்த
முத்தாவலுப்பான சிப்பார்முட்டொடங்கி
யெக்காலுமக்காத தற்கொத்தரிந்த சினவேலா
தச்சாமியிற்சேவ வாக்கிப்பித்தந்த
இத்தாமுறப்பாலை தாட்டித்தபங்க
சக்காகியப்பேடை யாட்டித்தபங்க மணமாகித்
தப்பாமலிப்பூர்வ மேற்குந்ததங்க
தெற்காகுமிப்பாரில் தீர்த்தித்தனைந்த
தச்சுர்வடக்காகு மார்க்கத்தமர்ந்த பெருமாளே.

குன்றுதோறடல் (திருத்தனிகை.)

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
தனத்தனத் தனத்தனத் தனதான.

632. † அருக்கிமெத் தெனச் சிரித் துருக்கிமிட் ளெக்கருத்
தழித்தறக் கயுத்தகட் பயிலாளே

* இத்தல்தலம் விழுப்புரத்துத் தச்சுர் சமீபத்திலுள்ளது.

† இதுமுதல் 3 பாட்டும் குன்றுதோறடலில் திருத்தனிகை என்பதில்
632-வது பக்கம் வள்ளிமலை என்பதற்கு மேல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அழைத்தகப் படுத்தியொட் டறப்பொருட் பறிப்பவர்க்
கடுத்தபத் தழுற்றுவித் தகர்போலத்
தரிக்கும்வித் தரிக்குமிக் கதத்துவப் ப்ரசித்தியெத்
தலத்துமற் றிலைப்பிறர்க் . கெனனானம்
சமைத்துரைத் திமைப்பினிற் சடக்கெனப் படுத்தெழச்
சறுக்குமிப் பிறப்புமுற் றிடலாமோ
பொருக்கெழக் கடற்பரப் பரக்கர்கொத் திறப்புறப்
பொருப்பினிற் பெருக்கவுற் றிடமாயம்
புடைத்திடித் தடற்கரத் துறப்பிடித் தகற்பகப்
புரிக்கிரக் கம்வைத்தபொற் கதிர்வேலா
திருத்தமுத் தமிழ்க்களிக் கொருத்தமைக் குறத்திபைத்
தினைப்புனக் கிரித்தலத் திடைதோயுஞ்
செவத்தருக் குடக்கொடிச் செருக்கவுற் பலச்சுனைச்
சிறப்புடைத் திருத்தணிப் பெருமானே. (௨-௮௮)

தனதனன தனதனன தத்தத்த தத்தத்த
தனதனன தனதனன தத்தத்த தத்தத்த
தனதனன தனதனன தத்தத்த தத்தத்த தனதான.

633. மொகுமொகென நறைகொண்மலர் வற்கத்தி வற்புடைய
முளரிமயி லணையவர்கள் ரெய்ததுக்க றுத்துமழை
முகிலைய குழல்சரிய வொக்கக்க னத்துவளர் அதிபாச
முனைபுளக மெழவனைகள் சத்திக்க முத்தமணி
முறுவலிள நிலவுதர மெத்தத்த வித்தநில
மொழிபதற விடைதுவள வட்டச்சி லைப்புருவஇணைகோட
அகிலமிருக மதசலிலம் விட்டுப் பணித்தமல
ரமளிபட வொளியிரவு ரதன்ப்ர பைக்குழையொ
டமர்பொருத ரெடியவிழி செக்கச்சி வக்கமர மதநீதி
அடல்வடிவு நலமிதனில் மட்கச்செ ருக்கியுள
முருகநரை பெருகவுட லொக்கப் பழுத்துவிழு
மளவிலொருபரமவொளி யிற்புக்கி ருக்கவெனைநிலையாதோ
செருத்தென கெணசெருத செக்குச்செ ருச்செருத
கிருதசெய செயகிருத தொக்குத்தொ குத்தொருத
டிமிட்டிமி டிமிட்டிமிட டிட்டிட்டி டிட்டிமிட டிடித்தோ
திருகடக கடகதிரி தித்திக்ர தித்திகட
திமிர்ததிமி திமிர்ததிமி தித்தித்தி தித்தித்தி
செணுசெணுததனசெணுத தத்தித்தி ருத்ரிசுடத்தித்தோ

தருடதிரு திருடதிமி தத்தத்த தித்திசுட
 குகுகுகு குகுகுகு குக்குக்கு குக்குகு
 தரரர ரிரிரிரி நிற்றித்த நிற்றிரி யெனவேநீள்
 சதிமுள்வு பலவுமிரு பக்கத்தி சைப்பமுது
 சமையபயி ரவியதய முட்கிமிக்கவயர்
 தணிகைமலை தனில்மயிலி னிர்த்தத்தி னிற்கவல பெருமாளே. ()

தனத்தன தனதான தனத்தன தனதான
 தனத்தன தனதான தனதான.
 634. வரிக்கலையி னிகரான விழிக்கடையி லிளமுரரை
 மயக்கியிடு மடவார்கள் மயலாலே
 மதிக்குளறி யுளகா மவாக்ருகவி மிடியாகி
 வயிற்றிலெரி மிகமுள அதனாலே
 ஒருத்தருட னுறவாகி ஒருத்தரொடு பகையாகி
 ஒருத்தர்தமை மிகநாடி. யவரோடே
 உணக்கையிடு படுபாவி எனக்குண லு கழல்பாட
 உயர்ச்சிபெறு குணசீலம் அருள்வாயே
 விருத்தருண கிரிநாத னுரைத்ததமி மெனுமலை
 மிகுத்தபல முடனோத மகிழ்வோனே
 வெடித்தமணர் கழுவேற † ஒருத்திகன வனுமீள
 வினைத்தொரு தமிழ்பாடு புலவோனே
 செருக்கியிடு பொருகூர் குலத்தையடி யறமோது
 திருக்கையினில் வடிவேலை யுடையோனே
 திருக்குலவு மொருநீல மலர்ச்சுனை பி லழகான
 திருத்தணிகை மலைமேவு பெருமாளே. ‡ (உஅஉ)

உணக்கையிடு = உண்ணக்கை + இய. † ஒருத்திகனவன - மனகையர்ச்
 சைவானுடைய கணவனாகிய கடன பாண்டியன். ‡ இச்செய்யுள் அருணகிரிநாத
 குடைய திருவாக்கென்பதைப்பற்றிச் சிறிது ஐயமிருப்பினும், பழைய பிரதி
 கள் பலவற்றினும் காணப்பட்டபடியால் விடாது சேர்க்கப்பட்டது.

பொது

தனதன தானான தனன தான தனதன
தனதன தானான தனன தான தனதன
தனதன தானான தனன தான தனதன , தனதான

685 மருவமு கிகான வளகீடு வகையிலே
புருவவி லாலான விழிகளோடு நகையிலே
மதிமுக மாலான விணையகோடு முகையிலே தமிழாறி
வதனம தாயாடை நொடியவதான இடையிலே
விதவித மாபேடை யனமு நாண நடையிலே
வனிதய ராமோடை புறவ தான கடையிலே மயலாகி
கருவினி லாபாச சனன மான நரகிலே
புருவெடு யானீச மனையீன விரகிலே
கவலையு னான வடி மைமாள மரபிலே புழல்வேனோ
கலைமக ளாதார கருணையான நிலையிலே
நிலையக மேதார வருணாஞான வழியிலே
கவிபுனை யாதார திறமைபானுமொழியிலே யருள்வாயே
பிரமனை யோதாத வகையிலோரு சிறையிலே
யிடுபவ னோதாத சிவனு மோரு நிறையிலே
பிரணவ மேதாத குரு தாரு முறையிலே புகல்வேனோ
வினையு மமாமோடி குறியிபு தினையிலே
தனைபெறு நீ போட மருவிபு நனையிலே
வெடும்மையு ளுடைய விரிவானிலே வரவேணும்
தருமரகு மனில் விடைய யர்மரபிலே
மொழிமனு படுக னெரு மக யமுனே
தருமரபு தருமன தனத மாய மருகனே மயில்வீர
தருமனை வேரீடி வளமு மாற முக்குகா
மிருவடி யாபாடி பவமை கூறு மாகரா
தமிழுட னெகோடி வரைகடோறு முறைபவா பெருமானே

தானான தனன தான
தானான தனன தான
தானான தனன தான தனதான

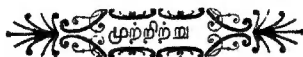
686 ஓயாத பிறவி யாய
மாயாத கடல தாய
ஓரோரு சனன மாய கருவியு

ஒடோடி யலைவ தான கேடாவல் பெறுவ தான ஒராத முகுட னான	எனியாள
சேயாகி மயூர மேற நாயேனே னடுமை மாற தேமாரு கருணை கூற	வாடுவதுளும்
தேவாகி யமரர் வாழ அவாகி முனிவர் குழ தியாதி யசுரர் மாவி	முனிவேரனை
தாயான மதுரை மீன ளாயாட னமுத பாண தாராடு சமா வரன	முதபாண
தானான பிரம னான வானான வடியு மான தாதாவெ நெருவ னான	பாணான
கோயாத வகுல ஞானி வேபூதி முகில மேனி கோபால சகல	மருகோனே
கூசாம லரிய மோன மாசார முதல்வ னாண கூறிய பொருள தான	பெருபாளே

காப்புன்பட ஆகச் செய்யுள் 637

குமரக் கடவுள் திருவடிகளே சரணம்.

திருப்புகழ் முதற்பாகம்

U.V. SWAMYATHA IYER LIBRARY
NAGAR MADRAS-600 097

**ஸ்ரீமான். மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்
பார்வையிற்பிரசுரித்த, தமிழ்ப்புத்தகங்கள்.**

திருப்புகழ் முதற்பாகம் (642-பாடல்களுடன்)	2—8—0
ஷெ. 2-ம் பாகம் (611-பாடல்களுடன்)	2—8—0
தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணி	3—0—0
வியாசத்திரட்டு (மு. ரா. க.) முதற்பாகம்	0—8—0
ஷெ. (ஷெ.) 2-ம் பாகம்	0—12—0
குமணசரித்திரம் (ஷெ.)	0—8—0
சித்தார்த ஞானரத்னவளி	0—6—0
திருக்குறள் வசன காவியம் (மு. ரா. அ.)	0—12—0
குலோத்துங்க சோழன கோவை	0—12—0

வித்தியா. இலாகா. 7-வது சர்க்கிள் பெர்ஷனல் அவர் டெண்டு இன்ஸ்பெக்டர் மகா-ரா-ஸ்ரீ V: முத்துஸ்வாமி அ ரவர்களியற்றிய பத்மினி. (தமிழ் நாவல்)	0—12—0
பொருளதிகார வாராய்ச்சி	0—8—0
கதையும் பாட்டும் (மாணக்கர்களுக்கு குரியது)	0—4—0

ஸ்ரீ. ம. கோபாலசிருஷ்ணபாவர்களியற்றிய

அரும்பொருட்டிரட்டு வியாசங்களும், ஆங்கிலமொழி பெ ப்புகளும், தனிப்பாடல்களும் அடங்கியுள்ளவை	2—8—0
--	-------

ராணகய. நாவல். 1-ம் சந்திரகுப்த சரிதம்	1—4—0
---------------------------------------	-------

நெ. ரா. கூ. பிரமணிய சர்மா அவர்களியற்றிய

பாண்டிய தேச நாயக்கமன்னர் வரலாறு	0—6—0
திருமலை நாயக்கர் சரித்திரம் (தனி)	0—2—0
இராணி மங்கம்மாள் சரித்திரம் (தனி)	0—1—0
கிருஷ்ணன் நூறு வசனம்	0—2—0

முத்தமிழ் கோடித்திரமதுர பால்காநாஸ் அவர்களியற்றிய

பக்திர்ஸ கீர்த்தனங்கள். (உட்சாகத்தை உண்டாக்கக் கூ வர்ணமெட்டுகளா லியற்றியவை) முதற்பாகம்	0—5—0
ஷெ. 2-ம் பாகம்	0—5—0

உமேஸ். முத்துஸ்வாமிக் கவிராய அவர்களியற்றிய

இராமாயண கலீன நாடகம். அருமைபான பாடல்களும், அற்பு மான வசனங்களும், சிறந்த சித்திரப் படங்களுடன். 2—0—0	2—0—0
பக்திர்ஸ கீர்த்தனங்கள்	0—4—0

இ. மா. கோபாலசிருஷ்ணகோன்,

புக்ஷாப், புதுமன் பம் மதுரை.

